

30

UVA. BHSC. IyR_230_1

670

230

affirmusq; crucis celo: portetur mirifico.

Ad que venit rex e celo: amicum seraphico: et alarum recu

Signasti dñe suum tuum fructu. R. Signis redēptionis nre.

Ompedim privilegiorum fratrum mino
rum et aliorum medicantium cum multis additionibus: pre
sertim ex privilegijs non mendicantium ab eodem aucto
re secundo editum.

UVA. BISS. IYR. 201
ien este libro fescibure havede m Gate m de

Castigationes errorū qui in ci

C folio pmo: facie secūda: linea. 17. vac
centae vacare: pro: vacentae vacare.
Eodē fo. et fa. li. vltima. gessit: p: gessit.
C fo. 2. fa. 2. li. vltima. §. ii. p. §. 13.
C fo. 3. fa. 2. li. penultima. §. 6. pro. §. 7.
C fo. 8. fa. 2. li. 4. §. ii. pro. §. 12.
C fo. 9. fa. 1. li. 16. absolutto: p: absolutio.
C fo. 10. fa. 2. li. 15. §. ii. p. §. 19.
C fo. 11. fa. 1. li. 37. deficit: dictione Absolu-
tuo quo ad seculares. 2.
C fo. 12. fa. 2. li. 23. §. ii. p. §. 13.
Eodē fo. et fa. li. 25. dolor: p: dolo.
C fo. 15. fa. 2. li. vltima: conscientie: pro
conscientie.
C fo. 16. fa. 2. li. 3. §. 4. p. §. 8.
Eodē fo. et fa. li. 15. §. 9. p. §. 10.
C fo. 17. fa. 1. li. 18. anta: pro: antea.
Eodē fo. fa. 2. li. 28. illes: pallis.
C fo. 18. fa. 2. li. 30. ve: pro: vel.
Eodē fo. et fa. li. 33. q: p: que.
C fo. 19. fa. 1. li. 13. concretant: p: cōuertant
C fo. 21. fa. 1. linea. 29. predicatorū: pro
predicatorum.
C fo. 24. fa. 1. li. 4. Alia: pro: Alia.
C fo. 26. fa. 1. li. 22. infidiles: p: infideles.
C fo. 33. fa. 2. li. 4. 4. tr: p: in.
C fo. 36. fa. 2. li. 6. ffo. pro: ffo.
C fo. 39. fa. 2. li. 20. expecti fice: p: specifi ce
C fo. 41. fa. 1. linea. 38. Adclinenti: pro:
Adclinenti.
Eodē fo. fa. 2. li. 31. festum: p: festum.
C fo. 42. fa. 1. li. 17. penitens: p: penitus.
C fo. 46. fa. 2. supersunt: p: ma linea.
C fo. 51. fa. 1. li. 4. §. 6. p. §. 9.
Eodē fo. fa. 2. li. 34. coogit: pro: cogi.
C fo. 52. fa. 1. li. 39. §. 14. p. §. 13.
C fo. 55. fa. 1. li. 32. §. 11. p. §. 11.
C fo. 60. fa. 1. li. 24. aliquis: p: aliqui.
Eodē fo. et fa. li. 27. et cl' artij: p: et cl' artij
Eodē fo. fa. 2. li. 6. a: pro: ad.

C fo. 70. fa. 1
C fo. 73. fa. 1.
C fo. 79. fa. 2
indigentis.
C fo. 91. fa. 1. li. 9.
C fo. 96. fa. 1. li. 4.
C fo. 97. fa. 1. li. 10.
C fo. 103. fa. 1. li. 20. in: mas: p: iterus.
C fo. 105. fa. 2. li. 6. fracie: seu fladries
pro: Lolontes: seu Alemannie inferioris.
C fo. 110. fa. 1. li. 41. si: p: sit.
C fo. 111. fa. 2. linea. 30. generaliter: p: ge-
neraliter.
C fo. 112. fa. 2. in titulo Adonales: p
Adonasteria.
Eodē fo. et fa. li. 5. nisi: p: enim.
Eodē fo. et fa. li. 8. a parte: p: a parte.
C fo. 128. fa. 1. linea. 38. p: privilegiorum
pro: privilegiorum.
C fo. 129. fa. 2. linea. 37. continuari: pro
continuari.
C fo. 130. fa. 1. li. 1. ab: pro: ad.
Eodē fo. fa. 1. linea. 10. proteratur: pro
preferatur.
C fo. 133. fa. 2. li. 15. superfluit: vt.
C fo. 138. fa. 1. li. 41. iurisdictionibus: p:
iurisdictionibus.
C fo. 139. fa. 1. linea. 41. laborare: pro: la
bozare.
Eodē fo. fa. 2. linea. 37. conerat: p:
onerat.
C fo. 146. fa. 2. li. 25. libri: pro: liberi.
C fo. 152. fa. 2. li. 13. regis: p: regnis.
C fo. vltimo. fa. 1. linea. 12. iudicta: pro
precordia.
Eodē fo. et fa. li. 17. sed: p: tamen.
Eodē fo. et fa. li. 21. plateo: p: calamo.
Ibidē li. 23. quis: pro: quisq.
C finis castigationum.

Collecto:.

Ad sint si sane mentis precordia: nunquā
Calchographi p̄stet dispēdia nesci⁹ aucto:.

Maria. Franciscus. eiusdem seraphici Francisci

etiam patriarche.
et salte francisce minorum:
et filius aure nota.
erito es celeberrimus orbes
in nomen ad astra ferunt.

Qui crebrè tuas poterat traducere noctes:

Et tennes lacrymis flere sepe genas.

Dum christi assidue repetebas mentis labores:

Et crucis horrendum: sed pietatis opus.

Spernere diuitias: et regia tecta solebas:

Ultima quo vere fata sequantur opes.

Non tantum tibi dona dedit pro paupere vita

Christus: habet meritis multa sed ordo tuis.

Que qz diuersis fuerant diffusa libellis:

Et pariter coeant hoc opus multa facit.

Hic sunt dicta alibi: que per dispendia multas

Per multas fuerant inuenienda moras.

Quaeqz prius fuerant impressi sine ordine: recta

Hanc alphabeti composuit serice.

Si velles igitur librum percurrere ad vnguem:

Quomodo sint numeri quaeqz legenda monentis.

At tu pro nostro pater o diuine labores

Ante deum pro me sepius ede precies.

Distichum.

Accipe que potuisti: sed non que posse volebam:

Pectora contritus: sustolle ad celsa polorum.

Ad lectorem distichum.

Per lege cuncta pie scio te me vera sateri

Dicturum: et grates habiturum proinde decentes.

Item ad lectorem Terrastichum.

Qui cupis errores obicuros pellere: librum:

Qui lucem cecis reddere nouit: eme.

Letari poteris: non intellecta fueret

Que tibi sub paruo codice aperta legis.

Aliud Terrastichum.

Clarissimus hinc pridem procul improbus exulat error:

Aditorum errores pellere quid melius?

Paruum opus est video: nunqz hoc tibi iure negarim.

Maria sed interdum seis preciosa magis,

Deditam libellum illū: que
 primi et secundi librorū:
 necnon et Supplementi littere oēs
 oim ordines perstringerentur: atq;
 rentur: copiosissima quedā aplice im-
 manicatio eorū videlicet omnium que re-
 tibus quocunq; tēpore fuere concessa. Unde cū ex britū
 dicantiū illa extraxissemus q̄ nobis accomoda sentiebam.
 ctis et nostris: q̄ post primā Cōpendij impressionē concessa
 pouis habere nequimus: adiunctis insuper ijs que in iure canonico
 statum respiciunt: tractatū eūdem sic locupletatum: iterato imprimendi
 mus. C̄ Doro liber ipe ordine huiusmodi distribuitur. Seruata enīz literarū al-
 phabetica serie: summorū pontificū nomina subiunguntur: qui ordini nostro ali-
 qua concesserant: vel ad nos attinētia statuerunt seu decreuerant: s̄m quod vnus-
 quisq; tēpore p̄cessit: successitq; pontificatus officio: vsq; videlicet ad Cleme-
 tem septimā. Oporebit tñ lectorē indulgētis siue statutiū prioribus nō esse contē-
 tuū: si quidem vnīuersam post modū materiam percurrēt: longe aliud sentiendū
 esse per sepe continger. Seminatur autē interdum predictus p̄cessus: dum enar-
 ratis ijs que nobis fuere indulta: in ijs explicandis que ordinibus alijs fuerūt cō-
 cessam dictione eadem: summorum pontificum idē ordo reperitur. C̄ Igitur vbi
 fo. per vnicū. s̄. lector inuenit: folio videlicet per appositum numerū designato: in
 prime impressionis libro: qui Monumenta ordinis appellatur: id de quo agitur
 scriptum esse cognoscat. Vbi vero s̄fo. geminato fo. occurrerit: secūde impressionis
 libū eodem noīe nuncupatū intelliget. Vbi autē s̄sfo. per triplec. s̄. intuebitur: libūz
 quem Supplementū nominatum iam diximus: nouerit significatū. C̄ Circa ea
 vero que vel ex nostris addita sunt: vel ex nō mendicantium ordinibus: aut ex iure
 canonico extracta fuerunt: nulla vniū om̄i signa ponuntur: cū in premissis libris ordinis
 nostri nō cōtineantur. Qui eiusmodi igitur nō mendicantiū exēplaria plena si-
 de munita cernere voluerit: in eorū monasterijs passim reperiet. Que mihi cū hoc
 opus colligerēt: sufficienter atq; oculata fide consistere. C̄ Ceterū cū. B. magnum
 lector: cōpererit: bullā siue breue autenticatū cognoscat. Lū vero. b. parū: bullam
 siue breue abiq; autenticatiōe. Eodēq; modo. O. magnū: oraculū viue vocis: atq;
 autenticatus signi ficapo. vero parū: oraculū non autenticatum designabit.
 C̄ At vero vbi hec dicitio Collector in margine posita est: additū aliquid: vel cluci-
 datum in ijs q̄ vel obscura erant vel difficilia videri poterāt demonstratur: ab eo
 vcz qui hoc opus collegit: ac diu multūq; in eiusmodi rebus versatus est: collatio
 nēq; diligentissimā habuit cū peritissimis in ordine patrib;: atq; in iure doctissi-
 mis. C̄ In quo ope ita distincta sunt oīa: vt euitata predictorū librorū cōsuli dēt: oīa
 et singula q̄ quantar: celerissime digito ipō valeāt demonstrari. Hęc post hac alios
 euoluere sit necessarii cui casus euenerit vt aliqd in iudiciali foro ostēdere sit op:
 aut cū alicuius nimia curi ofitas hoc depoposcerit. C̄ Gratulabitur ergo. regula-
 rium in huiusmodi studiosa innēus: id nouicios breui assequutos: cui? nec erigūā
 partē post diurnos sudores patres emerit: viz tandē sibi thesaurizare valebat:
 nostre q; sedulitatis et officiosi laboris nō inmemor: vt eiusmodi labor in conipe-
 ctu altissimi sit gratus deprecabitur.

C̄ Explicitus prologus.

Alter prologus.

Nulli ausu temerario contēnunt lras

presertim q̄ in corpore iuris nō continētur: idcirco huic libel-
ri binōi lris aplicis inseruntur vtiūm est opereceptū antepo-
tentiendū sic: put in libro decretorū distinctione. 19. tenore sub

C Gratianus cōpilator libri decretorum.

decretalibus queritur: an vim auctoritatis obtineānt: cū in cor-
pore nō inueniātur: De his ita scribit Nicolaus papa archiep̄is

opis per Galliam constitutis.

I romanorū pontificum decretorū ceterorū opuscula tractatorū
approbantur vel reprobātur: ita vt quod vere sedis aplica p-
batū hoc teneatur acceptū: et qd̄ illa repulit hactenus inefficag
habeatur: quāto pont̄ ea q̄ ip̄a p̄ catholica fide: p̄ sanis dogma-
tibus. p̄ varijs et multisarjs ecclie necessitatibus: et fidelū mori-
bus diuersis tpe scrip̄tis: omni bonore debēt p̄ferri: et ab oibus
propt̄us in quibuslibet necessitatibus vel opportunitatibus discretione vel dispē-
satione magistra reuerēt̄ assumi: q̄ q̄ quidā vestrū scripserint: haud illa decreta
lia p̄scozū pontificū in toto canonū codicis corpore esse descripta: et ideo inter
canones nō assumēdar: cū et ip̄i vbi sue intētionī bec suffragari cōspiciunt: in oib̄
illis indifferēt̄ vtantur: et solū nunc ad diminutionē sedis aplicē: et ad suorum
augmentū p̄uilegiōzū minus accepta esse p̄bibeāt. C̄ Itē si ideo nō esse decre-
tales epl̄as p̄scozū pontificū romanorū admittendas dicunt: q̄ in codice cano-
num nō habētur ascripte: ergo nec sancti Gregorij: nec vllius alteri? qui an ip̄m
fuit vel post ip̄s est aliquod institutū vel rescriptū recipiendū: eo q̄ in codice cano-
num nō habeatur ascriptum. Ergo doctrinā eoz̄ et sanctiones q̄ ab omni lingua
venerant: q̄ in codice canonū nō habētur ascripte: sed de codicib̄ suis abradāt.
Et quid vel mēbranas occupant: postq̄ nō habētur accepte? Sed quare multū
immoremur: cū nec ip̄as diuinas scripturas veteris et noui testamenti iā recipie-
mus: si istos dixerimus esse audiendos? Et enim neutriū horū in codice canonū
ecclesiasticorū habetur insertū. C̄ Sz respōsuri sunt illi qui ad resistēdum potius q̄
ad obediendū parati sunt: dicentes q̄ inter canones inueniatur cap̄lm̄ sc̄ti pape
Innocētij cuius auctoritate doceatur a nobis vtrūq̄ testamentū esse recipiēdū
q̄ q̄ in ip̄is paternis canonibus nullū eoz̄ ex toto cōtineatur insertū. C̄ Quibus
ad hoc respondendū est: qm̄ si vetus nouūq̄ testamentū sunt recipienda nō q̄ co-
dici canonū ex toto habeātur annexa: sed q̄ de his recipiēdis sancti pape Inno-
centij plata videatur esse sentētia: restat mirū q̄ decretales epl̄e Romanorū
pontificū sunt recipiēde et si nō sunt codici canonum cōpaginate: cū inter ip̄os
canones vni beati Leonis pape cap̄lm̄ constat cōmixtum: quo ita oia constitu-
ta sedis aplicē custodiri mandātur: vt si quis in illa cōmiserit: nouerit sibi veniam
denegari. Dicit em̄ cap̄. 10. suarū decretalium. Hec quid vero sit q̄ p̄termittit
forte a nobis credatur: oia decretalia constituta: tā hōne recordationis Innocētij
q̄ oim̄ predecessorū nostrorū q̄ de ecclesiasticis ordinibus et canonum p̄mulga-
ta sunt discipaliter ita nra declaratione custodiri mādantur: vt si quis in illa cōmī-
serit: veniā sibi nonerit denegari deinceps. Dicēdo vero oia decretalia cōstitutā:
nullū de decretalibus cōstitutis p̄termissit qd̄ non mādauerit esse custod. Edū.
Et rursus: asserendo oim̄ predecessorū nostrorū: nullū pontificū romanorū qui an-
te se fuerit excepit cuius ita nō p̄ceperit decretalia cōstitutā ab oibus custodiri: vt

Prologus.

si quis in illa commiserit: veniam tibi princeps non erit denegari. Cui est virū sine oīa necne decretalia sedis aplice cōstituta inter canon immixta: oīa in vno corpore cōpaginari non possunt: et illa ciuitatem hīs q̄ desunt et vigore suū assignā: presertim cū synoda. 10 que ipi canones statati sunt in codice canonū non habeantur: sed a nobis cultu debito venerēt. C. Liconiat aut̄ hūc beatissimi Leonis pape: etiā faciūditimus sanctus in suis decretis papa Gelasius ita inquit. Decretales epl̄as quas beatissimi pape diuersis tēporibus ab vrbē Romana p̄ diuersorū patrum cōsultationibus dederūt: venerabiliter suscipiendas decernimus. In quo notandum est: q̄ nō dicit decretales epl̄as q̄ inter canones habētur: vel quas modernū pontifices ediderūt: sed quas beatissimi diuersis tēporibus ab vrbē Romana dederūt. Dices aut̄ diuersis tēporibus: etiā illa tēpora vir sanctus cōprehēdit q̄ crebescuntibus paganorū persecutionibus ad sedē aplice deferri causas eorum difficillime permittebant. Cuius itaq; diuina fauente gratia prelibatis: offēdimus nullam esse differētiam inter illa decreta q̄ in corpore canonū habētur sedis aplice presulū: et ea q̄ pre multitudine vir per singula corporū volumina reperiuntur: cū oīa et oīm predecessorū suorū decretalia cōstituta: atq; decretales epl̄as quas beatissimi pape diuersis tēporibus ab vrbē Romana dederūt: fore venerabiliter suscipiendas et custodiendas eximios p̄sules. s. Innocētū et Gelasū mādasse p̄bauim.

C. Item Agatho papa omnibus episcopis.

Sic omnes sanctiones aplice sedis accipiende sunt: tanq̄ ipsius diuina voce petri firmate.

C. Item Stephanus. 5. papa.

Admiratio vero q̄ in speculū et exēplū sancta Romana ecclia cui nos christus preesse voluit preposita est: ab oībus quicquid statuit: quicquid ordinauit: perpetuo quidē et irrefragabiliter obseruandum est.

C. Item Augustinus de doctrina christiana libro. 2.

In canonicis scripturis ecclesiarū catholicarū: q̄ plurimū diuina scriptura rarum solertissimus indagator auctoritatē sequatur: inter quas sane ille sine quas aplice sedes habere: et ab ea alij meruerint accipere epl̄as.

Ad lectorem distichum.

Que fuerant varijs longe voluenda libellis:

Quis hoc poteris fringere fasciculo.

In laudem seraphici p̄ris Francisci:

suū ordinis minorum.

C. Franciscus fundente preces: ut tempore mako

Ados inoleuit ecclesie nuncius ipm

Emulare iubet: annūto quattuor (inquit)

Dona superna tibi. Stabit tuis ordo per eum.

Nullus tibi frater cui perversa voluntas

Stare dia poterit. Vir ordinis hostibus annos

Vinere dimidios prestabitur. Eius amici

Vivent: et vitam concludent sine beato.

Dictionarius inder.

	folio. 1.	Exactiones.	folio. 61.
atiffa.	folio. 1.	Excomunicatio.	folio. 61.
ordinaria quo ad ffrs. fo. 2.	folio. 2.	Exempti fratres particulares.	fo. 65.
extraordinaria q̄ ad fra. fo. 7.	folio. 7.	Exemptio.	folio. 65.
Absolutio q̄ ad seculares p̄mo. fo. 10.	folio. 10.	A miliales fratru.	folio. 68.
Absolutio q̄ ad seculares. 2. fo. 12.	folio. 12.	ferie.	folio. 69.
Accedere ad mōasteria monia. fo. 16.	folio. 16.	festiuitas.	folio. 69.
Alienatio bonorū.	folio. 19.	franciscens pater seraphicus.	fol. 79.
Altare. folio. 20.	Appellare. fo. 20.	Generalis ordinis.	folio. 71.
Apostate.	folio. 20.	G loria in excelsis deo.	folio. 72.
B aptizare.	folio. 23.	Guardianus.	folio. 72.
Benedicere ecclesiastica.	fo. 24.	Gradus scolastici.	folio. 72.
Bona.	folio. 25.	H abitus fratrum.	folio. 73.
Anonica portio.	folio. 26.	Heredes et hereditas.	folio. 74.
Caplin gñale et p̄uiciale. fo. 28.	folio. 28.	Heresis et hereticus.	folio. 75.
Casus reservati.	folio. 28.	I eiunium.	folio. 75.
Celebratio diuinorum.	folio. 28.	Impetare lras aplicas.	fo. 76.
Censure ecclesiastice.	folio. 28.	Imprimere libros.	folio. 76.
Clausura monialium.	folio. 28.	Incarcerare fratres.	folio. 76.
Comissarij fratrum.	folio. 32.	Incorregibiles fratres.	folio. 76.
Comunicatio p̄uilegiatorum.	fo. 35.	Indulgentie plenarie q̄ ad ffrs.	fo. 76.
Comunicare.	folio. 40.	Indulgentie nō ple. q̄ ad ffrs.	fo. 78.
Commutare.	folio. 41.	Indulgentie stationum.	fo. 79.
Conceptio beate virginis.	folio. 41.	Indulgentie quo ad seculares.	fol. 82.
Cociliū. folio. 42.	Cōcordia. fo. 43.	Infirmi fratres.	folio. 97.
Confessiones et confessores.	fol. 44.	Ingressi mōasteria monialium.	fo. 98.
Confirmatio prelatorum.	folio. 45.	Inquisitores heretice prauitatis.	fo. 107.
Cōsecraret ecclesiasticas.	fol. 45.	Interdictum.	folio. 108.
Conseruatores ordinis.	folio. 45.	Itinerantes fratres.	folio. 115.
Conuenti in iudicio.	folio. 46.	L iciti fratres.	folio. 115.
Conuentiones.	folio. 46.	Legata.	folio. 117.
Conuentuales fratres.	folio. 46.	Licētiare ffrs vel moniales.	fo. 117.
Correctio fratrum.	folio. 47.	Loca fratrum.	folio. 117.
Corporalia.	folio. 49.	M agister.	folio. 117.
Credo. fol. 49.	Cruciata. fol. 47.	Mendicare.	folio. 118.
Curodes fratrum.	folio. 50.	Ministri. folio. 118.	ADiffa. folio. 119.
O bre.	folio. 50.	Monasteria.	folio. 121.
Decime.	folio. 50.	Moniales.	folio. 122.
Declarare et determinare.	folio. 52.	N udulieres nō moniales.	fo. 125.
Dispensatio.	folio. 52.	Onitius.	folio. 125.
A letheie fratrum.	folio. 54.	O bedientia.	folio. 128.
Edificare.	folio. 56.	Oblati fratrum.	folio. 128.
Egredi ex or. lie vel mōasterio.	fo. 57.	Obligationes.	folio. 128.
Elicere seu expellere ab ordie.	fo. 57.	Observantes fratres.	folio. 128.
Electio. fol. 58.	Elemosina. fol. 59.	Octaue festiuitatum.	folio. 129.
Episcopi. fol. 61.	Eucharistia. fol. 61.	Officia ordinis.	folio. 129.

Dictionarius index.

Officium diuinum	folio. 30	R ecipere.	
Oracula viue vocis.	folio. 32.	R eformatio.	
Ordines sacri.	folio. 132.	R enotatio.	
Ornamenta ecclesiastica.	fol. 133.	S acerdotium.	
P acta.	folio. 133.	S acramenta.	
P arameta ecclesiastica.	fo. 133.	Scrupulosi fratres.	
P arientes fratrum.	folio. 133.	Sepulchra et sepulchra.	
P arrocchia.	folio. 134.	Seruitores fratrum.	
P aupertas.	folio. 134.	Simonis.	
P ortio canonica.	folio. 137.	Sorores tertij ordinis.	folio. 151.
P ossessiones fratrum.	folio. 137.	Stationes vrbis.	folio. 151.
P redicatores verbi dei.	folio. 138.	Statuta ordinis.	folio. 151.
P relati.	folio. 140.	Stigmata.	folio. 152.
P refatio missæ.	folio. 140.	Studentes fratres.	folio. 153.
P resentatio confessionum.	folio. 140.	Succedere.	folio. 153.
P riuilegia fratrum.	folio. 141.	Superfluitates.	folio. 153.
P robatio nouitiorum.	folio. 144.	Suspensiones.	folio. 153.
P rocessiones.	folio. 145.	Syndicus.	folio. 153.
P rocuratores fratrum.	folio. 145.	T ertij fides et sorores.	fo. 154.
P rofessio fratrum.	folio. 146.	T ransire ad alios ordines.	fo. 158.
P romotio ad ordines.	folio. 147.	U endere.	folio. 158.
P rotector ordinis.	folio. 147.	U icarius.	folio. 158.
P rouincia.	folio. 147.	V isitator et visitator.	folio. 159.
P rouinciales.	folio. 147.	V inctio extrema.	folio. 159.
Q uarta portio.	folio. 147.	V otum.	folio. 159.
Q uestuaria.	folio. 147.		

T Sequuntur nomina summo:ū pontificū qui successiue pre fuerūt ecclesie Romanæ: a tpe quo fundati sunt ordines s̄m̄ minorū et predicatorū: quoz pot̄ificū plures im̄mo fere oēs: inuicē: vel saltē aliqua cōcesserunt s̄ribus minorib⁹: et alijs medicātib⁹: prout in hoc Cōpēdio ligdo patet.

C Innocentius. 3.	C Nicolauus. 4.	C Joannes. 23.
C Honorius. 3.	C Celestinus. 5.	C Martinus. 5.
C Gregorius. 9.	C Bonifacius. 8.	C Engemus. 4.
C Celestinus. 4.	C Benedictus. 11.	C Nicolauus. 5.
C Innocentius. 4.	C Clemens. 5.	C Calixtus. 3.
C Alexander. 4.	C Joannes. 22.	C Pius. 2.
C Urbanus. 4.	C Benedictus. 12.	C Paulus. 2.
C Clemens. 4.	C Clemens. 6.	C Sixtus. 4.
C Gregorius. 10.	C Innocentius. 6.	C Innocentius. 8.
C Innocentius. 5.	C Urbanus. 5.	C Alexander. 6.
C Adriannus. 5.	C Gregorius. 11.	C Pius. 3.
C Joannes. 21.	C Urbanus. 6.	C Julius. 2.
C Nicolauus. 3.	C Bonifacius. 9.	C Leo. 10.
C Martinus. 4.	C Innocentius. 7.	C Adrianus. 6.
C Honorius. 4.	C Alexander. 5.	C Clemens. 7.

Jesus. Maria. Franciscus. Jo. i.

Ompedim privilegiorum: a varijs
 summis pontificibus: et apostolica sede: fratribus minoribus: nec non
 et alijs fratribus medicantibus: eorumque ordinibus concessorum:
SECVNDO ED. JUAN LUD. ADALTS AD
 ditionibus: tam ex privilegijs prefatorum fratrum denuo repositis et ebe-
 tis: quam ex privilegijs fratrum non medicantium: quibus fratres minores per novam con-
 cessionem Clemetis septimi gaudere possunt: ac etiam ex cõtõtis in iure canonico: quæ ipsa
 tos tangunt fratres: alphabetico ordine: per quedam fratrem minore provincie ian-
 cti Jacobi congestum: foeliciter incipit.

Abbas.

Sciendum quod licet prelati fratrum minorum: aliorumque mendicantium abba- **Collector.**
 tes minime appellentur: nihilominus in privilegijs hinc et tra-
 tum continentur nonnulla: quæ ad abbates pertinent. Ista autem primo sunt quæ de
 prohibitionibus receptionis fratrum minorum: aliorumque mendicantium: ad ordines
 monachales transire volentium. Hec vero ut in loco magis congruo ponuntur
 in dictione Recipere. Ceterum quia nunc fratres minores per novam concessionem Clem-
 entis. 7. que habetur in dictione Licetatio privilegiorum. 8. 19. gaudent privilegio s. or-
 dinum non mendicantium: quorum aliqua concernunt abbates: prout habetur infra
 varijs dictionibus: preterquam. Absolutio. Dispensatio. Officium divinum. Interdi-
 ctum: poterunt prelati fratrum minorum. uti oibus concessis abbatibus ordinum monachalium.

Abbatissa.

Distinctio concessionum subscriptarum.

Ex infra scriptis concessionibus attinentibus ad abbatissas: quedam **Collector.**
 concernunt earum electionem et durationem. Et iste habe-
 tur in. §. vbi in margine ponitur ista dictio Electio. Ceteræ vero pertinent ad ea-
 rundem abbatissarum officium et facultatem. Hec autem continentur in. §. vbi in mar-
 gine ponitur hec dictio Claustra vel Receptio.

Innocentius 4. et postea Bonifacius 8. ordinaverunt pre **Electio.**
 ceperunt: ut electio abbatisse monialium sancte
 Clare libere pertineat ad conventum. b. fo. 32. Et ffo. 33. conce. 33.

Urbanus 4. idem statuit quod Innocentius supra scriptus: ac multa alia **Electio.**
 concernentia officium abbatisse: prout late habetur in regula quæ
 ipse ordinavit pro monialibus sancte Clare: rubrica. 22. vide ibi. fo. 289. tractatu
 3. Et. ffo. 298. tractatu. 2.

Bonifacius 8. statuit ut cum abbatisse fuerit electio facienda: nulla monia **Ex iure cõs.**
 lis: nisi duodecimam annu pegerit: et pessa fuerit tacite vel
 expresse: ad eligendum cum alijs admittatur. Nec in abbatissam aut priorissam: vbi **Electio.**
 per priorissam monasterium gubernatur: de cetero eligatur aliqua nisi tricesimum
 annu complauerit: et expresse professsa fuerit ordinem regularem. Habetur in iure cõ
 muni. c. Indenitatus libro. 6. vbi multa alia ponuntur attinentia ad huiusmodi ele-
 ctionem: que longum foret hic ponere. Vide ibi.

Augenius 4. ordinavit quod sicut abbatisse et alie sorores et earum provisio- **Claustra.**
 re ad hoc deputate: teneant claves quibus ab intra porte mo

Abbatissa.

na feriorum clauduntur sic per confessores: aut alias honestas personas (per mi-
nistros generales: aut provinciales deputandas) ex parte exteriori, habeantur
claves et conferentur. b. fo. 42. Et ffo. 39. conce. 44.

1
Electio.
Pro mona-
lib. s. clare
tertij ordi.

C J D E A D Eugenius statuit: qd in electione ⁊ creatione abbatissarum seu mini-
strarum: vel matrum ordinis sancte Clare: ⁊ tertij ordinis: ille tantum ex mo-
nialibus vel sororibus vocem habeant: que per annos tres vel circa: in eorum
dem monasterijs: vel collegijs fuerint: in qua electione maior pars votorum ad
minus medietate superans: debeat convenire. b. fo. 46. Et ffo. 42. cōcē. 47.

6
Electio.

Nicolaus. Statuit ⁊ ordinavit qd electiones abbatissarum: seu matrum
monialium: qd a maiori parte earum numero dūtarat facte fue-
rint: sint et censeantur canonice. Ac qd ad ipsorum monasteriorum: seu domo-
rum iniales: aut sorores ordinē ipsum p̄fessas: etiā qd p̄ triennium vel circa in p̄dictis
monasterijs morā traxerint: spectēt ⁊ pertineāt. b. fo. 48. Et ffo. 43. cōcē. 48.

7
Electio.

C J D E A D Nicolaus statuit qd predictarum abbatissarum seu matrum monia-
lium dignitates vel officia: per annum tantū durent in partibus cisimontanis. s. i. i. s.
lie ⁊ alijs ei annexis: temporeq; illo decurso (etiā si iustas renunciations non fe-
cerint) vacent: ac vacare censeantur. Et qd in fine huiusmodi anni: a die electio-
nis earū computandū teneantur sub excommunicationis pena (ipso facto quo con-
tra fecerint) incurrēda: renunciare regimini ⁊ claves monasteriorum ⁊ officinarum restituere
seu domorum earū: ac sigillum ⁊ claves monasteriorum ⁊ officinarum restituere
re in manibus provincialium fratrum minorum illarum provinciarū in quibus
monasteria ⁊ loca ipsa consistant: vel saltem in manibus visitatorum monaste-
riorum: seu domo-
rum huiusmodi: per eosdē provinciales in congregatione fratrum de-
putandorum: ⁊ ad id ab eisdem provincialibus potestatem habentium. Et hoc
voluit fieri in presentia sororum seu monialium ad id specialiter vocatarum. b.
fo. 48. et ffo. 43. conce. 48. Et ffo. 40. cōcē. 128.

Excōicatio

Renūciatio.

C J D E A D Nicolaus statuit: qd predictae abbatissae: nec simul omnes moniales
possint aliquā ad religionem: vel professionem recipere: nisi de provincialis: aut
visitatoris expressa licentia. Nec similiter recipere presumant: aut valeant aliqū
in capellanum: vel receptum retinere: nisi a provinciali: vel visitatore pro idonco
reputatus fuerit. b. fo. 48. Et ffo. 43. conce. 48.

8
Receptio ad
habitū vel p-
fessionem.

C J D E A D Nicolaus statuit: qd predictae abbatissae: nec simul omnes moniales
possint aliquā ad religionem: vel professionem recipere: nisi de provincialis: aut
visitatoris expressa licentia. Nec similiter recipere presumant: aut valeant aliqū
in capellanum: vel receptum retinere: nisi a provinciali: vel visitatore pro idonco
reputatus fuerit. b. fo. 48. Et ffo. 43. conce. 48.

9
Electio.

Leo. (vt monasteria monialium debite regant ⁊ gubernentur: ac illoꝝ
abbatissae circa officium sibi commissum: summa cum diligentia omniq;
statuit et mandavit: vt dum annis singulis a provincialibus: seu earum visitato-
ribus visitantur: abbatissae ministerij seu officij absolutionem a dictis visitato-
ribus (iuxta de iur. Urbani. 4. editam constitutionem) petere teneantur. Ad eum
id verbo: sed etiam facto realiter ⁊ cum effectu faciendo. Ac etiā statuit: qd si ei-
dem visitatoribus videbitur: et ipsa necessitas: ac monasterij exegerit reforma-
tio: acceptare cum effectu debeant. Et qd huiusmodi abbatissae officijs in ip-
sius visitatoris manibus dimittere teneantur. Ita qd mera ⁊ libera eidē visitatori
remaneat facultas: eisdem sororibus: seu monialibus sub excommunicationis sen-
tencia ⁊ alijs sibi visis sententijs: censuris ⁊ penis precipiendi: vt circa alicuius
abbatissae electionem intendere debeant: aut alias iuxta ipsius predictae cōstitutio-
nis verba et tenorem procedendi. Et moniale que abbatissae ministerij huiusmodi ges-
sit iuxta excessus erigentia corrigendi et castigandi: ac censuras ⁊ penas huiusmodi

Abbatissa Absolutio quoad fratres. fo. ij.

iteratis vicibus aggrandi: & alia in premiffis necessaria: seu quomodolibet oportuna faciendi & exequendi. B. ff. de 40. conce. 128.

Advertendum est q̄ quia circa predicta cotidie fiunt nove impetrationes seu prouisiones et innovationes: ideo in his nullus decipiatur credens omnia huiusmodi esse necessaria seruanda: preterea quia aliqua ex eis forte nunq̄ fuerunt in oribus ventium admiffa: precipue quo ad durationem officiorum & etatem eligentium &c.

Collector

Absolutio.

Distinctio generalis materie absolutionis inferius annotata.

Quoniam multa valde ac nimis diuersa pertinentia ad materiam absolutionum reperitur in paulegijs fratrum: que si in final potestate non modicam causerent prolixitatem & confusione: ideo opere precepti vltimū est huiusmodi materiam sic diuidere: q̄ primo ponatur per se ea que attinent ad absolutiones fratrum inter seipfos: ac deinde alia que personas seculares concernunt.

Collector

Absolutio quoad fratres.

Distinctio materie infra scripte.

Inter cōcessionēs p̄tinentes ad absolutiones fratrum inter seipfos: quedā cocernunt absolutionem ordinariam: q̄ cotidie potest exerceri: cum opus fuerit. Et huiusmodi concessiones ponuntur primo per se procedēdo per ordinem prout fuerunt in concessione. Ceteræ vero concessiones pertinent ad absolutionem extraordinariam: qua se solum certis diebus possunt fratres vti. Et ite sunt absolutiones plenarie: licet non equales: vt infra patebit. Iste autem ponitur ordinate secundo loco. In omnibus autem in scriptis concessionibus absolutionum sic proceditur: q̄ primo ponuntur concessiones attinētes directe ad fratres in iure. Ac deinde adduntur alie concessiones: que alijs fratribus mendicantibus facte reperuntur.

Collector

Absolutio ordinaria quoad fratres.

Innocentius. 4. concessit generali et p̄ncipalibus ministris: vt eos et fratribus suis qui pro iniuriatione manuum in seipfos incurrerunt excommunicationis vinculis: ante susceptū habitū incidant: vel alias sunt excommunicati: valeat absolueri: nisi adeo graves & enormes sint excessus: q̄ merito sint ad sedē apostolicā destinādi. B. fo. 104. conce. 219.

Excommunicatio

Alexander. 4. concessit: fratres minores posse absolui a suis ministris & custodibus: quando incurrit excommunicationem participando cum excommunicatis: quando aggrandata est sententia. B. fo. 61. Et fo. 64. conce. 74.

Excommunicatio

Clemēs. 4. concessit q̄ custodes & guardiani fratrum minorum qui scdm statuta dicti ordinis aliter q̄ per electionem instituntur: potestatem institutionem seu prouisionem de ipsis factam: curam animarum fratrum sibi subditorum habeant: ipsosq̄ ligare: ac soluere possint: iura ipsius ordinis instituta. B. fo. 56. Et fo. 139. conce. 309.

De custodibus & guardiano.

Absolutio ordinaria quoad fratres.

- Collector.** C In mari magno fratrum carmelitarum extenditur predicta concessio ad priores provinciales et locales: seu conventuales et alios officiales: qui sunt eiusdem ordinis instituta aliter quam per electionem a generali dicti ordinis instituantur. Et sic ratione communicationis privilegiorum idem iudicium erit de provincia libus et alijs officialibus ordinis sui.
- 4**
**Pro noui-
tija.**
Excoicatio. C **IDEAD** Clemens. 4. concessit generali et provincialibus ministris comitibus et receptibus et custodibus: ut suo volentes aggregari consortio. s. volentes ingredi ordinem: qui suspensi sunt: vel interdicti: vel excommunicationis sententias: aut in re: vel a iudice promulgatis generaliter sint ligati: absolute: beneficium observata forma canonica impartiri: ipsosque in fratres recipere valeant. Et eos qui post assumptum habitum: vel professionem emissam: reculerint se talibus in seculo fuisse sententias in odatos: sunt forma predicta valeant prefati prelati ac illos vices gerentes absolueret: cum irregularibus dispensare: si forsitan talibus in odato sententias: vel in locis interdicto suppositis diuina presumpserint officia celebrare: vel ordines recipere. Ita tamen quod si aliqui ex talibus eiusdem sententias propter debitum sint stricti: satisfacciant ut tenentur. Voluit tamen quod nisi prefati mox ordinem intrauerint: (etiam si super hoc eis inducie a prelati eiusdem ordinis concedantur) eo ipso in pristinas sententias a quibus eos absolui contigerit: relabantur. B. fo. 56. Et ff. 140. conce. 320
- 5**
Prohibitio C Idem ad hanc hatur in mari magno predicatorum. B. fo. 236. conce. 550.
C **IDEAD** Clemens in mari magno inibuit vniuersis fratribus ordinis monachorum: ne aliquis eorum (nisi necessitatis urgente articulo) alijs quam prelati suis peccata sua confiteri presumant: vel alijs eiusdem ordinis sacerdotibus: nisi sunt regulam et ipsius ordinis instituta. B. fo. 58. Et ff. 142. conce. 337.
C Idem habetur quo ad carmelitas. B. fo. 186. conce. 475. Et quo ad fratres predica. B. fo. 238. conce. 563.
- 6**
7
Excoicatio. C **IDEAD** Clemens vniuersis ecclesiarum prelati et alijs inibuit ne confessiones fratrum sui. inuitis eorum prelati audire presumant. B. fo. 142. conce. 338.
C **IDEAD** Clemens concessit: ut generalis et singuli provinciales ministri et eorum vicarij: ac etiam custodes in provinciis et custodijs sibi commissis: predictis fratribus ibidem constitutis: necnon fratribus alijs eiusdem ordinis: interdum ad eos declinantibus vnde cum: absolute et dispensatione indigentibus: siue priusquam intrauerint ordinem siue post in casibus excefferint: pro quibus excommunicationis vel interdicti aut suspensio incurrerint sententias: aut in re: vel a iudice generaliter promulgatas: et huiusmodi sententias innodatas: aut in locis suppositis interdicto: diuina officia celebrantes vel suscipientes ordines sic ligati: nota irregularitatis incurrerint absolute et dispensationis beneficium valeant impartiri: nisi adeo fuerit grauis et enormis excessus qui sint ad sedem apostolicam merito destinandi. Et sic concessit quod fess quos generalis et provinciales ministri et eorum vicarij ac etiam custodes: in proprios habuerint confessores: possint eis absolute et dispensationis beneficium impartiri. B. fo. 57. Et ff. 140. conce. 318. Et. 319.
- Dispenatio.** C Similem concessionem habent fratres predicatorum: nisi quod sua extenditur ad priores conventuales. B. fo. 236. conce. 548. Idem habetur quo ad Carmelitas. B. fo. 180. conce. 432.
- Pro platis.** C Laus pro quibus fratres ad apostolicam sedem sunt merito destinandi: specificantur a Sixto. 4. prout ponuntur infra. fol.
- Collector.**

Absolutio ordinaria quo ad fratres. Fq. iij.

CADVERE ADUAND est circa duas cōcessionēs suprapositas in media-
 ter q̄ auctoritas et facultas q̄ superioris cōtinetur: extēditur in mari magno fratru
 ordinis predicatorū ad priores cōuentuales et vices eorū gerentes in cōuentibus
 ac locis eis cōmissis: sic q̄ prior cōuentualis et eius vicarius tantā potestatē h̄s
 circa absolutiones censurarū et dispensationes irregularitatū quo ad suos subdi-
 tos: q̄tam puincialis quo ad totā puinciā, B. ff. 236. conce. 548. Et hoc vtro
 sequitur q̄ si milē auctoritatē habebunt guardiani ac eorū vicarij respectu suorum
 subditorū r̄ aliorū fratru ad eos declinantū: nisi per superiores prelatos limite-
 tur seu restringatur h̄mōi auctoritas: put in ordine fieri cōsuevit. Et notandū est
 etiam: q̄ per bullā aureā fuit restricta prefata auctoritas ad generales r̄ eorū vica-
 rios: r̄ ad illos quibus ip̄i ducerēt cōmittendū dūtarat. Sed postea per quodā
 breue fuit cōcessum predictis fratribus predicatorib⁹ q̄ possunt absoluerē ac dis-
 pensare iuxta concessionē quā habebāt ante dictā restrictionē: vt per infra. d. 34.
CO potest insuper aduertere: q̄ vicarij de quib⁹ supra fit mētio: quo ad fratres
 predicatoros (iuxta cōsuetudinē eorū) intelliguntur illi qui p̄pter mortē vel defectū
 prioris habēt regimē cōuentuū. Et quo ad f̄res minores simili modo intelligen-
 dum est de illis fratrib⁹ qui cōiter dicuntur presidētēs: r̄ nō de cōmunib⁹ vicarijs.
COlo clarius loquēdo dicere: q̄ f̄res ordinis predicatorū habuerunt post dictā
 restrictionē quodā breue p̄ toto suo ordine per quod ip̄is fuit cōcessum q̄ ḡnalis
 et puincialis et sui vices gerētēs absoluerēt et dispensarēt sicut ante restrictiones.
 Quos vero cōuentuales solū possent absoluerē in ijs in quib⁹ sedes ap̄lica nō
 esset merito cōsulenda: et dispensare in irregularitatib⁹ cōtractis ex censuris: put
 antiquitus ante Sixtū ip̄is r̄ n̄s guardianis erat cōcessum. Et sic vicarij man-
 serunt ecclasi omnino. Postea fratres p̄fati ordinis p̄dicatoz regnoz Castelle
 et Legionis habuerūt copiosiorē concessionē per quā possunt quicquid poterāt
 ante restrictionē supradictā. Verūtm̄ dicunt ip̄i: q̄ quo ad istas absolutiones r̄ dis-
 pensationes: nūq̄ vicarijs vel subprior se introrūmittit: nisi a suo superiori specialiter
 sibi cōmittatur. Et sic videtur q̄ nūq̄ prefata facultas p̄ vicarijs fuit ab ip̄is
 admissa. Et ita erit ac si nunq̄ fuisset cōcessa. Sed q̄si cōuentus caret priore seu va-
 catiune solūmodo p̄sides vtitur illa. Et sic soluitur q̄stio de n̄s vicarijs superi⁹
 tacta. Et cū per supradictū breue possint priores cōuentuales absoluerē sicut ante
 restrictionē: r̄ de facto sic v̄tātur: idē poterūt guardiani p̄fatorū regnoz: nisi quo
 ad legitimationē bastardoz: q̄ solus h̄c per puincialem vel capitulum.

Collector
 Nota pro
 guardianis
 et vicarijs

Bonifacius. 8. statuit: q̄ religioso q̄ man⁹ violētās in clericū secularē in
 iocine hoc p̄terito hēat materiā euagandi: possit ab ep̄o co-
 easu absolutionis b̄n̄ficiū eriberi: q̄ sc̄ari clerico possit si aliū clericū percussisset: vtz
 q̄si lenit percussit: q̄ glo. ab. In eo casu. Et h̄ i. c. Religioso: de snia excōnis. lib. 6.
CO statuit Bonifacius: q̄ si ep̄us seu prelati suo subdito concesserit vt
 possit sibi eligere cōfessorē idoneū: ille quē is elegerit in casibus q̄ eidē ep̄o seu pre-
 lato specialiter referantur: nullā habeat penit⁹ potestatem: cū in generali cōcessione il-
 la nō veniant que non esset quis verisimiliter in specie concessurus. Et similiter
 statuit: q̄ nulla possit cōsuetudine introduci q̄ aliquis preter sui superioris licētā:
 cōfessorē sibi eligere valeat: qui eum possit absoluerē vel ligare. Et d̄betur in. c.
 Si episcopus: de penitentijs et remissionibus. libro. 6.

Nota
 10
 Particular

Eugenius. 4. cōcessit fr̄ibus minoribus obseruatibus puinciarū regni
 Castelle: quatenus singuli plati dicti ordinis quocūq̄ noīe
 a iij

Absolutio ordinaria quo ad fratres.

ris. p. regnis censeantur: et cōfessores per bñdī platos deputati: singulorū cōuentū, locorū et erē
Castelle. mitoriorū: possint oēs et singulos fratres p̄fessos. cōfessos: atq; nomīos habē
Pro p̄fessi tes animū p̄tēdī: necnō perpetuo donatos seu oblatos presentes et futuros: et
et in ouicjs. quoscunq; p̄ tēpore familiares. seruitores. officiales: et cōtinuē cōmentales do
Pro oblati morum. cōuentū. locorū siue eremitoriorū supradictorū ab oibus et singulis pec
catis. criminibus. excessibus et delictis: p̄ter q̄ sedi aplice destinatis casibus: et
ab oibus et singulis bñdī cēsuris supradictis quas ex ignorātia vel inaduertenti
a incurrerint absoluerē: eisq; eucharistie sacramentū: et extreme vñctionis: et
Sacramēta alia ecclēastica sacramēta ministrare toties quoties necessariū fuerit vel oportu
nam. Ip̄sij p̄lati: oia et singula supradicta alijs ip̄sij ordinis p̄el byteris com
Pro p̄lati. mittere: ac in p̄missis oibus et singulis cū facultate p̄missa: cōfessores sibi eli
gere et electos mutare: auctoritate p̄dicta valeat: cōstitutionib; aplice: ac ip̄
sij ordinis institutis et ordinationibus: ceterisq; in cōtrariū faciētib; nō obsta
tibus quibuscunq;. Et q̄ gratia hec sit perpetua. o. sfo. 61. Et sfo. 64. cōcē. 85.

Collector. Sciendū q̄ p̄fata concessio fuit postea per J̄dū. 2. cōtēsa ad totā nostrā sa
milliam cismontanā. C Sed ad hoc q̄ p̄fati habeāt p̄dictā gratiā: tenentur dicere
p̄vni annū singulis septimanis semel. p̄s. p̄niales: put infra ponit lat^o in dictione
Absolutio extraordinaria quo ad f̄res post. §. 3. Et sic faciēdo: p̄derit eis bñdī
Hona. ḡsa p̄ duobus. J̄dūmo p̄ absoluteione a cēsuris ignorāter vel inaduertenter in
cursis. Secūdo p̄ absoluteione a casibus reservatis ep̄is. Et hoc quo ad seruito
res fratrū. Itā quo ad ceteros alios hic nominatos: sine isto onere per alia pri
uilegia est cōcessum. C Et etiā aduertendū q̄ iam cessat altercatio illoꝝ q̄ dicebāt
q̄ per istā cōcessionē poterāt f̄res absolui a casib; reservatis mimilitis: cū aucto
ritate aplice sit cōtrariū declaratū: p̄sertim in caplo ḡnali Burdegalēti: sicut po
nitur infra in dictione Absolutio extraordinaria quo ad fratres post. §. 10.

Pro monia Nicolaus. J. cōcessit: q̄ cōfessores monialū. s. Clare: seu alij frater eius
lib^o. s. Clare dem ordinis ad hoc per p̄nuiciale p̄ tēpore deputat^o: in om
nibus et per oia iurista formā et tenorē p̄nuiciorū et concessionū eiusdē monialib;
quo ad ip̄sū in personas a sede aplice seu alias quomodolibet cōfessorū: in om
nibus p̄ter q̄ sedi casibus reservatis quoties fuerit oportū eās absolue
re possint. Necnō ip̄sūm seruitrices (si id petierint humiliter) a quibuscunq; ex
Pro seruitri communications. suspensions et interdictionib; sententijs. cēsuris et penis ecclē
civibus monia licam. sticis quibus pro tempore inmoderate fuerint in iungendo q̄ in iungenda fuerint ab
Sacramēta soluere: eisq; eucharistie et extreme vñctionis sacramenta ecclēastica ministrare
libere et licite valeant: diocesanorum locorum et cuiuscunq; alterius licentia min
ime requisita. b. sfo. 49. Et sfo. 43. conce. 48.

Syrus. 4. cōcessit: q̄ moniales sancte Clare prime regule collectanee nū
cupate possint absolui a ministris: seu v̄sicatoribus: et confessorib;
bus earū ab omnibus criminibus. penis: et censuris: etiam sedi apostolice re
servatis: quoties opus fuerit. o. sfo. 261. concessione. 678.
Collector. C p̄ p̄fata cōcessione p̄nt gaudere moniales. s. Clare secūde regule sub obla
trū in. de gētes. virtutē cōdicionis p̄nuiciorū q̄ h̄ in dictione Lōicatio p̄nuiciorū
§. 5. S̄zā q̄ ad p̄nas q̄ quo ad secūdas: est limitata respectu casū reservatorū
ministris: put habeat in dictione Absolutio extraordinaria quo ad f̄res: post. §. 10.

Declaratio Syrus. 4. circa lras Clementis. 4. suprapositas in. §. 6. quib; cōcesserat
ministris. vicarijs et custodib; fratrū minorū facultatē absoluedi

Absolutio ordinaria quo ad fratres. Fo. liij.

casus refer-
natorum pape

et dispensandi ffes eiusdem ordinis: nisi talia perpetrassent propter quod essent merito ad sedem apostolicam destinandi: declarantes dicitur esse ad sedem apostolicam merito destinandos: hereticos, relapsos, scismaticos: et qui litteras apostolicas falsificassent: aut ad infideles prohibita detulissent. Sed in reliquis omnibus: etiam si in omni prauitate irretitis: posse per illos quibus inibi conceditur: absolutio et dispensationis beneficium: iuxta casuum exigentia impartiri. B. fo. 59. Et fo. 143. conce. 145.

Collector

Caduerte ac bene nota: quod ista concessio vel expirasse per mortem coeceptis. Et idem de omnibus concessionibus tantum predictum processum bullae cene domini: cum quolibet anno ille processum celsurarum de nouo promulgetur cum noua reservatione predictorum casuum: et cum maximis celsuris contra absolutes: ponendo ibi expresse, 'Iam obstantibus privilegijs et etiam ordinibus medicamentibus concessis: et alijs sufficientibus de rogatoribus. Unde tempore primi capiti generalissimi consulti super hoc reuerendissimi domini cardinalis Alexandrini: qui et in Drexpositus appellatur: respondit reuerendo patri bone memorie fratri Martiali Boulier: quod fuit generalis vicarius firmi. Cismontanorum dicens: quod prelati nostri non poterant absolvere fratres suos: non solum ab illis quattuor casibus contentis seu exceptis in mari magno: sed nec ab aliquo alio in bulla cene contento. Et quod illa concessio vel declaratio Sixti in dicto mari magno: potuit valere in vita sua: quod si faceret processum quolibet anno: semper intendebat recipere fratres prout ipse concesserat nisi in diebus quattuor casibus. Idem opterea reuerendissimus pater generalis prouideat: vel faciendū ipse cum alijs generalibus aliorum ordinum quod ponat semper in bulla cene domini exceptio religiosorum quo ad fratres suos: vel precipiat ut quolibet anno procurator ordinis seu commissarius curie: transacta die Iouis sancti post promulgationem censurarum obtineat facultatem absoluedi ab illis casibus omnes fratres et alias personas super quas prelati nostri habent auctoritatem. scilicet moniales. tertia et alios utriusque sexus. oblatos. famulos et domesticos.

Nota

CAD EAD Sicut concessio puincialibus: ut possint absolvere omnes fratres suos a celsuris et sententijs ecclesiasticis: ac etiam cum eis dispensare firmi tenore concessionis Clementis. 4. superius posite. §. 7. non obstante limitatiōe seu restrictione per eundem Sixtum post modum facta: qua idem solum ad ministrum generale et eius vicarios limitauerat et restringerat: sed in bulla aurea. b. fo. 54. Et fo. 50. coe. 55.

14
Dispensatio

Caduertendum est circa huiusmodi concessionem: quod predicta auctoritate caret custodes: nisi eis specialiter committatur a ministris: quod non sunt nominati in concessione. Verumtamen per coactionem privilegiorum fratrum predicatorum: ubi continetur quod prelati qui sunt medijs inter generale et guardianos possint quicquid puinciales priores poterunt: sicut antea poterant nostri custodes. Et custodes Hispanie possunt idem per aliam coactionem. scilicet congregationis Hispanie et Lombardie: prout habet infra in dictione Locutio privilegiorum. §. 13. Et idem de guardianis: sicut supradictum est post. §. 7.

Collector

CAD EAD Sicut ordinantur: quod fratres minores obser. non possint absolui de casibus reservationis ministris: nisi de licentia generalis aut eorundem ministrorum seu vicariorum puincialium: non obstantibus litteris eiusdem Sixti sub quacumque verborum forma eiusdem fratribus concessis: ceterisque cōtrarijs quibuscunq. b. fo. 54. Et fo. 50. conce. 55.

15
Prohibitio
Casus refer-
nati.

Innocentius. 8. declarant: fratres minores. non posse nec debere eligere confessores: nec a casibus reservationis absolui vigore bullae cruciate qua ipse dederat in Hispania: nisi de consensu et beneplacito suorum prelatorum puincialium seu generalium: et quod quocumque alia absolutio quo ad fratres: irrita sunt et inanis. b. fo. 56. et fo. 52. concessione. 59.

16
Prohibitio
Cruciata.

Absolutio ordinaria quo ad fratres.

- Collector.** Sciendū est q̄ consimilē reuocationē seu declarationē fecere alij pōt fices q̄si alias dederunt bullas cruciate: sed iste reuocationes nō sunt perpetue: q̄ nō se extendunt ad bullas cruciate futuras. Et ideo quicunq̄ venerit noua cruciata: oportet h̄c nonā reuocationē seu declarationē illi? ad h̄c ffes nequeat illa vti: si talis bulla ep̄isse extēdat ad f̄res mi. ⁊ h̄cat sufficiens nō obstātiā seu derogatiōes.
- 17**
Prelati. Reservatio casuum.
Collector. **Alexander.** 6. declarauit ⁊ decreuit: q̄ ḡnālis et p̄uinciales ad quos dicitur ni possint reservare casus de occultis inter religiosos. Et q̄ absoluetes a talib? post h̄mōi reservationē nullā faciūt absolutiōnē: ⁊ incidūt in penam absoluentiū a casibus nō cōcessis. h. ff. 56. conce. 66. Et ff. 3. cōce. 2.
- Seantū generale.** **Collector.** Prefata declaratio seu decretum: quo ad guardianos non permanet in suo vigore: quia in capitulo generali Assisij celebrato anno domini. 126. sequens statutum auctoritate apostolica factum est.
- 18**
Prelati. **Heresis.** **Casus referuari.** **Collector.** Ordinatur ⁊ mādatur auctoritate applica: ⁊ toti? capli ḡnālis: q̄ null? guardianus possit sibi reservare casum aliquem: sed solus inuicem p̄uincialis id poterit.
- 19**
Casus referuari. **Collector.** **Alexander** concessit generali ⁊ p̄uincialibus ⁊ custodib? ordinis m̄ obser. vltra mōtānis: plenariē facultatē ⁊ auctoritatē: vt quoscūq̄ subditos suos (fratres v̄z ⁊ moniales sancte Clare: ac vtriusq̄ sexus tertarios de penitētia nō cupatos) inuenerint in aliquo heresis vel apostasie crimine lapsos: etiā si sint relapsi: possint eos absoluerē: ⁊ cū eis dispensare: necnō p̄fator? relapsoꝝ penas a iure institutas cōmutare: p̄fatis qualitate ⁊ quātitate: alijq̄s debitis circumstantijs: augēdo. aggranādo: vel diminuēdo toties quoties op? fuerit: ⁊ put f̄m deū viderint expedire: dīmōtāliū relapsoꝝ crimina publica ⁊ notoria apud seculares nō sint: vt ex h̄ scādaliū otri possit. o. fo. 65. Et ff. 70. cōce. 16. 4. et ff. 100. cō. 379.
- 20**
Correctio. **Excōicatio.** **Collector.** **Aduerte:** q̄ illi casus sunt de cōtentis i bulla cene dñi: q̄ bulla quolibet anno renouatur: videtur q̄ predicta concessio sit reuocata. Et idē de similibus concessionibus. Rationem huius vide supra in hac dictione post. §. 17.
- 21**
Cruciata. **Casus referuari.** **Collector.** **Alexander** concessit: vt generalis ⁊ p̄uinciales possint absoluerē fratres qui existentes in seculo incurrissent censurā ecclesiasticā p̄pter delationem lignaminiū seu ferramentoy ad partes infidelium. o. ff. 99. conce. 358.
- 20**
Collector. **Aduerte:** q̄ cum iste casus sit de p̄fatu cene dñi: predicta concessio videtur expirasse mortuo cōcedente. Vide supra in hac dictione post. §. 17.
- 20**
Collector. **Alexander.** 6. cōcessit q̄ prelati fratrum minor? obser. possint percutere per se et per alij causa correctionis: et q̄ nō cogantur hoc facere cū p̄pria persona etiā si necessitas nō vigeat. Ad obstante capitulo vniuersitatis: de sentētia eccōmunicatiōnis. o. ff. 70. conce. 175. Et ff. 99. conce. 359.
- 21**
Cruciata. **Casus referuari.** **Nota.** **Collector.** **Hec concessio licet videatur impertinens huic materiē: ponitur hic q̄ nonnulli arbitrantur q̄ in absolutiōnibus publicis apostatarū: requiratur q̄ prelati percutiat manu p̄pria. De quo habetur melior concessio infra. §. 27.**
- 21**
Cruciata. **Casus referuari.** **Nota.** **Leo.** 10. prohibuit et declarauit: q̄ nullus fratrum minor? regu. obser. possit accipere bullas cruciate seu alias indulgentias generalis concessas: aut concedēdas: vt possit vti gratis ibi cōtentis (vt pote cōtra regularia ordinis instituta cōnterī quibuscūq̄ sacerdotibus: et absolui a casib? referuatis: ⁊ in diebus ieiuniorū manducare lacticiā: ⁊ facere alia q̄ nō decent religiosos tā alte ⁊ stricte p̄fessionis) nisi solū ob aliquā necessitatē particularē: p̄ qua predictē obseruantie auctoritas nō esset cōcessa. Et tunc examinata h̄mōi necessitate a ḡnāli vel p̄uincialibus aut custodibus: ac de eorū exp̄pressa licentia: ⁊ in scriptis habita.

Absolutio ordinaria quo ad fratres. Fo. v.

Non obstantibus bullis: et si in eis expresse inhibeatur platis sub censure: ne subditos suos a tali bullarum acceptu de pibeant: et subditis libera facultas eas accipiendi tribuatur: ceteris in contrariu faciendis quibusvis. O. sffo. 60. conce. 178.

IDEAD Leo postea pibuit sub excoicationis late sententie pena: ne fies predicti: aut inuales, s. Clare: seu tertie regule vtiatur vilo modo gratijs, indulgentijs, libertatib? immitatib? bullarum cruciata: seu altax cõm mliu: quis q̄sito colore cõtra obedientiã ordinis: et ab eis speciali licetia suoz supioꝝ. B. sffo. 48. cõ. 144.

IDEAD Leo cõcessit: q̄ fratres predicatores et alij fratres quãdo sunt extra conventu: et nõ possunt habere copiã sacerdotis: qz non habet sociu cõfessorem: possunt cõfiteri peccata sua alteri religioso alterius ordinis: vel presbytero seculari. Et hoc dũmodo fiat sine fraude et dicat prelato suo. O. sffo. 94. cõce. 301.

IDEAD Leo in cõcilio Lateranẽsi statuit: q̄ excoicati p̄teriti volẽtes aliques ordinem fratrum mendicantiu: vbi de interesse tertij agetur: absolvi non possint nisi p̄vnia satisfactioe. B. sffo. 26. concessioe. 84.

IDEAD Leo cõcessit gñalibus singuloꝝ ordinu mēdicantiu et eoz vicarijs: ac etiã illis quibus ipi gñales duxerint specialit̄ cõmittendũ: vt possint absolvere subditos suos respectue: ab oibus et singulis casibus et censuris s̄m concessioe et declarationes Sixti. 4. et Julij. 2. et alioꝝ Romanoz pontificu: nõ obstantibus reuocationibus, restrictionibus, reservationibus, cõstitutionibus: et ordinatioibus apostolicis nuper in Lateranẽsi concilio vel alias quomodolibet factis: vel si in posterũ fierent. B. sffo. 27. concessioe. 89.

IDEAD Leo concessit oibus fratribus minorib? obser. vtriusq̄ familie: q̄ prelato ordinis cũ aliquẽ fratrem p̄pter apostasiã vel aliã causam excoicant in capitulo fratru vel in cõitate: nõ teneatur p̄ferre sententiã in scriptis: put iure sub pena suspensionis precipitur p̄ferentibus. O. sffo. 93. conce. 291.

IDEAD Leo concessit: q̄ aliquem fratrem causa correctionis vel absolutioe opz verberare: possint prelati nostri et eoz cõmissarij: manu vicarij vel cuiusvis alterius fratris subditi eum verberare seu disciplinare: non obstante capitulo vniuersitatis: de sententia ep̄cõmunicationis. O. sffo. 93. conce. 292.

In Supplemẽto privilegioꝝ reperitur qdã cõcessio in fauore fratru cõfessoꝝ: que vt potest conijci et alia concessioe precedente illam: videtur esse Eugeniij. 4. Cuius tenor talis est.

Quam sepe boni religiosi ex charitate: vel platoꝝ obedientiã cogãtur ad cõfessiones audiendas: et sint multiplicẽs et ineplicabiles sententie excoicationis in corpore iuris: quarũ nonnullẽ etiã a peritissimis ignorãtur: ex quo dicti religiosi p̄pter cõscientie timore: qm dubitat se incurrisse aliquã censurã absoluedo inaduertenter aliquos aliquas excoicatione inmodatos: cuius excoicationis absolutio superiori reservatur: ne dicti religiosi cogãtur contra charitatẽ vel platoꝝ obedientiam facere: vel p̄fatas metuere scrupulositates: cõceditur q̄ dicti religiosi: si p̄fata vel simili causa inaduertẽter incurrerint irregularitẽ vel excoicationẽ: possint per eoz idoneos confessores: auctoritate ap̄lica absolvi et dispensari cum opoz iuris. Et q̄ predicta vires habeant oraculo vite vocis: non obstante q̄ non fiat bulla: vel quibuscunq̄ alijs contrarijs: nisi ex crassa et supina ignorantia: censurã vel irregularitatem incurrerint. O. sffo. 101. concessioe. 410.

Aduertet: q̄ supradictũ concessit etiã Eugenius. 4. cũ onere. 7. ps. de quo supra posit. §. 10. Verũ est tñ q̄ hic cõceditur confessori sine alia auctoritate superioris.

22
Excoicatio,
Cruciata.

21
Pro fr̄ibus
itinerantibus,

24
Professio,
Excoicatio,

25
Pro oibus
mēdicantib?.

25
Excoicatio,

27
Correctio,

Collectio,

28
Pro simpli
cibus confes
sionibus.
Excoicatio,

Dispensatio,

Collectio,

Absolutio ordinaria quō ad fratres.

C Sequuntur aliqua circa absolutiones prefatas: extracta ex privilegijis aliorum fratrum mendicantium: ac etiā nō mendicantium.

C Ex privilegijis fratrum predicatorum.

20
Prohibitio

Innocentius. 4. prohibuit ne fratres quorūcumq; ordinū habētes licentiam generalem confessiones audiendi: habeant aliquā auctoritatem audiendi in confessione fratres ordinis predicatorum. b. ffo. 72. cō. cessione. 186. Et ffo. 115. concessione. 308.

10
Dispensatio

Gregorius. 11. cōcessit magistro generali et singulis prioribus puincia libus et cōuentualibus: ac vices eorū gerētibus: ut in puincis et cōuentibus ac locis sibi cōmissis: fratribus eiusdē ordinis constitutis ibidem: necnō et fratribus alijs eiusdē ordinis interdū ad eos declinātib; vnde cūq; absolutione et dispensatione indigētib;: absolutiōis et dispensationis bñficiū possint impartiri: ad instar cōcessionis q̄ habetur supra. §. 7. B. ffo. 236. cō. cē. 548.

31
Excoicatio.

Bonifacius. 9. concessit: q̄ magister ordinis predicatorū: et priores aut eorū vicarij: eorū subditos ffes et sorores: qui forsā in quos cūq; fratres dicti ordinis excoicatiōis seu alias infas vel penas sine scriptis: aut alias minus rite pmulgauerint: vel manus violētias in alios quoscumq; clericos: etiā vsq; ad sanguinis effusionē: et enormē lesionē iniecerint: diuimodo lesio bñdī adeo enormis nō existat q̄ p̄pterea merito foret sedes ap̄lica cōsulenda: quories epedierit absoluerē: et cū eis super irregularitate: si quā bñdī sentētis ligati celebrando diuina: vel miscēdo se illis: nō tñ in cōtēptū clauū: aut alias p̄missorū occasione qualitercūq; contraxerint: dispensare eosq; quo ad hoc in statu p̄sūmum restituere. Et q̄ sibi possint absolui dicti magistri et priores ac vicarij a cōfessoribus per eos eligendis. b. ffo. 120. conce. 542. et. 543.

Irregularitas.

32

C DEAN Bonifacius statuit: q̄ quicumq; habentes generalem licentiā a sede apostolica vel alias qualitercumq; absoluendi in quibuscūq; casib;: pretextu hoc fratres ordinis predicatorū nequaquā absoluere possint (legatis sedis apostolice de latere missis dimittat exceptis) vel nisi id eis specialiter et expresse concedatur. b. ffo. 120. concessione. 548.

33
Paricula: vis p̄gnis Hispanie. Collector.

Sixtus. 4. cōcessit fr̄ib; ordinis pdicatorū Hispanie et Lombardie obseruātib;: vt possint absolucere et dispensare: sicut poterāt an restrictionē bulle auree: vt tunc privilegij i mari magno cōtēti. b. ffo. 74. cō. 192. Et ffo. 119. cō. 539

34
Casus referunt.

C Sciendū: q̄ q̄ hec cōcessio nō fuit vniuersalis: ideo virtute cōicationis privilegiorū solum possunt vti illa fratres mino. obser. Hispanie et Lombardie. **C** DEAN Sixtus cōcessit toti ordini fratrum predicatorū: q̄ ḡnales et priores puinciales: ac eorū vicarij p̄ tpe existētes: et ij quib; ipi duxerint cōmittēdū: habeāt eandē absoluēdi facultatē et dispensandi quā habebāt ex mari magno seu alijs litteris ap̄licis ante restrictionē bulle auree. Id priores vero cōnetū illā solummodo auctoritatē h̄re censeantur: quā prius habebant ex privilegijis et litteris predecessorum eiusdem Sicti. b. ffo. 74. conce. 193. Et ffo. 119. cō. cē. 538. et. 539.

35
Pro fr̄ibus itinerantibus.

C DEAN Sixtus cōcessit platis ordinis pdicatorū regno Castellae et Legionis reformatis: q̄ possint concedere fr̄ibus suis: vt dū itinerauerint vel fuerint extra conuentus suos distapat: valeāt cōfiteri quibuscūq; sacerdotib; regularibus: vel secularibus. Et q̄ sibi possint facere ipi prelati. B. fo. 45. Et ffo. 129. cō. cē. 188.

C Ex privilegijis fratrum Augustinensium.

Absolutio ordinaria quō ad fratres. Fo. vj.

Innocentius

3. statuit: q̄ fratres eremite sancti Augustini congrega-
tionis Lōbardie absc̄q̄ suozū superiorū cōsensu: a qui-
buscūq̄ apostolicis penitentiarijs: ⁊ p̄latis: ⁊ sedis aplice legatis: etiā a latere
deputatis: ab eozū peccatis ⁊ ca libus reservatis absolui non possunt. Nec cōfes-
sionalibus impetratis aut impetrandis vti. Nec etiā ad officia: beneficia: ⁊ di-
gnitates valeant assumi. O. s̄ffo. 79. conce. 277.

36
Casus reser-
uati

Ex privilegij fratrum Carmelitarum.

Gugēnius

4. concessit ḡnali ⁊ puñcialibus ac prioribus ordinis Car-
melitarū: vt in cōfessionibus audiendis: ⁊ absolutionib⁹ im-
pendendis: ⁊ penitentijs iniungēdis: alijsq̄ salutē animarū dūtaxat cōcernentib⁹
erequēdis: oim ⁊ singulozū dicti ordinis fraternitandē ⁊ talē potestātē ⁊ faculta-
tem habeant qualē in p̄missis minores penitentiarij sedis aplice seu curie Ro-
mane et officio habēt ⁊ ererent. S. fo. 85. Et s̄ffo. 169. conce. 440.

37
De auctori-
tate p̄nario-
rum.

Aduertet: q̄ h̄mōi concessio de mibilo videtur posse deferuire: q̄ ignoratur ad
quid se extendat facultas quā habēt p̄fati minores penitentiarij: vltra facultatez
diocesanorum. De hoc tñ in summa Antonini. 3. parte. tit. 17. c. 14. sic dicitur.

Collectoz,

Nota: q̄ penitentiarij minores in curia possunt absolvere vñdecimq̄ veniētes ab
oib⁹ casib⁹ pctōz: et sententijs ep̄is reservatis. Habēt. n. auctoritatē quāsi ep̄ale
in foro p̄niet: ⁊ maiorē quo ad quosdā casus exccōicationū ⁊ dispensationū. Sum-
mus aut penitentiarius adduc̄ h̄z maiorē in pluribus alijs casibus exccōicationis:
et dispensationū. Nec Antoninus: seu florentinus.

C̄p̄ro omnibus mendicantibus,

Leo

10. concessit: q̄ ḡnales ordinū mendicantiū: ⁊ eozū vices gerētēs possunt
absolvere suos subditos respectinet ab oib⁹ ⁊ singulis ca lib⁹ ⁊ cen-
suris s̄m cōcessionē Romanoꝝ p̄t̄i sicū p̄decessozū suozū: nō obstantib⁹ restri-
ctionibus ⁊ reservationibus factis in cōcilio Lateranē. S. s̄ffo. 27. con. 89.

38

Resolutio sumaria cōcessionū sup̄ascriptarū est: q̄ ministri ḡnales ⁊ puñcia-
les: ⁊ illi quibus ip̄i cōmiserint p̄nt absolvere s̄res ⁊ moniales sue obedientie ab
oim vinculo exccōicationis: ⁊ quibuscūq̄ alijs cēsuris: ⁊ ab oib⁹ pctis: ⁊ exceptis
dātatur cōtētis in balla cene d̄m̄vbi quolibet anno reservātur de nouo: vt supra
post. s. 13. dictū est. Et s̄nt̄ absolui p̄nt h̄dē plati a cōfessionibus electis p̄ eos. C̄ J̄cē
absolvere p̄nt plati veniētes ad ordinē: seu nōvicios ab oib⁹ censuris a iure vel
a iudice p̄nulgatis ḡnalter: satisfacta tñ parte. C̄ Absolvere etiā p̄nt plati ⁊ con-
fessores s̄res quocūq̄: oblatos: cōversos vel donatos: familiares: seruitozos: of-
ficiales: ⁊ cōmune cōmentales cōcentiū ⁊ domozū ab oib⁹ pctis: p̄terq̄ sedis
aplice reservatis: ⁊ a cēsuris quas ex ignorātia vel inaduerentia incurerunt: ac
eis ecclesiastica sacramēta toties quoties opus fuerit ministrare. Sed hoc in re-
gnis Castelle tñ. Id̄ cōmunicationem tñ p̄vilegizozū fratrum nō mendicantiū:
adduntur ad predictata que immediate sequuntur.

Collectoz
Resolutio
materie ab-
solutioꝝ
quo ad s̄res

Ex privilegij monachorum sancti Benedicti obseruan.

Benedictus

13. mādanit: q̄ absoluerentur monachi p̄sentes ⁊ futuri
ab omnibus sententijs latis ab homine in quibus alte-
ri non sit satisfaciendum. o.

39
Exccōicand

Martīnus

5. concessit: q̄ hozū monasterij s̄cti B̄ndicti vallis oleti: ⁊ foro
cōsciētē possit absolvere monachos ab oi exccōicationis sen-
tentijs: etiā si talis esset quā ip̄e iunim⁹ p̄t̄isq̄ reservare cōsuevit. Et cum eis super

40
Exccōicant

Abolutio ordinaria quō ad fratres!

Dispensatio omni irregularitate: etiā in illis casibus in quibus papa sibi vicē refertur. In mo-
regularitati te vez: 7 in mēbroꝝ truncatione: 7 enozni sanguinis effusione valeat dispensare
Nota. dum tñ aliquid horū trñ non sit notozū. Et hoc propter scandalū. O.

Collector. **C**Supra scripta concessio: licet primo facta est soli priori seu abbati monasterij
 sancti Benedicti vallis oleti: postea tamen extensa seu cōmunicata fuit omnibus
 prioribus vel abbatibus alioꝝ monasterioꝝ: vt habetur in dictione L dmu-
Nota. nicato privilegioꝝ. §. 34. Quam concessionem ego qui hoc opusculz collegi:
 vidi sub sigillo autentico in prefato conventu vallis oleti: 7 inde fideliter extraxi.
CAdvertat tñ qui hñōi concessione vti voluerit: q̄ ad cēsuras 7 casus qui in bul-
 la cene dñi continentur: non potest se extendere: propter rationem supra positam
 in hac dictione post. §. 13.

Collector. **C**irca concessiones superius annotatas: nōnulla dubia occurrūt scitu di-
 gna quibus breuiter respōdebitur hic (prout in famatissima vniuer-
 sitate Salmantina) a pluribus 7 insignibus iurisperitis responsum est.

Primum dubium. **P**rimū dubium est in quibus prelatorz sacri ordinis m. regularis observā-
 tie: sit hodie potestas 7 facultas absoluendi 7 dispensandi: de ijs vi-
 delicet de quibus per Clementem. 4. et Sixtū etiam. 4. h̄f supra. §. 7. et. 13. ac. 14.

Responsio. **C**Et omiſſis multis q̄ hinc inde adduci possēt: veritas est q̄ solūmodo est hodie
 predicta potestas seu facultas in generalibus: 7 puincialibus: 7 per cōicationem
 custodib⁹. Rō est: q̄ sic sonāt dicta privilegia: quoz tenoz 7 littere est stadū. Nā h̄
 Sixtus. 4. in bulla aurea: vt h̄f. B. fo. 65. Et ffo. 148. conce. 361. coarctauerit seu re-
 strinxerit predictā facultatē ad solos generales coꝝq̄ vicarios: 7 ad illos quib⁹
 sp̄i p̄tēpore duxerint cōmittendū dñtar: et (dico semper inter fratres regularis
 observantie) sed postea idem Sixtus per quoddā breue: de quo fit mētio supra.
 Si. 4. concessit puincialibus fratrib⁹ observantie: vt possint absolueꝝ oēs fratres
 suos: non obſtāte predicta restrictiōe ad solos generales facta. Cōcessit etiā preſa-
 tus Sixtus fratrib⁹ observantibus Hispanie 7 Lombardie ordinis predicato-
 rum: vt patet supra. §. 33. q̄ possint absolueꝝ 7 dispensare sicut ante dictam restri-
 ctionem sine aliqua limitatione. Et cum non reperiantur alię littere apostolice cir-
 ca hec: ideo predictis est standum.

Secundum dubium. **S**ecundū dubium est: vtrum potestas 7 facultas huiusmodi sit ordi-
 naria in predictis prelatiſ an delegata? Deseruit autē val-
 de hoc dubiū: ad sciendū in quibus casibus possunt prefati prelati subdelegare:

Responsio. et in quibus nō. **C**Et omiſſis multis q̄ pro 7 contra possent adduci: dicitur q̄ p̄
 indubitate haberi debet q̄ est ordinaria 7 non delegata. Sed pro ampliori elu-
 cidatione huius materie est notāda sequens q̄ſtio. **C**Queritur em̄ a doctoribus:

Questio. vtrum iurisdicctio emanans ex cōmissione perpetua facta a papa vel a principe:
 incidental. vel a communitate non recognoscente superiori: sit ordinaria vel delegata? **C**Et

Responsio. dimiſſis altercationibus respondetur q̄ est ordinaria. Ita tenet glo. 7 ibi Bar-
 tolas in l. pluribus. ff. de procuratoribus. Idem tenet alia glo. 7 clarins in c. ti.
 de officio ordinarij. ibi: cum concessum sit ei privilegium perpetuum. Ad quod
 dicitur vnica per Baldum ibi. Itē est doctrina Bartoli in l. prima. §. Si plu-
 res. ff. de ererci. actione: in prima colū. Sed clarins immo clarissime tenet Bal-
 dus in l. vnica. ff. de offi. consu. cuius verba sunt hec. Nono queritur: vtrum cō-
 missio facit quem ordinarium seu delegatum? Respondeo: si est commissio per-
 petua: facit ordinarius. Si autem temporalis: vt pote quia dicit reformatio cō-

Absolutio extraordinaria quoad fratres. Fo. vij.

munis. Idcirco q̄ presentes dñi Anciani Idiane ciuitatis possint omnia que potest totum cōmune p̄suarum: tunc est auctoritas delegata et nō ordinaria. Et sic cum cōmissio facta prouincialibus fratrū mino. vt possint absoluerē et disp̄sare in certis casibus sit perpetua: plane constat q̄ facit eos ordinarios. Igitur auctoritas de qua supra: data prouincialibus a papa est ordinaria.

Aduertendum est tamen q̄ posset aliquis obijcere cōtra supradicta dicens q̄ licet bene probatum sit p̄fatos p̄elatos esse ordinarios: t̄i predicta facultas et potestas esset iurisdictionis: sed cū potius videatur esse cōmissum eis arbitrium in huiusmodi absoluteione et dispensatione q̄ iurisdictione: sequitur q̄ non valeant dici ordinarij. Ad hoc respondetur: q̄ dato casu q̄ sit arbitrium et non iurisdictione: ad hoc in huiusmodi arbitrio sunt ordinarij et non delegati. Ita tenet Bartolus singulariter in l. ij. ff. de opti. lega. in fi. colū. sed longius et singularius in l. Ambiciosa. ff. de decre. ab ordi. fa. loquens semper in arbitrio: vbi post multas distinctiones ponit sequentia verba. An autē videatur concessum per modū cuiusdam iurisdictionis ordinarię vel delegatę? Dico verba statuti seu reformatio nis concedentis statutū esse diligenter inspicienda. Si enim hoc cōcedit officio: vt quia dicunt illa verba. Ad officij priorum pertineat arbitriū. t̄. videtur concessum officio. Et tunc priores poterunt vigore sui officij et potestate ordinarię.

Consideranda sunt valde p̄fata verba Bartoli: quia non dicit: an videatur cōcessa iurisdictione ordinarię in arbitrio: sed an videatur cōcessum arbitriū per modū iurisdictionis ordinarię. Ex qua p̄deratione colliguntur duo: et ambo singularia in proposito. Vnū q̄ non idem sunt arbitrium et iurisdictione. Secundū q̄ potest cōcedi arbitrium ad instar iurisdictionis ordinarię. Idem tenet Baldus in l. Adore. ff. de iurid. omnium iudi. in fi. colūna. Et sic ex omnibus supradictis apparet euidenter q̄ auctoritas de qua supra est ordinaria et non delegata: cū sit cōmissa officio et nō persone nominate: et q̄ est cōmissio perpetua et nō temporalis facta a supremo principe papa: q̄ in terris nō habet superiorem.

Tertium dubium est vtrū guardiani quibus prouinciales cōmittunt auctoritatē absoluerē a casibus eis reſeruatīs possint cōmittere huiusmodi auctoritatem alijs fratribus? Ad hoc respondetur q̄ nō: nisi quādo tales guardiani essent cōmissarij prouincialium cū plenitudine potestatis. Ratio huius est: quia s̄m iura: delegatus ab inferiore a principe non potest subdelegare: nisi sit delegatus ad vniuersitatem causarum: vel nisi hoc tibi specialiter cōcedatur s̄m Joan. an. per. c. Is. cui de offi. deleg. lib. vi.

Tertium dubium.

Absolutio extraordinaria quoad fratres.

Sequitur secundum principale pertinens ad absoluteionem fratrū extraordinariam: que scilicet potest eis impendi certis ac determinatis diebus.

Collector.

Aggenius. 4. cōcessit fratribus minoribus de obser. vt pos sint absolui per cōfessores ab eis electū: de suoy licentia superiorum: semel tantū ab omnibus censuris et penis: excepto falsificationis litterarū apostolicarum crimine. o. fo. 61. Et ff. de. 64. conce. 84.

Latus refer nati pape.

Circa huiusmodi cōcessionem: vide ea que posita sunt supra in

Collector.

Absolutio extraordinaria quoad fr̄es.

dicione Absolutio ordinaria quoad fratres post. §. 11.

2
Pro mortu
articulo: etiā
p nouitijs.

C J D E A D Eugenius cōcessit oibus fratrib' minorib' ac etiā nouitijs i religio
ne perseuerare uolentibus quatenus possint eligere confessorē idoneū qui auctoritate
apōstolica absoluat eos in articulo mortis ab oibus peccatis et censuris ec
clesiasticis: etiā scđi apōstolice reseruat: siue et alia quācuq; causa puenientib':
et plenariā oīm peccōrum indulgentiā largiatur. Quā indulgentiā pdicti fratres
consequuntur etiā si predictū confessorē eligere nō potuerint: seu obiti fuerint: dum
modo moriantur in statu gratie. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 77.

Indulgentia
plenaria.

Pro p̄fessis
fratribus.

Pro nouitijs.

Pro oblat' Absolutio
plenaria pro
semel i vita.

C J D E A D Eugenius cōcessit fratribus mino. de oblat. prouinciariū regni Ca
stelle: quatenus singuli prelati dicti ordinis quocunq; nomine censeantur: et con
fessores per ipsos prelatos deputati vel pro tēpore deputandi: singulorū conuen
tuum: locorū: domorū: et eremitoriorū h̄mōrū: possint semel tantū absoluerē oēs
et singulos fratres professos: et uersos atq; nouitios habentes propositū p̄fite
dit: necnō perpetuo donatos: oblatos: presentes et futuros iporū conuentuum: lo
corū: domorū: et eremitoriorū h̄mōrū ab oibus et singulis iuris peccatis excessi
uibus et delictis: etiā q̄tuncunq; en omnibus: et a quacunq; simonia in curia vel
alias vbiunq; ante et post ingressū in religionis comissa: necnō quibuscunq; ex
cōicationū suspētionū et interdici: aliq; eccliasiticis cēsuris et penis: a iure vel
ab homine: a pōstolica vel sedis apōstolice legatorū: delegatorū vel iud. delegato
rum: ordinaria vel alia quauis auctoritate: etiā per sinodales aut prouinciales
aut generalū conciliorum constitutiones: et quocunq; processus apōstolicos et
quascunq; extrauagantes: vel iuxta ipsius ordinis regularia iuramenta quomodo
libet p̄n. ligatis in genere vel in specie: si quas incurrerint ante et post ingressū in
religionis: etiam si talia sint p̄pter que apōstolica sedes specialiter et expresse sit
marito censenda. Necnō enim singulis supradictis super quibuscunq; iuregu
laritatibus et inhabilitatibus quouis modo contractis: in omnibus et linguis
etiā sedi predictę specialiter et expresse reseruat: (bigamie: homicidij: volun
tarij: mutilationis mēbr̄i castibus: d̄n. arat exceptis) semel similit̄ dispensare:
ac eos habitare: vt non promoti ad omnes sacros ordines et missarū celebra
tionem promoueri possint: et ipsi promoti in eisdem ministrare valeat. Et q̄ ad
quascunq; dignitates administrationes et officia dicti ordinis (etiā si curam
habeant amonariū) recipi: illi q; p̄fici et assumi: apōstolica auctoritate valeant et
possint. Et voluit q̄ si predictas censuras vel earum aliquam ignoranter vel in
adherentem incurrere contigerit: a talibus prelati et confessores inpradicti quo
tiens opus fuerit et oportunit: absoluerē: ac super irregularitate vel irregulari
tatis et talibus censuris: postea celebrando vel predicando vel diuinis: c. im
miscendo vel alias contracta vel cōtractis: quonies opus fuerit: vt similit̄ dis
pensare auctoritate predicta valeant: misericorditer de gratia speciali concessit.
o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 85.

Censura.

Dispensatio
pro semel in
vita.

Promotio
ad ordines
sacros et offi
cia ordinis.

C J D E A D Eugenius cōcessit oibus fratrib' minorib' ac etiā nouitijs i religio
ne perseuerare uolentibus quatenus possint eligere confessorē idoneū qui auctoritate
apōstolica absoluat eos in articulo mortis ab oibus peccatis et censuris ec
clesiasticis: etiā scđi apōstolice reseruat: siue et alia quācuq; causa puenientib':
et plenariā oīm peccōrum indulgentiā largiatur. Quā indulgentiā pdicti fratres
consequuntur etiā si predictū confessorē eligere nō potuerint: seu obiti fuerint: dum
modo moriantur in statu gratie. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 77.

Collecto.

4
Paricula
s. s. p regni
Castelle.

C Aduerte q̄ ad gaudendū supra scripta concessione op̄s dicere semel. 7. ps. sin
gulis septimanis vnus ann. put late ponitur infra post. §. sequens.
C J D E A D Eugenius cōcessit omnibus et singulis supradictis presentibus et
futuris: prelati et subditis: professis: conuersis: et cū proposito profitendi: no
mitijs: in sinceritate fidei et vnitatis sancte romane ecclesie et obedientia sine san
ctitatis suorūq; successorū romanorū pontificum canonice intrantium existē
tibus: q̄ eis quicunq; p̄cib' teri secularis vel regulares perpetuis temporibus:

Absolutio extraordinaria quoad fres. Fo. viij.

omnium peccatorum suorum de quibus in genere vel in specie corde contriti et ore confessi fuerint: et etiam de obliuiscitis: indulgentiam et remissionem in mortis articulo auctoritate apostolica libere et licite concedere valeant: ita etiam quod si in illo reputato mortis articulo non deceaserint: semper indulgentia predicta intelligatur reservari ad verum mortis articulum. Si ne (quod absit) propter huiusmodi gratiam reddatur peccatores ad illicita in posterum committenda: voluit quod si ex eo fiducia huiusmodi aliqui forsitan committant: ad talia predicta indulgentia nullatenus iustifragetur.

Voluit etiam idem dominus papa quod singuli predictorum qui sufficienter literaturae fuerint: per unum annum a tempore quo concessione huiusmodi gaudere voluerint: singulis septimanis (impedimento cessante legitimo) semel septem psalmos penitentiales cum letania recitent sine legant: alii vero non sufficienter litterarum saluti visum fuerit) dicere teneantur. Et quod si forsitan impedimento detenti: in diebus aucto et septimanis orationes predictas commode dicere non poterint: vel ex inadvertentia aut obliuione omiserint: tunc in alia septimana sequentis anni supplere teneantur. o. fo. 62. Et fo. 63. conce. 86.

Sciendum quod supra scripta concessione Eugenij extendit postea Inno. 2. ad totam familiam: de quo habetur tralumptum licet non impium. Si ista concessione communitur ut videntur fres: quod nolunt laborare in dicendis. 7. ps. et eo quod creditur quod quicquid in ea continetur: postea fuit sine tali onere concessum. Item est advertendum quod licet hoc committatur quibuslibet prelati ordinis: atque iam est declaratum non intelligi de casibus reservatis ministris: ut patet infra post. h. 10. et intelligitur per ceteros contractis et ignorantia vel in advertentia: de quibus toties quies sunt absolui. et c. Et tamen non potest etiam in hoc vti hac gratia sine licentia superiorum. Unum tamen singulare conuenitur in ista concessione. scilicet quod indulgentia plenaria de articulo mortis semper intelligatur reservata pro vero articulo: quod est magni effectus: et mihi in nris privilegiis reperitur sic concessum. Advertendum est in super. quod per tribus non alibi forte repertis deberet quilibet frater laborare pro anno in dicendis. 7. ps. ut posset vti ista facultate. In primo ut a quibuslibet cofessoribus deputato pro prelatum posset absolui a ceteris ignorantibus vel in advertentibus incurfis: et dispensari in irregularitatibus propter ipsas incurfas vel contractas. Secundo ut posset absolui quantum ad semel ab excoicatione in specie. scilicet ut ego intelligo et videtur intelligendum: notat in papa vel eius auctoritate: non tamen reservata: quod de nominatim nescio vbi habeamus auctoritatem absolucendi: nisi hic. Tertio quod ut in praedictis concessione plenaria reservat ad verum articulum mortis. Et potest ad hunc articulum. quod indulgentia plenaria habeat locum in obliuiscitis et in concessis in genere: quod quod hoc non exprimitur: sunt multe opiniones vtrum subintelligatur vel non.

Sic 4. concessit omnibus fratribus in obliuiscitis et futuris: tam presentibus quam futuris: tamen habet propositum presentibus: necnon fororibus sancte Clare: et tertiariis vtriusque sexus: et famulis et seruis omnibus predictorum omnium: ut quilibet eorum possit semel eligere cofessorum de huiusmodi obliuiscitis: quod audita eius concessione penitentiam salutare in iugedot absoluat eos ab omnibus criminibus: excessibus et ceteris ecclesiasticis: et dispense cum eis in omnibus irregularitatibus: si quis forte contraxerint (homicidio voluntario: et mutilatione membri semper exceptis) et ei remissione generale et plenaria omnium peccatorum impartiri valeat. Et quod hoc idem possit in mortis articulo. o. fo. 64. et fo. 68. conce. 131. et fo. 96. conce. 41. vbi ponit in forma propria supplicationis: et exprimitur irregularitas et bigamia proueniens.

Indul. ple. in mortis articulo.

Adverte ad conditionem hic apostolice.

Collector.

Nota

Absolutio plenaria pro semel in vita et in mortis articulo.

Dispensatio

Absolutio extraordinaria quoad fratres.

Collector. **CADVERTE** circa hanc cōcessionem: q̄ licet Sixtus nō excipiat in ea irregularitatem ex bigamia provenientē: tñ pro excepta debet semp haberi: qz est grauior reliquis ad dispensandū. Et qz in alia cōcessionē infra posita in dictiōe Dispensatio. §. ii. illam excepit expresse. Et quia forte illa facta fuit post istam: licet hoc non constat: quia non habent datas, Utrum tamē aliter sit iudicandū: prudens lector aduertat.

CAduertendum est etiā: q̄ iam pluries declaratum est. s. q̄ a casibus reservatis ministris non pōt aliquis absolui sine sua licentia: 7 minus a censiuris auctoritate apostolica postea latis et reservatis.

6
Absolutio plenaria pro semel in vita et in mortis articulo.
DEAD Sixtus concessit oibus et singulis predicatorū 7 mino. ordinū professoribus: qui tunc erant 7 qui pro tēpore perpetuo erunt: vt confessor idoneus eorūdem ordinū: quē quilibet pro se de sui superioris licentia duxerit eligendum eorūdem cōcessionē diligenter audita: pro cōmissis per eos excessibus et peccatis: semel in vita: in forma confessionis per ip̄m edita: 7 in mortis articulo: plenariam absolutionem et peccatorum huiusmodi remissionē impendere valeat: etiam si antefactam eorūdem ordinū professionem eos decedere contigerit. **B.** fo. 65. Et ffo. 148. conce. 360.

Collector. **CAduerte** q̄ istud intelligitur sub forma cōfessionalis per ip̄m edita: in qua: vt credo: referuabātur casus sirtine que incipit. Et si dñici gregis. Et bētur in iumma infra in dictione Excommunicatio. 2. notabili.

7
Quatuor ab solutiones plenarie.
LEO. concessit licentiā et facultatē oibus monialib⁹ sancte Clare et ancillis beate virginis: vt quater i anno possint se a suis superiorib⁹ siue confessoribus: aut alijs fratribus de ordine fratrum mino. per superiores deputatis facere absolui: ab omnibus peccatis suis: qualitercūq̄ cōmissis. Ac similiter absolui: vel potius dispensari: ab omnibus 7 singulis votis (exceptis substantialibus emissis in earū professione) que solēt feminea leuitate pro qualibet minima necessitate emitti. Ita tñ q̄ nulli ipsarū hec gratia suffragetur: si confesse de ipsa aliquid attemptarent committere quod oculos diuine maiestatis (earū violando professionē) offenderet. Et insuper placuit sue sanctitati de benignitate apostolice pietatis cōcedere facultatē earum cōfessoribus: de licentia prelatorum easdē audientibus: q̄ ea plenitudine eas absoluat: et illi statim innocētie restituant quo sanctitas sua faceret: si ipsametm confessione auscultaret peccata. Et q̄ post hoc eadem auctoritate apostolica: oibus et singulis sanctam benedictionem impartiantur nomine sanctitatis sue. o. ffo. 93. conce. 290.

Collector. **CAude** ppe finē hui⁹ dictiōis: seu capituli: quatuor p̄fate absolutiones dbeāt fieri.
8
DEAD Leo concessit monialibus sancte Clare sub cura fratrum mino. obser. existentibus: vt in oibus solēnitatibus dñi sabaoth: 7 virginis Adarie: ac omnium sanctorū: 7 sancti patris nostri francisci: 7 sancte Clare: possint cōfessores earū in absolutionibus suarū confessionum eas plenarie absolueri: et penitentiam salutare in iungere. **B.** ffo. 42. conce. 132.

Collector. **CIRCA** hāc absolutionē vide q̄ ponunt ppe finē huius dictiōis: seu capituli.
9
DEAD Leo cōcessit ancillis 7 sorozib⁹ ordinis beate Adarie virginis: sub regimine fratrum ml. obser. existentibus: vt in oibus solēnitatibus dñi sabaoth: beate marie virginis: petri 7 pauli: 7 sancti francisci: omniumq̄ sanctorum: atqz per totā maiore hebdomadā: confessores earū quicūq̄ fuerint: siue ordinarie a prelati deputati: siue aliter (dūmodo eas audiant de cōsensu suozū prelatoz)

Absolutio extraordinaria quò ad fr̄es. Fo. ii.

possint in ab̄solutiombus earū de peccatis suis eas plenarie absoluerē ac penitē-
tiam salutarē iniungere. Quo vero ad fratres: prius suozū superiorum ⁊ eozum
curam gerentū: licentia ⁊ assensū habitis. B. fffo. 43. conce. 17.

Circa hanc cōcessionē vide infra ppe finem huius dictionis vel capituli.

DEAN Leo finaliter cōcessit fr̄atribus mi. regul. obser. q̄ semel in quolibet
anno (vltra alias indulgentias quas a sede apostolica habent) possint plenarie
absolui: ⁊ indulgentiam plenariam consequi in festo sancte Latherine virginis
⁊ martyris. o. fffo. 94. conce. 299.

10
Absolutio
plenaria pzo
dic. s. Lathe-
rine.

Circa huiusmodi ab̄solute: vide ppe finem huius dictionis.

EPilogatio seu resolutio concessionū suprapositarum est q̄ fratres mi. ⁊ mo-
niales sancte Clare: ac tertij ordinis possint absolui ab oibus peccatis ⁊ censu-
ris plenarie semel in vita: ⁊ in mortis articulo. Item quater in anno diebus qui-
bus maluerint: ⁊ in festis dñi sabaoth: ⁊ beate virginis: omnīq̄ sanctorum: ⁊
apostolorum: Petri ⁊ Pauli: ac sancti francisci: sancte Clare, sancte Latheri-
ne: ⁊ per totaz maiorē hebdomadā: de consensu tñ suozū prelatorū. Qualiter
autē intelligatur prefata ab̄solutio plenaria: ⁊ quozū prelatorū requiratur licētia
seu cōsensus: declaratur in sequētibus: q̄ bene notare oportet.

Collector.
Resolutio.

Quia circa huiusmodi ab̄soluteōnes plenarias a Leone. 10. concessas: non
nulli fratres decipiuntur credendo q̄ possint eis vt̄ absq̄ licentia suoz
superiorum: aduertendū est: q̄ in oibus ip̄is (vltima dūtarat excepta) semper
positum est a summo pontifice: q̄ solum possint fratres: seu moniales: sic plena-
rie absolui a prelat̄is suis: vel a confessoribus per eos deputatis: seu de licētia eo-
rumdem. Sed ad omnem ambiguitatem circa hoc tollendā: q̄ scilicet absq̄ licē-
tia superiorū: ⁊ non quozūcūq̄: sed saltē prouincialīū: non potest quis prefatis
ab̄soluteōnibus plenarijs gaudere quo ad casus reseruos: notanda est ac men-
ti commendanda quedā clausula in tabula congregationis generalis Burde-
galensis positatenoris: s̄ibsequētis.

Collector.

Ut fr̄atribus iuxta regule puritatem: maior: recipiendi sacramentū peniten-
te tribuatur occasio: Reuerendissimus pater minister generalis: tā quo
ad fratres q̄ quo ad moniales: reuocat oēs gratias: facultates: confessionalia: ⁊
indulgentias: ⁊ qualibet litteras sub quacūq̄ verborum forma: etiā a sede apo-
stolica concessas: siue vigore bulle cruciate vel fabrice sancti Petri de vrb̄e: aut
quarūlibet confraternitatu: p̄ quanto sunt in preiudiciū casuum ministris reser-
uatorum: declarando esse contra sanctissimi domini pape voluntatem: tā fratres
q̄ sorores vt̄ prefatis gratijs quo ad confessiones faciendas de casibus predi-
ctis: aut contra instituta ordinis: absq̄ licentia prefati reuerendissimi ministri ge-
neralis: aut prouincialium ministrorum: quouis modo sit: etiā irritum esse ⁊
inane quidquid alias fuerit attentatum. Et hoc vigore cuiusdam breuis: premissi-
orum declaratorij: ab Alexandro papa olim concessi: ⁊ breuis specialis leonis.
10. reuerendissimo patri ministro generali missi: ⁊ in hoc caplo publicati.

Statuti ca-
pituli gñalis
circa ab̄solu-
tiones casuū
reseruatorū.

IASA **PER** circa predictas ab̄soluteōnes plenarias a Leone. 10. concessas
est aduertendū: an b̄mōi ab̄soluteōnes: se extendant ad censuras excoꝑicatio-
num: vel irregularitatum: aut casuum reseruatorum pape: qz de eis nō fit aliqua
mentio in littera concessionum. Et an etiā se extendant ad remissionē pene de-
bite p̄ peccatis in presenti: aut in purgatorio: sunt opiniones. Nam aliqui dicūt
q̄ sic ad oia supradicta: cū sit priuilegiū principie: quod latissime est interpretan-

Collector.

b j

Absolutio extraordinaria quoad fratres.

dam: maxime cū hoc verba patiantur. Alij in dubiū vertunt nōnullis rationib⁹ moti. Adibi securi⁹ videtur nō precipitare sententiā sed disputationi relinquere: et q^o qñ alijs vult vti in dictis dieb⁹ predicta cōcessione: dicat cōfessor post cōem absolutiōē a pctis. Et etiā absoluo te plenarie. Et valeat cōtinuare possit.

C Item est aduertendum: q^o sicut patet ex dictis: et ex littera ipsarum absolutio- num: ipse non sunt vniiformes: seu equales: et ideo non eodem modo debet im- pendi absolutio: quandoq^{ue} occurrunt: dies in quibus concessæ sunt. Quapro- pter ne in hoc aliqui minus docti decipiantur: opere precium visum est in calce huius summarij: diuersas absolutiōnes breues et cōpendiosas: iuxta diuersita- tem huiusmodi concessionum superaddere.

C forma absolutiōnis pro quattuor vicibus in quibus potest quis absolui: die- bus quibus maluerit quolibet anno: prout dictum est supra. §. 7.

AUCTORITATE tibi concessa et mihi cōmissa: ego te absoluo sic plena- rie illi statui innocentie restituo: quomodo sanctitas dñi nsi pape faceret: si ipse met in cōfessione tua peccata auscultaret. Et eadē auctoritate apostolica tibi san- ctam benedictionem papalem impartior. In noie patris et filij rē.

C forma absolutiōnis p omnibus alijs vicibus in quibus potest impēdi abso- latio plenaria: vt habetur supra in. §. 8. et. 9.

AUCTORITATE tibi concessa et mihi cōmissa: ego te absoluo plenarie ab omnibus peccatis tuis: inquantum predicta auctoritas se extendere potest. In nomine patris et filij rē.

C forma absolutiōnis pro absolutiōne que impēdit potest in. festo. s. Lathber- ne: quia differt ab omnibus supradictis: vt patet supra. §. 10.

AUCTORITATE tibi cōcessa et mihi cōmissa: ego te absoluo plenarie ab omnibus pctis tuis: inquantū huiusmodi auctoritas se extendere potest: et concedo tibi indulgentiā plenariā oim pctōrum tuorū. In noie patris. rē.

C Et priuilegijs monachorum sancti Benedicti obseruantium.

Benedictus. ^{13.} concessit monachis p articulo mortis plenariā indul- gentiam seu absolutiōnem: et q^o si in firmarentur et cre- derentur morturi: puta quia viderentur agonizare: et absoluti plenarie iterū cō- nalescerent: q^o iterum et in mortis articulo valerent absolui. o.

C Et priuilegijs monachorum Cartusien.

Sicutus. ^{4.} concessit q^o fr̄e: seu monachis Cartusien. possint eligere cōfessoreē idoneum dicti ordinis solummodo: qui eos semel in anno in festiui- tate natiuitatis beate Marie virginis ab omnib⁹ et singulis peccatis suis: etiā si sedi aplice reseruatīs plenarie absolueret valeat in perpetuum. o.

C Et priuilegijs fratrum ordinis sancti Hieronimi.

N. cōcessit q^o gr̄a quā habet ordo facti Hieronimi vt fratres possint absolui plenarie: intelligatur etiam de peccatis quocūq^{ue} tēpore confessis: licet tūc non coniteantur.

Absolutio quoad seculares.

C Distinctio materie absolutiōnis infra posite.

Collector.

Circa absolutiōnes personarum secularium per fratres minores sciendas: sunt multa et variā ordinata et concessa: que vt melius intelligi et me- morie commendari valeant: subsequenti ordine distinguntur. **C** Primo nāq^{ue} p-

Absolutio quoad seculares primo. §o.r.

nuntur ea que generaliter concernunt confessorum auctoritatem: seu facultates: tam ratione institutionis a prelati ordinis facte: q̄ presentationis que prelati ecclesiasticis fieri debet: seu licentie que ab eisdem prelati: seu legatis sedis apostolice obtinere contigerit. **C**Secundo adduntur alia que concessa sunt respectu absolutionum a casibus reservatis episcopis vel pape. **D**e predictis autem duobus ponuntur etiam aliqua notabilia infra in dictione Confessiones ⁊ confessiones. **C**Tertio superadduntur nonnulla que aliqui summi pontifices decreverunt contra quosdam adversarios religionum: qui aliquos errores dixerunt in materia huiusmodi absolutionum.

Absolutio quoad seculares. Primo.

Alexander. 4. concessit q̄ de licentia legatorum sedis apostolice: vel ordinariu locorum: possint fratres minores libere confessiones audire: sacerdotum parochialium assensu inuicem requisito. b, fo. 26.

¹ Licentia audiendi confessiones.

Alemens. 4. concessit vt quando episcopi vel alij ecclesiarum prelati dederint fratribus minoribus facultatem audiendi confessiones subditorum inorum ⁊ vota commutandi: talibus prelati decedentibus: possint predicti fratres vt libere commutandi facultate: donec viduatis ecclesijs prouinum fuerit de pastore. B. fo. 29. Et ffo. 13. conce. 244.

² Licentia seu presentatio.

CAduerte tñ q̄ si cōfessores fuerint presentati: obseruata forma iuris: sua presentatio est perpetua seu semper durat in illo ep̄atuybi facta est: licet casus speciales sint petendi a successore.

Collector.

Eugenius. 4. concessit oibus cōfessoribus ordinis mino. q̄ quādo nō possunt cōmode se presentare episcopis: quia sunt in itinere vel alibi: ⁊ non possunt petere casus episcopales: eo casu possunt planarie vt auctoritate ep̄ali. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 78. Et ffo. 95. conce. 313.

³ Presentatio cōfess. Pero fratribus inueniētib.

CDEAD **Eugenius** concessit: q̄ quādo fratres se semel presentauerint episcopis ⁊ obtinuerint casus suos: licet alibi postea ad habitandum se transferant ad tempus: ⁊ postea reuertantur ad eandem diocesis: non sit necessarium iterato se presentare eidem episcopis: vel casus de nouo obtinere. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 79. Et ffo. 95. conce. 314.

⁴ Presentatio cōfessorum.

CAduerte q̄ vt supradictum est post. §. 2. reiteratio presentationis non requiritur quando nemel facta est obseruata forma iuris: quia taliter facta est perpetua: tamen post mortē illius cui sic facta est: oportet petere casus a successore. **D**e hac materia vide infra. §. 16.

Collector.

CDEAD **Eugenius** declarant q̄ quando quis tempore paschali se reperit in aliena diocesi: semper ibi intelligitur adeptus incolatum: vt ibi conuenerit ⁊ communicare valeat: quantumq̄ ibi paruo tempore steterit. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 80. Et ffo. 95. conce. 315.

⁵ Cōicare.

CAduerte tamen q̄ non poterit eucharistiam sumere in ecclesijs fratrum in die resurrectionis sine licentia parochialis.

Collector.

CDEAD **Eugenius** concessit: q̄ vbi cūq̄ fuerint ftes mino (si ep̄i sint simonia cū: etiā in officio ⁊ bñificio) possint fratres vt suis casibus ac si tales ep̄i non essent suspensio: quo tollerantur ab eccl̄. a. o. ffo. 101. conce. 403.

⁶ Simonia. Causa ep̄i.

b n

Absolutio quo ad seculares p^{ri}mo.

Collector. **C**Adverte q^d hoc est generale per extranagantem. Ad evitanda.
 7 **Nicolaus.** 5. concessit fratribus mino. obser. auctoritatem audiendi in
 Licetia pro confessionibus omnes quaruicq^{ue} diocesim. Et in illis extra
 oib⁹ etiã fo^{re} ransibus. neos ac forenses absolvendis etiam a casibus quos dioceani locomm in quib⁹
 fratres ad hoc deputati fuerint: duxerit cõmittendos. B. fo. 30. 7 ffo. 14. cõce. 249.
 Et ffo. 58. conce. 159.

8 **Sirtus.** 4. fecit eandẽ concessione per cõsimiliaverba: nil penitus immutã
 do. B. fo. vbi supra. 7 cõce. immediate sequentibus in eisdẽ libris
 preallegatis. Et postea Leo. 10. hoc idẽ confirmavit 7 de nouo concessit. O. ffo.
 58. conce. 159.

9 **C**DEAD Sirtus concessionem prefatam reiteravit subsequenter verbis.
 Licet. poib⁹ etiã forensib⁹ Locessit nãq^{ue} q^d fratres mino. obser. p^{re}sentes 7 futuri: possint audire confessiones
 seculariũ vndeicq^{ue} venientiu: ea auctoritate quã habent ab ep^o in cuius dioce si
 erisunt. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 117. 7 ffo. 96. conce. 325.

Collector. **C**Quo ad hmoi concessionem: vide infra. §. 11. vbi magis ample concessum est
 fratribus Carmelitis,

10 **C**DEAD concessit: q^d confessores nostri dñ sunt in itinere 7 requiruntur: pos
 sint audire cõfessiones sicut parrochiani: 7 si non fuerint presentati sⁱⁿ formam
 Clementine. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 117. 7 ffo. 96. conce. 326.

11 **C**DEAD Sirtus concessit: q^d fratres mi. debite p^{re}sentati: vel gratiose a p^{re}latis
 recepti: possint extra suã diocesim subditos illorũ audire: cum hoc possint curati
 de iure. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 128. 7 ffo. 96. conce. 335.

12 **Innocentius.** 8. concessit certam formã p^{re}sentationis ep^{is} faciẽde p
 fratribus cõfessoribus modo subscripto qui talis est. s.
 q^d guardian⁹ loci nostri vel ciuitatis: omni anno semel se representet ep^o vel ei⁹
 locum gerenti in spiritualib⁹: vel mittat aliũ fratrẽ pro se 7 dicat eidẽ ep^o. Reue
 rendissime dñe: ecce me p^{re}sento iⁿ Reuerendissime dñationi vestre: pro me 7 oibus
 confessoribus deputatis 7 deputandis a nostro. puinciali: p^{ro} audiendis cõfessio
 nibus vestrorũ subditorum: petendo humiliter vt dignemini esse content⁹: vt cũ
 vestra benedictione ipos audiant in cõfessione 7 absoluant. Et si quid auctoritatis
 vestre: circa casus vobis reseruatõs velitis: nobis concedere dignemini. Et si
 militer circa votorum dispensationem. Ac etiam dignemini nos auisare: si quid
 habeamus facere pro salute animarum vestre dominationi cõmissarũ. Quo fa
 cto: sine concedat sine denegat: prefatus sanctissimus dñs Innocentius. 8. cõcef
 sit q^d statim cõfessores predicti: habeant auctoritatem omnẽ absoluedi ab om
 nibus: exceptis casibus de iure reseruatõs ep^{is}copo vel pape. o. fo. 65. Et ffo. 69.
 conce. 157. Et ffo. 98. conce. 352.

13 **Leo.** 10. concessit q^d fratres mi. q^{ui} audiũt confessiones: absoluedo in foro cõ
 scientie ex cõmunicatos: non teneantur seruare formã q^u observatur
 in publicis absolutiõib⁹. s. flagellationem cũ ps. Adiserere mei. 7 c. Et q^{uo} tẽpo
 re interdicti possint absoluerẽ a censuris in foro conscientie illos qui tunc con fite
 buntur peccata sua: nisi tales censure essent ex quib⁹ huiusmodi interdictũ ema
 naret. O. ffo. 59. conce. 174. 1

14 **C**DEAD Leo confirmavit: ac de nouo concessit suprascriptas concessiones
 Nicolai. 5. 7 Sirti. 4. §. 7. 7 8. ac. 9. O. ffo. 58. conce. 159.

15 **C**DEAD Leo in cõcilio lateranensi statuit: q^d superiores fratru mendicantiũ:

Absolutio quoad seculares primo. Fo. xj.

teneantur omnino fratres quos ad audiendas confessiones subditorum prelatorum ecclesiasticorum pro tempore elegerint: eisdem prelatibus personaliter exhibere ac presentare (si eos sibi exhiberi et presentari petierint) alioquin eorum vicariis (quomodo ad prelatos ultra duas dietas accedere non cogantur.) Et quod possint predicti fratres per eisdem episcopos et prelatos super sufficienti utteratura et aliqua saltem huiusmodi sacramenti perita duntaxat examinari. Statuit etiam quod talibus presentatis et admittis: vel etiam indebite recusatis confitentes: constitutioni quae incipit. *Quis vultis seruis* (quo ad confessionem duntaxat) satisfecisse censeantur. Ipsique fratres etiam forentium confessiones audire valeant: laicos tamen et clericos seculares: a sententiis ab homine latis: nullatenus absolucere possint. B. sffo. 25. conce. 72.

Presentatio
confessorum.
Examinatio
confessorum.
Licentia pro
renibus.

Sciendum est circa predicta: quod per eundem Leonem. 10. fuit postea concessum ordini nostro: quod in foro conscientie possint: vni nostris privilegiis: sicut ante concilium lateranense poteramus: non obstantibus: quibuslibetque in dicto concilio ordinatis et determinatis aliter vel in contrarium disponentibus: ut habetur in registro ordinis in actibus reverendissimi patris fratris francisci lieberti ministri generalis. De quo vide infra in dictione. *Concilium*. §. 7. Et ideo quo ad forum conscientie non tenentur ad statuta in prefato concilio: nec adhuc forte in foro exteriori: si cut infra declarabitur in dictione *Privilegia*: prope finem.

Collector.

Clemens. 7. concessit quod confessores ordinis minorum semel presentati alicui episcopo pro confessionibus audiendis: ut moris est presentari: post unam presentationem non teneantur amplius presentari: etiam si ad aliam transferuntur diocesim. o.

16
Presentatio
confessorum.

Circa suprascriptam concessionem dubitatum est: utrum unica presentatio de qua in ea fit mentio intelligenda sit respectu unius episcopi: et unius diocesis duntaxat: ita quod in una diocesi non requiratur nisi unica presentatio: etiam si presentati transferantur ad tempus ad aliam diocesim: et postea ad illam in qua presentati fuerant revertantur: vel intelligi debeat quod frater confessor semel in aliqua diocesi presentatus: non teneatur amplius in illa nec in alia diocesi presentari: sed sufficiat semel pro semper et ubique. Videtur: putat quidam iuris perito visum est: quod intelligenda sit primo modo: quod sic consentient intelligi alia consimilibus supraposita. §. 4. Et minime sunt immutanda: que certam interpretationem habere: ut in l. *Admone*. ff. de legibus. Et quod cum sit prejudicialis: debet stricte interpretari: per notata in c. *olum*. de verborum significatione. Nec obstat si dicatur quod sic intelligendo: de nibilo deserviret huiusmodi concessio: cum tamen idem esset concessum per Eugenium. 4. ut supra. §. 4. quod in supplicatioe non est facta mentio illius concessionis: ut sic videretur Clemensem. 7. velle illam ampliare. Immo potius est credendum quod qui hanc petijt: ignorabat presententem: et quod illius mentionem non fecit: vel quod subrepticie fuit impetrata. tacendo illud quod debuit exprimi. Vide tamen circa hanc materiam que habetur infra a §. 16. vic. 19. et presentatis non indigebis.

Collector.

Sequuntur nonnulla alia pertinentia ad confessiones secularium: ex aliorum fratrum mendicantium privilegiis extracta. Et primo ea que tangunt directe fratres predicatores.

Sixtus. 4. concessit ut vicarius generalis fratrum ordinis predicatorum regno Castelle et legionis: in quolibet domo dicti ordinis ei subiecta: ubi cum pro tempore morari contingeret: ac in eius absentia singuli priores sue presentatis singularium domorum dicti ordinis: unum et pro tempore existentes: ac quatuor predictorum

17
Ex privilegio
fratrum predicatorum.
Particu. pro
regno castelle.

b iij

Absolutio quoad seculares Primo.

Depuratio
quatuor con-
fessionum.

dinis p̄fessores presbiteri idonei per vicariū ⁊ singulos priores siue p̄fidentes predictos in singulis domib⁹ deputandi: possint cōfessiones vtriusq; seruis xp̄i delictum forēsum ad singulas domos predictas occurrētū: ⁊ ibidē propriū domiciliū non habētū: ac inibi cōfiteri volētū: toties quoties ibidē confitebūtar: libere audire: ⁊ eos ab obibus ⁊ singulis peccatis: excessib⁹: ⁊ delictis p̄ eisdē cōmissis ac confessis: necnō excoicationū sententijs ⁊ penis: in singulos fideles predictos in genere vel in specie ordinaria auctoritate latis: de quibus ip̄i fideles se absolui petierint (dū tñ talia non sint p̄pter q̄ sedes aplica merito sit consulenda) in loci ordinarij absentia dūtaxat absoluerē: ⁊ eis super p̄missis penitentiam salutarē iniungeret: ac vota peregrinationis ⁊ abstinentie: per eosdē fideles emissā: q̄ loci ordinarius si p̄sens esset cōmutare posset: ⁊ ip̄i fideles cōmode adimplere nō potuerūt (in ip̄ius loci ordinarij absentia) in alia pietatis opera cōmutare. Itē nō oib⁹ ⁊ singulis christi fidelibus: tam forētib⁹ q̄ in ciuitatibus ⁊ locis in quib⁹ ip̄e domus cōstitant cōmoratib⁹: eucharistie sacramētum quocūq; tēpore (sesto resurrectionis dūtaxat excepto) eorūdem fidelū: parrochialiū ecclesiarū rectorū absentū ⁊ quocūlibet aliorū licentia minime requisita: ministrare libere ⁊ licite possint ⁊ valeant: parceretamē: ne q̄rele inde eueniat. B. fo. 44. Et ff. 128. conce. 287.

Excoicatio.

Cōmutatio
votorum.

Eucharistia

Collector.

CAduerte q̄ eadē auctoritatē habent puincipales ⁊ guardiani siue p̄fidentes domū fratrum mino. ⁊ quatuor cōfessores per eos assignādi: vt predictum est. Et hoc in regnis p̄fatis ⁊ nō alibi: virtute cōicacionis specialis q̄ habetur infra in dictione Cōmunicatio p̄uilegiorum. §. 9. ⁊. 10.

Et p̄uilegijs fratrum Augustinensium.

Prohibitio

Bonifacius. 8. phibuit districte ne quis: fratres ordinis heremitarum sancti Augustini quibus officia predicandi vel confessiones audiendi a prelati ordinis cōmissa fuerint: executionem officiorum ip̄orū audeat quomodo libet impedire. B. ff. 244. conce. 589.

Collector.

CAduerte q̄ supradicta concessio habet locum dum tamen fratres obseruent Clementinam Dudum.

Et p̄uilegijs fratrum Carmelitarum.

19

Urbanus. 4. concessit fratrib⁹ Carmelitis: vt de licentia prelatorū ecclesiarū possint audire confessiones omnium christi fideium: causa deuotionis ad eos recurrentū: nisi talia cōmissent propter q̄ esset sedes apostolica merito cōsulenda. B. fo. 85. Et ff. 168. conce. 392.

Collector.

CSicutus declarauit q̄ licentia de qua in b̄mōi cōfessione sit mentio: intelligatur ita q̄ si p̄fati cōfessores sint p̄fati: s̄m formā iuris. B. fo. 98. ⁊ ff. 181. cō. 439. De supradicta Urbani cōfessione dubitātū est aliqui: vtrū apud Carmelitanos quibus directe facta est haberetur in vsu: vt facta illi q̄ reliqui medicantes virtute cōicacionis seu extētionis p̄uilegiorū possent illa vti. Sup quo ego q̄ hanc collectionē feci: consului generalē priore p̄fati ordinis Carmelitani: qui respondit q̄ absq; dubio in partib⁹ Italie ⁊ francie vbi vigeat suus ordo: habebatur p̄fata cōfessio in vsu: h̄ forte in Hispania p̄pter paucitatē monasteriorum predicti ordinis: vbi b̄mōi dubitatio insurrexit: nō haberetur in vsu. Ac per cōsequens videtur q̄ nō obstāte supradicta hesitatione possint mendicantes vti hac concessione: cui similis non reperitur in p̄uilegijs mendicantium.

Et p̄uilegijs fratrum minorum.

Absolutio quoad seculares secūdo. Fo. xij.

Sixtus. 4. cōcessit fratrib' ordi. minor' auctoritatē cōfessionis audiri: 20
 7 ab orb' calib' excoicationis: in spēsionis: interdicit: ac sup qua. Excoicatio.
 cunq; irregularitate: ordinario (ta a iure q; ab hoie) reseruatis: totiens quotiens Dispensatio.
 op' fuerit: absoluedi 7 dispelandi: ac vota q; cōq; pmutadi 7 relaxandi 7 pnam
 salutarē imūgēdi: sicut pōt dioecesan'. i. sine aliqua pntentice. B. sffo. 5. cccc. 8.
C Atriū pdicta concessio sit intelligēda respectu fratru dūtaxat vel etiā seculariu Collector.
 non pōt clare elici: litera: ppter quod oporteret consilere aliquem fratrem do
 ctam minoru: ad sciendum quante ipi illam intelligunt 7 ea vtuntur: nā ali
 ter vti illa quo ad seculares: non esset securum.

C Resolutionem cōcessionū prescriptariū: vide infra ppe finē totius materie ab Collector.
 solutionum: illāq; bene nota ne in errorem te labi contingat.

Absolutio specialiter de casibus reseruatis quo ad seculares, Secundo.

Benedictus. 11. in extrauagati q̄ incipit Inter cunctas: sta
 unt q; fratres cōfessionis ordinū pdicatorū 7 1
 minorū: nullatenus se intromittant de casibus epis 7 lupriorū Idro fra. 5.
 us reseruatis: quos ipse annotant modo subsequētū dices. Ob di. 7 mino.
 eruent dicti fratres: ne ad confessionem recipiant criminosos cri
 minibus p quibus esset solēnis penitentia iudicanda. Ad hoc co
 dē excoicatos respiciat: 7 clericos qui ppter delictū irregularitate aliqua incurre
 rint. Incediarios etiā: eosq; qui tā eno: mibus sunt irretiti pctis: q; ea rōnabilis
 cōsuetudo prescripta canonice: in episcopatib' aliquib' reseruauit epis: sibi nō ad
 mittant. Quā consuetudinē ex causa q̄ iuste ad id annuū nostrū mouet: solūmō Casus refer.
 circa volūtate homicidas: falsarios: eccliarū immunitatis 7 libertatis eccliaſti epis de iure
 ce violatores 7 sortilegos approbam'. B. fo. 126. Et sffo. 203. cōce. 504.

C Sciendū est circa pdicta: q; licet bulla in qua supra scripta cōtinentur fuerit recto
 cata per Clementinā Dudū de sepulchris: in poitea Sixtus. 4. concessit: vt quo
 ad casus reseruatos epis qui ibi sunt expressi: maneat in suo vigore. Et circa hu
 iusmodi casus: vide infra post. §. 13. 7 bene cōsidera. Vide etiā circa hōmōi mate
 riam absolutiōnū: 7 quoad validitatem predictę extrauagantis: in dictione Lon
 fessiones. §. 3. cum sua additione.

Eugenius. 4. concessit q; fratres mino. non teneantur facere cōscientiā de 2
 decimis in cōfessionib': nisi qn fuerint requisiti ab ordinarijs. Decime.
 Et tūc suff. cit dicere, facio tibi concientiam: 7 inducere peccatozem quantum
 potest ad soluēdum: nō tamen ppter hoc retineat absolutiōnem. o. fo. 62. 7 sffo.
 63. conce. 87. 7 sffo. 100. conce. 381.

C Aduertendum est q; supra scripta concessio: reperitur sub alio tenore in supple
 mento priuilegiōrum. Et ideo prout illic habetur sub. cribitur hic, Collector.

C I D E A D Eugenius cōcessit q; fratres m. omittētes facere cōscientiā de deci
 mis: si nō fuerint requisiti a parrochialib': nō cadat in excoicationē. Et q; vbi ē cō
 suetudo q; det. p. decima: de viginti vel triginta aut q̄dragita: vni: id intelligat p Decime.
 solutiōe decimarū. Et q; vbi nō est cōsuetudo decim. ad iudicāt fr̄es ad decimadiū: Excoicatio.
 7 si noluerint: nō ppter h' denegēt absolutiōnem: nisi sacerdos ppri' reclamaret.

C Circa hoc vide determinationē cōciliū Lateranē. i. §. 14. Collector.

C I D E A D Eugenius declarauit q; recipiētes pedagia a clericis: vbi est consue
 b iij

Absolutio quoad seculares secundo.

Eraktionen Interdicti. 4. **Eraktionen** 5. **Simonia.** 6. **Casus referuari.** 7. **Collector.** 8. **Casus referuari pape.** 9. **Collector.** 10. **Pro monasterijs monialium.** 11. **Casus referuari.** 12. **Pro cofel.** 13. **Casus referuari.** 14. **Dispensatio votorum.** 15. **Excoicatio.** **Casus referuari epis.**

tud: civitas nō incidat in interdictū. Et q̄ ipi cōfessores inducāt ad restitutionē ⁊ absolutiōē: nisi caperēt clericos psonali: vel detinerēt. o. ffo. 101. cōce. 406.

CJDEAD Eugenius cōcessit: q̄ sit cōsuetudo. s. in aliquib⁹ partibus solui gabellas ⁊ datia: per ecclesiasticas personas ⁊ sacerdotes seculares: non propter hoc fratres retineāt eis absolutiōē. s. qui predictas eraktionen faciunt: non obstante. c. q̄. de vstris. lib. vj. o. ffo. 102. conce. 416.

CJDEAD Eugenius cōcessit: q̄ fratres confessores possint absolvere de simonia: nisi sit in ordine vel beneficio. o. ffo. 102. conce. 420.

CJDEAD Eugenius cōcessit q̄ mulieres portātes frapas. caudas. recamaturas s̄m cōsuetudinē patrie (nisi sit corrupta intētio: ⁊ tunc pōt rectificari intētio) ac si militer artifices talia faciētes possint absolui: nisi faciant novas adinventiones. o. ffo. 101. conce. 406.

Sirtus. 4. propter diversitates opinionū: cōfirmavit casus epales tā de iure q̄ de cōsuetudinē: quos posuit Benedictus. xj. in sua extrauagāti q̄ incipit Inter cunctas. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 128. Et ffo. 96. conce. 334.

CJDEAD Sirtus cōcessit: q̄ cōfessores nisi ordinis: possint absolvere excoicatos p̄ p̄cessum annuale. s. q̄ sit in die cene dñi: p̄pter incursum vel inuasionē factam in terris eccle: directe vel indirecte: dūmō nō sint p̄ncipales in dādo cōsiliū vel auxiliū talia faciētib⁹. o. fo. 64. ⁊ ffo. 68. cōce. 140. ⁊ ffo. 97. conce. 342.

CJDEAD Sirtus cōcessit: per mortē cōcedētis videtur expirare: q̄ tāgit casus cōtentos in bulla cene domini. Circa quod vide supra. in di. absolutio. ordinaria. quoad fratres post. d. ii.

CJDEAD Sirtus cōcessit: q̄ oēs tā viri q̄ mulieres intrātes monasteria monialium sancte Clare ⁊ sancti Dominici. ignoranter ⁊ sine dolor: possint absolui a confessoribus monialium. **CJ** Postea idem Sirtus addidit: q̄ mulieres omnes possint absolui ab omnibus confessoribus nostris: etiā si maliciose ⁊ ex malo animo intrassent. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 138. Et ffo. 96. conce. 330. ⁊ 339.

CJDEAD Sirtus iterū cōcessit q̄ cōfessores monialium sancte Clare possint absolvere a sentēcijs latis: eos qui nō maliciose sed ex quadā lenitate seu curiositate intraverint earū monasteria: vel quarūcūq̄ aliarū religioſarū inclusarū. Et hoc tam active q̄ passive. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 138. Et ffo. 96. conce. 339.

CJDEAD Sirtus cōcessit: q̄ cōfessores nostri possint absolvere omnes contentes ab oibus sacrilegijs: dūmodo non fiant cum sacris rita q̄ scandala dñe tur si fratres absoluerent. o. ffo. 102. conce. 411.

Innocentius. 8. cōcessit: q̄ cōfessores debite p̄sentati possint disp̄sare in oib⁹ votis in quib⁹ possint ep̄i: exceptis votis pergrinationib⁹ ultra duas dietas. o. fo. 65. Et ffo. 69. cōce. 155. ⁊ ffo. 98. cōce. 353.

CJDEAD Innocētius declaravit q̄ quo ad primū casum de iure reservatum ep̄i: intelligitur s̄m opinionē Innocētij ⁊ Hostiensis. s. q̄ solū est hodie vna excoimunicatio q̄ de iure ep̄i reservat. s. iniectio violēta in p̄sonā ecclesiasticā in casibus in quib⁹ pertinet ad ep̄m. Et ideo in alijs q̄ sunt de iure ⁊ nō reservātur pauper: possint cōfessores predicti absolvere. Et similiter ab oibus excoicacionibus per statuta provincialia ⁊ sinodalia promulgatis: q̄ ipi conditores specialiter sibi vel alteri non reservaverunt: quando statutum fecerunt. o. fo. 65. Et ffo. 69. cōce. 154. Et ffo. 98. conce. 355.

Absolutio quoad seculares secundo. Fo. xiiij.

Circa predicta oportet vt prudens lector advertat: qd hmoi cōfessio fuit im-
 petrata per bone memorie reuerendū patrē fratrem Angelum de clauani o: qui ed-
 dit illud in signe op^o: Summa angelica appellatū: ⁊ ideo cōformiter ad ea que
 ipse posuit in pdicta summa in dictiōe Lasus reservati epis: noiauit in p̄sata cō-
 fessione primū casum de iure reservatū epis: ⁊ aliqui aliter ordinēt pdictos cas^o:
 presertim Benedictus. ii. vt positū est supra in hac dictiōe. S. a. Ac etiā Antonin^o
 in suo tractatu titulato Defecerūt. C. Aduertere etiā op^o qd virtute subscripte cō-
 fessionis Innocētij nō excludūt alij casus reservati epis: nūerati supra in con-
 cessione Benedicti. ii. S. a. presertim illi quibus non est adiuncta excommunicatio:
 prout aliqui ⁊ male opinati sunt.

Collector.

Leo. 10. in cōcilio Lateranēsi statuit qd ffes cōfessores teneantur hortari ⁊
 monere: etiā sub onere cōsciētariū snariū: illos quorū cōfessiōes p tpe
 audierint: cuiuscūq; stat^o ⁊ cōditōis fuerint: ad soluedū decimas siue aliā bono-
 rū seu fructū quotā: in locis in quib^o decime ipse: aut filia solui cōiueniūt: ipis
 qd etiā illas solvere recusantib^o: absolutionē denegare teneātur. B. s. s. 26. cō. 82.
 C. I. D. E. A. Leo cōfessit: qd infringētes: vel aliquā violentiā in ecclesiis vel locis
 fratrū mino. faciētes: ab excoicatione ppter hoc incurſa: possint a platis dicti or-
 dinis in foro cōsciētie absolui: licet antea nō poterant hmoi delinquentes absolui
 nisi a papa vel a conseruatoribus dicti ordinis. O. s. s. 61. conce. 186.

14

Decime.

11
Excoicatio.
Lasus refer-
uari.

C. Er oibus prefatis cōfessionib^o colligitur summarie qd ffes cōfessores p platos
 debite deputati ⁊ p̄sentati ad audiēdas cōfessiones seculariū: si sunt in cōuenti-
 bus nris vbi sunt p̄sentati: p̄nt audire oēs seculares sūe q̄ alteri^o dioecesis: ⁊
 auctoritate quā habēt ab epō erga ei^o subditos: p̄nt vti erga extraneos. Si vero
 nō sunt p̄sentati ⁊ resident in nris cōuentib^o: nullos audire p̄nt: excepto articulo
 necessitatis extreme: exceptisq; habitibus bullas seu cōfessionalia ad eligēdū cō-
 fessores. Si aut sunt extra cōuentus nros in via vel in trāsitu: siue sint intra seu
 extra dioecim: p̄nt audire oēs ad eos recurrētes: ⁊ vti plenarie auctoritate ep̄ali:
 in ep̄i absentia. Et diri in trāsitu: ne credat aliquis qd frater hospes in aliquo con-
 uentu absq; presentatiōe possit audire confessiones ibidem: aut p villas seu loca
 circū adiacētia: vt suppleat p cōnētūyl alias ⁊ c. S. Der cōicationē tñ p̄uilegioꝝ
 ordinū nō mēdicatū p̄nt ffes mino. ampl^o se excēdere: vt p̄ in sequētib^o. Circa
 predicta etiā vide resolutionē infra positā dictione Lasus reservati.

Collector.
Resolutio
materie.

C. Er p̄uilegijs monachorum sancti Benedicti obseruantim.

Eugenius. 4. cōfessit quatenus prior siue p̄sides monasterij sancti Be-
 nedicti oppidi vallis oleni p tpe existens: et tres vel quattuor
 idonei presbiteri monachi p dictū priorē siue p̄sidentē ad hoc p tpe deputadi: ⁊
 ad ip̄i^o prioris vel p̄sidentis nutū renocadi: quocūq; vtriusq; seruis fidelitū ad
 dictū monasterij seu ip̄is eccliam: aut in ip̄is quacunq; ex causa p tpe cōfluen-
 tiū: cōmorantiū siue existentiū: cuiuscūq; gradus existat: cōfessiones diligenter
 audire: necnō ip̄os: a quibuscūq; pctis: criminibus: re excessibus ⁊ delictis suis in
 oibus ⁊ singulis casibus etiā epō reservatis absoluerē. Accēdō ab oibus ⁊ sin-
 gulis eccl^o asticis censuris. penis. fulminationibus excoicationi. suspensioni ⁊
 interditi: a iure v^o ab boie platis: cōtractis in genere tantū: satisfactioem vel mā
 dato de satisfaciendo: si p̄sone hmoi ad id habiles fuerint: premisis etiā absolue
 re: ac eos habilitare in pdictis casib^o: penitētiāq; eis salutare in iūgere: eucha-
 ristie sacramētum cōferre: ac eū eis ⁊ eorū quolibet dispensare super votis etias

15

P̄o quat-
tuor confes-
sionibus
Lasus refer-
uari epō.
Excoicatio.

Abolutio quoad seculares secundo.

Dispensatio,
votum:

epo referuatis: et ea comutare in alia pietatis opa toties quoties deuotioni pre-
dictorum videbitur expedire auctoritate aplice libere et licite possint et valeant:
parrochialis presbiteri et alterius cuiuscumq; epi vel superioris iurisdictionis om-
nibus et singulis vel eorum aliquocientia vel assensu nullatenus requisiti. Et q
hmoi gra sit perpetua non oblatibus quibuscumq; in contrariu facientibus.
C Aduerte q supradicta concessione solummodo pnt fratres vti intra sua mona-
stera: et no alibi. Sic n, faciunt monachi.

17

Pius. 2. extendit supradicta concessione Eugeni, 4. ad reliqua monasteria
sancti Benedicti q amera fuerint vel iubeicta prefato monasterio val-
lis oleti. Sed addidit sequente clauisula dirigedo ad priores monasterioz hmoi.
Per hoc aut no intendim? q prefati deputadi cofessores p vos indulgetis vo-
bis forsan concessis: sibi cofitentibus vt de ipis gaudeat cocedere: nec abfoluere
etiā quēpiā sup decimis no solutis vel no soluēdis possint. Nulli ergo et c.

Et privilegij monachozū sancti Benedicti obser. Itale.

18

Eugenius. 4. concessit q liceat prelati siue monachis sancti Benedi-
cti deputatis a suis superioribus ad audiēdas confessiones:
personas p earū salute animarū recurrētes audire: absq; aliqua superiorū prela-
torum licentia et cōtradictione: ac eis absolutionis beneficiū impēdere ab om-
nibus pctis: et dispensare sup oēs casus: preter ea pctā et eos casus de quibus
ipis cofessoribus ad eozū ordinarios videbitur recurrēdū: aut de quibus esset
sedes aplice merito cōsulenda: et eis ministrare eucharistie sacramentū. B.

19

IN DE Eugenius volens satisfacere deuotioni personarū habentū ad pre-
fatos monachos singularē deuotionē: ad eosq; recurrentiū pro suarū animarū
salute: concessit q liceat prelati siue monachis predictis deputatis a suis supe-
rioribus ad audiēdas confessiones hmoi personarū: eas audire: ac persone ipse
eis cofiteri possint absq; alia suozū superiorū licētia. Itacō no eis (pnia et satisfi-
ctiōne inunctis) quoties oportuerit abfoluere ab oib? et singulis peccatis: pre-
terq; sedi aplice dūtarat referuatis. Itacō a quibuscūq; suspensionū: excoicatio-
num et interdici sententijs: absq; ecclesiasticis censuris et penis quas a iure vel
ab homine latis: satisfactiōne inuncta incurrisse: quomodo libet censentur.

Et votū per
mutatio.
Dispensatio:

C Insuper et vota oia permutare: ac in oibus et singulis casibus: etiam ordina-
rijs: aut per sinodales vel puinciales constitutiones referuatis: cū eis dispensa-
re: preter eas cēsuras et penas: vota et casus de quibus esset merito sedes aplice
cōsulenda. Et q; ac oibus qui ad prefatos monachos ob hmoi deuotione re-
currerint: eucharistie sacramentū ministrare valeant: de specialis dono gratie in
fauore obseruantie regularis. B.

Eucharistia

Collecto.

C Circa supradictā concessione dubitatum est an virtute illius possint abfolui ex
cōmunicati nosatim: salē in foro consciētie: vel debeat remitti ad iudices q pro-
tulerunt sententias excoicacionis prefatas: Et videtur q pfati nequeant abfolui
a fratrib? q; cū pfata concessio sit puudicialis ordinarijs: est restringenda: p nota-
ta in. c. olim. de verborū signi. C Itē circa prefatā concessione dubitatu est: vtrū
illā verba (preterq; sedi aplice dūtarat referuatis) cōprehēdat etiā sequente clau-
sulam. Itacō a quibuscūq; suspensionū et c. Et videtur q cū nullū pctm sit pa-
pe referuatu nisi ratione censure eidē referuare: vt inquit i lozentinus. 3. par. tit. 17.
c. u. post. princ. et concessio negauit confessionibus pctā pape referuata in vertica-
lo. Itacō et c. non indulgit censuras referuatas eidem pape: ne tam. b. xvi et cō-

Nota.

Absolutio quoad seculares secundo. Fo. xiiij.

signo contextu sibi contraria videtur.

Circa absolutiois materia: reprobatio erroru. Collectos

Alexander. 4. reprobauit errores quorundam magistrorum

asserentiu: q fratres minores ⁊ pdicatores de licentia pape aut diocesanorum non poterant confessiones audire. b fo. 24. Et ffo. 25. conce. 15.

In fauorem fratru pdicator ⁊ mino.

Alemens. 4. reprobauit prelatos errores et cōcessit sicut

sedis apostolice vel ordinarioꝝ: ⁊ multo amplius summi pontificis: possint auferatū cōfess. dīre cōfessiones ⁊ absoluer: alioꝝ inferiorū prelatōꝝ ⁊ rectorū ecclesiarū assensu nullatenꝰ requisitioreceptis casibus qui de iure vel consuetudine legatis ⁊ ordinarijs predictis specialiter referuantur: nisi eis specialiter committatur. b. fo. 27. Et ffo. 29. conce. 26.

In fauorem fratru cōfess.

Ioannes. 22. dānauit ⁊ reprobauit quosdā articulos Joānis de polia

audiendi cōfessiones: tenebātur iterū cōfiteri eadē peccata pprio sacerdoti parrochiali. Et q stante decretali Dis vtriusq; sexus: nō poterat summus pontifex facere (immo nec deus) quin parrochiani tenerētur cōfiteri eadem peccata se mel in anno proprio sacerdoti: ac etiā q papa nequibat dare licentiā generalem ad hoc. ⁊ prohibuitꝰ p̄fatus p̄tifer: ne quis dictos articulos p̄ ipm dānatos ⁊ reprobatos tenere audeat: seu quomodolibet defensare: seu docere. Et declarauit q illi qui pdictis fratribꝰ cōfiterentur: nō magis teneātur eadē pctā cōfiteri: q̄ si alias illa fuissent cōfessi corū pprio sacerdoti. B. fo. 36. Et ffo. 119. cōce. 257.

In fauorem fratru cōfess.

Calixtus. 2. fecit magnam prouisionē cōtra errores supradictos Joānis de poliacor: cōfirmādo bullas Eugenij. 4. ⁊ Nicolai. 5. ap probantes constitutionem Super cathedram Bonifacij. 8. ⁊ reprobantes errores super illam exortos: circa confessiones ⁊ absolutiones. B. fo. 82. Et ffo. concessioꝝ. 165. conce. 390.

Cōfirmato supradictaz concessioꝝ.

Sixtus. 4. auctoritatem procedēdi per Joānē. 22. ⁊ Eugenij. 4. datā ordinarijs contra assertores q confessi fratribus tenebātur iterum eadem peccata cōfiteri proprio sacerdoti parrochiali: extendit ad inquisitores heretice prauitatis. B. fo. 61. Et ffo. 144. cōce. 357.

1

Sequuntur quedam notabilia circa materiam absolutionum.

Quia circa materiā absolutionū et indulgētiarū sunt multa scitu digna: Collectos ob quorum ignorantia multi in plures labuntur errores: ideo ali qua notabilia circa huiusmodi materiaam hic inferere decreui: prout a doctores autenticis qui inferi? annotantur tradita sunt.

Primum notabile est: q absolueri a peccatis vel cōfiteri: ⁊ cōcedere indulgentias seu remissiones sunt valde diuersa. Nam cōcedere indulgentias plenarias vel non plenarias: est actus distributionis bonoꝝ cōmuniū ecclesie: q̄ dicuntur eius thesaurus. Et iste actus pōt exerceri per illos qui bus a iure vel a papa est cōcessum: quibus non sint prelati nec sacerdotes: sicut in seruis in notabilibus indulgētiarū explicabitur. Sed absoluer: est actus solij

Primum notabile.

Absolutio.

di: qui si est ab excoicatione: pot illum exercere qui ad hoc habet iurisdictionem: quous non sit sacerdos: put dictu est de concessione indulgentiaru. Si vero absolutio est a peccatis: tunc est actus sacramentalis cuius precipua pars est confessio: ideo non pot fieri sine ipsa: nec p cosequens nisi a sacerdote. Et in tñ est hys rñ: q vt inqt Abulñs super .16. c. Ad artu. q. 49. ppe si. q atteparet absolucere ali quem a peccatis q nõ audisset in cofessione: peccaret mortaliter: r nibil operaretur. Unde sequitur q licet illi qui amittit loquelã possint ministrari alia sacramenta si illa prius petierant si ostendit signa contritionis anteq amittere: t sensum vt intellectum: vel si nõdum amittit r ostendit hmoi signa: tñ absolutio sacramentalis non pot tali impedi. ¶ Doterit tñ absolui a censuris si illis imodatus est: r cõcedi sibi indulgentias iuxta concessiones quas habet. Sed nullo modo a pctis debet absolui: qz de illis: sicut sua confessio est interior. s. contritio quam creditur habere: sic r absolutio fiet a solo deo insensibiliter sine ministerio extrinseco hominis. ¶ Nec obstat pdictis si quis obijciat qd in ordinario romano cõtinetur sez q qñ alicui fratri ministratur extrema vnctio: oēs sacerdotes astantes absoluant illu: qz ibi forte inaduertenter sic positu est. Aut pot intelligi illud verbu absoluant. i. concedant indulgentias plenariã: q est absolutio a penis debitis p peccatis. Vel absoluant. s. a censuris: si illis ligatus est: tñ nullo modo debet dicere a peccatis: sed solum: cõcedo tibi indulgentiã plenariã oim peccatoru tuoru. Et hoc sufficeret vt diceretur ab vno solo: qz vni soli conceditur in privilegio ordinis: vt patet in dictione Indulgentie plenarie quo ad fratres. §. j. ¶ Doterit insuper dici q forte ille qui copilauit ordinarium posuit q absolutio fieret ab oibus sacerdotibus assistantibus ppter consolationez in firmu ad excitandã deuotionẽ. Sed si qui illam audiuit in confessione: cõcessit ei tunc indulgentiã plenariam: et non reservauit pro articulo mortis: tunc nibil operabitur q sacerdotes dicat postea tẽpore ministracionis extreme vnctionis: ego te absoluo r c. vel concedo tibi indulgentiam nisi inq̃tum dicere Adseratur tui r c. Et indulgentiã r absolutionez: sunt orationes deprecatiuẽ. Et hec sunt bene notãda: quia paucissimos in his aduertere vidi.

Secundum
notabile.

Secundum notabile est q vt inquit Joannes gerson ad absoluendũ a censuris r a casibus in foro cõscientie seu in cofessione sacramentali: sufficit dicere sequẽtia verba. Ego te absoluo in noie patris r c. cum debita intentione. Expedi tñ qz hec intentio sit latissima sic q feratur super oēs casus de quibus pot cofessor absolucere: tã de censuris qz de pctis. Et addit Gerson. Sufficit hec forma p oibus sine multiplicatione verborum. Si tñ confessor potest concedere conitentia indulgentiã plenariã: postqz dixerit. Ego te absoluo r c. addat. Et cõcedo tibi indulgentiã plenariã oim peccatoru tuoru. Et istud est quod sufficit in hoc casu: tñ si cofessor haberet oẽm auctoritatẽ summi pontificis: r penites cõmississet oia pctã r incurrisset oēs censuras que a tpe Ade vsqz nunc sunt cõmissa r incursta. Unde sequitur qz dicere Adseratur tui r c. Et indulgentiã r c. est de bñ esse: s. nõ de necessitate. Est etiã bonũ dicere. Quidqz boni feceris r c. Tñ oēs alie additiones sunt supflue r aliqz respensibiles: r q nocere possẽt poti qz pdesse. S. nibilominu q voluerit ad apius exercitãdũ suã itionẽ vltatiõne poterit: bñdo auctitatẽ: dicere. Ego te absoluo a cõsũ r alijs penis ecclesiasticis: r ab oibz pctis: r cõcedo tibi indulgentiã r c. Et qd dicit florentinu q cõiter in concessione indulgentie plenarie solet dici sequẽtia verba. Auctoritate sedis

apostolice p nūc mibi cōmissa: cōcedo tibi indulgentiā plenariā oim pctōy tuo-
 rū de quib⁹ es corde contritus ⁊ ore cōfessus: h̄ter illa q̄ ex confidentia huius in-
 dulti cōmissi, S; hoc intelligēdū est qñ per bullas vel cōfessionalia seu alias cō-
 ceditur vt cōfessor electus cōcedat h̄mōi indulgentiā: pnt cōmuniter solet conce-
 di. Et simul fere semp solet cōmitti cōfessori: vt ampli⁹ disponat penitēte ad lu-
 crandū indulgentiā: q̄ possit eū absoluerē ab oib⁹ cēsuris ⁊ peccatis: exceptis
 nonnullis cōtentis in bulla cene dñi, Et tunc cōfessor faciet in simul p̄fata duo.
 Sed qz non semper sic cōceditur: aut ppter defectum petētis: seu alias: oportet
 aduertere ad verba cōfessionis: et cōformiter ad illa facere: qz tm̄ valent q̄tu so-
 nant. Unde dicit Siluestrina: qz dicere sup̄scripta verba. s. de quibus corde cō-
 tritus, ⁊ c. vsq; in finē: debet fieri qñ bulla cōfessionis sic cōtinet. Tñ qñ bulla nō
 ponit talia verba: sed absolute dicit qz cōcedatur penitenti indulgentia plenaria:
 non debet aliquid addi post illa verba: oim peccatorū tuorū. Et talis est forma cō-
 cessionis indulgentie plenarie fratrum mendicantium: ⁊ bulle fabrice sancti Petri
 de vrbe. Itaq; essentialē in hoc est dicere, Concedo tibi indulgentiā plenariā oim
 peccatorū tuorū: addēdo, De quib⁹ corde contritus es. ⁊ c. si in concessione ha-
 beatur talis clausula: ⁊ nō alias: nisi sicut iam dictū est. Et ideo cōfessores nō de-
 bent curare de forma absolutiōis q̄ solet poni in bullis paruis: q̄ in vulgari dā-
 tur secularibus: qz h̄mōi forma nō continentur in bulla originali: sed sic ordinat
 a cōmissarijs ad bandū intelligere quod per illā bullam p̄t qz absolui. Et p̄dictis
 nō obstat quod d̄z debere seruari formā in bulla cōtēntā: qz hoc est verū in eo qd̄
 debet fieri ad lucrandū illā. Et qz vt dictū est forma absolutiōis nō reperitur in
 aliqua bulla originali: sed solum tibi d̄z quod p̄t virtute illi⁹ absolui. Itaq; nō est
 differentia inter absolutiōnē cōmūne a peccatis ⁊ illā que sit virtute alicuius spe-
 cialis cōfessionis quo ad verba: nisi qz qñ habetur amplior auctoritas: cōp̄bē-
 dit intentio absoluentis. Et q̄tūcūq; sit ampla auctoritas: dicit florētīn⁹ qz suffi-
 cit dicere si ignoretur forma absolutiōis, Cōcedo tibi illā indulgentiā q̄ in tuo
 indulto continetur. C̄t̄ est etiā notandū qz in articulo mortis ad absoluedū ab
 excoicationib⁹ ⁊ a peccatis quo ad culpā: si nō p̄t haberi ille cui cōpetit absolui-
 tio: qz sunt ei reseruatā: tunc quilibet sacerdos est papa. Et sic p hoc nō est opus
 aliqua bulla seu cōfessione: sed solū ad cōcedendū indulgentiā plenariā: q̄ est re-
 missio penarū debitārum p peccatis. Absolutio. n. s̄m doctores refertur ad cul-
 pam: ⁊ indulgentia ad penā. Non est. n. aliud dare alicui indulgentias: nisi dare
 illi precium eū quo possit soluerē penam debitam.

Tertium notabile est qz licet in aliquibus bullis seu cōfessionib⁹ continetur. Tertium no-
 ⁊ peccatis: vt. s. semel in vita est nobis ⁊ multis alijs cōfessionib⁹ h̄mōi cōfessio-
 nes debēt intelligi exceptis excoicationib⁹ auctoritate aplice post p̄fatas bullas
 seu cōfessiones impositis ⁊ reseruatīs: aut nominatim in scriptis: p̄sertim illis q̄
 in bulla cene dñi quolibet anno p̄mulgantur de nouo: circa quas opz semp ad-
 uertere vtrū aliqua illarū sit incurta. Et in speciali quo ad religiosos nostros ordi-
 opz si militer aduertere circa peccata reseruatā ministris: qz ad illa nō extenditur
 super abundantia sic declaratū fuit p breue apostolicū in carlo ḡnali Burdega-
 lensi: qd̄ breue fuit impetratū post cōfessiones absoluti h̄mōi q̄ in supplementis
 to p̄uilegiōy: ⁊ in isto cōpendio eorūdem p̄uilegiōrum continentur.

Absolutio

Quartū no-
tabile.

Quartum notabile est q̄ duplex est absolutio. Prima dicitur ordinaria: q̄ cōi-
ter fit in absolutioibus q̄ nec cōfessor nec penitens habent
aliquā concessione speciale iurimi pōtētiis aut aplice sedis. Et h̄mōi absolutio
simul cū contritione liberat penitentē ab offēsa et culpa cōmissa: et a pena eter-
na infernē cōmutando illā in penā tēpalem. Hoc est q̄ penitēs satisfaciāt in pre-
senti vita cōplēdo p̄nias sibi iniunctā a cōfessore: seu alia p̄portioatā ius p̄ctis:
aut q̄ satisfactio cuiusmodi referuetur post mortem: vt in purgatorio cōpleatur.
C Altera absolutio dicitur extra ordinaria vel indulgētaria: q̄ fit q̄ bētur auctoritas
specialis pape ad hoc vt cōfessor possit remittere penā tēpale in quā fuit cōmuta-
ta pena eterna rōne cōtritionis et c. Hoc autē absolutio liberat penitentē ab obliga-
tione quatenus ad satisfaciendū in p̄nti: aut in futuro: vt p̄dictū est: iuxta taxatio-
nem iusticie diuine. S; est aduertendū q̄ q̄i hęc absolutio extra ordinaria vel in-
dulgētaria est plenaria: tūc liberat totat̄ a p̄fata pena tēpali: dū tñ fuerit cōcessa
clauē nō errāte: et cōferatur a cōfessore cū debita intēctione: ac v̄bis requisitis et p̄
ecclesiam ordinatis: et in penitēte sit dispositio cōueniēte ad inspiciedū illā: et in iu-
per q̄ velit illā de? acceptare et approbare in suo diuino iudicio: qd̄ multū ac val-
de multū differt a iudicio hūano: cū ps. dicat q̄ iudicia dei abissus multa. Et q̄
de nullo p̄dictorū: et multo min⁹ de oibus in simul pōt aliquis via cōi hēre certi-
tudinē: ideo null⁹ d; arbitrari vel credere absolute et simplr q̄ illi cui datur abso-
lutio plenaria vel indulgētia plenaria nō teneat facere p̄niam de p̄ctis p̄teritis: et
q̄ si tūc moreret euolare in celū absq̄ aliquo impedimēto. Atq̄ q̄i oēs supradic-
te cōditiones cōcurrūt: nō est dubiū quin p̄fata absolutio extra ordinaria seu in-
dulgētaria: si fuerit plenaria restituat penitentē illā insipientē ad statū innocētie
aut iustificatiōis baptismalis. Et cōfessor q̄ talr absoluti v̄nica absolutiōe facit
duplicē absolutiōē. scilicet ordinariā et extra ordinariā in p̄nti notatas et declaratas.
C Itē est notandū circa p̄dictā materiā: q̄ oēs absolutiōes q̄ denominātur ple-
nariē: nō sunt vocales. Aliq̄ n. ex ip̄is habēt annexā et cōiunctā indulgētia plena-
riam. Et tales vocātur p̄pne a culpa et pena: seu Jubileū. Alie autē absolutiōes se
dunt ad hoc vt virtute illarū absoluantur qui eis gaudere p̄nt ab oib⁹ et quibusli-
bet cēsuris et casibus reseruat̄. S; in his nō cōprehēduntur censurę et casus re-
seruat̄ pape: p̄sertim cōtenti in bulla cene dñi: nisi expectati fuerint in lris apo-
stolicis vbi tales absolutiōes cōcedūtur. Et virtute harū absoluitiōni etiā si ex-
tendūtur ad reseruat̄ pape: nō remittit ampli⁹ de pena tēpali debita p̄ p̄ctis q̄
virtute absoluitiōni ordinariarū: tñ in veritate nō iunt h̄mōi absoluitiōes cō-
tempnēdę: q̄z nō cōferāt ad remissionē penę: p̄iunt tñ ad hoc vt si penitēs inci-
dit in aliquā cēsurā vel casū reseruat̄ p̄lat̄is aut superiorib⁹: nō teneat recurrere
ad illos. Et si quis dixerit q̄ hęc est parua gr̄a et q̄ de nullo dederit illi q̄ non
cōmiserit casus reseruat̄: ad hoc r̄ndet q̄z verū sit q̄ talis absolutio plena. nō
deseruit nisi illis q̄ inciderunt i casus reseruat̄: atq̄ q̄ in h̄mōi casus seu cen-
suras incurrit sepe ex ignorātia vel inaduertētia (nā vt inquit ps. Delicta q̄sirelli-
git) ideo null⁹ d; cōtēpnere tales absoluitiōes: s; vti illis: ex q̄ saltē p̄nt ei p̄desse
p̄ reseruat̄ incurrit ex ignorātia vel inaduertētia: de quib⁹ ad hūc effectū d; in
ḡnēac sub cōditione si forte i talia incidit dicere culpā suā. Sicut etiā q̄ ad cēsu-
ras et p̄ctā nō reseruat̄ q̄ sunt obliu: seu ex ignorātia cōmissa fieri solūt est. Ne
p̄ tāto quicūq̄ occurrerit aliq̄ dies in q̄ pōt impēdi p̄fata absolutio plenaria: q̄
hoc frater q̄ ea gaudere cupit: nō beat remorsū cōscieie de aliq̄ reseruat̄: d; se

Accedere ad monasteria monialium. Fo. xvj.

accusare in ghe: ac peterere a cōfessore vt eū absoluat a quacūq; cēsurā vel casta
 referuato in quē forte incidit. Et cōfessor dicit tūc bñe intētiōe absoluedi inq̄tū au
 ctōritas aplice ei cōmissa se extēdere pōt. Cōfessō adū est insup q̄ h̄ illud qd est ne
 cessariū i absolutiōe sacramētali: etiā si sit plenaria cōprehēdat sub paucis verbis
 vt sup declaratum est. 2. notabili: semp tū op̄s inspicere tenore l̄s arū applicarū: ⁊
 cōformiter ad illas: nullo addito nec diminuto de substācialib; ordinare ac facere
 absolutiōē: ⁊ nō vti semp eadē forma in oib; absolutiōib; q̄ denominant ple
 narietē q̄ vt p̄dictū est: s̄m veritatē nō sunt oēs egl̄es. Et in hoc d̄z multū atēdi:
 qz ex inadvertētia circa p̄dicta: seq p̄nt: ⁊ sequuta sūt multa icōueniētia: ⁊ p̄cipue
 duo. Qm̄ ē q̄ cōfessor offēdit graniter vt dō idebite auctoritate sibi cōmissa. Al
 terū ē q̄ penitēs manet decept; credēdo se esse absolutū a qb; absolui nō potuit.

Accedere ad monasteria monialium.

¹ Ex iure cōi.

Inodus octava statuit q̄ si contigerit q̄ monachus aliquā
 propinquam suam videre voluerit: vt in presentia
 abbatissē huic confabuletur per modica ⁊ compendiosa verba: et
 in breui ab ea discedat. Habetur decima octaua questione, 2. cap.
 Dissimulus.

² Ex iure cōi.

Cōciliū Hispaniē statuit q̄ circa monachos talis cautela seruetur vt re
 moti a monialium familiaritate: nec vsq; ad vestibulū habeat acce
 dēdi familiare pmissum. S; nec abbatē vel cū qui p̄icitur extra eā q̄ p̄est (glo
 sa. J. p̄ter cōscientiā abbatissē) loqui virgimb; c̄nisti aliquid qd ad institutionē
 vel administratiōē earū pertinet liceat. Nec cū ea sola q̄ p̄est frequētē eos loq
 opz: s; sub testimonio duarū vel triū sororū. Ita vt rara sit accessio: ⁊ breuis om
 nino locutio. Habetur, 18. q. 2. c. In decima.

Alexander 3. in cōcilio Lateranēsi statuit q̄ q̄cūq; p̄sona frequentaret
 monasteria monialium: si clericus esset deponeret: si vero laic⁹
 foret: excoicaret. Sic. n. dicit summariū h̄mōi. c. frequētās monasteria monia
 lium: ⁊ monitus nō de iustens: si clericus est: deponitur: ⁊ si laicus excoimunica.
 Et dicit ibi glosa q̄ frequentare est bis actum cōmittere. Et q̄ ad frequentandū
 nō sufficit rōnabilis causa nisi sit manifesta. H̄ i. c. Monasteria. de vi. ⁊ ho. cle.

³ Ex iure cōi.

Nicolaus 3. cōcessit fr̄ib; mi. vt ad loca vbi seculares boies cōueniūt
 monastēis monialium: possint illi ffes causa p̄dicatiōis: vel
 elemosine petēde: accedere: qb; id a superiorib; suis p̄ sua fuerit maturitate vt
 idoneitate cōcessus. Exceptis sep̄ monastēis monialium iclularū. s. s. Clare: ad q̄
 nulli datur accedēdi facultas: sine sedis aplice licentia speciali. In declaratiōe re
 gule Eriē qui semināt: q̄ b̄. B. 2. tractatu. fo. 10. Et. b. s̄fo. 11. tractatu. 2.

⁴ P̄dicatio
Elemosina

Benedictus 12. ministris, custodibus: ⁊ guardiamis distric⁹ int̄mrit
 vt fratres sui ordinis sibi subditos arcere studeāt ab ac
 cessu ad monasteria monialium quarūcūq; penas p̄uide ordinatas trāsgressorib;
 infligendo. b. habetur in libro ordinis italico, 3. parte. fo. 110.

⁵ P̄ro p̄latō
P̄rohibitiō

Eugenius 4. cōcessit q̄ fratres mi. ob. possint intrare ad loca quarūcūq;
 monialium: vbi seculares cōmuniter intrant: de licentia suorū
 prelatozin quando mittuntur. o. s̄fo. 261. conce. 675.
 Cōnotandum q̄ p̄fata concessio non reputatur certa: immo creditur q̄ fuit
 defectus in scriptore vel impressore: ita q̄ vbi positum est possint intrare

⁶ Concessio p
oib; mona
stēis.
Collectoz;

Accedere ad monasteria monialium.

debebat addi: et predicare. Hoc est possint intrare ad predicandum. Probatur hoc quod Nicolaus. §. q. successit Eugenio: concessit modo prefato: ut patet infra. §. sequenti. Et similiter fecit Iudith: qui successit Nicolao: ut patet etiam infra. §. 4. Si ergo concessio Eugenio supraposita esset certa: cum sit generalis: non se restringens: prout alie sequentes dicendo possint predicare: non fuisset opus petere a Nicolao et Iuditho prefatas concessiones tam limitatas. scilicet quod possint intrare et predicare: nisi forte postulata: ac impetrata sunt ad restringendum generalitatem quam videbatur concedere predicta concessio Eugenio. Sciendum est etiam quod occasione prefate concessionis: et duarum sequentium aliqui arbitrati sunt posse fratres minores ingredi ad loca interiora monasteriorum in quibus seculares seu alie persone contra intrant: prout accidit in monasteriis de formatis: seu non servantibus clausuram. Sed istud est manifeste falsum atque erroneum sane intelligentibus: quia per loca ad que seculares communiter intrant: non sunt intelligenda loca interiora claustrum: ad que de facto intrare consueverunt: sed illa ad que de iure seu licite ingredi possunt: prout sunt loca exteriora. scilicet ecclesia: loquutorum: et similia. Hoc innuitur in decretali Eriji qui seminat: ut habetur in dictione Ingressi. §. 9.

Predicatio

Nicolaus. §. concessit fratribus minoribus quod possint intrare et predicare in ecclesiis et locis monialium sancte Clare: et aliarum quarumcumque: ubi seculares communiter intrant: de licentia suorum prelatorum quando mittuntur. o. ffo. 65. conce. 88. Et ffo. 99. conce. 366.

Collector.

Hec concessio videtur solum esse pro predicatoribus: quia dicit intrare et predicare. id est ad predicandum.

Predicatio

Pius. 2. ad instar Nicolai. §. concessit: fratres posse predicare et intrare in claustris et alijs locis quarumcumque monialium: ubi seculares communiter intrant: de licentia suorum prelatorum quando mittuntur. o. ffo. 66. conce. 94.

Collector.

Declarationem huius vide in dictione Ingressi monaste. monia. §. 28.

Predicatio

Sixtus. 4. concessit quod fratres minores possint ire de licentia suorum prelatorum: ad ecclesias et loca ubi habitant fratres deputati ad regimen monialium. o. fo. 67. conce. 125. Et ffo. 96. conce. 340.

Collector.

Prefata concessio videtur intelligenda quando habitatio fratrum obsequijs monialium deputatorum est contigua: seu continua monasterio monialium. Et similiter videtur dicendum de habitationibus seruitorum secularium: ut economi. et c. ac seruiturum: et capellanorum monialium: quia tales habitatores sunt officine exteriores pertinentes ad seruitorium interiozem. Quapropter quando sunt contigue vel continue monasterio: requiritur licentia specialis prelatorum ad accedendum ad illas: non autem quando est via inter media.

Reliquiarum.

IDEAM Sixtus concessit quod fratres predicti: causa visitandi reliquias sanctorum: ut caput Joannis baptiste ad sanctum Siluestrum Rome: vel sanguinem sancti francisci assisii: et huiusmodi: de licentia guardiani illius loci: aut alterius prelati ordinis: possint duntaxat accedere ad ecclesias monialium sancte Clare: et etiam pro tempore stationum et generalium processionum. o. ffo. 68. conce. 141. Et ffo. 96. conce. 327.

processiones.

Loc. spe. p. mo s. Cl. et sancti diuici.

IDEAM Sixtus concessit quod fratres minores possint de licentia suorum prelatorum: accedere ad loca monialium sancte Clare et sancti Domini: ad que seculares accedunt: pro elemosina petenda: et causa celebrandi: pro alijs iustis et honestis. o. ffo. 69. conce. 142. Et ffo. 100. conce. 388.

Loc. p. o. b. mon. q. no sunt. s. clare.

Alexander. 6. concessit quod provinciales possint licentiarum fratres: ad alia monasteria que sancte Clare: non solum causa elemosine pe-

Accedere ad monasteria monialium. Forvij.

tende: vel predicationis faciente: sed etiā pro spirituali visitatione cōsanguinearū vel alia necessitate. Intelligēdo semper de locis ad que seculares communiter accedunt. o. ffo. 99. conce. 369.

Leo. 10. in quodam breui super prefatam materiā: posuit sequentē clausulam. Nō prohibemus tamē q̄ fratres p̄dicti: scz̄ minores infra limitēs monasteriorū sancte Clare: et ad loca vbi fratres eisdem seruientes habitāt: et alij seculares ingrediuntur: intrare et accedere: nec non cū eisdem (quādo opus fuerit) et cū limitationib⁹ in capitulis vestris ordinatis in locis in quibus reliq̄ persone seculares cū eisdē loquūtur: loqui possint. S. ffo. 17. conce. 366.

Circa predictas clausulā est aduertendū: q̄ nonnulli fratres opinati sunt: q̄ in ea concedebatur eis amplior facultas q̄ in reliquis superscriptis. Attamen s̄m veritatem nūl penitus in ea conceditur: nec de aliquo deseruit: quia licet prefatus Leo non prohibeat predictum accessum: prohibuit tamen Nicolaus. 7. vt patet supra in. s. 4.

Pro intelligentia predictarū cōcessionum que prima facie videntur continere contradictionē: aut saltē negationem et superfluitatem: sunt aliqua aduertenda. Primum est: q̄ h̄mōi concessiones fuerunt a diuersis cōmissarijs curie romane vel alijs fratribus ordinis impetratē: quorū aliqui nescientes ea que antea fuerunt cōcessa: procurauerūt eadē vel consimilia de nouo impetrare: seu alia circa idem latius vel strictius q̄ antea fuerat cōcessum. Alterum est q̄ in quib⁹ vltimis concessionibus est tanta diuersitas: q̄ nisi maxima cū attentione aspiciatur: vix poterunt bene intelligi: nisi aduertendo ad sequentia. s. q̄ in illa q̄ est Nicolai. 5. et Sij. 2. limitatur tacite cōcessio antecedens Eugenij: et solū conceditur prelatīs nostris facultas licentiandi fratres suos pro predicando: cum dicat fratres posse intrare et predicare. i. ad predicandum: ad loca vbi seculares intrant. In altera autem que est Sixti datur auctoritas prelatīs: vt possint mittere f̄res suos ad ecclesiam monialium et ad loca vbi habitāt fratres illis seruientes. Tamen de alijs locis. s. loquutorio et c. nihil ibi conceditur. In alia vero q̄ etiam est Sixti datur predictis prelatīs facultas licentiandi fratres pro tribus causis dūtarat. s. pro videndis reliquijs: et pro processionibus et stationibus. Et sic etiam ista est ad ecclesiam solū: seu propter ingressum in ecclesiā ad tria predicta. In antepenultima vero que similiter est Sixti: et videtur generalis pro oibus prelatīs et causis licitis: restringitur ad monasteria monialium sancte Clare et sancti Dominici. In penultima autem que est Alexandri. 6. et est generalis pro omnibus causis licitis: et ad quecūq̄ monasteria: prout in ipsa patet: ad prouinciales solūmodo et ad monasteria que non sint sancte Clare coartatur.

Et sic resolutio est notandum: q̄ nulla concessio inuenitur: qua inferiores a prouincialibus possint mittere vel licentiare fratres suos: ad alia monasteria quam sancte Clare et sancti Dominici: nisi pro elemosina petenda et predicatione facienda: prout dicit Nicolaus. 3. in declaratione regule: excepta concessione supra posita Eugenij: q̄ tamē (vt predictū est) videtur limitata et restricta per subsequētes cōcessionēs strictas suorū successorum. Ita q̄ si abq̄ aliquo serupulo vellet aliquis frater ire ad monasteria monialia sancti Benedicti: vel sancti Bernardi aut sancti Spiritus: seu sancti Jacobi: reliquarūque consimilium q̄ non sunt sancte Clare aut sancti Dominici: pro visitatione spirituali cōsanguinearum: vel p̄ alijs quibuscūq̄ causis necessarijs: excepta predicatione et elemosina petendē:

Collectoe.

Collectoe.

Resolutio
huius materie.

c j

Accedere ad monasteria monialium.

Collector.

oportet habere licentiam a ministro provinciali.

Notandum est etiam circa predicta quod superior qui debet dare prefatam licentiam debet esse prelati proprii fratris cui daturus debet examinare an sit illi? maturitatis quam declaratio seu concessio requirit. Et ad hoc est opus quod agnoscat illum. Unde frater qui se reperit ubi non habet superiorem proprium non potest licentiam per prelatum monasterii ubi tunc se reperit etiam si sit minister provincialis: cum non sit prelati suus. Veritamen si frater habet licentiam sui proprii superioris ad hoc non esset necesse petere illam a prelato monasterii vel provinciali ubi pro tunc est: quod tamen non potest illam concedere: ita nec amonere: cum non sit prelati suus: quibus tamen de facto possit illam impedire. Idcirco. n. dicitur in declarationibus regule illi quibus a suis superioribus etc. et non de absolute a superioribus.

Et omnibus supradictis eliciuntur sequentia. **C**onsummum: quod generalis et provincialis (habita causa rationabili) possunt dare licentiam suis subditis ut accedant ad loca exteriora monasteriorum quarumcumque monialium. Alterum quod prelati inferiores provincialibus potest sunt guardiani et custodes etc. habent eadem auctoritatem et facultatem per monasteria sancte Clare: et sancti Dionisi. Et in casibus sequentibus per monasteria sancte Clare: et sancti Dionisi: ut dictum est. pro visitandis reliquiis: et tempore stationum processuum generalium: et ad ecclesias monialium: et ad habitationem fratrum deputatorum obsequiis illarum: et per predicationem faciendam: et decemina petenda: potest supra dictum est. Itaque inferiores prelati habent minus quam provinciales quod nequeunt licentiarum suos subditos per visitationibus nec aliis casibus ultra superius expressas: nisi ad monasteria sancte Clare: et sancti Dionisi: ut dictum est. Qui ergo quo ad omnia voluerint habere facultatem: opus quod a provincialibus eis committatur. Ceterum autem supradicta concessa sunt per provisiones apostolicas: nisi huiusmodi aliqui committitur maior auctoritas prelati inferioris: vel precepto superioris. Quo casu illud debet obtemperari: non curando de concessione prefatis. De illis autem que concessa vel limitata sunt circa hoc in capitulis generalibus celebratis florentiaci. Medie. Burdegalie: et Burgis: et Assisi: non curam? hic dicitur: quia illa transferant sicut et constitutiones ubi continebantur. Solum dico quod si ante aliquo statuto suspensio auctoritatis in hoc casu concessa prelati inferioribus provincialibus non est opus inquirere qualiter vel quomodo seu auctoritate possint licentiarum suos subditos per accessum ad loca exteriora monasteriorum monialium: cum totaliter sit eis ablata potestas per prefatum statutum: nisi provincialis aut generalis super hoc fecerint eis novam commissionem seu concessionem. Solum. n. generalis et provincialis habent auctoritatem apostolicam ad supradicta: ut dictum est.

Questio notabilis.

Indem quo ad predicta solet queri: an prelati habes auctoritate licentiarum suos subditos in casu supradicto: possit etiam licentiarum seipsum vel sua personam ad idem? Solutio huius questionis dependet ex solutione alterius questionis universalis. scilicet. Si ea que prelati potest facere erga subditos suos: possit similiter facere erga seipsum? Verbi gratia. si potest dispensare cum eis: potest illos absolvere: potest illos licentiarum ut accedant ad loca exteriora monasteriorum monialium etc. si poterit his uti erga seipsum absque auctoritate alia seu licentia sui superioris? Ad hoc respondent Abbates. in. c. de simonia. et Joannes de imola. et Joannes de ligna. in. Clemen. Attendentes. de statu. regu. quod si promissio est facienda per abbatem: ut mandatur vel committitur ipsi abbati ut possit absolvere monachos suos: tunc ipse

Accedere ad monasteria monialium. Fo. xviii.

non comprehenditur. Si autem promissio est per alium tendentem appellatone monachorum comprehenditur abbas. Et pote si papa concedat q monachi possint tali die absolvi plenarie & c. fac. n. comprehenditur abbas. Et in c. Ad magne de voto. dicit idem Abbas: q epus & similes prelati non possunt dispensare in votis a se emissis: sicut possunt dispensare in subditorum votis. Et petrus de palude in. 4. di. 38. dicit. Scien. tu est q nullas est index in sua causat nec superior libari. Idem per qd nemo secum dispensare potest nisi propter defectum superioris: quia ubi mora est periculum allatura: dilatio spernenda est. Unde nec episcopus secum sed confessor eius in omni casu: quo ipse epus cum suo inferiori potest dispensare. Et hoc q conceditur sibi per cap. m. de peni. & remi. Sed papa potest secum dispensare sicut cum alijs: quia superiorum non habet cuius auctoritate vti possit. Sed melius est q suo confessori committat: qui auctoritate dei ipsam absoluit: eo ipso q in confesorem ab eo electus est & c. Nullus autem inferior secum dispensare potest nisi sibi concedat: sicut constitutiones aliquorum religiosorum dant prelati q vtiuntur dispensationibus sicut ceteri fratres. Et magister Henricus: qui perfecit opus Sabuelis super. 4. sententiarum refert presatus dicam paludensium: & concludit dicens. Unde nec papa nec epus secum dispensare potest: sed per suum confesorem. In his vero q sunt iuris positivi: quo solutus est legibus: non eget papa dispensatione. Et probatur idem a simili. Notum est q epi & superiores prelati possunt dare licentia subditis suis vt cōfiteantur cui maluerint. Sed q ipsi non poterant hoc facere erga seipos: contulit eis privilegium: ut: vt ipsi & alij prelati immediate subiecti pape: put sunt generales ordinum: possint eligere confesorem quem maluerint: vt in. c. h. de peni. & remi. Et item nostris provincialibus in iuribus & custodiis: ac eorum vices gerentibus concessus est per quosdam privilegium vt possint absolvere fratres suos excoicatos: & dispensare in certis irregularitatibus. Et q visum est non sufficere istud psonis platorum bmo: obreta est alia concessio: vt sibi facere possint cum eis confesores per ipos electi: put: babatur in mari magno. fo. 56. tracta. 2. et fo. 140. C. Item Ostiensis loquens de prelatiis religiosiis: et habentibus cura animarum: sicut refert Abbas in. c. Lonquerente de om. ordi. ponit sequentia. Laicant sibi abbates: & canonici ecclesiarum cathedralium: que immediate vbiunt epos: vel alij superiores: vt ad eum recurrat in confessionibus: nam ab alio non possunt absoluerum a iudice non suo: absolutio facta non teneat. c. Omnis. de peni. et remi. Dicit tamen dictus Ostiensis q non vult dmare illos qui hoc hactenus non seruauerunt: nisi mortui sunt: sed relinquit eos diuino iudicio. Et florentinus dicit q licet Ostiensis & Guillelmus dicant q cum est de morte alicuius ecclesie vt vnus sacerdos audiat alium sacerdotem & absoluat: et epus hoc sciens fieri cōter tollerat: pot fieri: q eo ipso presumitur tacite approbare: ac licentia dare. Non videtur (dicit presatus florentinus) ista opinio multum iurata: q post Ostensem & Guillelmum declaratum est per us nonum in. c. Si epus. de peni. & remi. lib. 6. q nulla consuetudine potest introduci vt aliquis preter sui superioris licentiam possit cōfiteri et absolui. C. Itē sicut nemo potest generare seipsum: ita nec regenerare. vt in. c. debitum. de baptismo. C. Item inter dantem et recipientem debet esse distinctio. C. Et loquendo in particulari in nostro proposito quod est dare licentiam pro cundo ad loca exteriora monasteriorum monialium: apparet clarius q prelati nequeat accedere ad huiusmodi loca sine licentia sui superioris: quia cum in hoc requiratur examinatio legiti.

Accedere ad monasteria monialium.

me cause: ac maturitatis religionis persone: nullusq; debeat esse iudex in his que suam personam tangunt: requiritur determinatio superioris: qui hoc iudicet: ac in eo dispenset. ¶ Si autem dicatur q; consuetudo est in contrarium: potest responderi q; in multis alijs illicitis et iuri contrarijs accidit idem: sed non propter hoc excusantur in conscientia contrarium facientes. Circa quod dicit presertim Gendelinus in. 4. di. 38. Et quo prelati sepe numero dissimulant in positivis constitutionibus: ergo ubi non est data certa forma: et modus dispensandi de iure scripto: sufficit tamen scirent suis legibus passim contrarietate non contradicant: nec reclamant verbo aut factu: cum tamen libere contradicere possint: sicut Beronem in regulis moralibus. Sed hoc procedat de abolitione legum suarum positivarum: non tamen in bono non correctio transgressionis: voluntas dissimulatio nuda sufficit in foro conscientie ad relaxandum votum: si est adhuc obligatorum. Idem. n. opus est prelatum uti iure suo: et ex auctoritate dispensare: et de hoc certiorum reddi dispensatum: si vult esse tutus. Secus de suis constitutionibus: que possunt non observate abrogari: et potest fieri prescriptio. hec ille. ¶ Ex predictis patet clare non sequi q; aliquis possit dispensare secum aut facere erga seipsum: quod potest erga subditos suos: immo remanet optime probatum. Quid ergo dicendum? Respondetur q; deberet provideri in hoc per concessionem apostolicam: qua concederetur q; quilibet prelatum posset dispensari et puideri seu licentiarum in bono et malo: et similibus per concessorem electum ab ipso: in omnibus que ipse posset dispensare ac puidere circa subditos suos. Interim autem q; talis concessio non habebatur: oportet q; capitulum generale per suam constitutionem istud declaret: atque concederet. Sed adhuc tunc remaneret generalis absque provisione: pro quo non potest excusari licentia apostolica. ¶ Si autem queratur: cum nunc non habeatur provisio apostolica: nec capitulum generale: qualiter in hoc se habeat prelati? Respondetur q; inferiores provinciales: ut custodes et guardiani: debent puideri in hoc ex auctoritate sui provincialis: pro quo data est forma: eorum. scilicet que debent petere: et necesse habent obtinere: in speculo fratrum minorum. fo. 24. col. 2. Et oportet q; in hoc sint premoniti: seu amoniti: ut dicit solent: quatenus sine scrupulo procedant in rebus suis. ¶ Provinciales vero attendant suam commisionem: quam generalis dat eis: videantque utrum prefata facultas contineatur ibi: ut comprehendantur in contentis ibidem. Generalis autem forte posset iurare de. c. si. de peni. et remi. quod capitulum licet solum loquatur in confessione: videtur posse etiam intelligi in dispensatione: putant aliqui doctores dicunt. Et idem in alijs: que sunt annexa istis. Et hoc quod sunt excepti: et prelati immediati pape. Iste enim. tres conditiones debent concurrere in inferioribus episcopis: ut privilegio dicti. c. uti possint: et gaudere: putant contra canonice intelligunt. Et quoniam alijs prelatibus: ut sunt provinciales: custodes: et guardiani: deficit una predictarum conditionum. scilicet esse immediatos papam non conceditur eis aliquid per supradictum capitulum si. licet aliter senserit copositor margarite. ¶ Verum est tamen q; quantum ad accedendum ad loca exteriora monasteriorum monialium: generalis et provinciales: non obstantibus supradictis poterunt accedere in monasterijs monialium sue gubernationi subiectis: quia ipsi sunt visitatores illorum: habita tamen necessitate: seu aliqua rationabili causa suam officium tangens. At si pro monasterijs sue gubernationi non subiectis: erit necessaria licentia: ut supradictum est. Si autem alicui visum fuerit q; ista sit scrupulosa novitas: attribuat culpam fundamentis superius adductis: que clarissime hoc dicunt et probant. Vel si inveniatur solutionem supradictorum fundamentorum: vel unde dissolvat quod huiusmodi fundamenta probant: poteritque suadere

contrarium: sequatur illud.

Ceterum: ista q̄ reliqua in hac materia superius posita: qui latius voluerit videre: reperiet optime posita in tractatu Lipeus sacrarū monialius denominato: per Reneredū: ac doctissimū patrē bone memorie fratrem Joannem de argu-
manes editum.

Alienatio bonorum.

Concilium. Constantiensē statuit q̄ generalis fratrum mi-
possit tollere quasq̄q̄ sup̄fluitates siue sint
in reb⁹ mobilib⁹ vel immobilib⁹: q̄ntū fieri poterit bono modos
habito semper cōsilio maiorū ⁊ discretorū. Ac eligendo (si op⁹
fuerit) aliquas personas q̄ ipsas sup̄fluitates: auctoritate di-
cti cōciliū vedāt: cōmutēt aut alias in operibus conuentuum cō-
uretant. B. fo. 26. Et ff. o. 10. conce. 236.

Martinus. S. statuit vt res oblatas: donatas: aut in vltima voluntate re-
ictas ordini fratrum minorum vel fratribus eiusdem ordi-
nis: quarum pp̄ietas ⁊ dominiū nullo medio spectat ad romanā ecclesiā: pos-
sit pcurator vel syndicus auctoritate sedis apostolice deputatus res ipsas ⁊ re-
rum predictarū precium noie ipsius ecclie recipere: ⁊ in fratrum ip̄orū vtilitates
(p̄ut eis licet ex regula vel declaratione regule) cōuertere: sicut ⁊ quando a gene-
rali vel provinciali in puincia sua extiterint requisiti. Ac similiter q̄ idem syndi-
ci vel pcuratores possint petere. exigere. recipere ⁊ alienare predicta. Circa que ⁊
alia plura: plenam ⁊ liberam concessit facultatem. B. ff. o. 129. conce. 290.

Syndicus,

Cirtute verbi alienare in prefata concessione positi: videtur q̄ syndicus vel p **Collectoꝝ**
curator sedis apostolice fratribus minoribus deputatus potest vendere illa que
aliquo tempore fuerint in vsū ordinis seu fratrum et postea vsū superflua vel min⁹
vtilia q̄ alia quibus fratres huiusmodi indigent: accedente tñ licentia ministrorū
generalis seu puincialium. Ac similiter videtur q̄ possit idem syndicus vel p
curator res prefatas impignorare pro aliquo mutuo habēdo ad necessitates fra-
trum subleuandas. C. fratres tñ predicti sicut nequeunt alienare: nec vendere: qz
sunt actus pp̄ietatis: lic etiā non possunt impignorare res suo vsui concessas:
prefertim q̄ Nicolans. 3. in declaratione regule q̄ incipit. Exijt qui semināt. S. Le-
terum: dicit sic. Dicimus imprimis: q̄ fratres ipsa mutuis contrabendis absti-
neant: cū eis mutuum contrabere: ipsorum statū cōsiderato: non liceat. Et infra
S. Quia vero. ait idem. Quia vero dominiū librorum ⁊ aliorū mobilium quib⁹
tam ordo q̄ fratres vtuntur (que tamen non sint dominiū aliorū) ad ecclesiā ro-
manam specialiter spectare dignoscitur: que libros ⁊ mobilia interduz contigit
seu expedit vendi: vel etiā cōmutari: fratrum vtilitatibus ⁊ eorū conscientijs p̄uide-
re volentes: eadē auctoritate concedimus: vt cōmutatio talium rerum: et ad eas
res quarum vsū fratribus liceat habere: de generalis ⁊ puincialius ministro-
rum in suis administrationibus conuinctim vel diuim auctoritate procedat.
Quibus etiam de dispositione vsus talium rerum concedimus ordinare. Si ve-
ro res huiusmodi estimato precio vendi contingat: cū fratribus ipsis per se vel
per alium recipere pecuniam (regula prohibente) non liceat: ordinamus ⁊ volu-
mus q̄ talis pecunia seu precium recipiatur ⁊ expendatur in rem licitam cuius
vlum fratribus licet habere per procuratorem a prefata sede deputandum: in rta
c ij

Alienatio bonorum.

modum in superioribus necessitatibus preteritis et ingruentibus ordinatum.
Hec Nicolai.

Ex iure cōi.

Clemens. 5. monasteriorum et aliarum administrationum regularium dispensatis occurrere volens: perpetuo prohibuit edicto ne quis religiosus monasterio: prioratu: ecclesie seu administrationis cuius preteritis: iura: redditus: aut possessiones eiusdem: alicui ad vitam: eius: seu aliud certum tempus: pecunia etiam inde recepta: quomodo concedat: nisi necessitas aut utilitas monasterij: prioratus: ecclesie: aut administrationis huiusmodi hoc requireat: conventus sciant si conventum non habeat: prelati proprii assensu ad hoc nihilominus accedente. Si quis autem contrafecerit: penam suspensionis ab officio eo ipso incurrat: nec ex concessione ipsius recipiendi ius aliquod acquiratur. Verum premissa ad locationes: vel etiam reddituum aut fructuum venditiones ad tempus modicum faciendas declaravit non extendi. Habetur in Clementina Ad monasteriorum: de rebus ecclesie non alienandis.

Ex iure cōi.

Paulus. 2. protulit excommunicationis sententiam in eos qui bona ecclesiastica quecumque alienant: vel pactus per quod ipsorum dominium transferunt faciunt concessionem: hypothecam: locationem et conductionem ultra triennium: nec non in fundationem vel contractum emphyteoticum (preterquam in casibus a iure permixtis) aut de rebus et bonis in emphyteosin ab antiquo concedi solitis: et tunc ecclesiarum evidentem utilitate: ac de fructibus et bonis que servando servari non possunt pro instantis temporis exigentia. Et similem sententiam protulit in eos qui bona sic alienata recipiunt. Alienationemque ipsam nullius voluit esse momenti. Habetur in extraneis. Ambrosio.

Pro montibus. s. Clare

Leo 10. concessit licentiam et facultatem abbatibus et monialibus sancte Clare ultra montanis sub obia fratrum minorum regularis observantia existentibus: ut de consensu ministrorum provincialium: ac maioris partis conventuum: possint bona suorum monasteriorum (cuiuscumque annui valoris et qualitatis fuerint) pro alijs immobilibus et stabilibus bonis et annis redditibus et vassallis: in evidentem utilitatem eorumdem monasteriorum permutare: seu illavendere: et ex precio illorum alia bona eiusdem monasterijs utiliora emantur: non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus. B. s. s. 47. conce. 138.

Pro montibus. s. Clare et tertiarijs.

Idem Leo concessit abbatibus et monialibus sancte Clare ac tertiarijs: ut pro emergentibus necessitatibus et evidentibus utilitatibus conventuum et monasteriorum suorum: possint vendi et alienari: ac permutari quilibet bona immobilia dictorum monasteriorum: de licentia tamen et consensu generalis aut provincialium ministrorum et duarum partium conventuum: domorum et monasteriorum quorum dicta bona fuerint. Ac similiter quod de consensu maioris partis eorumdem etiam ultra triennium locare (ultimis testatorum voluntatibus non obstantibus) dummodo id in conventuum locorum et monasteriorum ipsorum evidentem utilitatem (habita diligenti informatione a duobus vel tribus viris locorum in quibus bona talia consistunt) cedere dignoscatur. Super quo conscientias prelatorum et predictorum bonorum virorum onerat. B. s. s. 53. conce. 132.

Idem Leo fecit aliam concessionem: circa materiam Alienationis: que habetur in dictione Bona. s. ultimo.

Clemens. 7. extendit ad ordinem nostrum regularis observantie supra positam Leonis concessionem. s. s. dummodo recipiende

pecunie in domorum nostrarum reparationem: et earundem necessitates con-
ferantur: prout patet per breue eiusdem Clementis datum die septimo Mar-
tij. 1524.

Altare.

Honorius. 3. concessit fratribus minoribus ut possint su-
per altari portatili missas celebrare absq; vte
non licentia prelatorum ecclesie: seu ordinariorum. b. sfo. 83, con-
cessione. 242. et conce. 243.

Honorius. 4. concessit: ut si diocesani requisiti a fratribus minoribus
debita humilitate: noluerint in ecclesiis eorum primarium
lapidem ponere: ac ecclesias vel oratoria et altaria sua consecrare: vel id facere
ultra quattuor menses dilulerint: possint predicti fratres per quocumq; volue-
rint episcopos gratiam et communionem apostolice sedis habentes premis-
sa recipere. B. fo. 17. Et sfo. 101. conce. 112.

²
Edificare.
Consecrare.

Clemens. 4. concessit qd in locis ubi fratres degunt: possint habere ora-
toriam in quibus cum altari portatili possint missarum solen-
nia: et alia diuina officia celebrare: ac etiam ecclesiastica recipere sacramenta. B
fo. 36. Et sfo. 140. conce. 33.

³
Celebrare
solennia.

Cadueret qd in predicta concessio impetrata est quando fratres non habebant
ecclesiam in aliquo loco.

Collectores

Sixtus. 4. concessit eisdem fratribus: ut non solum in oratorijs et locis
quibus degunt: sed etiam in quouis alio loco congruenti et ho-
nesto: possint super altari portatili: missas libere et licite celebrare. B. fo. 59. Et
sfo. 143. conce. 344.

⁴
Missas

Cadueret Sixtus concessit quendam alia pertinentia ad altaria. Et hec haben-
tur infra in dictione Benedicere m. §. 5. 7. 6.

Alexander. 6. fecit quandam concessionem circa haec materiaz que
habetur in dictione Adiffa. §. 7.

⁶
Celebrare.

Cadueret Alexander concessit ut fratres mino. possint sine aliquo scrupulo ali-
cuius censurę: mittere reliquias extra urbem Romam pro consecratione altarij
et lapides cuiuscumq; generis: siue consecratosi siue non. o. sfo. 70. concessione.
174. Et sfo. 99. conce. 377.

⁷
Reliquias
Consecrare

Ultra omnia predicta: vide nonnulla alia pertinentia ad altaria: infra in dictio-
ne Benedicere. §. 12. 7. 13.

Collectores

Appellare.

Bonifacius. 8. statuit ut ad correctiones et punitiones fra-
trum ordinis minorum delinquentium in-
stigendas: prelati ordinis eiusdem: rimulis et a picibus iuris
postpositis: libere procedere valeant: secundum consuetudines
aprobatas: et generalia facta et fienda ipsius ordinis instituta.
Et qd predictis fratribus non liceat ab eisdem correctionibus ali-
quatenus appellare: preuia tamen in hoc deliberatione et maturitate debita ob-
seruatis. B. fo. 125. et sfo. 202. conce. 499.

¹
Correctores

Appellare. Apostate ab ordine.

Pius. 2. prohibuit ne aliqua persona cuiuscumq; status gradus ordinis vel conditionis quatinus exerceat aut sublimet ecclesiasticæ secularisue fuerit dignitatis: audeat quoniam quesito colore ab ordinationibus? sententis siue mandatis apostolicis appellationem interponere: sub excommunicationis pena ipso facto incurrenda: aqua nisi per romanum pontificem: et in mortis articulo absolui non possit. b. ff. d. 138. conce. 581.

Collector. Circa materiam appellationis aduertit qd Sixtus. 4. cõcessit qd generalis fratrum Carmelitarum: ac etiam Augustinensium. possit exercere suum officium reiecta quavis suorum subditorum appellatione: prout habetur late infra in dictione Generalis. §. 11. 7. 12.

Iulius. 2. prohibuit sub excommunicationis pena fratribus et sororibus ordinis predicatorum ne a mandatis et ordinationibus prelatorum dicti ordinis appellare valeant. Iudicibus vero quatuorcuq; curiarum sub prefata pena districte inhiuit: ne appellatiões huiusmodi recipere: aut illas cognoscere quocumq; modo presumant: decernens irritum et inane quidquid secus attentari contigerit. b. ff. d. 121. conce. 553.

Apostate ab ordine.

Distinctio materie apostatarum ab ordine.

Collector. **Sciendum** est qd circa fratres apostatates ab ordine seu a religione: sunt multa et varia statuta et ordinata per plures summos pontifices. Et istorum aliqua pertinent ad excommunicationem et alias penas quas huiusmodi fratres incurrunt: seu quæ contra eos possunt per prelatos inferri. Hæc autem continentur infra in omnibus. §. ubi in margine est posita hæc dictio Excommunicatio. Cetera pertinent ad eorundem apostatarum reductionem et correctionem. Et hæc habentur infra ubicumq; in margine ponitur hæc dictio Correctio. Cetera omnia vero spectant ad formam et modum licentiandi aut eiciendi tales fratres: vel alios conformes ab ordine. Ista autem habentur etiam infra in omnibus. §. qui in margine habent sequentes dictiones. s. Eiecti ab ordine: vel Licentiarum fratres.

Gregorius. 9. statuit qd post factam pessionem: nulli fratrum ordinis minorum audeat relinquere predictum ordinem: nec relinquere sit licitum alicui retinere: sub excommunicationis pena per prelatos in tales fratres infligenda. b. ff. d. 201. conce. 493.

Innocentius. 4. prohibuit districte: ne egressi ab ordine nostro proprio suo motu: aut expulsi propriis culpis et demeritis: presumant predicare: aut docere: vel confessiones audire (nisi de licentia pape aut prelatorum nostrorum) ad alium transferre ordinem. Et voluit qd si forte contra huiusmodi prohibitionem aliqui attentauerint: possint generalis et provinciales ordinis: in illos excommunicationis sententiam promulgare. b. ff. d. 36. Et ff. d. 120. conce. 271. De hoc vide infra. §. 11.

IN SEN Innocentius precepit omnibus ecclesiarum prelatibus: vt omnino euenti fratres minores discedentes ab ordine post pessionem: presertim si sint excommunicati ne notati. Ac qd illos (cui requisiti fuerint a ministris et custodibus) denuntiare faciant fore excommunicatos: vt cum demum se cognouerint inter homines humano carere solatio: ad ordinem suum et ad reddendum deo votum quod in eius susceptione deuouerant: reuertantur. b. ff. d. 37. Et ff. d. 121. conce. 263.

Apostatate ab ordine. Fo. xij.

CIPRIANUS Innocentius decreuit: q̄ retinentes fratres minores sine licentia recedentes: sint ipso facto excommunicati. b. ff. 260. conce. 651.

⁹ Excoicatio.

CIPRIANUS Innocentius cōcessit: q̄ generalis ⁊ prouincialis ministri ac custodes ⁊ ceteri fratres ordinis minorum possint apostatas ⁊ insolentes dicti ordinis excoicare: ligare: capere ⁊ carceri mancipare: si videbitur expedire. B. fo. 37. Et ff. 121. conce. 264.

⁶ Excoicatio.
⁶ Correctio.

Alexander. 4. precepit in virtute sancte obedientie: ac disricte inhibuit quibuscumq̄ prelati superioribus fratrum minorum ne aliqui fratribus dicti ordinis asserentibus se non posse ipsius ordinis obseruantias seruare: concedant licentiā transeundi ad ordinem sancti Benedicti vel cartulien- sum: nisi sub ea conditione: q̄ in ordine ad quez licentiam debeant permanere. Quod si contra fecerint sez transeundo ad minorem seu minus strictū ordinem: vel (quod absit) ad seculum reuertantur: voluit dictus pontifex q̄ prefati prelati possint circa tales rigorem ordinis exercere. Ac insuper decreuit vt quidquid circa concessionem huiusmodi licentie secus factum fuerit: irritum sit ⁊ inane. b. fo. 26. Et ff. 28. conce. 22.

⁷ Prohibitio

⁷ Licentiar fratres.

CLEMENS. 4. inhibuit ne quis post professionem in ordine nostro factā: sine generalis vel prouincialis sui licentia discedat ab ipso ordine: ac q̄ discedentem absq̄ cautione litterarum: id est licentia in scriptis: alteri huiusmodi prelatorum: preteritū alicuius privilegij apostolice sedis: nullus audeat retinere. Quodq̄ si forte retinere presumpserit. possint generalis ⁊ prouinciales ministri dñtātāt contra ipsos fratres discedentes sententiam excoicationis promulgare. B. fo. 57. Et ff. 141. conce. 327. Et ff. 83. conce. 244.

⁸ Prohibitio

⁸ Licentiar fratres.
⁸ Excoicatio.

Notandum: q̄ in mari magno fratrum predicatorum conceditur supradicta facultas: non solum generali ⁊ prouincialibus: sed etiam singulis prioribus conventuum ⁊ eorum vicariis. Et ideo rōne cōicationis privilegij: poterūt gaudere hmoi facultate respectu s̄m mī. guardiani: ac etiā eorum vicarij: quidō. s̄ sunt p̄fides domini s̄m: mortuo vel amoto guardiano. Et s̄r intelligēdū est q̄siciq̄ sit mēto de vicarijs. Additur etiā in prefato mari magno predicatorum: q̄ detinentes fratres discedentes: secum vel in monasterijs aut ecclesijs suis nisi eos elegerint postq̄ eis denunciatum fuerit: sint excommunicati. B. fo. 237. conce. 554.

⁹ Collector.
⁹ Pro guar-
dianis ⁊ vicarijs eorum.

⁹ Excoicatio.

Atten-de in super circa prefata: q̄ in mari magno fratrum Carmelitarum ad- datur quedam magna clausula. s̄. q̄ possint prelati ordinis promulgare sententiā in retinentes fratres discedentes seu apostatas: siue tales retinentes sint laici vel clerici. Et hec est valde magna auctoritas concessa prelati ordinis. Et credo q̄ alibi non inueniatur similis. B. ff. 183. conce. 452.

⁹ Collector.

⁹ Nota.

CIPRIANUS Clemens statuit: q̄ si aliqui de fratribus predicti ordinis: post obtē tam licentiā a sede apostolica seu a prelati eiusdem ordinis: ad religionem aliam transeundi: infra duos vel tres menses se ad aliam religionem sue salutis congruam non contulerint: et ipsius non susceperint habitus regularem: licitum sit generali et prouincialibus ministris ac vices eorum gerentibus: contra ipsos tanq̄ contra alios predicti ordinis apostatas procedere s̄m quod honestati ipsius ordinis viderint expedire: B. fo. 57. Et ff. 142. conce. 328.

⁹ Excoicatio.

Quo ad supradictam concessionem est notandū: q̄ in mari magno fratrum predicatorum conceditur: q̄ non solum generalis et prouincialis ac eorum vices

⁹ Collector.

Apostate ab ordine.

- Pro guar-
dia. & vica.** gerentes possint procedere contra fratres supradictos: verum etiam singuli prio-
res et eorum vices gerentes. Ac per consequens virtute cōmunications pri-
ilegionum: poterunt similiter facere guardiam iratum, minorum & qui ipsorū
vices habuerint. **B. fo. 238. conce. 555.**
- 10
Correctio.** **DEAD** Clemens concessit generali & provincialibus ministris: vt possint apo-
statas dicti ordinis ex cōmunicare; capere: ligare: incarcerare: & alias subdere ri-
gorū disciplinam per seipsos q̄ etiam per alios. Et hoc in quocūq; habitu eos
contingerit reperiri: inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis. **B.
fo. 58. Et ffo. 141. conce. 329.**
- Collector. 1
Hora.** **C** In mari magno fratrum Carmelitarum in. **S.** Apostatas quoq; vestri ordinis
& c. additur: q̄ prefati fratres apostate possint capi & incarcerari & c. in quocūq;
loco: etiam si in curia romana inueniri eos contingerit: in qua sicut extra possint
prefati ordinis super suos subditos: ratione p̄fessionis tā tacite q̄ expresse emis-
sitanq; ordinarij procedere. Et hec concessio credo q̄ non reperiat̄r aubi. **B.
ffo. 186. conce. 470.**
- 11
Eiecti ab or-
dine.
Predicatio** **C** **DEAD** Clemens inbibuit: ne fratres quos ab ordine pro suis culpis per ge-
neralem vel provinciales ministros aut custodes expelli contingerit: vel qui egres-
si fuerint proprio suo motu: predicare: confessiones audire seu docere presumat:
nisi ad alium ordinem in quo licite exercentur huiusmodi officia: transferint cum
prefata licentia. Et q̄ si forte contra huiusmodi inbibitionem aliquid super pre-
missis temere attentare presumpserint: ministri et custodes: ac eorum vicarij: in
illos quos infra fines suarum provinciarum et custodiarū (iuxta consuetudines
dicti ordinis) distractos inuenerint: talia presumentes: monitione premissa: aucto-
ritate apostolica: ex cōmunications sententiam valeāt promulgare. **B. fo. 58.
Et ffo. 141. conce. 330.**
- Confessio.**
- Excōicatio.** **C** Attende q̄ in mari magno fratrum Carmelitarum: auctoritas in concessione
immediate supraposita contenta: extenditur etiam ad priores locales et eorum vi-
carios. **B. ffo. 186. conce. 471.** Ac similiter in mari magno fratrum predicatorū
conceditur prefata auctoritas singulis prioribus conuentualibus et eorum vica-
rijs. Ita q̄ semper parificantur quo ad ista priores conuentuales et eorum vica-
rii: nisi vbi expresse distinguit priores conuentuales a provincialibus: quod tamē
nunq̄ reperitur factum de guardianis & vicarijs fratrum muno. **B. ffo. 238. con-
cessione. 557.**
- Collector.** **C** De vicarijs Carmelitarum oportet inquirere quomodo se habeant in vsu:
sicut iam scimus de vicarijs predicatorum.
- 12
Eiecti ab or-
dine.
Licentia re-
fratres.** **C** **DEAD** Clemens statuit: vt electos a predicto ordine vel egressos: qui a rece-
ptione in eodē ordine (suis culpis exigentibus) se reddiderint indignos: & alij
fratres eiusdē ordinis: q̄ ex rationabili causa ad quoscūq; ordines approbatos
(p̄ter q̄ ad beati Augustini: & plebanorū & hospitalarioz: ac aliorū religiosorum
arma portantium) ad vitandam occasionem euagandi transire voluerint: ge-
neralis & provinciales ministri cū suis testimonialibus litteris: auctoritate apo-
stolica: liberam habeant licentiandi facultatem. Et districte inbibet ne tales ad
alium ordinem aliter transire vel aliqui eos recipere seu retinere presumant absq;
licentia speciali sedis apostolice faciente de hoc plenam mentionem. **B. fo. 58.
Et ffo. 141. conce. j. o. et. 331.**

Nicolaus. 4. statuit et ordinavit: ut fratres ordinis minorum qui post professionem ab eis in ipso ordine factam: ad quoscumque ordines petita vel non petita: obtenta vel non obtenta a suis superioribus licentia: immediate seu per alium vel alios ordines mediate transierint: vel etiam extra illos ad nullam omnino administrationem vel officium curam animarum habentem: nec etiam ad aliquam dignitatem: vel prelaturam: seu personatum: quoquomodo possint assumi: absque apostolice sedis speciali licentia: per ipsius sedis patentes litteras concessa: facientes plenam certam et determinatam de statuto: et ordinatione huiusmodi mentionem: decernens irritum et inane quidquid secus fuerit attemptatum. B. fo. 28. Et ff. de conce. 239.

13
Promotio
ad dignitates

Bonifacius. 8. concessit prelati ordinis minorum ut apostatas et insolentes dicti ordinis nisi huiusmodi prelatorum salubribus monitis acquiescant et communicare capere: ligare: et carceri tradere (si videbitur expedire) possint et valeant ut habet in constitutionibus: seu statutis ordinis generalibus in. c. de correctione delinquentium. 14

14
Correctio.

Martinus. 5. statuit: ut nullus religiosus ex quibuscunque ordinibus mens dicantur: cuiuscumque status: conditionis vel religionis existat: quomodocumque vel qualitercumque possit vel debeat virtute cuiuscumque licentia aut indulti apostolici in genere vel in specie: ab ordinibus huiusmodi licentiarum ad monasticos ordines transferri nec admitti aut recipi (ordine Cartusienfium dumtaxat excepto) sub pena excommunicationis: in quam tam recipientes quam recepti ipso facto incurrant: et a qua a nemine nisi a romano pontifice dumtaxat (preterquam in mortis articulo) excommunicationi huiusmodi absolutionis beneficium possint quomodolibet obtinere. B. fo. 88. Et ff. de con. 400.

15
Pro oibus
tribus men-
dicantibus.
Recipere.

16
Correctio.

Engenius. 4. et 12. statuit quod si quis prelatum vel fratrum minorum tam conventualium quam de observantia nuncupatorum aliquem fratrem fugitivum seu apostatam receperit: ab officio cui preest suspensus et ad actus legitimos exercendos inhabilis fiat eo ipso. Et quod huiusmodi frater fugitivus: a suo prelo ubique repeti: ac per crimine et levitate aut alia sine fuge causa: corrigi et puniri possit. Ac quod si postquam punitus et correctus fuerit recedere voluerit: petere debeat licentiam: prout alias ordinatum est. Hec de cetero melioris vite redire voluisse. Et decreverit insuper: quod si quis prelatorum vel fratrum predictorum: super restitutione fugitivorum huiusmodi requisitus: illa facere noluerit: in suspensionis et inhabilitatis predictae sententiam incidat eo ipso. B. fo. 6. Et ff. de conce. 197.

16
Pro fratribus
observantibus
et conventualibus.

17
Correctio.
Licentiarum
fratrum.

Circa hoc videatur infra. sequenti. Et oportet et examinare et verificare verum per bullam unionis et concordie a Leone 10. factam sint sublata iste pena. 12

Pius. 2. statuit quod preteritu cuiusvis licentiarum concessio etiam per ipsum eumque forma vel expressione verborum date: etiam si talis fuerit quod de eius tenore et nomine et specialis: specifica et expressa mentio habenda fuerit: nullas prelati aut conventus vel singularis persona: tam ecclesiastica quam mundana recipere faciat: audeat vel presumat aliquem de fratribus minorum observantie recedente ab aliquo conventu siue loco: nisi ipse frater de licentia sui superioris prelati in scriptis concessa et facta: receperit. In qua de loco unde receperit: et

18
Licentiarum
fratrum.
Recipere.

Apostate ab ordine.

de persona siue loco ad quē accedere voluerit: specialis et expressa mentio fiat: decernens irritum et inane quicquid secus factum vel attentatum fuerit. B. fo. 27. Et ff. iii. conce. 238.

CONDEAD. Idius fecit quandam copiosam prouisionem contra omnes principes et duces ac alios magnates fauentes apostatis et alijs fratribus inobediētibus ordinis Carmelitarum: mandans procedere contra ipsos per cēturas ecclesiasticas et inuocationem brachij secularis. B. fo. 91. Et ff. 172. conce. 404.

CONDEAD. Idius concessit generali et alijs prelati inferioribus ordinis Carmelitarum predicti: vt omnes et singulos apostatas: criminosos: incorrigibiles aut delinquentes fratres eiusdem ordinis: quos iuxta ordinis instituta et consuetudines: cōmode punire nequiverint: non solum penis in statutis ordinis contentis: sed etiam (si eorum demerita et excessus id exegerint) arctioribus penis possint illos: tam per se quā per locorum ordinarios et eorum officiales seu alios ministros capere: et carcerali custodie mancipare: ac torquere et torqueri facere et punire. Ita tamen q̄ occasione fratrum excessus a deo graues et enormes fuerint: q̄ illorum occasione questionibus subdi debeant vel tormentis (citra tamē vlcimi supplicij: mutilationisq̄ membrorum penas) questionibus huiusmodi subfici nequeant vel torqueri: nisi cum duorum ex fratribus antiquioribus dicti ordinis: ad hoc per superiores deputatorum presentia et assensu. B. fo. 92. Et ff. 175. concessione. 409.

Paulus. 2. statuit q̄ fratres mi. conuentuales nequeant recipere aliquos fratres de obser. transfugas seu ad eos fugientes: nisi ostēderint litteras licentie a prelato suo per eos obtentas: in quibus contineatur nomē conuentus a quo recesserint: et illius ad quē remissi sunt: etiā sub preterito cuiuscunq̄ licentie super hoc ipis fratribus cōuentualibus eorūq̄ prelati ab apostolica sede cōcessi: quā quo ad hoc penitus renouauit: sed illos ad prelatos suos remittere teneantur. Et vice versa prohibuit ne fratres de obser. recipiant scandalosos et criminosos fratres conuentuales: disciplinā ordinis subter fugientes: sed illos similiter ad prelatos suos remittere debeat: seruata tamē forma per Eugenū. 4. et Idium. 2. tradita. s. supra in concessione. 16. et. 17. Et voluit q̄ contratiacientes et eis dantes consiliū: auxiliū vel fauorem: publice vel occulte: directe vel indirecte: cuiuscunq̄ status: gradus vel dignitatis fuerint in ordine: ex cōmunicacionis sententiam incurran: a qua non possunt nisi a romano pontifice (preterq̄ in articulo mortis) absolutionis beneficiū obtinere. B. fo. 9. Et ff. 94. cōce. 202.

CONsiderandum est vtrum predictę prouisiones factę respectu fratrum obseruantium et conuentualium antiquitus: habeant nunc locum: quia in bulla cōcordie per Leonem. 10. facta in eadem materia. s. receptionis conuentuum: aliter ordinatum est. Nam licet quoad receptionem fratrum. q̄ idem sit nunc et tunc: tamen non imponuntur pene antiquę: nec fit relatio ad ipas. Idcirco op̄ esset circa hoc habere declarationem apostolicam vel iurisperitorum.

Sirtus. 4. prohibuit vt nulli fratrum Carmelitanorum post factam in domibus suis professionem fas sit sine prelati sui licentia de eisdē domibus discedere. Discedentem vero absq̄ litterarum prelatorū dicti ordinis cautione: nullus audeat retinere. Et si quis forsan retinere ausus fuerit: licitus sit prelati eiusdem ordinis in ipsos fratres: et eos qui dictos fratres retinent clericos vel laicos regulare sententiam promulgare. B. ff. 183. conce. 452.

15
Ex p̄uile.
fratru carme
litarum.

19
Correctio.
Hior.

20
Recipere.

Pro fratribus
obseruantib?
et conuentuali
bus.

Licentiarē
fratres.

Ex cōdicatio

Collectio.

CAduerte circa predicta: et nota maximam auctoritatem concessam prelati fratrum
tatu contra fratres quibus quo ad alias personas.

Collector.

InnoCentius. 8. confirmavit litteras Sixti. 4. inserendo illas de verbo
ad verbum in quibus statuit: quod quicumque frater minor re
gularis observantia absque licentia generalis vel provincialis sui presumpserit re
cedere ab eorum obedientia seu apostata: re ipso facto excommunicationis sententia liga
tus sit. Quam sententiam voluit ut similiter incurrant recipientes huiusmodi fratres: non
obstantibus quibusvis privilegiis et litteris apostolicis in genere vel in specie:
quibuslibet locis vel personis per sedem apostolicam concessis: et imposterum con
cedendis. B. fo. 37. Et ff. 121. conce. 265.

22

Excoicatio,
Recipere.

Alexander. 6. edidit quandam bullam magnam in qua copiosissime et suffi
cientissime providit contra fratres apostatas aut exemptos
vel ad alios ordines translatos absque licentia prelatorum ordinum et observantia no
stre. Et quia longum foret explicare omnes clausulas in ea contentas: ideo sufficit re
mittere ad illam. B. fo. 14. Et ff. 98. conce. 209.

33

Iulius. 2. confirmavit litteras Alexandri. 6. immediate suprapositas: pro
hibentes fratres posse commorari extra domos sui ordinis: nec se de
vna provincia vel custodia ad aliam transferretiam preterita litterarum aposto
licarum. B. ff. 210. conce. 513.

34

IDEM Julius dum esset cardinalis et protector ordinis minorum: fecit aucto
ritate apostolica quandam processum contra fratres dicti ordinis de obser. transse
rentes se ad conventuales: vel alias quomodocumque recedentes ab obedientia ob
servantia. Et quia huiusmodi processus multum valet in hac materia: ideo oportet illum
videre ad longum. B. fo. 72. Et ff. 155. conce. 374.

35

IDEM Julius promulgavit sententiam excommunicationis contra fratres ordinis pre
dicatorum discedentes ab ordine suo sine licentia suorum prelatorum: non obstante quo
cumque privilegio apostolico. In qua excommunicatione similiter incurrunr: detinentes
huiusmodi fratres secum in suis monasteriis vel ecclesiis: nisi eos eiecerint postquam
eis denunciatum fuerit. B. ff. 237. conce. 554.

26

Po 20 fribus
dicatorum
Excoicatio.

IDEM Julius precepit generali fratrum Augustinensium in virtute sancte obe
dientie: ut fratres sui ordinis: cuiuscumque conditionis fuerint: qui ab obedientia erie
rint aut habitum reliquerint: quacumque auctoritate id fecerint: nisi ad arctiorem regu
lam ubi actu observanter vivunt transierint: vigore quarumcumque litterarum apostoli
carum: etiam si protector ordinis illas viderit: et etiam si concedendas assenerit: eos
ad ordinem et ad ordinis loca revocet: et bullas auferat: et habitum sacrilege relictus
reflamere cogat: invocato si opus fuerit auxilio brachii secularis. Decrevit insu
per motu proprio et ex certa scientia: ut fratres qui ab ordine recesserint: aut habi
tum reliquerint tunc vel imposterum: nisi post mandatum dicti generalis: infra dies
octo mandato primos: ad obedientiam redierint: habitumque perpetuo gestandum re
sumpserint: excommunicationis late sententia penam incurrant: a qua absolvi nisi
aut per summum pontificem: aut morte interveniente non possint. Voluit etiam et de
crevit eandem penam subire omnes qui illis auxiliium aut favorem prestaverint.
Ac decrevit irritum et inane quidquid super his a quocumque quavis causa sine scie
ter vel ignoranter contigerit attetari. B. ff. 267. edice. 695. Et ff. 76. edice. 226.

27

Po 20 fribus
Augustinen
sum.

Excoicatio.

IDEM Julius confirmavit decretum Aldartini. 5. ut nemo de ordine predi
ctorum: ad aliquem aliorum ordinum (occasione arctioris regule) transire possit.

28

Po 20 Augu
stinensibus.

Apostate ab ordine.

Ordies sacri
Professio. Voluitz vt quisquis in dicta religione siue professus siue ad sacros ordines p motus fuerit (quā promotionem professionis loco ⁊ esse ⁊ haberi statuit) habitum dicti ordinis relinquere aut mutare nulla auctoritate possit: nisi missionez litterasq; a generali ordinis obtinuerit. B. sfo. 266. conce. 694.

29
Excoicatio. **Recipere.** **Idem** Julius districte precepit vniuersis fratribus ordinis minorū sub excoicacionis late sententie pena: ne aliquem fratrem ordinis minorum de obseruantia aliquo modo vel causa: recipere vel retinere preuimat: sine expressa ⁊ speciali licentia sedis apostolica: volente transire ad illos specialiter obiecta. Non obitanti bus quibuscunq; in fauorem dictorum fratrum minorum concessis. B. sfo. 12. conce. 48.

30
Excoicatio. **Leo.** 10. dedit fratribus minorib; super bñōi materia: duas magnas promissiones in duobus bremib; que prius diuersis tēporibus concesserat. Ac postea in simul de nouo cōcessit cū auquib; additionib;. In quibus bremib; puidet plenissime cōtra fratres apostatates: aut ab obedientia ordinis qualitercunq; recedentes ab his licentia prelato: minirēdo fere oia que oēs sui antecessores circa hoc disposuerūt. Ita q; in hac materia nō reperitur tam grandis pmissio facta. B. sfo. 50. conce. 146. vsq; ad 151. concessionem.

31
Correctio. **Idem** Leo cōcessit: vt prelati ordinis in obseruantie: ⁊ alij fratres quibus ipi cōmiserint: capere possint p se vel manu aliquorū seculariū: quocunq; fratres extra obedientia obseruante vagantes: siue potēt habitum siue nos: ⁊ eos detinere quo usq; ostendant se esse alterius obedientie. B. sfo. 62. conce. 202.

Collector.
Resolucio. **Epilog;** p̄fator est: q; apostatas fr̄es. 1. ab ordine ab his licētia discedētes: et iā in curia romana existētes: p̄nt plati ordis excoicare. Ac etiā oēs alij fr̄es capere. ligare. ⁊ incarcerare: inuocato ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij secularis. Et qui detinet bñōi fratres: etiā preteru alicuius p̄uilegij aplici nisi eos eiecerint: sunt ip̄o facto excoicati: sine aliqua p̄mia monitione.

Baptizare.

21
Pro terris infidelium.

Gregorius. 9. cōcessit fratribus minoribus in terris saracenoꝝ ⁊ paganorū pro ficiētib;: pro zexortacione siue ad vnitatem: fidei christiane conuerti cupiētes: recipere ⁊ baptizare. b. fo. 20. Et sfo. 22. conce. 4.

2
Collector. **Idem** Gregorius cōcessit iterū hoc idē latius: cū multis alijs attinentib; ad conuersionem in fidelium. b. sfo. 257. conce. 641.

Collector. **Aduerte** q; p̄fate cōcessiones v̄nr expirasse: ⁊ fuisse temporales.

Capitulum generalc. **Notandū** est etiā q; in capitulo generali Aldeclinēsi facta est sequēs declaratio.

Item fuit declaratum q; frater sacerdos: in extrema necessitate possit p̄milio dare sacramentū baptismatis: dummodo non ad sit alius sacerdos: etiā in p̄sentia viroꝝ seculariū laicoꝝ. Et quod in regula p̄hibetur ne fratres fiant cōpates ⁊ c. intelligendū est quo ad eleuationem de fonte baptismatis: non quo ad baptismationem p̄dictam. Quia vt dictū est in casu necessitatis: absente sacerdote seculari vel alterius p̄fessionis: bene possunt fratres nostri sacerdotes baptizare. fo. 228. tracta. 3. Et sfo. 247. tracta. 2.

Benedicere ecclesiastica.

Benedicere ecclesiastica. Fo. xiiij.

Distinctio materie infrascripte.

Collectoz.

Quo ad benedictione reru ecclesiasticaru: continentur multa et varia in primi legis fratru. Et istoru aliqua pertinent solum ad epos. Hec autem continetur infra. §. 2. cu remissione ibi addita. et in. §. 3. et. 5. et. 6. et. 15. 7. 16.

Calia spectant ad prelatos fratru. Ista vero habentur infra. §. 7. et. 8. 7. 11. ac. 12. et. 13. 14. Et Reliqua concernunt omnes fratres sacerdotes. Et ista reperiuntur infra. §. 1. et. 4. et. 14. prope medium.

Regorius.

concessit q fratres mino. presbiteri in terris infidelium existentes: possint vestes sacerdota les: altaris pallia 7 corporalia (cuz necesse eis fuerit) benedicere: vbi catholicorum episcoporum copia non habetur. B. fo. 257. conce. 644.

Pro terris infidelium.

Honorius.

fecit quadam concessione q aequaliter pertinet ad hac materiam: q concessio posita est supra in dictice Altare. §. 1. Vide illam qz sequens concessio que hic ponitur facit mentionem de ipsa.

Ioannes.

concessit fratribus Lat melitis ide quod supra nobis fuerat concessum et aliquantulu latinis: diecs q si locorum ordinariu a fratribus humiliter requisiti: noluerint seu recusauerint indebite cimiteria eorum benedicere seu etiam consecrare: possint huiusmodi cimiteria per aliquos antistitem: gratia 7 communionem sedis apostolice habentem: quoties opus fuerit facere benedici: ac etia consecra. ri. B. fo. 89 Et ffo. 172. conce. 402.

Ex pui. se. carnularia Episcopi. Consecrare.

Sirtus.

concessit fratribus mino. obser. sacerdotibus vt possint benedicere paramenta altaris 7 missalia: ac indumenta: exceptis corporalibus dntar. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 107. Et ffo. 96. conce. 322.

Ornamenta altaris.

IDEAD Sirtus concessit fratribus Lat melitis: vt pro consecrationibus altarum ve ecclesiarum: 7 pro oleo sanctorum ac quolibet ecclesiastico sacramento: nullus sub obtentu cuiuslibet consuetudinis vel alio modo: quecuqz audeat extorquere: sed hec omnia eis gratis episcopi dioecetani (vt tenentur) libere 7 gratiose impendant. Alioquin liceat predictis fratribus quoscunqz maluerint catholicos adire antistites: gratiam et communionem apostolice sedis habentes: qui apostolica freti auctoritate eisdem fratribus que postulantur impendant. Et q si sedes dioecetanorum episcoporum forte vacauerit: interim omnia ecclesiastica sacramenta: a vicinis episcopis libere et absq contradictione suscipere possint. Ita tamen qz ex hoc in posterum proprijs episcopis nullum preiudicium generetur. B. fo. 100. Et ffo 183. conce. 454.

Ex pui. se. carnularia Episcopi. Consecrare.

IDEAD Sirtus concessit prefatis fratribus: vt quando ppriozum epoz copia non habuerint: et aliqui epi habentes gratiam et communionem sedis apostolice: de quibus plena noticiam habeant: per eos transire contigerit: ab eis benedictionem vasorum et vestum: et consecrationem altarum: auctoritate sedis apostolice recipere valeant. B. fo. 100. Et ffo. 183. conce. 455.

Alia ecclesiastica. Consecrare.

Innocentius.

concessit q generalis et puinciales fratrus mino. obser. possint benedicere corporalia. o. fo. 65. Et ffo. 67. concessione. 57.

Corporalia.

IDEAD Innocentius concessit fratribus Augustinensibus: quatuordecim congregacionum obser. q vicarius generalis illaru et visitatores: possint benedicere ornamenta ecclesiastica: et etiam corporalia. b. ffo. 101. conce. 399.

Pro augustinensibus.

Benedicere ecclesiastica.

Collector,

CAduerte q̄ Julius. 2. cōmunicauit toti ordini timiles cōcessionēs factas particularibus congregationibus eorum. b. ffo. 265. put late habetur infra in dictio ne Cōmunicatio pauilegiorum. §. 23.

Ex priuile. Augustinē

Eugenius. 4. cōcessit fratribus Augustinētibz: vt p cōsecrationibus eccliarum seu altarū: ac p oleo sancto: ⁊ quolibet ecclesiastico sacramento: nullis ab eis: sub obtentu cōsuetudinis vel alio modo: quicq̄s audeat extorquere: sed hec omnia gratis eis epi dioecelani impēdant. Alioquin liceat predictis fratribus quoscunq̄ maluerint adire antistites: gratiā cōmunionem apostolice sedis habentes: qui freti auctoritate pape dictis fratribz prefata impendant. B. ffo. 247. conce. 605.

10

CDEAD Eugenius concessit fratribus Augustinēti. vt quando ppriōrū epōz copiam nō habuerint: si quos epōs romane sedis gratiā ⁊ cōmunionē habentes: de quibus plenā habeant noticiam: per loca dictorum fratru transire cōgerit: ab eis benedictionem vasoꝝ ⁊ vestiu: et consecrationē altarum: auctoritate aplice, sedis p̄cipere valeant. B. ffo. 247. conce. 607.

11
Pro oibꝝ or
namē. eccle.

Iulius. 2. concessit ordini minorū vt generalis illius: necnon ⁊ prouinciales ⁊ eorum vicarij: possint ⁊ valeant benedicere corporalia ⁊ alia ornamenta ecclesiastica suorum locorum ⁊ domorum: p̄ter calices et patenas. B. ffo. 8. conce. 26.

12
Pro eccl'is
⁊ cimiterijs.

CDEAD Iulius concessit prefatis fratribus minimis q̄ generalis et visitatoris: quos ip̄i tñ vigiles appellant: ac prouinciales ⁊ eorum vices gerentes: possint omnes ⁊ singulas eiusdem ordinis ecclesias: cimiteria: capitula ⁊ oratoria: solenni benedictione benedicere. B. ffo. 8. conce. 29.

13
Reconciliatio
ecclesiarum

CDEAD Iulius concessit prefatis prelatis ordinis minorum: vt possint reconciliare suas eccl'ias: sanguinis siue feminis effusione: siue alias quomodocūq̄ pollutas: quoties opus fuerit: aqua tñ pius per aliquem catholicum antistitem (vt moris est) benedicta. B. ffo. 8. conce. 30.

Collector,

Circa p̄dicta vide sequentē concessionē: q̄ valde latior est: p̄sertim in fine.

14
Nota.
Pro eccl'is
⁊ cimiterijs
⁊ oibꝝ orna
mentis eccle.

Leo. 10. concessit generalibus ⁊ prouincialibus: ac custodibus: necnon ⁊ guardianis fratrum minorū. obser. pro tempore existentibus: vt omnia ⁊ singula eiusdem ordinis et obseruantie ecclesie: cimiteria: capitula ⁊ oratoria vbiq̄q̄ existant: tam recepta q̄ recipienda: ac paramenta ⁊ ornamenta ⁊ alia quecūq̄ ad diuinum cultum ⁊ vsum fratrum necessaria: in quibus chalina non interuenit: p̄ eoꝝ v̄dem fratrum v̄su tantum: solenni benedictione valeant benedicere. Et voluit q̄ hoc idem possint alij fratres eiusdem ordinis qui ad hoc in capitulis generalibus deputati fuerint. Ac q̄ similiter possint reconciliare ecclesias, tē. que quomodolibet sanguinis vel feminis effusione pollute fuerint. S3 hoc cū aqua per predictos prelatos benedicta: p̄sertim in locis remotis: vbi ep̄icopus aquam benedicientem per duas dietas adire non potuerint. B. ffo. 16. cōce. 55.

Reconciliatio
ecclesiarum,

15
Episcopi.
Consecrare.

CDEAD Leo concessit fratribus mi. vt quilibet catholicus ep̄us possit consecrare ecclesias: eorū ⁊ altarū: ⁊ cimiteria: calices ⁊ ornamenta: ⁊ oēs alios actꝝ ep̄ales exercere: in locis ⁊ p̄sonis fratru p̄dictorū obseruantie: dioecelani loci vel cuiuslibet alterius licētia minime requisita. O. ffo. 60. conce. 179.

16
Episcopi

CDEAD Leo postea in concilio Lateranensi statuit: q̄ fratres nequeat ab alio ep̄o cōsecrationem ecclesie: vel altarū: aut cimiterij benedictionē petere: seu

in ecclesijs per eos pro tēpore edificandis: p̄mū lapidem per alienum ep̄m po-
ni facere possint: nisi vbi ordinarius bis ant̄ter (cum debitis reuerentia et instan-
tia) requisitus: sine legitima causa id recusauerit. B. s̄ffo. 26. conce. 79.

Ep̄scopi.
Lōficarē.
Edificarē.
Lōllectoz.

Sciendum est: q̄ in foro conscientie possunt fratres (non obstantē hm̄ōi probi-
bitione et restrictione concilij Lateranēi.) vti concessionibus supradictis: q̄ idē
Leo postea concessit oraculo viue vocis: q̄ fratres mino. obseruan. possint libere
vti omnibus eis concessis ante prefatum concilium: vt ponitur infra in dictione
Concilium. §. 6. r. 7.

Altra supradicta est sciendum: q̄ circa huiusmodi materiā benedictionis re-
rum ecclesiasticarum: reperitur quodā statutum generale factū in capitulo Alde-
clinenti: sub forma sequenti.

Collector.

Generale capitulum determinauit et precepit: q̄ soli prouinciales habeant be-
nedicere corporalia. Et ndem prouinciales: custodes: et guardiani alia ornamē-
ta: et non alij: et solum pro fratribus: monialibus et tertiarijs: et nullo modo pro
alijs extra ordinem. Sic enim fuit concessum per summum pontificem. fo. 227.
tractatu. 7. Et s̄ffo. 246. tractatu. 2.

Capitulum
generale.

Circa suprascriptum statutum generale oportet aduertere: q̄ hm̄ōi statuto nō
obstante videtur q̄ poterint guardiam benedicere corporalia: virtute concessio-
nis noue Leonis decimūq̄ posita est supra. §. 14. Aliquibus tamen videtur oppo-
situm. q̄ non possint sine commissione in capitulis facta. Et hoc p̄pter aliqua ver-
ba posita in conclusione supradicti breuis. Et istud est tutius.

Collector.

Conclusio seu epilozatio concessionum preinsertarum est: q̄ omnes prelati or-
dinis: pro eorum iudicijs distat: possunt benedicere ecclesias: et cimiteria: oīa
q̄ paramenta et ornamenta in quibus chrisma non interuenit. Ac ecclesias pol-
lutas reconciliare: aqua per ipsos benedicta: si presentia epi qui illā benedicat di-
ket vltra duas dietas.

Collector.
Resolutio.

Bona.

Distinctio materie bonorum attinentium ad fratres vel moniales.

Respectu bonorum temporalium: reperuntur nonnulla in privilegijs fratru
mino. et aliorum mendicantium: quoru aliqua tangūt bona quoru possessio-
nem vel vsum obtinent ndem fratres. Et hec habentur infra. §. 1. 7. 7. 7. 8. Et
infra in dictione Vēdere: et in dictione Cōmutare. Alia vero concernunt bona
acquirenda per viam elemosine. Et de hoc continentur multa: infra in dictione
Elemosinas: ac nonnulla in dictione Canonica portio: et in hac dictioe Bona.
§. 2. 7. 4. 7. 12. 7. 13. Reliqua autem spectant ad bona monialium. Et hec ha-
bentur etiam infra. §. 7. 7. 8. 7. 11. Necnon supra in dictione Alienatio. §. 4. 7. 5.
Et tā quo ad fratres q̄ quo ad moniales: vide infra in dictionib⁹ Decime.
Exēptio. Hereditas. Legata.

Collector.

Alexander. 4. statuit et p̄cepit: vt quādoquē aliqui fratres
ordinis mino. fuerint promoti ad ep̄iscopalem
vel alias superiores vel inferiores dignitates: teneantur huiusmo-
di fratres sic promoti: libros et alia que ipsos (p̄motōis sue tem-
pore) habuisse seu habere constituerit: assignare generali seu prouin-
cialibus ministris: semota qualibet dilacione. b. fo. 24. Et s̄ffo. 24.

Ep̄scopi.

Exēptio.

concessione. 12.

1 **Eleemosi-
nas.** **C**ONRAD Alexander concessit: q̄ de male acquisitis ⁊ incertis relictis ⁊ possint fratres mino. recipere: quecūq; eis data fuerint. Sic q̄ de illis que eorūdem fratrum dispositioni relinquuntur: libere valeat ordinare ⁊ disponere. b. ffo. 26. conce. 16.

2 **Restitutio.**

3 **Eleemosi-
nas.**

CONRAD Alexander concessit vniuersis exequutoribus testamētōrū: vt de male ablatiis ⁊ illicitè acquisitis: q̄ testatores nescientes quibus talium restitutio fieri debeat: nec non de ijs que iisdem testatores indistincte nō expressis personis vel locis: eorūdem testamētōrū exequutoribus arbitrio: in pios vsus er ogāda com miserant: possint indigetōijs fratrum mi. viderem: obstatē contradictione prelatorum ecclesiasticorū ⁊ al. quorū aliorum. b. fo. 25. Et ffo. 28. conce. 21.

4 **Monti.
Restitutio.**

Olemens. 4. concessit vt quā aliqui assumentū habitum fratrum mi. fuerint obligati ad restitutionē aliquorū bonorū diuersis personis: que sciri ⁊ inueniri non possunt: ministri ⁊ custodes ⁊ eorū vicarij: eorūq; singuli in locis sibi commissis possint bona bñdōi in pios vsus conuertēre: prout scō n̄ deum viderint expedire. b. fo. 58. Et ffo. 141. conce. 34.

5 **Edificare.
Eccle. ⁊ monasteria.**

6 **Glendere.**

CONRAD Clemens concessit fratribus mino. vt cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferunt: possint tam omnē edificiorum materiam locorū que dimittunt (dedicatis ecclesijs dñt̄at̄ exceptis) ⁊ libros: calices ⁊ paramenta: scōi ad alia loca transferre: ac edificia ip̄a cum solo ⁊ alijs ad eadem loca pertinentijs (preter ecclesijs) per personas ad hoc a sede apostolica deputatas vendere: ipsorumq; precij in aliorum locorum ad que dicti fratres se transferunt edificationem: seu alias in eorum vtilitatem conuertēre: secūdū quod eis melius videbitur expedire. b. fo. 58. ffo. 142. conce. 340.

7 **Eccle. ac
monasteria.**

8 **Collecto.**

Quoniam quos reformare cōtingit: put ponit in dictioe gñalis minister. §. 2. **S**irnis. 4. statuit vt cū contigerit monasteria monialium sancte Clare: monialibus destitui: adeo vt de illorū reformatione spes nulla super sit: illa q̄ sic destituta existunt ⁊ destitui contigerit in futurum: cū eorū bonis omnibus: perpetuis vsibus fratrum domus dicti ordinis (eisdē destitutis monasterijs p̄p̄inquoibus sub quorū cura erant) applicentur. Ita vt fratres ipsi possint de illis ⁊ eorūdem monasteriorū structuris ⁊ edificijs pro eorū vtilitate disponere: prouisio tñ q̄ illorū ecclesie ⁊ oratoria ad profanos vsus non redigantur: s̄ in illis quōq; diuina celebrēt̄ officia. b. fo. 60. Et ffo. 144. conce. 349.

9 **Pro mona-
sterijs. s. cla.**

10 **Paupras.**

11 **Collecto.**

Alexander. 6. fecit quadam cōcessionē circa applicationē bonorū cōuentuum claustralium monasterijs sancte Clare: cōmittēs illam archiepo Tolitano. Sed qz illa concessio fuit specialis pro regnis Hispaniarum: ⁊ expirauit per mortem illius archiepiscopi quo ad futura: non spectatur hic amplius: habetur tamen. ffo. 258. conce. 643.

CONRAD Alexander cōfirmavit litteras predecessorum suorū qui proprietatē bonorum collatorū fratribus minoribus vel eorū ordini: in ius ⁊ proprietatē Romanæ ecclesie receperunt. b. ffo. 75. conce. 225.

Hec concessio non nihil videtur conferre pro confirmatione decretalis Epi qui seminat: ⁊ contra extranagantes Joannis, 22. aduersantis vere paupertati fratrum minorum ⁊ apostolorum ⁊ christi.

Bona. Canonica portio. Fo. xxvj.

Sciendū est circa predicta: q̄ in actis capituli generalis Addelementis reperitur sequens clausula. Collectores

Capitulum ḡnale declaravit q̄ papa Joānes. 22. reuocauit ante mortē suā quid quid dixerat seu fecerat cōtrariū ecclie ⁊ determinationi romanorū pōntificum Quare cōstitutiones quas fecerat cōtra nostras declaratiōes. s. Nicolai. ⁊. Clementis. 5. nullę sint roboris vel momēti. fo. 227. tracta. 3. Et fo. 246. tracta. 2. Capitulum generale.

DEAD Julius precepit omnibus c̄bisti fidelibus vt nemo ipsorum: bona ordinis sancti Augustini occupare vel dānificare audeat. Quod tā de attinentibus ad personas fratrum q̄ de pertinentibus ad loca seu conuentus et possessio- nes eorūdem intelligi voluit. Et q̄ si contrarium faciētes admōiti a fratribus predicti ordinis nō restituerint oīa integre: aut v̄carē decesserint infra tridui spācium: ex cōmunicacionis sententiam incurrant: a qua non nisi per summum pōntificem absolui possint. B. ffo. 76. conce. 227. Pro a uis s̄tinentibus.

Leo 10. fecit dnas cōcessiōnes: circa modū quo alienari possunt bona monasteriorum sancte Clare aut tertij ordinis: prout habetur supra in di- cione Alienationum ecclie. s. 4. ⁊. 5. Pro mona- libus.

DEAD Leo statuit q̄ bona immobilia cōuentuum fratrum cōuentualium per generalem ⁊ puinciales ministros reformandorū: in euentum q̄ b̄mōi conuen- tuales non obseruauerint bullā concordie in capitulo generalissimo nuper factę p̄ vna quarta ecclie cathedrali seu dioecesi in qua dicti cōuentus sita fuerint: p̄ dua bus vero in expeditionē cruciate contra infidiles: p̄ reliqua aut quarta partib⁹ in reparationem dictorū conuentuum: ap̄o facto q̄ ad obedientiam dictorum mi- nistorum reducti fuerint per eos applicentur. B. ffo. 39. conce. 127. 12

DEAD Leo concessit vt quicunq̄ acciderit q̄ fratres ordinis mi, extra obe- dientia enagātes obseruāre fuerint capti: aut sp̄ote redierint ad ordinem: qui aliqua bona habuerint q̄ tēpore apostatie diuersis vijs acquirerint: possint pre- laci ordinis ⁊ alij fratres quibus ipi cōmiserint: accipere talia bona: ⁊ ea erigere a quibuscunq̄ personis ea detinentibus: ⁊ illes vti si talia sint quorum vsum liceat fratribus habere: vel si b̄mōi nō sint quibus in ppria specie fratribus vti liceat: vt sunt pecunie: vestes seculares ⁊ similia: q̄ fiat de talibus rebus sicut fieri man- datur in declarationibus sue regule de similibus q̄ sibi ab aliquibus datur: vel in testamentis legantur. Et cōcessit q̄ si oportuerit b̄mōi bona in iudicio petere: possit hoc facere procurator vel syndicus ordini deputatus auctoritate sedis apo- stolice: vel alius amicus spiritualis fratrum: qui ab aliquo prelato ordinis ad hoc fuerit nominatus. B. ffo. 62. conce. 203. 13 Pro bonis apostatarū.

Aduertendū q̄ super bona aliorū fratrum minorū qui nūc̄ fuerūt de obseruātia: nō habetur aliqua ecessio virtute cui⁹ possint recipi pecunie vel alia bona q̄ ta- les fratres habet ⁊ defferūt q̄n volūt reformari inter obseruātes. Et ideo talia ne queunt recipi nisi habeatur licētia ap̄lica vel platorū erāt subditi antea. Collectores

Canonica portio.

Innocentius. 4. cōcessit q̄ de his q̄ in ornamētis aut p̄- cis vel p̄ fabricis seu luminariis vel anni- uersarijs. 7. 20. 30. alijsq̄ ad p̄petuū diuinū cultū fr̄ib⁹ m̄. in testa- menti legatur: nullā canonicā portione m soluere teneatur: dñm o- do ip̄ fraudē ep̄ozū et presbiterorum parrochialium non fiat. B. fo. 22. Legato

o ij

Canonica portio.

Alexander. 4. concessit idem quod Innocentius. 4. prefatus concesserat: addens qd nec etiam de pictantijs ad sustentationes fratru: aut de indumentis eisdem legatis: teneantur dare aliquam portionem. Et decrevit irritas esse et inanes quascunq; censuras contra fratres: seu contra benefactores huiusmodi: vel heredes aut erequutores illoru: promulgatas. b. fo. 24.

Clemens. 4. concessit oia q supradicti duo pontifices antecessores sui concesserant: addes aliqua alia in mari magno sub verbis sequentibus. Concedimus vobis vt de hijs que in ornamentis: aut pro eis: aut libris: fabrica: luminarijs: annuercario. 7. 20. 30. aut alijs ad perpetuu diuinu cultum: seu pro pictantijs aut victu ad sustentationem vestra vel indumentis: nec non pro annuis centibus redimendis: ad quoru solutione aliqua domus vestri ordinis obligate noscuntur: et de domibus: predijs: hortis: alijsq; locis vobis secundum instituta vestri ordinis oportunit: aut de ijs que pro hmoi domibus: pdijs: locis et hortis emendis vobis legantur (dummodo premissa no conuertantur in vsus alios sed in illos dntur ad pro quibus relinquuntur: aut alios etiaz qui in hac concessione vel indulgentia continentur) nulli canonicam portionem aliquam teneamini exhibere. Et nequi a vobis vel vltimarum erequutoribus voluntariam: seu decedentiu heredibus: de premissis aliquid exigere vel extorquere presumant: districtius inhibemus. b. fo. 38. Et fo. 142. conce. 39.

Bonifacius. 8. et Clemens. 5. circa canonicam portionem fecerunt sequentem constitutione. Veru ne parrochiales ecclesie: et ipsarum curati siue rectores qui ministrare habent ecclesiastica sacramenta: quibus noscitur de iure competere predicare seu pponere verbum dei: et confessiones audire si delinunt: debitis et necessarijs beneficijs defraudentur: cu operarijs mercedis exhibitio debeat: auctoritate apostolica statuimus et ordinamus: vt predicatorum et minorum ordinum fratres de obuentionibus oibus ta funeralibus q; quibuscumq; et quomodocunq; relictis: distincte vel indistincte ad quoscunq; certos vel determinatos vsus: de quibus etiam quarta siue canonica portio dari si ue erigi non conficiuntur: vel non debet de iure: nec non de datis vel qualitercuq; donatis in morte seu mortis articulo in infirmitate donantis vel dantis de qua decesserit: quomodocunq; directe vel indirecte fratribus ipsis vel alijs p eisdem quartam partem: qua auctoritate apostolica taranius et etia limitauimus: parrochialibus sacerdotibus et ecclesiarijs rectoribus seu curatis largiri integre teneantur: facturi et curaturi qd nec aliq nec alijs a quibus quarta hmoi minime deberetur: ad ipsoru fratrum utilitates vel comodum hmoi sint relictis: aut in eos taliter data vel donata peccant: seu qd in morte vel ab infirmis hmoi dandum vel donandu fratribus ipsis existerent ondem dantium vel donantium sanitate sibi dari vel donari procurent. In quibus per ipsos vitandis: eoru intendimus consciencias: onerare: vt si (qd absit) per fratres ipsos dolo vel fraude quicunq; hac parte agi forsasse contigerit: preter id quod eos propterea dictis sacerdotibus: rectoribus et curatis teneri volumus: etiam districta ratio in extremi iudicii examine requiratur ab eis. Ultra portionem autem hmoi nihil valeant parrochiales rectores: curati et prelati exigere supradicti: nec illis dicti fratres amplius impedere sint astutur: nec ad id quod possint aliquo modo coerceri. Nos et enim vt in cunctis equaliter et pacifice fauente dno procedatur: vniuersa privilegia: gratias ac indulgentias verbo seu scripto: sub quacunq; forma verborum a nobis vel pdecessoribus us

romanis pontificibus cuiusq; ordinum predictorū concessis: necnon consuetudinibus: conventionibus: statuta et pacta: inq̄sum sunt premissis vel alicui premissorum contraria: ea penitus reuocamus: vacuamus: cassamus et irritamus: quin immo cassa vel vacua et irrita nunciamus: et decernimus nullius prorsus existere firmitatis. Habetur in Clementina dudum. §. Verum. de sepulchris. Sed Nicolaus. §. reuocauit eam: put statim sequitur.

Nicolaus. §. concessit fratribus Carmelitanis: vt de illis que eis p fabrica ecclesiarū et conuentū suorum: ecclesiasticis ornamētis: luminaribus: annuerarijs: septimo: vigesimo: trigesimo: et alijs diuinis cultibus: pictantijs: indumentis: clementis: emendis: celebrandis: et habendis in eisdem: necnon annuis censibus redimendis ad quorū solutionem aliquę domus prediaq; cum hortis et alijs locis ordinis eiusdem obligate noscuntur: per christi fideles elemosina pietatis intuitu: siue in funeralibus oblationibus: sepulchris: vltimis voluntatibus: legatis: aut alias quoquo modo: etiā absolute largiantur: nulli canonicam portionem aliquā teneant exibere: aut ad id valeant coarctari. Et neq; ab eis: vel vltimarum voluntatū executoribus: seu decedentū hereditibus: de premissis bonis aliquid extorquere vel exigere p̄sumat: districte inbibuit. Non obstāte cōstitutione in concilio vniuersali edita: que incipit Dudū: et alijs constitutionibus et c. B. fo. 86. et fo. 169. conce. 395.

Ex privilegij Carmelitarum.

Nota.

¶ Ita est melior: et copiosior cōcessio q̄ sit in oibus alijs privilegijs fratrum mendicantium in materia ista. Nā dicit: q̄ nō solum nō teneantur fratres soluere quartam vel canonicam portionē de oibus in alijs cōcessionibus contentis: sed nec etiam de funeralibus oblationibus: nec de his q̄ eis absolute quomodocunq; legantur: vel largiantur: non obstāte Clementina Dudū. de sepulchris: et alijs qui busecunq; in cōtrariū faciētibus: et cū decreto irritante: qd̄ ponitur in fine bulle.

Collector.

Sixtus. §. declarauit: q̄ canonica portio seu iusticia ecclesiarū parochialium habet locū duntaxat eo casu: quo apud loca fratrum mī. corpora defunctorū sepeliūtur. Et si non apud eos sed apud alios etiā medicantū ordinum p̄fessores corpora ip̄a contigerit sepeliri: tunc ex ijs q̄ ad fratres predictos apud quos talia corpora nō sepeliuntur: de bonis defunctorū quomodolibet obtinent: quouis particulari vel vniuersali titulo: directe vel per obliquū: nullas canonicam portionē dare teneantur. Nec similiter aliqua portio debeatur de ijs q̄ ad certos vsus: et determinatos eiusdem fratribus vel eorum domibus: in genere vel in specie: etiā de bonis eorū quorū cadauera apud eos cōtigerit sepeliri. Nec etiam in casibus in quibus per supradicti Clementis et aliorū predecessorū specialia privilegia: fratres ipsi ab h̄mōi solutione quarte sunt exempti. Nec aliquo casu de candelis q̄ ad manus fratribus dātur: quarta aliqua quomodolibet detrahatur. In reliquis vero casibus q̄ in premissis in quibus quarta h̄mōi soluenda veniret: voluit vt cōventiones (si que sunt inter fratres predictos et locoꝝ ordinarios ac ecclesiarum rectores inite) laudabiles et honeste impostum obseruentur. Et insuper addidit: q̄ si forte per ipsum Sixtum vel sedem apostolicam: de pie legatis et dispositis et relictis ingiē vel in specie: decima vel alia portio seu quotaliter pie vel non pie cause: ex quavis causa bacterus concessa foret: aut impostum concedi et solui aut dari et mandari contigeret: fratres predictos et illorum domos ac eis legata et relictā: aut alias in eorum fauorem dispositā: in cōcessione et mandatis h̄mōi: decreuit et voluit non includi: nisi de ipsis et presentis

Si habeat locū iusticia ecclesiarum.

Quarta.

Cōventiones

Decime.

Legata.

Canonica portio.

decreto ac voluntate (nō p̄ ḡnales clausulas q̄ etiā speciale mētionē importare vt drentur) s̄ vera 7 specifica mētio fiat in eisdē. B. fo. 60. Et ffo. 143. cōce. 346.

7
Ex priuile.
fratru p̄di.

CYD EAD Sirtus in mari magno fr̄m ordinis predicatorū cōfirmavit cōcessio nem Gregorij. ii. qui eremit eosdē fratres a canonica portione quasi totaliter: qz solū de funeralib⁹ non eremit illos explicite: bñ tñ ip̄licite. B. ffo. 238. conce. 566.

8
Legata.
Nota.

CYD EAD Sirtus in p̄fato mari magno p̄dicatorū concessit: qz nō solū de ijs que p̄ onamētis legatū 7 alijs (vt supra dictū est) nō teneat̄r solvere aliquam portione canonica: sed nec etiā de illis que absolute legantur in testamentis: vel alias pro fratru necessitatibus cōferuntur. B. ffo. 238. conce. 566.

Collector.

CAduerte q̄ hec cōcessio est valde notabilis: qz omnes alie concessiones de hac materia loquētes dicebāt solū de ijs q̄ ad certos vsus (vt pro fabrica 7 c.) lega bantur: sed in hac cōcessione datur exemptio. tam ab ijs que ad certos vsus: q̄ ab alijs que absolute sine specificatione legare contingit.

9
Ex priuile.
Carmelita.

CYD EAD Sirtus in mari magno Carmelitarū inseruit 7 confirmavit supra scriptā bullā Nicolai. Sin qua latissime 7 copiosissime eremit illos a solutione cuiuscūqz canonice portionis. B. fo. 98. Et ffo. 181. conce. 436.

10

Quarta.

Alexander. 6. oia priuilegia cōcessa ordinib⁹ medicāriū: cōcessit fr̄ibus mi. regularis obser. ac si eis specialiter essent cōcessa: etiā q̄ ad creptionē a solutione quartę: locorū ordinarijs 7 parrocbialij ecclesiarū rectorū bus debita qua eos p̄ portione cautela eremit. B. fo. 76. Et ffo. 159. cōce. 378.

11
Pro fr̄ibus
minimis.
Legata.
Quarta.

Iulius. 2. cōcessit fr̄atrib⁹ ordinis minimorum: vt de hortis 7 virgultis 7 alijs q̄buscūqz bonis eiusdē ordinis: domib⁹ 7 carū eccl̄ijs h̄mōi pro tēpore relictis 7 legatis: ac sup̄ luminaribus 7 alijs reb⁹ diuino cultui p̄ tpe dedicatis: decimas aut oblatiōes aliquas (etiā ex nonalib⁹) aut quartā ex fune ralisbus solvere minime teneat̄r: nec ad id a quoqz cuiusvis dignitatis aut nobi litatis existat: valeant quomodolibet coarctari. B. ffo. 11. conce. 38.

12
Quarta.

CYD EAD Iulius cōmunicavit fr̄atribus mino. obseruantie omnia priuilegia aliorum ordinum mendicantium: illaqz de nouo concessit: 7 eremit eos expresse a solutione quartę 7 c. B. ffo. 12. conce. 49.

13

Quarta.

Leo 10. motu pp̄rio 7 ex certa sciētia: istas p̄dictas Julij. 2. 7 in eis cōtēta quecūqz approbant̄r: inuonauit 7 cōfirmavit: ac plenū firmitatis ro bur obtinere decreuit: 7 portione p̄ cautela: p̄m̄ ista oia de nouo cōcessit 7 indulsit. sup̄ qb⁹ dedit cōseruatores: apponēdo magnas nō obstātias. B. ffo. 17. cō. 57.

Collector.
Resolutio.

CQuo ad materiā canonice portionis resolutio est: qz fr̄es nō tenēt̄r aliqd dare de quibuslibet reb⁹ eis oblati vel relictis: nisi inter eos clericos aliq̄ pacta vel cō uentiones fuerint facte: q̄ seruande sunt si scripte 7 autentice habeantur.

Collector.
Quarta.

CUltra omnia sup̄dicta est sciendū: qz super h̄mōi materia quartę: fuit vētila ta causa in rota Romane curie: inter episcopū 7 capitulum ecclesie zamorensi. ex vna: 7 fratres mino. obseruantie conuentus sancti francisci zamorensi. ex alia par ter: fuit lata sententia diffinitua: 7 executoria in fauorem predictorum fratru erpedita: prout habetur ad longū. ffo. 77. Et licet s̄m̄ iura res iter alios acta alijs nocere nō debeat: tñ secus est in hoc casu: qz virtute p̄fate sentētie quilibet con uentus h̄mōi fratrum est liberatus a solutione quartę: put quidā in signis iurispe ritus asseruit: qz in audientia pape sen in rota data est.

Capitulum generale c̄ prouinciale.

Cap. gene. ac prouin. Casus refer. Fo. xxviij.

Iustus. 4. concessit et ordinauit: qd fratres m. non nisi duo tantum prouincialia capitula: de trienno in triennium tenere et celebrare obligetur. Non obstante bulla Eugenij. 4. statuentis ut singulis annis prouinciale capitulum celebraretur in qualibet prouincia. B. fo. 45. Et ffo. 129. conce. 289.

1
Capitulum prouinciale.

Leo. 10. concessit capitulo generali: vt (premissa debita discussione) possit concedere illis prouincijs: quibus vitale et expediens vitium fuerit: vt vt semel tantum de trienno in triennium celebrent capitulum prouinciale. O. ffo. 36. concessione. 168.

2
Capitulum generale: et prouinciale.

IDEAD Leo fecit iterum eandem concessione per breuiter committens hoc generalibus cum eorum capitulis p tempore celebrandis. B. ffo. 54. conce. 157.

3

Aduertendum est: qd in partibus ipsis concessiones vtriusque non valere: quia facte sunt tempore quo eramus sub vicarijs: et habebamus prohibitionem: tunc modo non est prohibitum celebrare frequenter capitula.

Collector

IDEAD Leo in bulla vniuersis statuit: vt minister generalis primo trienno sui officij celebraretur in vno capitulo generali in partibus quibus in suo seruitio non erit commissarius generalis. s. in partibus vnde ipse fuerit assumptus: ad quod conueniant vocales illarum partium a quibus assumptus fuerit. Et qd si aliud capitulum in partibus in quibus assumptus non fuerit: per se vel per suos commissarium (ad quod oes vocales illarum partium accedere teneatur) celebrare debeat. Aut qd super hoc fiat: quod generalis minister cum capitulo generali iudicauerit faciendum. B. ffo. 29. conce. 96.

4
Minister generalis.

IDEAD Leo in predicta bulla vniuersis statuit: qd ministri prouinciales possint infra triennium sui officij: a iuris capitulis prouincialibus qd secundum regulam et consuetudinem celebrabuntur: si minus vitales inuenti fuerint: ab officijs prouincialibus absolui. Et qd idem iudicium de custodijs per omnia habeatur. B. ffo. 30. conce. 97.

Capitulum generale.

5
Prouinciales, et custodes.

Casus reservati.

Distinctio materie casuum reservatorum.

Quamtu ad illa que circa materiam casuum reservatorum reperiantur in vniuersis fratrum: est considerandum qd huiusmodi casus sunt in duplici differentia. Quidam enim respiciunt personas fratrum solummodo. Et ij habentur supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres: in omnibus fere paragraphis. Et in dictione Absolutio quo ad fratres extraordinaria in omnibus. s. Reliqui vero casus concernunt personas seculares: qualiter scilicet possint absolui ab huiusmodi casibus per fratres confessores: necnon quot et quales sint prefati casus: tam qui reservantur episcopis qd pape. Isti autem continentur supra in dictione Absolutio quo ad seculares: fere in omnibus. s. presertim in illis in quibus positum est in margine Casus reservati. De quo etiam vide infra in dictione Excommunicatio: vbi ponuntur casus bulle cene domini: ac nonnulli alij papales.

Collector

Questio de resolutione materie prefate consistit in duobus. s. in primis qd prouinciales et custodes possint sibi reservare casus: et de oculis petis: a quibus nullus confessor potest absolueret et preterit cuiusdem p bulla cruciate vel alterius similis: absque licentia superioris. Alterum est quo ad seculares. s. qd casus reservati a iure episcopis sunt quinqs. s. excommunicatio p iniunctione violenter clericum: qui non est atrox. s. dicitur p quo esset solennis pena imposita.

Collector. Resolutio.

Censura ecclesiastica. Clausura monialium.

nēda petri clerici ppter qđ incurrit aliquā irregularitatē. Incēdiarij nō denūcia-
ti: r dispensatio votoni. Ab istis dicitur nō possunt absoluerē cōfessores presentia
ti sūm formā iuris. Ab alijs vero oibus pnt absoluerē: etiā si epi sibi reseruet ab-
solutionem verbo aut cōstitutione sinodali: nisi in tali casu reseruato poneretur
excoicatio: qz ratione illius excoicationis nō possent absoluerē. C Verūtū vtēdo
cōcessione Carmelitanzōz: q̄ habetur in dictione Absolutio quo ad seculares. §.
§. 19. r cōcessionibus fratru nō mendicantiū suprapostis in dictione Absolu-
tio quo ad seculares. 2. §. 16. vics ad. 19. possunt absoluerē ab oibus non reserua-
tis pape. Confessores vero non presentati: non possunt absoluerē a prefatis casu-
bus: nec ab alijs de consuetudine reseruatis epis: quibus sūm diueras patrias
sunt diuerli casus et consuetudine reseruati.

Nota

Celebratio diuinoꝝ.

Distinctio materie celebrationis diuinoꝝ.

Collector

Q̄ circa celebrationē diuinoꝝ: sunt multa r varia statuta r concessa in priuile-
gijs: q̄ vt facilius intelligi ac reperiri valeant: subsequēti ordine distinguere
visum est. C Primo enān aliqua istorū attinet ad celebrationē bozarū canonica-
rum. Et hec habētū infra in dictione Officiū diuini. C Secō alia pertinent ad
celebrationē missarū. Ista autē sunt multiplicia: r habētū sub varijs: dictionibꝫ
put infra in dictione Missa sunt distincta r ad propria loca remissa.

Censura ecclesiastica.

LEO 10. in cōcilio Lateranēti statuit: qđ cēsuras per ordinarios
latas r pmulgatas: ac in matrice ecclesia ciuitatū: necnō
collegiatis r parochialibus ecclesijs castrozū et oppidoꝝ repe-
ctiue solenniter publicatas: qñ super hoc ab eisdē ordinarijs fres
requiriti fuerint in ecclesijs domozū suarū publicare ac seruare te-
neantur. B. sffo. 36. conce. 81.

Ecclesia.

Interdictū

C Idem Leo cōcessit sribus minoribus obseruantibus: qđ tēpore interdicti pos-
sint absoluerē a censuris: in foro cōscientie illos qui cōfitebūtū peccata sua: nisi
tales cēsure essent ex quibus h̄mōi interdictum emanaret. O. sffo. 39. cōce. 174.

Clausura monialium.

Distinctio materie clausure monialium.

Collector

Q̄uo ad materiā clausure duo precipua reperitū a pōtēficibus summis
ordinata. C Primū concernit precipue personas ipsarū monialiu. s. qualiter
ipse tenentur manere incluse intra sua monasteria. C Alterū tāgit personas alioꝝ
si delinunt: presertim religiosozū: videlicet quomodo tenētū ab ingressu
h̄mōi clausure. C Circa primū boꝝū primo ponetur qđ tangit omnes moniales.
D̄inde qđ specialiter pertinet monialibus sancte Clare. C Quantum ad alterꝫ
principale dicitur in dictione Ingredi monasteria monialium.

Ex iure cōi.

Prohibitio
exitus.

BONIFACIUS 8. circa clausuram monialiu fecit sequentem
constitutionē. ¶ Periculoso et detestabili qua-
rūdam monialiu statuit: que honestatis laratis habenis: et mona-
chali modestia: seruicij verēcūdia impudenter abiectis extra sua
monasteria: nonnūq̄ per habitacula secularium personarum dis-
currunt: et frequēter intra eadē monasteria personas suspectas

admittunt: in illius cui suam integritate voluntate spontanea denouerunt grauem offensam: religionis opprobriū: et scandalū plurimorū: prouidere salubriter cupientes: presentē cōstitutione perpetuo irrefragabiliter ualitura sancimus: uniuersas et singulas moniales p̄sentes atq; futuras: cuiuscūq; religionis sint uel ordinis: in quibuslibet mūdi partibus existētes: sub perpetua in suis monasteriis debere de cetero permanere clausura. Ita q̄ nulli earū religionē tacite uel expresse p̄fesse sit uel esse ualeat quacūq; ratione uel causa (nisi forte tāto et tali morbo euidenter earū aliquā laborare cōstaret: q̄ nō possit cū alijs absc̄is graui periculo seu sc̄an, dalo cōmorari) monasteria ip̄a deinceps egrediendi facultas: Nulliq; aliquate. **Prohibitio ingressus: et accessus.**

ac de illius ad quē pertinerit speciali licētia: ingressus uel accessus pateat ad eadem: ut sic a publicis et mūdānis cōspectibus separate: oīno seruire deo ualeant liberius: et lasciuīē di oportunitate sublata: eīdē corda sua et corpora in om̄i sanctimonīa diligētius custodire. **Habet in. c. periculosorū: de statu regulariū. lib. 6.**

Circa superscriptā concessione aliqui obijcere p̄sumpserūt dicentes: nō posse quēpiā arctari ad id qd̄ minime uouit seu p̄misit: ac per cōsequens moniales q̄ non uenerūt clausurā nō teneri ad huius cōstitutionis obseruātiā: put de facto multe in multis partibus nō obseruāt. Sed p̄fatis respōdet glosa sup̄ hanc cōstitutionē in dictiōe p̄sentes dicens. S̄z quomodo p̄sentib⁹ monialib⁹ districtior uita imponi potuit: cōtra id. 15. q. 1. c. Nec is. 7. 22. q. 1. c. Integritas. 7. 20. q. 3. c. p̄fens. Lū et nemo crescere cōpellatur. 7. 4. d. c. Bestia. et ibi d̄ hoc: p̄d̄test di ei q̄ illud uerū de regula: sed hic ad regulā nihil adijcitur: sed modus habitandi s̄m naturā rei taratur. Idē Joānes monaldus. Uel dic: sup̄dicta uera in cleris et secularib⁹. In religiosis autē qui uelle uel nōle nō habēt: si quis: q̄ illis p̄t strictior uita iudicari: etiā extra regulā s̄m Innocētii: q̄ hoc notat in. c. Super eo de regularibus. Et hoc p̄bat ista decretalis. Et Clemētina eodē nomine titulo **ſae in agro.** Et per bec iura p̄s papā circa p̄fesos multū posse in cibis: uelutib⁹: modo manē dicit similibus: que plus cadūt in bonis fortune: referuata t̄n naturali sustentatione: et substantialibus regule. **Hec glosa ubi supra.**

Eugenius. 4. ordinauit: q̄ sicut abbatisse et alie sorores: et earū p̄sore riorum claudūt: sic per cōfessores aut alias honestas personas (per ministros generales aut prouinciales deputadas) ex parte exteriori habeātur clauēs et cōseruentur. **B. fo. 42. et ff. 39. conce. 44.** **Pro monialibus. s. Clare ac terciarijs.**

Urbanus. 4. statuit qualiter moniales sancte Clare secundam regulam (quam ipse ordinauit) professe: teneantur seruare clausuram: **Ex secunda r̄ta. s. clare.**

monasteriorum suorum: sub forma sequēti. **C**Omni nāq; tempore uite sue: hāc uitam uolentes: clausē manere firmiter teneantur s̄m muros ambitū ad intrinsecam clausuram monasterii deputatam: nisi forsā (quod absit) superuenient inuitabilis et periculosa necessitas: sicut eruptionis ignis: uel incurfus hostilis seu alicuius huiusmodi: que dilationem nullo capret modo ad egrediendi licentiam postulandum. In quibus casibus transferant se sorores ad locum aliū competentem: in quo quantum commode fieri poterit clausē moventur: quousq; eis de monasterio sit prouisum. Et propter huiusmodi necessitates euidentiaz nulla eis conceditur licentia uel facultas: extra predictā clausurā ulterius eruant: nisi forte (de mandato aut auctoritate cardinalis Romane ecclesie: cui a sede

Clausura monialium.

apostolica generaliter fuerit iste ordo commissus ad aliquem locum alicue miterentur causa plantandi vel edificandi eandem religionem: vel reformandi aliquod monasterium eiusdem ordinis: seu causa regiminis: aut correctionis: aut alicuius valde evidentis et gravis dispendij evitandi: vel nisi de civitate cardinalis mandato: aut auctoritate monasterio primo rationabili causa relicto: totus conventus ad monasterium aliud se transferret. b. fo. 284. in tractatu. 3. Et fo. 274. in. 2. tractatu. rubrica. 2.

Benedictus 12. circa decretalem Bonifacii octavi supra positam statuit subsequenti modo. Cum univere et singule moniales secundum earum regulas: et constitutiones felices recordationis Bonifacii octavi predecessoris nostri super hoc editas: sub perpetua in suis monasterijs debeant permanere clausuram: et in nonnullis monasterijs monialium predictarum sicut accepimus: non visquam serventur: volentes constitutiones predictas inviolabiliter observari: districte precipimus ministris: visitatoribus: abbatibus: et quibuscumque alijs ad quos vel quas hoc pertinerit: ut clausuram huiusmodi diligenter teneri faciant et servarita quod nulli earum tacite vel expresse professio sit vel esse valeat quacumque ratione vel causa clausuram huiusmodi demceps egrediendi facultas: nisi forte causa plantandi vel edificandi eandem religionem ad aliquem locum alicue transmittantur: vel tanto forte et tali morbo eviderent earum aliquas laborare constaret quod non possent cum alijs abisq; gravi periculo seu scanda commorari. b. Habetur in libro ordinis italico. 3. parte. fo. 210.

Idem Benedictus statuit: quod si abbatissa contra premissa clausuram ipsam ex ire preimpserit: vel ad erendum aliquam licentiam erit monialem: per ministrum suum: de discretorum fratrum consilio remoneatur a regimine abbacie. Ad moniales vero dictam erantes clausuram in casibus non permissis: ipso facto sint inhabiles ad quecumque officia in earum ordine obtinenda. Et nihilominus subdantur penis que pro gravioribus culpis in ipso ordine consueverunt imponi. b. Habetur vbi precedens.

Collectio.

Quo ad clausuram monialium est notandum: quod moniales sancte Clare habent ampliore obligationem ad clausuram: illa que a iure communi per capitulum periculoso: superius inserto ceteris monialibus posita est. Hoc patet quia in regula sue professionis. c. 2. sic dicitur. Omnia namque tempore et cetera, ut etiam superius est insertum. §. 3. Ita quod clausura est unum suorum votorum principalium: prout servare obedientiam: paupertatem et castitatem. Super quo non est aliqua dispensatio: nisi in casibus: qui positi sunt supra. §. 3. per Urbanum ordinatores regule. Ut autem melius intelligi valeant: ponentur hic sigillatim: adde do aliquam declarationem vbi opus fuerit.

Primo casu

Primum casus est: si supervenerit inevitabilis et periculosa necessitas: sicut eruptionis ignis: vel incurtus hostilis: seu alicuius contumelias: que dilationem nullo modo sustineret ad postulandum licentiam egrediendi. In quibus casibus (dicit Urbanus) transferant se sorores ad alium locum competentem: in quo (quod) commode fieri poterit clausura morientur: quousque eis de monasterio sit prouisum. Circa hunc casum: dicit quidam expositorum quod adhuc in huiusmodi casibus: si posset abisq; periculo fieri: deberet prius haberi superioris licentia: vt colligitur ex supra dicta littera regule. Sed quando subitus periculi ad hoc non daret locum: tunc abisq; licentia possunt egredi. Non tamen quilibet per se: aut separatim: sed omnes simul. Et sta-

sunt vt exierint: debent se recolligere in aliqua domo honesta: ⁊ dare ordinem vt habeant debitā clausuram: quousq; pvideatur eis de monasterio. Et istud nō est declaratio: cū regula expresse hoc dicat. Item si ignis intus ardens pōt extinguī spīs monialibus intra monasteriū manentibus: nō possunt egredi: etiam cū licētia prelatorū. Nec etiā possunt ad alia monasteria transferri: presertim remanente sufficienti habitatione.

Secundus casus est: qñ ab habente potestatem mitterentur ad aliquem locū causa plantandi: vel edificandi eandē religionem: aut reformandi aliquod monasterium eiusdem ordinis.

Tertius casus est: causa regiminis. s. vt aliqua monialis sit prelata alicui monasterij. Quo ad istum casum dicit prefatus expositor: videtur q nō solū possit aliqua monialis egredi clausurā: ⁊ duci vt sit abbatisa alterius monasterij: s; etiā vt sit magistra moniarū: seu vt ponatur in aliq officio in q multū cōsistit honestas religionis: put hęc custodiā porte: aut rote ⁊ c. Dicit etiā p̄dict⁹ expositor: q peracto officio p quo aliqua monialis ducta est ad aliud monasteriū: si vult regredi ad suum monasterium: potest reuerti sola: si socia vult remanere. Aut socia possit reuerti sola si principalis nolet regredi: de consensu tñ vtriusq; monasterij.

Quartus casus est: causa correctionis. Hunc casum declarat prefatus expositor: vt si accideret q aliqua monialis non possit corrigi in monasterio vbi habitat in ore suorum cognatorum: quia tunc possit duci ad aliud monasteriū ⁊ c.

Quintus casus est: causa alicuius valde euidens: ⁊ grauis dispendij euitandi. Dispendium de quo in isto casu fit mentio: declaratur in c. j. de statu regu. libro. 6. scilicet si aliqua monialis esset infecta aliqua in firmitate tam contagiosa q merito timeretur inde prouenire magnum damnum alijs monialibus: aut non posse ibi stare sine grandi periculo vel scandalo communitatis. Dicit tamen predictus expositor: q si idem inconueniens quod habetur in monasterio vbi habitat monialis huiusmodi erit in quocunq; alio monasterio: q forte possit poni in aliqua domo particulari. Sed licet quacunq; alia infirmitate: non sic contagiosa monialis infirmetur: ⁊ adhuc taliter q medici dicerent non posse euadere ibi manendo: ⁊ q posita in aliquo alio monasterio sui ordinis possit sanari: non propterea possit exire clausuram: nec inde educi. Nec ad hoc sufficit licentia protectoris vel alterius prelati: sed q ibi curetur put melius fieri poterit: ⁊ habeat patientiam. Sic. n. determinatum fuit per plures insignes doctores vniuersitatis Salimantine: put inferius cū suis fundamentis apponitur.

Sextus casus est: qñ de mandato prelati habentis auctoritatem: monasterio primo ex causa rationabilis relicto: totus conuentus ad monasteriū saluū se transferret. In omnibus tamen casibus supradictis: dicit Urbanus in regula: q non debent egredi nisi de licentia protectoris. Et quia prouincialibus concessum est q in monasterijs sancte Clare tibi subditis possint circa sorores omnia que protectori per regulam ipsarum monialium concessa sunt: vt habetur. ff. 21. et ff. 72. possunt idem prouinciales in casibus supradictis dare licētia monialibus egrediendi clausuram. Aliter tamen est de potestate data protectori in regula ad dandum licentiam ingrediendi clausuram: quia illa est reuocata per Aldartinum. S. et per consequens carent illa prelati ordinis: prout late declaratur infra in dictione Ingressi clausuram: notab. li. vltimo.

Clausura.

Ugitur moniales sancte Clare egrediēdo clausuram extra casus supradictos transgrediūtur suā regulā: et peccant mortaliter: licet non incurrant excoicationes nisi in vno tñ casu posito in regula sua. s. si irēt ad curiā romanā. Et ponitur sequentibus verbis. In virtute obedientie: et sub pena excoicationis: quā ipso facto transgrediētes vel nō parētes incurrant. districte precipimus vt nulla abbatissa vel foroz. p vlla necessitatis causa: ad sedē apostolicā personaliter veniat vel accedat: nisi alicuius licentia specialis a sede apostolica cōcedatur. Habetur. c. 13. r. l. fo. 290. tracta. 3. et ffo. 298. tracta. 2. Non est op^o hic dicere qualiter dimisso habitu exeundo clausurā: incurrerent excoicationē licet non irent ad curiā romanam: cum hoc sit de iure cōmuni quo ad oēs personas religiosas: vt in c. 2. Ne clerici vel monachi. lib. 6. Et nō solū moniales sancte Clare nō possunt exire clausuram: vt dictū est: sed nec introducere aliquā personā: put regula ipsarū phibet dicendo. firmiter ac districte precipim^o: vt nulla vnq̄ abbatissa vel eius forozes aliā quam personā religiosam: seu secularē: aut cuiuslibet dignitatis: in monasterij clausurā intrinsecam intrare permittant. Nec oīno alicui liceat: nisi quib^o cōcessum a sede applica fuerit. Nā vt supradictū est: etiā p̄tor nō pōt iam hoc cōcedere. Ita q̄ in prefatis duobus cōsistit clausura religiosarū. Et si sacerēt contra primū: infringerent suū votū clausure. Si autē cōtra secūdū: transgredērētur preceptum pape. In neutro tñ eorū incurrerēt excoicationē: nisi eundo ad curiā romanam: aut dimittēdo suū habitū: vt dictum est: licet irēt alias quocūq̄ vellent: aut introducerēt quēcūq̄ intra clausurā monasterij. ¶ Deccarent tñ grauisime in quolibet istorū casu. Unde quo ad hunc casum. s. ire absq̄ licētia: seu apostatare cū habitū: magis rigorosum est statutū fratrum nostri ordinis: cū eundo vbi cumq̄ sine licentia: etiā nō dimittēdo habitū: sunt excoicati. Et vt sciatur quid circa hoc statuta antiqua ordinauerūt: apponetur hic statutū benedicti. 12. quod sequitur. Districte precipimus ministris vel visitatoribus: abbatissis et quibuscūq̄ alijs: ad quos vel ad quas hoc pertinuerit: vt clausuram hmoi diligenter teneri faciant: ita q̄ nulli earū tacite vel expresse p̄fesse sit vel esse valeat quacūq̄ ratione vel causa clausurā hmoi deinceps egrediendi facultas: nisi causa plātandi vel edificandi eandē religionē ad aliquē locum aliq̄ue transmittantur: vel tanto forte et tali morbo euidenter aliquas earū laborare cōstaret: q̄ nō possent cū alijs absq̄ graui periculo: seu scandalo cōmorari. Quodq̄ nulli regulari vel laice persone cuiuscūq̄ prebeminētie: dignitatis: status vel cōditionis extiterit: ingressus pateat ad easdem: sine apostolice sedis licentia speciali. Exceptis solummodo personis illis quibus in certis casibus: per predictorū predecessorum ordinationes. i. concessiones: et per predictarū monialium regulas noscitur esse permissum. Eisdē quoq̄ ministris: custodibus et guardianis: tenore presentium duximus iniungendū: vt f̄res sui ordinis sibi subditos arcere studeant ab accessu ad monasteria monialium quarcūq̄ iuxta beati fr̄acisci regulā: et applica iporum ordinis instituta: penas in dictis statutis p̄uide ordinatas: eorū transgressoribus instigēdas. Et infra addit. ¶ Porro si abbatissa cōtra p̄missa clausurā ipsarū exire p̄sumpserit: vel ad exeundū aliquā licētauerit moniale: per ministrū suū discretorū fratrum cōsilio: remoueat̄ur a regimine abbacie. Adoniales vero dictaz exeuntes clausurā: in casib^o nō p̄missis: ipso facto sint inhabiles ad quicūq̄ officia in earū ordine obtinēda. Et nihilomin^o subdatur penis: q̄ p̄ grauioribus culpis in ipso ordine conuenerunt poni. Nec benedictus. 12. in constitutionibus suis.

Et notandum qd licet iste constitutiones benedicti nō obliget per seipās: qz faciunt relationē eorū ad q̄ obligamur per regulā nostram ⁊ monialiu: posui tamē hic ad in sinuandū penas q̄ per statuta antiqua imposita sūt in abbatissis ⁊ monialib⁹ p̄ transgressionē clausurē in prefatis casibus. Et vt ex hoc inferatur nō inueniri per regulam nec per aliqua statuta excoicationem eis impositā in aliquo casu propter transgressionē clausurē nisi vt dictū est irent ad curiam romanā: vel apostatado dimitterent habitus: licet aliter aliqui opinati ⁊ asserere nisi sint.

Qui vero supradicta oīa latius videre voluerit: reperiet late ac optime in tractatu nuncupato Clipeus sacrarum monialium: per reuerendum patrem bone memorie fratrem Joannem de argomanes editum.

Sequitur determinatio facta per plures doctores famoſos vniuersitatis Salmantine: premissa diligenti ⁊ exactissima discussione circa questionem sequentem.

Quissarius ordinis fratrum minorum: habens curā monialiu sancte Clare valeat quandā monialem vnius monasterij (secundā regulā sancte Clare p̄fectam) ad aliud eiusdem ordinis monasterium: causa alicuius grauis in firmitatis curandē: licentia. Et licet dubia pro vtraq; parte altercata luceſcunt clari: redimendi tamen temporis gratia: non hinc inde altercabitur: sed negatiua tāq; vera a pertis fundabitur iuribus ⁊ rationibus: modo sequenti.

Et primo in rubrica secunda eiusdem regule continetur: prout supra positū est: qd moniales illam vitam profitentes: firmiter teneantur manere in clausura toto tempore vite sue: p̄ter q̄ si euenerint certi casus fortuiti: ibi expressi: vt incendij: belli: ⁊ huiusmodi. Postea narratis fortuitis: excipit etiam alios non fortuitos tenozis sequentes. Nisi forte de mandato cardinalis Romane ecclesie: cui generaliter iste ordo a sede apostolica fuerit cōmissus: ad aliquē locum aliquādo mitteretur causa plantandi vel edificandi eandē religionem: vel reformandi aliquod monasterium eiusdem ordinis: seu causa regiminis: aut correctionis: aut alicui⁹ valde euidētis ⁊ grauis dispendij evitandi. Et cum ergo ad huiusmodi licentiam obtinendā requiratur mandatum cardinalis in presentiarum protectoris ordinis: ⁊ dictus reuerendus pater Ab̄bas provincialis: nec alius frater officium visitatoris exercens: non habeat mandatū nisi solummodo de visitando: reformando: corrigendo: ⁊ castigando: non autem de licentiando. Igitur eā licentia non potest.

Secundo: ad hoc qd dictus cardinalis protector possit predictam monialem licentia: oportet vt sit adhuc in casibus superioribus sibi cōmissis. S; grauis infirmitas: non est de casibus sibi cōmissis: ergo ⁊ c. Et qd non sit de eis: pbatur quia ibi sunt certi casus positi expressim ⁊ nominatim: ⁊ in fine dicit: vel alicui⁹ valde euidētis ⁊ grauis dispendij evitandi. Et qd non sit de expresse nominatis: patet cum iste casus inter superiores non sit positus. Quod nō veniat etiam appellatione valde euidētis ⁊ grauis dispendij evitandi (licet quilibet sani intellectus possit comprehendere) tamē probatur sic. Si hec monialis esset peste vulnerata: ne corrumpetur tota domus: videretur licentia debere extra clausuras curanda: quod si non fieret videretur valde euidētis ⁊ graue dispendium: quod vt evitaretur: deberet licentia. Idem de vobabile prelati vtz qd si esset persona

Questo no
tabilis.
Responsio

Prima pro
batio

Secunda
batio.

Clausura monialium.

secularis iure posset extrahi de populo: et mitti ad domos in cāpis separatas: Uel (quod absit) de lepra seu morbo morum. Et sic de alijs in firmitatibus contagio sis: ex quibus toti cōmunitati ex vnus infirmitate: posset venire corruptio. Sed de alijs in firmitatibus non contagio sis: q̄d dicitur q̄ locus est illi infirmitati cōtrarius: vel q̄ aque sunt grosse vel similia: potest responderi q̄ si locus est humidus: habitat in firma in alto. Si valde sicce: in inferioribus: et si aq̄ sunt grosse: coquātur. Et si non est copia medicorum: sit contenta cū illis vel illo: qui communiter sufficit ciuibus: et sic debet sufficere religio: et similia. Unde propter huiusmodi infirmitates sic vel sic curandas: non potest vllō pacto dici q̄ admittitur vel cuitatur valde euidentis et graue dispendium. Ad quod ponderanda sunt verba: cuitatur valde euidentes et graues: quia sunt duo termini et copulatiue positi: et ponuntur diuisim ratione illius cōiunctionis: et: Iuxta ea que notātur in rubrica. ff. de iuris et facti ignorantia. Et sic requiritur q̄ illud dispendium non solum sit valde euidentis: sed etiam q̄ sit graue. Sed cum reuera nec sit valde euidentis nec graue: dico: hoc non respectu persone: nam respectu persone bene potest esse valde euidentis et graue: sed dico respectu cōmunitatis: quod debet sic considerari ratione illius verbi (cuitandi) quod de sui natura requirit duplices personas: scilicet personam que cuitetur: et personā a qua cuitetur: vt patet per textum et que ibi trahuntur: in. c. Alud: de cleri. ex cōmuni. Et in capitulo Nulli. de sententia ex cōmunicationis: cum alijs multis iuribus que ad prelatum propositum adduci possent nisi ob prolicitatem vitandam. Igitur. R. Id. minister prouincialis se uo uisitato: prelatum me male licentia non potest. Tertio considerandum est: q̄ papa in omnibus locis regule: vbi aliquid contra clausuram exceperunt: siue in casibus fortuitis: siue non fortuitis: nunq̄ habuit considerationem ad aliquam personam particularem. Et est verisimile: in iuridicum: q̄ si uoluisset: expressisset. Unde cum in omnibus suis exceptionibus: papa semper consuluit et prouidit cōmunitati: bene colligitur q̄ uoluit cōmoditatem cōmunitatis: aliquando preferri clausure. Sed cum nunq̄ in tota regula reperiatur (nec etiam in vno tantum modo casu) cōmoditati persone particularis sicut cōmoditati cōmunitatis consulere vel prouidere: aperte patet q̄ cōmoditatem seu consolationem persone particularis: nullo pacto uoluit preferri clausure. Igitur reuerendus pater minister prouincialis aut uisitato: seu commissarius. N. nullatenus absq̄ specialia licentia sedis apostolice predictā monialē licentia re potest.

Nota 1

Tertia pro
batio.

Quarta pro
batio.

Cetera et quarto in dicta secunda regula est quedam rubrica: scilicet duodecima tenoris sequentis. De infirmis uero cura et diligentia maxima habeatur et secundum quod possibile fuerit et decuerit: tam in cibarijs que earum requirit in firmitas: q̄ in alijs necessarijs: in seruoze charitatis benigne ac sollicitate eis per omnia seruiatur. Que in firme proprium habeant lectum (si vnq̄ fieri potest) vbi a sanis maneant separate: ne illarum ordinem valeant confundere vel turbare. Et qua rubrica duo clarissime colliguntur. Idimum in fauorem proximi procedentis fundamenti: scilicet q̄ adeo cōmunitatem in sua spiritali sanitate papa conseruare uult: q̄ precepit vt moniales corporaliter infirme taliter curentur q̄ sanas in diuinis beneplacitis vacantes: nullo modo ualeant confundere vel turbare. Et ita cōmoditatem cōmunitatem semper considerauit: nunq̄ autem particularem. Secundum est: quod in hac rubrica papa loquitur de grauibus

Clausura mo. Commissarius. Fo. xxij.

infirmis curandis: quod patet quia dicitur quod curentur maxima cura et maxima diligentia: cum sollicitudine: et per omnia: et similia verba. Unde sequitur evidenter quod summus pontifex intellexit se grauibus in firmitatibus. Aliter enim esset minus proportionate referri ad infirmitates leues sed ad graues: cum secundum iura et omnimodam veritatem: maxima maximis referantur. Et si prouideretur ad infirmitates graues curandas (quod negari non potest) clare constat quod ille casus: scilicet valde euidentis et grauis dispendij euitandi: non obtinet locum nisi in infirmitatibus contagiosis: vt ante dictum est. Et sic dicitur. R. ¶ D. AD. predictam monialem licentiam non potest.

¶ Quinto et finaliter: licet omnia supradicta non militarent: que iuridice militat: Quinta pro non curemus querere multas disputationes cum excusari possunt: nam vbi est casus legis: non est questio iuris: vt in l. ancilla. l. de futris. Tercius est expressus in proposito in capi. v. nico de statu regul. lib. vi. cuius verba talia sunt. Periculosum et detestabilem quarundam monialium. etc. Inferius sequitur vbi facit. Sancimus vniuersas et singulas moniales presentes atque futuras cuiuscumque religionis sint vel ordinis: in quibuslibet mundi partibus existentes: sub perpetua in suis monasterijs debere de cetero permanere clausura. Ita quod nulli earum religionem tacite vel expresse professæ sit vel esse valeat: quascumque ratione vel causa (nisi forte tanto et tali morbo euidenter earum aliquam laborare constaret: quod non posset cum alijs absque graui periculo seu scandalo commorari) monasteria ipsa demum egrediendi facultas. Ex quibus verbis clare constat: licentiam huiusmodi auctoritate apostolica esse prohibitam. Nec obstat si aliquis dicat quod hoc potest intelligi: de exundo ad domos secularium (ne secularibus moniales illecebris inuoluantur) et non ad aliud monasterium causa curandi vel huiusmodi. Nam glo. non curat de similibus interpretationibus: sed intelligit textum illum de erita simpliciter et absolute: dicens quod nec ad aliud monasterium causa curandi vel huiusmodi: sed quod sit in perpetua clausura: preterquam in duobus casibus quos excipit: quorum moister nullus est. Igitur. R. ¶ D. AD. predictam monialem licentiam non potest: vt multipliciter et euidenter probatum est per predicta.

¶ Ex predictis inferitur euidenter: quod nullatenus potest aliquis predictorum prelatorum: absque licentia sedis apostolicæ mutare aliquam monialem sine cure subiectam: de monasterio in quo professæ est: vel de alio ad quod legitime translata est ad aliud monasterium: vt ibi habeat curam infirmarum: vel vt pulset organa vel propter alias conuincitales causas: nisi solum per cautis expressis per Urbanum vt supra positum est.

Commissarius.

¶ **FO.** statuit vt quando generalis minister electus fuerit de cismontanis: instituat in partibus ultramontanis vniuersalem commissarium: ab eisdem ultramontanis fratribus eligendum: cui minister generalis super prefatos fratres ultramontanos vices suas committat: put caplo generali expedire videbitur. Ita tamen quod commissarius prefato ministro generali omnino de subiciatur: vt ceteri dicti ordinis prelati subijciuntur: ac illi per omnia secundum regulam obedire teneatur. Dum vero minister generalis fuerit ex ultramontanis

fratribus electus: tunc pariformiter comisarium generalem cismontanum insti-
tuere debet: parimodo quo de vltromontano comisario superius dictum & sta-
tutum est. Qui quidem comisarius generalis per trienniu solum: generalis com-
missionis fungetur officio. Quo trienio elapso: nouus comisarius per ministrum
generale in capitulo generali vt supra eligendus (sicut quod vltromontanis vel
cismontanis de comisario fuerit prouidendum) institui debeat. B. sffo. 29.
concessione. 95.

2 **C** Idem Leo statuit: qd minister generalis in partibus in quibus suis sex annis
fuerit: & ad alias partes se conferre voluerit: p eo tempore quo absens fuerit: com-
missarium loco sui: de consilio & assensu diffinitorum capituli generalis dicitur re-
linquere possit. B. sffo. 29. conce. 95.

C Idem Leo statuit: p visitatores monialiu sancte Clare antea appellati: nuncu-
pentur comisarii: put habetur infra Admonales. §. vltimo.

3 **C** Idem Leo fecit quoddam decretum aduersus comisarios cruciate: put
habetur in dictione Cruciate. §. 4.

Collector.

C Quia circa auctoritatem comisarii generalis prefati: nonnulla orta sunt du-
bia scitu digna: que in vniuersitate Salmantina per plures turperitos discussa
decisa sunt: adeo huiusmodi dubia cum suis decisionibus hic inserere visum est.

Primum du-
bium.

Primum dubium: verum prefata bulla vniouis stante: sit censendum qd com-
missarius generalis sit ordinarius iudex et prelatiis fratriu minorum cismo-
ntanorum: aut delegatus? Ad hoc respondetur: qd comisarius generalis (de quo
in bulla predicta) habet potestatem delegata et non ordinaria: qd delegatus dicitur
qui gerit vices alterius: vt notatur in rubrica. de offi. dele. et in l. j. ff. de officio
eius cui mandata est iurisdictione. Et talis est hic comisarius: vt patet ex predicta
bulla. §. Veru: ubi: minister generalis instituet vnu generalem comisarium: cui vi-
ces suas committat. **C** Nec obstat regula tradita per glo. et doctores in c. Lum ab
ecclesiarum prelatiis. de offi. ordi. cum sua materia: et cum multis theoricis docto-
rum: qd in contrarium vni faceret: qd illa applicari ad hunc casum nequeunt. Quod
patet ex duplici capite. **C** Primum: qd illa regula cum omnibus p ea aductis:
loquitur in electo ab vniuersitate: vt ibi dicitur. Sed hoc non est in casu nostro: qd om-
nes fratres minores ta cismontani qd vltromontani simul faciunt vnu collegiu
seu vniuersitatem. Cismontani aut tantum: vel vltromontani tantum: nec faciunt
collegiu nec vniuersitatem post prefata bulla vniouis: qd eos omnes facit vnu
corpus. Ergo sequitur qd regula predicta non habet locum in hoc casu. Unde re-
sultat: qd illud qd in bulla dicitur qd iste comisarius eligatur: no potest dici vera et pro-
pria electio: cum non fiat a collegio vel ab vniuersitate: sed a parte collegii: seu a
quibusdam particularibus pro vtilitate. et commodo eos particulariter tangente
Ideo verbu (eligendu) positu in dicto. §. Veru: no sapit electionem iuridicam
& canonicam: vt in titulo de electione. sed sapit quedam consensum aut approbatio-
nem illoru quibus preponitur. fuit. n. visum vtile concedere predictu comisariu
ppter latitudine ordinis. fuit etia visum vtile qd talis comisarius daretur ad
beneplacitu & consolationem eoru quibus dabatur. Ideo fuit illis concessum vt
eligerent. i. p voluntate et consolatione sua in illu consentirent. Argumeto. c. Super
questionum. §. Veru. de offi. dele. Quinimmo posito qd esset electio vera: non se-
quitur conclusio. i. qd iste comisariu sit ordinarius: vt patet ex eo qd hic statim se-
quitur. i. secundu caput. **C** Secundo in casu regule supradicte: duo tantum requi-

rantur ad consequendam iurisdictionem ordinariam. s. electio collegij: et confirmatio superioris. Et statim electus et confirmatus consequitur iurisdictionem legis ministerio et operatioe. Nec est op^a alia commissioe hois: vt in. c. Trasmisiam: de electione. Unde hec iurisdictione dicitur ordinaria: qz conceditur a lege. Tamē in casu nostro hic commissarius non consequitur iurisdictionem ex duobus iurisdictionis. s. electione et confirmatione: sed necessarium est tertium. s. qz minister generalis committat illi vires suas: vt bulla ipsa disponit. Itaqz iurisdictiones recipit ab homine vires suas committente: et non a lege ministrante seu operante. Ergo sequitur qd est delegatus et non ordinarius. C Sed ad huc posset aliquis opponere dicēdo qd sit ordinarius sicut vicarius generalis epi: qui licet recipiat iurisdictiones ex commissione tamē dicitur ordinariā habere iurisdictione: per glo. in. c. 2. de officio vicarij. lib. 6. cū similibus. Sic iste generalis commissarius quibus recipiat commissionem generalis ministri: videtur qd eius iurisdictione sit ordinaria. Ad hoc respondetur: qd illud est verum in vicario generali: non autē in eo qui ponitur in certa parte diocesis: qui dicitur foraneus: qui non habet ordinariā sed delegatam: per glo. et doctores in Clemētia Et si principalis: de Rescriptis, cū similibus. Cui videtur similis iste commissarius: qui non generaliter in toto generalatu sed in parte constituitur. Videmus etiā insuper qd illi iura vocant officialem: hinc vero papa in bulla vniuersis commissarium appellat. Ergo iurisdictione huius nō debet dici ordinaria s; delegata. C Nec videtur obitare caplm Qui in pierijs: de offi. ordi. qz glo. ibi dicit et doctores: qd vterqz tā maior qz minor debet esse epus et cōsecratus: et sic quo ad dignitatē equalis. Hic vero primus est minister: secundus vero non: sed commissarius: quod forte non vacat ministerio: vt. s. sit eadē equalitas iurisdictionis in vtroqz. s. ordinaria: vbi est eadē equalitas dignitatis in vtroqz. s. epalis. In hoc vero similiter cū non sit eadē equalitas in dignitate: qz vnus est minister et alter commissarius: quid mirū qd non sit eadē equalitas in iurisdictione: nemo qd vna sit ordinaria et altera delegata? Unde glo. ibi dicit: qd ille minor epus: erit suffraganeus alteri. Que suffraganeitas si vere et pprie accipiatur: vt est in epis suffraganeis archiepis: necessario sequitur qd ille debet habere ordinarias iurisdictiones: cū secundū hoc alter epus de prima iurisdictione se intrinsece non potest in tāgentibus subditos istius minoris epi. Unde oportet qd hic minor episcopus habeat immediate ordinariā iurisdictionem. Nec videtur vacare ministerio qd papa in bulla sua eū appellat commissarium: quod de sui natura et propria significatione sapit delegationem. In predicta vero decretali Cū in pleriqz: vocat illum presule: quod sapit dignitatem et ordinariam iurisdictionem: vt de vicario episcopi dictum est.

Secundū dubiū: an minister generalis possit amouere hunc commissariū sine crimine vel cā? Ad qd respondetur qd nō: qz bulla vult esse predictū commissariū per triennū: vnde oportet qd sit. S; alius substitui nō potest: nisi in capitulo generali. Nec minister potest alter ponere alium. Unde cū oporteat qd sit commissarius: et isto animo nō potest alius poni: sequitur qd iste non potest remoueri. Et ex predictis in prima questione: vñr exclusa omnia fundamenta que in contrarium adduci possent.

Secundum dubium.

Tertium dubiū: vtrū minister generalis possit diminuerē seu limitare potestatem dicti commissarij: vel in aliquo alterare? Ad hoc videtur dicendū: qd minister generalis libere potest limitare ac restringere potestatem sui commissarij.

Tertium dubium.

Commissarius.

Ad quod probandū: fiat fundamentū ex tribus considerationibus. **C** Prima consideratio: quod minister generalis cū sit iudex ordinarius omnium fratrum minorum: in re suorum: et iure communi poterat facere commissarius: et commissarios generales et speciales cū commissione plenaria vel limitata: ut sibi placuisset. Sed post hoc ius commune: superuenit bulla Leonis exorbitans ab illo iure communi: et restringens hanc potestatem in modo constituendi, scilicet quod fiat per electionem. Et hec fit prima consideratio. **C** Secunda consideratio fit: quod licet fateamur quod indefinita legis equipollentia vniuersali in propria seu in stricta significatione: et sic verbum vices indefinite prolatum: proprie intelligendo vel stricte significat omnes vices: non potest tamen negari quod verificetur in aliquibus vicibus: licet aliquibus detractis: saltem in larga significatione: cū pluralis loquutio duorum numero sit cōtēta: ut dicit regula iuris. **C** Tercia consideratio est: quod dispositio odiosa: et de sui natura restringibilis: ut est statutum: extenditur ad latam significationem ad evitandam correctionem iuris communitatis. Tertius valde singularis est: et ibi Abbas in c. Cum dilectus. de consuetudine. Ex quibus considerationibus concludi videtur necessarium: quod cū dicta bulla sit exorbitans et odiosa: debet extendi ad latam significationem: ut minus deroget predicto iuri communi. Et sic verificatur in vicibus: licet non vniuersaliter. **I**dem terea in commissionibus iurisdictionis factis per ordinarium: reperimus expressum quod indefinita verificetur detractis aliquibus. ter. est in c. capi. secundo et ultimo de officio vicarii lib. 6. Sed talis est hic: quia committens est ordinarius: scilicet minister generalis. Imo et fortius tenendo quod iste commissarius habeat potestatem delegatam: ut supra probatum est: que odiosa est: et officialis seu vicarius episcopi habeat ordinariam: que favorabilis est. De quo vicario et officiali loquuntur illa iura de officio vicarii: supra allegata. Unde si vicarius seu officialis episcopi in quem transit ordinaria iurisdicatio: que est favorabilis: habet locum quod indefinita verificatur detractis aliquibus: multo fortius verificabitur in eo in quem transit iurisdicatio delegata: que est odiosa. Et quod iurisdicatio ordinaria sit favorabilis: et delegata odiosa: dicit hoc glo. in capitulo primo: de rescriptis libro sexto. **E**t non videtur obstare supradictis quod in contrarium dicitur: scilicet quod indefinita equipollent vniuersaliam huic iam ex supradictis patet responso. **N**ec etiam videtur obstare quod dicitur: quod minister generalis committit coactus: quia similiter episcopus ponit coactus vicarium generalem in episcopatu: ut patet per Abbatem in c. Quoniam in plerisque: de officio ordinarii: in iuribus per cū ibi allegatis. Sed quis dubitat quod possit episcopus sibi retinere aliquos casus? Unde ibi habemus instantiam. **D**esertum quia ille episcopus cogitur a iure communi hic vero: scilicet minister generalis cogitur per bullam ex orbitatem a iure communi. **N**on videtur etiam obstare. c. Quoniam in plerisque: de officio ordinarii. etiam pre supposito dicto cardinali. qui ibi allegatur in contrarium: si ut supradixi ille est proprie suffraganeus maioris episcopi. Quo casu (ut iam dixi) est necessario concludendum: quod maior episcopus non potest se intrromittere de prima instantia inter subditos minoris episcopi. **D**esertum: ille casus videtur valde alienus et diuersus ab illo nostro: quia ibi non solum lingua erat diuersa: sed etiam sub vna fide: ritus et mores erant diuersi in sacramentis et diuinis: unde facile posset scandalum generari sine aliquibus oporteret eos recurrere ad alium: in tam granibus et ponderosis contra suos mores et ritus. In casu vero nostro: in sacramentorum et diuinorum celebratione: et huiusmodi granibus: nulla est differentia inter eos: et

tanos & ultramontanos: cum ex regula & voto uniformiter omnes teneantur se qui romanam ecclesiam: & privilegia eadem sint vtrisque concessa. Itaque differentia potest remanere: non in votis: non in regulis: non in divinis officiis: non in sacramentis: non in ritibus et moribus eorum: nec in aliquibus essentialibus & gravibus: aut ponderosis: sed in aliquibus levis ceremonijs. Unde ex reservatione aliquorum non est de quo timeatur scandalum vel repugnancia. Data ergo dissimilitudine: videtur cessare argumentum. Hanc differentiam vel casus dicitur sitatem confirmat predicta bulla in preallegato. §. Verum. vbi expresse dicitur: quod hic commissarius datur propter latitudinem ordinis: quia vnus non videbatur posse sufficere. Non autem propter varietatem morum vel rituum circa divina & sacramenta. In predicta vero decretali: Quonia in plerisque: totum e contra: quia ibi non erat latitudo: sed propter rituum & morum varietatem in essentialibus: ex quorum non observatione possent facile illi scandalizari. C. Supradictis tamen omnibus: et alijs pluribus que dicti possent omitti: huic questioni finem ponit eadem bulla in dicto. §. Verum: cuius talia sunt verba, Lii minister generalis vices suas committat: per capitulum generale expedire videbitur. In quibus verbis tria videntur ponderanda. ¶ Primum hoc verbum videbitur: quod sapit arbitrium rationabiliter regulatum: vt iura & doctores sepe dicunt. Unde patet: quod hec potestas committenda generali commissario: debet prius moderari per capitulum generale secundum arbitrium rationabiliter et iuridice regulatum. Secundum ponderandum est: quod hoc decretum seu arbitrium debet precedere commissionem de necessitate ad sui validitates. Tertium est: quod hec verba important ampliationem vel diminutionem. Ampliationem non important: quia ultra totum nihil possunt ampliare. Ergo sequitur quod important diminutionem. Ex primo & vltimo istorum resultat: quod commissio que fit predicto commissario generali potest esse limitata et restricta. Ex secundo resultat: quod predictum arbitrium vel determinatio debet precedere commissionem: alias est in utilis: aliter quatenus assumit vires a bulla. C. Concluditur itaque: quod aut commissionem factam huic commissario generali precedit predicta modificatio: decretum vel arbitrium capituli generalis: aut non. Si precedit: valet commissio cum suis limitationibus et restrictionibus ibi factis. Si non precedit: non valet commissio quatenus assumit vires a bulla. Si autem assumit vires extra bullam: puta ex iure cetero iure (vt supra dictum est) potest poterat generalis minister facere commissarium: tunc nulli dubium quod possit limitare & restringere ad libitum: necum & possit totaliter renouare. Et sic inane tertium dubium luculenter discussum.

Quartum dubium est: an generalis minister possit mittere commissarium generalem sicut primum qui erat per electionem: Respondetur quod non potest mittere talem secundum commissarium qui concurrat cum primo: quia scilicet bulla prefata: vnus tantum debet esse commissarius generalis: et sub certo modo & forma positus. Ergo nec potest dari secundus: nec nisi sub illo modo: et in capitulo generali: vt predictum est.

Quintum dubium: vtum saltem possit minister generalis mittere aliquos commissarios speciales ad aliquas speciales prouincias: vel per particularem negotio: Respondetur: quod hec questio potest capi dupliciter. Aut. n. commissarius specialis mittitur per aliquam prouinciam: aut custodia: vel contentus: ex causa omnino potestate commissarii generalis quo ad illam prouinciam: vel custodiam: seu contentus.

Commissarius.

Aut mittitur specialiter ad aliquam causam: seu causas: in ceteris tamen remanente potestate commissarii generalis in eadem provincia: custodia vel conventu. In primo casu vel primo modo: ut quod non posset facere: supposito quod commissarius generalis fuit institutus auctoritate bullae: et precedente arbitrio et determinatione capiti generalis: ut superius dictum est. C. Ratio huius est: quod tot tales speciales commissarios posset facere: quod subtraheret commissario generali paulatim totam commissionem vel magnam eius partem: unde posset fieri fraus legi. Hoc tamen est intelligendus verum: praeterquam si tali provinciae: custodie: vel conventui esset utile providere de tali commissario specialiter: ut quia commissarius generalis esset negligens: aut suspectus: aut alias insufficientis illi provinciae: custodie vel conventui. C. Fundamentum huius est: quia lex extenditur et restringitur ad terminos sue rationis: et est notissimum in iure. Ratio autem quia fuit in bulla prouisum de isto generali commissario: nec fuit favor istius ministri: nec generalis commissarii: sed subditorum: ut patet in bulla. s. propter utilitatem eorum ne debito remige fraudarentur. Ergo in tum impeditur minister generalis dare speciale commissarium: inquit maior utilitas non postulauerit: quod lex ultra non trahitur: cum ista fuerit ratio eius: praesertim in derogatione iuris alterius. s. ministri generalis: cui per bullam auferitur libera potestas dandi commissarium ad libitum suum: ut proprio iure facere poterit. Et quod in favore fratrum inductum est: non debet retorqueri in eorum danum: et odium: ut dicit regula iuris. Cum ergo in fauorem fratrum et propter eorum utilitatem sit inducta institutio huius commissarii generalis: non debet per eam impedi specialis datio vel institutio commissarii ubi et quando fuerit utilis. C. Praeterea: si legatus generalis et causa non inter orta: vel antiqua noniter renelata: potest prohibere delegatum speciale datum non a se sed a papa: ut in l. Si hominem. ff. mandati: et ibi Barto. et Abbas in c. Studuisti. de offi. lega. et in aliis locis: quibus predictus est maior illo in causa sibi commissaria: ergo fortius poterit generalis minister ex aliqua ex supradictis causis: vel alia iusta nouiter orta: prohibere predictum commissarium quo ad unam provinciam: custodiam: vel conventum cum sit eius superior.

C. In secundo vero casu quando. s. commissarius specialis mittitur ad causam vel causas speciales in certis rebus: remanente potestate eiusdem commissarii generalis in eadem provincia: custodia: vel conventu: videtur quod possit mittere commissarios speciales: etiam sine aliqua causa de predictis: vel necessitate. Ratio huius est: quod minister generalis eo ipso quod eligitur ab vniuersitate fratrum et confirmatur: consequitur ordinariam iurisdictionem: per notata in c. Cum ab ecclesiariis. de offi. ordi. Ratione cuius ordinarie iurisdictionis potest dare commissarios tam generales quam particulares: ut l. Qui pro sua iurisdictione. l. vna. cum similibus. Nec autem potestas dandi commissarios fuit ei limitata in vna specie commissariorum. s. in generalibus quod non posset dare nisi vnum: et sub certa forma: ut patet in bulla. De alia vero specie. s. specialium commissariorum: nihil bulla disponit: unde relinquitur dispositioni iuris iurta. l. Commodissime. ff. de liberis et posthumis. cum similibus. Et a iure antiquo catenus intelligitur esse recessus per ius nouum: quatenus in iure nouo exprimitur: et non amplius. ut in l. Sancimus. l. de testamentis: cum similibus. Imo amplius secundum intellectum bullae: qui videtur magis licere: et rationi consonum: recte intuenti. Non enim tam voluit bulla ponere frenum generali ministro super institutionem commissarii: quam cum ad instituendum et ponendum illum: calcaribus stimulare et compellere. Declaratur sic. Quia forte generalis minister

confidens de se vellet solus portare totum onus regiminis et gubernationis : et nollet secum sumere alius adiutorem : scilicet facere commissarium : cum esset in sua libertate ponere vel non ponere : quod fuisse in magnum detrimentum religionis propter ipsius latitudinem : ideo papa videns commodum et incommodum ordinis : voluit imponere necessitatem ponendi saltem vnum commissarium generalem. Et autem esset magis aptus et acceptus nationi : voluit q̄ de consensu et beneplacito eorum poneretur. Quod autem hic sit verus et rectus intellectus bulle : facile videbitur intuenti. ¶ Verum : dicte bulle : cuius verba sunt hec, Verum quia cōspicimus ipsam ordinem per vniuersam christianitatem mirū in modum dilatatum esse : ne ob huiusmodi amplitudinem debito pastoralis regiminis careat beneficio ꝛc. Ecce motuum pape. s. vtilitas propter latitudinem. Sequitur vltterius in bulla. Decernimus : q̄ minister generalis instituat vnum generalem commissarium ꝛc. Que verba non possunt sonare : q̄ papa dat facultatem de nouo ministro generali : cum ipse hanc potestatem prius haberet a iure. Sed illam potestatem quam habet ponendi commissarium : voluit papa facere necessitatem : vt saltem ponat vnam generalem commissarium : velit nolit. Unde cum essent due species commissariorum : scilicet generalis et specialis : ꝛ ambe in potestate ꝛ libertate ministri generalis ponere vel non ponere : ꝛ ambe fuerint a iure inuente propter vtilitatem subditorum : ꝛ in adiutorium regiminis propter maiorem vtilitatem : voluit papa imponere necessitatem ministro generali saltem in altera earum magis vtili : scilicet in generalitatem speciem non tangens : quia in hoc solū voluit imponere necessitatem. Aliam autem speciem nō tam necessariam : voluit relinquere in potestate ministri generalis : sicut erat a iure commune. ¶ Dicitur etiam si verum est q̄ predictę cōmissiones tam generales q̄ speciales inuente fuerint ꝛ inducete propter vtilitatem subditorum in adiutorium regiminis ꝛ gubernationis : si pro quia : quia sic verū est : ꝛ propter huius vtilitatis augmentum papa voluit imponere necessitatem faciendi hunc commissarium : quomodo aut quo pacto dici potest : q̄ voluit impedire alios commissarios : ꝛ vtilitatem eorū ? Et sic intendens angere vtilitatem per vnam v. ā. per aliam diminueret : cū sit in iure vulgatum : q̄ ea que inducta sunt ad augmentum : non debent operari diminutionē : quod tamen hic esset. ¶ Dicitur etiam absurdum videretur dare casum in quo posset inferior : scilicet commissarius : quod nō posset superior cōmittens : scilicet minister. Sed ipse idem commissarius generalis potest facere istas particulares ꝛ speciales cōmissiones : ergo multo fortius minister apud quē remanet maior potestas : imo fons ipsius iurisdictionis ꝛ potestatis. ¶ Dicitur etiam si verū esset q̄ dato predicto generali commissario in natione illa : minister generalis nihil posset nisi personaliter ipse veniret ad illam nationē : non bulla vniouis sed diuisionis illa diceretur conuenienter hoc patet aperte : quia essent duo generalitates : vt prius : ꝛ duo capita in effectu : ꝛ vniū illa esset deventor : ꝛ non de effectu : contra mentem iurium ꝛ pape in bulla predicta. Non obstat dicere : q̄ quando minister personaliter veniret : non prohibetur exercere officium : q̄ hoc rarissime continget in toto suo tempore : vel nunq̄. Et ad rara : iura non adaptantur : nec propter illa facta fuerunt. ff. de legibus. l. Nam ad ea. Ex quibus videtur cōcludi : q̄ minister generalis potest mittere commissarios speciales quotiescūq̄ voluerit ad aliquas speciales prouincias vel causas : quando in ceteris remanet potestas generalis commissarii in prouincia : custodia vel conuentu : q̄ non subit aliqua de iustis causis supradictis :

Commissarius.

vel alia similibus. **C**ontra obstat quod in contrarium adduci possent. **C**onfirmo non obstat quod hec commissaria generalis sit dignitas vel officium: quod non potest distingi: quia quod hoc fateatur nulla ex hoc sequitur distinctio. **P**atet in officiali generali episcopi: quia non definit esse generalis quoniam aliqui casus a iure referuntur episcopo: vt in .c. primo et secundo. de officio vicarii: libro sexto. **E**t episcopus committit alijs specialiter aliquas causas: et ponit aliquos vicarios foranos in aliquibus partibus diocesis: vt in Clemantina Et si principalis. de Rescriptis. **N**ec legatus definit esse generalis in prouincia: licet ibidem aliquae causae specialiter alijs committantur: vt in .c. Studuisti. de officio legati: cum si milibus. **P**resertim quod si hoc ministro generali competit a iure: per ea que dicta sunt: nemini facit iniuriam qui videtur iure suo: secundum iuris regulam. **N**ec etiam obstat dicere: quod commissarius generalis est prelatus immediatus: quia hoc supra improbatum est: cum fungatur vice et commissione alterius. **C**ontra obstat si similiter quod dicitur: quod est data certa forma etc. quia illa est pro commissario generali et non pro speciali: qui relictus est iuris dispositioni: ex quo de ipso non est facta mentio: vt supra dictum est. **N**on obstat etiam quod essent duo capita: scilicet commissarius generalis et specialis: quia in immo nullis eorum est caput: sed ambo sunt membra capitis vnus: scilicet ministri generalis. **N**ec obstat dicere: quod debet esse vnus solus: quia hoc verum est precise in commissario generali in quo bulla disponit: vt dictum est: et non in specialibus qui iuris dispositioni relictus sunt. **P**ossent tamen aliquis dicere: quod superflua est hec differentia superioris facta inter commissarium specialem ad prouinciam vel custodiam etc. et commissarium specialem ad aliquam causam: vt in primo requiratur infra causa: et non in secundo. **V**idetur. n. superflua hec differentia: cum rationes superius posite pro secundo videantur equaliter concludere et locum sibi vendicare pro primo. **V**nde videtur: quod non magis requiratur causa in primo quam in secundo. **A**d hoc respondetur: quod non est omnimoda equalitas: quoniam vt supra dictum est: si tantam libertatem haberet in primo casu sicut in secundo: tunc esset in potestate ministri priuare commissarium tota commissione vel magna eius parte per viam indirectam: quod non est faciendum: vt. s. concedatur vna via: quod alia prohibetur.

Communicatio privilegiorum.

Collector.

Distinctio materie communicationis privilegiorum fratrum mendicantium. **R**espectu communicationis privilegiorum: facte sunt multe ac varie concessiones omnibus ordinibus fratrum mendicantium: que inferius annotantur. **S**ed attendere oportet: quod ille que specialiter concernunt fratres minores: et montales: ac terciarios eorum cure subiectos: ponuntur primo. **I**lle autem concessiones que tangunt fratres ordinis predicatorum: ponuntur secundo loco. **I**lle vero concessiones que spectant ad fratres Augustinenses: necnon ad suos terciarios: ponuntur consequenter in tertio loco. **Q**uedam autem concessio que pertinet ad fratres Carmelitano: ponitur quarto loco. **A**lia etiam insuper concessio atinens ad fratres ordinis minorum: ponitur quinto loco. **S**ed pro omnibus mendicantibus insimul habetur quedam alia concessio: que ponitur in fine omnium predictarum. **D**einde addantur alia ex privilegijs fratrum non mendicantium: nobis denno communicatis.

Confirmo fratribus minoribus: ac etiam predicatoribus.

Cōmunicatio privilegiorū. Fo. xxxvj.

Sirtus. 4. concessit professoribus ordinis m. vt concessis fratribus predicatoribus: et eiusdem predicatorum ordinis fratribus: vt concessis predictis fratribus minoribus privilegij: indulgentijs: gratijs: favoribus: et indultis: tam spiritualibus q̄ temporalibus: a romanis pontificibus predecessoribus suis et alijs auctoritate habentibus (que omnia ac si nominatim exprimerentur haberi voluit pro expressis) potiri: et gaudere possint et debeant perpetuis futuris temporibus: in omnibus et per omnia: prioribus et sine vlla differentia: perinde ac si que vni ex ordinibus predictis sunt concessa: vtrique si mul nominatim concessa fuissent: aut concederentur imposterū. Et voluit: q̄ ea que de magistro generali et provincialibus prioribus dicti ordinis predicatorū ac monasterijs monialium sub eorūdem fratrum predicatorum cura: et secundū ipsius ordinis instituta videntur: sunt statuta: in generali et provincialibus ministris et vicarijs dicti ordinis minorū: et monasterijs monialium sancte Clare: et econtracēdicantur esse statuta. B. fo. 61. Et ffo. 144. conce. 354.

² Pro monia lib^o. s. Clare

IDEAD Sirtus statuit: q̄ monasteria et loca monialium sancte Clare ac facti Dñici: eorūq̄ abbatiss: prioriss: procuratores: syndici: oblati: et vtriusq̄ sex^o tertij ordinis de penitencia nuncupate persone predictę: eisdem privilegij et immunitatibus: gratijs favoribus: concessionibus: indultis spūalibus et temporalibus fratrum predicatorū et minorū ordinibus: et illorū p̄fessoribus: domibus et locis: ac procuratorib^o et syndicis: oblati: et cōuersis: seu alijs quomodolibet per p̄decessores suos: aut per ipsummet Sirtū hactenus concessis et in posterū concedendis: quavis auctoritate (quatenus earū sexui et statui non contradicant) libere et licite vti possint et debeant in oibus et per oia prioribus et sine vlla differentia: ac si eisdem monasterijs: locis et personis predictis: nominatim concessa forent et concederentur expresse. B. fo. 66. Et ffo. 148. conce. 362.

³ Pro fratribus minorib^o et p̄dicatorib^o et eis subiectis.

IDEAD Sirtus in bulla Aurea: oēs et singulas gratias: cēcessionēs et peccatorum remissiones: immunitates: exēptiones: facultates: privilegia et indulta spiritualia et tēporalia quacūq̄ sint: remunerari sancti Augustini et Carmelitarū et seruoū sancte Marie fratrum ordinibus: et eorū ecclesijs et oratorijs: ac domib^o prioribus: fratrib^o et sororibus: cōuersis et oblati: et vtriusq̄ sexus personis de penitencia nuncupatis: a predecessorib^o suis romanis pōtificib^o et ab eodē Sirtō aut alijs auctoritatē habentibus (q̄ oia: ac si noiatim exprimerentur: haberi voluit p̄ sufficiētē expressis) cōiunctim vel diuisim: in gr̄ie vel in cōmuni cēcessa: eisdę vel eorū cuilibet predicatori et minorū fratrum ordinibus: domibus: ecclesijs: oratorijs: gñali ministro: magro: priorib^o: et ministris puicialib^o: cōiunctualibus prioribus et guardianis: sororibus: oblati: cōuersis: et vtriusq̄ sexus tertij ordinis seu de penitencia nuncupatis: et alijs eorūdem ordinum personis: de nouo cēcessit: et in eis locum habere voluit: ac si eisdem nominatim: directe et expresse concessa fuissent. B. fo. 66. Et ffo. 149. conce. 367.

⁴ Pro fratribus ordinib^o. s. Francisci.

IDEAD Sirtus concessit seu cōmunicauit fratribus et sororibus trium ordinum beati francisci: omnia privilegia tam spiritualia q̄ temporalia: omnesq̄ indulgentias ceteris mendicantium ordinibus cōcessas: tam in cōmuni q̄ in particulari: eorūq̄ ecclesijs et locis quibuscūq̄. B. ffo. 109. conce. 464.

⁵ Pro monia lib^o. s. Clare

IDEAD Sirtus concessit: q̄ sorores sancte Clare sub obedientia fratrum nū. obier. exsistentes: gaudeant omnibus privilegij: exēptionibus et gratijs con-

Comunicatio privilegiorum.

cessis in genere sororibus reformatis sororis colete. o. ffo. 261. conce. 677. ⁊ ffo. 96. concessione. 338.

6
Nota.

Bonifacius 8. statuit: ad instar Innocentij. 4. q. quocumq; moniales commisse fuerint gubernatio fratru minorum: virtute aliquis indulti apostolici: moniales sic commisse gaudeant privilegij concessis ⁊ concedendis predictis fratribus. b. fo. 32. et ffo. 33. conce. 35.

7

Innocentius 8. concessit: ꝑ omnia indulta: gratie ac privilegia concessa ⁊ concedenda fratribus familie cismontane: censentur etiam concessa vltamontanis: ⁊ e converso. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 135. Et ffo. 69. conce. 145.

8
Pro testarijs in particulari viventibus.
Collecto.

IDEAD Innocentius extendit seu communicavit gratias ⁊ indulta concessa fratribus ⁊ sororibus tertij ordinis in comuni viventibus: etiam illis qui vivunt in particulari. o. fo. 64. Et ffo. 69. conce. 146. Et ffo. 100. conce. 375.
Qualiter prefata concessio sit intelligenda: ponitur in dictione Tertiarj post omnes concessiones. Vide ibi.

9

Ampla comunicatio privilegio.

Alexander 6. concessit fratribus mino. regularis observantie: vt omnibus ⁊ singulis gratijs ⁊ privilegij: libertatibus: immunitatibus ⁊ indultis spiritualibus ⁊ temporalibus: tam fratrum predicatorum: q; heremitarum sancti Augustini: ⁊ beate Marie de monte carmeli: omnibusq; alijs mendicantibus per sedem apostolicam vel legatus eiusdem: etia per litteras apostolicas mare magnum nuncupatas: batenus concessis (quorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur: haberi voluit pro sufficienter expressis) vti potiri ⁊ gaudere libere ⁊ licite possint ⁊ debeant: in omnibus ⁊ per omnia: perinde ac si predictis fratribus minoribus specificiter concessa fuissent. B. fo. 76. Et ffo. 159. concessione. 378.

10

Julius 2. concessit fratribus mino. con similem communicationem privilegiorum alioz ordinum mendicantium: ad litteram ponendo verba que Alexander. 6. posuerat in concessione communicationis. §. 9. immediate precedenti annotata. B. ffo. 12. conce. 49.

11
Pro fratribus circa ⁊ vlt. a montanis.

IDEAD Julius concessit fratribus mino. observantie vltamontanis: hoc est Hispanis: Gallis ⁊ Alemanis: ꝑ omnibus indultis ⁊ privilegij: exemptionibus: immunitatibus: gratijs indulgentijs ⁊ libertatibus familie cismontane concessis: ⁊ imposterum concedendis: vti: potiri: ⁊ gaudere libere ⁊ licite: profus ⁊ absq; vlla differentia in omnibus ⁊ per omnia valeant: perinde ac si illa omnia eidem familie vltamontane nominatim ac specialiter ⁊ expresse concessa fuissent. B. ffo. 57. conce. 69. Et ffo. 3. conce. 5.

12
Particularis ꝑ fratribus mt. regnozi castelle.

IDEAD Julius concessit fratribus minoribus: eorumq; domibus: omnia ⁊ singula privilegia: immunitates: exemptiones: concessiones: indulgentias ⁊ indulta: tam vire vocis aculo: q; alias sub quibuscumq; tenoribus ⁊ formis fratru ordinis predicatorum regularis observantie regnozi Castelle ⁊ Legionis: ac illorum domibus per ipsum Julium ⁊ predecessores suos romanos pdictes: aut sedem apostolicam concessa: ac si predictis fratribus ordinis mi. eorumq; domibus concessa forent. B. fo. 60. Et ffo. 127. conce. 284.

13
Declaratio nova concessio comunicationis

IDEAD Julius postea declaravit ⁊ concessit: ꝑ in predicta privilegiorum: gratiarum ⁊ indultozum prefatorum communicatione (scilicet ordinis predicatorum) tam vniuersaliter per predecessores suos toti ordini mino. q; etia per ipsum par-

riculariter predictorum regnorum prius facta: vt ea que quoad absolutionem ⁊ dispensationem vel alias: ad priorem generalem seu magistrum ordinis prefatorum fratrum predicatorum spectant: ad ministrum vel vicarium generalem fratrum minorum pertineant. Et ea que ad priores conuenticiales. i. prelatos singularum domorum ordinis predicatorum ⁊ eorum vicarios similiter spectant: ad guardianos ⁊ eorum vicarios ordinis minorum etiam pertineant. Et ea que ad priores seu vicarios vel subpriores prouinciales. i. prelatos qui medijs sunt (quocumq; nomine censeantur ⁊ vocentur) inter predictum generalem vel magistrum ordinis ⁊ priores conuenticiales eorumq; vicarios: si mili modo spectant: ad ministros ⁊ vicarios prouinciales ac custodes: qui etiam medijs sunt inter ministrum ⁊ vicarium generalem ⁊ guardianos eorumq; vicarios: similiter pertineant. Et q; sicut de potestate prelatorum: scilicet de prelati ad prelatos dictum est: ita de congregationibus vnius ad congregationem alterius ordinis: ⁊ de fratribus priuatis. i. sine prelatura: ad fratres priuatos: ⁊ de festiuitatibus ad festiuitates: in ijs casibus in quibus congregationibus: vel fratribus priuatis: ac festiuitatibus alterius ordinis: aliquid concessum est: nunc ⁊ pro tempore respectiue cōcessa intelligantur. Ita q; ea que in honorem sanctorum Dominici: Petri martyris: Thome de aquino: Catherine de senis: fratribus vel locis predicatorum sunt cōcessa: omnia illa fratribus mino. prefatis: eorumq; locis: ac festiuitatibus sanctorum francesci: Antonij: Lodouici: Bernardini: Bonauenture: Quinq; martyrum dicti ordinis qui apud Aldarrochium martyrij coronam adepti sunt: ⁊ sancte Clare: ac in alijs festiuitatibus dicti ordinis minorum: licet sint in maiori numero q̄ festa ipsorum fratrum predicatorum: sint ⁊ intelligatur concessa. B. sffo. 74. conce. 222. Et sffo. 81. conce. 263.

pnilegiorum
firm p̄dicato
ris facte fr̄ib⁹
minoribus.

Pro quib⁹
libet prelati
ordinis.

Pro sanctis
ordinis.

Leo 10. concessit: q; sicut moniales. s. Clare gaudent priuilegijs fratrum monialium que sub cura ipsorum sunt diuitari: ⁊ in spiritualibus tantum. O. sffo. 62. concessione. 196.

14
De priuile.
monialium s̄c̄e
Clare.

EDWARD Leo concessit: vt omnia ⁊ singula priuilegia ⁊ indulta ordini fratrum mino. tam per ipsum Leonem q̄ per alios quoscumq; romanos pontifices concessa fratribus regularis obseruantie ac conuenticalibus predicti ordinis: inuicē perpetuo sint cōmunicata: eisq; suffragentur: in quatum concordie per eundem Leonem facte non sunt contraria. B. sffo. 32. conce. 114.

15
Pro obser-
uatiōibus ⁊ cō-
uenticalibus.

EDWARD Leo declarauit ⁊ concessit: q; illud quod cōceditur omnibus sanctis ordinis predicatorum iunctim ⁊ cuiilibet seu aliquibus eorum: intelligatur cōcessum omnibus sanctis ordinis mino. etiam iunctim ⁊ cuiilibet eorum: etiam si sint in maiori numero. O. sffo. 58. conce. 164.

16
Pro sanctis
ordinis.

EDWARD Leo concessit sororibus tertij ordinis: q; possint gaudere potiri omnibus ⁊ singulis priuilegijs: gratijs: prerogatiuis: exemptionibus ⁊ indultis sub quibusuis verborū formis concessis ⁊ concedendis monialibus sancte Clare. Super quo dat seruatores. B. sffo. 46. conce. 141.

17
Pro tercia-
rij.

Pro monialibus conceptionis.

Leo 10. motu proprio ⁊ ex certa scientia concessit monialibus sancte et immaculate conceptionis gloriose virginis Marie sub obedientia fratrum minorum degentibus: vt omnibus ⁊ singulis priuilegijs: cōcessionibus: prerogatiuis: libertatibus: immunitatibus: exemptionibus: fauoribus: gratijs

18

Communicatio priuilegiorum.

et indultis spiritualibus et temporalibus per ipsum Leonem et sede apostolica fratres dicti ordinis ac monialibus sancte Clare: et sororibus tertij ordinis sancti francisci quomodolibet concessis et concedendis: et quibus fratres: moniales et sorores huiusmodi de iure vel priuilegio: aut consuetudine patrie vtuntur: potantur et gaudent: seu vti: potiri et gaudere quomodolibet poterunt in futurum (que omnia pro expressis et indistincte enarratis haberi voluit) predicte moniales in supradicta obedientia permanentes: vtantur: potantur et gaudeant: ac vti: potiri et gaudeant possint in omnibus et per omnia: et si ipsis concessa fuissent. Sicque per quoscumque iudices ordinarios: seu delegatos in foro contentiosos: ac per quoscumque cofessores suos: in foro conscientie: dum et quoties opus fuerit interpretari: iudicari et definiiri debere. **S.**

Cum pro tribus ordinibus sanctissimi patris nostri francisci.

19

Clemens. 7. motu proprio et ex certa scientia: oia et singula priuilegia: immunitates: exemptiones: indulgentias: peccatorum remissiones et gratias: ac oia et singula indulta ordini fratrum minorum regularis obseruantie et sancte Clare: ac tertio de penitentia nuncupato ordinibus: illorumque fratribus: monialibus sororibus: vtriusque sexus personis: ac monasterijs: domibus: ecclesijs et locis quibuscumque: etiam per modum extensionis seu cōicationis: et alias quomodolibet per quoscumque romanos pontifices predecessores suos: ac per ipsum et sedem apostolicam concessa: auctoritate apostolica approbant et immouant ac perpetue firmitatis robur obtinere: et inuiolabiliter obseruari debere decreuit. Ipsosque fratres: moniales: sorores: personas: monasteria: domos: ecclesias et alia loca huiusmodi: omnibus et singulis priuilegijs: immunitatibus: exemptionibus: concessionibus: indultis: indulgentijs: peccatorum remissionibus et gratijs quibusuis congregationibus dictorum aliorumque ordinum mendicantium quomodolibet concessis et concedendis. Necnon etiam quibusuis facultatibus et gratijs (fratrum professioni regularis obseruantie non contrarijs) alijs ordinibus quibuscumque non mendicantibus quomodolibet concessis et concedendis: vti: frui et gaudere possent atque debere in omnibus et per omnia: perinde ac si eis specialiter concessa fuissent. **S.**

Nota.

Cum pro fratribus predicatoribus sigillatim.

20

Leo. 10. motu proprio cōdicauit et de nouo cōcessit ordini predicatorum oēs et singulas gratias: concessiones: indulgentias: peccatorum remissiones et priuilegia: ac oia et singula indulta: tam spiritualia quam temporalia qualescumque illa sint: que minoribus: eremitarum sancti Augustini: Carmelitarum: seruorum beate Marie: ac minorum fratrum ordinibus: et eorum ecclesijs et oratorijs: ac ecclesijs ipsas et oratoria visitantibus: cuiuscumque status aut sexus existant: seu pro eorum manutentione et ornatu contribuentibus: necnon domibus et presidentibus: non solum generalibus: sed etiam provincialibus et conuentualibus: fratribusque et sororibus: necnon monialibus et cōuersis et oblatis: ac vtriusque sexus personis de penitentia seu tertij habitus nuncupatis: a predecessoribus ipsis Leonis: aut ab ipso eiusque successoribus: aut alijs auctoritatem habentibus: coniunctim vel diuinitim: in genere vel in specie concessa sunt: aut impofterum concedentur: ac si omnia et singula nominatim exprimerentur: dicto ordini predicatorum et illius ecclesijs: oratorijs: et ecclesijs ipsas et oratoria visitantibus: seu pro earum manutentione et ornatu contribuentibus:

Pro fratribus predicatoribus.

Nota.

Communicatio priuilegiorum. §o. xxxviij.

ne non dominibus: magistroꝝ generalit: prouincialibus et conuentualibus fratri-
bus: etiam et sororibus siue monialibus: conuersis quoq; et oblatis: ac vtriusq;
sexus personis de penitentia nominatis: et alijs eiusdem ordinis personis. Et
in fine ponit latissimas et fortissimas non obstantias: ita q; in omnibus com-
municacionibus priuilegiorum: non reperitur alia melioꝝ concessio: nec adhuc equa-
lis: vt patebit bene intuenti. *B. sffo. 69. conce. 216.*

C. 120 fratribus Augustinenſibus specialiter.

Alexander. 6. motu pprio cōcessit fratribus Augustinē sibus: vt om-
nium et singulorū religiosorū cuiuscunq; obseruantie fue-
rint et domorū: locorū: personarūq; in illis degentū: in quibus vt priuilegijs dicti
ordinis Augustinenſium vti possint: per eandē sedem cōcessum est: possint et va-
leant b: nōi Augustinenſes: ipsorū locorū: domorū et personarū in illis habitan-
tium: priuilegijs: indulgijs: immunitatibus: concessionibus: exēptionibus: indul-
gētjs et libertatibus eis in genere quacūq; apostolica auctoritate cōcessis (quo-
rum tenores haberi voluit p expressis et specificatis) vti: potiri et gaudere perpe-
tuis futuris tēporibus libere et licite. *B. sffo. 78. conce. 215.*

21
Hora,

Et hec est magna concessio: et cui nullibi aliam similit̄ reperi. Virtute autem hu-
ius videtur q; etiam fratres minores: ratione cōmunicacionis priuilegiorum: pos-
sint vti priuilegijs illorū quibus sua priuilegia sunt cōmunicata: vsq; ad datam
predicte concessionis Augustinenſium: sed non de impostorū concessis aut cōce-
dendis: quia de illis non est facta mentio.

Collectoꝝ

Julius. 2. omnia et singula priuilegia: immunitates: exemptiones: concess-
iones: indulgentias ac peccatorū remissiones: et indulta quecū
q; quibusuis congregationibus seu societatibus aut alijs locis: et illorū perso-
nis: ordinis fratrum eremitarū regularis obseruantie nuncupatis generaliter cō-
cessa: ad ipm ordinem fratrum eremitarum et illius personas: ac si illis specialiter
concessa fuissent: auctoritate apostolica cōtēdit: et illis communicauit. *b. sffo. 265.*
concessione. 684. *Et. b. sffo. 66. conce. 206.*

22

Et virtute huius cōcessionis: credebant aliqui fratres predicti ordinis: posse gau-
dere priuilegijs et indulgētjs particularibus: domibus sui ordinis concessis:
vt sancte Marie de populo vrbis Rome: et similibus. Et alij fratres aliorum
ordinum mendicantium credebant q; virtute cōmunicacionis priuilegiorum: si-
militer esset eis concessum. Sed Leo. 10. declarauit: debere intelligi: q; gaudeant
predicti fratres priuilegijs generaliter concessis congregationibus: et personis et
locis congregationum: et non domibus vel personis particularibus congrega-
tionum vel ordinis: concessis: vt habetur. *B. sffo. 56. conce. 157.*

Collectoꝝ

Et de q; Julius: priuilegia: immunitates: exēptiones: cōcessiones: indulgen-
tias: remissiones et indulta ordini fratrum eremitarum sancti Augustini: et il-
lius personis concessa: et ad illum et ad illas extensa: seu communicata: monia-
libus dicti ordinis sancti Augustini: vel sub cura dictorum fratrum viuentibus:
et que mantellum nigrum et corrigiam ad instar fratrum dicti ordinis deferunt:
mantellatis et corrigiatis nuncupatis mulieribus: quo ad ea que ad salutem ani-
marum ipsarum mantellatarū et corrigiatarum duntaxat concernunt: et earum
serui conueniunt: suffragari debere decreuit. *B. sffo. 67. conce. 207.*

23

Et circa nonnulla hic contenta respectu mantellatarum et corrigiatarum: vide *Collectoꝝ*
infra post. §. vigesimum octauum.

Communicatio priuilegiorum.

24. **C**ONRADVS Julius statuit: vt quicquid indulgentiarum et gratie fratribus ⁊ monialibus: mantellatis ⁊ corrigiatis ordinis heremitarum sancti Augustini concessum est: id omne vtriusq; serui concessum intelligatur: viris scilicet atq; mulieribus: dummodo a generali vel priore aut rectore alicuius loci dicti ordinis (auctoritate gratie assequende) facultatem obtinuerint, B. sffo, 76, concessione, 227, C. Vide in dictione Tertiarij: prope finem.

25. **C**ONRADVS Julius decreuit: communicationem priuilegiorum aliorum ordinu mendicantium factam fratribus Augustinensibus: ad ea etiam extendi que viue vocis oraculo ab eis impetrata: aut eis in gñe donata sunt. Et voluit vt quidquid alicui eorum dem: hoc modo: aut quouis alio concessum est hactenus: aut in posterum concedatur: siue conuentualibus: siue obseruantibus nuncupatis: id omne motu proprio ⁊ ex certa scientia: eisdem Augustinensibus sit concessum. b. sffo, 95, conce, 309.

25. **C**ONRADVS Julius: in alio breui predictis Augustinensibus directo: posuit sequentem clausulam. Communicationem quoq; priuilegiorum cum alijs ordinibus omnibus: firmamus ⁊ roboramus: volentes priuilegia nostra omnia integre: ⁊ ad verbum vt sonat: plenissime atq; inuolabiliter vbiq; gentium obseruari. b. sffo, 95, conce, 11.

27. **C**ONRADVS Julius confirmauit cōmunicationem priuilegiorum quam Sirtus 4. fecerat inter fratres Augustinenses ⁊ alios mendicantes. Et in super decreuit ac voluit: vt quicquid vtriusq; tunc ordini minorum: aut predicatorum: aut Carmelitarum: aut seruorum beate Marie concessum ab apostolica sede est: et quicquid in futurum concedetur: eisdem fratribus Augustinensibus concessum sit. Ita q; fratres huiusmodi eisdem concessionibus perpetuo vti possint: pennde ac si eis nominatim concessa essent. B. sffo, 67, conce, 212.

28. **L**EO 10. declarant ⁊ concessit: q; persone trium ordinum sancti Augustini: videlicet fratres: moniales: ⁊ mantellati: omnibus ⁊ singulis priuilegijs: gratijs ⁊ indultis que in mari magno seu in alijs concessionibus: tam per ipsum q; per alios Romanos pontifices. predecessores suos: ordini ante dicto concessis continetur: plene ⁊ largiter perfrui possint et debeant. Sed voluit: q; quarti gradus vtriusq; serus persone: indulgentijs tantummodo gaudeat. b. sffo, 122, concessione, 556.

Nota.

Collectoz.

Ciste persone quarti gradus videtur q; sunt que in aliquibus litteris apostolicis vocantur corrigiate. i. que solum deserunt corrigiam sancti Augustini: de quibus supra in. §. 24. Attamen vtrum huiusmodi corrigiati possint gaudere omnibus gratijs ⁊ concessionibus spiritualibus (virtute illius dictionis: indulgentijs) quibus alij predicti tres gradus seu persone trium ordinum predictorum gaudent: aliqui voluerunt asserere: sed oppositum est verum et certissimum: q; scz solum gaudent indulgentijs post istam prouisionē. Nam antea gaudebant sicut fratres: et admitterantur tempore interdicti ad diuina.

29. **C**ONRADVS Leo concessit generali priori Augustinensi. vt quicquid indulgentiarum ⁊ gñe fratribus: monialibus ⁊ mantellatis ac corrigiatis concessum est: id omne vtriusq; serui concessus intelligi: sicut supra. §. 24. concesserat. Jul. b. sffo, 122, conce, 557.

C. Ido fratribus Carmelitis specialiter.

30. **S**IRTUS 4. concessit fratribus ordinis Carmelitarum: vt gaudere ⁊ potiri possint ⁊ debeant: priuilegijs: indulgentijs: gratijs: ⁊ fauori-

Comunicatio priuilegiorum. Fo. rrr. r.

bus. ac indultis: tam spūalibus q̄ temporalibus: cōcessis fratribus predicatorum. Pro fratribus Carmelita-
lis.
bus: 7 minoribus: ac eremitanis sancti Augustini: uelut si predicto ordini Lar-
melitarum nominatum concessa fuissent: aut concederentur in futurum. Et circa
hūmōi cōmunicatiōē facit copiosam specificatiōem de concessis respectu pre-
latorum predictorū ordinum. B. fo. 105. Et ffo. 188. conce. 483.

C. Pro fratribus minimis specialiter.

Iulius. 2. cōcessit ac indulit cultricibus: ac fundatricibus ordinis mini-
morum: et earum vtriusq̄ seruis liberis procreatis 7 procrean-
dis: vt omnibus 7 singulis eiusdē ordinis minimorū priuilegijs: gratijs: immu-
nitatibus: 7 libertatibus: exceptiōibus: indultis: cōcessiōibus: 7 indulgentijs:
vtriusq̄ potiri 7 gaudere: libere ac licite valeant. B. ffo. 9. conce. 31. Pro fratribus
minimis.

Leo. 10. motu proprio 7 ex certa scientia approbavit: 7 innotuit: et con-
firmavit: ac plenam firmitatis robur obtinere: 7 firmiter obseruari
voluit: ac de nouo concessit communicationem priuilegiorum omnium ordinis
mendicantium: quam fecerat Iulius. 2. fratribus mi. obser. dando super hoc iu-
dices. B. ffo. 17. conce. 57. Pro oibus
mendicantib⁹

C. H. S. A. D. Leo concessit: vt mulieres virginales: seu viduales: aut celibē vitam
solēnter vouentes: etiā in consanguineorū vel affinium suorū: vel in proprijs do-
mibus: aut seorsum habitantes: priuilegijs 7 immunitatib⁹ quib⁹ ftes ordinis
cuius tertie regule habitum gestant: in omnibus 7 per omnia frui 7 gaudere de-
beant. B. ffo. 28. concessione. 91. 33

C. Et priuilegijs monachorum sancti Benedicti.

Eugenius. 4. concessit: q̄ omnia 7 singula indulta: concessiones: exem-
ptiones 7 indulgentie: ac quācuq̄ alia monasterio sancti Be-
nedicti vallis oleti: siue illius monachis quomodolibet concessa: ad omnia 7 sin-
gula monasteria reformata in Hispania per dictum monasterium: ac alia que in
posterum reformabuntur et de nouo construentur eisq̄ agregabuntur vel substi-
tuentur monasteria 7 eorum membra illorūq̄ prelatos 7 personas: ac visitan-
tes: integre 7 plenarie se extendant. Ipsi q̄ supradicta monasteria: prelati: perso-
ne 7 visitantes: illis omnibus ac singulis vti: frui 7 gaudere possint 7 debeant
iuxta oēm eorū formā. Ac cōcessiones: exemptiones: indulta: 7 indulgentie sint
et censeantur: 7 habeantur per inde in omnibus 7 per omnia: ac si pro ipsis om-
nibus 7 singulis: aut quolibet eorū specificē: singulariter 7 indiuidue cōcessa
fuisent: 7 pro eis aut p̄ quolibet ipsorū: originaliter emanassent. Voluit t̄: q̄ in
conuentum ad ipsos p̄ tempore personarū confessionibus audiendis: 7 abso-
lutionibus impendendis: licentia seu consensus ordinariorū locorū interueniat.
Quodq̄ presentes littere ad illa q̄ monasterijs: prioratibus: atq̄ locis prefatis se
extendant: 7 de illis intelligantur: nec non extendi 7 intelligi debeant: in quibus p̄
tempore fuerit numerus duodecim monachorum: ad minus: 7 q̄dū vixerint
in obseruantia regulari. B. 34

Iulius. 2. vniuersis abbatibus: prioribus: presidentibus 7 conuentibus
monachorum: alijsq̄ religiosarum personarum monasterijs con-
gregatiōis Hispanie ordinis sancti Benedicti concessit: q̄ omnibus 7 singu-
lis priuilegijs: immunitatibus: indulgentijs: prerogatiuis: gratijs: exemptionib⁹
libertatibus: et indultis cōgregatiōi cassinensi: seu sancte Justine: eorūq̄ mona-
sterijs: abbatibus: prioribus: presidentibus: conuentibus: monachis: oblati 7 35

Comunicatio privilegiorum.

alijs religiosiſ personis per ſede apoſtolicã in genere cõceſſis: quorũ tenores ac ſi de verbo ad verbũ præſentibus infererẽtur ⁊ exprimerentur: p̄ ſufficienter expreſſis ⁊ inferſis habẽdo: vtantur potiãtur ⁊ gaudeãt: ac vtĩ: potiri: ⁊ gaudere libere ⁊ licite poſſunt ⁊ valeant in oĩbus ⁊ per oĩa: perinde ac ſi oĩa ⁊ ſingula privilegia præſata: hĩõĩ congregatiõni ſancti Benedicte Hiſpanic: illiõq; monaſterijs: abbatibus: prioribus: præſidentibus: monachis ⁊ alijs personis religioſis præſatis: ſpecialiter ⁊ expreſſe conceſſa fuiſſent. B.

Ex privilegijſ Lartuſienſium.

36

Gregorius. 11. conceſſit Lartuſienſibus: vt oĩa privilegia domũ Lartuſie Granopolitanẽ ⁊ alijs domibus Lartuſienſis ordinis conceſſa: ad oēs ⁊ ſingulas domos dicti ordinis etiã in poſterũ edificandas ſe extendant: cũ canonice fundate ⁊ edificate extiterint. Et q̄ domus iſe: ac perſone que in iſis p̄ tpe morabuntur: oĩbus ⁊ ſingulis privilegijſ hĩõĩ gaudeãt ſicut gaudet dom⁹ Lartuſie ⁊ alie dom⁹ ac perſone in eis degentes. B.

37

Pius. 2. cõceſſit præſatis Lartuſie lib⁹: vt privilegia: cõceſſiones: indulgẽtias: libertates: exẽptiones: immunitates: gratias ⁊ indulgentias prædicto ordini ⁊ domibus ac perſonis: etiã motu proprio ⁊ ex certa ſcĩa quis mō: reſpectu ſingularitate ſeu cã:õiter vel diuini ſi cõceſſa: q̄ quot ⁊ qualia ſint: etiã ſi expreſſionem reſeruentur in diuina: ſiue alias ſpecialẽ: eorũq; oĩũ ⁊ ſingulorũ tenores ⁊ effectus: ac ſi de verbo ad verbũ infera forẽt ⁊ expreſſe narrata: ad oēs ⁊ ſingulas eiuſdem ordinis domos: etiã in poſterũ edificandas: necnon ad ſingulares earũdem domorum pro tempore perſonas: pariſormiter extendãtur: tam in iudicio q̄ extra. Non obſtantibus tẽ. B.

38

Leo. 10. ⁊ Adrianus. 6. conceſſerunt ordini ſanctiſſime trinitatis ⁊ redemptionis captiuorũ: ac illius monaſterijs: miniſtris: ſuperioribus: fratribus: ac alijs quibuscunq; in eiſdem monaſterijs p̄ tẽpore degẽtibus personis prouincie Caſtelle: ⁊ Legionis: ⁊ Granate regnorũ: in obſeruantia regulari degẽtibus: vt omnibus ⁊ ſingulis privilegijſ: prerogatiuis: cõceſſionibus: antelationibus: immunitatibus: exẽptionibus: fauoribus ⁊ indulgentiis: ac peccatorũ remiſſionibus ⁊ indulgẽtijiſ: etiã mare magnũ nũcupatis: ⁊ alijs quibuscunq; ſiſ apoſtolicis: ⁊ gratijs quibuscunq; etiã viue vocis oraculo: quatuor ordinibus mendicantiũ: ⁊ eorũ ſingulis: etiã quo ad interdicti relaxationẽ: ⁊ miſſarũ in eorũ feſtiuitatibus: cõmemoratiõibus ⁊ ſolemnitatibus celebrationes: ⁊ alias quouis modo p̄ quõſcunq; romanos pẽtiſſices ac ſede aplicã in genere vel in ſpecie: ſiue ⁊ p̄ tẽpore cõceſſis: cõfirmatis ⁊ innouatis: quorũ oĩũ tenores bñi voluerũt præſati Leo ⁊ Adrianus p̄ expreſſis: ⁊ quibus domus: priores ⁊ fratres ordinũ mẽdicantiũ hĩõĩ de iure vel de cõſuetudine: ⁊ iuxta privilegia ⁊ indulgentias prædicta vtantur: potiuntur ⁊ gaudent: ac vtĩ: ⁊ potiri: ⁊ gaudere poſſent quomodolibet in futurũ: vtĩ: potiri ⁊ gaudere in oĩbus ⁊ per oĩa: perinde ac ſi ſingula privilegia hĩõĩ: ordini ſanctiſſime trinitatis ⁊ redemptionis captiuorũ: ac illius monaſterijs: miniſtris: ſuperioribus: fratrib⁹ ⁊ perſonis præſatis ſpecialiter cõceſſa fuiſſent. B.

39

Idem Leo ⁊ Adrianus conceſſerunt omnibus ⁊ ſingulis chriſti fidelibus veſte penitentibus ⁊ confeſſis: qui dicti ordinis ſanctiſſime trinitatis ⁊ redemptionis captiuorũ: tam viroũ q̄ mulierũ exiſtentibus in regnis Caſtelle ac Legionis ⁊ Granate: eccleſias illis anni diebus quibus peccatorũ remiſſiones ⁊ in-

Particula
ris p̄ exiſten
tib⁹ in regni
caſtelle legio
nis ⁊ gr̄. anate

Interd. cõ.

Particula
ris p̄ regnis
regni caſtel

Lōicatio priuilegiōrū. Lōicare. Fo. r.

Indulgentie per eosdem fratres cōsequantur vi sitauerint: ac qui deuotionis seruo
 re ductim habitu ordinis sanctissime trinitatis ⁊ redēptionis captiuorū hūmōi
 decederint: aut eorum corpora seu cadauera dum ab hoc seculo migrauerint in
 ecclēsijs monasteriorū sanctissime trinitatis ⁊ redēptionis captiuorum hūmōi
 sepelire ordinauerint: seu de proprijs eorū bonis pro redēptione captiuorum
 aliquam pecunie cōstitatem per ministrū prouincialem dicti ordinis pro tempore
 existentem designandā erogauerint: aut etiā qui scapularium eiusdē ordinis san
 ctissime trinitatis ⁊ redēptionis captiuorum de manu alicuius illius prelati:
 etiā absq; alicuius voti emissionē susceptum detulerint: necnon vtriusq; serus
 eiusdem ordinis sanctissime trinitatis ⁊ redēptionis captiuorum fratribus ger
 manis nuncupatis: vt omnes ⁊ singulas indulgentias: ⁊ peccatorum remissio
 nes fratribus ordinis sanctissime trinitatis huiusmodi concessas consequantur:
 ac suffragiorum ipsius monasterijs pro tēpore factorum participes fiant. Nec
 non priuilegijs: indultis: prerogatiuis: exemptionibus: concessionibus: ante
 lationibus: ⁊ gratis monasterijs ⁊ ordini sanctissime trinitatis huiusmodi i ge
 nere vel in specie concessis: ⁊ quibus fratres ordinis predicti viuunt: potiuunt
 et gaudent: seu vti potiri ⁊ gaudere poterunt quomodolibet in futurum: vti po
 tiri ⁊ gaudere perinde possint ac si illa eisdem fidelibus ⁊ fratribus seu germa
 nis nuncupatis: specialiter ⁊ expresse concessa fuissent. **B.**

le legionis ⁊ granate.

Sepultura.

Eleemosina
habitus.

Pro germanis firm: seu hospitamb⁹ frēs propter deum.

Communicare.

Distinctio materie cōmunicationis corporis Christi.

Sciendum q; circa cōmunionē Eucharistie: seu corporis Christi: immenitū
 cōpura in priuilegijs fratru. Et istorū quedā tangit precise personas fra
 trum ⁊ monialiu eorū cure subiectarū. Nec autē habetur infra in. §. 7. ⁊ in remis
 sionibus ibi additis: ac etiā infra in. §. 12. C'Alia vero cōcernūt psonas seculariū.
 Et ista continentur infra in omnibus. §. exceptis supra nominatis.

Collector

Eugenius.

4. declarauit: optime iuri satisfactū esse ⁊ canonice
 seu decretali Omnis vtriusq; serus: si in hebdo
 mada sancta: vel infra octauas pasche resurrectionis dñice (scdm
 meliorem dispositionem cōscientie: ⁊ aptiore mētis deuotionē)
 fideles sacrosanctum sacramētum Eucharistie accipiant. **B.** ffo.
 114. conce. 248. Et idem concessit oraculo viue. vocis. o. fo. 61. Et ffo. 64. cōcc. 81.
 Et ffo. 95. conce. 316.

Pro oibus
christianis.

CADEN Eugenius concessit: q; quando quis tempore paschali se repererit in
 aliena dioecesi: semper ibi intelligitur adeptus. incolatum: vt ibi confiteri ⁊ com
 municare valeat: q; tūc ibi paruo tempore steterit. o. fo. 61. Et ffo. 64. cōcc. 80.
 Et ffo. 95. conce. 315.

Pro foren
sibus.

CAduerte: q; quo ad rectorē parochiale vbi cōstitit hospitium: intelligitur hoc. Nā
 sine licētia ipsius nō poterit recurrere ad aliū. Verū tū per concessionem minimo
 rum pōt recurrere ad fratres: put habetur infra. §. 12.

Collector

CADEN Eugenius declarauit: q; quando sacerdos parochialis dat licentiā
 suo subdito: vt a quocunq; possit recipere Eucharistia: z eo casu possit recipere eā
 a religioso. o. ffo. 101. conce. 401.

Pro oibus
christianis.
Collector.

CAduerte: q; dubitātū fuit hoc: q; vltra prohibitionē cōmune: est particulariter p
 habitum religiosi per Clementinam Religiosi: de priuilegijs.

Communicare.

Nicolaus. 5. concessit generalibus et provincialibus ministris et omnibus confessoribus ordinis mi. deputatis ad audiendas confessiones secularium: vt possint omnibus (quarūcūq; dioecesium) quorū confessiones audierint: sacratissimi corporis dñici communionem dare omni tempore: preterq; in die resurrectionis dominice. B. fo. 30. Et ffo. 114. cōcc. 249. Et ffo. 58. con. 159.

4
P̄do oibus etiā forētib⁹

Collector:

Sirtus. 4. fecit confirmilem concessionem ad litteram: sicut Nicola⁹. 5. immediate supra positā. B. fo. 30. Et ffo. 114. conce. 250. Et ffo. 58. concessione. 159.

5

6
Sacramēta

DEAD Sirtus concessit fratribus mi. vt possint administrare sacramēta eu charitē. et extreme victionis illis quorū cōfessiones audierint: quando rectores seu curati eorū maliciose: aut sine rationabili causa denegauerint seu distulerint illa administrare. Et voluit q; super hoc stetur assertioni eorūdem confessorum vel penitentium. B. fo. 60. Et ffo. 144. conce. 348.

Collector:

Cū diuini modi concessio fuit modificata per Leonem. 10. prout habetur infra. §. 10. Vide ibi cum sua declaratione.

7
Indulgentia plenaria.

Innocentius. 8. ac etiam Leo. 10. concesserunt fratribus mino. ac mortalibus eorū cure subiectis: cōmunicantibus in multis festiuitatibus et diebus dñicis indulgentiā plenariā: put habetur infra in dictione Indulgentie plenarie quo ad fratres. §. 6. et. 7. et. ii. et. 18.

8
P̄arricarij pro regnis Castellē. Interdictū.

Iulius. 2. concessit q; absq; aliquo cōscientie sermulo: possint fratres mi. obser. provincialiū regnorū Castellē et legionis: sacramentum eucharistie tempore interdicti: corā quibuscūq; personis secularibus vel regularibus (facultatem audiendi diuina officia habētibus) recipere. Quodq; personę predicte facultatem audiendi diuina officia huiusmodi habentes: dicto tempore interdicti: sacramentum huiusmodi recipere possint et valeant: licētiam concessit: Ita tñ q; hec cōcatio seculariū: intelligatur iuxta facultates concessas illis secularibus de interessendo diuinis. o. ffo. 71. conce. 179. Et ffo. 101. cōcc. 391.

9
P̄do oibus fratribus sacerdotibus.

Leo. 10. concessit de nouo idē quod Nicolaus. 5. et Sirtus. 4. concesserat: vt patet supra. §. 4. et. 7. 5. Ac declarauit q; licet audire confessiones secularium non possint nisi in supradictis breuib; nominati: ministrare tamen sacramentum eucharistie tempore concessio: possit quilibet sacerdos religionis. Et in eo qd dicitur (vbi supra) de die resurrectionis: declarauit q; non possint ministrare sacramentum eucharistie in die quo celebratur festum resurrectionis domini nostri Jesu Christi dūm tarat: sine rectoris parochialis: aut dioeciam licētia. O. ffo. 58. concessione. 160.

Eucharistia

10
Concilium. Sacramēta

DEAD Leo postea in concilio Lateranensi statuit: q; eucharistie: extreme victionis: aliq; ecclesiastica sacramenta: nequeant dare fratres illis quorū (etiā infirmorū) confessiones audierint: dicentibus proprium sacerdotem illa sibi dare denegassen: nisi denegatio sine legitima causa facta: vicinorū testimonio p̄batq; aut requisito coram notario publico facta doceretur. B. ffo. 25. conce. 73.

Collector:

Cū non obstāte hoc statuto immediate antepositi: possint fratres vt in foro cōscientie. omnibus concessionibus superius positis: q; idē Leo vine vocis oraculo reuolauit et de nouo cōcessit: oia q; per huiusmodi conciliū fuerat de nostris priuilegijs reuocata seu restricta: vt ponitur infra in dictione Concilii. §. 7.

Conceptio virginis.

Acrosancta, generalis Basiliensis synodus in spū sancto legitime cōgregata: vniuersalē ecclesiā reprēsentans: diligētē inspectis auctoritatibus ⁊ rationibus q̄ a diuersis partibus coram eadē sancta synodo fuerūt allegatē: aliq̄ etiaz plurimū super eadē materia visis: ⁊ matura cōsideratione pensata: dēterminauit: doctrinā illā dīferentē: gloriozā dei genitricē mariā p̄ueniēte ⁊ cooperatē diuini mueris gratia singulari nūq̄ actualiter sibi acuisse peccato originali: sed immunē semper fuisse ab omni originali ⁊ actuali culpa: sanctā q̄ ⁊ immaculatā: tanq̄ piā ⁊ cōsonā cultū ecclēastico: fidei catholice: recte rationi: ⁊ sacre scripture: ab omnibus catholicis approbandā: fore tenendā ⁊ amplecandā: diffiniuit ⁊ declarauit. Ac decreuit nulli de cetero licitū esse in contrarium predicare seu docere. b. fo. 42. Et ffo. 40. conce. 4. 5.

Determinatio veritatis conceptiōis virginis ma.

Predicare.

CEASEAD sacrosancta synod² statuit q̄n et aliter sit h̄mōi festiuitas celebrāda: put h̄ infra in dictione festiuitas. §. 6. Atq̄ mō debem² seq̄ ordinatū p̄ Sixtus. **CEASEAD** sancta synodus cōcessit nōnullas indulgētias: inter essentibus diuinis in prefata festiuitate conceptionis: sicut ponitur infra in dictione Indulgētie quo ad seculares. 7. in. §. 1.

Indulgētie.

Cōfirmationes concilij.

Nicolaus. 5. fecit copiosissimā cōfirmationē ordinatozū in p̄dicto cōcilio Basiliensi. Ac per cōsequens cōfirmauit determinationem ibidem factam in fauorem immaculate conceptionis virginis dei pare. b. ff. 44. concessione. 49.

Officiū diuinum.

Sixtus. 4. statuit: q̄ fiat octana solēnis de festo cōceptionis virginis **Adatur**: sed post octauā q̄ de festiuitatibus 'que venerint infra octauā: nihil tunc agatur: sed post octauā celebrantur. Quodq̄ si festū conceptionis in dominica venerit: fiat de festo: q̄ specialis effectus dei fuit in illa die: et ideo dñica transferatur in sequentē diē. Et voluit: q̄ tunc in secunda feria dicātur ps. nocturnozū de dñica cū nouē lectionib² ⁊ respōzōis: sine precibus: ⁊ missa sine Gloria in excelsis deo: q̄ Te deū laudamus nō d̄. Sed in p̄dicto casu in octaua fiet de dñica: ⁊ festū octauę transferatur ad diē sequentē. Si vero venerit infra octauā: fiet de dñica cū commemoratione festi. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 133.

Collector. Reprobatio errorum.

Aduerte q̄ postea concessum est: q̄ fiat festum sancte Lucie infra octauam. **CEASEAD** Sixtus motu proprio: auctoritate apostolica reprobatū ⁊ dānanū assertiones predicatorū ⁊ aliozū quozlibet qui affirmare presumerent: sanctāz Romanę ecclēsię de spiritali dūtaxat conceptione et sanctificatione virginis gloriose festum celebrare: ac illum qui crederent et tenerent: q̄ afferentes eandē genitricem dei ab originali peccati macula in sua conceptione preseruata fuisse: propterea alienius heretis labe pollutos fore. Istas nāq̄ assertiones: vt pote falsas ⁊ erroneas: ac a veritate alienas: editozū libros id cōtinentes: si militer reprobatū ⁊ dānanū. Ac motu ⁊ auctoritate p̄dictis statuit ⁊ ordinauit q̄ predicatorē verbi dei: ⁊ quicūq̄ aliū: cuiuscūq̄ gradus: ordinis ⁊ conditionis fuerint: qui de cetero ausu temerario presumpserint in eozum predicationibus ad populum: seu alis quomodolibet affirmare huiusmodi sic reprobata ⁊ dānata assertiones: ⁊ opinionēs veras esse: aut dictos libros pro veris legere: tenere vel habere: postq̄ de presentibus litteris scientiam habuerint: excommunicationis sententiam: ⁊ eterne maledictionis penam eo ipso incurrant: a qua: ab alio q̄ a Romano pontifice ⁊ illius proprio ore expressa causa huiusmodi propter quam censu-

Prohibito

Excōitatio

Conceptio virginis. Fo. xliij.

ras predictas incurrerint (nisi in articulo mortis constituti) nequeant ab oblatio-
nis beneficium obtinere: non obstantibus quibuscumq; in contrarium facientibus.
Item pars dānatiōis et censurę subiecit illos qui predicare docere: aut alias
verbo vel scriptura affirmare presumerent hereticum fore credere eandem virgi-
nem gloriosam a peccati originalis macula preservatam non fuisse. B. fo. 74. Et
ffo. 117. concessione. 257.

CIRCA Sicut concessit: vt omnes qui officium conceptionis beate Ada-
rie virginis cōpilatum et ordinatum per fratrem Bernardinum de Busto: pro
sua deuotione dicere et recitare voluerint: libere et licite hoc possint et valeat. B.
fo. 40. Et ffo. 124. concessione. 272.

CIRCA Sicut motu proprio et ex certa scientia reprobat et damnauit as-
sertiones fratrum predicatorum: et quorūlibet aliorum qui affirmare presume-
rent eos qui crederent aut tenerent dei genitricem ab originalis peccati macula in
sua conceptione preservatam fuisse: p̄pterea alicuius heresis labe pollutos fore:
vel mortaliter peccare: aut binōi officium conceptionis celebrantes: seu sermo-
nes audientes: alicuius peccati reatum incurrere: vt pote falsas et erroneas: et a
veritate penitens alienas. Editorq; de iuper libros id continentes: similiter repro-
bavit et dānauit. C. Statuit etiam et ordinauit: ne predicatoris verbi decet quicū
q; alij cuiuscumq; status: gradus: aut ordinis et cōditionis fuerint: qui ausu teme-
rario presumpserint in sermonibus ad populum: seu alias quomodo libet appro-
bare superius improbatas et dānatas assertions: afferendo veras esse: aut di-
ctos libros pro veros legendos: tenendo vel habendo: postq; de presentibus noti-
cia in b. habuerint: ex cōmunicatiōis sententiam: et eterne maledictionis penam:

7
Officium de
uotionis.

S
Reprobatio

Prohibito

Excoicatio.

eo ipso incurrant: aqua ab alio q̄ a romano pontifice: et illius proprio ore: expres-
sa camā huiusmodi: propter quam censuras predictas incurrerint (nisi in mor-
tali articulo constituti) nequeant ab oblatio-
nis beneficium obtinere. C. Item mo-
tu scientia. et auctoritate similib;: si in illo penę ac censurę subiecit eos qui ausu fue-
runt asserere contrariam opinionem tenentes: videlicet gloriosam virginem Ada-
riam cū originali peccato fuisse conceptam: heresis crimen: vel peccatum incri-
tere mortale: cū nondum sit a Romana ecclesia vel apostolica sede dectum. Ad
obstantibus in contrarium facientibus quibuscumq;. B. fo. 74. Et ffo. 158. cc. 376.

Alexander. 6. confirmauit bullam supradictā Dicit. in. §. 8. inferen-
do illam de verbo ad verbum: ac dando de iuper indices:
cum magnis clausulis et nō obstantijs. B. fo. 74. Et ffo. 158. conce. 376.

Iulius. secundus concessit plures indulgentias in fauoree conceptionis
beate virginis: prout habentur in dictione Indulgentie quo ad
seculares. 7. §. 3.

9

10
Indulgentie,

CIRCA Sicut Iulius edidit regulā monialium cōceptionis beate virginis: put la-
te in sine liba bulas ponitur: q̄ nullibi rep̄ri eam impressam.

11

Leo 10. concessit: q̄ tempore interdicti quams auctoritate: et ex quibusuis
caulis p̄ tempore appositam quibusuis Hispanie ecclesijs ac locis sa-
p̄nims vesp̄is diei terti cōceptionis vsq; ad illius totale octauam inclutine: mis-
sas et alia diuina officia: apertis ianuis et pulsatis cāpanis: atq; alta voce (crecō-
catis dūtaxat et noiatis interdictis expulsi) celebrare possint. Et q̄ linguli L. h. n.
sūt fideles nō excoicati: nec noiati interdicti: ad missas et alia diuina officia au-
dienda preiatio tempore admitti libere et licite possint. B. ffo. 24. conce. 67.

12
Proa. tick. ris
P. hispania.

Interdictū.

f ij

Concilium.

12 Indulgētia. **¶** **DE**AD Leo concessit multas et magnas indulgentias intuitu immaculate conceptionis beate virginis Marię: tā fratribus q̄ secularibus: quas reperies vna cum multis alijs indulgentijs infra in dictione Indulgentie plenarie quo ad fratres, §. 8. et 19. Et in dictione Indulgentie quo ad seculares. 7. in oib. §.

Concilium.

1 Observantia.

Concilij Constantien. decretum circa observantiam fratrum mino. quo tempore et quomodo emanavit: cōsul- te salubriterq̄ separans fratres observantes a cōventualibus: ha- betur sub autentico. B. fo. 25. Et ffo. 109. conce. 236.

2

Martinus. 5. approbavit decretum predicti concilij Cō- stantien. s. quo ad separationem fratrum mi- norum observantie. B. fo. 36. Et ffo. 120. conce. 260.

3

Sacrosancta. generalis synodus Basiliensis confirmavit decretum concilij Constantien. super observantia fratrum mi- norum. B. fo. 39. Et ffo. 123. conce. 270.

4 Conceptio virginis.

¶ Predicta synodus seu concilium Basiliens. determinavit veritatem immacu- late conceptionis beate virginis: vt habetur supra in dictione Conceptio, §. 1. Et ffo. 40. concessione. 45.

5

Nicolaus. 5. fecit confirmationem copiosissimam concilij Basiliensis: vt habetur latissime. b. ffo. 44. concessione. 49.

6

Collectoz.

Leo 10. in concilio Lateranensi: edidit quandā bullam magnam super mo- derationem privilegiorum per sedem apostolicā fratribus mendican- tibus et alijs religionis concessorū. **¶** Sed quia huiusmodi modificationes: seu restrictiones: aut revocationes: ponuntur sparsim in hoc compendio sub diver- sis dictionibus: iuxta diversitatem materiarum quas prefate modificationes- tangunt: ideo non ponuntur hic intus. Attamen qui voluerit dictam bullam ad longum videre: reperiet eam in supplemento. ffo. 25.

7 Privilegia.

Collectoz.

¶ **DE**AD Leo postea revalidavit et in pristinum statum restituit: omnia privile- gia fratrum mino. obser. quo ad forum conscientie tantum: et hoc solum oraculo viue vocis. **¶** Sed q̄ b̄mōi oraculum non potuit haberi tēpore impressionis sup- plementi privilegiorum: ideo hic ad litteras ponitur: prout continetur in registrō ordinis facti tēpore reverendissimi patris fratris francisci Lechbeti ministri gene- ralis: ex cuius persona: sic ibidem habetur. **¶** Anno domini. 1519. in vigilia visi- tationis beate Marię virginis: dū essem in presentia et conspectu sanctissimi do- mini nostri: dñi Leonis pape decimi: ipse p̄tiser liberaliter confirmavit omnia privilegia ordinis in foro conscientie tantum: ita q̄ in foro conscientie eisdem vti possumus: sicut ante concilium Lateranense vltimate celebratū. Non obstantibus quibuscumq̄ in dicto concilio ordinatis vel determinatis aliter: vel in contrarijs disponentibus. **¶** Nec in registrō ordinis habentur in actis prefati reverendissimi patris fratris francisci Lechbeti generalis ministri: ad litteram.

Collectoz.

¶ Ad amphorem etiam certitudinem prefate revalidationis privilegiorum nostrorū: facit q̄ predictus reverendissimus pater generalis minister testatus est alias suis litteris autenticis: se impetrasse a predicto sanctissimo dño Leone. 10. viue vocis oraculo: q̄ fratres vtantur omnibus privilegijs (etiā viue vocis oraculo) ordini concessis: in foro cōscientie dūtaxat: etiā non obstante vndecima sessione concilij

Concilium. Concordia Fo. l. ij.

ultimi Lateranensis. Et in fine litterarum testimonialium vbi cōtinebatur predicta concessio: erat positus. Datis in loco Atraceli. 20. Julij. 1119. frater franciscus Leuchter de Buriā generalis minister totius ordinis sancti francisci manu propria subscripti: et sigillo maiori officij mei corroborauit.

Conotandum est etiam q̄ ad huc pro foro exteriori: videntur reuadidata nostra Collectores
p̄uilegia: prout determinauit quidā iuris doctor insignis super hoc consultus: et plene informatus. Et hoc virtute cuiusdam breuis per eundem Leonem decimū concessi fratribus ordinis predicatorum: post prefatum cōcilium: vbi fecit eis amplissimam cōmunicationem omnium p̄uilegiorum concessorum et concedendorū talis fratribus mendicantibus: et motu proprio illa de nouo concessit cum magnis non obstantijs: prout sequuntur. Non obstantijs quibuscumq̄ apostolicis suspensionibus: reuocationibus: et restrictionibus: siue cōstitutionibus: ordinationibus: nec non in provincialibus: et sinodalibus concilijs editis: specialibus vel generalibus. *2. B. s. ff. 69. conce. 219.* Circa quas derogationes est aduertendum et notandum: q̄ cū secundū iura: verba posita in litteris apostolicis debeant aliquid operari: sequitur: q̄ per prefata verba est derogatū concilio Lateranensi quo ad ea que tangunt reuocationem p̄uilegiorū dictorū fratrum. Aliter enim nihil penitus operaretur dicta verba. Vide etiā ad idē in principio summarij buile Auree. *s. ff. 135.* Ad hoc etiā facit: q̄ infra ponitur in dictione Interdictū in fine. Et in dictione P̄uilegia: in questionibus p̄pe finem positus.

Coniusuper ad ampliorē certitudinē premisse reuaditationis: cōfert cōfirmatio et nona cōcessio p̄uilegiorū per Clementē. 7. nuper facta cū derogatione quorūcūq̄ reuocationum aut cassationū in quibusuis litteris apostolicis contentari: putan dictione Cōmunicatio p̄uilegiorū. *§. 19. positum est.*

Concordia.

Bonifacius. 8. statuit: q̄ pactus cum rectore parochialis Extire cōi.
ecclesie sic factum a monachis seu fratribus Sepultura.
ne aliquos vel certos ipsius ecclie parochianos recipiant ad ecclesiasticā sepulturā: omnino seruare debeant. Quōd sepultura libera in monasterijs b̄m̄di ab apostolica sede indulta sit: et illi apud monachos seu fratres elegerit sepeliri: cū per dictum pactum in dulto b̄m̄di derogetur. Habetur in iure comuni. c. pacti. lib. 6.

CYDAN Bonifacius statuit: compositiōes et pacta cum prelatiis, capitulis, rectoribus: et personis ecclesiarum, civitatum, castroꝝ vel villarum et locorū in quibus domus seu habitationes eorū existunt: super iuribus parochialibus vel alijs quibuscumq̄ articulis a prioribus conuentualibus seu guardianis fratrum predicatorum et minorum: aliorumq̄ mendicantium facta vel approbata: de suorum cōuentū cōsilio et assensu: (dū tā alias et honesta) debere ab ipsis s̄ribus in locis in quibus fuerint facta: inuiolabiliter obseruari: nō obstantijs magistrū vel ministri aut prioris ḡn̄alij seu puincialij predictorū nō interuenit in eisdē assensus. Nec ab ipsorū ḡn̄alibus vel puincialibus capitis extiterint approbata: seu q̄ sedes applicaj in his q̄ p̄ predictos fratres facta fuerint: auctoritatē suam non presterit vel assensum. Habetur hoc in. c. Quod ex eo. de pactis lib. 6.

Leo. 10. fecit concordiam nouissimam inter fratres minores obseruantes et conuentuales eiusdem ordinis: in capitulo generalissimo in vrbē

Concordia. Confessiones: et confessores.

Roma celebratorum quam stricte precepit observari: dando super hoc cōservatores: omnes ecclesiarum prelatos: cum magnis clausulis et nō obstantis fortissimis; B. fffo. 32. concessione. 114.

4. **AD** Leo precepit cunctis ecclesiarum prelati: vt compellant fratres minores conventuales ad servandam bullam dicte concordie vltime: quoties a fratribus regularis observantie fuerint requisiti. Super quo ponit gravissimas cēsuras et penas: tam prelati ecclesiarum: q̄ fratribus conventualibus. B. fffo. 39. concessione. 127.

Collector.

Ad advertet: q̄ contenta in huiusmodi concordia: quia sunt multa et varia: ponuntur sparsim in varijs dictionibus iuxta materias quibus pertinet: et ideo hic nō ponitur aliquid in particulari de ipsa concordia. Donuntur autem complura ex ibidem contentis: in dictione Conventuales fratres: in multis. §.

Collector.

De alijs concordijs et conventionibus antiquis: inter prelatos fratres diversis temporibus: a diversis pontificibus factis: nullam hic facimus mentionem: quia iam nullius sunt momenti. Aliquibus tamen videtur dubium vtrius pene circa receptionem fratrum nostrorum a conventualibus: et contra maneat: quia sunt formidabiles. Sed circa reformationem conventuum: bene videtur q̄ non maneat.

Reliqua circa materiam concordie: vide infra in dictione Conventiones: et in dictione Instructio: quia sub ijs nominibus loquuntur concessiones que ad hunc propositum attinent.

Confessiones: et confessores.

Collector.

Distinctio materie confessionum et confessorum.

Attendat prudens lector: q̄ circa materiam confessionum et fratrum confessorum: reperuntur complura et diversa in privilegijs fratrum minorum: et aliorum mendicantium: que in duas partes principales dividi possunt. Nam quedam pertinent precise ad personas predictorum fratrum: et alia tangunt personas secularium. **Et** primo illa que spectant precise ad personas fratrum: subdividuntur. Quedam enim concernunt personas quibus prefati fratres possunt et debent confiteri ordinarie. Et hec habentur supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres: in omnibus. §. Et hic infra. §. 1. et 5. 7. 7. Alia respiciunt eorundem fratrum confessiones et absolutiones extraordinarias: que scilicet solum in aliquibus festivitatis et nonnullis alijs diebus fieri possunt. Et ista continentur supra in dictione Absolutio quo ad fratres extraordinaria.

Secundo illa que tangunt personas secularium: etiam subdividuntur. Quedam nāq̄ istorum attinent ad institutionem fratrum qui confessiones secularium audire debent. **Et** hec autem ponuntur infra. §. quarto et sexto. Et supra in dictione Absolutio quo ad seculares primo: habentur aliqua que ad prefatam institutionem pertinent in §. 6. et in sequentibus vsq̄ ad §. 12. et in 17. ac 19. Alia autem pertinet ad huiusmodi fratrum confessionum presentationem episcopis seu ordinarijs faciendam: et ad auctoritatem quam sic instituti et presentati habent ad absolviendi: etiam a calibus reservatis. Et de ijs habetur late supra in dictione Absolutio quo ad seculares. 6. et 2. in multis. §. immo fere in omnibus. **Ac** similiter habetur circa hoc infra. §. 2. **Et** nonnulla insuper attinent ad huiusmodi fratres confessores existentes in caris in fidelium: prout ponitur infra. §. 2. et 10.

Lemens. 4. inhiabit vniuersis ecclesiarum prelatis & alijs quibuscumq; ne confessiones fratrum in presument eorum prelatis iniuste audire, B. fo. 58. Et fo. 142. conce. 338. Et idē habetur quo ad Carmelitas. B. fo. 186. conce. 475. Et quo ad fratres predicatorum. B. fo. 238. conce. 563.

Prohibitio p̄ fr̄ib' mēdī cantibus.

Bonifacius. 8. & Clemens. 5. circa fratres confessores fecerunt sequentem constitutionem. Statuimus & ordinamus vt in singulis ciuitatibus & diocēsi- bus in quibus loca fratrum predicatorum & minorū consistere dignoscantur: vel in ciuitatibus & diocēsum locis ipis vicinis in quibus loca hmoi non habētur: magistri: priores: puuiciales predicatorū: aut eorum vicarij: & generales & puuiciales ministri: & custodes minorū ordinū predicatorū ad presentia platorū ecclesie eorūdem locorū se conferant per se vel fratres quos ad hoc idoneos fore putauerit: humiliter peturi vt fratres qui ad hoc electi fuerint: in eorū ciuitatibus & diocēsi- bus cōfessiones subditorū inorū confiteri sibi uolentium: audire libere valeant: & hmoi cōfite- turis (put sūm deū expedire cognouerint) penitentias imponere saluta- res: atq; eisdē beneficiū abolitionis impendere de licentia: gratia: & beneplacito eorūdem. Ac deinde prefati magistri: priores: puuiciales: & ministri ordinū predicatorū: eligere studeat personas iusticietas: idoneas: uita: p̄bata: discretas: modestas atq; peritas ad tā salubre ministeriū & officij erequendū. Quas sic ab ipis electas: representent: vel faciant representari prelatis: vt de eorū licentia: gratia & beneplacito in ciuitatibus & diocēsi- bus eorūdem hmoi persone sic electe confessiones confiteri sibi uolentū audiant: im- ponant penitentias saluta- res: & beneficiū abolitionis impēdant: put super est expressum: extra ciuitates & diocēsi- bus in quibus fuerint deputati: per quas eos volumus & non per prouincias deputari: confessiones nullatenus audiri. Nam merus autē personarum assumēdarū ad hmoi officij exercendū esse debet: put uiuacitas clari & populū: ac multitudi- nem vel paucitas erigit eorūdem. Et si idem prelati petitam licentiam cōfessionū hmoi audiendarū concesserint: illā prefati magistri & ministri: & alij cū gratiarū recipienti actione. Dicteq; persone sic electe cō- muni sibi officij erequatur. Quod si forte iam dicti prelati quecūq; ex dictis fra- tribus presentatis eisdē ad hmoi officij nolent habere: vel non ducerēt admittē- dum: eo animoto vel subtrac- to loco ipsius similiter eisdē presentandis prelatis possit & debeat alius subrogari. Si vero idē prelati prefatis fratribus ad cōfessiones (vt p̄mittitur) audiēdas electis: hmoi erubere licentiā recusauerint: nos ex nōc ipis vt cōfessiones sibi confiteri uolētium libere liciteq; audire valeant: & eisdē penitentias imponere saluta- res: atq; eisdē beneficiū abolitionis impartiri: gratiose cōcedim' de plenitudine aplice potatis. Per hmoi autē cōfessionē nequa- m intēdimus personis seu fratribus ipis ad id taliter deputatis potatem in hoc impendere ampliore q̄ in eo curatis vel parrochialibus sacerdotibus est a iure cō- cessā: nisi forsā eis ecclesiarū prelati uberiorē in hac parte gratiā speciales ducerent faciendā. Habetur in Clementina Dudū. de sepulturis.

Ex iure cōl.
Prescrip- tio cōfessorum.

Benedictus. u. statuit seu cōcessit sequentia circa cōfessiones. s. q̄ fide- les confessi fratribus predicatorib' et minoribus: non te- neantur eadē petā p̄p̄ijs sacerdotibus cōfiteri. Et q̄ sacerdotes ipsi: taliter con- fessis & absolutis astricti sunt ministrare Eucharistie & extreme unctionis sacra- menta. Et q̄ super cōfessione facta fratribus memoratis (cum hic de con- fite-

Pro fr̄ibus mī. & p̄dicato- ribus. Eucharistia

Confessiones et confessores.

Ancio exte- tis solius preiudicio: i saluim dicat: agatur in iudicio anime seu penitentiali fo-
ma. ros: sicut simpliciter verbo illius qui sacramenta predicta petit: et dicit dictis fratri
bus se cōfessum. Sed hoc duobus casibus exceptis. s. si sacerdos asserat illū esse
erecōcatū: aut notorie peccatorē. B. fo. 126. Et ffo. 203. conce. 502.

Collector. **C**Aduertendū est: qd scdm quosdam: predicta bulla Benedicti. ii. q̄ incipit Inter
cunctas: in nullo fuit reuocata per Clementinā Dudū: de sepulchris: nisi quo ad
presentationē confessorū ep̄is faciendā: et declarationē casuum ep̄is referatorū.
¶ Dm̄ū istorū. s. presentatio seruari debet: prout in predicta Clementina continetur:
aut saltem forma per Innocentiū. 8. cōcessa. Scdm vero. s. casus determina-
tiō manet in suo vigore: ppter reuadationē Sixti. 4. suprapositam in dictione
Absolutio quo ad seculares. 2. §. 7. Alijs tñ et forte melius videtur: qd in totū fuit
reuocata: vt clare patet per Clementinam Dudū: et ideo quo ad casus fecit no-
nam concessionem Sixtus.

4 **Sixtus.** 4. cōcessit ordini Carmelitarū: vt generalis per se: et puinciales
Et puilegijs carmelitarū in suis capitalis puincialibus cū diffinitoribus ip̄orū captorū:
Instituto cōfessorum. possint auctoritate apostolica fratribus eiusdē ordinis sacerdotibus in sacra pa-
gina eruditis: examinatis et approbatis ab eis: officij predicationis cōmittere.
¶ Necnon tam ip̄is q̄ alijs fratribus dicti ordinis ad id idoneis: audiendi cōfes-
siones et absoluedi contentes: ac inuigendi eis penitentias salutares: simili-
ter officij cōmittere. B. fo. 101. Et ffo. 185. conce. 463. Simili modo continetur
in mari magno Augustinensium. B. fo. 244. conce. 589.

Collector. **C**Nota qd in puilegijs aliorū fratrum mendicantiū: non reperitur similis conces-
sio quo ad institutionem confessorū: vt credo. Et ideo virtute cōmunicationis pu-
uilegiorū: solūmodo poterunt ministri puinciales fratrum mino. et priores puin-
ciales fratrum predicatorū: in suis capitalis puincialibus cōmittere fratribus suis
officia predicaēdi et cōfessiones audiendū: nisi aliud puilegium habeant.
¶ Clerū est tñ: qd de iure cōi puinciales possunt instituire confessores: per Lemē-
tinam Dudū. Quod autē non faciunt nisi in capitalis puincialibus: hoc est
propter prohibitionem statutorum suorum.

5 **C**DE AD Sixtus fecit quandā concessionē pro fratribus itinerantibus vt pos-
sint confiteri quibuslibet sacerdotibus etiā secularibus de licētia suorum prelatorū:
put habetur supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres in. §. 35.

6 **Innocentius.** 8. statuit sub granibus cēsuris et penis: ne quisq̄ fratrum
Prohibtio p fratribus subditis. sine suorum superiorū licētia: ac deputa-
tione et institutione: officij confessoris monialū: vel sororum tertij ordinis: aut
aliam quālibet contumiliū: seu temporalū dñorū et aliarū personarum secu-
larium et regularium vtriusq̄ sexus assumere et exercere presūmāt: si ad id apo-
stolica auctoritate deputentur. B. fo. 157. conce. 375.

7 **C**DE AD Innocentius statuit: qd de cetero perpetuis futuris tēporibus: que-
cūq̄ persone fratrum eremitarū sancti Augustini: cōgregationis regularis obser-
uante puincie Hispanie: qui nūc sunt et pro tēpore erunt: pretertu bulle crucia-
te: aut cuiusuis alterius facultatis eis et cuiuslibet earū per sedē apostolicam seu eius
legatos: sub quibusuis verborū formis concessit: et que forsan concedi contigerit
in futurum: alium q̄ priorem vel subpriorem suum: aut aliquē ab eodē priore vel
subpriore: ex eis deputatis p tēpore confessoribus in suum confesorem eligere
nequeant. B. ffo. 264. concessione. 683.

Confessiones et confessores. Fo. rlv.

CAduerte: q̄ hmōi concessio est iam cōdicata toti ordini per Juliu. Vide supra **Collector.**
in dictione Communicatio privilegiorū. §. 12.

Alexander. 6. cōcessit generali et prouincialibus ac custodibus ordinis **S** De tertijs h̄s
minoriū de obseruantia: vt in locis in quibus fratres conuē **Sacramēta**
tuales vel de obseruantia dicti ordinis cōmode haberi non possunt: fratribus et
fororibus tertij ordinis: vbiq̄q̄ vltra montes cōmorantibus (de consilio aliquo
rum fratrum) confessores presbiteros seculares vel aliorū ordinum regulares bone
flos: deputare valeant: quibus confiteri: et ab eis quēcuq̄ ecclēsiastica sacramē
ta recipere possint. **B.** fo. 9. Et ffo. 123. conce. 269.

Epilogatio materie cōfessionū fratrum mi. est ista: q̄ hmōi f̄res nō possunt conf̄ **Collector.**
teritini si suis prelati vel alijs fratrib⁹ eiusdē ordinis de eorūdem platorū licētia: **Resoluitio.**
etiā si habeāt aliqui licentiā generalē audīēdi cōfessiones. Sed dū itinerāt et non
habent sociū cōfessorē: possunt cōfiteri fratri alterius ordinis seu clerico seculari:
habita licentiā prelatorū: aut presumpta rationabiliter: ita q̄ non fiat in fraudez
et dicant postea prelato suo.

CAduerte q̄ in fauorem confessorum simplicium habetur quedam notabilis con-
cessio supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 28.

Sequuntur aliqua spectātia ad fratres confessores: i terris infidelium existētis.
Gregorius. 9. cōcessit fratribus mi. euntibus ad partes infidelium: seu
ibidē existentibus: vt in terris illis sit eis licitū cōdicare cū **9**
ercōmunicatis in ijs que ad salutē animarū pertinet. Quibus etiā: dūmodo sint **Ex cōdicatio.**
latini ⁊ aplice sedī obediāt: fratres predicti qui fuerint presbiteri valeant (con- **Absolutio.**
grua satisfactione premissa) secundū formā ecclēsię: absolutionis beneficium im
partiri. **b.** fo. 20. Et ffo. 22. concessione. 3.

CIRCA Gregorius cōcessit predictis fratribus ad terras infidelium p̄dicatib⁹:
vt eos qui per apostasiā: aut scilicet a fide recesserunt: ⁊ inter sarrace
nos habitāt: possint absolueri ac reconciliari per gratiā penitētię salutaris: si ad
obediētiā ecclēsię romane voluerint redire. **b.** fo. 20. Et ffo. 22. conce. 4.

CIRCA prefatas concessiones videtur dubiū: vtrū fuerint tēporales vel perpetue. **Collector.**

Confirmatio prelatorum.

Lemens. 4. statuit: q̄ generales ministri fratrum mi. statim **1**
postq̄ electi fuerint, secundū regulā ⁊ cōstitutio- **Generalis**
nes ordinis: eo ipso veri ministri generales eiusdē ordinis sint et **minister.**
secti: hoc est q̄ p̄ cōfirmatis hēant. **B.** fo. 36. Et ffo. 139. cō. 307.

CIRCA cōfirmationē vicariorū tā ḡnraliū q̄ prouincialiu: fuerūt **Collector.**
nonnulla ordinata per aliquos summos pontifices: q̄ q̄ iam no
bis non deferunt: omīssa sunt. Atsi cōuentualibus vs̄ q̄ possent deferre.

Clemens. 5. in declaratione regule fratrum minorū. statuit: q̄ cōfirmatio **2**
electionis ministri prouincialis p̄dictorū fratrum: pertineat ad **Ministri**
ministrū generalē: put habetur latius infra in dictione Electio. §. 7. **prouinciales.**

Leo. 10. statuit: q̄ generales magistri fratrum minorū. cōuentualiu: teneātur pe- **3**
te e cōfirmationē a ministro generali eiusdē totius ordinis: quemad **Magister**
modum vicarij generales olim de familia vel de obseruantia petere tenebātur au **generalis.**
tea a ministro generali cōuentualium. **B.** ffo. 32. conce. 105.

CIRCA Leo statuit: q̄ magistri prouinciales p̄dicti ordinis: in singulis prouin- **4**

Consecrare Conseruatores ordinis.

cis teneatur petere cōfirmationē a ministris puincialib? regularis obseruatiōe eo modo quo vicarij puinciales: oīs de familia nuncupati: antea petere teneban tur a ministris consensualibus. B. sffo. 32. conce. 106.

Consecrare res ecclesiasticas.

Collectoz.

Circa cōsecrationē altariū quid concessum sit a sede apostolica: dictū est supra in dictione Altare. Et simuliter ea q̄ pertinent ad cōsecrationē ecclesiariū ⁊ aliarū. r̄ crum ecclesiasticarū: habētur supra in dictione Benedicere: q̄ cōmittim cū atti nentibus ad benedictionē concessa sunt: ideo require ibi. s. 3. ac. 5. 7. 6. 7. 13. 7. 14. ac. 15. Unde etiam in dictione Ecclesie fratrum. s. 6.

Conseruatores ordinis.

Irus. 4. mandauit quibuslibet in dignitate ecclesiastica cōstitutis: ⁊ metropolitanis vel alterius cathedralis ecclesie

canonicis per vniuersum orbē: qui per guardianos ⁊ fratres ordi nis mī. seu iudicos romane ecclesie p̄dicto ordini deputatos requi siti fuerint: quatenus p̄ se vel aliu seu alios vbi ⁊ quādo opus fue rit: solēnter publicēt eorū priuilegia: ⁊ eis dē ac illorū domibus ⁊ p̄fessorib? effica cis defensiōis p̄sidio assistētes: faciāt eos pacifica possessione priuilegioꝝ ⁊ cō cessionū binōi gauderemō p̄mittentes p̄ quoscuq; indebite molestari. ⁊ c. B. sffo. 61. Et sffo. 145. cōce. 356. vbi ad lōgū ponitur p̄tas cōseruatoriū: ⁊ mod? quē obser uare debent. Et sffo. br̄ quo ad s̄res Carmelitas. sffo. 189. conce. 484. Et quo ad predicatoros. sffo. 242. conce. 583. Et quo ad Augustinēses. sffo. 251. conce. 640.

Priuilogia. Pro oibus fratrib? men dicantibus.

Iulius. 2. statuit: vt quecuq; persona seu p̄sona: alias de iure capaces: p̄ parte fratru mī. requirit: nisi legitimo impedimēto detente fue rint: iurisdictionē ⁊ cōseruationē eorūde fratru vigore priuilegioꝝ suoru: sub exco municationis pena suscipere teneatur. B. sffo. 43. Et sffo. 126. conce. 280.

Excōicatio

Collectoz.

Circa hui? cōcessionis Iulij: ⁊ alterius anteposte Sixti iam fratres nō sunt restricti ad certos ⁊ determinatos cōseruatores: sicut olim q̄s quilibet natio seu prouincia habebat per bullā particularē: duos vel tres cōseruatores determina tos sub noie dignitatis. Ita q̄ ille p̄uisiones possunt hodie lacerari ⁊ cōburi tā q̄ superflues: quo per p̄fatas cōcessionis Sixti ⁊ Iulij: possunt illos cōserua tores seu quoslibet alios assumere. Et idē est de cōseruatoriūbus particularibus: quos aliqui s̄res minus docti p̄curant sepe p̄ negotijs superuentibus: q̄. s̄cēt superflua b̄mōi p̄curator: cū cōseruatoria maris magni sit p̄petua ⁊ vniuersalis.

Mora.

Leo 10. in concilio Lateranensi statuit: vt cōseruatores fratrum p̄ tempo re a sede apostolica deputandi: doctrina ⁊ probitate sint p̄stantes: ⁊ in ecclesiastica dignitate constituti esse debeant. Et voluit vt corā eis per eosde fratres quibus dati fuerint: vltra duas dietas: a loco sue solite habitationis: null? trahi possit: priuilegijs super hoc alias eis concessis: nullatenus suffragantibus. B. sffo. 26. concessione. 83.

Conciltum. Restrictio.

Confessio.

C. D. E. A. D. Leo habita informatione: q̄ in aliquibus partibus multa granamī na inferebātur fratribus medicantib? ab ecclesiasticis personis: specialiter asserē do q̄ cōfessi fratribus debite p̄sentatis: tenebātur iteris eadē peccata con fiteri suis curatis: ⁊ q̄ sacramēta Eucharistie ⁊ extreme vniōnis nō poterāt a fratri bus ministrari illis quibus sine causa dicti curati recusabant b̄mōi sacramenta

Sacramēta.

Conuentuales fratres.

cium dicti ordinis. B. fo. 48. Et ffo. 32. concessione. 297.

Capl³ gñale
vel puiciale

Leo. 10. in concilio Lateranēsi statuit: q̄ pacta ⁊ cōuentiones inter fratres ⁊ prelatos ac curatos (pro tēpore mita) valeant: nisi per subsecutū capitulum proximū generale vel prouinciale refutata: ⁊ per eos refutatio bñōi intemata debito tēpore fuerit. B. ffo. 26. conce. 75.

Conuentuales fratres.

Collectoꝝ.

Omnibus q̄s p̄mittis que de fratribus minoribus conuentualibus fuerunt statuta ⁊ ordinata per multos summos p̄tiffices: preteritū postq̄ per cōcilium Constantiense fuerunt segregati ab eis fratres eiusdem ordinis regularis obseruantie: vsq̄ ad vltimū capitulū generalissimū: romē celebratū tempore Leonis decimi: vbi translatum fuit officiū ministeriatūs: et omnis p̄eeminentia ordinis ad fratres mi. obseruantie: solum ponentur in hoc cōpendio ea que in predicto capitulo generalissimo per presatum leonem decimū fuerunt quo ad bñōi conuentuales ordinata. Nam fere omnia alia antiquitus circa illos statuta: iam sunt superuacua: exceptis duabus concessionibus que habentur supra in dictione Apostate. §. 16. Et. 20. De quibus tñ est dubiū vtrū maneant in suo vigore: vel sint reuocate per ordinata a Leone. 10. que habētur infra.

Alexander. 6. decreuit nullū professorē obseruantie ordinis minorū si illā egrediatur: parentibus: propinquis vel affinibus suis quouis modo succedere: aut aliquo modo fratribus conuentualibus dicti ordinis ad hoc concessio gaudere posse. Nec etiā cōuetus occasione p̄fforū bñōitūs aliquod in hereditate vel quavis alia successione propinquorum quomodo libet acquirere et consequi posse. B. ffo. 3. conce. 3.

Licentiare fratres.

Leo. 10. statuit in bulla vniōnis: q̄ de cetero nullus frater reformat² possit ad morandū ad aliquem conuentum non reformatum: aut pro reformato non habitum: scilicet conuentualū. Excepto q̄ si capitulis prouincialibus videbitur minus malum: aliquem fratrem licentiare ad nondum reformatos: q̄ ipsum cū reformatis retineret: tali casu possint prelati mittere fratrem: seu fratres reformatos ad nondum reformatos. Et inhiuit sub pena excommunicationis late sententie: omnibus ⁊ singulis conuentualium secundum p̄uilegia videntū: prelati ac subditi: ne aliquem ex prefatis reformatis: nisi modo predicto recipere audeant. Similiter ⁊ dictis reformatis fratribus: sub eadem pena prohibuit: ne ab obedientia suorum ministroꝝm vlatentis: q̄ modo predicto recedant. B. ffo. 30. concessione. 100.

Capl^m prouinciale.

Excōicatio.

Collectoꝝ.

Aduerte circa predicta de licentiandis seu mittendis aliquibus fratribus de obseruantia ad conuentuales: q̄ licet hic concedatur: vel potius permittatur: non tamen est tutum sic facere (prout in capitulo generali Madelinensi vbi fuit electus reuerendus pater clare memorie Oliuerius Maillardus) determinatum est sub sequentibus verbis.

Statutū capituli gñalis. Nota.

Declaratur: q̄ f̄res familie obseruatie: nō p̄nt salua cōsciētia: quātūcūq̄ disco li fuerint: licētarij vel cōuetualibus se subiciāt: etiā si in obseruātia stare noluerint: s; a suis in solētis coꝛceatur p̄is debitis: vsq̄ ad carceres. ⁊ Professi autē sub cōuetualib² ⁊ postea nobis adiecti: cū a suis in solētis respicere noluerint: ⁊ licētā

Conuentionales fratres. Fo. xlvij.

postulauerint: licentari possunt: dummodo in obseruantia sub conuentionalibus predictis stare uoluerint: alias non. Habetur hoc statutum. fo. 228. tractatu. 7. Et fo. 247. tractatu. 2.

CHoc idem dicendum et tenendum esse videtur de expulsiōe incorrigibilium ab ordine. Circa quod uideatur. c. fina. de regularibus. cum alia deliberatione statutum quod breue Alexandri. 6. concedens eorum expulsiōem.

CONSTAT Leo in bulla concordie statuit: quod tam generalis quam prouinciales ministri: tam antequam post generalis et aliorum magistrorum confirmationem: tam de generali et prouincialibus quam aliis fratribus conuentionalibus huiusmodi: et eorum ac aliorum tertij ordinis fratrum et sororum nuncupatorum: qui antea sub ministro generali conuentionalium fuerant regimine: nullatenus se intromittere: aut eos per se uel suos commissarios uisitare seu corrigere possint: nec aliquam iurisdictionem seu superioritatem in ipsos exercere ualeant: preterquam cum ipsum ministrum generalem per tempore existisset ad ipsorum fratrum conuentionalium domos et loca declinare contigerit. Quo casu ipse minister generalis eosdem fratres conuentionales paterne uisitare: ipsique fratres conuentionales eidem ministro generalem: tanquam totius dicti ordinis superiorem: omni cum charitate et dilectione recipere debeant: dummodo idem minister generalis nihil iudicialiter circa ipsos fratres conuentionales et domos eorum et loca: ac etiam monasteria monialium sub eorum cura degentium exerceat: nisi eo modo quo minister generalis antea fratrum conuentionalium: super fratres de familia et eorum domos et loca et monasteria monialium ante capitulum generalissimum exercebat: et exercere possit. B. sffo. 32. conce. 107.

CONSTAT Leo precepit generali et prouincialibus ministris: sub excommunicationis late sententie penasne directe uel indirecte procurent maliciose: quod domus et loca fratrum conuentionalium: seu monasteria monialium cure magistris generalis conuentionalium huiusmodi subiecta: eis quo quomodo auferatur: decernes: quod quicquid in contrarium attentatum fuerit: sit eo ipso irritum et inane. B. sffo. 32. conce. 108.

CAduerte: quod subditi predicta facientes: non incurrent sicut per concordias antiquas. Nec etiam prelati: si non faciant maliciose.

CONSTAT Leo statuit: quod nulla domus seu conuentus fratrum minorum conuentionalium: possit transferri ad obedientiam fratrum obseruantie in qua fuerint minus quam decem fratres: sed si fuerint plures. scilicet a decem usque ad viginti: non possit etiam transferri nisi tres partes fratrum talis domus consenserint. Si autem fuerint a viginti et supra usque ad quicumque numerum: nequeat etiam reformari nisi due partes predictorum fratrum consentiant. Et uoluit: quod in quocumque prefatorum duorum casuum minister generalis et prouinciales possint (quacumque contradictione non obstante) domos fratrum conuentionalium et illarum fratres huiusmodi: libere et licite recipere. B. sffo. 32. conce. 110.

CONSTAT Leo concessit singulis fratribus conuentionalibus ad generalem et prouinciales ministros transire uolentibus: ut ab eorum superiore prius petita: licet non obtemperata licentia: liberam transferendi licentiam et facultatem. B. sffo. 32. conce. 111.

CONSTAT Leo statuit: quod illi ex fratribus conuentionalibus qui vitam reformatam sub generali seu prouincialium magistrorum cura ducere uoluerint: sub eorum regimine permanere possint: dummodo aliquo signo notabili distinctio distinguatur et discernatur ab obseruantibus qui vitam regularem sub generali seu prouincialibus ministris ducunt: prout generalis minister et magister inter se con-

3
Eiustatio.
Correctio.

4
Excoicatio
Reformatio
Collectio

5
Reformatio
conuentu ii

6
Licentia.
7
Reformatio
fratru conue
tialium.

Conuentuales fratres. Correctio fratru.

generint. B. ffo. 32. concessione. 112.

Processio
ncc.

EDMUNDUS Leo statuit qualiter fratres mi. conuentuales se debeant habere cum fratribus obierantibus eiusdem ordinis: in processionibus: et alijs locis publicis: prout habetur infra in dictione Processiones. §. 3. r. 4.

Prohibitio
Excoicatio

EDMUNDUS Leo motu proprio mandauit in virtute sancte obedientie: ac sub excoicationis late sententie et pinationis officiorum penis: ipso facto incurrendis: gñali et provincialibus magistris predictorum fratrum conuentualium: quatenus dictos subditos suos moneant et cõpelant ne predicet aut disputent: vel maledica verba iactare presumant contra decreta et ordinata per ipsum Leonem in capitulo generalissimo Romano vltimo celebrato. scilicet in bullis vniõnis et cõcordie. B. ffo. 35. conce. 120.

10
Excoicatio.

EDMUNDUS Leo precepit vniuersis et singulis patriarchis: archiepis: episcopis et episcopis in virtute sancte obedientie: ac sub pena interdicti ingressus ecclesie: ac suspensionis a diuinis: inferioribus vero prelati: sub excoicationis late sententie penis ipso facto incurrendis: a quibus non nisi per romanum pontificem preterquam in mortis articulo possunt absoueri: vt quoties a fratribus mi. regularis obseruatie requisiti fuerint: moneant per eorum litteras patentes predictos fratres conuentuales: sub pena amissionis privilegiorum eis per dictam bullam concordie concessorum: vt predictam bullam concordie ac omnia et singula in ea contenta: cum effectu obseruent. Et vt in euentu in que eis conuenerit eos contravenisse: declarant eos penam pinationis huiusmodi incurrisse. Ac ex tunc fratres ipsos conuentuales: omnimode subiectioni: correctioni et obedientie generalis et provincialium ministrorum: in suis provincijs respectiue per petuo (iuxta formam litterarum capituli generalissimi) subiectos esse. Inhibendo tam generali quam provincialibus magistris: ne de dictis fratribus conuentualibus vel eorum domibus et locis vllatenus (nisi quantum a ministris generali et provincialibus illis fuerit concessum) se intromittant vllomodo.

Concordia.

Reformatio

Boaimobi.

Qui quidem ministri generalis et provinciales: ad omnimodam dictorum conuentualium reformationem etiam per fauores regum et principum et communitatum: insudare teneantur: bonis tamen immobilibus dictorum conuentuum per generale et provinciales ministros reformatorum: pro vna quarta: ecclesie cathedrali seu diocesi in qua dicti conuentus siti fuerint: pro duabus vero in expeditionem cruciate contra infideles: pro reliqua autem quarta partibus in reparationem dictorum conuentuum (ipso facto quo ad obedientiam dictorum ministrorum redacti fuerint) per eos applicatis. B. ffo. 39. concessione. 127.

Collector.

EDMUNDUS Vide aliquid tagens conuentuales fratres: infra in dictione Eleemosinas. §. 5. r. 6. scz qualiter eis prohibitum sit ne petant eleemosinas sub noie obseruatum. **EDMUNDUS** Vide etiam qualiter fratres conuentuales possint puniri a fratribus obseruantibus: infra in dictione Correctio. §. 1. Et melius in dictione Eleemosina. §. 5. **EDMUNDUS** Item qualiter fratres conuentuales qui prius fuerunt de obseruantia: nequeant succedere suis propinquis: vide infra in dictione Heredes. §. 5. et. 6.

Correctio fratrum.

Generalis
minister.

Innocentius. 4. statuit seu concessit: vt vniuersos fratres minores qui morantur in obsequijs aliquorum (illis dñitarat exceptis qui fuerit ad legatorum sedis apostolice seruitia deputati) possit et valeat generalis dicti ordinis libere visitare: corrigere et amouere: ac alios pro eis substituire: prout secundum deum

viderit expedire: non obstantibus litteris seu indultis sedis apostolice quibuscumque. B. fo. 29. Et ff. de concessione. 245.

Alexander. 4. concessit: qd si aliqui fratres mino. assignati fuerint a sede apostolica archiepiscopis vel episcopis: possint ministri et eorum vicarii eos corrigere et ad ordinem reuocare. Et qd non teneantur prelati ordinis aliquos fratres assignare predictis episcopis seu archiepiscopis: virtute quarumcumque litterarum apostolicarum non facientium expressam mentionem de istis. b. fo. 24.

2
Ministri p
uinciales.

Clemens. 4. statuit: qd generalis et puinciales ministri et eorum vicarii: illos ex fratribus minoribus: de quibus auctoritate litterarum sedis apostolice vel legatorum ipsius: archiepiscopis vel episcopis: et alijs quibuscumque prouisum fuerit: corrigere possint: ac etiam (non obstante contradictione aliqua) eos ad ordinem suum reuocare. Et qd nec per litteras eiusdem sedis aut legatorum ipsius: alij de fratribus predictis teneantur prelati ordinis: archiepiscopis et episcopis: aut alijs personis in socios deputare: nisi dicte littere de indulto huiusmodi et ordinatione: expressam facerent mentionem: ac alias id honestati ordinis et saluti illorum viderent expedire. B. fo. 57. Et ff. de concessione. 324.

3
Bñalis et p
uinciales mi
nistri.

Clementis. habetur in mari magno Carmelitarum. ff. 185. conce. 467. Et in mari magno predicatorum. ff. 237. conce. 552.

Collectora

Clementis. Clemens statuit qualiter generalis et puinciales ministri possint et debeant corrigere fratres apostatas: vt habetur supra in dictione Apostate. §. 8. et 9.

4
De apostatis

Gregorius. 11. statuit: quod omnes et singuli fratres ordinum mendicantium qui fuerint capellani sedis apostolice: possint corrigi per superiores dictorum ordinum: prout habetur in dictione Errepti ff. §. 2.

Bonifacius. 8. concessit: vt prelati ordinis minorum ad correctiones: et puinciones fratrum eiusdem ordinis delinquentium instigandas: ad quos eadem spectare noscuntur (rimulis et apicibus iuris postpositis) libere procedere valeant secundum consuetudines approbatas: et generalia statuta ipsius ordinis facta et fienda. Ac insuper voluit: non licere predictis fratribus ab eisdem correctionibus et puincionibus aliquatenus appellare: premia tamen in hoc deliberatione: ac maturitate debita obseruatis. B. fo. 125. Et ff. de concessione. 499.

6
Prelati

Appellare,

Clementis. Bonifacius statuit qualiter fratres minores apostatantes debeant corrigi: vt habetur in dictione Apostate. §. 14.

7

Bonifacius. 9. concessit magistro generali ordinis predicatorum: vt ipse et alij prelati dicti ordinis in correctionibus fratrum eiusdem ordinis: iuris ordine postposito secundum consuetudines approbatas et instituta ordinis antedicti: procedere libere et licite possint et valeant. b. ff. de concessione. 545.

8

Clementis. Bonifacius statuit: ne a correctione quacumque: seu alias ab aliquo prelati seu fratre dicti ordinis predicatorum: quauis occasione appellare: aut contra eos querelam proponere audeat: nisi prius coram conuentionali seu puinciali prioribus: seu magistro generali ordinis: et successiue in generali capitulo dicti ordinis: consensum et querelam suam proposuerit verbo vel in scriptis. b. ff. de concessione. 550.

9
Appellare.

Clementis. Bonifacius statuit: qd omnes et singuli religiosi: quorumcumque etiam mendicantium ordinum: sedis apostolice capellani: pinde suis superioribus et correctioni ipsorum: in omnibus et per omnia sint subiecti: ac si predictae sedis capellani non essent. b. ff. de concessione. 564.

10

Correctio fratrum.

Augenius. ^{4. et} ^{11. d. 2.} ordinauerunt aliqua circa correctiones fratrum minorum: tam conuentualium q̄ obseruantium: prout positum est in dictione Apostate. §. 16. Et quo ad Carmelitanos. §. 18. et. 19. vbi in Pra. Et in dictione Eleemosina. §. 5.

¹²
Generales
minister.

Nicolaus. ^{5.} concessit ministro generali p̄ tempore existenti: q̄ oēs et sin- gulos fratres: siue in monasterijs moralium: siue in alijs do- mibus conuentibus: eremitorijs: et locis dicti ordinis comorantes: etiā ab obe- dientia: visitatione et correctione dicti ministri per specialia sedis indulta te exem- ptos esse (preter regule et statutorum dicti ordinis formā) pretendentes: non ob- stantibus quibuscumq̄ priuilegijs: exemptionibus: indultis: et litteris apostolicis eis: eorūq̄ monasterijs: siue domibus: conuentibus: locis prefatis et eremitorijs per sedē apostolicā in genere vel in specie concessis: de quibus in ijs litteris ha- benda esset mentio specialis: possit iuxta constitutiones et regularia instituta anti- qua dicti ordinis corrigere: visitare: punire: et emendare: ac in criminibus grauioribus: si res ipsa exegerit (cū moderamine tamen) torture subicere possit et va- leat dictus minister generalis. b. ff. o. 47. cōce. 200. Et ff. o. 87. conce. 200.

Exēpti: fies

Corrē fies

Collector.

Semper est a seruandū: q̄ tales exemptiones possent habere auique fratres per quas derogaretur ista facultas. Et hoc op̄s semper reducere ad memoria: ne minus docti errent. Et idē in sequenti Sixti: et quibuscumq̄ alijs similibus.

¹³
Inquisitores.
heretis.
Pro scribus
predi. et mi.

Sixtus. ^{4.} statuit in bulla aurea: q̄ magister generalis predicatorū: et mi- nister generalis fratrum mi. possint geita per fratres suorum ordi- num respectiue: qui sunt inquisitores heretice prauitatis extirpare: et querellas contra illos p̄positas audire: ac super illis: quantum eis iustum et equum videbi- tur: statuere et ordinare. Et si eos in aliquo deliquisse inuenerint: illos iuxta ex- cessum exigentiam: etiā per eorum ab officio amotionem: ac alias corrigere et punire. B. fo. 66. Et ff. o. 49. conce. 366.

¹⁴
Paricula-
ris p̄ hispa-
nia.

Innocentius. ^{8.} concessit vicario generali fratrum ordinis predicatorū de obseruantia congregationis prouincie Hispanie: q̄ correctio fratrum dicte congregationis: vnde cumq̄ ad terminos presidentiū conue- tum reformatorum uenientū: iuxta constitutiones dicti ordinis fieri debeat: et ad eisdem presidentes pertineat. Nā obstantibus quibuscumq̄ priuilegijs: in- dultis et litteris apostolicis: scolasticis: ac vniuersitati Salmantinae: ac quibuscun- q̄ vniuersitatibus per sedē apostolicā concessis: que aduersus presentes noluit in aliquo suffragari posse: dūmodo p̄pter correctiones huiusmodi faciendas: studij fra- trum corrigendorū non impediatur. b. ff. o. 76. conce. 174.

Collector.
Hora.

Hec concessio deseruit etiā fratribus minorum partū Hispaniarū: vt virtute cō- municationis priuilegio: de qua supra in dictione Licitatio priuile. §. 10. possint similiter corrigere fraires eiusdem ordinis et obseruantie. Nā fratres congregatio- nis de quibus supra sit mentio: obseruantes seu de obseruantibus erant. Et ideo per istā concessionem nō posset p̄cedi contra conuentuales.

¹⁵
Excōicatio.

Alexander. ^{6.} concessit: q̄ non obstante capitulo vniuersitatis: de sentē- tia excommunicationis: prelati nosiri possint percutere p̄ alius (causa correctionis) et non cogantur cum propria persona: etiā si necessitas: non vigeat. o. ff. o. 70. conce. 175. Et ff. o. 99. conce. 359.

¹⁶

Idem Alexander fecit quandā concessionem circa correctionem fratrum per expulsiōem seu eiectionem ab ordine: que velut in magis proprio loco poni

Corporalia. Credo. Cruciata. Fo. xlii.

titr infra in dictione Sicere seu expellere ab ordine, §. 4. Sed circa hec aduerte be ne ad illa que ibidem adduntur.

Leo 10. cōcessit idē quod Alexander prefatus §. 1. 5. 7. adhuc clarius. s. vt quā do aliqū fratrem cania correctionis vel absolutioms oportet verbera re: possint prelati ordinis mi. de obseruantia: 7 eorū cōmissarij: manu vicarij vel cuiusuis alterius fratris subditū verberare seu disciplinare. Non obstante ca pitulo Aniueritatis. de sententia excommunicationis. o. sffo. 93. conce. 292.

17

Corporalia.

Alixius 3. cecessit: q iratres minozes laici: possint tāgere 7 lauare corporalia. o. sffo. 101. conce. 398.

Cuide alia concessiōē prefati Alixi in dictione Ornamenta ecclesiastica, §. 3.

Sixtus 4. concessit: q oēs fratres clerici 7 laici possint tangere sine ser uulo conscientie: calices 7 corporalia 7 alia paramēta: cum reue rentia tamen. o. sffo. 97. concessione. 343.

C I D E A D Sixtus cōcessit omnibus monialibus sancte Clare: ac sorozibus ter tij ordinis cure fratruz mi. commissis: q possint tangere 7 lauare sacros pānos: exceptis corporalibus. Et postmoduz idem Sixtus concessit: vt omnes sorozes supra scripte: sub clausura 7 congregatiōe viuentes: etiam corporalia 7 purifica toria tangere possint: dummodo steterint lota a fratribus. o. fo. 62. Et sffo. 66. con cessione. 97. Et sffo. 97. concessione. 318.

C Qualiter prelati ordinis mi. 7 quandoq; aliqui alij fratres possint benedicere corporalia: vide supra in dictione Benedicere. §. 1. 7. 8. 7. 11.

Credo.

Ircus 4. concessit q iratres mi. possint dicere credo in solēni tatibus sanctorum iui ordinis: 7 sancte Clare. o. fo. 63. Et sffo. 67. cōce. 118. Et sffo. 96. concessione. 329.

C I D E A D Sixtus cōcessit: q predici fratres possint dicere credo in octaua bea ti francisci. o. fo. 63. Et sffo. 68. conce. 137. Et sffo. 100. conce. 380.

C Utrum hec concessio debeat intelligi tātum de die octauo: vel de omnibus die bus infra octauam: dubium videtur. Saluo tñ melior iudicio possēt dici: q de omnibus diebus inira octauā intelligenda sit. Nā nō reperitur q aliquādo sūm vsūm Romanū dicatur Credo in die octauo alicuius festiuitatis: ratione eiusdē festiuitatis: 7 q non dicatur in alijs diebus inira octauam. Nihilomin? tñ cum concessiones petantur 7 concedantur ad libitum: possibile est q solum fuerit pe tita et concessa p die octauo: quia est duplex.

Cruciata.

Lemens 4. statuit: p fratres mi. qui ad predicādū crucē: seu cruciatam: seu ad alia binōi negocia fuerint a sede apostolica deputati: possit generalis minuter reinouere: seu reuoca re 7 penitus transferre: ipsiq; q super sedeant in iungere: aliosq; sub litare cū expedire viderit: 7 in eos si cōtra venerint: censurā eccle siasticam exerce re. Ac q quilibet minuter prouincialis vel eius vicarius eiusdē ordinis: idipsum possit in ina prouincia circa fratres suos: quibus ab eadē sede

1 Pro sanctis ordinis.

2 Collectoz

1 Abinistri generalis: p uncialos.

Cruciata.

similia contigerit committi. Non obstantibus aliquibus litteris vel indultis apostolicis: que de hoc non fecerint mentionem. B. fo. 57. Et ffo. 141. conce. 326.

2
Absolutio.

Innocentius. 8. declarauit fratres mi. non posse nec debere eligere co-
fessores virtute bulle cruciate 7 c. vt habetur late supra
in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 16.

3
Absolutio.

Leo. 10. prohibuit 7 declarauit q nullus fratru mi. regularis obseruantiæ
possit accipere bullas cruciate 7c. vt supra est positu in dictione Ab-
solutio ordinaria quo ad fratres. §. 21. et. 22. Vide ibi et nota bene.

4
Cõtra cõmis-
sarios cru-
ciate.
Excoicatio.

DEAD Leo motu pprio 7 ex certa sciẽtia precepit vniuersis 7 singulis cu-
iuscuq; cruciate cõmissarijs p tẽpore episcob: 7 alijs quibuscunq; personis: qua-
cuq; etiã archiepali 7 episcopali dignitate fulgentibus: in virtute sancte obediẽ-
tie: ac epis et superioribus sub p̃bitione ingressus ecclie: alijs vero sub excoi-
cations late sententiæ: ac p̃uacionis officioru suoru: et inhabilitatis ad illa 7 alia
imposteru obtinenda pena (ipso facto absq; vteriu declaratione) incurrẽdis:
ne de cetero perpetuis futuris tẽporibus: aliquos fratres ordinis mi. de obseruã-
tia extra eoru cõuentus seu domos. sine suoru superioru 7 p̃latoru expressa licen-
tia extraheret: seu ad predicandũ cruciatã: aut quascunq; alias indulgẽtias: seu litte-
ras apostolicas destinaret: aut alterius facultatis: preteritu molestare: perturbare
aut inquietare: seu a predicis fratribus aliquid erigere: vel gratias: facultates: aut
libertates: seu indulgẽtias 7 peccatoru remissiones eis: necnon monialibus san-
cte Clare: tam p̃ime q̃ secunde regule: ac tertij ordinis beati francisci sororibus
sub obedientia p̃latoru dicti ordinis mi. degentibus: sine illorum licentia cõ-
cedere aut impartiri. B. ffo. 48. conce. 144.

Pro monia
libo 7 tercia-
rijs.

5
Prohibito

DEAD Leo precepit fratribus 7 monialibus: ac sororibus prefatis: ne gra-
tias: indulgẽtias: libertatibus immunitatibus que in bullis cruciate: aut alijs cõ-
tinentibus continentur: quous questio colore contra obedientiam ordinis predi-
citi: sine speciali licentia suoru p̃latoru in vno modo vti (sub excoimunicationis
late sententiæ pena) presumant. B. ffo. 48. conce. 144.

Excõicatio.

Collectio.

Questio.

Prima re-
sponso.

Quia predicta est notandũ: q cũ per bullas cruciate: vel alias timiles con-
cedatur oibus ebruiti fidelibus cõfessionale perpetuum: vt de nõ reseruatõ
pape possint toties quoties voluerint absolui per cõfessore quẽcuq; ad libitũ eli-
gendũ: merito querendũ videtur: vtrũ religiosi sine licẽtia suoru p̃latoru possint
predictas bullas accipere: 7 concessõibus: seu facultatibus in eis contentis vti:
Ad hoc autẽ p̃lati religiosoru: 7 oēs zelũ religionis habẽtes: dicũt q non: 7
rationẽ assignãt. Quia neq; est nec esse debet intentio pontificis aliquid cõcedere
vide ordinis disciplina collabi contingat: presertim cũ prohibitu sit per litteras
apostolicas: 7 per regulas: ac statuta religionũ: ne fratres confiteri possint pecca-
ta sua personis extra suũ ordinẽ: sine licẽtia suoru p̃latoru. Itẽ quia si hoc lice-
ret fratribus: quodãmodo erimerentur ab obedientia p̃latoru suoru confitẽdo
peccata sua cui vellent. Erimerentur etiã a voto paupertatis: p̃curãdo pecunias
ad contribuendũ p huiusmodi bullis sine licentia: immo contra obedientiã. p̃-
latoru: 7 cõtra suũ votũ: in quo pape non licet dispensare: put ad litteram di-
cit. c. Lum ad monasteriũ: de statu regu. Etiã ex ijs daretur occasio fractõis ter-
tij voti. scilicet: ut experti dicere possint. Cõstat enim aliq; volũt cõtrariã par-
tem rationibus apparentibus munitam defendere: precipue q; aliquando in pre-
dictis bullis continetur q illas possint accipere religiosi: etiã sine licentia suorum

Secundare
responso.

ultima
responso.

prelatorum, Et ad questionem responderetur ultimare: quod etiam si huiusmodi bulle in hoc non essent subrepticie sicut sunt: prout pontifices postea declarant: dicentes nunquam talem intentionem habuisse: cum non solum generaliter: sed nec alicui in particulari vir talia concederentur: videlicet quod aliquis spreta regulari disciplina et paupertatis voto: quereret pecunias ad contribuendum et accipiendum predictas bullas abique particulari necessitate: pro qua non esset ordini concessa facultas: ad huc non possent per ipsas absolute sine licentia suorum prelatorum: cum non possint dicere quod hoc sibi expresse fratribus concedatur. Et propterea prelati ad obviandum maleficio et proteritatibus aliquorum: statim cum talis cruciata: vel similes bulle publicantur: recurrunt ad pontificem: ut declarat religiosos uti predictis non posse sine licentia prelatorum. Et ita factum fuit tempore Sixti. 4. Innocentij. 8. Alexander. 6. Julij. 2. Et Leonis. 10. prout in libris ordinis patet. Et adhuc aliqui predictorum in pontificum: dixerunt expresse: quod nunquam habuerunt intentionem quod fratres sine licentia prelatorum: accipere possent predictas bullas: et minus quod ipsis viderentur. Quin immo imposerunt censuras religionis manibus et feminis ne talibus viderentur sicut fecit Leo. 10. in pra. §. 5. Et in tantum est hoc verum quo ad fratres minorum quod licet alij religioni: forte de licentia suorum prelatorum possint predictas bullas accipere: et elemosinam pro ipsis accipiendis procurare: fratres tamen minorum cum sit eis strictissime sub precepto prohibitum: ne pecunias: vel denarios recipiant: aut procurent: nisi pro veris et certis necessitatibus: nisi sibi occurreret aliqua talis necessitas: cui subleuande non sufficerent privilegia ordinis: nullo modo valerent: nec licentia prelatorum: sufficeret: ut possent procurare pecuniam ad accipiendam bullam. Et ita declaravit Leo. 10. O. sso. 60. conce. 178. Et supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 21. dicens: quod in casu talis necessitatis: de licentia provincialium et custodum: possint fratres accipere dictas bullas. Qui quidem provincialis et custos debent examinare predictam necessitatem: an sit talis quod in ipsa possit dispensari. Nam licet solum regula concedat facultate querendi pecuniam pro fratribus induendis: et in firmis curatis et c. satis in firmis est qui habet anime egritudinem non possibilem aliter curari: quam per bullam. Nam non tamen propterea negatur: quin pontifex possit bene informatus concedere alicui religio: sicut vult contereatur cui vellet. Sed dico: quod per generalem concessionem: nunquam hoc intendit facere: cum velit conferre religiones et non destruere. Et si dubitas de hoc: dico tibi quod hoc sufficit ut accipias parte securiorem: prout dicit glo. in capitulo unico. de scrutinio et ordine faciendorum in c. Juuenis de spouialibus. Et ideo non committas te periculo: in his prefertim que animam tangunt.

Confirmatio
responsonis
suprascripte

Custodes.

Remens. 4. statuit in mari magno: quod custodes et guardia ni qui secundum statuta ordinis fratrum minorum. aliter quam per electionem instituntur: post ipsam institutionem: ita prout in omni de ipsis factam: curam animarum fratrum sibi subditorum ipsius ordinis habeant: ipsosque ligare: ac solvere possint: iuxta ipsius ordinis instituta. B. fo. 56. Et sso. 139. conce. 309.

Advertendum quod hoc ideo fuit concessum: quia ex quo non erant electi a communi

Collectores

Circa presata concessione: vide super dictioe Absolutio ordinis, que ad fratres post. §. 3.

Custodes Dare. Decime.

Pro electio
ne generalis
ministri.

Nicolaus. 4. statuit et declarauit: vt cū electio generalis ministri fuerit
facienda: custodes vniuscuiusq; p̄uincie: vñi ex seipsis con-
stituant: ac ei suas vires cōmittant: ipsiq; ad locū in quo electio eadē fuerit ce-
lebranda: transmittant. Et q̄ is qui sic ab ipsis custodibus constitutus extiterit:
vnā vocem dūtarat pro se et eis omnibus habeat et intelligatur habere: ac p̄ vna
voce h̄imodo ab aliis admittatur. Hoc aut̄ voluit ita obseruari: etiā si custodes
alicuius p̄uincie sint presentes in h̄mōi generali capitulo: vbi electio generalis
debeat celebrari. b. fo. 31. Et ffo. 32. concessione. 32.

Collector.

CAduertet: q̄ huiusmodi statutum iam vacat propter statutum Leonis. 10. inferi⁹
annotatum. §. sequenti.

3

Leo. 10. in bulla vnionis statuit: q̄ electio ministri generalis: que sc̄dm re-
gulam a ministris p̄uincialibus et custodibus fieri debet: libere et
absq; vilo scrupulo celebretur per p̄uinciales et discretos fratrum de familia:
seu de obseruantia: quos veros ministros esse: ac discretos ipsorum similiter ve-
ros esse custodes declarauit. B. ffo. 29. concessione. 94.

Dare.

Panptas.

Pro rebus
vilibus.

Nicolaus. 3. statuit: seu cōcessit in declaratione regule que in-
cipit Exiit qui seminat etc. q̄ de rebus mobilib⁹
vel parum valentibus: liceat fratribus minoribus: pietatis: seu
denotionis intuitu: vel pro alia honesta et rationabili causa: obtē-
ta super hoc prius suorum superiorum licentia: intra quod inter
fratres in generali: vel p̄uincialibus capitulis (tam de ipsis re-
bus vilibus seu parum valentibus: et earū valore: q̄ etias de prefata licentia. s. a
quibus et qualiter sit habenda) extiterit ordinatum: intra et extra ordinem alijs
elargiri. B. fo. 5. tracta. 2. et ffo. 10. tracta. 2.

Paupertas
Ampliatio
cōcessiōis su-
pra scripte.

2

Leo 10. supradictam concessionem ampliando concessit: q̄ non solum ge-
neralis et p̄uinciales: ac custodes in suis capitulis: sed etiam ipsi: ac
eorum generales cōmissarii: extra capitula: possint arbitrari que res debeāt viles
et parui valoris reputari: ad hoc vt res h̄mōi possint dari intra et extra ordinem:
et suis subditis ad dandum et recipiendum licentiam concedere: put eis secūdm
deum videbitur expedire. O. ffo. 59. conce. 175.

Collector.
Statuti ca-
pituli gnalis

CIn capitulo generali declinēsi facta est circa predicta sequēs determinatio.
CItem q̄ fratres nullo modo secundum intentionem regule: aut declarationes
summorum pontificum: possint dare aliqua q̄stūcūq; vilia alijs: sine fratribus: si
ue secularibus: nec recipere alia: absq; licentia suorum p̄latorum. Habetur hoc.
fo. 228. tractatu. 3. Et ffo. 246. in. 2. tractatu.

Decime.

Ex li. c. cōi.

Regorius. nonus mandauit districte fratribus predico-
ribus et minoribus: ne talia que audientes a de-
cimarū seu aliarum rerū ecclesijs debitarum solutione retrahant:
vel alias animas corumpant audientium in sermonibus suis: vel
alibi proponere presument. Immo verbo et opere informēt eos.
dem: vt ad solutionem predictorū promptē voluntatis animo sint intenti. Habe-
tur in. c. Discretionī vestre. de decimis. libro. 6.

Clemens. 4. cōcessit fratribus in. vt de hortis ⁊ virgultis suis : nulli deci mā teneātur exhibere. Ac districte inhibuit: ne quis ab eis de p̄missis aliquid erigere vel extorq̄re p̄sumat. B. fo. 38. Et ff. 14. cōcc. 334.

C Vide infra. §. 6. declarationē Sixti. 4. ⁊ ampliationem eiusdem.

Collectoz

Bonifacius. 8. statuit: q̄ moniales alicq̄ regulares p̄sone quarū reditus ⁊ p̄uētus eccl̄astici adeo sunt tenues ⁊ exiles q̄ de illis sustentari nō p̄nt: s; p̄ habēda vite sue sustentatiōe necesse h̄nt mendicare: ⁊ eie. molinas publice petere: decimā nō p̄soluāt. Idētur i extrauagati q̄ incipit Decias.

Ex iure cōi.

C **J** **D** **E** **A** **D** Bonifacius. 8. cōcessit vniuersis ⁊ singulis abbatibus ⁊ cōuentibus monialū inclosure sancce. Clare: vt ad p̄stationē decimarū de quibuscūq̄ possessionibus ⁊ oibus alijs bonis q̄ habuerint: vel ad cōtribuendū in p̄curationib⁹ quorūlibet ordinariorū: ac etiā legatorū ⁊ nūtionum sedis ap̄sticę: quibuscūq̄ libet alijs ⁊ collectorib⁹: ⁊ ad exhibendū pedagia: telonea ⁊ alias exactiones: quibusuis regibus ⁊ principibus: seu alijs personis: minime teneantur: nec ad id compelli aliquantez valeant. B. fo. 38. Et ff. 122. conce. 267.

Pro monia lib⁹. s. clare.

C De hoc vide amplius infra. §. 12. ⁊ 13.

Collectoz

Clemens. 5. in cōcilio Aienēsi statuit: q̄ religio si quicūq̄ qui non alium aut alijs decimas ad eos ex aliqua causa legitime nō ipectantes: appropriare sibi p̄sumpserint: aut exquisitis fraudib⁹ siue colorib⁹ viurpare: seu qui de aialibus familiarū ⁊ pastozū suozū vel alioꝝ: etiā aialia ip̄a eoz⁹ gregibus inimicentur: seu qui de aialib⁹ qui fraudē eccl̄iarū in plurib⁹ locis emūt: emptaꝝ tradūt venditorib⁹ vel alijs ab ip̄is tenēda: seu qui de terris quas tradunt alijs eccl̄ecl̄as decimā solui eccl̄is nō p̄miserint: aut p̄hibuerint: nisi post requisitiōne per eos quoz⁹ interit sup hoc eis facta a p̄missis desisterint infra mēses: aut si de his q̄ cōtra p̄missa viurpare vel retinere p̄sumpserint: infra duos mēses dānificatis eccl̄is emendā nō fecerint cōpetentē: sint ⁊ tādiu maneāt ab officijs: administratiōib⁹: ⁊ b̄nificijs suspēsi donec desisterint ⁊ satisfecerint: vt superius est exp̄ssum. **C** **D** si religiosi h̄moi administratiōes vel b̄nificia nō habeant: eo casu quo alijs iuradiicti suspēsiōis: ip̄i nisi iam excoicationis incurbat: ante satisfactiōne cōdignā nullaten⁹ absoluedi: p̄uilegijs nō obstantib⁹ quibuscūq̄. **J** **D** **E** **A** **D** missa etiā excedit ad aialia q̄ per religiosoz⁹ ip̄oz⁹ donatos seu oblatos tenet: duz tamen illi religiosi eisdē cū effectu donauerint: aut obtulerint se ⁊ sua. **J** **D** **E** **A** **D** in Clemenētia Religiosi de decimis ⁊ primicijs.

Ex iure cōi.

Excoicatio

Eugenius. 4. dedit plenissimam exēptionez monialib⁹. s. Clare: dicitos inter alia q̄ vult illas esse liberas ab omni decimarū: sub li. ditorū: gabellarū: pedagiorū: ⁊ alioꝝ h̄moi solutiōe ⁊ cōtributiōe. b. ff. 41. cōcc. 46. lib⁹. s. clare.

Pro monia lib⁹. s. clare.

C **J** **D** **E** **A** **D** Eugen⁹ cōtulit aliā plenissimā exēptionē a decimis ⁊ c. fr̄ib⁹ ⁊ monialib⁹ ordinis p̄dicatoꝝ: in iherosolē bullā Adartini. 5. Et Bonifacii. 9. qui hoc idē prius fecerat. Sub nomine Adartini habetur. b. ff. 162. concessiōe. 681. Et sub nomine Eugenij. B. ff. 80. concessiōe. 240.

Pro fr̄ibus ⁊ mo. ordi. p̄ dicatoꝝ.

C **J** **D** **E** **A** **D** Eugenius cōcessit fratribus mino. obser. q̄ non teneantur facere conscientiam de decimis in confessiōibus ⁊ c. prout habetur supra in dictione Absolutio. Absolutio quo ad seculares. 2. in. §. 2.

Absolutio.

Sixtus. 4. extendēs cōcessiōne Clemenētis supra positā: dicit sic i mari magno Indultū vero eiusdē Clementis p̄decessoris de decimis nō so acendis: ad quecuq̄ bona ditorū fratrum: ⁊ quascūq̄ decimas: etiam quas vulgus papales appellat: ⁊ apostolica sedes pro ch̄astiane fidei defensionē: aut alijs innumerabilibus p̄sepe necessitatibus indicit: ⁊ quecuq̄ alia onera: motu

proprio et certa scientia extendimus: decernentes ipsos fratres minores etiam si per quoscumque exemptos et mendicantes solui mandarentur: cum quibusvis derogatorijs et fortoribus clausulis ad illarum solutionem non teneri: et ab illarum solutione cessando: censuras et penas aliquas non incurrere: nisi presentibus (non per generales: aut alias clausulas speciale mentione) sit alias derogatum specificetari de verbo ad verbum inserto tenore. B. fo. 60. Et ffo. 143. conce. 347. C. J. D. E. A. D. habeat in mari magno Carmelitarum. ffo. 169. conce. 396. Et ffo. 183. conce. 450. Et additur fo. 96. Et ffo. 179. conce. 424. q. nec de datus vel pceda gis: etiam si per principes: vel alios dominos temporales imponatur: aliquid solvere teneatur. Et idem in mari magno predicatorum. ffo. 240. conce. 579.

Collector.

10
Pro monia
lib. s. Clare

C. J. D. E. A. D. Statut et ordinavit: ac concessit: abbatissis: conventibus et monialibus. s. Clare: q. quibusvis terris et possessionibus ad eas legitime pertinentibus et spectantibus: que etiam per alios que eorundem monasteriorum territorios et subditos excoli et cultivari faciunt: decimas vel primicias (auctate enim applica non ipotitas) quibusvis personis: cuiusvis dignitatis: gradus: status: ordinis vel conditionis fuerint: solvere minime teneantur. Nec operantur ipsarum terrarum et possessionum colonis: seu cultores: et solutione decimarum: primiciarum: aut census huiusmodi querepiam molestari possint: aut propterea contra eos pcedi: et pene aliquam pmulgari valeat. Ac insuper decrevit: irritum et inane quicquid sit: super his a quocumque quavis auctate: scienter: vel ignoranter: contingat attemptari. Ad obstantibus constitutionibus et statutis. B. fo. 35. Et ffo. 118. conce. 258.

Alexander. Statuit: per moniales sancte Clare prime et secunde regule: ac forores tertie regule: que huiusmodi aliquid proprium habeantur: non iustitiam eis ad condianas expensas: ad solutionem alicuius decime seu taxe aut collecte: per tempore impositarum cogi non posse. B. ffo. 3. conce. 4.

12
Pro monia
lib. s. Clare
et tertiarum.

Leo. approbanit et innovavit quasdam litteras Alexandri. 6. g. latissime concesserat monialibus. s. Clare exemptione a solutione decimarum et ut supra. Ac insuper voluit: ut predictae moniales et forores tertij ordinis in congregatione sub cura et regimine fratrum minorum regularis observantie viventes: ac illarum monasteriorum domus et loca quecumque fructus: redditus: et pnetus: per monialium et fororum: ac aliarum personarum in illis: per tempore degentium comeda sustentione non sufficiency solutione cuiusvis decime seu taxe: vel collecte: aut exactiois: per sedem applicam: vel ex legatione: seu nuntios: aut quoscumque alios quos auctate fungentes: per fidei fuitate: seu expeditione contra tarcas: vel recuperatione terre sancte: aut quamvis alia vixetissima causa impositae: etiam per tertium quantum cessit: et penam ecclesiasticam in lris exactionis huiusmodi apposita: cogi aut copelli nequeat. Et hoc voluit distincte observari sub pena excoicationis: qua contra facientes ipso facto incurrat: et a qua non nisi per romanum pontificem: per tempore existentibus: solvi possint. Ac decrevit irritum et inane: si se super his a quocumque quis auctoritate scienter: vel ignoranter contigerit attentari. B. ffo. 48. conce. 143.

Excocicatio.

13
Pro monia
lib. s. Clare

C. J. D. E. A. D. Leo approbavit ac de novo concessit privilegium Eugenij. 4. et Sixti. 4. per quod moniales. s. Clare criminantur plenissime a solutione decimarum suarum terrarum: et possessionum omnium illarum quas per colonos faciunt cultivari. Ac etiam a gabelis et pedagis: ut supra positum est in. §. 6. r. 10. Super quo etiam dat conservatores: omnes prelatos ecclesiasticos. B. ffo. 44. conce. 140.

14
Denegatio
absolutiois.

C. J. D. E. A. D. Leo in concilio Lateranensi statuit: per fratres concessores teneantur hortari et monere (etiam sub onere conscientiarum suarum) illos quorum confessiones: per tempore audierint: cuiusvis status: et conditionis fuerint: ad solvendum decimas: siue aliam bonorum suorum: seu fructuum quotam: in locis in quibus decime operantur similia solvi consueverunt. Ipsos illas solvere recusantibus: absolutionem denegare. Et per super hoc regitum ad po.

pulo etiam publice predicare: et persuadere teneantur. B. sffo. 26. conce. 82.
C. D. E. N. Leo cōfirmavit litteras suprascriptas alex. rādi. 6. dando cōservato-
res omnes ecclesiarum prelatos. B. sffo. 48. conce. 143.

Alemens. 7. cōfirmavit et de novo cōcessit lras Sixti et Leonis supra-
positas eximētes moniales. s. Clare a solutione decimarū di-
cens: q' lras Sixti et Leonis p'decessorū in op' et p'ut illas cōcēnūt oīa et singula i-
eis cōtenta approbat et imonat: et p' portiori cautela ea oīa et eor' singula de no-
uo cōcedit supplēs oēs et singulos tā iuris q' facti defectū: si qui tōrtian intervene-
rūt in eisdē. Et in iup' statuit et ordinavit: q' p'petuis futuris t'pib' abbatisse et mo-
niales et monasteria sancte Clare. Annuncianōis: et Cocepionis: ac tertie regu-
le sancti frācis: terras et possessiones: tā per alienos q' p'prios colonos et dona-
tos ac familiares monasteriorū in op' coli et cultivari facietes: et ad earum susten-
tationem redditus sufficientes non habētes: de iuribus in illis exercētibus recto-
ribus parrochialium ecclesiarū infra quāz limites possessiones ipse consistunt: aut
quibusvis alijs personis cuiuscūq' dignitates, grad' stat' ordinis vel cōditio-
nis fuerint: decimas aut primitias solvere minime teneantur: nec ad id a quo q'z
quavis auctoritate cogi et cōpelli possint. Super quo dat indices. B.

C. Ex privilegij fratru sancti Joannis hierosolimitan.

Lucius. 3. et Bonifacius. 8. preceperunt vni. vni. ecclesiarū prelatis: qua-
rens eor' subditis auctoritate ap'lica inbiberent ne a fratribus
hospitales sancti Joānis in eor' ep'atibus cōmorantib' de novaliibus: seu alijs ter-
ris quas p'prios mambus: aut iurib' excolunt: vel per suos arrendatores: aut
alios quocūq' cultores: ad tēpus: et nō in perpetuum excoli faciant: vel de asa-
lium nutrimentis: seu alior' in suis territorijs nactū: vel de boctis. virgultis: et
piscationibus suis: decimas erigere aliquatenus presūmant. Cōtradictores per
cenfuram ecclesiasticam: appellatione postposita cōpescēdo: nō obstat. longa pre-
scriptione: seu pot' violētia super dictis exactionib' eisdē frīb' irrogata. B.

Beclarare.

Colaus. 3. quali cōmiserit declarationē rerū vilium: et parni
valoris: ad hoc vt frēs in antra: et extra ordinem
possint illas dare: et quomodo Leo. 10. ampliant h'mōi concessio-
nem: positum est supra in dictione Dare. §. 1. et 2.

Innocentius. 8. cōcessit: q' vicarius generalis ordinis
predicatorū de obsequentia cōgregatio-
nis hispanie: cui aliq' p'sona in dignitate ecclesiastica cōstitutus: et duob' alijs iurib' p'ri-
sultis: habeat auctoritatē et facultatē inter p'radā dubia q' occurrerint sup' gratijs et p'ri-
vilegijs: tā ordinis q' cōgregationi p'dictis cōcessis. Et q' frēs dicte cōgregatiōis
secure possint stare declarationib' p' eisdē faciēdis. o. sffo. 76. cō. 195. Et sffo. 101. cō.
394.

Leo. 10. cōcessit: q' cap' g'nalē d'itarat: habeat auctoritatē declarādi dubia q'
occurrerint circa divini officij celebrationem. O. sffo. 59. conce. 176.

C. D. E. N. Leo concessit: q' in rebus dubijs et scrupulis cōscientias fratru mi-
subditorum tangentibus: generalis vel p'vinciales: seu custodes: cum consilio ali-
quorum patrum (si res in agne importante fuerint) possint auctoritate sue san-
ctitatis determinare in scrupulis et rebus h'mōi: ac q' eor' determinationi: subdi-
ti secunda conscientia possint et debeant stare. O. sffo. 59. conce. 172.

15
16
Pro monia
lib' 6. Clare
17
Nota.
De rebus vi-
libus.
Pro frīb' p'
dicatoibus.
Privilegia.
Collectoz.
Offici' d'nt.
Collectoz.
4
Scrupulosi
fratres.

Declarare. Dispensatio.

Collector.

CUide in sequenti cōessione ampliationem precedentis concessionis.

5
Scrupulosi
fratres.

CONRAD Leo postea cōcessit: q̄ omnes fratres qui sunt nimis scrupulosi: p̄f
sunt in oibus dubijs sua cōscientiā tāgentibus: secura cōscientiā stare determina
tionis sui guardiani: vel cuiuscūq̄ alterius prelati. o. s̄fo. 97. conce. 287.

6
De reb⁹ vili.

CONRAD Leo amplianit concessionē Nicolai. 3. suprapositam. §. i. vt habetur
late in dictione Dare. §. i. 7. 2.

7
Oracula vi
ue noctis.

CONRAD Leo cōcessit: vt ḡnalis 7 quilibet puincialis in suis captis possint de
clarare: vt r̄ū ab v̄sū alicuius cōcessionis vine vocis oraculo facte: debeat fratres
abstinere 7 c̄c. vt habetur late in dictione Oracularum. §. 3. Vide ibi 7 bene nota.

Collector.

CDe declarationibus: ac determinationib⁹ varijs. factis a diuersis suminis p̄
tificibus: tā super regulā: q̄ sup multis alijs: nō fit hic mētio: q̄ nimis lēgum 7
inutile foret oia illa referre: 7 q̄ iuxta diuersitatē materiārum super quib⁹ facte fue
runt sub diuersis etiam dictionibus huius cōpendij ponuntur.

Dispensatio.

Distinctio materie dispensationum.

Collector.

CIRCA ea q̄ in priuilegijs fratrum medicatū reperit̄ur cōcessa quo ad mate
riā dispensationū est aduertēdū: q̄ aliqua illorū attinet solū ad p̄sonas f̄fines:
7 alia ad p̄sonas seculariuz q̄ p̄dictis f̄fibus cōf̄itetur. **C**Attinētia ad f̄fres pro
suis p̄sonis: sunt in duplici differētia. **M**ā quedā pertinet ad dispensationē facien
dā in cōcessionib⁹. Et hec in simul cū cōcessionib⁹ absolutonū pertinent⁹ ad eos
dem f̄fres: posita sunt supra in dictione Absolutio quo ad f̄fres: vbi cūq̄ in margini
bus reperta fuerit hec dicitio Dispensatio. **C**Alia vero tāgit dispensationē q̄ fieri
p̄t̄ extra cōcessionē sacramentalē: q̄ ponuntur hic infra. §. 8. 7. 10. 7. 11. 7. 12. et. 13. 7
21. 7. 22. Aliqua autē q̄ spectat ad moniales: cōtinetur infra. §. 6. 7. 10. **C**Illavero q̄
pertinet ad p̄sonas secularis: habetur supra in dictione Absolutio quo ad secula
res. a. in. §. 20. Et in dictione Absolutio quo ad seculares. 2. in. §. 12. Et filii habentur
nōnulla hic infra. §. 11. 7. 12. 7. 16. Sed circa oia supradicta habentur ampliora hic p̄
pe finem. s. a. conce. 25. vsq̄ ad. 31.

1
Infideles.
Irregulari
zates.

REGORIUS. 9. cōcessit fratribus minoribus in terris quorū
cūq̄ in fidelij existētibus: vt cū irregularibus
possint dispensare in illis casibus in quib⁹ solent legati sedis apo
stolice dispensare. b. s̄fo. 257. concessione. 641.

Collector.

CDubij videtur an ista cōcessio fuerit temporalis.

2
Pro fr̄ib⁹ p̄
dicatoibus.
Infideles.
Irregularis

NICOLAUS. 4. cōcessit f̄fibus ordinis p̄dicatorū in terris infidelij existē
tibus: vt possint disp̄sare cū irregularib⁹ partiū illarū: in ca
sibus in quib⁹ solēt legati sedis aplice. **A**c etiā cū clericis ip̄ay partiū patientib⁹
defectum nataliū: dū modo non sint de adulterio: vel incestu: aut de regularibus p̄
creati. b. s̄fo. 262. concessione. 680.

Collector.

CDe hac cōcessionē vs̄ etiam dubium vt fuerit temporalis sicut p̄cedēs.

3

ALEMENS. 4. in mari magno fecit optimā cōcessionē circa dispensationē
in mul 7 absolutonem: que posita est supra in dictione Abso
lutio ordinaria quo ad fratres. §. 4. 7. 7.

4
Pro fr̄ib⁹ p̄
dicatoibus.

CONRAD Clemēs cōcessit: q̄ f̄fres ordinis p̄dicatoꝝ p̄ferētes sine scripto sen
tentā excoicatiois: insp̄sionis: vel interditi: 7 infra mēsem celebrātes: nō obsta
te cōstitutiōe hoc p̄hibēte: possint a maḡfo ḡnali 7 priouib⁹ puincialib⁹ dicti or
dinis disp̄sari: imposita eis sup hoc penitētia cōpetēti. Et q̄ si p̄fati prelati in
h̄mōi casu excesserint: possint a confessoribus per ip̄os electis: eodem modo di

spensari. b. ffo. 72. concessione. 188.

Eugenius. 4. fecit quādam eximiam cōcessionē circa dispensationē ⁊ ab solutionem: que posita est etiam supra in dictione Absolutio extrajordinaria quo ad fratres. §. 3. ppe finem.

EDWARD Eugenius dispensavit cū monialib⁹ sancte Clare: ac tertij ordinis sub obedientia fratrum minorū regularis observatiōe existētib⁹: vt solūm teneatur ad illa ieiunia q̄ fr̄es dicti ordinis observātes obligati sunt. Itē sup̄ silētio p̄petuo p̄fatis monialib⁹. s. Clare i regla ip̄posito: cōcedit ḡnali ⁊ puicialib⁹ vt cū cōsilio discretorū possit dispētare: ac sicut i q̄buscūq̄ alijs p̄petuis. b. fo. 46. Et ffo. 42. cō. 47

EDWARD Eugenius dispensavit cum barbitonsoribus: vbi est consuetudo in sabbatis ⁊ vigilijs: de sero radere barbas. o. ffo. 101. conce. 400.

Pius. 2. cōcessit: q̄ plati ordinis mi. de observatiā: circa subditos suos possint cōdescēdere: seu dispētare cū debilib⁹ ⁊ infirmis: in ijs q̄ nō sunt cōtraria regule. Et fuerit exp̄ssi aliq̄ casus: vt de sotularib⁹ in itinere: ac de equitādō: licet non sit arcta necessitas: vel infirmitas. o. fo. 62. Et ffo. 65. cōcessione. 92. Et ffo. 100. concessione. 382.

Advertēdū est circa h̄mōi cōcessionē: q̄ est velut p̄positio seip̄am falsificans. Nā primo dicit q̄ possit dispēdari in his q̄ nō sunt cōtra regulā: ⁊ postea exprimat aliqua q̄ sunt manifeste cōtra regulā. Non enim exēplū in equitatione ⁊ calciamēis ⁊c. q̄ sunt manifeste de obligatorijs. Et p̄terevidetur q̄ debuit hic dicere de his q̄ non sunt cōtra tria substantialia vota. Vel intelligit nō esse cōtra regulā: quādo est necessitas talis q̄ bono modo alter fieri nō potest: ⁊ frater est dubi⁹.

Sixtus. 4. dedit copiosam facultatē ḡnali: ⁊ puicialib⁹: ⁊ eorū vicarijs ad dispēsandū super quibuscūq̄ irregularitatib⁹: cū fratribus sui ordinis: exceptis tantū tribus. Vide supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 4. Et in dictione Absolutio extrajordinaria quo ad fratres. §. 5.

EDWARD Sixtus cōcessit: q̄ ḡnalis ⁊ puiciales ordinis mi. possint dispētare cū fr̄ib⁹ sibi subditis: in irregularitate homicidij: dūmō tales homicidie non sint certi q̄ ip̄i actualiter occiderūt: nec p̄ certo sciāt q̄ fuerūt tales mandatores: vel auxiliatores homicidij: sic q̄ sine illis nullo modo fuisset tale homicidium peperatam. o. fo. 63. Et ffo. 66. conce. 102. Et ffo. 95. conce. 319.

EDWARD Sixtus cōcessit: q̄ generalis fratrum minorū habeat auctoritatē dispensandi in irregularitate illorum fratrum minorū. qui in bellis: vel in alijs causis sanguinis effusionis interfuerunt. Et q̄ tales (si qui sunt) dūmodo alias sufficētes fuerint: possint promoueri vsq̄ ad sacerdotium. Et q̄ in casu quo aliqui p̄pter iuris ignorantia: de tali casu non aduētes promoti fuissent: possint in suscipiendis ordinibus ministrare. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 129. Et ffo. 96. conce. 336.

Adverte: q̄ hec cōcessio videtur solū facta p̄ illis fratribus qui tunc erant in p̄dicto ordine: ⁊ nō p̄ futuris. Et ideo non effec̄ tutū vti illa imposterum. Et tamen quidquid sit de hoc: melior ⁊ copiosior est facultas immediate sup̄raposita. Nā includit istam ⁊ amplius.

EDWARD Sixtus cōcessit ḡnali ⁊ puicialib⁹ ministris: ⁊ eorū vicarijs: auctatē dispensandi cū fr̄ibus dicti ordinis mi. patētib⁹ defectū nataliū ex adulterio: sacri legio: incestu: ⁊ quouis alio nefario ⁊ illicito coitu pueniētē. Necnō cū ijs qui ex quouis causa (p̄ter q̄ homicidij voluntarij: bigamie: ⁊ mutilatiōis mēbroꝝ) irregulares foret: postq̄ ordinē ip̄m p̄fessi fuerint: dispētare vt defectu ⁊ irregularitate h̄mōi nō obstātib⁹: irregulares ip̄i ad q̄cūq̄: etiā sacros ordines pmoueri: ⁊ i illis: etiā i altaribus ministrare. Et q̄ tā ip̄i irregulares: q̄ defectū na

5

o
p̄zo monialibus.
Ieiunium.
Silentium

z
p̄zo infirmis

Collectoꝝ

Irregularitas.

lo
Ḡnalis ⁊ puiciales.
Irregularitas.

ll
Ḡnalis m̄nister.
Irregularitas.

Collectoꝝ.

ll
Ḡnalis ⁊ puiciales.
Promotio ad sacros ordines: ⁊ ad p̄laturas.

Dispensatio.

talium patientes predicti ad quas cunq; administrationes et officia dicti ordinis eligi recipi et assumi illas gerere et exercere libere et licite valeant. B. fo. 61. Et ffo. 144. concessione. 252.

15
Ex privile.
fratru p'dica.

C **DE**AD Sicutus concessit magistro g'nali et priorib; p'ncipalibus et cōuentualibus: ac eor; vicariis ordi. p'dicator; auctoritate cū fr'ib; defectu nataliū ex adulterio: sacrilegio: incestu: et quouis alio nephario et illicito coitu puenientē patiētib; nec non cū his qui ex quavis causa: p'ter q; homicidij voluntarij: bigamie: et mutilationis mēbroꝝ irregulares foret: dispensandi cum dicti ordinis p'dicator; p'fessoribus postq; ipm ordinē p'fessi fuerint: vt defectu et irregularitate h'mōi nō obstātib; irregulares ipi ad quocunq; etiā sacros ordines p'moveri: et in illis etiā in altaris ministerio ministrare. Et q; tā ipi irregulares: q; defectum nataliū patiētes predicti: ad quas cunq; administrationes et officia eligi: recipi: et assumi: illas licite gerere: libere et licite valeant. B. ffo. 240. conce. 37.

Ordines sacri

Collector.

C Advertēdū est: q; vt asserūt p'res ordinis p'dicator; vicarij cōuentū sine supores nunq; habuerūt in vsu vti ista facultate sine speciali cōmissione: nisi mortuo vel amoto priore. Et ideo idem est ac si non fuisset cōcessa.

11
Sacerdotiū

Innocentius. 8. dispensauit cum toto ordine fratrum mi. q; postq; f'res h'mōi atigerūt vigesimū tertij etatis annuz: dū tū sufficientes sint: possint p'moueri ad sacerdotiū: et missas celebrare: nō obstāte iure: ce-
terū q; in cōtrariū faciētib; .o. fo. 65. Et ffo. 69. cōce. 147. Et ffo. 99. cōce. 356.

Collector.

C Adverte ad infra posita in fine sequentis concessionis.

15
Sacerdotiū

C **DE**AD Innocentius cōcessit postea: q; generalis et p'ncipales possint dispensare cum fratribus suis in vigesimo secūdo anno completo: quo ad sacerdotium. o. fo. 65. Et ffo. 69. conce. 158. Et ffo. 99. conce. 356.

Collector.

C Sciendum est circa istam cōcessionē et alterazū immediate suprapositā: q; post mortem Innocentij. 8. qui predictas cōcessionēs seu dispensationēs fecit: fuit ordinatum in capto generali florentiaci celebrator: id quod sequitur.

Statutū ge-
nerale.

C Insuper cū ad ordinē sacerdotij nō debeat quis ascendere facilliter: nisi cui suffragetur etas et motū grauitas: deinceps cū aliquo nō dispēctur vt sacerdos efficiatur: qui viginti quinq; etatis sine annos nōdum attigerit. Aut si castus necessitatis emerit: p'pter sacerdotū paucitatem: saltē qui dispensauerit: cōsiliū quattuor guardiaror; si mul requiratur: qui supra dispensandi necessitates debeant arbitrari: quoy consuetudine sint onerati: vt quod erit necessariū (pensatis vndiq; p'sandis) ipi consulant. Habetur hoc. fo. 226. in tractatu. 3. Et ffo. 245. tractatu. 7.

16
Notum.

C **DE**AD Innocentius concessit: q; cōfessores ordinis mi. obseruatiē: presentati secundum formā quā ipse tradidit vel approbauit: q; habetur supra in dictōe Ab solutio quo ad seculares. a. in. §. 12. possint dispensare in omnibus votis in quib; possunt ep'receptis votis peregrinationis vltra duas dietas. o. fo. 65. Et ffo. 69. concessione. 155. Et ffo. 98. concessione. 353.

17
Affinitas.

C **DE**AD Innocentius fertur cōcessisse: q; cōfessores ordinis nisi mino. possint dispēlare in affinitatib; cōtractis post matrimonij cōsumati ratione coitus viri cum cōsanguinea vxoris: aut ecōtra. Et hoc qū sunt iuuenes dūtarat. o.

Collector.

C Hec cōcessio nō habetur in libris ordinis impressis: sed ego reperi illā in quodā libro eniūdā boni patris: et peritissimi confessoris.

15
Pro fr'ib; p'dicatoribus.
Paupertas.

C **DE**AD Innocentius motu proprio et ex certa sciētia dispensauit cū fratribus ordinis p'dicator; obseruantib; cōgregacionis Hispanie: super possessionibus et redditibus habendis iuxta formā bulle mare magnū nuncupatae: auferēdo male dictionē sancti P'ncipis: et nō obstātib; cōstitutionib; dicti ordinis p'hibētib;

ne fratres eiusdem ordinis habeant possessiones, o. sfo. 76. conce. 195.

CIPRIANUS Innocentius dispensauit circa horam celebrandi missas: prout habetur in dictione Missa. 2. in. §. 4. et. 5.

Alexander. 6. cōcessit: q̄ ḡnālis fratrū mi. possit dispēsare cū bizochis vinctib⁹ in cōgregatione: q̄n fecerūt votū religiōis sancte Clare: q̄ remaneāt sibi: si cōmode nō p̄t intrare monasteria. s. Clare. o. sfo. 99. cōce. 360. Et Sicut. 4. cōcessit: q̄ possit dispēsari cū dictis bizochis: dūmō seruet̄ tria vota substantialia: q̄n nō inueniūt q̄ velit eas acceptare. Et q̄ q̄n bono mō nō p̄t intrare monasteria sancte Clare: q̄ nō teneatur. o. sfo. 99. conce. 360.

Iulius. 2. cōcessit ḡnālib⁹ ordinis m̄ facultatē dispēsandi sup̄ quacūq̄ irregularitate p̄ f̄res ordinis p̄dicti regularis obseruatiē. quomodo dolibet (p̄ter q̄ et homicidio volūtariorum: aut p̄statione anuli: vel fauoris b̄mōi homicidio: aut et bigamia p̄ueniēte) ita vt illa nō obstet: ad oēs ordines etiam sacros: ac etiam presbiteratus p̄mōneri possint. o. sfo. 91. conce. 293.

CIPRIANUS Iulius dispensauit cū fratribus ordinis minimorum: vt in vigesima seculo sue etatis anno: ad presbiteratus ordinem (alias tamen rite) se promoueri facere libere possint. B. sfo. 8. conce. 23.

Leo. 10. dispēsauit in multis circa diuinū officium: p̄pter scrupulosos et infirmos: q̄ ponatur infra in dictione Officiū diuinū. l. in multis. §.

CONDE aliqua ad b̄mōi materiam attinentia: supra in dictione Declarare et determinare. Et infra in dictione Infirmi fratres.

Ex privilegii monachorum sancti Benedicti.

Martinus. 5. cōcessit priorū sancti B̄ndicti vallis oleti: et virtute extēsiōnis postea facte oib⁹ priorib⁹ cōgregationis Hispanie: vt i. foro cōsciētie monachos ab omni possit excōis s̄ua absolueret: et si talis sit quam sibi sibi sūm⁹ p̄diceret referre cōsueuit. Et cū eis sup̄ di. irregularitate et i. illis casib⁹ i. q̄b⁹ papa sibi vicē resuati morte v̄z: et i. mēbroz tr̄ficatōde: et enormi s̄ḡuis effusio valeat dispēsare: dū t̄i aliqd̄ horū triū notoriū nō sit. Et B. p̄p̄ scādali. O.

CONDE cōcessio quo ad cēsuras et casus qui in bulla cene dñi cōtinentur: de nibilo deseruit: p̄pter rationē positam in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. post. §. 17. Testimonium vero autenticū hui⁹ cōcessionis: inquisiui et inueni ac vidui in monasterio sancti Benedicti vallis oleti: et inde fideliter extraxi.

Augenius. 4. monach. s. sancti B̄ndicti obseruatiē Italic: ne ab eoz quiete distraberet Romanā curiā p̄ obtinēdis licētis frequentare cogantur: q̄ in oibus ea sibi⁹ in quibus de iure eoz p̄clatis et monachis p̄fatis auctoritas seu licētia: seu dispensatio ordinarij esset necessaria: si ab eodē excēpri nō essent: p̄latis. abbatib⁹. priorib⁹. et rectorib⁹. b̄mōi qui p̄ tpe fuerint: vna cū eoz cōmunitatib⁹: de licētia t̄i et consensu capl⁹ ḡnālis: aut p̄fatis cū maiori parte visitatorum: auctoritate applica: ab eis eo q̄ ad sedem applicam habeant recurre: s̄m̄ b̄mōi licētiā. auctoritatē et dispensationem indulsit. B.

CIPRIANUS Eugenius cōcessit monach. s. p̄fati ordinis ad audiēdas cōfessiones per suos superiores deputat⁹: dispēsare sup̄ oēs casus: p̄ter eos casus de quib⁹ ip̄s cōfessoribus ad ordinarios videbitur recurrēdū: aut de quibus esset sedes ap̄dolica merito cōsilienda. B.

CIPRIANUS Eugenius cōcessit: p̄ vniuersisq̄ abbas: prior: sine superiorum cuiusvis monasteriorū ordiis sancti B̄ndicti obseruatiē possit libere et licite applica auctoritate dispensare cū oib⁹ et singulis p̄sentib⁹ et futuris donatis: oblati: ac cōmissis dictorū monasteriorū ab oib⁹ et singulis votis p̄grinatōis: etiā vltra marino: et ap̄toz:

19 Missas
20 Horum
21 Generalis minister. Irregularitas.
22 Sacerdotis
23 Officiū diuinum. Collector.
24 Pro fratribus Excōicatio. Absolutio. Irregularitas.
Collector.
25 Pro fratribus
Lap⁹ ḡnāle
26 Pro secularibus.
17 Pro oblati et donati.

Bispensatio.

Ecclesie fratrum.

Pro donatis & oblatis monasteriorum.

Petri & pauli: & sancti Jacobi: & quibusvis alijs votis: etiã si talia sint ppter q̄ sedes aplice merito sit cõsulenda: & ea i alia pietatis opa cõmutare. Voto religio nis dũtarat excepto: q̄d in societate monasterioꝝ bñdõ obseruatie fuerint. **B.**
CIPRIANUS Eugenius cõcessit p̄tatis cõgregatiõis sancti Benedicti: psonas volẽtes eoz cõgregationi sociari: q̄ religione: locũ & ordinẽ aliũ quẽcuq̄: etiã archioꝝe vouissent: talı voto nõ obstat: ad pbationẽ p̄fessionemq̄ recipere: ealq̄z auctate aplice ab ipõ voto absolueret: et cũ ipis dispensare: dũmodo in tali religioẽ: seu ordĩne de q̄ vouissent: p̄fessionẽ nõ emiserint. **Q**ũ si tñ ante p̄fessionẽ emissa ab ipa recesserint cõgregatione: bñdõ dispensatio: nullius sit roboris: vel momẽti. **B.**

18.
Pro nouicijs.
19.
Pro secularibus.
20.

CIPRIANUS Eugenius cõcessit p̄tatis ad audiẽdas cõfessiones deputatis ab ipõu p̄tatis: vt vota oĩa pmutaret: ac in oib⁹ & singulis casib⁹: etiã ordinarijs: aut p̄ sinodales vel puñcias cõstitutioẽs reseruat: cũ sibi cõfessis dispensare: p̄ter eas cõiuras & penas: vota & cas⁹ de quib⁹ esset merito sedes aplice cõsulenda. **B.**
CEt priuilegijs ordinis sancti Joannis hierosolimitani.

30.
Pro secularibus.
21.
Pro secularibus.
22.
Pro secularibus.
23.
Pro secularibus.
24.
Pro secularibus.
25.
Pro secularibus.
26.
Pro secularibus.
27.
Pro secularibus.
28.
Pro secularibus.
29.
Pro secularibus.
30.
Pro secularibus.
31.
Pro secularibus.
32.
Pro secularibus.
33.
Pro secularibus.
34.
Pro secularibus.
35.
Pro secularibus.
36.
Pro secularibus.
37.
Pro secularibus.
38.
Pro secularibus.
39.
Pro secularibus.
40.
Pro secularibus.
41.
Pro secularibus.
42.
Pro secularibus.
43.
Pro secularibus.
44.
Pro secularibus.
45.
Pro secularibus.
46.
Pro secularibus.
47.
Pro secularibus.
48.
Pro secularibus.
49.
Pro secularibus.
50.
Pro secularibus.
51.
Pro secularibus.
52.
Pro secularibus.
53.
Pro secularibus.
54.
Pro secularibus.
55.
Pro secularibus.
56.
Pro secularibus.
57.
Pro secularibus.
58.
Pro secularibus.
59.
Pro secularibus.
60.
Pro secularibus.
61.
Pro secularibus.
62.
Pro secularibus.
63.
Pro secularibus.
64.
Pro secularibus.
65.
Pro secularibus.
66.
Pro secularibus.
67.
Pro secularibus.
68.
Pro secularibus.
69.
Pro secularibus.
70.
Pro secularibus.
71.
Pro secularibus.
72.
Pro secularibus.
73.
Pro secularibus.
74.
Pro secularibus.
75.
Pro secularibus.
76.
Pro secularibus.
77.
Pro secularibus.
78.
Pro secularibus.
79.
Pro secularibus.
80.
Pro secularibus.
81.
Pro secularibus.
82.
Pro secularibus.
83.
Pro secularibus.
84.
Pro secularibus.
85.
Pro secularibus.
86.
Pro secularibus.
87.
Pro secularibus.
88.
Pro secularibus.
89.
Pro secularibus.
90.
Pro secularibus.
91.
Pro secularibus.
92.
Pro secularibus.
93.
Pro secularibus.
94.
Pro secularibus.
95.
Pro secularibus.
96.
Pro secularibus.
97.
Pro secularibus.
98.
Pro secularibus.
99.
Pro secularibus.
100.
Pro secularibus.

Alemens concessit magistro & fr̄ib⁹ hospitalis sancti Joãnis hierosolimitani: vt de votis oibus & penitentijs inunctis: seu p̄termis lis: aut etiã inungẽdis p̄ pctis oibus: a pctõib⁹ cõfessis: aut volẽtib⁹ penitentia liter: cõfiteri: satisfactioẽ de bonis a deo eis collatis recipere valeat. Ita q̄ illi q̄ bñdõ fr̄ib⁹ & p̄dictis c̄baritatie aliq̄ largiẽtur: sint a p̄tatis votis et penitentijs bñdõ plenarie abioluti: terre sancte: et castitatis votis dũtarat exceptis. **B.**

Ecclesie fratrum.

Confessio in materie ecclesiarum fratrum.

Collectoꝝ.

Quo ad ecclias fratru medicantiũ: multa et varia reperitũr in priuilegijs. **Q**uidẽ fratru cõcessa et statuta. **C**Et primo ea q̄ p̄tinẽt ad edificatiõem bñdõ ecclesiarũ: ponũtur in dictioẽ Edificare. **A**c etiã nonnulla ad idẽ p̄nẽtia: habẽtur in dictioẽ Altare. **C**Secũdo illa q̄ attinẽt ad bñdictionẽ seu cõsecratiõẽ p̄dicarũ ecclesiarũ: posita sunt sup̄ in dictioib⁹ Bñdicere et Cõsecrare. **T**ertio alia q̄ cõcernũt ereptiõẽ et imunitatẽ earũdẽ ecclesiarũ: reperitũr i dictioẽ Ereptio. **S.** 10. et. 21. et hic infra. **S.** 5. et. 9. et. 17. ac. 18. **Q**uarto sunt aliq̄ q̄ fr̄es p̄dicti tenẽtur seruare i suis eccijs respectu p̄latorũ ecclesie: put bñ infra. **S.** 10. et. 11. **Q**uinto sunt nonnulla cõcernẽtia libertatẽ veniendi ad ecclias fr̄m: put bẽtur infra. **S.** 4. et 12. et. 13. **C**Ultimo inueniũtur multe indulgẽcie cõcesse vi sitãtib⁹ p̄tatis ecclias. **S.** 3. hęc ad lögũ cõtinẽtur in dictioẽ Indulgẽcie quo ad seculares. 1. et. 2. ac. 3.

Innocentius. **4.** decrant: vt oēs eccle fratru m. vbi cõuẽt? eritũt: cõnẽtuales vocẽtur. **E**t cõcessit licẽtia vt in ipis eccijs ad op⁹ fratru: et cõuerforũ: seu oblatorũ suorũ: li bere bñe cemeteria possint et valeat. **b. s. o. 21.** **E**t s. o. 23. conce. 9.

Collectoꝝ.

Notadũ q̄ bñdõ cõcessio fuit p̄ principio ordinis. **N**ã postea p̄ omnibus christi fidelibus habuimus liberam sepulturam: vt patet infra in dictioẽ Sepultura.

Pro fr̄ibus Augustinẽsibus.

CIPRIANUS Innocẽtius cõcessit fr̄ib⁹ ordinis sancti Augustini: vt p̄ cõsecratiõibus altarũ: seu ecclesiarũ: ac p̄ oleo sacro: & quolibet ecclesiastico sacramento: nullus ab eis sub obẽtũ cõsuetudinib⁹: vel alio modo: quicq̄z audeat extorq̄re: s̄ hęc oĩa gratis eis ep̄i diocesani impẽdãt: alioquin liceat eis q̄cuq̄z maluerit catholico adire antistites: gratia & cõmuniõẽ aplice sedis habẽtes: qui aplice aucto ritate faciant p̄dicta. **E**t voluit q̄ si sedes diocesanoꝝ ep̄oꝝ forte vacauerint: in Sacramẽta terim omnia ecclesiastica sacramẽta: a vicinis episcopis accipere libere & absq̄z

Episcopi.

Sacramẽta terim omnia ecclesiastica sacramẽta: a vicinis episcopis accipere libere & absq̄z

contradictione possunt. Sic tamen vt ex hoc in posterum proprijs episcopis nullum iudicium generetur. B. ffo. 247. conce. 605. Vide circa hoc infra. §. 9.

Clemens 4. inhibuit: vt nullus ecclesias aut loca fratrum in. ausu temerario presumat infringere: aut in illis danabile violentiam exercere. Et voluit: qd illi qui secus facere presumpserint ipso facto sententiam excommunicationis incurrant: a qua non possint absolui nisi per sedem apostolicam: vel per consensu ab ea: eidem ordini deputatos. B. ffo. 105. conce. 226.

CIRCA Clemens informatus: qd prelati ecclesiarum ac rectores et clerici subditos suos sub excommunicationis et interdicti penis: p libito: sine causa rationabili pbibebant ne ad domos fratrum eremitarum sancti Augustini p diuinis officijs audiendis accederet: ne illis elemosinas largirentur: et subditos prefatos ad seruandum pbibitionem hmoi per subtractionem sacramentorum ecclesiasticorum compellerant: inhibuit districte ne talia vel his similia in iporum fratrum iudicium decetero facere attemptarent. N Decepitq; quatenus hmoi inhibitionem inuolubiler obseruarent: a predictorum fratrum indebitis grauaminibus ac iniurijs in posterum desistentes. B. ffo. 77. conce. 232.

Sixtus 4. concessit fratribus mi. vt in ecclesijs curatis: seu parochialibus quas eos habere contigerit: possint per capellanum per eos pro eorum nutu vendendum et ammonendi: curam hmoi exercere. Qui qd in capellania hmoi fingetur officio: ac si dicti ordinis mi. pffor existeret: dictorum fratrum libertate et exemptione fruatur. Ecclesie vero predictae et illarum bona: illa (qua domus fratrum pdicti ordinis) progatua letentur. B. ffo. 60. Et ffo. 144. conce. 391.

CIRCA concessio cum repugnet obseruanti: est solum p conuentualibus. Et circa prefatam concessionem vide infra. §. 8.

Julius 2. concessit fratribus ordinis minimorum: qd omnes et singulas ecclesias et oratoria quocumq; eiusdem ordinis: tam receptas qd recipienda: nondum consecratas: seu consecrata: facta prius requisitione episcopis locorum: eisq; recusantibus vel negligentibus: per quolibet alium catholicum episcopum possint consecrari facere. B. ffo. 8. conce. 28.

CIRCA Julius fecit prelatibus hmoi minimorum quadam concessione circa reconciliationem suarum ecclesiarum: vt habetur supra Benedicere. §. 11.

Leo 10. in concilio Lateranensi statuit et ordinauit: qd episcopi et eorum superiores et alij prelati ecclesiarum: possint visitare ecclesias parochiales: ad fratres (ratione locorum legitime spectantes) quo ad ea que ad parochianorum curam et sacramentorum conservationem et administrationem pertinent: sine tamen visitatorum insolito grauamine vel impensa. Et similiter statuit: qd predictarum ecclesiarum curam gerentes: et circa illam delinquentes: si religiosi fuerint: iuxta ipsius ordinis regularia instituta: intra septa regularis loci: seculares vero presbiteros et fratres huiusmodi beneficia obtinentes: libere tanq; sue iurisdictioni subiectos: punire possint prefati prelati ecclesiarum. B. ffo. 25. conce. 69.

CIRCA Leo in prefato concilio statuit: qd fratres ab alieno episcopo consecrationem ecclesie: vel altaris: aut cimiterij benedictionem petere nequeant: nec in ecclesijs per eos p tempore edificandis primu lapide per alienum episcopum poni facere: nisi vbi ordinarius bis aut ter (cum debitis reuerentia et instantia) requisitus: sine legitima causa id recusauerit. B. ffo. 26. conce. 79.

Excoicatio.

Inhibito.

Pro ecclesie parochialibus fratrum Exemptio.

Collector.

Pro fratribus minimis. Consecrare

Reconciliatio ecclesie.

Visitare.

Episcopi. Benedicere.

Ecclesie fratrum. Edificare.

10
Prohibitio

CIRCA Leo statuit: qd vt debius honor matrici ecclesie reddatur: taz fratres & alij clerici seculares: die sabbati maioris hebdomade anteq̄ campana cathedra-
dralis vel matricis ecclesie pulsauerit: capanas in ecclesijs suis pulsare minime
possint. Contra aut̄ faciētes: penā centū ducatorū incurrāt. B. sffo. 26. cōce. 80.

11
Censurę.

CIRCA Leo statuit: vt censuras per ordinarios latas & promulgatas: ac in
matrici ecclesia ciuitatum: necnon in collegiatis & parrochialib' ecclesijs castro-
rum & oppidorum respectiue solemniter publicatas: teneantur fratres (quādo su-
per hoc ab eisdem ordinarijs fuerint requisiti) in ecclesijs domorum suarum pu-
blicare: ac seruare. B. sffo. 26. conce. 81.

12

CIRCA Leo declarauit & statuit: qd omnes christi fideles vtriusq̄ sexus: qui
non contempto proprio sacerdote parrochiali in ecclesijs fratrum ordinū men-
dicantium: diuicis & festiuis diebus missas audiunt: satisficere p̄cepto ecclesie
de missa audienda: nec in aliquā labē peccati mortalis: aut penā p̄terea incurre-
re: in cōtrariū facientibus nō obstantibus quibuscūq̄. B. sffo. 27. conce. 90.

13

CIRCA Leo postea prefatas litteras confirmauit & ampliauit: ac super illas
executores dedit. B. sffo. 47. conce. 142.

14

CIRCA Leo circa benedictionem & reconciliationē ecclesiarū fecit aliam con-
cessionem: q̄ posita est in dictione Benedicere. §. 12.

15

CIRCA Leo cōcessit: qd adueniente casu necessitatis: ecclesie tam fratrum mi-
n' moniali sancte Clare obser. possint transferri et mutari de vno loco ad aliu:
& locus prioris ecclesie reduci ad vsus humanos: secundum cōmoditatem dicto-
rum locorum & monasteriorum: dummodo materia edificiorum ponatur in ec-
clesia alia. o. sffo. 92. concessione. 277.

16

CIRCA Leo concessit postea: qd ministri provinciales ordinis mi. loca eis
minus commoda: ab ipsis non omnino derelicta: post constitutionem Bonifa-
cij pape. 8. constructa: possint illa pro sua deuotione tenere sine fratrib' illa inha-
bitantibus. Ita tamen qd aliquando ea visitent: cum tempus oportunum fue-
rit: & in eorum ecclesijs aliquando celebrent. O. sffo. 61. concessione. 189.

17
Sepultura.
Erubumare.

CIRCA Leo concessit: qd prelati ordinis minorū. obseruantie possint in suis
ecclesijs & capellis: erubumare corpora defunctorum: & ad alias sepulturas in eis-
dem ecclesijs suis transferre: de consensu tamen illorum quorū interest. O. sffo.
58. concessione. 162.

18
Absolutio.

CIRCA Leo concessit: qd infringentes: vel aliquam violentiā in ecclesijs vel lo-
cis fratrum mi. facientes possint absolui: prout positum est supra in dictione Ab-
solutio quo ad seculares. 2. §. 15.

19
Reconcilia-
tio ecclesiarū
violatarū.
Collector.

Benedictus. Et priuilegijs monachorum sancti Benedicti.
13. concessit monachis ordinis sancti Benedicti: qd si cōti-
gerit ecclesias suorū monasteriorū aliquo casu violari: qd
p̄iores cū aqua Gregoriana: eas valeant reconciliare. o.

Aqua Gregoriana de qua in supra scripta concessione fit mentio: est aqua bene-
dicta per aliquem ep̄m catholicū. Et dicitur Gregoriana: qd a gregorio papa fuit or-
dinata. Sic autē debere intelligi: accepi ego a quodā peritissimo patre prelati or-
dinis sancti Benedicti. Et apud ipsos intelligi sic praticari.

Edificare.

Distinctio materie infra scripte.

Quia edificacionem ecclesiarum et conventuum fratrum minorum et aliorum mendicantium reperitur multa et varia in privilegiis predictorum fratrum que inferius tali ordine ponuntur. Et primum namque locum habent ea que spectant ad fratres in particulari. Cetera vero loca possident successive illa que ad alios fratres mendicantes pertinent: prout infra videbitur.

¶ Pro fratribus ordinis minorum.

Clemens. 4. prohibuit fratribus ordinis predicatorum: et penitentie Jesu Christi: et Carmelitarum: ac sancti Augustini: et monialibus sancte Clare: aliorumque ordinum in paupertate fundatorum: ac omnibus mulieribus predictorum ordinum: aut aliorum quorumcumque: ne aliquod monasterium: ecclesiam: aut oratorium edificare seu construere presumant: infra spacium trecentarum cannarum: ab ecclesiis

Prohibitio

fratrum minorum: mensurandarum per aerem: etiam ubi alias recte mesurari loci dispositio non permittit. Nulli quoque seculari vel religioso cuiuscumque professionis voluit licere: ecclesiam vel monasterium seu oratorium iam edificatum in aliquem transferre et de ordinibus memoratis infra spacium predictarum trecentarum cannarum. Et qualibet istarum cannarum voluit octo palmorum longitudine contineri: non obstatem varia locorum consuetudine: siue privilegiis et litteris quibuscumque a sede apostolica sub quacumque verborum forma concessis: seu etiam concedendis: que de presentibus specialiter et expressam non fecerint mentionem. Inter ea statuit: ut quidquid contra huiusmodi ordinationis et inhibitionis tenore: ex nunc in antea edificatum fuerit: diruatur. b. fo. 31. Et ff. de conce. 28. Circa hoc vide infra. §. 9.

¶ **DE** **C**lemens concessit: quod liceat fratribus ordinis minorum: cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferunt: tam omnem edificiorum materiam locorum que dimittunt: et dedicatis ecclesiis duntaxat exceptis: quibus liberos: et calices et paramenta: secum ad alia loca transferre. Nec edificia ipsa cum solo et alijs ad eadem loca pertinentia (preter ecclesias) per personas a sede apostolica deputatas: id est per syndicos vendere: ipsorumque precium in alio loco ad que dicti fratres se transferunt edificacionem seu alias in eorum utilitatem convertere: sic quod eis melius videbitur expedire. b. fo. 58. Et ff. de conce. 340.

Etendere.

Bonifacius. 8. prohibuit: ne aliquis vel aliqui ordinis predicatorum: vel minorum aliorumque medicantium: quibuscumque super hoc privilegium muniti existant: quod ipsis contra tenorem huiusmodi constitutionis nullatenus voluit suffragari in aliqua civitate: castro: villa: seu loco quocumque: ad habitandum domos vel loca quecumque de nono recipere: vel recepta mutare: vel ea venditionis: permutacionis: donationis: aut cuiusvis alienationis titulo: quomodocumque in alios transferre: presumant absque sedis apostolice licentia speciali: plenam et expressam faciente de prohibitione huiusmodi mentionem. Et si secus egerint: irritum esse decrevit. Habetur in. c. Cum ex eo. de excessibus prelatorum. lib. 6.

Ex iure colla.

Clemens. 5. in declaratione regule fratrum minorum: declaravit: non convenire ecclesias vel alia quecumque edificia: que considerato fratrum inhabitatum numero: excessiva in magnitudine et multitudine debeant reputari. Ideoque voluit quod ubique in toto ordine fratres temperatis et humilibus edificijs sint contenti: ne tante paupertati promissa: quod patet oculis: contrarium foris clamet. b. fo. 15. tractatu tertio. Et. b. ff. de conce. 16. tractatu 2.

Paupertas

seu custodia: etiam de obieruantia: domos p eorū vſu ⁊ habitatione: non ſolum non edificari: ſed nec ab alijs quibuscunqꝫ perſonis (ſine licentia generalis) edificatas recipere valeant. B. ſſo. 227. conce. 532.

Leo. 10. conceſſit: qꝫ adueniente caſu neceſſitatis: eccleſie tam fratrum mi. qꝫ monialium ſancte Clare obſeruan. poſſunt transferri ⁊ mutari de vno loco ad alium. Et locus prioris eccleſie reduci ad vſus humanos: ſecundus cōmoditatem dictorum locorum ⁊ monaſteriorum: dummodo materia edificiorum ponatur in eccleſia alia. o. ſſo. 92. conce. 277.

14
Pro ecclij
ſim ⁊ monia
lium.

Clemens. 4. poſt qꝫ con ſimile privilegium ſicut ſupra poſitum. §. i. cōceſſerit fratribus ordinis predicatorū: reſtrinxit illud quo ad bu ſui modi fratres: reducēdo ad ſpaciū centum quadraginta cannarum. b. ſo. 30. Et ſſo. 31. conce. 29. Vide ſupra. §. 9.

15
Reſtrictio.

CLEMENS Clemens. 4. conceſſit fratribus ordinis Carmelitarum: ne aliqui religioſi ordinū mendicantiū: eccleſias ſeu quecuqꝫ loca edificare ſeu conſtrueriant per alios cōſtructa: ſeu edificata recipere: aut inhabitare iuxta loca predicti ordinis: infra ſpaciū centū quadraginta cannarū me uſurandari etiā per aera (vbi alias recte non permitteret loci diſpoſitio mēſurari) qꝫ quomodo pſiunt: decernens quicquid ſecus actū fuerit irritū ⁊ inane. B. ſo. 89. Et ſſo. 172. cō. 403.

16

Urbanus. 4. conceſſit fratribus ordinis Carmelitarū: vt ſi aliqui chriſti fideles aliqua loca ad ſe ſpectantia: que ſecularia ſeu cenſualia non exiſtant: eis conſuleri liceat: eis de conſentiu diocesanorū illa recipere: ac in eorum ſingulis eccleſiam aut oratorium cum campana conſtrueri: ⁊ inibi diuina officia celebrare. B. ſo. 81. Et ſſo. 163. conce. 388.

17

Aduerte: qꝫ preſerta cōceſſio etiā valde notabilis: ſed multo magis ampliatio eiꝫ que immediate ſequitur: et alia in. §. 2. infra poſita.

Episcopi.

Sixtus. 4. conſirmauit ſupradictā conſeſſionē Urbani: ⁊ inſuper extēdit illam ad quecuqꝫ loca: domos ⁊ eccleſias etiā parochiales: non obitante cōſtitutione Bonifacij. 8. phibēte ne cuiuſvis ordinū mendicantiū fratres: noua loca ad habitandum recipiāt: vel recepta mutare preſumant: ſine ſedis apotoſice licentia ſpeciali: faciente ſpecialem ⁊ expreſſam de prohibitione huiꝫ mentionē. B. ſo. 104. Et ſſo. 187. conſeſſione. 481.

18
Ampliatio
hora.

C Vide aliam conſeſſionem ad huc ampliozem que ponitur infra. §. 20.

Collectoꝝ.
19

CLEMENS Sixtus phibuit: vt nō ſoli fratres mendicantes: verū etiā quicunqꝫ alij religioſi vel eccleſiaſtice perſone vniuſqꝫ ſexus: ppe domos fratrum dicti ordinis de monte carmelo: nouas eccleſias ⁊ loca conſtrueri: vel alias de nouo recipere ⁊ habere poſſint: infra ſpaciū centum quadraginta cannarū per aerem meſurandari: vbi alias cōmode per terrā meſurari non poſſent. Et qꝫ ſi quis (cuiuſvis conditionis: ſtatus: aut dignitatis fuerit) contra predicta venire aut agere preſumpſerit: tam ipſe qꝫ auxiliū vel fauorem preſtantes: nō facto incurrat ſententiam excoicationis. Et nihilominus cuncta ⁊ ſingula ab eis facta: pro infectis habeantur. B. ſo. 100. Et ſſo. 184. conſeſſione. 457.

Excoicatio

C Pro fratribus ordinis minimorum.

Julius. 2. conceſſit fratribus ordinis minimorū: vt domos ſeu eccleſias: loca ⁊ oratoria quecuqꝫ pro eorum perpetuis vſu ⁊ habitatōe

20

b j

Egredi ordinē vel clausurā. Eijcere.

Conservatores. possint construere & edificare: seu cōstrui & edificari facere: absq; alia desup fa-
cienda nona cōcessione aplica. Et q; ordinis p̄dicti cōservatores quoties op̄ fue-
rit: eidē ordini minimorū: ac illius personis: in p̄missis efficacis defensionis pre-
sidio assistāt. Ne ne prelati ecclesiastici quicūq; cuiuscūq; nobilitatis erisiant: in ali-
quo dānificare: molestare: perturbare nec inquietare vilatenus audeāt: sub excoi-
cationis late sententiē pena inbibere possint. B. sfo. 8. conce. 27.

Collector. Adverte: q; in huiōi cōcessione cōceditur: q; p̄dicti fratres possint edificare lo-
ca seu cōventus vbiq;: seu edificata recipere absq; aliqua licētia: etiam ordinario
aut alio prelato ecclesiastico contradicēte. Hoc autē est quid magnū: & nūq; alias
concessum: saktē q; reperitur in libris p̄mlegiorum ordinum. Et sup̄dictuz
fuit praticatū de facto: et obtētum ab ip̄is minimis cōtra archiep̄m h̄ispalē: et
sicut patet in dicto p̄mlegio.

CCe p̄mlegiis Cartusie.

Innocentius. 4. statuit: vt infra dimidiā leucā a terminis possessionuz
Cartusienis: nulli religioso liceat quodlibet edificium
construere: vel possessiones acquirere. B.

Egredi ordinem vel clausuram.

Collector. Circa egressionem fratrum mino. observantie ab ordine: seu ab obedientia
p̄latorum: continentur multa in p̄mlegiis p̄dictorū fratrum: prout ha-
bētur sup̄ in dictis libris Apostate. Exēpti fratres. Eijcere seu expellere ab ordine
CQuo ad egressum vero monialium sancte Clare a clausura suorum monaste-
riorum: in quibus casibus liceat & in quib; non habetur supra in dictione Clau-
sura monialium.

Eijcere seu expellere ab ordine.

Predicatio Confessio. **Innocentius.** 4. prohibuit districte vt fratres minores quos
generalis aut provinciales ministrī: ab ordi-
ne p̄ suis culpis expellere cōgigerit: vel egressi fuerint proprio suo
motu: non presumant predicare: seu confessiones audire: vel doce-
re: nisi (de licentia sedis apostolice: aut p̄dictorū ministrorum)
ad alium transierint ordinem. Et voluit q; si contra huiōi inbibiti-
onem aliquid fuerit temere attentatum: possint dicti ministrī in illos sententiam
excommunicationis promulgare. B. sfo. 76. Et sfo 120. conce. 261.

Excoicatio. **EDeas.** Innocentius concessit: vt electi vel egressi de p̄dicto ordine mino.
possint trāsire ad alios ordines approbatos: p̄terq; ad beati Augustini. Tēpla-
riorum. Hospitaliorū: & aliorū religiosorum arma portātū. Deserēdo tamē
licentia. litteras testimoniales generalis vel provincialis dicti ordinis. Et inbibuit distri-
cte ne tales fratres aliter ad aliū ordinem transeant: vel aliqui eos recipere seu re-
cipere presuman: absq; licentia speciali sedis apostolice faciente de p̄sentib; mē-
tione. B. sfo. 37. Et sfo. 120. conce. 262.

Recipere fr̄es. **Alemens.** 4. in mari magno prohibuit & statuit in p̄dicta: per eadem
verba formalia. B. sfo. 58. Et sfo. 141. conce. 330. et. 331.

Generalis Provinciales. **Alexander.** 6. concessit facultatem generalibus ordinis minorū: vt per
semetip̄os dātaret: & provincialibus: vt per eos cum con-
sensu maioris partis capituli provincialis: fratres dicti ordinis quos incorregi-

Eijcere seu expellere ab ordine. Fo. lviij.

hiles repererunt; habitu expoliare valeant: et ab ordine eijcere. Ac contra quoscumque eis auxiliū: contulim: vel fauorem publice vel occulte: directe vel indirecte: aut quouis quæsto colore super dicti habitus delatione præstantes: etiam cuiuscumque dignitatis: gradus: ordinis et cōditionis fuerint: per cēsuras ecclēstias: ac alia iuris oportuna remedia (appellatione postposita) pcedendū: inuocando etiam si opus fuerit auxiliū brachij secularis. b. ff. de conce. 65.

Habit^o ordi
nis minorū.
Incoregit
les.

Concessio nō est absolute ac indistincte intelligēda: sed iuxta doctrinā sancti Bonanūre in q̄stionib⁹ super regulā fratrum m. q. 14. vbi q̄rit. Si liceat ordini eijcere aliquē p demeritis? Ad quā q̄stionē rēspōdens dicit sic. Si frater aliter vinit q̄ h in ordine: et sepi⁹ correct⁹ se nō sufficiēter correxerit: si excessus occultus sit: toleretur: et cū cautela ppter scandalū: ne si abijceretur cū eius culpa non pateat: videretur iniuste pceptū: aut pctū iniuste ppararetur: q̄s vt rōq̄s illicitū vñ. Si vero excessus ei⁹ graues fuerint et notorij: q̄ alij ei⁹ exēplo possint imitari si rectineatur in ordinē et extranei scandalizārētur: q̄ talis in ordine sustineretur: tū propter auferendā scandalizatiōē ppter corruptionē ordinis p̄cauendū: et tū p̄uari cator voti et pacti sui: q̄ iam ordo nō tenetur ei de pmissio tenēdi eū secū: qui promissum suū p̄uaricādo pluries violauit. Lū ideo sit vocatus ordo: q̄ nihil inordinatum in se patiatur. Qd si deo permittente tuis seipm excert: gratie sunt deo referēde: non q̄ ille peccauit: s̄ q̄ ones suas a pestifera contagione liberauit. Vñ apostolus ad Gala. 5. Vtina (inquit) abscondatur: qui vos cōturbāt. s. puritatē vram: pacē et famā. Et infer⁹ ppe finē determinationis additur. Et ideo si ffd demeret in ordine quē vult nō retinerē: et pctō suo nō sit cōditio ei⁹ melior facta vt iā possit esse liber: s̄ potius dū aliū ordinē intrare: et illū seruare: si vult saluari. Et ad hoc cogit eū statutum vniuersalis ecclē: non ordo iste: ex cuius gratia permittitur ei ad inferiorē ordinē transire cum superiores non inueniunt: ne aditus ei salutis p̄cludatur. Si aut vult in seculo vagari: ex quo ordo nō vult eū recipere: nec ad religionē concedatur tibi transire in spacio temporis tibi determinato: licet iam videatur ab ordinis iurisdictione exemptus: cū nolit cum amplius tenere: tamen ex auctoritate summi pontificis: cuius iurisdictioni nō est subtractus: potest eū ordo impetere: et per censuras ecclēstias: vel etiā ad alias penas corporales potest coercere eū vice domini papæ: q̄ diu non habuerit alium iudicem regulārē cui se subiecit regulaz et ordinem illius stabiliter assumendo.

Hec omnia sanctus Bonanūre supra vbi supra. **C**l. Nec obitat præfatis dicere: q̄ papa absolute concessit: et ideo absolute esse intelligendum. Quia licet dicere: q̄ possit esse pro foro exteriori: non tamen est tutum pro foro cōiēctie. Nam adhuc remittere fr̄es p̄fessos in obseruatiā ad cōuēntiales: nullaten⁹ h̄. Sic em̄ determinatū est in q̄dā caplo ḡnali: vt positū est in dicitōe Lōmentales fr̄es: post. §. 2. Lū rō vñ esset: p̄lati ordiis: nec papa p̄nt liberare fr̄es h̄m̄: ab obligatiōe q̄ i p̄fessōis emissiōe p̄ votū solēne se astrixerūt. Et cōtra aut tales absolute extra ordinē: vltra icōuēntiā supi⁹ dicta: et exponere illos p̄culo dānatis eternis: sic eiecti neq̄ant suare regulā quā p̄miserūt. S; tales deberēt p̄pctis carcerib⁹ mācipari: ac s̄m̄ erigētiā delictorū puniri: et vltio supplicio: put puniri solēt clerici seculares s̄m̄ iura canonica: quib⁹ subijciuntur religioni sicut relique p̄sone ecclēstias.

Collectioz.

Sanc⁹ Bō
nanūre.

Nota.

Collectioz.

Leo 10. concessit generalibus et provincialibus ordinibus immo. vt fratres eiusdem ordinis etiam p̄fessos: qui grauissimis et scandalosis delictis notati et diffamati fuerint: que fraudulenter et dolose in eorum receptione et

Monich⁹.

b ij

Electio.

Professio. professionis emissionem (monitione super his per predictos prelatos premissa) tamen non obstantesque iam recepti sint et professionem emisissent (ne morbida et infecta pecus ovile domini corrumpatur et ut alijs cedat in exemplum) a domibus et conventibus dicti ordinis expellere et removere libere et licite possint et valeant: prout conscientijs predictorum ministrorum (quas super hoc onerat) visus fuerit iustus et honestum. **S. sfo. 19. conce. 61.**

Collector. **D**istinctio materie electionum prelatorum ordinis. **D**e multiplicibus electionibus fit metio in privilegijs fratrum minorum. **C. Pri**mo de electione generalis ministri. Et quo ad hmodi electionem habetur infra. **S. 3. 7. 4. 7. 10. 7. 11.** **C. Secundo** de electione vicarij totius ordinis. Et hoc continetur infra. **S. 6.** **C. Tertio** de electione ministrorum provincialium. de qua habetur infra. **S. 4. 7. 8.** **C. Quarto** de electione custodum et guardianorum: ut habetur in dictionibus **Lustos**: et **Guardianus**: et infra. **S. 6.** **C. Ultimo** de electione abbatissarum: put continetur in dictione **Abbatissa**: ubi in margine est posita hec dictio **Electio**.

Electio.

Ex iure coi.

Elagus. **9.** papa. circa electiones religiosorum fecit sequens statutum. Nulla potestatem de cetero: nulla licentias monachis relinquimus per arbitrio suo: aut abbates expellere: aut sibi met alios ordinare: quia nulla auctoritas remanebit abbati si monachorum potestati ceperit subiacere: ut de cetero fideliter et studiose univaria: que vel ad divini cultus reverentiam: vel ad utilitatem eiusdem monasterij pertinent: abbatis sollicitudo: ad que potestas tota pertinere convenit: debeat adimplere. **Habetur. 18. q. 2. c. Nulla potestates.**

Prelati.

Collector.

Circa huiusmodi statutum dicit sic **Gratianus** ante precedens. **c. Sed sciendum** est: quosdam monachos esse indomite cervicis: et effrenate superbie: quos dum abbates cogere voluerint: in eorum deiectione conspirant: et alium moribus suis convenientem sibi preficere cogunt. Quales erant illi qui necesse beati **Benedicti** conspirasse leguntur. **I**dem huiusmodi statutum est. **S. Delagio** papa: ut abbates et alia officia per sacerdotes. **1. ep. instituantur.**

Ex iure coi.

Innocentius. **3.** papa. similiter circa electiones sic statuit. Quia propter diversas electionis formas: quas quidam invenire conantur: et multa impedimenta pronemunt: et magna pericula imminere ecclesijs viduatis: statuimus ut cum electio fuerit celebranda: presentibus omnibus qui debent volunt et possunt interesse: assumantur tres de collegio fide digni: qui secreta et sigillatim vota cunctorum diligenter exquirant: et in scriptis redacta mor publicent in communium: nullo proxius appellationis obstaculo interiecto. **U**t is collatione habita eligatur in quem omnes vel maior et sanior pars capli consentit. **U**el saltem eligendi potestas aliquibus viris idoneis committatur: qui vice omnium ecclesie viduate provideant de pastore. **A**lter electio facta non valeat. **N**isi forte communiter esset ab omnibus quasi per inspirationem: absque vicio celebrata. **H**abetur in. **c. Quia propter** de electione.

3

Alemens. **4.** concessit vel statuit: ut generalis minister ordinis minister electus (secundum regulam et constitutiones) fuerit: eo ipso verus eiusdem ordinis generalis minister effectus: curam animarum fratrum ipsius ordinis plenam habeat: et libere gerat: ipsosque fratres auctoritate propria liga

re ac se nere: nec non in eodem ordine agere valeat: q̄ ipse minister ⁊ diffinitores ad hoc electi: iuxta constitutiones ordinis: eidem ordini ⁊ fratribus sc̄dm̄ deum viderint expedire. B. fo. 56. Et ffo. 39. conce. 307.

CLEMENS Clemēs statuit seu concessit: q̄ in electionibus generalis ⁊ puincia-
lium ministrorum predicti ordinis mi-⁴fratribus qui debent electionem huiusmo-
di celebrare: tempus super hoc a iure statutum nō currat: nec ipsi in hac parte tu-
ris h̄m̄ oī regulis coarctentur. B. fo. 56. Et ffo. 39. conce. 308.

CLEMENS Clemēs statuit: q̄ custodes ⁊ guardiani qui sc̄dm̄ statuta ordinis:
aliter q̄ per electionē instituuntur: post ipsam institutionē: seu puisionem de ipsis
factā: curā animarū fratru sibi subditorū habeāt: ipsoiq̄ ligare: ac solvere possint:
iuxta ipsius ordinis instituta. B. fo. 56. Et ffo. 39. conce. 309.

NICOLAUS. 4. statuit ⁊ declarauit: vt cū electio ḡnalis ministri fuerit cele-
branda: custodes vniuscuiusq̄ puincie: vni ex seipsis cōssi-
tuant: vt ei voces suas cōmittant: ipsūmq̄ ad locū vbi electio eadē tunc fuerit ce-
lebranda trāsmittāt. Itē qui sic ab ipsis custodibus cōstitutus erit: iterit: vnā vocē
dumtaxat pro se ⁊ omnibus eis habeat et intelligatur habere: ac p̄ vna voce tā-
tum modo admittatur ab alijs. b. fo. 31. Et ffo. 32. concessione. 32.

HOC statutum iam vacat: propterea quia aliter statutum est in bulla Unionis
per Leonem. io. vt habetur infra. §. 10. Collecto:.

CLEMENS Nicolaus statuit ⁊ ordinauit: ac districte inbibuit fratribus minor-
ibus: ne mortuo ministro generali: possint eligere: vel constituere aliquem fratrem
in vicarium ordinis: absq̄ Romani pontificis ⁊ protectoris ordinis eiusdem li-
centia speciali: per ipsius Romani pontificis litteras patentes concedenda: fa-
cientes plenam ⁊ expressam de statuto ⁊ ordinatione ⁊ prohibitionē huiusmo-
di mentionem. b. fo. 34. Et ffo. 32. concessione. 33.

CLEMENS 5. in declaratione regule fratrum mino. statuit ⁊ ordinauit: q̄
electio ministri puincialis pertineat ad capitulum puincia-
le. Quā idē capitulum die sequenti qua fuerit congregatum facere teneatur. Et si
militet statuit: q̄ huiusmodi electionis confirmatio: pertineat ad ministrū ḡne-
ralem. Et q̄ si ad electionem huiusmodi per formam scrutiniij procedatur: ⁊ vo-
tis in diuersa diuisis: electiones plures in discordia celebrari contingat: illa que a
maiori parte capituli: numero (nulla zel: vel meriti collatione: seu consideratione
habita) fuerit celebrata: exceptione: seu contradictione quacūq̄ alterius partis
non obitante: per dictum generale ministrum: de consilio discretorum de ordine
(prius tamen ex officio: prout spectat ad ipsum diligenti examinatione premis-
sa) confirmetur: vel etiam in firmetur: prout eis secundum deum visum fuerit ex-
pedire. Et si fuerit infirmata: ad capitulum puinciale electio huiusmodi reuer-
tatur. Ceterum si capitulum memoratum die predicta ministrum eligere preter-
mittat: tunc ministri puincialis prouisio ad generalem ministrū libere deuol-
uatur. fo. 45. tractatu. 3. Et ffo. 16. tractatu. 2. De ministro
puinciali.
Confirmatio.

ADVERTENDUM est circa predicta: q̄ celebrās caplm ⁊ diffinitores faciunt confir-
mationem tanq̄ cōmissarij ministri generalis. Sed tñ tenētur pri⁹ facere exami-
nationem ⁊ c. Sicut etiā continetur in. c. fi. de electione lib. 6. Vide ibi. Et ego ne
scio quomodo aliter possit fieri iniuriā.

AUGENIUS. 4. ⁊ Nicolaus. 5. statuerunt aliqua pertinētia ad electiōes
abbatissarum ordinis sancte Clare: sed q̄ hec posita sunt
b ij De abbatissis
ho.

fuora in dictione Abbatis: Ideo hic non ponuntur

10 De ministro generali.

Leo 10. in bulla vniouis statuit: qd electio gñalis ministri toti ordinis mi fieri debeat a solis ministris puincialibz & custodibz reformatis: taz eis in dantis: qz vltamontanis in capto gñali dicti ordinis in festo p̄ Bethcoches in loco que gñalis minister cū capto gñali p̄ime precedēt duxerit assignandū. Ad qd capm oēs ministri & custodes: sine vocales tā cismontani: qz vltamōtani accedere teneātur. Et ne caput suis mēbris deforme appareat: voluit & ordīnauit: qd nullus frater possit eligi in ministrū generalē: nisi vitā ducat reformatā: & pro reformato a cōmunitate reformatōrū habeatur. In prefata etiam electione ministri generalis voluit: qd nullus penitus vocem habeat nisi reformatus et pro reformato a congregatione reformatōrū habeatur. B. sffo. 29. cōce. 93. et. 94.

11 De generali ministro.

CJDEAD Leo ordinauit: qd minister gñalis eligatur alternatiu de fratribz cismōtantis: et vltamōtantis: qui tm̄ per ser annos durare possit. Ita qd si minister generalis per ser annos de cismontanis fratribus electus fuerit: sequētibz ser annis de vltamontanis fratribus eligi debeat. Qui mod⁹ alternatis vicibus in perpetuū a fratribus predictis obseruetur. B. sffo. 29. conce. 93. et. 64.

12 De commissario gñali.

CJDEAD Leo fecit quādā ordinationē super electione et institutione commissarij generalis: que posita est supra in dictione Commissarijs. §. 1.

Eleemosina.

1 Pauperes.

Alexander 4. declarauit: qd fratres mi. et predicatorēs: tā ab his quibus predicat: qz ab alijs: possint eleemosinas petere: ac recipere: et idē qz posse bñdī eleemosinas eisdē fratribus salubriter elargiri: nō obstantē quacūqz contradictione. Ac etiam declarauit: qd predicatorum fratrum medicitas est meritoria. b. fo. 25. Et no. 25. concessione. 15.

2 Restitutio.

CJDEAD Alexander cōcessit fratribus mi. qd de male acquisitis quorū restitutio nō debetur certe persone: ac de incertis relictis: possint recipere eleemosinas: ab eorum bonis testamentorum. b. fo. 25. Et sffo. 26. conce. 16.

3 Pro carmelinis. Restitutio. Legata.

Urbanus 4. concessit fratribus Carmelitā: vt de vsuris & rapinis: & alijs male acquisitis: si persone quibus horum restitutio fieri debeat omnino inueniri & sciri non possint: necnō de quibuscūqz legatis in dī stincte ad pios vsus relictis: recipere valeant vsqz ad summam centum marcharum argenti. B. sffo. 178. conce. 419.

4 Excoicanti.

Alemēs 4. cōcessit fr̄b⁹ mi. vt in terris excoicatorū possint libere cōmorari: & ab eis tunc & qñ per bñdī terras ipsos transire contigerit: necessaria vite deponere: ac recipere. B. fo. 56. Et sffo. 140. conce. 117.

5 Contra fratres conuen.

Eugenius 4. cōcessit gñali & puincialibz fratrū mi. obser. plenā & liberā facultatē caplēdi & incarcerādi: ac in carceribz detineri faciē dīnecnō aljs puniēdi: & corrigēdi fr̄es cōuēntuales pfati ordinis q̄suates: seu eleemosinas petētes in locis cōuēntu: domorū & eremitoriorū fratrū predictorū obser. ant aliqua minus honesta cōtra cōstitutiones & declarationes applicas: & statuta: & cōsuetudines eiusdē ordinis facere presumentes. b. fo. 48.

6 Collatoz.

CDubiu: vsqz vtrū istud iā vacet ppter illa q̄ dicta sūt i dictionē Lōcordia ppe finē

7 Pro fratribus

Calixtus 3. prohibuit dīstricte sub excoimunicationis pena: ne fratres mino. de obseruantia sub nomine fratrū cōuēntualium eius

dem ordinis: nec conventuales sub nomine fratrum de observantia: aut sub nomine locorum eorundem: questuare: seu elemosinas petere presumat. B. ff. 90. concessione. 197. prope finem.

CSimiliter vt dubium: verum vacet istud sicut superpositum.

Sirus. 4. q. intellexit: q. locorum ordinarij eorundem officiales: seu vicarij et curati: ne epi fideles fratribus mi. 2. predicacionibus elemosinas erogare: psumerent: suadebat: ac etiam sub censuris inhibebat: et erogantes excoicatos fore pdicabant: seu predicari faciebant: aut pnuiciare presumebant: mandavit predictis ordinarijs: ac reliquis personis supra nominatis et alijs quibuscunq. personis: vt ab hmoi persuasionibus: inhibitionibus: et madatis de cetero prosus et oino abstineant. Sic decrevit: inhibitiones ipsas et madata nullius existere firmitatis: et illis cotrauenientes: censuris hmoi minime ligari. Voluit tñ: q. si persuadentes et inhibentes presati: mandato hmoi obtempere non curauerint: nisi penituerint: et persuasiones: et inhibitiones reuocauerint infra triduum: postq. desu per requisiti fuerint: eo ipso ordinarij interdictu ingressus ecclie: ac suspensionem a regimine: et administratione suaru eccliarum: alij vero inferiores excoicationis sententiam incurrant. B. fo. 65. Et ffo. 149. conce. 365.

IDEAD Sirus voluit: q. ordinarij: seu quicunq. alij pbibentes ne fratribus Carmelitis elemosine fiant: ipso facto sint excoicati. Et q. contra tales possint pectores ordinu mendicantiu: et auditor camere aplice: ac inquisitores heretice prauitatis: sicut cotra hereticos pcedere. B. fo. 99. Et ffo. 183. conce. 448.

IDEAD Sirus concessit hoc idē fratribus Augustinensibus in suo mari magno: vt b. ff. 25. conce. 938. Nisi q. inquisitores solu pnt pcedere contra tales.

Alexander. 6. pbibuit ne aliquid elemosinas querere audeat sub nomine fratru de observantia ordinis mino. presertim fratres conventuales eiusde ordinis: ac precipue infra terminos domoru fratru predicto eum observantiu. Et comisit vniuersis eccliaru prelatis: vt cum pro parte hmoi fratrum observantie fuerint requisiti: imbecant publice in pradicta: sub excoimunicacionis late sententie pena: ac cotradictores quoslibet et rebelles per censuras ecclesiasticas: et alia iuris remedia compescant. B. ffo. 151. conce. 370.

Iulius. 2. declarauit: q. verba in priuilegijs fratrum mino. contenta. s. q. visitantes suas ecclesias: et manus porrigetes adiutrices: indulgentias eis concessas consequantur: etiam ad facientes eis elemosinas de pane et alijs pro eorum victu: et veltutu: ac domorum suarum reparatione necessarijs referantur. B. fo. 45. Et ffo. 126. concessione. 281.

IDEAD Iulius informatus: q. in aliquibus partibus fratres mi. conventuales: et alij medicantes inferebant gramina circa petitione elemosinaru sibus mino. obseruan. concessit hmoi fratribus obser. vt elemosinas teporib. et locis consuetis petere et recipere: iuxta qd. eisdem ex regula et constitutionibus aplice pmittitur: pdictoru cotenualiu et alioru medicantiu ordinu fratru adnetu et pntu minime expe. tatis: libere et licite valeat. Ac cotenualib. predictis et alijs medicantib. fratrib. sub pena excoimunicacionis ipso facto incurrenda: pceptis ne psatos obser. fres p se vel aliu ex alio: directe vel indirecte publice vel occulte circa predicta impedire seu molestare psumant. B. ffo. 14. conce. 51.

Leo. 10. quia fuit informatus: q. in aliquibus partibus: alique persone eccliarum: presertim curati: seu presbiteri parrochiales: non permit-

obser. et conventualibus questuare.

Collectores. Profratibus mino, et pdi.

Excoicatio.

Ex prinle. Carmelita. Hora. Inqstiores.

Pro augu. Quatuare. Conuēuales

Excoicatio.

Indulgentie.

Excoicatio.

Prohibito

b iij

tebant fratres minores eleemosinas petere sine eorum licentia: et dioecesanorum vel eorum vicariorum litteris: et insuperque eleemosinarum bmo mendicatarum medietatem sibi vendicare volebant: districte precipiendo mandavit omnibus ecclesiarum prelatibus sub granibus censuris: ut ab bmo granaminibus: et molestiis abstinent: et ut quoties pro parte fratrum dicti ordinis requisiti fuerint: oēs et singulos parrochialium ecclesiarum rectores: seu vicarios: a descendendi a predictis molestiis: et gravaminibus: sub penis et censuris moneat et precipiat: ac contra inobedientes vsq; ad invocationem brachij secularis procedant. B. ffo. 47. conce. 142.

Censuræ.

14

Legata.

C. I. D. E. A. D. Leo cōcessit: q; ministri generales et puinciales possint legata et eleemosinas obuenientes loco abundantiori cōvertere et transferre et applicare alteri loco indigentiori: iuxta ipsorum prelatorum discretionem: dummodo fieri possit sine scādalo. o. Non est alias impressa bmo concessio.

15

C. I. D. E. A. D. Leo cōcessit qualiter eleemosine facte ad vniū vsum: possint cōmutari in aliū vsum: put positum est supra in dictione Cōmutare. §. 2.

16

C. I. D. E. A. D. Leo fecit circa bmo materiā quādā concessionē valde relaxatiuā et destructiuā obseruantie paupertatis: put habetur supra in dictioe Cōmutare. §. 3. Vide ibi vna cum additione que sequitur ibidem.

Collecio.

C. Circa bmo materiā eleemosinarum: facta sunt nonnulla statuta generalia in capitulo generali in conventu montis Lucii celebrato: prout sequitur.

Statutu generale.

C. Declaratur: q; procurare satisfactionē faciendā pro re emptā sibi necessaria: nō est contra puritatē regularitatis q; ffes per semetipsum interpositā psonā: intromittant se de pecunia. Nō tñ licet de fratribus indifferēter et indeterminate tales procurationes eleemosinarum pecuniarum facerent per nūciū a se positū ducere: s; dans faciat p se: vel p nūciū ab ipso deputatū. Recipere autē granū: vel alia bmo pro acquisitione: seu cōmutatione in aliquā re necessariā: nō licet fratribus. Verūtis vbi fratres aliter nō possunt pvideri in suis necessitatibus: talia possunt recipi pro amicis spūales de consensu dantiū: et de licentia: seu dispensatione provincialis: aut custodis. fo. 223. tractatu. 3. Et ffo. 240. tractatu. 2.

Alteru statutu generale.

C. Inhibetur ne aliquis frater procuret alicuius libri vsum: aut alicuius rei: remanēte apud parentes: vel amicos: proprietate: sub pena priuationis illius cum punitione condigna. fo. 273. tractatu. 3. Et ffo. 241. tractatu. 2.

Aliud statutu generale.

C. In hoc capitulo ordinatū est: q; nullus frater faciat sibi scribi libros extra: vel intra conventū: maxime per seculares personas: nec procuret partiales eleemosinas sibi: sub spe licentie habende postea a puinciali. ffo. 241. tractatu. 2.

Collecio.

C. De indulgentiis quas consequuntur: vel consequi possunt dantes eleemosinas fratribus minoribus: aut eorum ecclesiis: ac domibus: reperitur infra in dictioe Indulgentie quo ad seculares in capitulo. 4. s. Indulgentie concessę exhibentibus opera pietatis fratribus.

Episcopi.

Distinctio attinentium ad episcopos.

De multis attinentibus ad episcopos: in diuersis huius cōpendij dictionibus continetur. Nam de exemptione ab ipsorum iurisdictione: habetur in dictione Exemptio. §. 1. et. 3. Et de presentatione cōfessorū eis faciendā per prelatos ordinis: dictum est supra in dictione Absolutio quo ad seculares. i. in multis. §. De impositione panis lapidis: et consecratione: seu benedictione ecclesiarum et alta-

rium ordinis: qualiter per episcopos fieri debeat: habetur etiam supra in dictionibus Benedicere: et Ecclesie fratrum: et Edificare. Et vltra predicta: adduntur hic nonnulla alia.

Regorius. 9. concessit fratribus in minoribus: antequam essent episcopi a iurisdictione ordinario: quod archiepiscopi et episcopi in eorum diocesis: possent eisdem fratribus ibidem concessis absolutio: vel dispensatione indigentibus: absolutio: et dispensatione beneficium impedere: nisi adeo gravis et enormis esset excessus: quod desuper merito esset sedes apostolica consulenda. B. fo. 116.

Absolutio.
Dispensatio.

Quinimodi concessio iam de nihilo feruit: quod post ipsam fuit data fratribus predictis copiosissima exceptio: ut patebit infra in dictione Exemptio. **Collectora.**

Alexander. 4. precepit in virtute sancte obedientie fratribus promotis: vel promouendis ad dignitates episcopales: vel alias: ut libros et alia que ipsos promotis sue tempore habuissent: seu habere consisterit (submota qua libet dilacione) resignent generalis: vel provincialibus ministris: nisi forsitan predicti prelati ordinis: visum huiusmodi rerum illis ad tempus concesserint de gratia speciali b. fo. 24. Et fo. 24. conce. 12.

Boa ordie.

DE AD Alexander inbibuit: ut nulli fratres ordinis nisi eos in episcopos eligi: aut postulari contingerit: electioni seu postulationi de se facte audeant consentire: nec aliquis archiepiscopus: seu quicumque alius prelati: vel legatus sedis apostolice: nisi fuerit cardinalis: dictos fratres (nisi de licentia: assensu generalis: et provincialium ministrorum: aut sedis apostolice speciali mandato) ad episcopatum vel alias dignitates assumere vel ordinare presumant. Et decreuit irritum et inane quidquid secus a quoquam contigerit attentari. b. fo. 23. Et fo. 25. conce. 13.

Electio.

Eucharistia.

Quoniam circa Eucharistie perceptionem et administrationem: multe concessiones facte reperuntur: tam pro fratribus quam pro secularibus: que posite sunt supra in dictione Communicare. Et vltra illas: adduntur hic aliquae que sequuntur.

Collectora.

Concilium. Eucharistie statuit: ut cum sacerdos ad solennia missarum accedit: ante per se deo sacrificium oblaturus: aut sacramentum corporis et sanguinis domini nostri Iesu Christi sumpturus: non aliter quam oratio. scilicet sola utroque humero circumseptus: sicut tempore ordinationis sue dignoscitur consecratus: ita ut de vino eodem oratio: cervicem pariter et utrumque humerum premitens: signum in suo pectore crucis. Si quis autem aliter egerit: excommunicatione debite subiaceat. Habetur. 23. distin. c. Ecclesiastica.

Celebrare.
Comicare.

Excoicatio.

Preterea decretum in aliquibus provinciis non habetur in visum: quo ad sacerdotes communitate cantis tunc infirmitatis vel sanitatis: nihilominus tamen visum esse obligatorium: quod fere in omnibus christianitatis partibus a regularibus et secularibus sacerdotibus: ut plurimum observatur a doctis: seu instructis in iure canonico.

Collectora.

Alemens. 7. concessit: quod montales seu religiose sub obedientia ministri generalis fratrum existentibus: possint in ecclesia interiori in loco decenti habere Eucharistiam: sicut habent in exteriori.

Boonales.

Exactiones.

Eractiones.

Excommunicatio.

Lexader 4. statuit: vt imponentes fratribus minoribus angarias: vel alias impositiones: seu eractiões aut alia similia: sint ipso facto excommunicati. Et qd si contumaces fuerint non desistendo ab huiusmodi: a solo papa valeant absolui. b. ff. de conce. 656.

Excôicatio.

Collector.

Adulti alij summi pontifices exemerit fratres p̄fatos: ac moniales. s. Clare: et fratres ordinis predicatorum: necnō et alios fr̄es mendicantes ab oibz eractionibus: prout habetur infra in dictione Exemptio: in multis. §.

Excôicatio.

Eugenius 4. declarauit: qd quādo ciues pro bono cōmunitatis imponent gabelas nouas: aut veteres augumentant: non sunt excommunicati. o. ff. de 102. conce. 414.

Excôicatio.

Interdictū.

IDEAD Eugenius declarauit: qd pene apposite in capitulo Quāqz. de cētibz. lib. 6. i. excôicatio et Interdictum: circa exigentes pedagias: et guidagias: et similia non habent locum: quia sibi fuit ablata Bononia: et tamen nō interdixit. o. ff. de 102. concessione. 415.

IDEAD Eugenius fecit aliā cōcessionē pertinentē ad huiusmodi materiā eractionū que posita est supra in dictione Absolutio quo ad seculares. 2. in. §. 4.

Excommunicatio.

Distinctio materie excommunicationum.

Collector.

Onsiderare oportet: qd in priuilegijs fratrum minorum et aliorum mendicantium reperitur multa et diuersa ad materiā pertinētia excôicationis. Et p̄mo sūt quādam vbi eisdē scribis imponitur sentētia excôicationis. Istud autē est multipliciter: seu ppter varias causas. **MA** a alique excôicationes inueniuntur eis in dictione receptionis nouitionū ad habitū: vel p̄fessionē. Et de hoc habetur in dictione Monicinis. §. 3. et 4. et 7. **AL**ie vero excôicationes tangunt eosdē fratres qm̄ recedunt sine licentiā ab huiusmodi ordinibus: aut qm̄ postq̄ sunt licētiati: vel eieci faciūt aliqua q̄ sunt eis p̄hibita: vt cōtinetur in dictione Apostate in multis. §. et in dictione Eijcere ab ordine. **AL**ie etiā excôicationes concernunt illos qui p̄fatos fratres apostatas recipiunt: aut illis fauent: put habetur in dictione Recipere fratres: et in dictione Apostate. **Q**uamplures autē excommunicationes sunt impositę contra fratres propter varias causas: que ponuntur infra prope finē. **I**tes qualiter p̄fati fratres tam p̄fessiqz nouiti: et etiam apostate possint absolui ab excôicationibus in quibus inciderunt: habetur late in dictione Absolutio quo ad fratres: in multis. §. vbi in margine posita est hec dictio Excommunicatio.

Excôicatio- nes attinetes ad fratres.

De absolu- tione excô- cationum su p̄scriptarū

Excôicatio- nes p̄tinetes ad seclares.

Secundo principaliter in p̄fatis priuilegijs inuenitur qualiter persone secula- res: occasione predictorum fratrum: aut monialium que eorū cure sunt cōmissę: seu ec- clesiarum et monasteriorum suorum: incurere possunt multas excommunicationes. Et iste subdistinguitur. **MA** a quādam generaliter sunt p̄mulgate cōtra violatores pri- uilegiorum predictorū fratrum: put habetur in dictione priuilegia. §. 12. et 22. **AL**ie tangunt illos qui aliquam violentiam inferunt ecclesijs: aut domibus: seu rebus: vel personis predictorū fratrum. Et hec habentur in dictione Ecclesie fratrum. §. 3. et in dictione Eleemosina. §. 6. et 7. et 10. et 13. et in dictione Exemptio. §. 9. et 23. **AL**ie vero excommunicationes respiciunt illos qui contra stigmata beati fran- cisci aliquid dicere p̄sumpserint: aut qui anti fuerint depingere sanctam Lathe- rinam de senis cum stigmatibus. Et hec habentur in dictione Stigmata. §. 6. et

Excommunicatio. Fo. lxxij.

S. et 9. ac. 10. C. Alie autem excommunicationes spectant ad ingredientes monasteria sancte Clare contra tenorem sue regule: aut indultorum apostolicorum: prout continentur in dictione Ingressi monasteria monialium. §. 2. r. 15. C. Ad nulle alie excommunicationes continentur sub varijs dictionibus huius compendij: quas lo. 1. in foret hic referre reperitur tamen signate in marginibus soliorum cum hac dictione Excommunicatio. C. Qualiter autem persone seculares valeant absolui a prefatis fratribus ab excommunicationibus supradictis: habetur supra in dictione Absolutio quo ad seculares: in omnibus. §. vbi posita est hec dicitio Excommunicatio. C. Insuper quo ad evitacionem excommunicatorum quomodo fratres se debeant habere: reperitur infra. §. 1. r. 2. r. 4. ac. 6.

De absolutio
ne excoica
tionum p dicit
clarum.

Regorius. 2. concessit fratribus minoribus emittibus ad partes in fidelium: seu ibidem existentibus: vt in terris illis sit eis licitum communicare cum excommunicatis in ijs que ad salutem pertinent animarum, b. fo. 20. Et ffo. 22. concessione. 3.

In fidelibus.

C. Adverte qd istud modo est eius commune.

Clemens. 4. concessit fratribus minoribus: vt in terris excommunicatorum libere commorari possint: r ab eis tunc: r quando per eorum terras ipsos transire contigerit: necessaria vite deposcere: ac recipere. B. fo. 56. Et ffo. 140. conce. 317.

Collectora
Pro terris
excoicatorum.
Exemptio

C. I. D. S. AD Clemens concessit fratribus mino. ne ab aliquo legato: nisi de late re sedis apostolice missio: vel de legato: aut subdelegato: auctoritate litterarum sedis predicte: possint excommunicari: suspendi: vel interdici: nisi littere ipse plena r expressam de ordine prefato r indulto huiusmodi facerent mentionem. b. fo. 29. Et ffo. 29. concessione. 25. Et. B. ffo. 3. coce. 1.

Eugenius. 4. concessit fratribus minoribus observantibus: qd non teneantur evitare excommunicatos: nisi nominatim sint a iudice denunciati: r evitentur a clero r populo. Et sic: qd non teneantur fratres evitare dictos excommunicatos: nisi quando in communi evitantur. Et qd idem sit de interdico: r de observatione cuiuslibet censure ecclesiastice. o. fo. 61. Et ffo. 64. concessione. 75. Et ffo. 95. concessione. 312.

De evitatio
excoicatorum.
Mora.
Interdici.

C. I. D. S. AD Eugenius fecit alias concessiones pertinentes ad materiam excommunicationis: que posite sunt in dictione Exactiones. §. 2. r. 7.

C. I. D. S. AD Eugenius concessit: qd si tempore nostro contigerit (q ab sit) scisma possint fratres minores participare cum scismaticis: nec teneantur fratres recedere a locis suis. Et qd toties quoties dixerint orationem Deus omnium fidelium r. pro vero papa: habeant centum dies indulgentie: o. ffo. 101. coce. 402.

Indulgentia.

Leo. 10. concessit: qd prelati ordinis mino. regularis observantie: cum aliquo fratre: ppter apostasiam: vel alia causam excoicant in capitulo fratrum: aut in comunitate non teneantur proferre sententiam in scriptis: put in iure sub pena suspensionis precipitur pferentibus. o. ffo. 93. conce. 291.

Preclausim

C. I. D. S. AD Leo precepit firmiter r mandavit sub pena excoicationis late sententie ipso facto incurreda: aqua nullus ppter qm in mortis articulo: nisi a summo pontifice aut sede apostolica possit absolui: ne aliquis frater ordinis sancti francisci: appellet alium fratrem eiusdem ordinis maliciose: irratione: seu improprie: p privilegium: collectarium: bullam: amaditam: clarenam: de evangelio: seu

Prohibitio
p si id mi.
obser. r con
uentalibus.

Excommunicatio.

de capucio: bigotia: aut alio quouis nomine: etiam de nouo reperto: seu alio quouis irrisorio: seu improprio nomine: aut q̄ pro improprio a patribus habeatur. Nec non omnibus tam clericis q̄ laicis: ne fratres huiusmodi: aut eorum fautores: prefatis nominibus irrisorie: seu maliciose appellent: sed omnes fratres ipsius ordinis: fratres minores: seu sancti francisci: a seip̄s et omnibus alijs nominentur. *b. ff. de conce. 99.*

Collectores.

Ultra predicta que continentur in privilegijs fratrum mendicantium circa excommunicationes: oportet nonnulla notabilia hic apponere: vt fratres predicti sint plenius informati de huiusmodi materia in qua eorum periculum verti solet.

Primum notabile circa excommunicationes

Primū scire expedit: excommunicationes contentas in processu annali: seu in bulla que appellatur in cena dñi: ne quis de illis aboluere ex ignorantia presumat. Et quia prefate excommunicationes a diuersis summis pontificibus diuersimode promulgate et enumerare reperuntur: et a posterioribus latius posite sunt: ideo illas hic ponere curant: prout in predicto processu per Leonē decimum factū: in forma et ordine sequenti existunt. *b. ff. de 138.*

Excommunicatio: q̄ continetur in bulla ceteri domini.

C Primo excommunicantur omnes heretici: *Sazari: Satareni: Sauperes de Lugduno: Arnalditer: Speroniter: Passagerij: Acleniter: seu Aclite: Patricelli de opinione nuncupati: et quilibet alij heretici quocunq̄ nomine cenentur: ac omnes fautores: receptatores: et defensores eorundem.*

C Item excommunicantur omnes *Sirate: Lursari: Latticuli maritimi: et alij: precipue qui mare nostrū in mōre Argentario vsq̄ ad Terracinam diuertunt: et qui nauigantes in illo: depedant: mutilare: interficere: ac rebus et bonis ius ipollare: haecenus presumpserunt et presumunt. Ac omnes receptatores eorundem: et eis auxilium dantes: consilium vel fauorem.*

C Item excommunicantur omnes qui in terris suis noua pedagia imponūt: vel prohibita exigunt.

C Item excommunicantur omnes falsarij: seu litterarum: apostolicarum et supplicationum: gratia vel iusticiam concernentium: per summum pontificē: vel vicecancellarium: seu gerentes vices eorum: aut officium vicecancellarij sancte Romane ecclesie de mandato eiusdem summi pontificis signatarij: aut sub nomine eiusdem summi pontificis: seu vicecancellarij: aut gerentium vicem predictorum: signantes supplicationes easdem.

C Item excommunicantur omnes illi qui equos: armas: ferrum: lignamina: et alia prohibita deferunt Sarracenis: Turcis: et alijs christi nominis inimicis: quibus christianos impugnant.

C Item excommunicantur omnes impediētes: seu inuadentes victualia: seu alia ad vitam Romane curie necessaria adducentes: vel ne ad curiam ipsam adducantur: vel deferantur impediētes: seu perturbantes. Et qui talia faciunt vel defendunt: cuiuscunq̄ fuerint ordinis: prementie: conditionis: vel status: etiam si pontificali: regali: reginali: aut alia quamvis ecclesiastica: vel mundana presulgeant dignitate.

C Item excommunicantur omnes illi qui ad sedem apostolicam venientes: et recedentes ab eadem: nec non omnes illi qui iurisdictionem ordinariam: vel subdelegatam aliquam non habentes: in eadem curia morantes: temeritate propria rapiunt: spoliant et detinent: aut ex proposito deliberato verberare: mutilare: vel interficere presumunt: et qui talia fieri faciunt: seu mandant.

C Item excommunicantur omnes temere mutilantes: vulnerantes: interficientes: capientes: carcerantes: et detinentes: Patriarchas: Archiepiscopos: Episcopos: eorumque mandatores.

C Item excommunicantur omnes illi qui per se: vel alium: seu alios: quasvis personas ecclesiasticas: vel seculares: ad Romanam curiam super earum causis et negociis recurrentes: illaque in eadem curia procurant: et prosequentes: negociorumque gestores: aduocatos: et procuratores ipsorum: vel etiam adiutores: seu iudices super dictis causis et negociis deputatos: occasione causarum et negotiorum huiusmodi: verberant: mutilant: vel occidunt: seu bonis spoliant.

C Item excommunicantur illi qui impediunt: nelis et madatis apostolice sedis et legatorum nuntiorum et iudicum subdelegatorum eiusdem: gratiam et iusticiam concernentibus: decretisque super illis et re iudicata: premissibus et executorialibus (non habito primo eorum beneplacito et assensu) pareatur. Neve tabelliones et notarii litterarum et processuum executiones: instrumenta: vel acta conficere: aut confecta parti cuius interest tradere: sub gravissimis penis prohibere: statueri: seu madare. Quine in annuam eorundem periculum: se a Romani pontificis p tempore obedientia pertinaciter retrahere: seu quomodolibet recedere presumunt. Quine iurisdictionem: seu fructus ad ecclesiasticas personas pertinentes usurpant: vel arripunt. Vel qui per se: vel alium: seu alios: directe: vel indirecte predicta exquirunt: vel procurant: aut in eisdem auxilium: consilium: vel fauorem prestare non verentur: cuiuscumque preeminentie: dignitatis: ordinis: conditionis: aut status fuerint: etiam si pontificales: regali: reginali: vel quavis alia prefulgeant dignitate.

C Item excommunicantur omnes mutilantes: vulnerantes: interficientes: seu capientes et detinentes: seu depredantes romipetas: seu peregrinos: ad urbem causa deuotionis: seu peregrinationis accedentes: et in ea morantes: vel discedentes ab ipsa: et in his dantes consilium: auxilium: vel fauorem.

C Item excommunicantur oes illi qui per se: vel alium: seu alios: directe vel indirecte: sub quocumque titulo vel colore: occupant: detinent: vel hostiliter destrunt: seu inuadunt: aut occupare: detinere: vel destruere: aut inuadere hostiliter presumunt: in totum vel in partem Alnam urbem: regna Sicilie: seu Timarie: Insulas Sardinie: Corsice: terre citra farum: Patrimonium beati Petri in Tuscia: Ducatum Spoletanum: Comitatum Venetianum: Sabiniem: et marchie Anthonitanam: Adasfe: Trebarie: Remadiole: Campanie et Maritime: prouincias et terras specialis commissionis Arnulphorum: Bononiensem: ferrariensem: Venauentanam: Iudensium: Animonensem: ciuitatis Castellum: Tuderinensem: et alias ciuitates: terras et loca: vel iura ad ipsam romanam ecclesiam spectantia et pertinentia et adberentia: aut fautores et defensores eorum: seu in his dantes eisdem auxilium: consilium: vel fauorem. Non obstantibus quibuscumque priuilegijs ac litteris apostolicis: ceterisque in contrarium obstantibus quibuscumque.

C Ultimo decreuit idem Leo: quod a prefatis excommunicationibus: nullus per alium quam per romanam pontificem (nisi diuinitat in mortis articulo constitutus) absolui possit. Nec etiam tunc nisi de stando sancte matris ecclesie mandato: satisfactione: vel sufficienti cautione presitis: etiam preteriti confessionalium: seu quarumlibet concessarum: vel in posterum concedendarum.

C Illos autem qui contra tenorem presentium: talibus: vel alicui eorum: seu aliqui-

8
9
10
11
12
De reseruatione absolute a prefatis excommunicationibus.

Excommunicatio.

¶ Bene cōtra
absoluētes a
predictis ex
cōicationib⁹

bus absolutionis beneficiū impēdūt de facto: ex cōicationis sūa voluit innoda-
ri. Et q̄ p̄dicationis: lectōis: administratiōis sacramētōrū: ⁊ audiēdi cōfessiones
officia interdixit. Et declarauit ap̄te p̄dicte pontificis: transgressōrū ⁊ contēptōri-
bus predictis se grauius cōtra eos sp̄ualiter ⁊ tēporaliter (p̄t expedire cognoue-
rit) p̄cessurū. Et nullo mōdō quicquid egerint absolūdo vel alias: nullus esse ro-
boris vel momenti declarauit.

Collector.

¶ Quia (vt supra dixim⁹) diuersi sūmi p̄tiffices p̄cedētes sub diuersis formis
fecerūt supradictū p̄cessū seu bullā cene dñi: ⁊ timuliter credēdi est q̄ faciēt succes-
sōres eorū: ideo op̄s semp̄ inquirere quolibet anno: vtrū aliquid fuerit innouatum
per p̄tifficē tunc p̄sidentē. Nā alias forte ex ignorantia iuris (q̄ neminem excu-
sat) mitterentur faice in messē alienā: seu absoluerēt a quibus nō possent: ⁊ sic in-
cidērent in excōicationem papalē ⁊ penas sup̄ascriptas.

Mora.

**Secūdu no-
tabile circa
excōicationes**

¶ Tertiu sciendū quo ad predictā materiā excōicationis est: q̄ Sixt⁹. 4. in ex-
traneagatū q̄ incipit Et li dñici gregis: posuit multos alios casus a quib⁹
etiā nequeant fr̄es absoluerē: quorū tñ aliqui sunt de cōtētis in bulla cene dñi: et
sunt sequētes: vtz. Offensa ecclēsiasticę libertatis. Violatio interdicti a sede ap̄lica.
Crime heretis postq̄ de eo fuerint sentētiā: delati: seu publice diffā-
mati. Cōspiratio in romani p̄tifficis personā: aut ei⁹ statū: vel dicte sedis. Aduti-
lato mēbrōrū: aut cuiuscūq̄ in sacris cōsilituti occisio. Offensa personalis in epi-
scopum: seu aliū prelatum. Inuatiō romipetarū: seu quorūcūq̄ ad romanā curiā
uenturū. Prohibitio deuotionis causarū ad dictā curiam. Inuatiō occupati-
ō: depredatiō: aut deuastatiō terrarū romane ecclē: mediate vel immediate sub-
iectarū. Delatio armōrū ⁊ aliorū p̄bitōrū ad partes infidelū. Impositiō no-
uorum onerū realiū: vel personalū ecclē: vel ecclēsiasticis personis. Demum si-
monie super ordinib⁹: ⁊ beneficijs assequendis: in dicta curia: vel extra eā quo
modolibet contracte.

Collector.

¶ Aduertendum est: q̄ prefata bulla Sixti solū habet locū in concessiōibus ab
ip̄o factis: nō autē in alijs: p̄t ex ip̄a bulla clare colligitur. Et sic quidā famosus
doctor vniuersitatis Salimantine declarauit. Itaq̄ de casib⁹: in ea cōtētis nō
est curandū: nisi tñ de illis qui in dicto processu cene dñi continentur: excepto q̄
per aliq̄ cōfessionale Sixti nullus possit ab aliquo predictōrum absolui.

**Tertiu nota-
bile circa ex-
cōicationes**

¶ Aliud insuper notandū est: q̄ in casibus inferius annotatis incurrunt excōi-
cationis sententiā fratres predicti. Et ideo vt ab illis se abstineant: ponuntur
hic succinte. Qui autē illas plenius voluerit intelligere: videat originalia: vel ad mi-
nus summissas.

Collector.

¶ Sequuntur excōmunicatiōum sententięque in iure canonico reperiantur
contra religiosos: p̄sertim ordinum medicantium specialiter late-

**Ex iure cōi-
studium.**

Honorius. 3. prohibet excōmunicatiōis sententiā in religiosos de
claustris ad audiendum leges vel p̄bificam exēntes: ⁊
infra duos menses ad claustrum nō redeuntēs. Quam sententiā vel penam
voluit ip̄o facto incurrere. Nec districte precepit: tam a diocesanis ⁊ capitulis ip̄o-
rum: ip̄a ceteris ep̄iscopis in quorū diocēsi bus huiusmodi student: tales ex-
communicati publice nunciētur. Nō habetur in c. Super specula: extra hęc clerici
vel monachi.

Ex iure cōi.

Bonifacius. 8. vt periculosa religiosis vagādī materia subtrahat di-
strictius inhiibuit: ne de cetero aliquis quācūq̄ religiozes

facite vel expresse professis: in scholis vel alibi temere habitū religionis sue dimittat. Nec accedat ad quavis studia literarū: nisi a suo prelato cum consilio sui cōnventus vel maioris partis eiusdem sibi candidi ad studium licentia primitus sit cōcessa. Si quis autem horum temerarius violator extiterit: excommunicationis sententiam voluit incurrere ipso facto. Doctores quoq; sine magistris: qui religiosos habitu suo dimisso leges vel pblicam audientes: scienter docere: aut in scholis suis presumpserint retinere: simili eo ipso sunt sententię innodati. **Habetur in c. Et periculosa. In c. clerici vel monachi. lib. 6.**

Habitus.
Sudium.

Clemens.

Sancti Clementis punit sententiam excommunicationis contra religiosos simplices: seu subditos non habentes aliquam administrationem vel beneficium: qui decimas eccl'is debitas usurpare presument: nisi post requisitionem desistant a premissis infra mensem: et dāntificatis eccl'is emendā infra duos menses faciant: prout latius positus est supra in dictione Decime.

Ex iure cōi.
Decime.

Idem Clemens temerarios violatores illius cōstitutionis: q̄ religiosi et clericis secularib; pbibet ne aliquos ad vouendū vel tunc interposita: seu alias promittendū inducat: ut sepulturas apud corū eccl'ias eligant: vel iam electā ulterius non mutant: sententię excommunicationis (pena in dicta cōstitutione cōtenta in suo perdurante robore) incurrere voluit ipso facto ab alio q̄ a sede apostolica (p̄ter q̄ in mortis articulo nullatenus absolvendos: nullis p̄uilegijs aut statutis cuiuscunq; tenoris existant in contrarium: super his valituris. **Habetur in Clementina Sapientis. de penis. C. Constitutio de qua hic fit mentio est Bonifacij. 8. q̄ ponitur in dictione Sepulturas. §. 6.**

Ex iure cōi.
Sepulturas.

Idem Clemens pbibet: ne monachi: aut regulares canonici administrationem aliquā nō habentes: ad curias principū: absq; speciali prelatorū suorum licentia se cōserant. Quod si vt dānū aliqd inferant suis flatibus: aut monasterio: se conferre presumpserint: excommunicationis sententiam eos incurrere voluit ipso facto. **Habetur in Clementina In agro. de statu monachorum.**

Ex iure cōi.

Idem Clemens monachos: infra septa monasterij sine licentia abbatum suorum arma tenentes: excommunicationis sententię ipso facto decreuit subiacere. **Habetur in Clementina In agro. §. prelate. De statu monachorum.**

Ex iure cōi.
Arma.

Idem Clemens statuit: q̄ religiosi qui clericis aut laicis sacramentum vnicionis extreme vel Eucharistie ministrare: vel matrimonium solemnizare: non habita super his parrochialis prebiteri licentia: aut quemq; excommunicatum a canone (p̄ter q̄ in casibus a iure expressis: vel per p̄uilegia sedis apostolice concessis eidem) vel a sententijs per statuta provincialia aut synodalia promulgatis: seu si a culpa ex pena absoluerit queq; presumpserint: excommunicationis sententiam incurrant ipso facto: a sede apostolica duntaxat absoluedi. **Habetur in Clementina Religiosi. De p̄uilegijs.**

Ex iure cōi.
Sacramēta.

Idem Clemens: religiosos qui aliq; (vt audientes a decimarū eccl'is debitarum solutione retrabant: in sermonibus suis vel alibi) p̄ferre presumpserint: excommunicationis subiacere sententię decreuit ipso facto. **Habetur in Clementina Sapientes: de penis.**

Ex iure cōi.
Decime.

Idem Clemens statuit: q̄ religiosi qui scienter post posuerint cōfiteb; cōscientiā facere de soluedis decimis eccl'is debitis: ab officio p̄dicatiōis tādū maneat: it ipso facto suspensi donec cōfiteb; ipis (si hoc ipm eis dicēdi cōmode

Ex iure cōi.
Decime.

Excommunicatio.

facultatem habuerint) conscientia fecerint: excoicationis incursum sententia ipso facto si predicare presumpserint: predicta negligentia: ut permittitur: non purgata. Ad religiosos tamen monasteriorum vel ecclesiarum decimas percipientes: noluit hoc extendi. Habetur in Clementina Lupientes. De penis.

10
Ex iure coi.
Interdicti

CIRCA Clemens: circa interdictorum observantiam generalium auctoritate sedis apostolice: aut a locorum ordinariis positorum districte precipiendo mandavit quatenus religiosi quicunque: tam exempti: quam non exempti: cuiuscunque ordinis excoicationis exstant quum cathedrali vel matricem: seu parochiale loci ecclesia illa viderint aut sciuerint observare (non obstantibus quibuscunque appellationibus antea etiam ad eandem sedem vel alium: seu alios interiectis: et alijs obiectionibus quibuscumque) absque dolo et fraude: cum moderatione tamen capiti. Alia mater: inviolabiliter ea observent. Alioquin non servantes: excoicationis sententia voluit subiacere. Quod etiam in interdictis: et in cessationibus a divinis iudiciis per punctionum concilio- rum statuta: vel ipsorum auctoritate voluit observari. In cessationibus vero genera- libus a divinis civitatibus terrarum et aliorum locorum quas aliquando ex consuetudine vel alias capta. collegia. vel conventus secularium aut regularium ecclesiarum sibi vendi- cant: idem voluit intelligi. Habetur in Clementina Ex frequentibus. De sententia excommunicationis.

11
Ex iure coi.
Episcopalia
ab ordine.

Martinus. 5. statuit: ut nullus ex professoribus alicuius ex ordinibus me- dicantiis quoruncunque: in aliquo monasterio ordinem (tam san- cti Benedicti: quam Listeriensis. Camaldulensis. Vallis umbrose. Canonico- rum regularium sancti Augustini: vel aliorum monasterio- rum ordinum: cartusienium duntaxat excepto:) possit aut debeat per quemcunque recipere vel admitti: virtute alicuius indulti: absque sedis apostolice licentia speciali: sub excoicationis late sententia pena incurrenda: pape reservata. Quam tam recipientes quam recepti ipso facto incurrant. Et secundo facta non teneat ipso iure. Habetur in extrava- ganti quae incipit. Quia abbas. De sententia excoicationis.

12
Ex iure coi.
Alienatio reru
sui eccle.

Paulus. 2. tulit sententiam excoicationis in eos qui bona ecclesiastica quecumque alienant: vel pactam per quod ipsorum dominum transfer- runt esse momenti. Habetur in extrava- ganti. Ambitiose. Que habetur latius supra in dictione Alienatio. §. 4.

13
Ex iure coi.
Contra fratres
sorores et ter-
tias dicitis.

Sixtus. 4. statuit: quod excoicationem incurrant ipso facto fratres et sorores tertii ordinis: qui collegialiter viventes: post factam professionem et emissionem trium votorum substantialium solemniter in manibus sui ministri vel ministri: matrimonium contrahunt: seu ante contractum: consumant: aut religionem ipsam dimittunt ad seculari vitam euntes. Et tale matrimonium est nullum: nec possunt absolvi nisi habitu reassumpto sua professionem collegialiter viventes obser- vent: et a suis superioribus absolvi meruerint. Habetur in extrava- ganti que incipit. Ad christi vicarii presidentis.

14
Contra fratres
mi. et predi-
catorum.

CIRCA Sixtus statuit: quod excoicationem incurrant fratres ministri et predi- catores recipientes sine admittentes ad privilegia et immunitates ordinum suorum quoscunque laicos utriusque sexus: pretextu tertii ordinis: seu alterius modi: nisi gestauerint habitum predicti tertii ordinis solitum: et professionem emisissent solitam: et in aliqua domo: seu congregatione dictorum fratrum vel sororum vitam duxerint in communi. Non obstantibus quibuscunque litteris apostolicis. Habetur in bulla que incipit: Detestanda nullorum ambitio.

Exempti fratres.

Lemens. 4. prohibuit: ne aliquis frater minor exemptus ab obedientia ordinis: possit contra statuta religionis morari in domibus fratrum dicti ordinis: aut in eorum officijs se immiscere vel introrittere. B. sffo. 75. conce. 224.

1
Officia ordi-
nis.

Gregorius. ii. statuit et ordinavit: qd omnes et singuli religioni quoruncumq; ordinum: etiam mendicantium: sedis apostolice capellanis: perinde eorum superioribus et ipsorum correctionibus: in omnibus et per omnia sint subiecti: ac si predicti capellani non essent. Non obstantibus exempti omnibus et alijs quibuscumq; privilegijs in contrariis facientibus. b. fo. 37. Et sffo. 35. concessione. 39.

2
Pro oibus
medicantibus.
3
Correctio.

Bonifacius. 9. statuit et ordinavit: qd oēs et singuli religioni quoruncumq; ordinum: etiam mendicantium: sedis apostolice capellanis: perinde eorum superioribus et correctioni ipsorum in oibus et per omnia sint subiecti ac si predicte sedis capellani non essent. b. sffo. 126. conce. 363.

Calixtus. 5. statuit et ordinavit: qd nullus dictorum fratrum beneficia secularia: seu etiam regularia: quouis modo in titulum vel cōmendam p tempore habentium: possint capitulis generalibus: vel provincialibus: aut congregationibus: seu negocijs: vel officijs: aut alijs administrationibus ordinis (nisi generalis p tempore cōsensu interueniente) quomodolibet admitti: sub excommunicationis pena: quā admitti et admittentes incurrant ipso facto. B. fo. 92. Et sffo. 175. concessione. 410.

4
Prohibitio

Excōcatis.

Nicolaus. 5. concessit ministro generali fratrum mi. qd possit visitare et corrigere quocumq; fratres exemptos prefati ordinis: prout late positum est supra in dictione Correctio. §. 9.

5
Abisterge
neralis.

Sixtus. 4. statuit: vt si aliqui fratres mi. aut predicatorum obtinuerint habilitatem ad habenda beneficia ecclesiastica: et qd interim: vel postquam ea habuerint valeant residere in domibus dicti ordinis: et ibidem cameras: ac vocem actiuā et passiuā in capitulis generalibus habere: et privilegijs dictorum fratrum et ordinum gaudere: qd isti tales postquam aliquod beneficium pacifice adepti fuerint: aut pro capellanis in aliquibus ecclesijs deseruire ceperint: concessiombus predictis nequeant gaudere: aut alijs consimilibus ordinem concernentibus: nisi de prelatorum consensu. Et idem statuit de promotis ad cathedrales: etiam titulares: ac alias dignitates ecclesiasticas. B. fo. 66. Et sffo. 149. conce. 365.

6
De fratribus
predicatoribus
et
minoribus.

Officia ordi-
nis.
Episcopi.

IN DEAD SIXTUS concessit sicut statuit: vt nullus professor ordinis Carmelitarum beneficia secularia: seu etiam regularia: quouis Romanorum pontificum: aut sedis apostolice: vel legatorum eius concessione vel indulto: quouis modo in titulum vel cōmendam pro tempore obtinentium: aut que futuris temporibus quomodolibet obtinebunt: etiam si illa simpliciter: vel alio quouis modo dimiserint: in capitulis generalibus: vel provincialibus: aut congregationibus: seu negocijs: officijs: vel alijs administrationibus dicti ordinis (nisi generalis pro tempore consensu interueniente) quomodolibet admittantur: sub excommunicationis pena: quam admitti et admittentes ipso facto incurrant. B. sffo. 188. concessione. 482.

7
Ex privilegijs
carmelitarum.

Excōcatis.

Iulius. 2. committit vniuersis prelatibus: et alijs personis in dignitate ecclesiastica constitutis: vt requisiti a prelatibus ordinis minorum et

8
Decretalis

Exempti fratres. Exemptio.

etone priuile
giorū exem
pionuz frim
particulariū

commissariis romane curie: aut alijs fratribus ad hoc per eisdē deputatis: era
minent quascūq; litteras ap[osto]licas: quas fratres dicti ordinis super exemptionibus:
et habitus mutationibus: et dimissionibus: et alijs extorcionibus impetratas re
pererint: et q[ui] causas per eisdē fratres in illis allegatas diiudicet: et si veras non
repererint: eas reuocent: et annullent: ac eisdē fratribus minime suffragari debere
declarent. Ac q[ui] predictis fratribus ad ordinē canonicorū regulariū trāsatis: seu
ut seculares incedētib[us]: ne in ciuitatibus: oppidis: vel locis vbi domus dicti or
dinis fuerint permanēat: inbibeāt: vel si in eis manere voluerint: vt ad ordinem
seu familiā cuius habitū temere reliquerint: redeant. B. ff. de. 13. conce. 50.

Nota.

De licētia re
quisita p[ro]
perratioe ex
emptionis.

Leo. 10. statuit: q[ui] nullus frater ordinis mi. obseruantie: obtinere possit ali
quam exemptionem: aut indultū apostolicū: sub quauis forma et ex
pressionē verborū: nisi generalium aut cōmissariorū suorū in romana curia exi
stentium ad hoc expressus accedat assensus. Et q[ui] si illa impetrauerit: illa nullate
nus sibi suffragatur: vt illorū obtentu a prelatorum suorū iurisdictione et regula
ri disciplina exemptus censeatur. B. ff. de. 15. conce. 52.

10

C. DE AD Leo statuit: q[ui] nullus prelatus: aut apostolice sedis nuncius: aut lega
tus nisi esset de latere legatus: aliquē ex p[ro]fessoribus ordinis mi. ad secū morādū
vel pro suis negocijs p[ro]mouendū: absq[ue] g[ra]tis seu p[ro]uincialiū: petita et obtenta li
centia: et in scriptis habita: assumere possit: sine speciali sedis apostolice māda: tor
de p[re]sentib[us] specialē mētionē faciente. Super quo ponit cēsuras. B. ff. de. 15. cō. 53.

De licētia p[ro]
miliarij cō
perratioe ex
emptionis.

C. DE AD Leo iteram p[ro]hibuit: ne aliquis frater minor: cuiuscūq; cōditionis
et gradus existat: vigore cuiusuis rescripti apostolici: sub quauis verborū forma:
et cum quibusuis derogatorijs et efficacissimis clausulis quomodolibet emana
ti: exemptus a iurisdictione suorū prelatorū in aliquo censeatur: nisi prius cōmissa
riū dicti ordinis in romana curia residētis: ad hoc expressus: et in scriptis accedat
assensus: decernēs irritū et inane: quicquid secus a quocūq; quauis auctoritate scitē
ter: vel ignorauerit contigerit attentari. B. ff. de. 18. conce. 59.

Exemptio.

Exemptio a p[ro]
latis ecclesia
sticijs.

Itemens. 4. exempti fratres in multis a iurisdictione et subiectio
ne prelatorum ecclesie. C. 1. Sumo concessit: q[ui] per
litteras apostolice sedis: aut legatorum: seu delegatorum ipsius: cō
uenit a quocūq; minime valeant predicti fratres minores. C. Secun
do: q[ui] ad pecuniam colligendam cogi non possint inuiti: etiam per
litteras sedis apostolice de cetero impetrandas. C. Tertio: q[ui] nullus predictorū
fratrum teneatur correctionis: seu uisitationis vel inquisitionis officium: mona
sterijs: vel ecclesijs: seu quibuscūq; personis impendere: vel ad cognitiones cau
sarum: seu citationes partiu et denunciationes sententiarum interdicti et erro
municacionis procedere. C. Quarto: q[ui] non teneantur recipere curam monialiu
seu religiosarum: quartū in libet ve personarū: per quascūq; litteras apostolicas
nisi de hoc indulto et ordine predicto: expressam fecerint mentionem. B. ff. de. 140. concessione. 321.

De montal
bus alijs re
ligiosis.

De montal
bus.
Allegatio.

C. DE AD Heinens concessit: vt ad uisitandum aliqua monasteria monialiu
cuiuscūq; ordinis: vel ad audiendas confessiones earum: nequeant predicti fra
tres aliquatenus compelli. Nec ad recipiendam cōmissiones causarum: seu sen
tentiarum executiones: vel alia contingētia causas ipsas per litteras sedis apo

solite (in quibus non facta fuerit de indulto hmoi mentio specialis) sine per legatos: vel delegatos ipsi: aut etiã p̄ alios quoscũq; B. fo. 57. Et ff. 140. cõ. 322. C. DE AD Clemens concessit in iure: q̄ nullus archiepiscopus: vel episcopus: nullusq; alius prelatus ecclesiasticus: valeat cõpellere fratres minores ad portandum: seu deferendum litteras: vel exequendum: aut denuntiandum sententias cõtra principes seculares: cõmunitates: populos: seu alios quoscũq; benefactores eorũdem fratrum. Ac etiã q̄ nullus delegatus: vel ordinarius iudex possit eosdem fratres compellere ad faciendum citationes: vel cõmissiones recipiendas: siue q̄ sint in aliquibus causis assessores: siue ad lites ⁊ controuersias contingentia: in causis que coram ipsis tractantur: siue sedis apostolice speciali mandato vel licẽtia: expressam faciente de huiusmodi indulto mentionem. Nec quisq; eorum teneatur parere vel intendere super his inonitionibus: seu mandatis: aut iussionibus eorũdem: aut facere vel implere quod in hac parte dixerint iniungendum. B. fo. 57. Et ff. 140. concessione. 323.

C. DE AD Clemens concessit: q̄ nullus legatus nisi de latere: auctoritate litterarum apostolicarum speciale de indulto hmoi: ⁊ ordine predictõrum fratrum minorũ non facientũ mentionem: nullusq; alius prelatus: nec aliqua persona religiosa: vel secularis de hmoi fratribus: ad sua vel alterius negocia p̄curada: seu ad lectũ manendum: aliquem assumere valeat: nisi quos generalis vel puinciales ministri tanq̄ idoneos ⁊ discretos eis dixerint assignados. Quos etiã subiacre voluit ordi discipline. B. fo. 57. Et ff. 141. concessione. 325.

C. DE AD Clemens prohibuit vniuersis ecclesiariũ prelatis ⁊ alijs: ne confessiones fratrum in iurisdictione prelatis eiusdẽ ordinis audire p̄sumant. Nec eos cõpellat ad synodos: seu cõgregationes suas accedere: vel cũ eis: extra ciuitates: vel intra p̄fessionaliter erire: aut in his cõstitutionibus subiacre: vel capitula: scrutinia ⁊ inquisitiones in locis: seu monasterijs fratrum: vel alibi de eiusdẽ facere. Aut fidelitate iuramento firmata: ⁊ manuale obedientiã ministris: seu custodibus: vel guardiam eiusdẽ ordinis erigere: aut de ipõr institutione: vel desitutõne: siue de statutis ordinis se aliquatenus introumittere: seu prohibere ne ad ciuitates ⁊ villas vbi religiose viuere ⁊ morari possint: a populis euocati audeat accedere: ibiq; pro suis vilijs cõstruere edificia: seu ecclesias ⁊ oratoria: aut in sic accedentes: seu in cõstruẽtes fratres hmoi: vel receptatores ipõr: excoicationis sententias p̄ferre p̄sumat. B. fo. 58. Et ff. 142. concessione. 338.

C. DE AD habetur quo ad fratres Carmelitas. B. ff. 186. concessione. 476. Et quo ad fratres predicatores. B. ff. 238. concessione. 564. Et quo ad Augustinẽses. B. ff. 246. concessione. 604.

C. DE AD Clemens eremit p̄fatos fr̄es a solutione canonice portionis de ornamento ⁊ plurib; alijs: put ad lógũ positũ est supra i dictide Lanonica portio. §. 3.

C. DE AD Clemens concessit eisdem fratribus minoribus: vt ad prestationem procuracionum: legatorum sedis apostolice: vel nuntiorũ ipsius: seu diocesanorũ locorum: aut epactionum: vel collectarum: seu sub lidiorum: vel prouisionum quorumcũq; minime teneantur. Nec ad ea soluenda per litteras dicte sedis apostolice aut legatorum: vel nuntiorum eiusdem: seu rectorum terrarum ecclesie romanice: cuiuscũq; tenoris fuerint: compelli possint: nisi hmoi littere apostolice impetrande: plenam ⁊ expressam de hoc indulto ⁊ ordine predicto: fecerint mentionem. B. fo. 59. Et ff. 142. concessione. 341.

De exceptiõe ab oib; actibus fori iudicialis.

4
Exemptio ab occupatiõe i q̄libet negotijs extra ordinem.

5
Confessiões.

Processiões

Obedientiã.

Edificatiões.

Excoicatio.

Collectio.

6
Lanonica portio.

7
Exemptio a quicquibet exactionib;.

Exemptio.

8 De exēptōe ab oi iurisdicōne prelatōrum ecclēie
CLEMENS Clemens exemit eosdē fratres : ita q̄ non obstante constitūtionē Innocētiij. 4. non teneantur etiā ratione delicti: contractus: seu rei de qua agitur locorū ordinarijs subiacere. Decernens irritum ⁊ inane quicquid secus attēntari contigerit. B. fo. 59. Et ffo. 142. conce. 342.

9 Excōicatio.
CLEMENS Clemens prohibuit: ne fratres minores ab aliquo legato (nisi de latere sedis apostolice misso) vel delegato: aut subdelegato: auctoritate litterarum apostolicarum excommunicari: suspendi: aut interdici possint: nisi littere ipse plenam ⁊ expressam de predicto ordine ⁊ indulto huiusmodi facerent mentionem. B. ffo. 7. concessione. 1.

10 De imēdiate subiectiōe sedē aplice. Collectoz.
NICOLAUS 4. concessit exemptionem totalē ordini minorum: decernens ordinem predictum: ⁊ fratres eiusdem imēdiate sedē apostolice subiacere. Ac ecclēias: ⁊ oratoria: domus: loca: libros: vtensilia: ⁊ alia mobilia ⁊ immobilia (quorum vsum habent fratres prefati) in ius ⁊ proprietates sedis apostolice suscepit. B. fo. 28. Et ffo. 112. conce. 247.

11 Cōfirmatio exēptionis uel p̄scriptarū.
BONIFACIUS 8. confirmauit litteras predecessorum suorum: super exemptione predicta: ⁊ de nouo exemit fratres mino. prefatos ⁊ illorum ordinē: ab omnium ⁊ singulorum quorūlibet prelatorum: et psonarū ecclesiasticarum omnimoda potestate ac iurisdictione: decernens prefatos fcs ⁊ ordinem eorum imēdiate sedē apostolice tantummodo et romano pontifici subiacere. b. fo. 32. Et ffo. 32. conce. 34.

12 P̄sona monialibꝫ. s. clare.
CLEMENS Bonifacius concessit monialibus sancte Clare: vt ad p̄stationem decimarū de quibuscunq; possessionibus: ⁊ omnibꝫ alijs bonis: que iuste habuerint: vel ad contribuendū procuracionibus quorūlibet ordinariorū: ⁊ etiā legatorum: ⁊ nuntiorum sedis apostolice: ac quibuslibet tallijs ⁊ collectis: aut ad exhibendū pedagiā: teloneā: ⁊ alias exactiones quibusuis regibus: principibꝫ: seu alijs personis: minime teneantur: nec ad id cōpelli aliquāliter valeant. B. fo. 38. Et ffo. 122. concessione. 267.

13 P̄dō angustinentibus.
CLEMENS Bonifacius dedit copiosam exemptionē fratribꝫ Augustinentibus ⁊ eorū ordinis: sicut cōcesserat fratribꝫ ⁊ ordini mi. B. ffo. 247. c. c. 619.

14 Ampliatio exēptionis uel p̄scriptarū.
BENEDICTUS 11. exemit ordinē fratrum mi. sicut fecerat Nicolaus. 4. supra. f. 10. ⁊ addidit: q̄ nec etiā ratione delicti cōmissi: vel iniuri cōtractus: aut rei sitę: vel possitę: seu existentis extra loca eorūdem fratrum exēptarū: possint corā ordinarijs: vel alijs prelatīs ecclēiasticis molestari: seu quomodo libet conueniri. Non obstante constitūtionē Innocētiij. 4. in cōtrarium factē. B. fo. 24. Et ffo. 108. concessione. 232.

15 P̄lenissima exēptio p̄ oibꝫ p̄dicatoibꝫ ⁊ alijs personis eis subiectis.
MARTINUS 5. approbanit ⁊ confirmauit litteras Bonifacij. 9. qui dedit amplissimā exemptionem ordini fratrum predicatorum ⁊ ab ea dependentibus: sub sequentibus verbis. Vestigijs nonnullorum predecessorum nostrorū inherentes: ordinem ipsum: ac magistrum generalē: et priores ⁊ fratres predictos: necnon quascunq; sorores: ac domos: monasterijs: ⁊ hospitālia quecunq; que sub cura ⁊ regimine ordinis fratrum predicatorum fuerint p̄ tempore constituta: ⁊ eorum rectores ⁊ gubernatores: cum omnibus suis iuribꝫ et pertinentijs: que in presentiarum obtinent: et in futurum (dāte domino) iustis modis poterunt adp̄ficari ab omni iurisdictione: dominio: subiectione: et potestate quorūlibet ordinariorū ⁊ prelatorum: ac personarū ecclēiasticarū: necnō

a solutione cuiuscumq; collecte: pecaagij: aut cuiuscumq; alteri⁹ generis exactiois: **Exactiones**
 de apostolice potestatis plenitudine: et de certa scientia proxius criminis et to-
 taliter liberamus: illaq; in ius et proprietatem beati Petri et sedis apostolice: et
 sub eo: speciali et immediata protectione suscipimus: decernentes: ordinem: ma-
 gistrum: priores: fratres et sorores qui nunc sunt et erunt pro tempore: domos: mo-
 nasteria: loca et hospitalia supradicta: eorūq; rectores et gubernatores: cum omni-
 bus iuribus et pertinentijs huiusmodi: solū immediate sedi apostolice subiacere. Ita-
 q; ordinarij et prelati huiusmodi: siue quevis alia persona generaliter: vel specia-
 liter: aut cōmuniter: vel diuini: non possint: quavis auctoritate: excommunicatio-
 nis: suspensionis: et interdicti sententias promulgare: aut alias etiam ratione de-
 liciti: seu contractus: vel rei de qua agitur: vbi cumq; committere delictum: iniuri-
 contractus: aut res ipsa consistat: potestatem: seu iurisdictionem aliquam quomo-
 do libet exercere. **Decime.**
 Et ibidem etiam concedit omnibus supra nominatis: exemptio-
 nem a solutione decimarum: et pedagiorum: et collectarum valde copiosissime:
 ita q; in omnibus exemptionibus ordinum mendicantium: nulla reperitur co-
 piosior. b. ffo. 262. conce. 681. Et habetur sub autentico. B. ffo. 80. concessione.
 240. sub nomine Eugenij. 4.

Eugenius. 4. approbanit et confirmavit litteras Bonifacij. 9. et Aldar **16**
 tini. 5. in quibus datur copiosissima exemptio ordini fratrum **Profratribus**
 predicatorum: vt supra positum est. §. 15. Nec autem approbatio Eugenij habe- **predicatorū.**
 tur autentica. B. ffo. 80. conce. 240.

Idem Eugenius eremit ordinem sancte Clare: abbatissas: conuentus: mo- **17**
 niales: monasteria et loca eiusdem ordinis: cum omnibus iuribus et pertinētis: **Pro mona-**
 ac bonis mobilibus et immobilibus quibuscumq; ab omni iurisdictione: ac do- **lib. s. clare.**
 minio et potestate quorumcumq; legatorum et prelatorum ecclesiasticorum: cum ma-
 ximis clausulis et non obstantijs. Ac similiter eremit a prestatione seu solutione
 decimarum: collectarum: talliarum: subsidiorum: angariarū: ac quarumlibet alia-
 rum exactioinum. b. ffo. 41. conce. 46. Et ffo. 85. cōce. 248. **Decime.**
Exactiones

Nicolaus. 3. quia aliqui ecclesiarum prelati et alij: non obseruabant ex- **18**
 ceptionis litteras concessas fratribus mino. statuit et manda-
 uit: vt nulla persona cuiuscumq; dignitatis: gradus: status: vel conditionis existat
 de cetero predictos fratres molestare: aut perturbare presumant: sub excommunica-
 tionis pena ipso facto incurrenda: si post monitionem, ab huiusmodi fratribus
 factam: contrarium presumpserint. Et ibidem concedit generali ministro pote-
 statem corrigendi omnes fratres dicti ordinis: siue in monasterijs monialium:
 siue in alijs domibus et eremitorijs: seu locis cōmorantes: etiam ab obedientia:
 visitatione et correctione dicti ministri per specialia sedis apostolice indulta: se
 exemptos esse (preter regule et statutorum dicti ordinis formam) pretendentes.
 Non obstantibus quibuscumq; priuilegijs: exemptionibus et indultis apostoli-
 cis: in genere vel in specie concessis. b. ffo. 47. conce. 50. Et ffo. 87. cōce. 250. **Excōcar. o.**

Sixtus. 4. eremit fratres minores a solutione decimarum quarumcumq; **19**
 etiā papalium: vt habetur supra ad longū in dictione Decime. §. 5. **Decime.**
Idem Sixtus eremit moniales sancte Clare a solutione decimarum: etiaz **20**
 illarum terrarum et possessionum quas per colonos faciunt cultiuari: prout poti- **Decime.**
 tum est supra in dictione Decime. §. 7.

Idem Sixtus eremit ecclesias parrochiales apud quas monasteria fra- **21**

Exemptio.

- tratti mi. sunt cōstructa: 7 capellanos in illis p. parte fratrum cōmūdes posticos ad
 Parrochia. 35. Et habetur supra latius in dictione Ecclesie fratrum. 85.
 ecclesie.
- 12
 Pro fratribus
 pdi. 7 mino. **C**IRCA Dicitur inibiuit locorum ordinariis sub interdicti ingressus ecclesie 7
 suspensionis a regimine 7 administratione ecclesiarum suarum: ac rectoribus 7 aliis
 quibuscumque sub excoicationis late sententia: 7 punitiois caridide parochialium
 ecclesiarum: ac oim aliorum beneficiorum ecclesiasticorum que obtinet: necno in habilitationis
 Excoicatio. ad illa 7 alia impofterum obtinenda: penis (eo ipso per eos qui cōtrafecerint incurrē
 dis) ne ordines fratrum predicatorum: 7 minorum: 7 illorum domos: 7 pfectores: preter:
 aut contra tenore privilegiorum suorum per litteras aplicas cōcessorum: eos inquietores
 seu molestare presumat. Ac eos: aut testamētorum vltimarumque voluntatum executores
 7 heredes: seu quoscumque alios: directe vel indirecte ad solutionem cuiuscumque quar-
 ta parrochialis: seu canonicę vel alterius portionis: seu oneris: vel ad faciendū ce-
 lebzari aliquod officium in eorum ecclesiis: vel alibi: dum apud ipsos fratres decedentium
 Sacramēta corpora tumulātur: ante vel post eorum sepulturā cogant. Nec cōcessis dictis sibi
 eucharisticę seu extreme vnctionis sacramēta sine rationabili causa denegare: vel
 illorum exhibitionē maliciose differre: aut eorum parochianis: seu predictis fratribus
 cōstitantur phibere: vel psuadere: nec etiā ad dimissam: aut aliqđ pmissorum auxilium: cō-
 silium: vel saniorum dare directe: vel indirecte que quod psumat. B. fo. 61. Et fo. 143. cō. 355.
 23
 Inhibito. **C**IRCA Dicitur statuitur in locorum dioecianis: aut alij ordinarij: seu alij quicūque
 in personas aut loca fratrum mi. cōtra prohibitionē in pra. positā Clemētis. 4. §. 8.
 et. 9. sibi quacūque iniuridictiones: aut superioritates vendicare presumant. Nec di-
 stricte inibiuit: ne quisquam abisq; sedis apostolicę speciali cōmissione: aut aucto-
 ritate: in personas: domos: et loca dicti ordinis (vt pote proximis cōtra) aliquas
 cōsuras vel sentētiās: specialiter vel generaliter promulgare audeat. B. fo. 60. Et
 ff. 144. conce. 347.
- 24
 Pro fratribus
 Carmelitans. **C**IRCA Dicitur cōcessit fratribus Carmelitans copiosam exemptionē: di-
 cens in summa: que nullus ordinarius: seu legatus quauis auctoritate viens: quā-
 cūque superioritate super p̄dictos fr̄es sibi vdicare p̄sumat. Necque aliquis abisq;
 speciali cōmissione sedis apostolicę: faciente mentionē de verbo ad verbū de hu-
 iusmodi indulto: valeat promulgare aliquas sentētiās excoicationis: seu alias
 Excoicatio. cōsuras super eosdē. Et voluit que p̄cessus facti cōtra fratres p̄fatos: pro in-
 ctis habeantur: etiā si eorum excoicatio (vt pote notoria) nō fuerit allegata. B. fo. 99.
 Et ff. 181. conce. 449. Et etiā ff. 181. conce. 466. extendit exemptionē predictorum
 fratrum ad hoc: vt nullus possit cōpelleere eos ad cognoscendū causas: 7 p̄terea id
 gen: etiā p̄ iras aplicas nō faciētes de indulto hoc specialē mentionem.
- 25
 Pro Car-
 melitis. **C**IRCA Dicitur eximit predictos fratres Carmelitas a quacūque iurisdi-
 ctione inquisitorum hereticę prauitatis: cū magis non obstantijs. B. fo. 112. Et
 ff. 196. concessione. 489.
- 26
 Pro fratribus
 pdicatorum. **C**IRCA Dicitur dedit copiosam exemptionē fratrum ordinis predicatorum: ad
 instar exemptionis date fratribus Carmelitis 7 Alidino. B. ff. 238. cōce. 560. et 564.
 et vsq; ad concessionem. 570.
- 27
 Inquisitores
 hereticę. **Innocentius** 8. cōfirmant ac de nouo cōcessit litteras Clementis. 4.
 et Sixti. 4. eximētes fratres mi. a iurisdictione inquisi-
 toium in hereticę prauitatis: phibendo eosdem inquisitores cōtra fr̄es h̄m̄ei quo-
 modolibet p̄cedere: vel inquirere. b. ff. 52. conce. 69.

Leo. so. confirmavit litteras predictas Innocentij. 8. ac de nouo concessit easdem: inserendo illas de verbo ad verbum: decernens illas debere inmolabiliter obseruari a quibuscumque in quibus heretice punitatis. B. s. ff. 21. c. 64.

LEO iterum prohibuit districte inquisitoribus heretice prauitatis: ne se villo modo intromittant de fratribus minoribus. Sup. quo dedit cōseruatores vniuersos ecclesiarum prelatos. B. s. ff. 20. conce. 63.

LEO approbavit: ac de nouo cōcessit litteras suorum predecessorum: qui exercent moniales sancte Clare ab omni iurisdictione: et a solutione quarumcumque decimarum: etiam de terris et possessionibus quas per colonos faciunt cultuari. B. s. ff. 4. concessione. 139. et. 140.

LEO postea exemit moniales. s. Clare: et tertiarias a solutione cuiusvis decime: vel taxe: etiam per sedem apostolicam impositam: si tamen ita sunt pauperes: quod ipsarum redditus non sufficiunt pro modo illarum sustentatione. B. s. ff. 48. cōce. 143.

LEO exemit fratres minores obseruatiuam iurisdictione commissariorum cruciatae et alijs cōsimilibus: precipiens huiusmodi commissarijs sub grauius censuris: ne assumant fratres minores prefatos ad predicandum cruciata. B. s. ff. 48. cō. 144.

De positum est supra ad longum in dictione Cruciatam. §. 4.

De exemptione a parte funeralis solutione: sunt multe concessionem diuersorum pontificum supra posite in dictione Canonica postea.

Circa prefatam materiam est sciendum: quod suprascriptarum exemptionum: et nonnullarum aliarum concessionum in fauorem fratrum mendicantium cōcessarum: fuerunt aliquae derogate per cōcilium Lateranense vltimo celebratum: ut positum est in dictione Cōcilium. §. 6. Attamen quod ut ibidem. §. 7. dicitur: fuerit reuadidata nostra priuilegia: et per consequens sunt annullatae huiusmodi modificationes: seu derogationes: ideo non oportet illas hic inserere: presertim quia quo ad exemptionem proprie sumptum: fere nihil innotatum: seu derogatum est per concilium prefatum.

Ex priuilegijs monachorum sancti Benedicti.

Eugenius. 4. cōcessit monachis sancti Benedicti cōgregationis Italianae: etiam apostolica: aut quavis auctoritate firmata: seu qualis cōgregationes: quouis nomine censentur: ecclesiarum vel laicorum personarum: cuiuscumque dignitatis aut status erint: plati seu monachi: presbiteri: aut ea iure seu mittent: nisi ad ipsius cōgregationis capitulum generale celebrandum: aut alias iuxta eorum ordinationes nullatenus cōpellantur: nisi per litteras apostolicas non faciētes speciale mentionem de huiusmodi indulto presbiteri congregationi concessio. **Circa** cōgregationis persone huiusmodi: quae in locis missa aut alia diuina officia celebrantur: ordines cōferantur: vel agantur cause civiles: seu criminales. processiones cōuocentur: aut synodus: cōuentus: seu quis cōgregationes: tam ecclesiarum quam laicorum personarum cōgregentur: siue quod huiusmodi cōgregationis loca ad vsum hospitium habitationem. detentionem et incarcerationem ecclesiarum vel laicorum personarum deputati astringi seu cogi aliquoties valeat. **Extra** quae omnia vel aliq̄d predictorum quis persona cuiuscumque conditionis: aut status existat attemptare presumens: nisi facta eisdem huiusmodi indulto notitia desiterit: ipso facto sententia excommunicationis incurrat.

LEO Eugenius: ne prelatos et monachos sancti Benedicti causarum strepitus inquietet: ab ocio deducat: concessit ne quis prelatos: monachos: et personas predictas subire de calūnia et veritate dicenda iuramentum: aut ad ferendum testimonium: quacumque ex causa cōpellat inuictos: siue extra ciuitates et dioceses suas tra-

28

29

Inquisitores heretici,

30

Pro monast. lib. 2. s. clar. e.

31

Pro monast. cla. et terna.

32

De commissarijs cruciatae.

Collectio.

33

Bisita.

Excoicatio.

34

Familiares seu famuli fratrum.

Excōicatio. bat: seu in eos eorū aliquē p̄pterea excōicatiois sententiā vel alterius censuræ: seu pene sententiā p̄ferat per litteras ap̄lice sedis vel legatoꝝ eius: nisi in eisdem litteris de h̄mōi indulgentia plena et expressa: ac de verbo ad verbum facta fuerit mentio specialis. **B.**

35 **C** **DE** **AD** Eugenius statuit: q̄ nulli hominū liceat quascūq; mulieres laicales seu religiosas: cuiuscūq; etatis. status. gradus. auctoritatis vel conditionis existant: quavis occasione ducere: sine ip̄s mulieribus ingredi: seu cōmorari intra septa monasterioꝝ cōgregationis monachoy sancti Benedicti. Quod si aliter sc̄ieter at̄ceptū fuerit: tā ip̄e mulieres q̄ ductores: sed et ip̄i receptatores: si volūtarie hoc fecerint: ip̄o facto in̄tam excōicatiois incurrā. A qua dicte cōgregationis persone: absolui possint per p̄i dentē et visitatores cōgregationis h̄mōi. **B.**

Familiares seu famuli fratrum.

1 **I**nterdictus. **A**lexander. 4. fecit quandā cōcessiōe famulis: seu familiaribus et p̄curatorib; ac operariis fratru p̄ tēpore interdicti: q̄ ponitur ad legū in dictiōe Interdicti. 3. in. 8. **B.**

2 **E**x privileg. carmelitarū. **A**lexander. 4. cōcessit fratrib; ordinis Carmelitay facultatem ministrandi ec̄clesiastica sacramenta familiaribus suis: ac tradendi eos sepulture ec̄clesiastice cū decesserint. **B.** fo. 85. Et ffo. 168. conce. 391.

3 **S**acramēta Sepultura. **C** **DE** **AD** Clemens. 4. concessit fratrib; mi. ut his qui in eorū morantur obsecraret ipsos cū decesserint in suis cemiterijs sepelire. **B.** fo. 56. Et ffo. 140. cōcē. 315.

4 **I**nterdictus. **C** **DE** **AD** Clemens statuit: q̄ si qñ in terras in quibus resident fratres mi. vel eorū personas excōicatiois: seu interdicti sententias contigerit promulgari: p̄neri seruicij; fratru deputati: negotioꝝ quoq; gestores et operarij q̄ in locis fratru eorū operibus personaliter continuo extiterint: h̄mōi sententijs obnoxij minime habeantur. Ibiq; possint audire diuina: in̄ta formā q̄ ip̄s locis i eo casu a sede apostolica est cōcessa: nisi iudem causam dederint: vel excōicari specialiter seu interdici contigerit eosdem. **B.** ffo. 140. conce. 316.

5 **E**x privileg. s̄m̄i p̄cedi. **G**regorius. 4. fecit cōsimilē cōcessiōe familiaribus fratru ordinis predicatorum: per eadē verba sicut Clemens. 4. fecerat familiaribus fratru mi. ut supra positū est. **B.** ffo. 236. conce. 546.

6 **I**ndulgētia. **S**irrus. 4. cōcessit: q̄ illi qui sunt in seruitio fratru mi. et sorozū sancte Claræ: habeant indulgentiam plenariā in mortuac semel in vita de reseruatis. **B.** fo. 62. Et ffo. 66. concessiōe. 96.

7 **E**x privileg. s̄m̄i minimo rum. **I**ulius. 2. cōcessit fratrib; ordinis minimoy: q̄ famuli domoy sui ordinis: nec non ceteri eiusdē ordinis habitū portātes: et in articulo mortis in dictis domib; sepulturam eligētes: obus et singulis privilegijs ordinis minimoy h̄mōi quomodolibet concessis: gaudere: libere: et licite valeant. **B.** ffo. 8. conce. 22.

8 **P**rohibitio. **L**eo. 110. in concilio Lateranensi statuit: q̄ fratres famulis eorū obsequio in sitentibus: sacramenta ec̄clesiastica nullatenus ministrare valeant: nisi illorū durante obsequio. **B.** ffo. 26. concessiōe. 74.

9 **E**xcōicatio. **C** **DE** **AD** Leo ubi supra statuit: q̄ procuratores: et negotioꝝ gestores: ac operarij fratru seruitijs in̄sistentes: sententijs excōicatiois promulgatis illaqueati sint et esse censentur: si illis causam dederint: aut danti bus consilium: auxilium.

Familiares fratrum. Ferie. Festiuitas. Fo. lxx.

vel fauorem presterint. S. ffo. 26. concessione. 85.

C Aduerte: qd nonnulla alia concessa sunt in fauorem familiarium fratrum p tempore **Collectoꝝ**
interdicti. Et hec ponantur in dictione Interdictum. 3.

C Et privilegij monachorum sancti Benedicti.

Martinus. 3. concessit monachis sancti Benedicti obserua. Hispanie: **Confessoꝝ**
vt confessiones quozcumq; familiarium suoz: tam laicorum q̄ re
gularium ⁊ secularium intra et extra septa suozum monasteriorum comorantium audiret:
et p eozum commissis debita eis absolutionem impendere. Necno dictis familia
ribus: tam intra q̄ extra septa prefata comorantibus: ecclesiastica sacrameta: quo
ties fuerit opportunum ministrare valeant. b.

C Et privilegij fratrum sancti Joannis hierosolimitani.

Alexander. 4. confirmauit litteras Honorij: ⁊ Innocentij predecessozum **11**
suozum: quibus auctoritate aplice interdixerunt: vt nemini li
ceat sine speciali mandato Romani pontificis: fratres hospitalis sancti Joannis
hierosolimitani. vel seruientes eis: clericos siue laicos: donec in seruicio domi sue
runt: excoꝛcacioni vel interdicto subijcere. Et si qua sententia in prefatos aliter lata
fuerit: ea irritam esse ⁊ inanem censuit. b.

Excoꝛcacio.
Interdictum.

Ferie.

Iulius. 4. concessit: qd quicquid dicit matutinum in quadrage
sima: no teneatur dicere letanias duplices: put in cho
ro dicuntur quando fit de feria. o. fo. 64. Et ffo. 68. concessione. 132.
Et ffo. 96. concessione. 328.

Iulius. 2. statuit: vt quoties in aduentu ⁊ quadagesima oc
currunt responsoria aliqua: vel laudes proprie: fiat de
feria: nisi tunc festum duplex vel solemne occurreret.

C Hoc no habetur in libris privilegiorum ordinis: sed fuit impressum in Kalen. **Collectoꝝ**
dario ordinato in capitulo generali celebrato apud Rothomagum tempore
prefati pape.

Leo. 10. concessit: qd fratres predicatorum ⁊ confessoꝝ ordinis m. de obser
uantia qm actu predicat ⁊ confessiones audiunt: vt puta in aduentu ⁊
quadagesima: possint officium feriale anticipare: ⁊ festa illis diebus reservare: qui
bus amplius laborare necesse est. Ita tamen: qd non fiat in frandem vltimi officij:
sed vt liberius valeant studio vacare: et spirituali consolationi fidelium populozum
incumbere. o. ffo. 91. concessione. 265.

C DEAN Leo declarauit seu concessit: qd fratres m. dicendo officium extra cho
rum ppter occupationes occurrentes: non teneatur duplicare letanias: que ex or
dinario in quadagesima solent post matutinum dici. o. ffo. 91. concessione. 266.
Et ffo. 96. concessione. 328.

Festiuitas.

Gregorius. 2. precepit vniuersis ecclesiarum prelatis: vt exerceret
deuotionem deum ad venerationem sancti franci **1**
sci acq; solemnitate eius. 4. monas Octobris: annis singulis solemniter celebraret: ⁊ celebranda denunciant. b. fo. 19. Et ffo. 22. conce. 2.

De scio frā
cisco.

C DEAN Gregorius similiter precepit ecclesiarum prelatis: qua

Festiuitas.

De festo An-
tonio.

tenuis deuotionē fidelium ad uenerationem sancti Antonij de Padua creitan-
tes: festiuitatem ipsius idibus Junij: annis singulis celebrent: et faciant solemniter celebrari. B. fo. 117. Et ffo. 200. conce. 491.

Officium di-
ninum.
Octaua.

Martinus. 3. statuit: q̄ de oibus festis triū lectionū: festa nouē lectionum
fiant. Et q̄ vitrumq; festum. s. Crucis: sub duplici officio cele-
bretur. Ac q̄ rubrica de festis occurrētib' infra octa. nō intelligat̄ de precedētib':
seu residuis: sed solū de eritētib': seu occurrētibus infra octa. b. ffo. 36. conce. 41.

Pro secula-
ribus labo-
ratoribus.

Eugenius. 4. dixit: q̄ seculares laborātes in festis sancte Crucis: et san-
cti Michaelis septembris: ac sanctorum Innocentium: et
sancti Siluestri: se nolle q̄ peccent mortaliter: nisi uenerint in dominica. o. fo. 61.
Et ffo. 64. conce. 83. Et ffo. 101. conce. 396.

De cōceptio-
ne uirginis.

CJDEAD Eugenius dispensauit cum barbatoribus: ubi est consuetudo in
sabbatis ⁊ uigilijs de sero radere barbas. o. ffo. 101. conce. 400.

Sacrosancta. synod' gñalis Basiliēsis renouauit institutionē de ce-
lebrāda festiuitate sancte cōceptionis uirginis Marię:
quā tam p̄ romanā q̄ p̄ alias ecclesias: sexto idus decēbris statuit ⁊ ordinauit
in omnib' ecclesijs: ⁊ monasterijs: ⁊ conuentib' xpiane religionis: sub noie con-
ceptionis: festiuis laudibus colendam esse. b. fo. 42. Et ffo. 40. conce. 47.

De s. bona.

Sixtus. 4. cōcessit: q̄ fiat festū sancti Bonauenture dnice sc'da Julij: nisi
fuerit primo ponenda. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 134.

De sancto
Francisco.
Indulgentia.

CJDEAD Sixt' cōcessit: q̄ singulis xpi fidelib' uere penitētib' ⁊ cō-
fessis: q̄ glorioſi cōfessoris ieti frāctici festiuitate (quā p̄petuis futuris t̄pibus ce-
lebrē eēt: et ut festū duplex a cūctis xpianis celebrari: ab oīq; ope seruilī abstineret
et sub obseruatiā ⁊ p̄cepto cōp̄hēdi uoluit) celebrātib' annuatim: decē annos ⁊ to-
tidē quadragenas de iūctis eis penitētis relaxaret. B. fo. 46. Et fo. 130. cō. 291.

Collectio.

CS cūdū est circa p̄dicta eis penitētis relaxaret. B. fo. 46. Et fo. 130. cō. 291.
CS cūdū est circa p̄dicta: q̄ in libro intitulato firmamēta triū ordinū bti Fran-
cisci in gallijs impresso: cōtinetur hec eadē bulla: seu breue. Attē ubi hic b̄r decē an-
nos ⁊c. dicit illic. Quiquaginta annos ⁊c. Et si similiter reperi scriptū in quadā ta-
bula antiq̄ priuilegiōz ordiſ. Quid aut̄ utoz sit uerū: nō potui determinate scire.

De quinq; martiribus.

CJDEAD Sixtus cōcessit: q̄ fratres mī. possint ubiq; solēnter ⁊ publice festiuis
quinq; martirū sui ordiſ (qui apud marochiū passi sunt. s. Berardi: Petri:
Adiuti: Accursij: et Ottonis i officio duplici maiori: die. 16. Januarij) celebrare:
qua die ab hoc seculo per martirium recesserunt. B. ffo. 131. concessione. 294.

De scis oib'
ordinis mī.

CJDEAD Sixtus cōcessit: q̄ possint dicere Credo in festiuitatib': seu solēnt
tatibus sanctorum nostri ordiſ: ⁊ sancte Clare. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 118.

De s. Iodo.

CJDEAD Sixtus cōcessit: q̄ fratres mī. possint dicere officij propriū sancti
Ludouici episcopi ⁊ confessoris sui ordiſ. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 119.

De officijs p
prijs quarū
dā sūt uariā

Alexander. 6. cōcessit oibus et singulis fratrib' minorib' de obser. ut
in festo p̄sentationis uirginis Marię: et sancti Gabrielis
archāgel: ⁊ sancte Catherine uirginis et martiris ppria officia dictari festiuita-
tū habere ⁊ licite recitare: ac dicere possint et ualeāt. Quodq; festum p̄dicte uirgi-
nis et martiris Catherine sub minorū duplici celebrare possint. Et q̄ p̄ introitu
misse eiusdem dicatur officij. Gaudeamus oēs ⁊c. o. fo. 66. Et ffo. 70. cōccē. 163.

De s. Ioseph.

CJDEAD Alexander concessit: q̄ fiat festum sancti Gabrielis in uigilia sancti
Ioseph. o. fo. 66. Et ffo. 70. conce. 166.

De s. Ioseph.

CJDEAD Alexander concessit fratribus mī. de obser. ut i solēnitatib' sanctorū:

Festiuitas. Fr̄nciscus p̄r n̄r seraphic⁹. Fo. lxx.

proprias eorū historias (et si in brenario non sint) dicere et recitare valeant. Et q̄ festum omnium sanctorum dicti ordinis: sub vna celebratae possint dicti fratres dicere: ac recitare. o. s̄ffo. 261. conce. 679.

De hystorijjs pp̄ijs sc̄toꝝ

Iulius. 2. cōcessit: p̄ oia que sunt cōcessa in festiuitatib⁹ factozū ordinis: predicatoꝝ: oia illa in festiuitatibus sanctorum ordinis mi. (q̄. nis sint in maiori numero: q̄ festa predicatorū) cōcessa sint et esse intelligantur. B. s̄ffo. 228. conce. 533. Et s̄ffo. 74. conce. 222.

16
Lōcāto p̄z uilegioꝝ.

EDWARD. Iulus cōcessit fr̄ibus mi. vt possint celebrare festa in quozū honore ecclie locozū suozū sint dedicate: sub ritu maioris duplicis: etiā si sc̄dm̄ ordinariū essent de se simpli. ia. o. s̄ffo. 93. conce. 284.

16

Leo. 10. cōce sit fratrib⁹ mi. et monialib⁹. s. Clare: vt in eccl̄ijs monasterio r̄u suoz d̄itarat: possint libere et licite: celebrare: publice: ac solemniter officii de beatis martyrib⁹ Daniele: Agnulo: Samuele: Romulo: Leone: Iulio: et Hugolino s̄frib⁹ dicti ordinis mi. (qui p̄ xp̄i noie morte subire libenter: et martirij palmā in sarracenoꝝ partib⁹ cōsequi meruerūt) in officio duplici maiori: in die determināda a ḡnali cap̄o. Ac etiā in letanijs et alijs diuinis officijs: p̄t de alijs sanctis p̄ sedē ap̄licā canonizatis memoriā facere. Et q̄ similit̄ p̄ priam legē dā eozū in choro cātare possint. B. s̄ffo. 19. cōce. 60.

17
De septē s̄frib⁹ b⁹ minorib⁹ martyrib⁹.

EDWARD. Leo cōcessit monialib⁹. s. Clare sub cura et regimine s̄m obser. eti stentibus: p̄ festa beate Agnetis: et vndecim millū virginum: perpetuis futuris temporibus: sub ritu duplicis maioris celebrare: libere et licite possint et valeāt. B. s̄ffo. 42. concessione. 134.

18
P̄ 20 montā lib⁹. s. clare.

EDWARD. Leo cōcessit: q̄ fratres mi. obseruātie possint celebrare festa sc̄toꝝ i q̄ r̄u in honore ecclie locozū suozū sint dedicate: sub ritu duplicis maioris: etiā si sc̄dm̄ ordinariū essent de se simplicia. o. s̄ffo. 93. conce. 284.

19
P̄ 20 sanctis voca. lo. fra.

EDWARD. Leo cōcessit: q̄ s̄fres mi. in vltimōtanis partib⁹. s. Galliarū et Hispaniarū et ac moniales et foiores eozū cura cōmisse: possint celebrare festa Angeli custodis: et angeli Raphaelis in diebus in quib⁹ p̄ sua capitula p̄uincialia: respectiue ordinatum fuerit. O. s̄ffo. 62. concessione. 192.

20
De āgelo cu stode: et R. phasle.

Cetero vniuersis monachozū sancti Benedicti.

Eugenius. 4. cōcessit monachis sc̄ti B̄ndicti cōgregatiōis Hispanie: q̄ in suis monasterijs nō teneātur s̄uare siue colere alias festiuitates: nisi illas sc̄ipue q̄ p̄ vniuersam eccliam obseruāt. Alias licite vacare laborib⁹ et cōsuetis exercitijs vel occurrētib⁹ possint: nisi cōter ab oib⁹ s̄m cōsuetudinē locozū vbi monia s̄ua fuerunt: vel superiorū mādato obseruetur: q̄bus sine sc̄adalo in hui⁹ laborib⁹ faciēdis cōtraueniri non possit. o.

21

Franciscus pater noster seraphicus.

Gregorius. 7. ascripsit beatū fr̄nciscū cathologo sc̄toꝝ ymagina cū solēnitāte: ac p̄cepit oib⁹ eccl̄ ar̄o pla: tis: vt quarto nonas Octobris celebrēt et celebrādā denūciēt populis eiusdē sancti festiuitatē. b. s̄o. 19. Et s̄ffo. 22. conce. 2.

1
Festiuitas.

EDWARD. Gregori⁹ dedit multas bullas: seu breuia in sanctorū signatū beatissimi p̄ris n̄ri fr̄ncisci: q̄ reperit̄ur infra in dictōe Stigmata.

2

Eugenius. 4. cōcessit: q̄ in festiuitatibus sancti fr̄ncisci possint s̄fres dicere p̄p̄uā p̄fationē: et Credo. o. s̄ffo. 101. cōce. 408.

Stigmata.
3

Franciscus. Generalis ordinis.

Sixtus. 4. cōcessit indulgētiās celebratib⁹ festum beati frāncisci: ac voluit: q̄ sub ritu duplici celebraretur ab oībus. Et mādauit h̄mōi festū sub p̄cepti vinculo observari: vt supra in dictione festiuitas. §. 8. latius positum est.

4
Indulgētia,

IDEAD Sixtus cōcessit: vt possit dici Credo: in octaua festiuitatis sancti frāncisci. o. fo. 64. Et ffo. 68. concessione. 137.

5
Credo.

Uide supra in dictione Credo: declarationem huius concessionis.

6
Collector.

IDEAD Sixtus cōcessit: q̄ in die sancti francisci: et stigmatum eiusdem possint fratres minores dicere ppriā prefationem inmissa. o. fo. 63. Et ffo. 67. concessione. 186.

7
Prefatio.

IDEAD Sixtus concessit: q̄ in omnibus missis votinis sancti frāncisci: dicatur propria prefatio. o. ffo. 102. concess. 412.

8
Habit⁹ o. di.

IDEAD Sixtus cōcessit aliqua in fauorē habit⁹ triū ordinū. s. frāncisci: prout h̄ in dictione Habit⁹. §. 8. et. 9. et. 10. et. 11. Et in dictione Indul. ple. q̄ ad fres. §. 12.

9
Collector.

Ad alii alij summi pontifices concesserunt magnas remissiones peccatorum: morietibus et sepeliri se mandantibus in habitu sancti francisci: que etiā reperietur infra in dictione Indulgentie quo ad seculares. 6.

Indulgētia.

Quā plures etiā summi pontifices cōcesserunt multas et varias indulgentias et pctō remissiones visitationibus ecclias sancti patris frāncisci: ac etiā in illis sepeliri se mandantibus: aut in earū claustris et cimiterijs: necnō porrigētibus manus aduutrices p̄ illarū edificatiōe: aut reparatione: et similiter exhibentibus opera pietatis et charitatis fr̄ibus mino. filijq̄ prefati sanctissimi patris. Que oīa distincte reperientur infra in dictione Indulgentie quo ad seculares. i. et. 2. et. 3. et. 4.

Stigmata.

In super nonnulla pertinētia ad Stigmata predicti seraphici patris: ponūtur infra in dictione Stigmata.

Generalis ordinis.

Clemens. 4. statuit: q̄ generalis minister statim postquā lectus (scdm regulam et cōsitutiones ordinis)

1
Electio,

fuerit: eo ipso verus eiusdem ordinis generalis minister effect⁹: curam animarum fratrum ipsius ordinis plenam habeat: et liberet gerat. Ac q̄ fratres predictos auctoritate propria ligare: ac soluere. Necnō in eodem ordine agere valeat: que ipse minister et diffinitores capituli generalis: iuxta constitutiones predictas: ordini et fratribus secundū deum viderint expedire. Ipsiq̄ fratres h̄mōi generali ministro: denote ac humiliter obediant. Et similiter volunt: q̄ generalis minister a prouincialibus ministris et custodibus scdm regulā et constitutiones ipsius ordinis: absolui et ammoueri possit. B. fo. 56. et ffo. 139. concess. 307.

2
Electio,

IDEAD Clemens fecit aliam concessionem circa electionem generalis ministri: que posita est supra in dictione Electio. §. 3. Uide etiam ibide alias duas Nicolai. 4. §. sexto: et septimo.

3
Reformatio
Vendic.

Oculū Cōstantiē se statuit: q̄ gn̄alis fratrum mi. possit et debeat cōuētis sibi subditos: ad statū stricte obseruatiē conuētū: iuxta declarationes et statuta sedis apostolice et ordinis reducere: tollendo quascūq̄ superfluitates: siue sint in rebus mobilibus: vel immobilibus: quantum fieri poterit bono modo: habito semper cōsilio maiorum et discretorū sibi obedientū. Ac eligēdo (si opus fuerit) aliquas personas que ipsas superfluitates: auctoritate dicti

conclij vendant: commutent: aut alias in operibus conuentuum couertant. B. fo. 26. Et ffo. no. concessione. 236.

Urbanus. 5. cōcessit gñali ministro: posse dare de toto ordine suffragia indulgentiarum: et orationum: ac beneficiorum spiritualium: qui

4
Indulgentie

buscunq; personis deuotis: et benefactoribus ordinis nostri. b. fo. 261. cōce. 671.

Bonifacius. 9. cōcessit magistro gñali ordinis predictorum pro tēpore existēti: q; in quolibet caplo gñali dicti ordinis p tēpore celebrādo: vni ex fratribus dicti ordinis in theologica facultate pucto bñdō: p generalē et diffinitores dicti capituli: vel aliquos magistros ad hoc assumendos diligentem examinationem: sufficientem et idoneam inuenerint: magistrerij honorem et docendi licentiā: seruatis constitutionibus Venientis concilij et alijs solēnitatibus in talibus cōsuetis: auctoritate applica largiri possit. Sibi q; vt infra dictū ordinē et extra: oibus gratijs. priuilegijs. libertatibus. et indulgentijs: tam a sede applica q; ab ordinē predictis fratrib; eiusdē ordinis in eadē theologia Parisius magistratus cōcessis: perinde vti et gaudere valeat ac si in Parisiensi studio bñdō magistrerij recepisset. b. ffo. 117. conce. 426.

9
Ex hui. pñt. Magister.

Eugenius. 4. concessit: vt generalis possit tollere superflua a conuentibus sibi subiectis: ac in alijs conuentibus reponere: aut cōmutare. o. ffo. 261. concessione. 676.

CARD. Eugenius districte precipiendo mādauit puincialibus et alijs fratribus ordinis mī. regularis obseruatiōe: quatenus gñalib; dicti ordinis p tempore existentibus: appellatione: et contradictione quibuslibet remotis: in oibus et singulis licitis: et honestis: regulā et statutū: ac ordinē iporū obser. necnon officij eorum dem generalium quomodolibet concernētibus: que dicti generales pro tpe du rerint ordinanda: seu illis iniungerint: aut mandauerint: humiliter pareant et intendant: ac illa efficaciter studeant adimplere. b. fo. 47.

7
Appellatio
Statuta

Nicolaus. 5. cōcessit generali ministro predicto: q; oēs singulosq; fratres sui ordinis: q; tūcūq; creptos virtute literarū apostolicarum: preter regale et statutorū eiusdem ordinis formā: possit visitare: corrigere: et punire. Non obstantibus quibuscunq; in contrarium facientibus: prout latius positum est supra in dictione Correccio fratrum. §. 12.

8
Expresses
Correccio.

Pius. 2. concessit: p generalis ordinis mī. possit dare auctoritatē celebrandi per vnā horā ante aurōrā: eis quibus sibi videbitur apostolica auctoritate. o. ffo. 97. concessione. 346.

9
Celebrare.

Sirtus. 4. cōcessit facultatē gñali fratri mī. vt quicūq; viderit fratres suos: vel aliquē iporū abuti gratijs et facultatib; aplicis ab eodē cōcessis: possit gratias et facultates bñdō suspendere: ac suspensas tenere: donec cōsultat summū pōti ficē: et ab ipō respōsum accipiat. b. fo. 56. Et ffo. 52. conce. 38.

10
Desuspensōe
priuilegiorū
particulariū

CARD. Sirtus cōcessit: p gñalis fratri Carmelitarū administrat et exerceat ea q; ad suū officij gñalatus pertinent: reiecta quantis pfectoꝝ sui ordinis: et aliorum tibi ratione dicti officij subditōꝝ appellatione: q; ab eius pceptis in omnitibus: ordinationibus: et mandatis: ac decretis: regulari disciplina: quomodolibet interponi contigerit. B. fo. 99. Et ffo. 182. conce. 446.

Collectora
Ex priuile. Carmelitarū
Appellatio

CARD. Sirtus fecit cōsimilē cōcessione sicut immediate suprapositam generali fratri Augustinensium in suo mari magno. B. ffo. 251. cōce. 636.

11
Appellatio

Generalis ordinis.

- 13** **Benedicere** **Innocentius**. 8. concessit: qd minister generalis possit benedicere corpora fratrum: sicut similiter puuiciales ministri. o. sffo. 98. cōce. 354.
- 14** **Dispensatio.** **Innocentius** concessit: qd generales et puuiciales ministri possint dispensare cum fratribus suis: vt ad sacerdotiū promoueantur in vigesimo secundo anno complector: hoc est cum attingentibus vigesimum tertium annum. o. sffo. 99. concessione. 356.
- Collector.** **Circa** hanc cōcessionē: vide supra in dictione **Dispensatio**. §. 15. et ibi notata.
- 15** **Dispensatio.** **Alexander**. 6. concessit: qd generalis possit dispensare cū biscochis videntibus in communitate: seu in congregatione: quando fecerunt votum religionis sancte Clare: qd remaneant ibi: si comode non possunt ingredi monasteria. s. Clare. o. sffo. 99. conce. 360.
- Collector.** **Quo** ad prefatam cōcessionem: vide supra in dictione **Dispensatio**. §. 20.
- 16** **Pro augustinis.** **Julius**. 2. concessit generali fratrum Augustinensium: et fratribus sui ordinis: vt quecumq; instrumenta: exemplaria: seu transumpta suorum puuiciorum ostendantur firmata: seu signata sigillo generalis predicti: eandem omnino vim habeant: ac illis ea de fides adhibeatur: ac si plumbi signum: vel sigillum haberēt. b. sffo. 267. concessione. 698.
- 17** **Leo**. 10. confirmant ac de nouo concessit immediate precedentē cōcessionem Julij secundi. b. sffo. 123. concessione. 559.
- 18** **Declarare.** **Leo** concessit: qd generalis minister possit etiam extra capitulum declarare que res debeant dici viles: aut parui valoris: ad hoc vt intra et extra ordinem possint a fratribus dari: put latius positum est supra in dictione **Dare**. §. 2. Et habetur. o. sffo. 59. concessione. 175.
- 19** **Electio.** **Leo** in bulla visionis statuit: qd ex tunc in perpetuum eligatur minister generalis totius ordinis: mino. a ministris et custodibus reformatis: seu obseruantibus eiusdē ordinis. Qui similiter sit reformatus: et p reformato habet a cōmunitate fratrum reformatorum. Et qd huiusmodi generalis habeat plenariā auctoritatē super omnes fratres mino. prout ex regula ei competit. Ac qd minister riuatus officium duret tñ per sexennium nisi antea vniuersitati ministrorum puuicialium: et custodum viliū fuerit debere deponi. Et qd dicto sexennio elapsos sit absolutus ab officio. Decemēs iurium et mane quicquid in contrarium factū fuerit: sicut magis late habetur supra in dictione **Electio**. §. 10. et 11. b. sffo. 29. cōcessione. 93. et 94.
- 20** **Electio.** **Leo** statuit: qd minister generalis eligatur semel: seu vno serenio ex fratribus cismontanis: et alio serenio ex vitramontanis et c. prout habetur vbi supra in dictione **Electio**. §. 11. b. sffo. 29. conce. 93. et 94.
- 21** **De generali facio cardinali.** **Leo** ordinavit: qd primus minister generalis ex obseruantibus electus Rome tēpore eiusdē Leonis: non obstante illius assumptione ad cardinalatum haberet officium generalatus vsq; ad primum sequens caplin generale in festo pētrecostes anno sequenti celebrandum. b. sffo. 34. conce. 117.
- 22** **Electio.** **Leo** annullant electionem generalis magistrī fratrum mī. conuentualium: factam sub nomine ministri generalis. b. sffo. 37. conce. 116.
- 23** **De visitatione monialū.** **Leo** cōcessit: qd generalis minister possit visitare et corrigere moniales: seu sorores quascumq; que per puuiciales: vel visitatores solite sunt visi tati: precipiens monialibus et sororibus huiusmodi in virtute sancte obedientie: ac

Gloria in excelsis deo. Guardianus. §.o. lxxij.

sub eodem communicationis late sententia pena: quatenus prefato generali pro tempore
efficienti humiliter obediunt: et ipsum ad visitationis officium admittant: sed et
earum domos: ac monasteria et loca visitari in capite et in membris: et corrigi ac
puniri libere permittant. **B.** ffo. 34. conce. 118.

Excōicatio.
Gilitatio,

DE AD Leo concessit generali fratrum mi. vt in suo capitulo generali de cōsen-
su eiusdem capituli: vel maioris partis declarare possit et valeat: vtrū ab vsu ali-
cuius concessionis vineuocis oraculo facte abstinere debeat. Post quā quidē de
clarationem: tam fratres q̄ moniales sue obedientie: ac si concessio huiusmodi
per sanctitatem suam suspensa: vel renocata fuisset: concessione eadem imposterū
non vtantur. **o.** ffo. 94. concessione. 296.

24
Oracula.
Lap̄ signale

Gloria in excelsis deo.

Lexader. 4. concessit fratribus vniuersis ordinis mi. q̄ in
missis votis: tam solēnibus q̄ priuatis: quas
de spiritu sancto: aut de beatavirgine Maria dixerint: possint dice-
re hymnū angelicū. s. Gloria in excelsis deo. Ac q̄ similiter possint
dicere profanas: seu sequētiās. **b.** fo. 23. Et ffo. 25. conce. 14.

Sixtus. 4. concessit fratribus mino. de obseruantia: vt possint dicere in
omnibus missis votis Gloria in excelsis deo. **o.** ffo. 69. conce.
143. Et ffo. 100. conce. 389.

Elicet supra dicatur in omnibus: nō per hoc est intelligendum posse in illis mis-
sis: que in suis proprijs diebus carent illa: vt in missis dominicarum aduentus:
et septuagesime: et consimilium.

Collectoꝝ

Leo. 10. ad instantiā cuiusdam boni patris: qui ignorabat supra scriptas
concessionēs generales: concessit fratres predictos posse dicere Glo-
ria in excelsis deo in missis votis: quando vocatur ad loca vbi requiescunt cor-
pora sanctorum ad celebrandum: vel vbi habetur de illis celebris memoria: sicut
Janue: de sancto Joanne baptista: et in puincia. s. Lodonici: sancte marie Adag-
dalene. **o.** ffo. 92. conce. 266.

Aduertat qui hec legerit: q̄ hec vltima concessio stricta non derogat in aliquo
precedentibus magis amplis: quia pontifex concessit conformiter ad relationes
petentis: qui vt alias dictum est: ignorabat cōcessionēs latiores ante factas. Ali-
ter enim non est credibile: q̄ sic petisset.

Collectoꝝ

Guardianus.

Lemens. 4. cōcessit siue statuit: vt guardiani qui scōm statuta
ordinis fratrum mi. aliter q̄ per electionē instituitur:
post ipsam institutionē: seu puisionē de ipsis factā: curā animarum
fratrum sibi subditorū habeant: ipsosq̄ ligare: ac soluere possint: iuxta
prius ordinis instituta. **B.** fo. 56. Et ffo. 139. conce. 309.

Abfolutio

Sixtus. 4. fecit cōsimilē cōcessionē priorib' cōuentualib' fratrum ordinis
Carmelitarū: vt h̄ in suo mari magno. **B.** ffo. 182. conce. 446.

DE AD Sixtus statuit: q̄ habitus fratrum mino. non possit dari bis qui cū
eo se elegerint sepeliri: nisi per guardianos dicti ordinis: vel eorum superiores. **B.**
ffo. 149. concessione. 364.

Habitus fra-
trum.

Cita concessio habetur latius infra in dictione **Habitus fratrum.** §. ii.

Collectoꝝ

Guardianus. Gradus scolastici.

4 **Julius.** ^{2.} concessit: q̄ oīa priuilegia ⁊ indulta aplice concessa ordini fra-
Prinuilegia. nis: pertineāt etiā ad guardianos conuentuū ordinis mino. **S. sffo. 73. cōce. 222.**
Collector. Quo ad prefatā concessionē est notandū: q̄ auctoritas priorū conuentuū ordi-
 nis predicatorū est valde magna: vt patet in mari magno predicti ordinis: ⁊ alijs
 eorū priuilegijs: q̄ semper participantur priores conuentuū prioribus provinciali-
 bus: quo ad suos subditos: quod nunq̄ aut raro reperitur in priuilegijs fratrum
 mino. in guardianis ⁊ p̄uincialibus. Attamen virtute sup̄ascripte cōcessionis:
 poterunt guardiani vti oībus concessis priorib⁹ fratruū predicatorū: saltē in quātū
 non fuerit eis restrictū per superiores. Et circa hui⁹ auctoritatē: vide supra in di-
 ctione Absolutio ordinaria quo ad fratres: post. §. 7. Et in eadem dictione p̄pe si
 nem vbi dicitur. Tertiuū dubiū est. Vide etiā supra in dictione Apostolate post. §. 8.
 et. 9. et. 11. Et in dictione Nouitius. §. 2.

5 **Leo.** ^{10.} cōcessit: q̄ oēs fratres qui sunt nimis scrupulosi: possint in oībus
Declarare. dubijs conscientia suā tangentibus: sicura conscientia stare determi-
Scrupula. nationi sui guardiani: vel cuiuscumq̄ alterius prelati. **o. sffo. 93. conce. 287.**
Collector. Circa sup̄ascriptam concessionē est aduertendū: q̄ in ipsa nō cōceditur aliqua
 auctoritas noua prelati vt valeant determinare ad libitū suū: sed solam p̄ui-
 detur ierentati conscientiarum subditorum.
 De duratione autē officij guardiani: vide infra i dictione Officia ordinis. §. 2.

Gradus scolastici.

1 **Artin⁹.** ^{5.} precepit in virtute sancte obediētie vniuersis cā-
Prohibitio cellarijs: rectoribus: decanis: magistris: ⁊ doctori-
 bus studiū: ac vniuersitatibus eorūdem vbiq̄ cōsistentibus:
 ne fratrib⁹ mino. seu alicui eorū gradum ⁊ honore: ac insignia
 magisterij conferre presumant: nisi cursum per cōstitutiones apo-
 stolicas: ⁊ ordinis prefati instituta perlexerint: ⁊ alias ad dictum
 gradum obtinendū idonei existant. Et decreuit ac statuit: q̄ quilibet ex magistris
 aut doctoribus qui alias (q̄ vt predictum est) gradū ⁊ insignia alicui fratruū pre-
 dictorum impedere presumpserit: gradu ⁊ honore magisterij careat: atq̄ a lectu-
 ris ⁊ alijs actibus ⁊ gratijs magistratibus: ipso facto sit perpetuo priuatus: ⁊ ad
 eadem de cetero inhabilis existat. Voluit insuper: q̄ eisdem penis subiectus sit
 quicumq̄ qui preter rigorem huiusmodi: gradu et insignia predicta suscipere pre-
 sumperint. **b. sffo. 35. conce. 40.**

2 **C I D E A D** Martinis ordinant: q̄ si aliqui ex fratrib⁹ predictis bachalaria-
De gradu ba tum pro huiusmodi gradu magisterij assequendo: contra cōstitutiones apo-
chalarianus stolicas ⁊ instituta predicta fuerint adepti: ⁊ illius preterito libros sententiarū publi-
 ce ⁊ actualiter legant: a lectura huiusmodi (sub penis sup̄dictis) penitus ⁊ om-
 nino cessent: alias ab eorū superioribus: penis grauioribus: per censuram eccle-
 siasticam arceantur. **b. sffo. 35. concessione. 40.**

3 **C I D E A D** Artinus statuit ⁊ decreuit: q̄ quicumq̄ fratres ordinis mi. p̄moti
De gradu fuerint ad magisterij gradū in theologia extra vniuersitates (ab ipso ordine per
magisterij. generalia capla) ad hoc specialiter electas: et ab his eo: q̄ ante perlexerint debitos
 cursum suos: ac sententias legerint in vniuersitatib⁹ approbatis: et act⁹ legitimos
 ⁊ cetera exercitia scolastica fecerint: prout legere ⁊ facere tenentur de consuetudine

Gradus scolastici. Habitus. Fo. lxxiiij.

vel de iure in bñdō rite magistrādi scientia: minime de cetero gaudere possint be-
neficijs: officijs: honoribus: gratijs: privilegijs: exēptionibus: 7 indulgētijs: tam
in dicto ordine q̄ extra: magisterio in theologia (apostolica vel alia quavis au-
ctoritate) cōcessis: 7 quibus magistri huiusmodi vti: 7 gaudere constituerūt. Et
insuper itatuit: q̄ predicti promoti non seruatis modis debitis: non habeantur:
nec reputentur p̄ magistris in theologia: nec se p̄ talibus gerere 7 nominare pre-
sumant. Ac etiam mādauit generali 7 puincialibus ministris: custodib⁹: 7 guar-
dianis: 7 eorum vices gerentibus: ac generalibus 7 puincialib⁹ caplis: 7 officia-
libus quibuscūq; predicti ordinis sub pena excoicationis: quatenus has litteras
(quātū vnūquēq; cōcernūt) obseruēt 7 faciāt inuiolabiliter obseruari: nō obstāti-
bus quibuscūq; in contrarium facientibus. b. ffo. 39. conce. 43. Excoicatio.

Eugenius. 4. predictas litteras Adartini. 3. quo ad promotos post ip-
arum litterarū datam: voluit inuiolabiliter obseruari: 7 eas
auctoritate apostolica confirmari inferendo illas de verbo ad verbum in suis lit-
teris. b. ffo. 39. concessione. 43.

Bonifacius. 9. concessit magistro generali ordinis predicatorū: vt in-
capitulo suo generali possit p̄mouere vnū fratrem in or-
dinis ad gradum magistrerij: put positū est supra in dictione Bñalis. §. 5. Magistri.

Innocētius. 8. statuit: p̄ nullus frater ordinis predicatorū reformatory:
seu de obseruantia puincie aut cōgregationis Hispanie: Profribus
predicatio.
magisterij: vel aliū quēq; gradū in sacra theologia (nisi ad illū per caplm dicte Particula
ria p̄ hispa-
nia.
congregationis expositus fuerit) assumere quo quomodo p̄iumat. Et q̄ si qui
aliter p̄moti fuerint: p̄ non promotis habeantur: 7 ad bñdō gradus inhabiles
sint 7 esse censantur. b. ffo. 75. concessione. 194.

CJDEAD Innocentius cōcessit fratribus ordinis predicatorū: vt q̄ p̄pter ma-
gnas expensas: q̄ in suscipiendis gradibus in vniuersitate Salmatina sum: fra-
tres predicte congregationis: gradus bñdō: ibidē incipere cōmode non possūt:
q̄ regēs: 7 in ei⁹ absentia prior dom⁹ sc̄i Stephani Salmatine dicte cōgregatio-
nis: possint conferre quoscūq; gradus fratribus eiusdem congregationis: p̄ eā-
dem congregationem expositis 7 admissis per capitulum: vel magistrum gene-
ralem dicte ordinis: dummodo sic graduandi peregerint curijs suos. b. ffo. 75.
concessione. 194. Profribus
predicatorū.
Particula
ria p̄ hispa.

Habitus fratrum: et monialium.

Innocentius. 3. firmiter inibuit: ne quis monachorū:
seu religiosorum lineis carnis suis vtatur. Ex iure cōc.
Habetur in capto Lū ad monasteriū: extra de statu monachorū.
Gregorius. 9. prohibuit: ne sub habitu fratrum mi. liceat
alicui extra obedientiā euagari. Et q̄ si qui
forte presumpserint: liceat generali: 7 puincialib⁹ ministris: 7 cu-
stodibus: 7 n̄ aures ipsos: donec resipuerint: censuram ecclesiasticā exercere. B.
ffo. 201. concessione. 494. Episcopate.

CJDEAD Gregorius precepit ecclesiarum prelatijs: quatenus mulieres deserē-
tes habitum sancte Clare: 7 cū illo per ciuitates discurrentes (cum requisiti sup̄ De habitu
hoc fuerint) monitione premissa: compellant per cēsuras ecclesiasticas ad dimittē-
tendum huiusmodi habitum. b. ffo. 21. Et ffo. 23. conce. 7. s. Clare.

b j

Habitus fratrum: et monialium.

Innocentius ⁴ *Prohibitio* ⁴ prohibuit: vt nullus qui non sit de religione fratrum minorum habitum dictorum fratrum: aut ita consimilem quod propter eum frater minor credi possit: deferre presumat: absque mandato speciali sedis apostolice. Et mandante ecclesiarum prelati: quatenus singuli eorum in suis ciuitatibus et diocesis illos qui presatum habitum vel ei consimilem deferre presumpserint ad deponendum ipsum: cum a fratribus predictis fuerint requisiti (monitione premissa) eos compellant. *B. fo. 12. Et ffo. 103. conice. 216.*

Clemens ⁵ *Prohibitio* ⁵ quartus inibuit: vt nullus: sine religiosus: siue secularis habitum fratrum minorum: aut ita consimilem: quod propter eum frater minor credi possit: deferre valeat absque mandato speciali sedis apostolice. Et vt dicta inibitio maiorum consequatur effectum: statuit: vt si qui habitum predictum: vel sibi consimilem deferre presumpserint: ad deponendum ipsum per diocesanos locorum cum requisiti fuerint (monitione premissa) per censuram ecclesiasticam (appellatione postposita) compellantur. *B. fo. 58. Et ffo. 141. concessione. 333.*

CLEME ⁶ *Indulgentie* ⁶ Clemens: et multi alij summi pontifices successores eius: concesserunt plures indulgentias morientibus et sepultis cum habitu fratrum minorum: ac etiam osulantibus habitum ordinis: prout habetur infra in dictione Indulgentie quo ad seculares ratione habitus. *6. Ac similiter alie indulgentie pertinentes solum ad fratres ratione huiusmodi habitus: habentur in dictione Indulgentie plenarie quo ad fratres. 8. 3.*

Bonifacius ⁷ *Ex inre coi.* ⁷ octauus: vt periculosa religio siue vagandi materia subtrahatur: districtius inibuit: ne de cetero aliquis quacumque religionem tacite vel expresse professus: in scolis vel alibi temere habitus religionis siue dimittat. *Ita accedat ad queuis studia literarum: nisi a suo prelato cum consilio sui commentus vel maioris partis eiusdem: sibi cuncti ad studij licentia premitus sit concessa. Si quis autem horum temerarius violator extiterit: ei communicationis sententiam voluit incurrere ipso facto. Doctores quoque siue magistris: qui religiosos habitu suo dimisso leges vel pblicam audientes: scienter docerent in scolis suis presumpserint retinere: simili eo ipso sunt sententie innotati. Habetur in capi. Et periculosa. Ita clerici vel monachi. lib. 6.*

Sirtus ⁸ *Sepultura* ⁸ quartus: auctoritate apostolica perpetuo indulget omnibus et singulis vtriusque sexus personis in habitu fratrum minorum sepeliri volentibus: quod id eis liceat (sine tamen aliquo alterius preiudicio) districtius inibens curatis et rectoribus ecclesiarum sub excommunicationis pena: quam (canonica monitione premissa) contrasacientes incurrant: et a qua per alium quam romanum pontificem et in mortis articulo diuantur: et: absolui non possint: ne taliter sepeliri volentibus: quouis modo impedimentum afferant: sed permittant illos patenter ad ecclesias et locum sepulture in habitu huiusmodi deferri. *Inre parochialium ecclesiarum: et cuiuslibet alterius in omnibus semper saluo. b. ffo. 88. concessione. 251.*

CLEME ⁹ *Sepultura* ⁹ Sirtus decreuit: vt illi qui ordinauerint quod eorum corpora cum habitu fratrum minorum sepeliantur: ne ex illorum corporum delatione ad alia loca ordini et fratribus predictis iniurie irrogentur: tales apud fratres huiusmodi esse sepeliendos: etiam si alibi suam elegissent sepulturam: nisi fiat de licentia et assensu fratrum domus loci in quo tales decesserint. *B. fo. 60. Et ffo. 144. con-*

Habitus fratrum: et monialium. Fo. lxxiij.

cessione. 320.

Circa hoc vide infra. §. ultimo decretum Leonis in concilio Lateranensi: quod in foro exteriori saltem debet observari.

CIRCAD Sirtus fecit consimilem concessionem fratribus Carmelitis per eadem verba: addendo: q̄ contradictores sint excommunicati. B. ffo. 182. concessione. 444.

CIRCAD Sirtus in bulla aurea statuit: q̄ habitus fratrum: minorum vel predicatorum: non possit dari bis qui cum eo elegerint sepeliri: nisi per guardianum domus ordinis minorum: aut per priorum domus ordinis predicatorum loci in quo tales decedere contigerit: vel per superiores prelatum dictorum ordinum: aut cui illi duxerint committendum: et non per alium quavis auctoritate vel prelatione fungentem exhiberi debere. Et voluit: q̄ predictum habitum recipientibus declarare teneantur predicti prelati: q̄ apud eorum ordinum ecclesias debent sepeliri quorum habitum suscipiunt. Ac etiam statuit: q̄ illorum sic indutorum cadauera discoperta: nullo pallio vel tegumento super imposito cum habitu huiusmodi ad sepulturam deferri possint. Ita non obstante ordinum locorum (etiam sub censuris) prohibitione: et ordinatione qualibet in contrarium edita. B. fo. 65. Et ffo. 149. concessione. 364.

Alexander. sextus concessit: vt generalis fratrum minorum per semet ipsam: et prouinciales cum consensu maioris partis capituli prouincialis: possint fratres predicti ordinis quos incorregibiles repererint: tanq̄ membra putrida: habitu sui ordinis expoliare: et a se eijcere. Ac etiam possint contra quoscunq̄ eis forsitan auxilium: consilium: vel fauores: publice vel occulte: directe vel indirecte: aut quouis querito colore: super dicti habitus delatione prestantes: etiam cuiuscunq̄ dignitatis: gradus: ordinis: vel conditionis existant: per censuras ecclesiasticas et alia iuris remedia (appellatione postposita) procedere. B. ffo. 56. concessione. 65.

Circa prelatam concessionem: oportet notare illa que supra in dictioe Eijcere: post. §. 4. posita sunt.

Leo. 10. in concilio Lateranensi. statuit: q̄ volentes sepeliri in habitu fratrum: si non sunt persone in claustris: seu in eorum domibus degentes: sed in proprijs domibus habitantes: in eorum vltima voluntate sepulturam sibi alibi libere eligere possint. B. ffo. 26. concessione. 77.

Hereditas: et heredes.

Lemens. quartus concessit: q̄ fratres ordinis predicatorum et minorum possint libere succedere in bonis temporalibus in quibus succederent in seculo existentes: ac bonorum ipsorum possessionem apprehendere: et vendere libere bona ipsa: eorumq̄ precium in utilitatem suam convertere: prout prelati dictorum ordinum melius visum fuerit expedire. B. fo. 64. Et ffo. 147. concessione. 357.

Consimilimodi concessio seu relaxatio non habet locum in fratribus mī. obseruātib: vt in sequentibus. §. apparebit: presertim in. §. 2. 7. 4.

Alemēs. §. in declaratione q̄ incipit Erius de paradiso: sup regulā fratrum mīno. declarauit: q̄ huiusmodi fratres nullatenus sunt capaces sic.

Collector.

10
Pro carne
litanis.

11
Pro pdica
tozib: et mī
niamul.

Sepultura.

12
De eiectione
incor egibi
lūi ad ordie.

Collector.

13
Sepultura.

14
Pro fribus
mī. et pdica.

Collector.

2
Paupertas

l i j

Hereditas.

cessionum hereditatum. Ac etiam: q non licet eisdem fratribus: valorem hereditatum talium: vel tantam earum partem: quasi sub modo et forma legati dimitti sibi facere (q presumi possit hoc i fraudē fieri) vel sic dimissa recipere. Quin potius ista sic fieri ab ipsis fratribus: simpliciter prohibuit. B. fo. 14. in tracta. 3. Et ffo. 15. tractatu secundo.

Legata.

3
Pro cōuen
tialibus fra
tribus mī.

Sirtus. 4. concessit fratribus mī. q hereditates que eisdem fratribus (si in seculo forēt) ab intestato deferentur: deferantur ecclesie romanae: que ipsorum fratrum (quo ad hoc) locū tenet. Et q ipsa ecclesia romana quo ad hereditates et bona que ordinem predictum ingredientes: sub cōditione mortis eorum sine filiis restituere grauati sunt: filiorū locum teneat: sicut tenent monasteria proprium habentia in comuni: si tales fratres grauati illū ingressi forēt. Ac concessit: vt predicta petere possit syndicus romane ecclesie prefato: ordi ni deputatus. B. fo. 63. Et ffo. 146. conce. 356.

Collectoz.

4
Pro obser
uantib⁹ fra
trib⁹ mī. 10.

Quinimodū concessio non est intelligenda de fratribus mīno. obser. vt inferius ab eodem Sirtio: et ab alijs summis pontificibus declaratur.

Paupras.

DEAD Sirtus postea declarauit: se fecisse predictam concessionē gēralē ad importunā nonnullorum instantiā. Ac ex certa scientia decreuit et declarauit: sue mentis et intentionis fuisse et esse: vt predictae sue littere: et alie similes circa successione hereditatum huiusmodi: ad fratres de obseruantia nullatenus extendantur: nec eis aut illorum alicui in iudicio vel extra quo quomodo suffragentur: nec aliquam vim habeant. Et insuper mandauit: predictis fratribus de obseruantia in virtute sancte obedientie: ne quis eorū concessione huiusmodi vti velle psumat quouis pretextu vel colore: quinimmo in puritate sue regule (sicut eos decet) permancant: perinde ac si littere predictae nunq̄ emanassent. B. fo. 22. Et ffo. 106. concessione. 228.

Pro fratribus
obser. trāseu
tibus ad con
uentuales fra
tires mī.

Alexander. 6. decreuit: q null⁹ p̄fessor ordinis mī. de obseruantia: si illā egrediat⁹ et ad conuentuales eundē ordinis transeat: possit succedere parentibus: propinquis: vel affinis suis quouis modo: nec aliquo indulto predictis fratribus: conuentualibus ad hoc cōcesso: gaudere valeat. Nec etiam conuentus aliquis occasione fratris sic egredientis: ius aliquod in hereditate vel quavis alia successione propinquorum acquirere et cōsequi possit. b. ffo. 56. concessione. 66. Et ffo. 3. concessione. 4.

Prohibitio

DEAD Alexander iterum decreuit et prohibuit supradicta: scilicet ne fratres obser. transeuntes ad conuentuales: succedere propinquis valeant vllō modo: prout habetur sub autentico ad litteram sicut in concessione immediate supraposita. B. ffo. 136. concessione. 302.

Collectoz.

Proximū re
medium.

Quia prefatam materiam hereditatum: est aduertendum et notandum: q licet fratres mīnores non sint capaces hereditatum et relictorum in testamento: vt patet in Clemērina Eriui de paradiso. §. Lū igitur: de verbo. signi. Et per Bar. in l. i. de quicquā. §. si. ff. de offi. procon. Et in l. i. colū. 4. de lega. primo. Attamen eis consulitur duplici remedio secundū doctores. C^o Primo enim eis consulitur iudicis officio. Nō est nāq̄ iudex ex suo mero officio (nemine etiam: ad hoc agente) compellere heredem vel illum qui ad hoc tenetur ex testamento: vel alias: quatenus relicta monasterio: vel fratribus mīno. adimpleat et exsoluat. Hoc tenet speculator in titulo de instru. edi. §. Nunc vero aliqua. Et Barto. in dīcta. l. i. de quicquā. Et Joan. and. in c. Si beredes: extra: de testa. Et est vidēdus ad

hoc Baldus in l. Nulli. l. de epis. & clericis. C Sed circa hoc quærendus vs: q̄ potuit esse ratio istius decisionis: & vnde potuit hoc venire? Rñdeo: q̄ duplex est ratio huius. C Prima q̄ interest rei publice: ne sua quis re male vtatur. vt in s. Sed hoc tpe. Insti. De ns q̄ sunt sui vel alieni iuris. Et ratio etiã istius rationis est: & colligitur a fortiori. Nam si comodum rei p̄uate puidetur: vt in l. Si quis. l. de bonis prescrip. fortius circa volutatis defunctorum puidendũ est. De quo p̄ Andrea barba. in rubrica De testa. colũ. 25. Et per glo. in l. Julianus. ff. de actio. emp. Et arguit bene in hoc casu Barba. in c. Una nobis. colũ. 26. extra de testa. facit etiã q̄ anima cunctis rebus p̄hereda est. l. Sacimus. l. de sacrosan. eccle. Et autẽtica Adulto magis. & c. Numerosa est ad hoc iuriũ silua. C Secũda ratio est: q̄ si ita cautũ non esset: accideret nõnũq̄: q̄ piũ ppositum defunctorum: improba fraudantium calliditate celaretur: vt dicit ille tertius notabilis in dicta. l. Nulli. l. de epis. & clericis. Et q̄ magna est pietas volutate illius adimpleri: qui nec se inuare: nec tam loqui p̄t. Qua ppter volutati defunctorum ita cõsultũ iri oportet. Et hec quo ad p̄mũ remediũ quo scribis muno. & alijs pauperib⁹ non valẽtibus agere in iudicio: subueniũt est officio iudicis. C Deinde autẽ dicunt doctores: q̄ alterũ remediũ quo dictis scribis cõsultur: est illud qd sequitur. Quia cuilibet de populo cõpetit actio: & quilibet de populo potest agere vt legata & relicta ad pias causas: puta monasterio: hospitali: scribis: pauperib⁹: & similib⁹ adimpleatur per illũ qui grauat⁹ est a testatore: vel alias ad h tenet. Jura sũt de hoc bonatere? in autẽtica De ecclesiasticis titul. s. Si autẽ: collatione. 9. Et tenet Lodouicus roman⁹ in autẽtica Simile. l. ad legẽ falci. Et fuit originale dictũ Angeli de perusio in dicto. s. Sin autẽ. Ita etiã tenet Bar. in dicta. l. Ne quicquã: qui allegat. l. Hereditas. ff. de pe. here. Et l. Quintus. de annuis legatis. Et est de hoc casus formalis & in indiuiduo in dicta. l. Nulli. l. de epis. & cle. in fine. Et facit ad hoc dictũ Barba. in c. Nos quidem: colũ. 16. De testa. C Predicta fuerunt praticata in ciuitate Barbastri regni Aragonie: vbi ab vniuersitate eiusdẽ ciuitatis fuit cõstitutus procurator: seu syndicus ad agendũ p̄ legatis relictis monasterio beati frãcisci: anno a natiuitate dñi. a 521. q̄ tpe erat aduocat⁹ dicti monasterij qdã insignis vtriusq̄ iur⁹ doctor noie Leonard⁹ de sancto Angelo: q̄ suprascripta fundauit & exequi fecit. C Et supradictis insertur: q̄ purius facerent hoc modo presati fratres q̄ procurando: q̄ eis vel suis ecclesijs: aut conuentibus relicta in testamentis: petantur in iudicio per syndicum deputatum a sede apostolica: vtendo cõcessiõibus relaxatiuis & destructiuis perfectionis voti paupertatis in sua regula promissi: presertim cum facilius possint obtinere huiusmodi relicta in testamentis medio alicui⁹ deuoti iudicis qui in hoc potest prouidere ex suo officio: vt supra probatũ est: aut vtendo altero remedio. s. q̄ aduocatus fratrum: vel alius amicus spiritualis petat predicta in iudicio: non tamen vt syndicus: sed sicut vnus de populo: cum etiam hoc fieri possit: sicut supra dictum est.

Questio.
Responsio.

Alterum re
medium.

Collector. ¶

Mora.

Heresis: et hereticus.

Regorius. 9. concessit fratribus minoribus proficiscentibus in terras in fidelium: vt eos qui per apostasiam: scilicet: a christiani nominis confessione recesserunt: inter sarracenos habitantes: absolueri possint: ac reconciliari per gratiam penitentie salutaris: si ad obedientiam ecclesie ro-

Pro terris
infidelium.
Absolutio.

Heresis: et hereticus. Jeunium.

manet in humilitatis spiritu voluerint redire. b. ffo. 22. concessione. 4.

1
Pro terris
infidelium.
Absolutio.

IDEAD Gregorius concessit prefatis fratribus eitis ad terras in fidelibus
vt eos qui quomodolibet a fide vel vnitate romane ecclesie discesserunt: si redire
voluerint et satisficere: p. comissis: valeant reconciliari: et ab anathematis vinculo
(quo tenentur) absolueri. b. ffo. 257. conce. 641.

3
Absolutio.
quo ad fratres
et re lapsos.

Alexander. 6. concessit oibus et singulis prelati ordinis mi. de obser.
(s. generalibus: prouincialibus: et custodibus) plenarie
facultatem et auctoritatem: vt quoscumq; subditos suos (fratres videlicet et mo-
niales sancte Clare: ac vtriusq; seruis terciarios) inuenierint in aliquo heretis vel
apostatie crimine lapsos: ac etiam re lapsos: possint eos absolueri: et cu eis dispē-
sare: prout magis late positum est hoc supra in dictione Absolutio ordinaria quo
ad fratres. §. 18. et. o. fo. 65. Et ffo. 70. concessione. 164.

Collector.

Aduertendum q; supradictus casus est de contentis in processu bulle eene do-
mini: et ideo dicendum est de illo sicut de alijs similibus: put habetur supra in di-
ctione Absolutio ordinaria quo ad fratres: post. §. 13.

Reliqua attinentia ad hmoi materiam: presertim circa inquisitores huius cri-
minis: vide infra in dictione Inquisitores heretice prauitatis.

Jeunium.

1
Pro monia
lib. 3. Clare
et terciarijs.

Eugenius. 4. ordinavit: q; moniales sancte Clare: ac tertij ordi-
nis sancti francisci: et aliorum ordinum sorores
(s. sub obedientia predictorum fratrum existentes) solummodo te-
neantur ad illa ieiunia ad que fratres ordinis mi. regulam obserua-
tes obligati sunt: et eisdem modos seruet in cibis quadragesima
si tempore: exceptis debilibus et in firmis. b. fo. 46. Et ffo. 42. con. 47.

2
Pro secula
ribus labora-
toribus.

IDEAD Eugenius declaravit: q; artifices laboriosas artes exercentes: et ru-
stici: siue diuites sint siue pauperes: no tenentur ieiunare sub precepto peccati mor-
talis. Et q; absolui possunt: et induci ad elemosinas: et alia bona facienda. o. fo.
61. Et ffo. 64. conce. 82. Et ffo. 101. conce. 395.

Collector.

Aduerte q; hoc precipue int. ligendum est de rusticis laboratoribus qui arant
vel similia opera laboriosa exercent.

3
Pro infir-
mis fratribus.

Sixtus. 4. concessit: q; fratres minores non potētes ieiunare bono modo
propter infirmitatem vel debilitatem: no teneantur. o. fo. 62. Et ffo.
66. concessione. 99. Et ffo. 100. concessione. 384.

4
Pro itinera-
tio fratribus.

Leo. 10. concessit: q; fratres mino. obseruantes itinerates: possint transferre
ieiunium diei itinerationis in aliam diem. o. ffo. 93. conce. 286.

5
Pro fratribus
a. cantibus.

IDEAD Leo concessit: q; fratres mino. maxime predicatorum actu predicantes:
possint sine scrupulo: et seruato ieiunio anticipare: seu retardare (iuxta suam con-
solationem) horas comitionis: et serotine collationis. o. ffo. 93. conce. 284.

Et privilegij fratrum sancti Hieronimi:

6
Pro fratribus
et domesticis

N. celeste vel ordinis statuto seu consuetudine: priores iuxta eoru conscientias
fratres vero et domestici iuxta consilium et licentiam priorum sine superiorum suo-
rum: cum aliqua infirmitate vel debilitate granantur: possint licite sumere aliquas
collationem de pane et vino aut fructibus: seu alias. o.

Eugenius. 4. concessit: q; prior: monasterij dicti ordinis: seu vicarius in

Impetrare lras apo. Incoregibiles. Fo. lxxvj

eius absentia possit dare licentiam de consilio medici: vel sine eius consilio: si cō- modo non possit haberi: vt fratres religio si: 7 familiares monasterij presentes et futuri: in si rmi seu debiles possint: comedere carnes: vel oua: seu alia sanis interdī cta i quadragesima 7 alijs ieiunijs ecclesiasticis: sine licētia diocessani. Vel q nō teneantur ieiunare in pdictis tēporibus: etiam sine cōsilio medici. Et q eandem licentiam possit concedere predictis priori 7 vicario eorum confessoro.

1
Fro fr̄ibz
7 familiaribz

Impetrare litteras apostolicas.

Anulus. 2. statuit: q nullus fratrum mino. impetrare nec reci- pere valeat aliquem locum seu domum: etiam qua- tuumcumq; litterarum apostolicarum obtentu: nisi de licentia ge- neralis vel prouincialis illius prouincie in qua locus seu domus ipsa consistit: nisi his litteris fuerit specialiter derogatum. B. fo. 10. Et fo. 94. concessione, 203.

1
Licentia

Sixtus. 4. districte inbibuit fratribus mino. impetrent a protectore ordinis aliquas litteras vel aliquid aliud: ultra q̄ sua facultas in regula pre- dictorum fratrum concessa se extendit: nec etiam taliter ab alijs impetratis vtan- tur. Et voluit: q qui contrarium fecerint: puniatur illis penis quibus essent p gra- uibus culpis (s̄m statuta dicti ordinis) puniendi. Ac q tales sint nihilominus priuati actibus legitimis: 7 a suis (si que habent) suspēti officij ipso facto, B. fo. 53. Et fo. 137. concessione, 303.

3
Protectores
ordinis

Qualiter nequeant predicti fratres impetrare aliquod indultum apostolicum: presertim exemptionem: sine licentia suorum superiorum: vide supra in dictione Exempti fratres. §. 2. r. n.

Collectores

Imprimore libros.

Remens. 7. quia in concilio lateranensi p̄hibitum est ne im- puniatur aliq̄ scripturam nisi pri' p loci ordinarium 7 inquisitorē vise 7 approbate fuerint: concessit fratribus mino. ob seruan. licentiam imprimi faciendi spectātia ad eorū ordinem: sine dicta ordina- rij 7 inquisitorū reuētiōe. o.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Incarcerare.

Qualiter possint 7 debeant fratres minores delinquentes incarcerari: vide supra in dictione Correctio.

Collectores

Incoregibiles fratres.

Innocentius. 4. prohibuit districte: ne fratres minores quos generalis aut prouinciales ministri ab ordine pro suis culpis 7 demeritis expellere contigerit: preta- mant predicare: seu confessiones audire: vel docerant si (de licen- tia sedis apostolice aut predictorum ministrorum) ad aliu tran- sierint ordinem: prout latius positum est supra in dictione Eijce- re seu expellere ab ordine. §. 1. Et habetur. B. fo. 36. Et fo. 120. conce. 261.

1
De electis ab
ordine

Alexander sextus concessit facultatem generalibus 7 prouincialibus or- dinis minorum: vt possint fratres incoregibiles: habitu or- dinis expoliare: 7 ab ordine eijcere: prout h̄ supra in dictiōe Habitus s̄m. §. 2.

2

lz iij

Indulgentie plenarie: quo ad fratres. §. 0. lxxvij.

Innocentius. 8. concessit: vt fratres mino. sacerdotes celebrantes in diebus dominicis: et solennitatibus domini: et beate Marie: et sanctorum nostri ordinis: habeant indulgentiam plenariam: et fratres laici quando communicant. o. sffo. 69. conce. 48. Et sffo. 99. conce. 36i.

5
Lōicare.

CJDEAD Innocentius concessit: vt moniales comunicantes habeant indulgentiam plenariam. o. sffo. 69. concessione. 150.

6
Lōicare.

Julius. 2. concessit: qd fratres mino. obseruantes: toties quoties coronam virginis Marie qd continet. 72. Ave maria: et octo Pater noster premittendo ante quaslibet decem Ave maria vnū Pater noster dixerint: licet tunc indulgentiam plenariam: addendo tamen vnū Ave maria pro ipso domino papa. o. sffo. 92. concessione. 273.

7
De corona dñe nostre.

CJDEAD infra. §. 11. cum additionibus sequentibus.

Collecto. 8

CJDEAD Julius cōcessit: qd predicti fratres: dicendo coronam saluatoris nostri Jesu christi qd continet. 33. Pater noster: et totidem Ave maria: in memoriam annorum vite christi: lucrentur contumilem indulgentiam plenariam: sicut pro corona beate virginis. o. sffo. 92. conce. 274.

De corona dñi nostri.

CJDEAD circa hoc infra. §. 11. cum ibidem additis.

Collecto. 9

Leo. 10. concessit: qd sorores sancte Clare: et tertij ordinis de penitentia nuncupate in congregatione comorantes: et sub cura fratrum minorum obser. viuentes: toties quoties coronam virginis Marie dixerint: lucrentur plenariam indulgentiam. o. sffo. 62. conce. 272.

De corona beate virginis.

De huiusmodi coronis ponitur infra alia concessio melior. §. 11.

Collecto. 10

CJDEAD Leo concessit supradictis monialibus: vt quoties sacram sumunt communionem: ea die plenariam indulgentiam consequantur. B. sffo. 42. conce. 133.

Pro monialibus.

CJDEAD Leo cōcessit sororibus: seu ancillis ordinis beate Marie: vt dicendo coronas domini Jesu: et beate Marie virginis: consequantur plenariam indulgentiam suorum peccatorum. Et declarauit: qd hoc idem (licet forte minus clare) concesserat ipsemet Leo monialibus sancte Clare. B. sffo. 43. conce. 134.

De coronis.

Ex hac concessione: et ex alijs suprascriptis colligitur: bis concessum esse fratribus mino. et monialibus sancte Clare vt dicendo coronas domini nostri: et domine nostre consequantur indulgentiam plenariam: licet clarius in oraculis vite vocis supra positis. f. §. 7. et. 9.

Collecto. 11

Notandum est autem: qd corona domini nostri Jesu Christi continet. 33. Pater noster: et totidem Ave maria in honorem annorum vite eiusdem Christi. Corona vero beate virginis: dicitur ab aliquibus continere. 63. Ave maria: et de decem in decem vnū Pater noster. Et sic habetur in litteris Leonis superius allegatis. Sed vt alij dicunt et melius: continet. 72. Ave maria in memoriam. 72. annorum quos beata virgo in hoc seculo creditur viuissse. Et ita ponitur in alijs litteris eiusdem Leonis. B. sffo. 63. conce. 204.

Collecto. 12

CJDEAD Leo cōcessit supradictis ancillis beate Marie: et monialibus sancte Clare: vt quoties sacram sumpserint communionem: ea die plenariam consequi valeant indulgentiam. Et qd possit eis impendi benedictio papalis. B. sffo. 43. concessione. 127.

Lōicare. Nota.

CJDEAD Leo concessit: qd fratres infirmi: ac senes in decrepita etate constituti: dicendo vnū ps. vel hymnum virginis: vel domini nostri: lucrentur indulgentias concessas dicentibus coronas Jesu christi domini nostri: et matris sue: qd bñdō

Pro infirmis

Indulgentie plenarie: quō ad fratres.

personę non possunt semper tot dicere. O. sffo. 60. concessione. 181.

14
Liberatio
ataz a pur-
gatorio.

CIDEAD Leo concessit: q̄ in sabbato in ramispalmariū: 7 in die sancti Joannis euangeliste: ac in festo eiusdem quod dicitur ante portā latinā: quilibet fratrum mino. regularis obser. dicendo ps. penitentiales: vel quinquies. Mater noster cū totidem Ave maria ante sacramentum altaris: possit liberare vnā animam a purgatorio penit. Voluit tñ prefatus pontifer: q̄ fratres predicti in perpetuū die qua predicta gratia videntur dicant pro sanctitate sua vnā coronam beate virginis. **M**arie. O. sffo. 61. concessione. 184.

Collector.
Nota.

CSolum tres prefate concessiones pro liberandis animabus purgatorii inueniuntur autentice. Alie autem que ponuntur vbi explicantur indulgentie per singulas ferias quadragesime: reperiuntur in multis summarijs Rome impressis. Et ideo non debent contineri: quibus de ipsis nulla habeatur certitudo: nec practicetur Rome. Valeant tamen prout valere possunt.

15
De officio be-
factorum.
De ps. peni.

CIDEAD Leo concessit: q̄ fratres minores dicentes: vel recitantes officium defunctorum in pro animabus existentibus in purgatorio: vel septem ps. penitentiales: easdem consequantur indulgentias quas consequuntur dicentes coronā beate virginis **M**arie: scz indulgentiam plenariam: toties quoties dixerint. O. sffo. 61. concessione. 187.

16
De vitia. cō-
uēniū q̄ ne a
prouincialib⁹.

CIDEAD Leo concessit: q̄ omnes prouinciales fratrum mino. obseruan. acta visitatione ordinaria in conuictibus sue puincie: habeant facultatem concedendi indulgentiam plenariam omnibus fratribus cuiuslibet conuentus sic visitati. Et idem de monialibus sancte **C**lare: 7 tertiarijs in congregatione viuētibus. O. sffo. 93. concessione. 285.

17
Pro dicen-
missā cōcep.

CIDEAD Leo concessit: q̄ toties quoties fratres mino. de obseruan. dicunt missam conceptionis virginis **M**arie: ac intendunt orare p̄ sua sanctitate 7 vniuersali ecclesia: habeant indulgentiam plenariam. o.

Collector.

Cpredicta concessio nō est alicui impressa: qz post impressionē librorū privilegiorū fuit obtēta: seu ad partes Hispanie aducta. **A**mbilomin⁹ tñ p̄ indubitata bñ potest: cū beatur in registro cōmissariorū curie Romanę: ac ex ide sit fidelit̄ extracta.

18
Pro audien-
tibus missas
cōceptionis.
Collector.

CIDEAD Leo ampliauit supradictā indulgentiā: p̄ fratrib⁹ eiusdē ordinis audientibus prefatā missam cōceptionis: ac etiā p̄ monialibus. s. **C**lare in congregatione viuētibus: similiter audientibus predictam missam. o.

Chec concessio non est alicui impressa propter causam supradictam in fine cōcessionis precedentis.

19
De cantico
graduum.

CIDEAD Leo concessit monialibus sancte **C**lare sub cura fratrum mino. obser. existentibus: ac per consequens eidem fratrib⁹: q̄ dicendo canticum graduum lucratur indulgentiam quam lucrantur dicendo coronam virginis **M**arie. s. indulgentiam plenariam. o.

Collector.

CIta cōcessio non est impressa ppter causam suprascriptam in calce. §. 17.

20
De decē. ps.
passionis xpi.

CIDEAD Leo concessit p̄tatis religiosis: q̄ dicēdo decē ps. passionis xpi. s. **D**eus meus respice in me 7 c. vsqz ad ps. In te dñe speram inclusiue: lucratur q̄b lucrantur dicēdo coronam dñi nostri **I**esu xpi. s. indulgentiam plenariam. o.

Collector.

Cpredicta concessio non est alibi impressa ppter causam supradictam. §. 17.

Collector.

CAduertendum est circa hanc vltimam concessionem: q̄ decem psalmodiarum de quibus in ea fit mentio: quinque sunt primi. s. psalmi: qui habentur in principio p̄tate dñicalis. Reliqui vero quinque: sunt etiam primi existētes in principio ferie se-

Indulgentie plenarie: quo ad fratres. Fo. lxxviij

cande. Appellatur aut ps. passionis Christi: quia pie creditur: q̄ redemptor: no-
ster pendens in cruce dicit illos. Nam primū verbum quod dicit in cruce. si. De
loī 7 c. est in hebreo principium primi ps. predictorum. Et vltimum verbum q̄
ibidem protulit. si. In manus tuas 7 c. habetur in vltimo psalmo prefatorū decē.

CSciendū: q̄ vltra supradictas indulgentias plenarias fratribus minoribus con-
cessas: sunt etiam eidem fratribus cōcesse multe absolutiones plenarie in varijs
festiuitatibus: alijsq̄ diebus 7 tēporibus annis: quarū nonnullę habent facultatē in
dulgentias plenarias. Sed quia hincō concessiones posite sunt in dictione Abso-
lutio extra ordinaria quo ad fratres: ideo hic non ponuntur.

Sequuntur nonnullę alie indulgentie plena- rie concessę directe alijs fratribus ordinū mendicantium.

C Pro fratribus predicatoribus.

Sirus. 4. concessit fratribus ordinis predicatorum: 7 monialibus eorū
dem de obseruatiā: ac tertiarijs eiusdē ordinis in regnis Castelle
et legionis consistētibus: vere penitentibus 7 cōfessis: vt anno quolibet in festo
sancti Dñici: semel in mortis articulo plenariā indulgentiam oim peccatorum
suorū consequatur. Ac etiā oēs indulgentias: 7 peccatorū remissiones quas certis
anni tēporibus (alij vbijs stationes nūcupatas) visitates cōsequuntur: valeāt cōse-
qui: put fratribus nū: cōcessam est. b. fo. 55. Et sfo. 73. cō. 191. et sfo. 119. cōce. 540.

C Pro fratribus in concessione indulgentie plenarie nequeat vti fratres m. n. s. illi qui
sunt in prouincijs dictorum regnorum: q̄ ipsi habēt ad hoc specialem concessio-
nem. Dico autem: q̄ possunt hac concessione vti: non in die sancti Dominici (vt
littera dicit) sed in die sancti fr̄acisci: put declaratum est per Iulium. 2. et positū
est supra in dictione Cōmunicatio privilegiorum. §. 2. et. 19.

C Pro fratribus Augustinensibus.

Innocentius. 8. concessit fratribus Augustinensibus obseruantibus
congregationis Hispanie: 7 monialibus: vt priores di-
cte congregationis vere penitentibus: 7 cōfessis (q̄dū sub obseruantia regulari dicti ordi-
nis vixerint: ac in sinceritate fidei: 7 vnitāte sanctę matris ecclesie: 7 obedientia
sedis apostolice permanserint) semel in quolibet anno in festo natiuitatis domi-
ni nostri Jesu Christi: 7 deinde in mortis articulo omnium peccatorum suorum (de
quibus corde contriti: 7 ore confessi fuerint) plenariā indulgentiam impende-
re valent. b. fo. 131. Et sfo. 264. conce. 683.

Iulius. 2. concessit fratribus Augustinensibus: vt confessores idonei: 7 re-
gulares: quos ipsi de licentia suorum superiorum duxerint elige-
dos: possint eos absolueretab omnibus excessibus: 7 delictis: ac semel in vita: 7
in mortis articulo oim peccatorū suorum remissionē elargiri. B. sfo. 66. cōce. 207.

C Pro omnibus fratribus mendicantibus: ac eorum tertiarijs:
et familiaribus eorūdem.

Leo. 10. concessit: q̄ vniuersi 7 singuli ordinū mendicantiū fratres: 7 monia-
les: tertij ordinis vtriusq̄ sexus: 7 familiares eorū dūtarat: possint
gaudere omnibus 7 singulis indulgentijs: 7 gratijs per predecessores suos: 7 p
ipsum domini beate Marie de populo de vrbē concessis: et concedendis: perinde
ac si ipsi predictam domum de populo personaliter visitarent: illis dieb? etiā:

soluol

Collector

soluol

soluol

Pro festo s̄
cti dñici.
Particula
ris p regnis
castelle et le-
gonis.

soluol

Collector

soluol

Pro die na-
tiuitatis do-
mini nostri.
Particula
ris p hispa-
nia.

Pro semel i
vita 7 mort-
is articulo.

De indulgē-
tijs s̄ctę Pa-
ric de p̄p̄o.

Indulgentie non plenarie: quo ad fratres.

festiuitatibus quibus indulgentie huiusmodi concessæ sunt: aut fuerint. B. sffo. 56. c. ccc. 157. C. Que autem sint huiusmodi indulgentie: dictum est supra. §. 4. et. 5.

Collector.

C Sciendum est circa predicta: quod quia idem Leo fuit informatus: quod aliqui assererent: quod prefatis indulgentiis poterant gaudere seculares visitantes ecclesias fratrum predictorum: fecit quandam inhibitionem post concessionem superscriptam subsequentibus verbis.

Excoicatio

C **FRANCISCVS** In virtute sancte obediencie: et sub excoicationis late sententie penam eo ipso per contra facientes incurrerant: et singulis fratribus cuiuscumque ordinis: et quibuslibet alijs personis: ne predicent: aut publice: vel private nuncient: quod indulgentie et gratie huiusmodi sancte Marie de populo: ad personas seculares extendantur. Non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus: que quo ad premissa reuocantur: et annullantur. B. sffo. 56. c. ccc. 157. in fine.

Collector.

C Et de circa hoc: supra in dictione Excoicatio priuilegioꝝ. post. §. 23.

Indulgentie non plenarie: quo ad fratres.

1
Pro itinerariis.

Lexader. 4. concessit indulgentiam unius anni et. 40. dierum fratribus euntibus per obedienciam ad capitulum generale. Euntibus autem ad capitulum provinciale: centum dierum indulgentiam. b.

Collector.

C Hanc concessionem reperi in quadam tabula priuilegioꝝ antiqua: facta per quedam commissarium Romanum.

2

Augenius. 4. concessit: quod toties quoties fratres minores dixerint orationem Deum omnium: pro vero papa: habeant centum dies indulgentie. o. sffo. 101. concessione. 402.

Collector.

C Aduerte: quod supra dictum vult debere intelligi per tempore scimatis solu m.

3
pro. v. Maria m. gratie. 7c.

Alexander. 6. concessit omnibus dicentibus in officio beate virginis: in hymnis Que terra potius: et O gloriosa domina: verum Maria mater gratie et c. decem annos indulgentiarum per qualibet vice. o. fo. 66. Et sffo. 70. concessione. 170. Et sffo. 100. conce. 378.

4
Pro vulneribus xpi.

Leo. 10. concessit ancillis beate virginis: et monialibus. s. Clare: ac sororibus tertij ordinis in congregatione viuentibus: necnon fratribus minorum obseruatiua: ut dicendo qualibet die quindecim Pater noster: et totidem Ave Maria in commemoratione omnium vulnerum que saluator noster Iesus christus in suo sacratissimo corpore passiois tpe per humani generis salute tulit: consequatur quindecim millia annorum de vera indulgentia et remissione peccatorum suorum. B. sffo. 43. c. ccc. 135.

5
Pro indulgentiis etiam plenariis.

C **DEAD** Leo concessit fratribus minorum. obser. ut indulgentias que generaliter conceduntur porrigentibus manus adiutrices: possint predicti fratres: oes huiusmodi indulgentias: etiam plenarias promereri: dicendo quinque Pater noster: et Ave maria: pro felici statu pape: et sancte Romane ecclesie. Et hoc in eisdem locis ubi sunt concessæ: aut in ecclesijs suis. O. sffo. 59. conce. 173.

6
Pro nomine Jesu.

C **DEAD** Leo concessit: quod oes dicentes infra scriptos quinque psalmos cum antiphona: versu: et oratione: eadem indulgentiam habeant quam habet dicentes orationes pietatis: seu sancti Gregorij. Añia. In nomine Jesu. ps. Jubilate deo omnis terra et c. Eradiat te dominus. Saluum me fac dominus quoniam defecit sanctus. Usquequo domine oblitisceris me et c. Sepe expugnauerunt me. Añia. In nomine Jesu omne genuflectatur caelum: terrenum: et infernum: et omnis lingua confiteatur quia dominus non

Indulgentie nō plena. quo ad fratres. Fo. lxxix.

ster Iesus Christus in gloria dei est patris. V. Sit nomen dñi benedictum in se-
cula. Ite. Ante solē permanet nomen eius. O. d. Omnipotens sempiternus deus
dirige act⁹ nostros in benefacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui mereamur bo-
nis operibus abundare. Per eūdem r̄pm dñm nostrū. o. s. ffo. 92. conce. 270.

C I D E A D Leo concessit fratribus mi. obser. vt indulgentie corā imagine pieta-
tis a sancto Gregorio concessit: possunt etiam pro animabus defunctorum lucrari. o. s. ffo. 92. concessione. 381.

C Ampliatio huius concessionis ponitur immediate infra.

C I D E A D Leo concessit: vt indulgentias a sanctitate sua cōcessas p viuis. s. de
corona dñi: ⁊ beate M. arie virginis: ac de orationibus sancti Gregorij ad pieta-
tem: ⁊ de psalmis nominis Iesu: ⁊ alias similes: etiā ab alijs sanctitatis sue pre-
decessoribus datas: possint fratres mino. obseruantie ad animas defunctorū ep-
tendere: ac p illarum redemptione sicut p viuis lucrari. Et hoc per modū suffra-
gij. o. s. ffo. 94. concessione. 302.

C I D E A D Leo concessit: q omnes tam fratres q̄ seculares dicētes quindecim
Pater noster: ⁊ totidem Ave maria p existentibus in peccato mortali: in quali-
bet vice consequantur remissionem tertie partis suorum peccatorū: cum hoc sit
opus maxime charitatis. o. s. ffo. 94. conce. 300.

C I D E A D Leo cōcessit: q religiosi ordinis mino. qui officij diuinū soluerint p
librum: consequantur remissionem dimidie partis peccatorum commissorum in
illa die qua predictum soluerint officium. o. s. ffo. 94. conce. 298.

C I D E A D Leo concessit: q fratres trium ordinum sancti francisci dicentes se-
mel Pater noster: ⁊ ter nomen Iesus. semel in die: lucentur tria millia annorum
de indulgentia. o.

C Huius concessionis nō ponitur hic quotatio: ppter causam superi⁹ dictam.

C Et priuilegijs monachorum sancti Benedicti.

Benedictus. 13. cōcessit monachis sancti Benedicti: quadraginta dies
indulgentie p cerimonijs ordinis: p qualibet die. o.

Hugenus. 4. cōcessit: q oēs ⁊ singuli monachi supradicti. p fessū. con-
uerſi. f. res ⁊ nouicij cum fuerint debiles. in firmi aut occu-
pati: obtineāt perpetuis tēporib⁹ quascūq̄ indulgentias: a sanctitate sua ⁊ alijs
romanis pōtificibus: existentibus in diuinis officijs in festo Corporis christi: per
eius⁹ octauas: necnon in pessione ac veneratione eiusdem quomodolibet cōces-
sas: ac si presentes illo tunc ibidem essent: et cetera alia in venerationem eiusdem
dominici corporis peregrissent. O.

C Et priuilegijs monachorum Cartusien.

Benedictus. 13. Cartusienſib⁹ qui in matutinorū officio dñi in hymno
q̄s tuis famulis subueni quos p̄cioso sanguine redemistit: atatur: genibus flexis
steterit: tres quadragenas de penitentijs iniunctis relaxauit. O.

C I D E A D Bñdici⁹ Cartusienſibus: quotiescūq̄ i p̄fatioe misse: hec verba vez
gr̄as agam⁹ dño dzo nfo: audietes genuflexerit ⁊ p̄byteri sic celebrates: caput
reuerēter inclinauerint: cētū dies de iniunctis eis penitētjs relaxauit. O.

C Et priuilegijs fratrum sancti Hieronimi.

Martinus. 5. cōcessit: q f. res ordis sancti Hieronimi p qualibet horax:
v3 Adatino. Prima. Tertia. Sexta. Nona. Adissa. Veli-

7
Pro defun-
ctis.

Collector.

8
Pro defun-
ctis.

9
Pro existē-
in p̄cio mor-
tali.

10
Pro officio
diuino.

11
Pro p̄f n̄.

Collector.

12
Pro cer̄o
monijs.

13
Pro festo
corpori x̄pi

14
Pro. N. Te
q̄sum⁹ ⁊c.

15
Pro. v. gra-
tias agam⁹

16
Pro singlis

Indulgentie stationum quo ad fratres.

horis cano-
nicis.

17

Abissa.
hora cano-
nica.

18

Pro festo
corporis xpi

19

Nota.

peris et Copletono cum eas dixerint i choru cum alijs: laetetur ceteru dies indigette. **Q**
IDEAD Martinus concessit: qd ffes clerici vel laici ordinis sancti Hieroni-
mi dum in ecclesia vel in capellis ecclesie contiguas interfuerint missis et bonis di-
uinis: vel steterint intra monasteria de mandato prioris vel vicarij an prioris absen-
tia: laetentur et obtineant omnes et singulas gratias et indulgentias ecclesas fra-
tribus clericis aut hmoi missis et bonis interfuerint. o.

IDEAD Martinus concessit: qd fratres occupati per obedientiam in mona-
sterio vel extraneis qd non possint interesse bonis: gaudeant indulgentijs concessis
interessentibus missis et bonis in festo Corporis christi et in octavis eius:
vt continentur in Clementina Si dominum, de reli. et vene. sanctorum: et in
alijs bullis apostolicis. o.

Eugenius. 4. concessit: qd prior et ffes pfrati eccliam suam visitantes: in
duzenijs gaudeat: licet manus no porrigat adiutrices. o.

Indulgentie stationum quo ad fratres.

Pro fratribus
minoribus, obser.

Ius 2. concessit fratribus minoribus regularis obser. vt ipsi certas ca-
pellas: et loca deuota in suis ecclesijs: et oratorijs conten-
ta visitando: illas et easde indulgentias promereri valeant: quas
personaliter visitando ecclesias: oratoria: capellas: et staria in al-
ma vrbis consistentia (etiam in diebus stationu) promereri possent.

Pro monia
lib. s. clare.

Et hanc eandem concessionem extendit ad moniales sancte Clare in obedientia re-
gulari viuentes sub obedientia generalis obseruantie fratru minoru. Ita tñ: qd
septem psalmos penitentiales cum Letania dicant: visitando loca predicta per pre-
latos deputanda: seu deputata. o. fo. 52. Et ffo. 66. conce. 93.

Collector.

Uide super hoc latiore concessionem infra. §. 7. et. ii. ac. 15.

Pro fratribus
laicis.

IDEAD Pius postea confirmauit predictam concessionem: declarando: qd
fratres laici dicere possint loco septem psalmorum: Pater noster: iudm discretio-
nem suorum prelatoru. Et circa hoc fuit determinatum per generalem qui tunc
temporis erat: qd quilibet frater laicus pro hmoi indulgentijs dicat viginti Pa-
ter noster: et totidem Aue maria. o. ffo. 66. conce. 93.

Pro fratribus
mi. et mo. s.
Clare. et ter-
tarijs.

Sixtus. 4. concessit fratribus minoribus obser. et monialibus sancte Clare: atq;
tertarijs vtriusq; sexus: et seruitoribus fratru: et seruitricibus mo-
nialium et sororu in ecclesia exteriori: vel vbi quiescendo steterint: indulgentiam san-
cte Marie de angelis: atq; oes alias indulgentias generales: tam plenarias: qm
non plenarias alme vrbis: dicendo quinq; Pater noster. cum totide Aue maria in
suis ecclijs: ac si visitarent loca personaliter vbi sunt iste indulgentie diebus suis,
o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 136. Et ffo. 67. conce. 123. Et ffo. 96. conce. 333.

Collector.

Uide ampliationem huius concessionis infra. §. 7. et. ii. ac. 15.

Pro monia
lib. s. clare et
seruitricibus
earum.

IDEAD Sixtus concessit iterum: qd omnes indulgentias stationu Rome et
portuancule concessas fratribus in locis suis: habeant moniales: siue sorores in
earum ecclesijs ab intraneo modo et forma quo fratres: videlicet cum quinq; Pa-
ter noster: et totidem Aue maria: cum Gloria patri. Et qd earu seruitrices in ecclesia
exteriori: similiter habeant easdem indulgentias. o. ffo. 67. concessione. ii. 4. Et ffo.
96. concessione. 327.

Pro fratribus

IDEAD Sixtus concessit: qd confessores monialium: et socij eorum: habeant
omnes indulgentias vbi adesse eos contigerit: quas habent in ecclesijs suis. Et

Indulgentie stationū quo ad fratres. Fo. lxxx.

similiter fratres: maxime predicatores: ⁊ loci eorum. o. ffo. 67. conce. 122. Et ffo. extra cōue⁹
96. concessione. 332. et. 333.

CIRCA SIRTUS concessit: q̄ omnes fratres ercuntes: ⁊ seruitrices monialiū
pro quēta euntes: habeant omnes indulgentias: quas lucrari poterāt modo su-
pradicto in ecclesijs vbi adesse contigerit: sicut in ecclesijs suis. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 139. Et ffo. 96. conce. 333.

⁶ Pro fratribus
tine. ⁊ serui-
tri. mo.

CIRCA SIRTUS concessit: q̄ omnes indulgentie plenarie: ⁊ non plenarie que
sunt Rome in singulis ecclesijs: quocūq; tempore ⁊ die: eodem tēpore et die sint
in ecclesijs fratrum mino. pro ipsis tantum. Et dicit: q̄ per nullam aliam bullam
factam: vel faciendam: intendit sua sanctitas tali indulgentie derogare: que nō pre-
iudicat cruciate. o. ffo. 67. concessione. 331.

⁷ Stationes ⁊
indul. ple. p̄
fratrib⁹ int.

Notandum est bicā p̄ ista concessione q̄ p̄ ceteris alijs: q̄ cū par in pares
non habeat imperiū nō est dubitandum quin successor si voluerit possit a prede-
cessore concessa derogare: ac similiter ⁊ idē pontifex ea q̄ ipse concessit: si mutare
rit intentionē. Ac p̄pterea: non obstantib⁹ quibuscūq; clausulis: etiā si dicatur in
prima bulla: seu cōcessione: q̄ nisi de verbo ad verbum fiat de illa mēto nō possit re-
uocari: vel alie insolite clausule ponantur: reuocabitur per sequētem: si ponatur iste
clausule. Non obstantibus quibuscūq; privilegijs: etiā si de illis deberet fieri men-
tio de verbo ad verbum: vel alie similes. Nā licet super hoc fuerit aliqui aliter edito in-
ter iuristas: tñ stilus curie hoc decidit: q̄ sic habet in pratica ⁊ cōsuetudine: q̄ est
optima legū interpres. Et ita determinauit felinus in caplo Adnūlli: de referri-
ptis: dicens: q̄ stilus curie preualet: p̄sertim q̄ maior pars doctorū hoc tenet.
Et ideo nō decipiatur fratres credēdo: q̄ sua privilegia sint irrenocabilia.

Collector.
Nota.

CIRCA SIRTUS concessit: q̄ moniales. s. Clare q̄ dicitur collectance. i. prime
regule et aliē sancter: ⁊ carū nouicie possint p̄ mereri oēs indulgētias alie vrbis
visitando suas ecclias. o. ffo. 26. conce. 678.

⁸ pro nouicijs.

Aduertendū: q̄ cū nos nō habeamus alicubi expresse: q̄ nouicij possint p̄me-
reri indulgētias alie vrbis: ex ista cōcessione poterimus adiungere illos.

Collector.

Innocentius. 8. cōcessit: q̄ fratres minores predicatores: ⁊ alij qui per
obedientiam reperantur extra conuētus ⁊ loca: possint
promereri indulgentias stationum: ⁊ alias eisdem fratribus concessas in suis ec-
clesijs: dicendo quinq; Nater noster: ⁊ Ave maria in quacūq; ecclesia ⁊ lo-
co ea dixerint pro intentione ⁊ proposito illius indulgentie: prout illi qui in pre-
dictis suis locis dicunt. Ac etiam infirmi in suis infirmarijs ⁊ cell: s. teriam in
lectulis: quando commode aliter dicere non possunt. o. fo. 65. Et ffo. 69. cōcessiōe
160. Et ffo. 100. concessione. 390.

⁹ Pro fratribus
inuerāibus.

¹⁰ Pro infir-
mis.

Julius. 2. concessit fratrib⁹ or. iuris minimonū: qui singulis quadragesi-
me: ⁊ alijs cuiuscūq; anni tēporibus stationū aliqua sui ordinis
ecclesiam: vel aliā in qua eos p̄ tempore cū obedientie merito fore contingeret vi-
sitauerint: ⁊ inibi ante illius altare manus quinq; orationē dñicaz: ⁊ tot es sa-
lutationem angelicā deuote recitauerint: vt oēs ⁊ singulas indulgētias cōsequā-
tur quas temporibus hūmōi cōsequuntur visitantes ecclesias stationum vrbis:
⁊ alias extra ipsius muros p̄ stationibus deputatas: quas ⁊ fratres ipsi cōseq-
rentur ⁊ conseq̄ui possent si ecclesias stationum huiusmodi: eisdem temporibus
personaliter visitaret. B. ffo. 6. conce. 17.

¹¹ Ex privile-
gis minimo-
rum.

Circa cōcessio est solū p̄ statiōib⁹: ⁊ nō p̄ alijs indulgentijs Rome.

Collector.

Indulgentie stationum quo ad fratres

11
Pro monia
lib^o, s. clare.

Leo. 10. concessit per quoda breue monialibus sancte Clare sub cura fratru
mino. obser. viuentibus: ac etiã eisdes fratrib^{us} indulgentias sancte Ada
rie de angelis: siue portuuncule in assisio secunda die Augusti: 7 de quinç^{us} pater
noster cū gloria patri coram sacramēto altaris recitanda: 7 de ps penitentiali-
bus pro stationibus vrbis consequendis: put dictis fratribus antea erant cōces-
se. S. fffo. 42. concessione. 131.

Collectoz.

C Vide circa hoc infra. s. 15. latiozem concessionem eiusdem Leonis.

Pro monia
lib^o dñe nr̄e.

C IDEM Leo concessit ancillis: 7 sorozibus ordinis beate Marie sub cura 7
regimine fratrum minorum de gentibus: indulgentias sancte Marie de ange-
lis: 7 stationum vrbis Rome: prout ante concesserat monialibus sancte Clare: vt
supra positum est. S. fffo. 42. concessione. 134.

13

C IDEM Leo concessit q^{ui} fratres mi. obser. possint quocūq^{ue} tempore diei vel no-
ctis: dicendo orōnes vel ps. put ipis concessum est: consequi indulgentias 7 sta-
tiones Rome: in domibus pprijs. O. fffo. 61. conce. 197.

14

C IDEM Leo fecit concessionem magnam. p liberatione aiarū purgatorij tri-
bus diebus anni: put habetur supra in dictione Indulgentie plenarie. s. 14.

15
Pro fribus
mino. 7c.
Sraucos ac
Indulgētie
plenarie.
Nota.

C IDEM Leo cōcessit omnibus fratribus mi. regul. obseruan. ac monialibus
sancte Clare: 7 tertij ordinis: q^{ui} dicendo quinç^{us} pater noster cum Ave ma-
ria: 7 in fine cuiuslibet Gloria patri: 7 pro sanctitate sua vnum pater noster cū
Ave maria: si in. luter cū Gloria patri: lucrētur stationes: indulgentias: 7 remissio-
nes: tam vrbis: q^{ue} etiam portuuncule: siue Hierusalem: ac sancti Jacobi in cōpo-
stella. Et q^{ui} quacūq^{ue} hora: diei: vel noctis: et quocūq^{ue} loco dicant. s. choro: eccle-
sias: clauitro: oratorio: ac cella: lucrētur illas. O. fffo. 50. conce. 180.

Collectoz.

C Hec concessio est melior: 7 latior reliquis omnibus precedentibus in hac ma-
teria: si tñ in ipa expectatio facta esset de indulgentijs plenarijs. CDe oibus tñ
intelligi debet: q^{ui} petens (put ab ipomet ego accepi) de oibus habuit intentio-
nem. In huiusmodi autem: semper voluntas concedentis: intelligitur conforma-
ri intentioni petentis.

15

Alemens. 7. confirmavit omnes indulgentias: 7 remissiones peccatoꝝ
contentas: et annotatas in libris impressis priuilegioꝝ fratru
mino. illasq^{ue} etiam de nouo concessit. o.

Collectoz.

C Prefata concessio facta est anno dñi. 1527. Idcirco intelligenda est de conten-
tis in libris vsq^{ue} ad illud tempus impressis. s. Monumenta ordinis. Supplemē-
tum: 7 Cōpendium. Nec debet intelligi additis nunc in hmōi libello: q^{ui} de pte-
ritis: 7 non de futuris loquitur superscripta concessio.

C Et priuilegijs monachozum Cartusien.

17
De ps. lbi
serere mel
dens.

Sirtus. 4. concessit Cartusiensibus: vt visitando maius 7 alia altaria con-
sistentia in ambitu ecclesie domus in qua eos p tēpore degere cō-
tulerit: 7 ante quodlibet altare eardem genibus flexis ps. illū penitentiale qui in-
cipit: Miserere mei deus: seu si illiterati forent: septem dñicas orōnes: cum toti-
dem angelicis salutationibus: deuote dicende: vere penitentes 7 confessi: easdem
priorum indulgentias: 7 peccatoꝝ remissiones: etiam plenarias consequantur
quas consequerentur cum vel sine adiutricum manū porrectione: et apostolica
vel alia concessione: q^{ue} hactenus vel p tempore tñ iam emanassent: si ea die qua
id fecerint Basilicas vel aliam seu alias ecclesiam vel ecclesias consistentes in vrbe
aut alia ciuitate. terra. castro. villa: seu alio loco diocetis in qua domus ipa cuius

Nota.

Indulgentie Stationū: quo ad fratres. Fo. lxxxj.

ecclēsie altaria sic per eos visitata forent: existerent: visitarent: in oibus ⁊ per oias: perinde ac si ipsi fratres sic dicta altaria visitantes: basilicas seu ecclēsas predictas vrbis, ciuitatis, terre vel castri, loci, vel diocesis in qua domus ipsa cuius ecclēsie altaria p̄tempore fuerint per eos visitata consistit: personaliter visitassent: ⁊ omnia illa fecissent que ad consecutionem indulgentiarum huiusmodi foret quo modolibet oportuna, B.

CAD Sicut concessit postea: q̄ prefati Cartusienſes litterati: dicentes ⁊ deuote recitantes septem ps̄. penitentiales: illiterati vero viginti quinque orōnes dñicas: totidemq̄ salutationes angelicas in oratorijs cellarum vel locorū in quibus ex ordine persolunt officiū diuinum: consequantur illasmet indulgentias q̄ in suprascriptis litteris exprimentur: ⁊ quas cōsecuti fuissent si illa altaria: vt premititur: visitassent: ⁊ ps̄. Misere mei deus: septēq̄ orationes dñicas corā ipsis altaribus dixissent, B.

Alexander. 6. concessit predictis Cartusienſibus infirmis ⁊ debilibus: prefatos septē ps̄. cum socio dicentibus: vel ipsis infirmitate impeditis: aliquē ex confratribus illos dicentem audientibus: necnon prioribus ⁊ procuratoribus dicti ordinis p̄tempore existentibus, itinerantibus, ps̄. b̄mōi cum vno socio simuliter dicentibus: vt eas indulgentias in omnibus ⁊ per omnia cōsequantur quas cōsequerētur si cōtēta in supradictis lris plene adimplerēt, B.

Quod circa stationes est notādum: q̄ sicut dicit sanctus Thomas in. 4. distin. 20. de turre cremata i. c. Ad iurā. de penitētijs. di. p̄ma: illas inſtituit beatus Gregorius: ⁊ in qualibet die stationis: septem annos remissionis cōcessit. Atq̄ in multis tabulis ⁊ immarijs ampliores remissiones reperuntur: prout hic sequuntur.

CAD **NOTA** AD Quid est: q̄ (s̄m aliquos) Rome est cotidie ad min⁹ in tribus locis (vbi mulieres non ingrediuntur) remissio plenaria omnium peccatorū. Et in octo locis ad min⁹: remissio tertie partis. Et in vno loco remissio quarte. Et in alio septime. Et in diuersis ecclēsijs ⁊ locis ipsi⁹ vrbis: indulgētie quasi innumerabiles. Et s̄m aliquos sunt in summa quadringenta milia annorū: ⁊ mille quadringente quadragena indulgentiarum. C̄ Item sunt alie multe ⁊ magne indulgētie in diuersis locis ⁊ ecclēsijs cotidie ⁊ in dedicationibus altarum ⁊ ecclēsiarū: ⁊ in diuersis temporibus: ⁊ locis: ⁊ festiuitatibus sanctorum augentur indulgētie. Et duplicantur omnes in quadagesima. C̄ Ultra predictas indulgentias: addite sunt nonnullę alie de nouo a Sixto, 4. ⁊ ab alijs: maxime in ecclēsijs ab eodem factus: seu reedificatis: presertim in sancta Maria de pace: ⁊ in sancta Maria de populo in festis beate virginis: ⁊ sabbatis quadagesime: ⁊ a sabbato de passione vsq̄ ad octauas pasche: vbi est maximus concursus populi Romani.

Chas autem omnes indulgentias (vt premititur) possunt cotidie lucrari fratres ⁊ sorores: ⁊ alij supra expressi: visitando ecclēsas in quibus morantur: ⁊ dicendo quinquies Pater noster: ⁊ Ave maria: vt supra. Vel visitando septem loca deputata specialiter in memoriam septem principalium ecclēsiarū vrbis Rome: ⁊ dicendo septem ps̄almos penitentiales cum letania. Et laici dicendo certū numerum Pater noster sibi a superioribus preparatum. Qui quidē modus ad hoc seruetur a multis laudabiliter: ne tanta gratia facilius cōtēnatur. Atq̄ per illū non lucrantur indulgentie Hierusalem ⁊ sancti Jacobi: nisi dicantur. 6. Pater noster ⁊ Ave maria, p̄ut b̄ supra. §. 15.

18
De septē ps̄.
pnialibus.

19
P̄o infirmis
⁊ itinerantib⁹

Collector.
Nota.

Epilog⁹ mul
tarū indulgē
tiarum.

Indulgentie stationum: quo ad fratres.

Collector. **CAUSARUM** est etiam: ac valde memorie comendandū (ne quis de cetero decipiatur sicut hucusq; multi decepti sunt) q̄ indulgentie plena r̄ie superius annotate: nec aliq̄ue alie q̄ per anni circulū in ecclesijs vrbis Rome habentur: non concedantur accipientibus bullas cruciate: vel sabrice sancti Petri: aut habentibus alias concessiones: vel cōfessionalia. Quia (prout apparet in bullis originalibus h̄mōi cruciate r̄ c̄) ibi solū conceduntur stationes: r̄ indulgentie p̄pter stationes concessę. Et si forte aliqui ibi absolute concederentur indulgentie ecclesiarum vrbis: tū ex quo nunq̄ expresse sit ibidem mentio de indulgentijs plenarijs (quod tamen sc̄dm̄ stylū curie Romane: et regulā expresse cancellarie apostolice: necessario requiritur ad hoc vt tales indulgentie intelligantur cōcesse: p̄t aperitissimis curialibus asseritur) ideo virtute h̄mōi bullar: nequeunt lucrari: nisi ad plus stationes r̄ indulgentie non plenarie. Immo credo: q̄ non amplius q̄ septem anni: prout beatus Gregorius concessit: sicut supradictum est. Nec minus indulgentie liberationis animarū a purgatorio: nisi specificentur in bullis predictis. Que tū specificatio nunq̄ reperitur facta. Sed questores: seu commissarij lucri causa vel ex ignorantia p̄ponūt tales indulgentias in summarijs: quos ipsi p̄ libito suo cōponūt: subducēdo et summarijs ordinis nostri minoribus: quibus vt supradictū est: expresse omnes indulgentie: etiā plenarie concessę sunt. Propter quod superfluus: et perinde p̄bitū est nobis strictissime: tales bullas acciperem: nisi magnis modificationibus: que vix simul concurrent: vt habetur. ff̄o. 60. conce. 178. et supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 21. et. 22. Et in dictione Cruciate. §. 3.

Collector. **CAUSARUM** est in super: q̄ vltra predictas indulgentias: directe ac precise concessas personis fratrum minorū: r̄ monialium sanctę Clare r̄ c̄. possunt etiam h̄dem fratres: r̄ moniales gaudere indulgentijs concessis generaliter visitantibus suas ecclesias: vel monasteria in certis festiuitatibus: r̄ alijs diebus anni: visitando similiter suas ecclesias: vel capellas cū intentione lucrandi h̄mōi indulgentias: aut remissionis peccatorum. Et hoc etiā si in concessionibus talium indulgentiarū sit additū: q̄ eas lucentur porrigentes manus adiutrices. Nā tunc dicēdo quir q̄ Mater vobiscum: r̄ totidem Aue maria p̄ felici statu sanctę ecclesie: poterūt illas absq; dubio lucrari: etiā si essent in alijs ecclesijs cōcesse. Et hoc virtute cuiusdā cōcessionis Leonis decimi supraposite in dictione Indulgentie nō plenarie quo ad fratres in. §. 5. et supra. §. 17.

Questor. **Q**uia prefata tū dicit felinus in quodā sermone quē fecit de hac materia: et incipit. Hodie mecū eris in paradiso. Quid autem de clericis comorantibus in loco vbi conceditur indulgentia: r̄ diuina officia celebrantibus: Respondeo dicit Nicolaus de lira in suis quotilibetis: q̄ si cōceditur indulgentia venientibus et beneficientibus illi loco: r̄ aliud non d̄: non participant ipsi de indulgentia: q̄ non videtur intentio dantis dirigi ad hoc: sed vt alliciat ad deuotionē illius loci: et subueniatur administrantibus: vt possint seruire ecclesie. Qd̄ nota: dicit predictus felinus: q̄ non inueni ab alio tactū. Sed h̄ ita sit respectu aliorum: nō tū respectu fratrum minorū. p̄pter supradicta. §. 17. et in dictione Indul. nō ple. q̄ ad fr̄es. §. 5.

Responso. Cuius validitate: r̄ firmitate supradictarum indulgentiarum: notanda est sequens concessio.

Collector. **Leo.** concessit r̄ declarauit: q̄ virtute bullarum cruciate cōtra in fideles: aut aliarū indulgentiarum generalium quascunq; reuocationes: vel

Indulgentie: quo ad seculares: Primo. Fo. lxxij

suspensiones privilegiorum ordinum: etiam mendicantium continentem: nuq[ue] intelligantur reuocata: nec suspensa indulta: privilegia et gratie concessæ quo ad personas fratrum minorum obser. et quo ad suspendendum interdictum in festiuitatibus sanctorum sui ordinis: nisi de ipsis specifice ac nominatim mentione facerent. O. ffo. 59. concessione. 177.

Aduertendū tñ est circa bec: q[ue] non p[ro]pterea debet credi non posse reuocari prefatas indulgentias: et alia privilegia fratribus concessa. Circa quod vide que supra posui in hac dictione Indulgentie stationum quo ad fratres: in fine cuiusdā concessionis Sixti post. §. 7. Et similiter vide infra posita in dictione Indulgentias in fine concessionum.

Collector

Indulgentie quo ad seculares: Primo.

Distinctio indulgentiarum quo ad seculares.

Quia indulgentie que cōtinetur in privilegijs fratrum minorum quibus ac respectu diuersorum operū que ad illas p[ro]merendas oportet h[uius]modi seculares facere: ideo vt melius agnosci valeant: sub sequenti ordine distinguuntur. **Primo** namq[ue] ponitur indulgentie concessæ visitantibus ecclesias fratrum minorum in precipuis festiuitatibus anni. **Secundo** apponitur q[ue] p[ro] t[em]p[or]e quadragesimali concessæ sūt. **Tertio** alie q[ue] p[ro] reliquis diebus anni concessæ reperuntur. **Quarto** sequuntur indulgentie concessæ facientibus predictis fratribus aliqua opera pietatis. **Quinto** adduntur nonnullæ remissiones peccatorum quas concedere possunt fratres predicantes. **Sexto** superadduntur multe alie indulgentie concessæ secularibus ratione habitus predictorū fratrum. **Septimo** annectuntur nonnullæ alie in fauorem conceptionis beate virginis date. **Octauo** subsequuntur alie indulgentie: ab eisdem fratribus p[ro] secularibus obtente.

Collector

Distinctio indulgentiarum quo ad seculares.

Indulgentie pro visitantibus ecclesias fratrum minorum in precipuis festiuitatibus: Primo.

Gregorius. concessit oibus visitantibus ecclesias fratrum minorum in festiuitatibus principalibus dñi nostri: ac in festiuitatibus: et cōmemorationibus dñe nostre: ac Joannis baptiste: et oim sanctorū: ac sancti francisci: et beati Antonij: et beate Elisabethe: centū annos: et totidem quadragesimas indulgentie. b. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 77. Et ffo. 107. conce. 426.

Pro festis dñi n[ost]ri: ac dñe n[ost]re: et alijs.

Gregorius concessit omnibus visitantibus ecclesiam montis aluerne in die stigmatum beati francisci remissionem medietatis omnium delictorum. Visitantibus autem alias ecclesias ordinis eadem die: dedit de indulgentia annos triginta. b. fo. 260. conce. 647.

Pro die stigmatum.

Innocentius. concessit visitantibus ecclesias fratrum minorum in festiuitatibus dñi nostri Jesu christi: et beate Marie virginis: ac beatorum Joannis baptiste: apostolorum Petri et Pauli: necnon sancti francisci: et aliorum sanctorum ordinis predicti: Indulgentiam quadraginta annorum. b. fo. 261. conce. 669. Et ffo. 109. conce. 457.

Pro festis precipuis.

Alexander. concessit omnibus visitantibus ecclesias nostras in festiuitatibus: et translationibus beatorum francisci

Pro festis ordinis.

Indulgentie: quō ad seculares: Primo.

et Antonij: et Clare de indulgentia annos quinquaginta. b. ffo. 260. conce. 652.
Vel prout habetur in supplemento: sunt anni quadraginta. ffo. 108. con. 429.

5
Pro festis
precipuis.

Clemēs. 4. concessit visitantibus ecclesias fratrum minorum in festiuitatibus
dñi nostri Jesu christi: et beate Marie virginis: et apostolorum:
ac beati Joannis baptiste: et beati francisci: et sanctorum nostri ordinis: indulgentiam. 46. annorum. b. ffo. 260. conce. 658.

6
Pro dedica
tionibus.

CLEAD Clemens concessit visitantibus ecclesias fratrum minorum in dedi
cationibus earum: et per octo dies sequentes: et in festiuitatibus beate Marie: ac
sanctorum francisci: et Antonij: et Clare: ac aliorum sanctorum quibus altaria ma
iora dedicata sunt: indulgentiam centum dierum. b. ffo. 108. conce. 449.

7
Pro festis
precipuis.

Gregorius. 10. concessit omnibus visitantibus ecclesias fratrum minorum in
festiuitatibus dñi nostri Jesu christi: et beate Marie virgi
nis: et apostolorum: ac beati Joannis baptiste: et sancti francisci: ac sanctorum
ordinis nostri: indulgentiam annorum quadraginta. b. ffo. 260. concessione. 659.
Et ffo. 109. concessione. 457.

8
Pro festis
precipuis.

Nicolaus. 3. concessit omnibus visitantibus ecclesias fratrum minorum
in festiuitatibus suprascriptis immediate: indulgentiam an
norum quadraginta. b. ffo. 260. conce. 660.

9
Pro festis
precipuis.

Martinus. 5. concessit omnibus visitantibus ecclesias fratrum minorum
in festiuitatibus natiuitatis dñi: Circumcisionis: Epiphanie
Purificationis: Annunciationis beate Marie: ac Resurrectionis: Ascensionis:
Pentecostes: beati Joannis baptiste: apostolorum Petri et Pauli: Assum
ptionis virginis Marie: Natiuitatis eiusdem: ac omnium sanctorum: et beatorum
francisci: Antonij: Clare: Elisabethe: necnon in translationibus eorumdem: indul
gentiam annorum quinquaginta: et duodecim quadragenarum. b. ffo. 260. conce.
662. Et ffo. 108. conce. 433.

10
Pro festis
angelorum.

Nicolaus. 4. confirmavit ordini fratrum minorum omnes indulgentias da
tas a suis predecessoribus: et extendit easdem indulgentias
ad festiuitates angelorum: et illorum sanctorum in quorum honorem sunt edificate
ecclesie predictorum fratrum: vel quorum reliquie ibi habentur. b. ffo. 261. conce.
665. Et ffo. 109. concessione. 456.

11
Pro festis
precipuis.

CLEAD Nicolaus concessit omnibus visitantibus ecclesias fratrum mino
rum in festiuitatibus dñi nostri Jesu christi: et beate Marie virginis: beati Jo
annis baptiste: apostolorum Petri et Pauli: beati francisci: et sanctorum sui ordinis:
quadraginta annos indulgentie. b. ffo. 108. conce. 446.

12
Confirmatio
indulgentiarum.

Ioannes. 22. confirmavit indulgentias datas a suis predecessoribus visi
tantibus ecclesias fratrum minorum in festiuitatibus beate vir
ginis Marie: sanctorum francisci: Antonij: Lodouici: Clare: ac in consecratio
nibus ecclesiarum: et altarium: et vocationibus earumdem: et per octauas. Ille an
tem indulgentie: pater prefatus papa epilogauit: sunt decem anni et quinquagin
ta dies. b. fo. 24. Et ffo. 108. conce. 231. Et. b. ffo. 108. conce. 436.

13
De indulgē.
poriucule.

Benedictus. 12. confirmavit indulgentiam scilicet Marie de portuicula: seu
de angelis: declarauitque datam esse a ipso uina uoce. b. ffo.
261. conce. 668. Alias huius est Benedicti videlicet. b. ffo. 190. conce. 455.

14
Pro festis
precipuis.

Urbanus. 5. concessit visitantibus ecclesias fratrum minorum in festiuitatibus
dñi nostri: ac dñe nostre: et apostolorum: et beati Joann

Indulgentie: quò ad secula. Primo. Fo. lxxriij.

nis baptite: ac beati francisci: ⁊ sanctorum sui ordinis: indulgentiam, 40. annorum. b. ffo. 261. conce. 670. Et ffo. 109. conce. 458.

Sirtus 4. vniuersis ⁊ singulis epi fidelibus vtriusq; sexus vere penitentibus ⁊ confessis: qui ecclias: ⁊ oratoria domorum fratrum predicatorum ⁊ minorum visitauerint in singulis festiuitatibus sanctorum Dominici: ⁊ francisci: centum annos ⁊ totidem quadragenas de iniunctis penitentis relaxauit. Et similiter visitantibus dictas ecclias fratrum predicatorum in festis sanctoꝝ Petri martyris. Thome de aquino: Vincentij. s. Katherine de senis: ac visitantibus ecclias fratrum minorum in festis sanctorum Anthonij de padua: Lodo uici episcopi: Bernardini: Clare: ac Helisabeth: a primis uesperis et per totum diem ipsarum festiuitatum: quinquaginta annos: et totides quadragenas de iniunctis penitentis relaxauit: dum tamen manus porrigant adiuatrices. B. ffo. 148. cõce. 359. Et. b. ffo. 109. conce. 463.

¹⁵ Proscriptio ordinis predicatoꝝ: et minorum.

EDWARD Sirtus in bulla que appellatur aurea directa fratribus predicatoribus ⁊ minoribus: motu proprio ⁊ ex certa scientia: quascunq; gratias spirituales: concessionem ⁊ indulgentias: ac peccatorum remissiones: in genere uel in specie: visitantibus predicatorum fratrum domos: ⁊ capellas: ⁊ oratoria: cõcessas (quarum tenores ac si de uerbo ad uerbum inserti fuissent: haberi uolunt p expressis) approbant ⁊ robur perpetue firmitatis obtinere decreuit: ⁊ potiori pro cautela, de nouo concessit. B. fo. 65. Et ffo. 148. conce. 358.

¹⁶ Confirmatio ⁊ noua cõce. oim indulgẽ.

EDWARD Sirtus concessit omnibus vere penitentibus celebrantibus festum beati francisci: de indulgentia quinquaginta annos: ⁊ totidem quadragenas, b. ffo. 109. concessione. 465.

¹⁷ Pro. s. frã cõce.

Predicta concessio fuit extracta ex libro intitulo firmamenta trium ordinum in gallijs compilato ⁊ impresso. Aliter tamen habetur in monumentis ordinis ubi continetur: q̄ prefatus Sirtus vniuersis fidelibus vere penitentibus ⁊ cõfessis qui gloriosi confessoris francisci festiuitatem deuote celebrauerint annuatim: decem annos ⁊ totidem quadrage. de iniunctis eis penitentis relaxauit. B. fo. 46. Et ffo. 130. concessione. 291.

Collector

Iulius 2. concessit visitantibus ecclias fratrum minorum in festo. s. Bonauenture indulgentias quas sui predecessores concesserant p festiuitatibus aliorum sanctorum dicti ordinis. B. fo. 43. Et ffo. 127. conce. 284. Et hoc idem concesserat antea Sirtus, 4. B. fo. 51. Et ffo. 135. conce. 300.

¹⁸ Pro. s. Bonauentura.

EDWARD Iulius declarauit: q̄ uerba in privilegijs fratrum minorum contenta. s. q̄ uisitantes sua loca: ⁊ manus porrigentes adiuatrices consequantur indulgentias tales: uel tales: referantur etiam ad facientes elemosinas de pane ⁊ alijs pro eorum victu et uesitu: ac domorum suarum reparatione necessarijs, B. fo. 39. Et ffo. 126. concessione. 280.

¹⁹ Elemosinas

Suprascripte indulgentie: ac nonnullæ aliæ que ad manus nostras non peruenerunt: reperiuntur summam recollecte in monumentis ordinis sub forma sequenti. **Hec** est summa indulgentiarum ordinum fratrum minorum a diuersis summis pontificibus concessarum: circa quas nullus dubitare uelit obsecro: quia reuerendus pater frater Joannes de argumans: prouincialis prouincie. s. Jacobi asserit se uidisse in auctenticis litteris ueritatem huius rei. Que littere habentur in archiuo conventus Salmantini. Et sequitur.

Epilogo notabius.

CAUSAE ILLUSTRES ecclias fratrum minorum in festiuitatibus dñi nostri Noꝝ.

Indulgentie: quo ad seculares: Primo.

et die nostre beati Joānis baptiste: apostolorū: beati francisci: omniumq; sanctorum dicti ordinis. habent concessione qualibet predictarū festivitatum mille trecentorum quadraginta annorū: quadringentarumq; quadraginta ⁊ sex quadragessimarum: atq; triginta ⁊ vnus dies. sfo. 71. concessione. 180.

Collecto.

CAduertendum est etiam: q; in alia summa extracta ex libro intitulato Firma menta trium ordinum habetur subsequenti modo.

CSumma indulgentiarum festiuitatum domini nostri Jesu christi: eiusq; sanctissime matris: ac etiam patris nostri francisci: et sanctorum ordinis: ascendit ad annos quingētos quadraginta et octo: et dies ducentos sexaginta. sfo. 109. post concessione. 467.

CSequuntur gratie et indulgentie concessę visitantibus ecclesias aliorum fratrum medicantium in precipuis festiuitatibus. Et primo ponuntur concessa visitantibus ecclesias fratrum ordinis predicatorum.

20
Ex pui. firm
predicator.

CSanctissimus dominus Honorius papa. 3. concessit. 20. annos: et dies. 180. visitantibus ecclesias predicatorum in anniuersarijs dedicationis earum. Clementis papa. 3. annos decem: ⁊ dies quadraginta. Bonifacius papa. 8. annos.

Pro dedica
tioib' eccliaz

20. et dies. 40. Alexander papa. 4. annos. 20: et dies. 180. Benedictus papa. 10. frater de ordine predicatorum. annos. 30. et dies. 120. Joannes papa. 21. annos decem: et dies. 80. Gregori' papa. 9. annos. 9. et dies. 80. Nicolaus papa. 4. frater minor. annos. 30. et dies. 180. Alexander papa. 5. frater minor. annos. 18. et dies 80. b. sfo. 110. concessione. 481.

21
Pro Nativitate. b. ⁊ sis.

CSumma predicatorum indulgentiarum est annorū. 169. et dierum. 350.
CIn natiuitate virginis Marie visitantibus ecclesias fratrum predicatorum: conceduntur a Clemente. 4. anni. 10. et dies. 40. a Gregorio. 9. anni. 20. et dies. 40. a Bonifacio. 8. anni. 9. et dies. 40. a Nicolao. 4. anni. 30. et dies. 180.

22
Pro Purificatione beate virginis.

CSumma predicatorum indulgentiarum est annorum. 69. et dierum. 210. b. sfo. 110. concessione. 482.

CIn purificatione beate Marie semper virginis: visitantibus ecclesias predicatorum conceduntur a Clemente. 4. anni decem: et dies. 40. a Gregorio. 9. anni. 20. et dies. 40. a Bonifacio. 8. anni. 9. et dies. 40. a Nicolao. 4. anni. 30. et dies. 180.

23
Pro Assumptione. b. virginitis.

CSumma predicatorum indulgentiarum est annorum. 69. dierum. 210. b. sfo. 110. concessione. 483.

CIn Assumptione virginis Marie visitantibus ecclesias fratrum predicatorum: conceduntur a Clemente. 4. anni decem: et dies. 40. a Gregorio. 9. anni. 20. et dies quadraginta: a Bonifacio. 8. anni. 9. et dies. 40. a Nicolao. 4. anni. 30. et dies. 180.

24
Pro festo sancti Petri.

CSumma predicatorum indulgentiarum est annorum. 69. et dierum. 209. b. sfo. 110. rō. 484.

CIn festo beati patris Domini: visitantibus ecclesias predicatorum: conceduntur a Clemente. 4. anni. 10. et dies. 40. a Gregorio. 9. anni. 20. et dies. 40. a Bonifacio. 8. anni. 9. et dies. 40. a Nicolao. 4. anni. 30. et dies. 180. ab Innocēto. 4. anni. 9. et dies. 40. ab Alexandro. 4. anni. 20. et dies. 280. a Benedicto. 11. anni. 30. et dies. 120. a Joanne. 21. anni. 10. et dies. 180. ab Alexandro. 5. anni. 18. et dies. 80. a Sixto. 4. fratre minor. anni. 100. et totidem quadragena.

CSumma predicatorum indulgentiarum est annorum. 256. et dierum. 320. b. sfo. 110. concessione. 485.

25

CIn festo sancti Petri martyris visitantibus ecclesias fratrum predicatorum

Indulgentie: quo ad secula. Primo So. lxxiiij

conceduntur a Clemente. 4. anni decem: et dies. 40. a Gregorio. 9. anni. 20. et dies quadraginta. a Bonifacio. 8. anni. 9. et dies. 40. a Nicolao. 4. anni. 30. et dies. 180. ab Innocentio. 4. anni. 9. et dies. 40. ab Alexandro. 4. anni. 20. et dies. 280. a Benedicto. 11. anni. 30. et dies. 120. a Joanne. 21. anni decem: et dies. 180. ab Alexandro. 5. anni. 8. et dies. 80. a Sixto. 4. anni. 50. et totides quadragene.

Pro festo scti Petri maris,

Summa predictarum indulgentiarum est annorum. 206. et dierum. 20. b. ffo. 110. c. 6. 486.

In festo sancti Thome de aquino visitantibus ecclesias predicatorum conceduntur a Joanne. 22. anni. 21. et dies. 80. ab Alexandro. 5. anni. 18. et dies. 80. ab Urbano. 5. anni. 100. et dies. 210. a Sixto. 4. anni. 50. et totidem quadrage.

26 Pro festo scti Thome,

Summa predictarum indulgentiarum est annorum. 189. et dierum. 215. b. ffo. 110. conce. 487.

In festo sancti Vincentij confessoris visitantibus ecclesias fratrum predicatorum conceduntur de indulgentia: a Sixto. 4. anni. 50. et totidem quadragene. b. ffo. 111. concessione. 488.

27 Pro festo scti Vincentii,

In festo sancte Katerine de senis conceduntur visitantibus ecclesias predicatorum: a Sixto papa. 4. anni. 50. et totidem quadragene. b. ffo. 111. concessione. 489.

28 Pro festo scti Katerina,

Venientibus ad solennitatem primarum missarum fratrum predicatorum conceduntur indulgentie: ab Honorio. 3. dies. 100. a Bonifacio. 8. dies. 100. ab Alexandro. 4. dies. 100. a Gregorio. 9. dies. centum: ab Innocentio. 4. dies. 100. a Benedicto. 11. dies. 20. a Clemente. 4. dies. 100. a Joanne. 21. dies. 100. a Nicolao. 4. dies. 100. ab Urbano. 5. dies. 100. ab Honorio. 4. dies. 100.

29 Pro missis primariis,

Summa predictarum indulgentiarum est annorum trium: et dierum duorum. b. ffo. 111. concessione. 490.

Sequuntur alique alie gratie concessę visitantibus ecclesias fratrum Augustinensium in precipuis festiuitatibus.

Innocentius. papa. omnibus vere penitentibus et confessis qui in Natiuitatis: Circumcisionis: Epiphantie: Resurrectionis: Ascensionis: Penthecostes: necnon Assumptionis: Mariuitatis: Annuntiationis: et Purificationis beate Marie: ac natiuitatis Joannis baptiste: et apostolorum Petri et Pauli: et in solennitatibus apostolorum et euangelistarum: atq; in omnibus festiuitatibus sancti Augustini: ac ecclesiarum dedicationibus: et celebrata omnium sanctorum: et per ipsarum Natiuitatis: Resurrectionis: Ascensionis: Penthecostes: necnon Natiuitatis et Assumptionis beate Marie: ac natiuitatis Joannis baptiste: et apostolorum Petri et Pauli predictarum festiuitatum octauis: ecclesias ordinis eremitarum sancti Augustini deuote visitauerint annuatim: et ad reparationem et conseruationem earum manus porreperint aduitrices: concessit in singulis predictis festiuitatibus: ac ac per earum octauas: mille annos: et totidem quadragenas. b. ffo. 124. concessione. 562.

30 Ex p. iii. augustinensium. Pro festis precipuis.

Julius. 2. visitantibus ecclesias predicatorum fratrum Augustinensium in singulis sancti Augustini: et Nicolai de torentino: ac sancte Adonice festiuitatum diebus: a primis vespers vsq; ad secundas vespers festiuitatum earudem inclusiue: ac mihi man' aduitrices porrigentibus: centum annos et totidem quadragenas de iniunctis eis penitentis in dno relaxant. b. ffo. 66. concessione. 208.

31 Pro festis augustinensium,

Indulgentie: quo ad seculares: Primo.

Sequentur alie indulgentie concessę visitantibus ecclesias fratrū Carmelitarū in precipuis festiuitatib⁹. put extractę sunt ex quadā bulla Sixti. 4. q̄ habetur. B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et ffo. 11. et sunt ordinate per festiuitates modo subsequenti.

31
Ex bul. fr̄m
Carmelitay
Pro festis
dñi nostr̄i et
sancte crucis

Primo. In festiuitatib⁹ dñi nostr̄i Jesu xp̄i. sin sua Matinitate: Parasceue: Resurrectioe: Pascecostes: et duobus festis sanctę crucis: et octauis eorū: Leo papa. 4. cōcessit septē annos et duodecim quadragenas visitantib⁹ ecclesias fr̄m: et pijs elemosinas largiētib⁹. C. Adrian⁹. 2. Stephan⁹. 5. Sergius. 3. Joannes. 10. et Joannes. 11. Sergius. 5. et Innocentius. 4. tertiam partem peccatorum remisierunt: visitantibus ecclesias eorū: in predictis festis: et eorū octauis. C. Honorius. 9. visitantib⁹ easdę ecclesias in die Parasceue: et in die sanctę Crucis. 40. annos: et totidem quadragenas de iniunctis penitentis relaxauit. C. Clemēs. 3. Alexander. 2. Gregorius. 5. et Gregori⁹. 7. in predictis festis et quolibet eorū: similem gratiā largiti sunt. C. Honorius. 9. concessit visitantib⁹ dictas ecclesias: seu man⁹ adiutrices porrigētib⁹ in die Parasceue. 40. annos: et totidem quadragenas de iniunctis penitentis. C. Benedictus. 10. omnes predictas indulgentias duplicauit. C. Nicolaus. 5. omnia supradicta duplicando cōfirmantatq; annos. 7. et totidem quadragenas in domino relaxauit. B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et b. ffo. 11. conce. 497.

32
Pro festis
dñe nostre.

Secūdo. In festis beate Marie. s. Matinitatis: Annūciatiōis: Purificatiōis: Assūptionis: et eaz octauis: oēs pdictas remissiones s̄dę pōtēces cōcesserūt. C. Clemēs. 4. vlt̄a pdictas indulgentias cōcessit. 30. annos et totidē quadragenas in pdictis quattuor festiuitatib⁹ dñe nostre. C. Honorio. 9. concessit in dictis festiuitatibus visitantibus supradictas ecclesias: vel manus ad intrices porrigentibus. 40. annos et totidem quadragenas de iniunctis penitentis. C. Joannes. 22. concessit similiter in eisdem quattuor festiuitatib⁹. 40. annos: et totidem quadragenas de penitentis iniunctis. C. Urbanus. 5. in festo Annūciationis virginis Marie: concessit. 7. annos. et 12. quadragenas. C. Sixtus. 4. concessit in predictis quattuor festiuitatibus beate Marie a primis vesp̄is vsq; ad occasum solis diei festi: visitantibus dictas ecclesias. 30. annos: et totidē quadragenas quolibet anno. C. Item Sixtus extendit predictas indulgentias a se concessas ad festa Conceptionis: Presentationis: et Visitationis beate Marie virginis. B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et b. ffo. 11. conce. 498.

33
Pro festis
precipuis.

Tertio. In festiuitatibus omnium sanctorum: sancti Michaelis: et Matinitatis sancti Joannis baptiste: Petri et Pauli: fabiani et Sebastiani: et per octauas eorū: et in sanctis quorū vocatiōes principales habent in suis ecclesijs cōcessit Leo papa. 4. septem annos et 12. quadragenas. C. Adrianus. 2. Stephanus. 5. Sergius. 3. Joānes. 10. Joannes. 11. Sergius. 5. et Innocentius. 2. visitantibus dictas Carmelitarum ecclesias in predictis festiuitatibus: tertiam partem peccatorum relaxauerunt. C. Clemens. 4. Alexander. 2. Gregorius. 5. et Gregori⁹. 7. in predictis festiuitatibus similem gratiam largiti sunt. B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et b. ffo. 11. conce. 499.

34
Pro festis
vocationum
ecclesiarum.

Quarto. Honorius. 9. in diebus vocationum ecclesiarum predictarū. 40. annos: et totidem quadragenas relaxauit de iniunctis penitentis. C. Benedictus. 10. eidem vocationis diebus: Honorij indulgentiā etiam concessit: et duplicauit omnia concessa in predictis sanctorum festiuitatibus: octo.

Indulgentie: quo ad secula. Secundo. Fo. lxxxv

uis: et vocalibus ecclesiarum. C. Nicolaus. 5. duplicavit etiam concessa a suis antecessoribus in diebus festiuitatibus: et ultra: annos septem et totidem quadragenas relaxauit. C. Sixtus. 4. concessit etiam in diebus vocabulorum visitantibus dicti ordinis ecclesias. 30. annos: et totidem quadragenas de iniunctis penitentis. B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et ffo. 112. conce. 500.

Indulgentie concessæ visitantibus ecclesias

fratrum minorum tempore quadragesimali: Secundo.

Alexander. 4. Nicolaus. 3. Innocentius. 4. et Benedictus

ii. concesserunt a quarta feria cinerum vsq; ad pascha Resurrectionis inclusiue: venientibus ad ecclesias fratrum minorum semel in die causa deuotionis: de indulgentia annos. 122 et dies. 576. Venientibus autem quando ibidem predicatur feria. 2. et. 4. et. 6. additur indulgentia annorum. 6. et dierum. 26. Et sic ascendit cum prima ad annos. 138. ac dies. 202. Habetur. b. ffo. 108. cõcc. 439.

Urbanus. 4. concessit omnibus visitantibus ecclesias fratrum minorum in quadragesima indulgentiã quadragesima annorum. b. ffo. 260. concessione. 657.

Urbanus.

4. concessit omnibus visitantibus ecclesias fratrum minorum in quadragesima indulgentiã quadragesima annorum. b. ffo. 260. concessione. 657.

C In summa superius allegata: reperuntur sequentia.

C Visitanti ecclesias fratrum minorum qualibet die quadragesime: concessi sunt quattuor anni: et. 136. dies indulgentie. ffo. 71. concessione. 181.

C In alia summa extracta de libro intitulo firmamenta trium ordinum: habetur modo sequenti.

C Summa indulgentiarum eõcessarum visitantibus ecclesias fratrum minorum in diebus quadragesime: est triu milliu et octingentoru: ac quinquaginta septẽ annorum: et ducentoru: ac septẽ dieru. ffo. 109. post conce. 467.

C Sequuntur Indulgentie: que reperuntur concessæ visitantibus ecclesias fratrum Augustinensium tempore quadragesimali: et adhuc a die septuagesime.

Innocentius. omnibus vere penitentibus et confessis qui a dominica septuagesime inclusiue: vsq; ad dominicã in palmis inclusiue: deuote visitauerint ecclesias fratrum Augustinensium annuatim: et ad reparationem et conseruationẽ earu manus porreuerint aduitrices: eõcessit mille annos et totidem quadragenas indulgentie. b. ffo. 124. conce. 562.

C **DE ID.** Innocentius omnes vere penitentes et confessos qui predictas ecclesias deuote visitauerint in die mercurij: et in die iouis: ac in die veneris hebdomadae sancte: et ad reparationem et conseruationem earu dem manus porreuerint aduitrices: a pena et culpa misericorditer relaxauit. b. ffo. 124. conce. 562.

Sixtus. 4. fertur concessisse visitantibus ecclesias predictoru fratru Augustinensiu: et manus aduitrices porrigentibus: a sexta feria post dominicã tertiam quadragesime vsq; per totam octauam pasche Resurrectionis: pro singulis diebus indulgentiam triu millium septingentoru decem et octo annorum. et. 130. dieru. Bulla dicitur esse Romæ: et ferrarie. Et a quodam precipuo patre d. c. i. ordinis audiuit: p. ipse viderat transumptum autenticum predictæ bulle. Habetur tamen. b. ffo. 111. conce. 394.

C Sequuntur nonnullæ indulgentie alie concessæ visitantibus ecclesias

Predicatio

Collectos.

Collectos.

Hora.

Ex priu. ffo Augustinens.

Hora.

Indulgentie: quo ad seculares: Tertio.

fratrum Carmelitarum tempore quadragesimali.

Benedictus. 10. visitantibus ecclesias fratrum Carmelitarum. feria. 2. et. 4. et. 6. quadragesime concessit octoginta annos et totidem quadragenas indulgentie: ac bis remissionem septime partis peccatorum. B. fo. 107. Et ffo. 190. concessione. 485. Et. b. ffo. 112. concessione. 502.

Et privilegij ordinis sancti Joannis hierosolimitani.

Benedictus. papa oibus vere penitentibus et cõfessis: qui ecclesias vel oratoria per uniuersum orbẽ ordini sancti Joãnis hierosolimitani subiectas: ter in hebdomada per totas quadragesimã: videlicet secundã: quartã: et sextã feriis: et in festo sancti vocabuli dictarum ecclesiarum visitauerint: sin eorum facultates manus porreperint adiutrices: quadragesima annos: et quadragesima quadragenas: et septimas partem de iniunctis penitentis miserè corditer relaxant. b.

Indulgentie concessæ visitantibus ecclesias

fratrum minorum in quibuslibet diebus anni. Tertio.

Alexander. 4. concessit visitantibus ecclesias fratrum mi. causa deuotionis qualis hora die: indulgentiã. 40. die rum. Innocentius. 4. cõcessit similiter. 40. dies. Clemes. 4. cõcessit. 80. dies. Nicolaus. 4. cõcessit indulgentiã unius anni. et. 40. die: Summa istarum indulgentiarum est tres anni et. 240. dies. Et numerando per dies sunt. 1365. dies. B. fo. 24. Et ffo. 108. conce. 231. Et. b. ffo. 108. concessione. 438.

Pro horis
canonicis.

Alexander concessit oibus venientibus ad horas canonicas in ecclesijs fratrum mi. infra annum: diebus singulis: indulgentiã centum dierum. b. ffo. 260. cõ. 63. Alias sunt centum et quadragesima dies: vt habeatur. ffo. 108. conce. 430.

Diffa.
Predicatio

Alexander cõcessit accedentibus ad ecclesias fratrum mi. causa audiendi missas beate Marie virginis: vel beati francisci: vel sermones quocumq; tempore anni: qualibet vice indulgentiam centum dierum. B. fo. 24. Et ffo. 108. conce. 231. Et ffo. 108. conce. 437. vbi nihil specificatur de missis beate Marie: aut beati francisci.

Clemens. 4. concessit visitantibus ecclesias fratrum mi. in quibuslibet diebus anni: centum dies indulgentie. b. ffo. 260. conce. 638.

Nicolaus. 3. concessit similiter sicut clemens presatus centum dies indulgentie. b. ffo. 260. conce. 660.

Nicolaus. 4. concessit accedentibus causa deuotionis ad loca fratrum mi. indulgentiã unius anni et dierum. 40. B. fo. 24. Et ffo. 108. conce. 231. Et alibi reperitur: qd idẽ pontifex concessit propter presatam causam centum dies indulgentie. b. ffo. 108. conce. 446. Et alibi etiã inuenitur: qd concessit audiendibus missas beate virginis: ac beati francisci in domibus fratrum minorum indulgentiam centum dierum. b. ffo. 108. conce. 442.

Diffa.

Cõfraternitas

Urbanus. 5. concessit omnibus fraternitatibus que sunt: et erunt in ecclesijs fratrum minorum centum dies indulgentie. b. ffo. 261. cõ. 672. Et ffo. 109. conce. 459.

Urbanus cõcessit visitantibus predictorum fratrum ecclesias quacumq; die: de indulgentia centum dies. b. ffo. 261. Et ffo. 109. conce. 458.

Indulgentie: quo ad secula. Quarto. Fo. lxxxvj.

CIn summa autentica indulgentiarum superius annotata reperitur id quod sequitur. **Collectoꝝ**
CITAD quolibet die anni visitans ecclesias fratrum minorum consequitur an-
num et ducentos quadraginta quattuor dies indulgentie. ffo. 71. conce. 182.

CIn alia summa extracta de libro intitulo firmamenta trium ordinum habetur sub forma sequenti. **Collectoꝝ**

Summa indulgentiarum concessarum visitantibus ecclesias fratrum minorum **Nota**
in quibuslibet diebus: est annorum quadraginta: et dierum trecentorum. b. ffo. 109.
post concessionem. 467.

Que sequuntur alique indulgentie concesserunt visitantibus ecclesias fratrum **Collectoꝝ**
Carmelitarum infra annum quacunq; die: sed preteritum
diebus dominicis et sabbatis.

Benedictus. **10.** concessit visitantibus ecclesias fratrum Carmelitarum
in diebus sabbatorum: et dominicis totius anni. 40. an-
nos: et totidem quadragenas indulgentie: ac septimam partem peccatorum rela-
xavit. Et Nicolaus. 5. predictam indulgentiam sabbatorum duplicavit. B. fo. 107.
Et ffo. 190. concessio. 485. Et ffo. 112. conce. 501.

10
Pro sabbat-
is: et domini-
cis dieb.

Innocentius. 4. et Gregorius. 8. concesserunt cuilibet dicenti vni **u**
nos: et Ave maria p vivis et defunctis in predictis eccle-
siis Carmelitarum: quadraginta dies indulgentie. Benedictus. 10. eisdem. 40. dies
duplicando concessit. Nicolaus. 5. predictos dies duplicatos iterum reduplicavit:
et concessit. Et sic sunt. 160. dies. Vel sunt ducenti: computando quod quilibet duorum
pontificum prenominatorum concesserit. 40. dies: quod nunquam solent concedere min?
B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et. b. ffo. 112. concessio. 503.

Circa omnes indulgentias superius annotatas est sciendum: quod in quadam summa **Collectoꝝ**
antiqua privilegiorum fratrum minorum. per quendam patrem commissarium curie Ro-
mane facta: reperitur sequens clausula.

Sirtus. 4. in bulla que incipit: Solet sedes apostolica: declaravit quod indul-
gentie concessisse visitantibus ecclesias domorum unius ordinis men-
dicantium non conceduntur visitantibus ecclesias domorum aliorum ordinum me-
dicantium: licet sit reciprocatio gratiarum et indulgentiarum unius ordinis ad alium: propter
confusionem: et ne vilescant indulgentie: aut minuat deotio: et propter alias ratio-
nes. Hec ubi supra. Bulla tamen preallegata: nullibi potui reperire.

CAdverte: quod non obstante predicta bulla: possunt gaudere visitantes ecclesias fratrum **Collectoꝝ**
minorum in festivitatis sanctorum sui ordinis: omnibus concessis visitantibus ecclesias fra-
trum ordinis predicatorum in festis sanctorum eiusdem ordinis: ut habetur in dictione Licitatio
privilegiorum. §. 13. prope finem. Et visitantes ecclesias fratrum predicatorum possunt gaudere
omnibus concessis visitantibus ecclesias aliorum ordinum mendicantium: virtute cuiusdam
concessionis eis facte per Leonem. 10. que habetur supra in prefata dictione Licitatio
privilegiorum. §. 20. Et similiter potest dici de visitantibus ecclesias fratrum minorum ratio-
ne amplissime concessionis privilegiorum: que est inter ipsos et fratres predicatorum:
prout patet in supradicta dictione Licitatio privilegiorum. §. 12. et. 13.

CITAD est advertendum et notandum circa omnes suprascriptas indulgen- **Collectoꝝ**
tias: quod quia sicut ex tenore ipsarum patet: fere omnes conceduntur visitanti-
bus predictas ecclesias: et manus porrigentibus adiutricibus: et quod feres minorum nequeunt habere ei-
pos aut sacos: seu capas pro recipiendis pecuniis: idcirco Julius. 2. concessit: quod pre-
fata verba. manus porrigentes adiutricibus: referant etiam ad facientes elemosinam

Indulgentie: quo ad seculares: Quarto.

de pane: ac alijs victui fratrum necessarijs: put in sequenti titulo latius ponitur. §. 9. Et habetur. B. fo. 43. Et ffo. 126. concessione. 280.

Indulgentie concessæ exhibentibus fratribus mi-

noribus: aliqua opera pietatis: Quarto. 4. concessit omnibus porrigentibus manus adiutrices fratribus minoribus vbiq; 40. dies indulgentie. Nicolaus. 3. totidem. Clemens. 4. dies. 100. Et sunt in summa: centum octoginta dies. B. fo. 24. Et ffo. 108. concessione. 231. Et. b. ffo. 108. concessione. 441.

1. **Alexander.** 4. concessit oibus recipientibus fratres mino. viatores in domibus suis: et ministrantibus eis alimenta: et solentibus nauia: seu passalia: ac alia pietatis obsequia dictis fratribus exhibentibus: indulgentiam. 40. annorū. b. ffo. 260. conce. 655. Et ffo. 108. conce. 432.

2. **Martinus.** 4. concessit tam procuratoribus q̄ advocatis: qui in curijs ecclesiasticis et civilibus: seu secularibus laborauerint pro defensione ordinis fratrum minorū: ecclesiariū eiusdē ordinis singulis annis: indulgentiam centū annorū. b. ffo. 260. conce. 663. Et ffo. 108. conce. 434.

3. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
4. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
5. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
6. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
7. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
8. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
9. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
10. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
11. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
12. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
13. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
14. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
15. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
16. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
17. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
18. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
19. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
20. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
21. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
22. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
23. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
24. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
25. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
26. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
27. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
28. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
29. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
30. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
31. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
32. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
33. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
34. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
35. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
36. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
37. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
38. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
39. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
40. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
41. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
42. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
43. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
44. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
45. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
46. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
47. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
48. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
49. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
50. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
51. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
52. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
53. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
54. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
55. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
56. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
57. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
58. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
59. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
60. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
61. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
62. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
63. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
64. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
65. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
66. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
67. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
68. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
69. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
70. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
71. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
72. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
73. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
74. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
75. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
76. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
77. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
78. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
79. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
80. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
81. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
82. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
83. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
84. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
85. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
86. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
87. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
88. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
89. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
90. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
91. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
92. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
93. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
94. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
95. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
96. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
97. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
98. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
99. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-
100. **Idem Martinus.** concessit cunctis fidelibus: qui manus adiutrices porre-

4. **Nicolaus.** 4. concessit omnibus porrigentibus manus adiutrices pro fabricis monasteriorum fratrum minorum. 40. annos indulgentie. b. ffo. 108. conce. 446.

5. **Urbanus.** 5. concessit: vt generalis et puinciales totius ordinis minorū possint cōmunicare iussuagia: indulgentias: orationes: et bona spiritalia bifactoribus ordinis. b. ffo. 261. conce. 671. Et ffo. 109. conce. 459.

6. **Innocentius.** 8. concessit: vt procuratores fratrum minorum: eorūq; substituti: liberi: parentes: fratres: sorores: et viros: possint p̄mere indulgentias stationum: et alias fratribus concessas: dicendo in ecclesijs fratrum predictorum quinq; p̄ater noster: et totidē Ave maria p̄ felici statu Romane ecclesie. d. ffo. 70. conce. 162. Et ffo. 99. conce. 367.

7. **Alexander.** 6. concessit: vt medici ordinarij fratrum minorum: et sororum sancte Clare: habeant eadem p̄uilegia et gratias: quibus gaudent syndici et procuratores predictorum fratrum. d. ffo. 70. conce. 177. Et ffo. 99. concessione. 370.

8. **Iulius.** 2. concessit seu declarauit: q̄ verba in p̄uilegijs fratrum minorum contenta. s. p̄ vi sitantes suas ecclesias: et manus porrigentes adiutrices consequantur indulgentias tales: vel tales: referantur etiā ad faciētes elemosinas de pane: ac alijs p̄ eorū victu: et vestitu: et domorū suarum reparationem necessarijs. B. fo. 43. Et ffo. 126. conce. 280.

9. **In preallegata summa autentica: continētur infra scripta.**
10. **In porrigentibus manus adiutrices ad fabricam ecclesiarum fratrum minorū iuxta possibilitatem suam: concessa est in articulo mortis remissio omnium peccatorum. ffo. 71. concessione. 184.**

Indulgentie: quo ad secula. Quarto. Fo. lxxxvij

C Item concessi sunt centū viginti anni pro qualibet re: quolibetq; beneficio que locis vel monasterijs fratrum minorum largiantur. ffo. 71. conce. 184.

11

C Ultra hoc: ppter communicationem privilegiorum fratrum predicatorū: sunt concessi amplius, 79. anni. Et in summa sunt ducenti anni: vno minus. Vide infra, §. 13.

Collectores.

C Sequuntur alie multe indulgentie concessę facientibus opera pietatis fratribus ordinis predicatorum: 7 eorum domibus.

C Porrigentibus manus adiutrices ad fabricas domus fratrum predicatorū: conceduntur ab Honorio, 3. anni, 25. dies, 120. a Clemente, 4. anni, 25. dies, 120. a Bonifacio, 8. anni, 25. et dies, 120. ab Innocentio, 4. anni, 25. dies, 120. ab Alexandro, 3. anni, 25. dies, 120. a Gregorio, 9. anni, 25. dies, 120. ab Urbano, 5. anni, 25. dies, 120. Alij pontifices in summa concesserunt annos, 40. et dies, 300.

12
Ex prinle 2
gus fra. pda
Pro fabrica
moasterioꝝ

C Sumantur simul anni, 218. dies, 42. b. ffo. iii. conce. 492.

C Dantibus elemosinas predictis fratribus: ad victum: vestitum: 7 alias necessitates graues ordinis: conceduntur a Clemente, 4. anni, 7. a Bonifacio, 8. anni, 7. ab Innocentio, 4. anni, 7. ab Alexandro, 4. anni, 7. a Joanne, 21. anni, 7. a Gregorio, 9. anni, 7. a Benedicto, 11. anni, 14. a Nicolao, 4. anni septē. ab Urbano, 5. anni, 14. C Sumantur omnes anni, 79. b. ffo. iii. concessione, 493.

13
Pro victu
libus.

C Facientibus missas 7 alia diuina celebrare a dictis fratribus in eorū ecclesijs conceduntur ab Honorio, 3. dies, 80. a Bonifacio, 8. dies, 80. a Clemente, 5. dies, 80. ab Alexandro, 4. dies, 80. a Joanne, 21. dies, 80. a Nicolao, 4. dies, 80. ab Innocentio, 4. dies centum, a Gregorio, 9. dies centum: ab Urbano, 4. dies centum. C Sumantur anni, 2. et dies, 248. Et numerando per dies: sunt fere mille dies, b. ffo. iii. concessione, 493.

14
Pro faciē
bus celebra
re missas.

Ioannes. 23. concessit benefactoribus ordinis predicatorum decem annos: 7 totidem quadragenas de iniunctis eis penitētijs. Et remittit eis iniurias patrum: 7 matris sine manu iniectione violenta: 7 omnia festa male obseruata: et omnia iuramenta falsa: sine dāno alterius. Et remittit sacerdotibus: et clericis in sacris ordinibus constitutis: qui ad exemplum aliorum manus porreperint adiutrices: quicquid in diuinis officijs: aut horis canonicis dicere omiserint: nunc ppter infirmitatem: vel per negligentiam: seu per defectus librorum, b. ffo. 94. concessione, 305.

15
Pro q̄bulla
ber bñfacto
ribus firm.

C Idē Ioannes concessit etiam de gratia specialiq; huiusmodi cōfratres: et germani ordinis possint sepeliri (tempore interdicti) in ecclesia: vel cimiterio: nisi fuerint excommunicati publice: vel nominatim: ibiq; diuina celebrare, b. ffo. 95. concessione, 306.

Pro clericis
secularibus.

C Supradicta concessio: quo ad sepelitionem confratrum: et germanorū ordinis fuit discussa: et ventilata in vniuersitate Salmantina: et fuit declaratus et determinatum per plures insignes doctores iuris peritissimos: debere solum intelligi de illis confratribus qui licet remaneant in seculo: et non mutent habitum seculares: tamen sunt: vel sunt oblati ordinis: et faciunt donationem inter viuos omnium bonorum suorum dicto ordini: reseruando sibi vsum fructum quādiuixerint: 7 non de alijs confratribus communiter vilitatis. Fundatur autem hec determinatio: et declaratio predictorum doctorum in, c. Et privilegia: de privilegijs libro, 5. decretalium. Qd capm ad litteram dicit: q; solum tales predicti confratres gaudeant ecclesiastica sepultura tempore interdicti: 7 non alij.

16
Sepultura.
Interdicti.

Collectores

Indulgentiæ: quæ ad seculares: Quarto!

17
Pro defunctis.

CYD EAD Joannes cõcessit: q̄ anime defunctorum p̄ quibus ordini. ⁊ fratribus eiusdẽ collata fuerit elemosina: admitterentur ad omnia beneficia: ⁊ suffragia: ⁊ ad omnes gratias totius ordinis. Et remittit eisdem benefactoribus septimam partem suorum peccatorum. B. ffo. 95. conce. 308.

CSequuntur alie plures indulgentiæ concessæ exhibentibus opera charitatis erga Carmelitanos: et eorum domos.

18
Ex p̄nit. fratru Carmel. Profabrica

Leo. 4. cõcessit xpi filii delibus domos ordinis Carmelitaru cõtractas rep̄rantibus. 7. annos: et. 12. quadrage. indul. Innocentius. 4. hanc indulgentiam duplicavit. Nicolaus. 5. hanc duplicationem duplicando cõcessit. Et sic sunt anni. 28. et quadrage. 48. B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et ffo. 112. concessione. 504.

19
Profabrica Pro v̄nib. ⁊ ornamento eccliaru.

Adrianus. 2. Stephanus. 5. Sergius. 3. Joannes. 10. et Joãnes. 11. Sergius. 5. et Innocentius. 4. deficientibus ecclias dicti ordinis vel pro fabricis ipsaru munerã dātibus: ac confratru dicti ordinis assumentib. ⁊ vel etiam vten filia: vasa: mapas: paramenta: aut alia ad cultu dei necessaria tributibus: vel ad ea habenda manus adiutrices porrigētib. ⁊ in morte legātibus: tertiã partẽ delictoru relaxarunt. Innocentius. 4. hanc peccatoru remissionẽ duplicavit Nicolaus. 5. iteru hanc duplicationẽ predictis benefactoribus duplicavit. B. fo. 107. Et ffo. 190. conce. 485. Et ffo. 112. conce. 505.

Cõfraternitas

20

Honorius. 10. et Nicolaus. 4. omnibus vere penitentibus: et manus adiutrices dicto ordini porrigentibus: omnũ peccatoru veniã polliciti sunt. C Innocentius. 4. et Nicolaus. 5. vnus post aliu hanc peccatoru veniã duplicarunt. C Honorius. 9. oibus manus adiutrices porrigentib. ordini predicto. 40. annos: et totidem quadragenas concessit de iunctis penitentibus. C Predicti vero Innocentius. 4. et Nicolaus. 5. vnus post alium: etiam de cõtos. 40. annos et quadragenas duplicavit eisde. C Benedictus. 10. oia a supra dictis antecessoribus concessa duplicavit. B. fo. 107. Et ffo. 190. concessione. 485. Et ffo. 112. concessione. 506.

Nota.

Epilogo sup̄scripta cu indulgen.

CEt sic in summatõ omnibus vere penitentibus: et manus adiutrices vt supra porrigentibus est concessa: et remissio omnium peccatorum: ⁊ adhuc duplicata. Et trecenti viginti anni: ⁊ totidem quadrage de iniunctis penitentibus.

CSequuntur nomina concessa facientibus opera pietatis fratribus et domibus ordinis minimorum.

21
Nota.

Iulius. 2. concessit: q̄ singule persone que fuerint ordinis minimoru fundatrices: seu cultrices: cu earu veritusq̄ seruis liberis: p̄creatis: ⁊ procreandis: omnibus ⁊ singulis eiusdem ordinis minimorum privilegijs: gratijs: immunitatibus: libertatibus: exemptionibus: indulgentijs: concessis: omnibus: ⁊ indulgentijs vti potiriet gaudere libere: ac licite valeant. B. ffo. 9. conce. 311.

CEx privilegijs fratru hospitalis sancti Joãnis hierosolimitani.

22
Cõfraternitas.

Alexãder. 4. et Innocentius. 3. ac Lucius. 3. et Gregorius. 9. successine sub eadem verboru serie concesserunt: vt quicunq̄ de facultatibus sibi ad eo collatis subuenerit fratribus hospitalis sancti Joãnis hierosolimitani: et in tam sancta fraternitate se collegã statuerit: eisq̄ beneficia persoluerit annuatim: septime partis iniuncte penitentie relaxationem consequantur. B.

Leo. 10. et Adrianus. 6. concesserunt omnibus et singulis christi delibus

Indulgentie: quo ad seculares: Quinto.

vere penitentibus et cōfessis: qui ordinis sanctissime trinitatis et redēptionis cap-
 tinorum: tā virozū q̄ monialium: in regnis Castelle, Legionis, et Granate confite-
 ecclesias illis anni diebus quib⁹ pctōrū remissiones et indulgentie per eosdē ffr̄es
 cōsequēbātur visitauerint: Ac qui deuotiōis seruoze ducti in habitu ordinis san-
 ctissime trinitatis et redēptionis captiuozū h̄mōi decesserint: Aut eozū corpora
 sep̄: cadānera dū ab hoc seculo migrauerint in eccl̄iis monasteriozū ordinis pre-
 dicti sepelire ordinauerint: Seu de pprijs bonis p redēptione captiuozū aliquā
 pecunie q̄ritate per ministrū prouinciale dicti ordinis p tēpore erisente designā-
 das erogauerint: Aut etiā qui scapulariū eiusdē prefati ordinis de manu alicuius
 illius prelati: etiā absq̄ alicuius voti emissiōe susceptū detulerint: Necnon vtriusq̄
 q̄ serus eiusdē ordinis fratrib⁹ (germanis nuncupatis) vt oēs et singulas indul-
 gentias: et pctōrū remissiones fratrib⁹ predicti ordinis sanctissime trinitatis cō-
 cessas: cōsequatur: ac suffragiozū ipsius monasterijs p tpe factorū participes fiāt.
 B. Habetur latius supra in dictione Cōicatio priuilegiozū. §. vitimo.
 C. Hec decipularis lecto: credēdo prefatā concessiōe extendi ad indulgentias ple-
 narias: q̄ h̄mōi plenarie nūq̄ intelligūtur concessē nisi de ip̄is fiat expressa mē-
 tio: prout in regulis cancellarie apostolice continetur.

Particula-
 ris. p regnis
 castelle: legio-
 nis: et granate.
 Habitus.

Sepultura.
 Eleemosina

Habitus.
 p 20 germa-
 nis hospitā-
 bus fratrib⁹.

Collectores.

Indulgentie quas lucrantur audientes ver- bum dei a fratribus minoribus.

Alexander. 9. concessit audientibus predicationes fratrum
 minorum quindecim annos induigen. b. ffo.
 260. concessione. 649.

Alexander. 4. concessit: vt fratres minores in quibuscūq̄
 eccl̄iis: vel locis eos predicare contige-
 rit possint dare suis auditoribus indulgen. quadraginta dierum,
 b. ffo. 260. concessione. 654.

C. J. D. E. N. D. Alexander cōcessit accedētibus ad eccl̄ias fratrum mino. causa au-
 diendi sermones: vel missas quocūq̄ tēpore: p qualibet vice indulgentiam centū
 dierum. B. fo. 24. Et ffo. 108. conce. 231. Et. b. ffo. 108. cōce. 437.

C. J. D. E. N. D. Alexander et Nicolaus. 5. et Innocentius. 4. et Nicolaus. 4. ac Be-
 nedictus. 11. concesserunt venientibus ad eccl̄ias fratrum minorū tēpore quadra-
 gēsimē feriā. 2. et. 4. et. 6. quando ibidem predicatur indulgentiam centū trigin-
 ta: et octo annorum: met ducentozum et duozum dierum. b. ffo. 108. conce. 439.

Olemons. 4. vt testatur Joannes. 22. concessit: q̄ fratres minores predi-
 cantes extra domos suas possint concedere auditorib⁹ suis.
 80. dies indulgentie. In domibus vero suis: vltra prefatas indulgētias. 100. dies.
 B. fo. 24. Et ffo. 108. conce. 231. Et ffo. 108. conce. 445. C. Vide infra post. §. 6. epi-
 logationem omnū que possunt lucrari audiendo sermones fratrum.

Sequuntur concessa audientibus sermones fratrum ordinis predicatorū.
Venientibus communiter ad sermones annuales audiendos ad lo-
 ca fratrum predicatorum: conceduntur ab Honorio. 3. Ex r̄uine.
 dies. 100. a Bonifacio. 8. dies. 100. ab Alexandro. 3. dies. 100. a Gregorio. 9. dies
 100. ab Innocentio. 4. dies. 100. a Benedicto. 11. dies. 200. ab Urbano. 5. dies.
 100. ab Alexandro. 5. dies. 100. C. In summa autē sunt anni. tres. et dies duo. b.
 ffo. 111. concessione. 426.

Abissa.

Pro qua
 dragēsimā
 Nota.

Collectores.

Ex r̄uine.
 supra. pdy.

Indulgentie: quō ad secularēs: Sexto.

Collectoz.
Epilogo
concessionū
prescriptaz.

Epilogādo omnes suprascriptas concessiones: resolutio est ista: q̄ fratres prefati quando cūq̄ predicant in suis domibus quocūq̄ die anni: possunt concedere suis auditoribus. 18. annos. et. 322. dies. Et numerando per dies sunt septē millia et. 72. dies. Sed quando alibi predicant: possunt concedere decem et octo annos: et ducentos: ac. 22. dies. Et numerando per dies sunt sex millia et nongenti septuaginta duo dies. Attamen quando predicant tēpore quadragesimali in domibus suis: feria. 2. et. 4. ac. 6. possunt cōcedere vltra p̄dicta centū triginta et octo annos: ac ducentos et duos dies. Et in summa sunt in prefatis ferijs. centū quinquaginta sex anni: et quingenti viginti quatuor dies.

Indulgentie quas possunt lucrari in secularibus ratione habitus predictorum fratrum. 6.

1
Sepultura.

Remens. 4. concessit morientibus cum habitu fratrum minorum, et qui cum eo elegerint sepeliri: remissionem tertie partis omnium suorum delictorum. b. ffo. 260. conce. 658.

2
Sepultura.

Nicolaus. 3. concessit omnibus qui moriuntur cum habitu fratrum minorum, et qui cum eo elegerint sepeliri: remissionem tertie partis omnium peccatorum suorum. b. ffo. 260. conce. 661. Alias habetur: q̄ est remissio quarte partis. b. ffo. 108. conce. 447.

3

Urbanus. 5. concessit similiter indulgentiam remissionis tertie partis peccatorum illis qui moriuntur cum prefato habitu fratrum minorum. b. ffo. 261. concessione. 670. Alias habetur: q̄ concessit remissionem quarte partis. b. ffo. 109. concessione. 458.

Collectoz.

Circa prefatas concessiones habitus: in summa autentica superius allegata reperitur absq̄ nominatione pontificum sequens concessio.

4

INTER cōcessa est sepultis in nostris cemeterijs: et morientibus in habitu fratrum minorum. quarta pars peccatorum: a quattuor summis pontificibus. ffo. 71. concessione. 183.

5
Pro monia
liv. 9. s. Clare

Alexander. 6. concessit: vt mulieres suscipiētes ante mortē: vel post mortem habitum sancte Clare: habeant talem relaxationem peccatorum: qualem habent viri pro habitu fratrum minorum. o. ffo. 70. concessione 176. Et ffo. 99. concessione. 368.

6
Indul. ple.

Leo. informatus de predictis concessionibus circa habitum fratrum minorum: confirmavit eas: ac de nouo cōcessit: et ad hōi gratias suam portionem addidit: concedens q̄ morientes in dicto habitu cōsequantur indulgentiam plenariam. O. ffo. 61. concessione. 185.

7
Indul. ple.
Pro terra.

INTER cōcessa Leo iterum confirmavit cōcessiones supradictas: et addidit: q̄ tam morientes: et sepeliendi in dicto habitu: q̄ morientes et sepeliendi in habitu fororum tertie regule eiusdem sancti francisci: sub obedientia ministrorum generalis: et prouincialium degentium: consequantur indulgentiam plenariam omnium suorum peccatorum. O. ffo. 62. concessione. 201.

8

INTER cōcessa Leo declarauit: iustificere habitum predictum petere: ac super se vsq̄ ad mortem habere: ac in eo sepeliri: etiam si ante mortem non induatur. O. ffo. 60. concessione. 183.

9

Ioannes. CEx privilegij fratrum predicatorum. 23. omnibus christi fidelibus osculantibus habitū ordinis san-

Indulgentie: quo ad secula. Sexto. Fo. lxxxix.

eti dicit: seu fratru ordinis predicatoru quinqz annos: ⁊ totam quadragenas de iniunctis penitentijs relaxavit. b. ffo. 95. conce. 307. Et numerando per dies sunt duo millia: et. 75. dies. Et autem lucrantur osculantes habitum fratrum minoru: ⁊ alioru mendicantium: ratione cōicationis privilegiorum.

Pro oscula
rib⁹ habitus
fratrum.
Collecto: 9

Et privilegij fratrum Augustinensium.

Leo. 10. concessit: qd viri ⁊ femine deferentes zonā fratru sancti Augustini datam ab aliquo prelato eiusdem ordinis ad hunc finem: lucrari possint indulgentias predictis fratribus concessas. b. ffo. 122. conce. 356.

10

C J D E I D Leo extendit prefatam concessionem ad illos qui detulerint chordas sancti francisci: datā similiter ab aliquo prelato ordinis minoru: vt supradictum est de zona sancti Augustini.

11

C Hec concessio non est impressa in libris privilegioru: sed absqz dubio fuit im-
petrata ad instantiā Reverendissimi cardinalis sancte Crucis bone memorie.

Collecto: 9

Et privilegij ordinis sancte Trinitatis.

Leo. 10. et Adrianus. 6. decedentibus in habitu ordinis sanctissime Trinitatis: aut scapulariu dicti ordinis de manu alicuius illius prelati: etiā abiqz alicuius voti emissionē suscipientibus et deferētibz in regnis Castelle. Legionis: et Bhanate consistēti. concesserunt omnes ⁊ singulas indulgentias ⁊ peccatorum remissiones fratribus predicti ordinis concessas: put latius habetur in dictione Cōmunicatio privilegiorum. §. ultimo. et supra: Indulgentie quo ad seculares. 4. §. 23.

12

Indugētie imperrate a fratribus minoribus

pro secularibus in fauorem Conceptionis immaculate virginis Marie domine nostre. 7.

Acro sanctum concilium Basilicē: cunctis xpi fidelibus vere penitentibus et cōfessis: in die festivitatis conceptionis ineresentibus missarum solēnis: centum: panis autē vel secundis vespers totidē: et non vero verbi diuini de eadem festiuitate. 30. dies de iniunctis tibi penitentijs relaxavit. b. 10. 42. Et ffo. 40. concessione. 45.

13

Sirtus. 4. statuit ⁊ ordinauit: qd omnes et singuli christi fideles vtriusqz sexus qui missam: ⁊ officium festi Conceptionis beate Marie virginis: cuius initium est Sicut lilium inter spinas tē. in festo euidem Cōceptionis deuote celebrauerint ⁊ dixerint: aut illius horis canonicis intererint: quocūqz id fecerint: eādem prout indulgentiam: ⁊ peccatoru remissionem consequantur: quā Urbanus. 4. et Martinus. 5. et alij Romani pōtiffes concesserunt illis: qui missam: officium: ⁊ horas canonicas in festo corporis Christi a panis vespers et per illius octauā (iuxta Romane ecclesie institutionē) celebrant ⁊ dicunt: aut missa: ac officio: ⁊ horis hmoi intererint. B. ffo. 115. conce. 252.

2

C Hec indulgentie vt colligitur ex quadā bulla Eugēti. 4. que habetur. b. ffo. 137. Collecto: 8. sunt in summa. Pro matutinis: ⁊ vtriusqz vespers diei festi: ⁊ missa quadrāgenti dies. Pro reliquis horis: hoc est pro qualibet ipsarum: centū sexaginta. Et in quibuslibet octauarū diebus pro singulis matutinaliū: missarum: ⁊ vespers: ducenti dies. Sic pro reliquis horis: octoginta dies. Item sequētibz processiones: ac missas deuote celebrantibus: tam in festo: qz in octauarum dieb⁹ missas.

Processio
nes.
missas.

Indulgentie: quoad secu. Septimo: et Octavo

Coicase,

pro pace: ac tranquillitate ecclesie: ac sacramenti in festo binōi sumentib⁹ ⁊ conce-
duntur ducenti dies indulgentie. Et hoc ultra indulgentias supra postas: ⁊ con-
cessas per conciliū Basiliense. §. 1.

**Particula-
tis p regnis
Castelle,**

Iulius. 2. concessit omnib⁹ xp̄i fidelib⁹ vere penitentib⁹ ⁊ confessis: in re-
gno Castelle constitutis: qui imaginē beate M^{ar}ie virginis ⁊ ei⁹
filij (quā moniales ordinis sancte conceptionis in scapulariorū ⁊ hominis in pe-
ctore deferre consueverūt) detulerint: ⁊ nonies salutationē angelicā deuote recita-
uerint: similes ⁊ proxius eisdem indulgentias consequantur: quas cōsequerētur ⁊
consequi possent si decies salutationē angelicā in honorem decē virtutū eiusdem
beate M^{ar}ie virginis recitarent. b. s. ffo. 89. conce. 254.

Collector,

Clao: andū est: q̄ ad lucrandū prefatas indulgentias nō oportet recipere ab ali-
quo in signa: nec illa deferre: sicut p lucrandis indulgētijs de decem M^{ar}ie mariaz
licet aliqui aliter opinentur.

4

Leo. 10. concessit: q̄ viri deserētes imaginē cōceptionis beate virginis: et
mulieres scapulariū eiusdē ordinis cū predicta imagine: eisdē gra-
tias obtineāt ⁊ cōsequantur quas cōsequantur ⁊ cōsequi possunt deserentes chor-
dam fratrum minorū: ⁊ corrigiā sancti Augustini. O. s. ffo. 61. conce. 188.

Indul. ple,

Clao: Ad Leo cōcessit intutu immaculate conceptionis beate virginis nōnul-
las alias indulgentias: ⁊ magnas valde. Sed q̄ iste sunt pro fratribus mi. ⁊ mo-
nialibus ⁊ alijs religiosis qui eorū privilegij gaudēt: et non p secularib⁹: ideo
non ponuntur hic. M^{ar} habentur tamen supra in dictione Indulgentie plenarie quo-
ad fratres. §. 18. et. 19.

Indulgentie quedam etiam pro secularibus

obt. a. te a quibusdam fratribus minoribus. 8.

**Pro parēti-
bus fratru.**

Alexius. 3. cōcessit plenariā indulgentiam pro patrib⁹: ⁊ ma-
tribus omnium fratrum minorū: presentium: et futurorum.
Et s. ffo. 101. concessione. 397.

Collector,

Clao: andū est: q̄ post concessionē suprascriptā: posita sunt ibidē
immediate sequentia verba. Et sic quilibet pater ⁊ mater fratris mi. potest in ar-
ticulo mortis eligere cōfessorē idoneū qui eū absoluat plenarie a culpa ⁊ pena de
omnib⁹ peccat⁹ suis. Nec ibi ad litterā. Circa q̄ quidē oportet aduertere: q̄ vt pa-
tet ex tenore ipsoꝝ: nō fuerūt: nec sunt verba de corpore cōcessionis: sed pot⁹ bene
sunt: et apparet: q̄ sint addita velut glosa declarativa ab aliquo fratre modicū
sciēti. Si etiā predicta clausula esset de corpore cōcessionis: nō diceretur in princi-
pio eius. Et sic ⁊ c. sed vt sic ⁊ c. possit ⁊ c. Qd autē qui prefatā clausulā addidit fue-
rit indoc⁹: p̄t ex hoc q̄ pro eodē sumpsit indulgentiā plenariā: ⁊ absolutionem
plenariā a pena ⁊ culpa: q̄ tñ sunt valde diuersa. Itā indulgentia plenaria scdm
doctores solimodo refertur ad penā: ⁊ nō ad culpā. Est etiā indulgētia: quedā re-
missio pene debite p pctō post contritionem habitā de ipso: vt colligitur extra de
penit. ⁊ remissio. Quod autē. Vel indulgentia est pene relaxatio: quā quis iuste pro
culpis pprijs facere debuisset: de thesauro ecclesie ad diuinā iusticiā persoluēdas
sumpta. Id est tā saluari supradictū dicendo: q̄ cū in articulo mortis nō sit ca-
sator: a quo etiā per prefatū privilegij poterit sibi cōcedi indulgentia plenaria.

Nota,

Indulgentie: quo ad seculares: Octavo. Fo. xc.

Et sic absoluetur a culpa et pena.

Sixtus. 4. vniuersis et singulis christi fidelibus dicentibus qualibet die ad bonorum dei et beatissime virginis Marie toties angelicam salutationem quot sunt ps. in psalterio Dauidico: videlicet centies: et quinquagesies: proponendo orationem dñicam singulis decem salutationibus angelicis: concessit pro qualibet vice qua sicut dictum est orauerint: pro qualibet quinquagesima predictarum quinque annos: et totidem quadragenas indulgentie. B. fo. 135. conce. 299.

Pro sectantibus psalterium seu rosarium b. virginis.

Supra scripta indulgentia in psalterio beate virginis: est eadem et quam fratres ordinis predicatores publicant: et de qua faciunt confraternitatem sub nomine rosarii ciuicis beate virginis. Attamen vt patet ex litteris Sixti non fuit concessa ad instantiam huiusmodi fratrum: sed ducis et ducisse Britanie qui impetrauerunt hanc indulgentiam pro omnibus fidelibus. Nec opus ad lucrandum prefata indulgentia vt recipiatur quis in confraternitate supra nominata rosarii: put aliqui opinantur. Credibile est esse tamen postea si res predicatores obtinuerint ampliores remissiones super hoc: ac etiam auctoritatem ad instituumdum confraternitatem.

Collectores.

Nota.

Innocentius. 8. concessit quod procuratores fratrum misericordium substituti liberi: parentes: fratres: sorores: et uxores eorum possint puniri indulgentias stationum: et alias fratribus concessas dicendo in ecclesijs predictorum fratrum quinque. Pater noster et totidem Ave maria pro felici statu Romane ecclesie. o. fo. 65. et ff. 70. c. c. 172. et ff. 99. conce. 367.

Pro syndicis fratrum.

Alexander. 6. concessit dicentibus coronam virginis cum genuflectionibus consuetis: illas indulgentias quas habent dicentes orationes pietatis: cum oratione dñicam: et Salve regina. o. ff. 92. conce. 372.

Leo. 10. ad instantiam cuiusdam fratris inuonauit indulgentiam versum qui dici solent coram imagine pietatis. Quam indulgentiam populorum fides tenet a sancto Gregorio fuisse concessam. Et casu quo non esset: illa de nouo concessa sit. Addidit etiam sequentem versum. O dñe Iesu xpe adoro te ad iudicium progredientem: infos ad paradysum vocantem: peccatoresque dñatē: deprecor te vt tua passio liberet nos ab illis penis. Amen. o. ff. 91. c. c. 264.

De verbis sancti Gregorii

Aduertit quod in hac concessione non fuit expressum quanta sit huiusmodi indulgentia: nec additum est aliquid a prefato Leone: put aliqui falso publicant et asserunt: sed solum concessit de nouo quicquid erat concessum: sine ulteriori applicatione. Et ego qui hec collegi: scio ita esse: quia vidi et legi concessionem predictam in registro quod habetur in Rome in sacro conuentu de Araceli.

Collectores.

Idem Leo ad instantiam cuiusdam fratris inuonauit concessit: quod omnes tam fratres quam seculares dicentes. Pater noster cum totidem Ave maria pro existentibus in peccato mortalium: in qualibet vice consequantur remissionem tertie partis suorum peccatorum: quia hoc est opus maxime charitatis. o. ff. 94. conce. 300.

Pro existenti in peccato mortalium.

Idem Leo concessit: quod dicendo semel in die quinque. Pater noster et Ave maria in honorem seu memoriam quatuor plagarum christi: et quinque precipue dolorum virginis Marie: consequantur indulgentiam decem millium dierum: et totidem annorum. b. ff. 89. concessione. 258.

De quatuor plagis christi

Idem dicentibus duodecim Ave maria: promittendo unum. Pater noster in honorem duodecim excellentiarum virginis Marie: date sunt indulgentie duodecim mille dierum.

Collectores.

Idem dicentibus unum Ave maria qui audiuit pulsum ad horas canonicas: qui sit septies in die: dantur septem millia dierum indulgentie.

De horis canonicis.

Indulgentia.

10 **DE** HOC diebus p qualibet hora diei naturalis vni Ave maria: datur mille dies indulgentie. Et sunt in summa p omnibus viginti quattuor horis diei et noctis: viginti quattuor millia dieru indulgentie.

11 **C**onfirmatio omnium indulgentiaru Collectoz. **Alemes.** 7. confirmavit omnes indulgentias 7 remissiones peccatorum contentas 7 annotatas in libris privilegioru fratrum minorum: illasq; etiã de nouo concessit. o. C. Hoc est intelligendũ de cõcõntis in libris impressis vsq; ad datam cõcessõnis: q̄ fuit anno dñi 1527.

Sequuntur nonnulla notabilia circa prefatã

indulgentiaru materiã: et quorãdam dubioꝝ deci siões: icũ dignissima: ex dictis sacrorum doctoru in. 4. senten. dist. 20. et Cardinali de turre cremata in. c. Ad censurã. de penitentijs. et remis. di. prima. et Abulẽ. super. 16. c. Ad artibe: ac felinũ in sermone. Hodie mecũ eris in paradiso: 7 Laetianũ tac florentinum: aliosq; summatas: collecta.

Primum notabile.

Primũ notabile est de excellentia 7 valore indulgentiaru. Circa quod Laetianus in tractatu indulgentiaru. q. 12. querit. Utrũ dare operã ad acquirendas indulgentias sit imperfectionis? Et post argumenta: subdit. Ad huius evidentia sciendũ: q̄ indulgentiaru fructus p̄prius est satisfacere diuine iusticie: quo ad penam tẽporale p̄prijs peccatis debitã: et penis christi 7 sanctoru: secũdũ traditio. nem ecclesie Romane: vt patet in extrauaganti Clementis. 6. et multoũ Romanorum pontificũ apostolicis litteris. Hac suppositione facta: consequenter dicendum est: q̄ quũ actus iste qui est satisfacere per aliũ: non sit ex suo genere malus (nullam enĩ deordinationẽ importat: nec habet imperfectionẽ morale annexam: quoniã cum feruenti charitate: 7 p̄optissima voluntate per seipsum satisfaciendũ fiat: q̄ tali modo. s. per sanctoru penas velit satisfacere: 7 nihilominus operib; sanctissimis tãto magis intendere: q̄to liberior a debita pena: 7 gratior esse debet ppter hoc cumulatu beneficiũ) sed est actus de genere bonoru moralũ. Est. n. appetitu recto appetibilis: vt pote ablatiuis impedimentoꝝ ad celestẽ patriã. Nam pene peccatis debite: impediunt ingressum ad eternã beatitudinem. Unde tantũ oportet animas in purgatorio morari: donec erolitis penis omnibus debitis p suis peccatis: libere ab omni malo peneoim bonoru aggregatione perfectũ statum assequantur. C. Nec solum est moraliter bonus: sed etiã meritorius: si fructuosus est: quoniã non nisi existentibus in charitate indulgentie prosunt: vt ipsa concessõnis forma monstrat dicendo: vere penitentibus. Omnes autẽ actus humanos ex charitate pcedentes: meritorios esse constat. C. Nec solum est meritorius eterne vite: sed consonus etiã perfectis viris: qm̄ continue inspirãtib; ad celestẽ patriam: 7 cupientibus dissolui: et esse cũ christo: consonãt oĩa recta acceleratina celestis ingressus. Constat autẽ erolutionẽ penaru debitaru pro peccatis: acceleratiuam esse celestis itineris: qm̄ impedienda ingressus ad felicitatẽ tollit. Omni igitur ex parte apparet: q̄ dare operã indulgentijs: est actus cõis perfectis et imperfectis in charitate constitutis: si penis adhuc pro peccatis suis obnoxũ sunt. C. Et confirmatur: q̄ omnibus q̄tũcũq; perfectis conuenit dicere cotidie: dimitte nobis debita nostra. In quoz numero constat esse debitu; pene pro peccatis. Quod autem consonat petere: consonat 7 querere. Consonat igitur etiã perfectis querere debitũ pene p peccatis suis debite: et solui per satisfactoria opera christi 7 sanctorum. Et q̄ tã perfecti q̄ imperfecti: tam sani q̄ in firmitã morituri q̄ diu

Nota.

vicitur in charitate constituti: rei possunt esse alicuius pene temporalis pro iustitia
 etione inorum actualium peccatorum: ideo nullus excipitur a fructu indulgentia
 rum: qui voluerit earum particeps fieri. **R**arior videntur esse adeo satisfactores
 per seipso: qui non egeant indulgentijs. Qui tamen tutius agunt si per indulgē
 tias etiam a debitis se absolui curant. **H**ec Laictanus. **C**uo vero ad q̄ritatē
 satisfactionis prefate: est notandum: q̄ cum quis indulgentiam plenariam p̄me
 ritur: omnis pena pro peccatis debita remittitur illi. Cum autem indulgentiam
 tertie vel quartę: seu alicuius partis consequitur: t̄m̄dem de penis debitis remit
 titur q̄rtam sonat. Et cum certus numerus dierum vel annorum indulgentie con
 ceditur: tantum remittitur q̄rtū remitteretur si totidem dieb? vel annis in presen
 ti vita penitentiā egisset. **E**t notandū: q̄ cū conceditur indulgētia tot dierum vel
 annorū de iniunctis penitētijs: dicunt aliqui doctores: presertim Laictan? in tra
 ctatu indulgentiarū. q. 2. q̄ non remittitur nisi q̄rtū correspondet penitētie impo
 site per cōfessorē. Ita q̄ si cōfessor non imponit aliquos annos vel dies peniten
 tię: nihil operabitur illa indulgentia: nisi si in cōcessione diceretur: etiā de non iniun
 ctis sed iniungendis: seu a quomodolibet debitis: q̄ iniuncta penitētia: est p̄nci
 palis ⁊ sola materia indulgētie s̄m sacros canones intellecte. **V**erūtū florentin?
 et **L**ardi. de turre cremata: ⁊ sanctus **T**homas: et multi alij dicunt intelligi debe
 re etiam de non iniunctis. Ita q̄ h̄mōi indulgētia remittit eorūdem q̄rtam de
 huisset imponi a confessore: si ad tantam protenditur concessio. **U**nde sequitur:
 q̄ si alicui imponatur penitentia seruandi vel aliquid aliud faciendi tot diebus:
 et ille lucratur indulgentiā totidem dierum: non tenebitur ad faciendum tale pe
 nitentiā: sicut cōfessor penitenti ad hoc licentiam nō dedisset. **I**ta bilominus t̄m̄
 doctores consulunt vt penitentia imposita impleatur: q̄ hoc est tutius: presertim
 cum vit possit quis esse certus: q̄ lucratus sit indulgentia. **U**napropter: licet ali
 qui dicant: q̄ illi cui indulgentia plenaria conceditur: non est opus imponere ali
 quam penitentia: bonum est tamen q̄ imponatur: ⁊ adimpleatur. put̄ n̄dē docto
 res consulant. **N**otandū etiam: q̄ quando in concessione indulgētie dicitur: de
 peccatis de quibus fuerit quis corde contritus ⁊ ore confessus: virtute huiusmo
 di indulgentie nō remittuntur peccata: de quibus nondū contritus nec confessus
 est: licet faceret reliqua omnia pro consequitione indulgentie requisita. Sed solū
 remitterentur illa de quibus aliqui contritus et confessus est. **I**tem, notandum:
 q̄ quando in concessione indulgentie d̄r q̄ vere penitentes et confessi possint pro
 mereri talem remissionē peccatorum: intelligitur etiam de oblitis ⁊ ignoratis: de
 quibus sufficit contritio generalis cū proposito confitendi quando ad memoriā
 seu noticiam venerint. **S**i tamen concessio dicat: de quibus fuerit corde contritus
 et ore confessus: non se extendet ad ignorata: ⁊ oblita: secundum communem opi
 nionem. **A**ramen florentinus: ⁊ **L**ardi. de turre cremata tenent: q̄ si penitens se
 cit debitam diligentiam ad cognoscendum ⁊ memorandū sua peccata: talis est ve
 re contritus ⁊ confessus etiam de ignoratis ⁊ oblitis: propter generalem contri
 tionem. ⁊ voluntatem cognoscendi ⁊ confitendi quam de illis habuit. **A**c per cō
 sequens omnium illorum sicut ⁊ aliorum consequetur remissionem. **S**imiliter
 est notandum: q̄ si in concessione indulgentie dicatur: vt quis possit eligere con
 fessorem qui ei concedat aliquam indulgentiam: nuncq̄ illam consequetur: nisi pre
 fato modo ei concedatur. **V**idetur tamen: q̄ cōfessor possit huiusmodi indulgē

Indulgentia.

etiam concedere absq̄ confessione sacramentali: premissa tantum confessione gē
neralitudo tamē coneratur: et proponat confiteri tēpore determinato ab ecclia.
Et dicit florentinus: q̄ in huiusmodi casu si de sit persona ecclesiastica ad conce
dendam indulgentiam prefatam: posset illā tempore necessitatis concedere perso
na secularis. De quo habetur simile in excomunicato: qui in casu necessitatis abs
solui potest per secularē ab excomunicacione: quia istud non spectat necessario
ad ordinem sacerdotalem seu clericalem: sed solum ad iurisdictionem: qua potest
etiam secularis vti. ¶ Notandū est etiam: q̄ si in concessione indulgentie dicitur
absolute: q̄ visitaverit aliquem locum: et manus porrexit adiutrices cōsequa
tur talem indulgentiam: debet intelligi sic: q̄ unusquisq̄ largiatur iuxta suā quali
tatem: seu possibilitatem: scilicet q̄ dives ac potens visitet huiusmodi locum, be
ne associatus: et conferat largam elemosinam. Tamen sancti Bonaventura et
Thomas: ac Durandus tenent: q̄ licet sic non faciat: lucrabitur magis q̄ facien
do aliud opus con si mile vbi non est indulgentia concessa. Sed Ostiensis dicit: q̄
faciendo illud quod iungitur ad promerendam indulgentiam: licet non secundū
qualitatem sue persone: lucrabitur plene indulgentiam concessam. Veritamen
quando determinatur q̄ntitas que debet dari ad lucrandum indulgentiam: vt di
cendo: quicunq̄ dederit vnum denarium. Et tunc ita bene lucrabitur indulgen
tiam dives ac potens largiendo vnum denarium dumtaxat: sicut pauperculus
dando alium denarium. Ac similiter ita bene lucrabitur indulgentiam existens
Romē: sicut qui a finibus terre illuc perrexit. Tamē quo ad premium: amplius
meretur et lucratur qui in prefato casu magis laboravit vel expendit. Et intantiz
est verum supradictum: q̄ si quis propter paupertatem vel infirmitatem nequit
facere illud quod in concessione indulgentie imponitur: q̄uis ex toto corde vellet
facere: non lucrabitur huiusmodi indulgentiam: quia in hoc voluntas pro facto
non reputatur: prout in alijs. Dicunt tamen sancti Bonaventura et Thomas: q̄
talis voluntas est magni meriti ad lucrandam premium essentialē. ¶ Insuper no
tandum: q̄ quando in concessione indulgentie dicitur: q̄ datur seu conceditur
per modum suffragij: prout fit cum indulgentia refertur ad defunctos: talis con
cessio vel indulgentia taliter concessa: est eiusdem valoris sicut alia que absolute
conceditur quo ad viuentes. Ita q̄ tantundem valent decem dies indulgentie vel
anni cōcessi per modum suffragij pro aliquo defuncto: sicut valent totidem con
cessi pro aliquo vivente quando absolute conceduntur. Nam tantum diminuitur
vni de pena debita: sicut alteri. Omisissis. n. erroribus iam reprobatis: qui cir
ca hoc exortī sunt: hec est veritas determinata: q̄ papa potest communicare
vel distribuere thesaurum ecclesie defunctis in purgatorio existentibus sicut et
viuentibus: aut tanq̄ subditis: vel tanq̄ amicis: absq̄ aliqua differentia in va
lore: prout sope facit. Dicere autem oppositum: esset resistere ecclē sic: vt inquit
Gabriel in Lanone. Et idem dicit Consultatorium errorum.

¶ Item notandum: q̄ secundum sanctam Thomam mediante voluntate qua
mouetur homo ad causam propter quam cōceditur indulgentia: se disponit am
plius ad gratiam: q̄ cum exercitio aliorum actuum bonorum. Et cum illa pro
ficat plurimum ad vitandum peccata. ¶ Aduertendum tamen: ac notandum: q̄
non obstante dicto supraposito immediate: dicit idem sanctus Thomas: q̄ re
ligiosi existentes in suis monasterijs: promerentur amplius q̄ discurrendo ad

hora

peregrinando ad lucrandum indulgentias. **C** Dicit etiam idem sanctus Thomas: q̄ licet alia bona opera pro sint existenti in peccato mortali vt deus illuminare dignetur illum: ac de peccato exeat: sed indulgentie non prosunt tali: quia iuxta intentiones concedentis: in illo locum non habent. Unde pro tempore quo quis manet in peccato: plus confert communicatio bonorum operum aliorum: que fit per litteras fraternitatis prelatorum ordinis: seu alias: q̄ prosunt indulgentie. **C** Notandum est etiam: q̄ secundum Alexandrum de hales et sanctum Bonaventuram: indulgentie sunt de nobilissimis et efficacissimis suffragijs. **E**t addit Gabriel: q̄ non est certior modus ad liberandum animas a purgatorio. **E**t florentinus dicit: q̄ indulgentie sunt valde vtilis peccatoribus. Idemq̄ dicit sanctus Thomas vbi supra. **C** Dicunt similiter florentinus ac felinus: q̄ tenere pertinaciter q̄ indulgentie non valent: aut q̄ papa non possit concedere indulgentiam plenariam: est heresis. **C** Est insuper notandum: q̄ inter indulgentias plenariam et Iubilannam: nulla penitus est differentia: vbicūq̄ concedatur: prout tenet felinus vbi supra. **E**t vt ex tenore bullarum liquido patet.

Hors.

C Igitar propter omnia supradicta: nullus omittere debet lucrari indulgentias omnibus vijs quibus poterit: presertim quia nemo potest scire indubie quando vel per quā viam lucratur: cum secundum sacram scripturā nemo sciat vtrum odio vel per quā viam dignus sit. Item quia semper cōtrahimus noua debita. **E**t quia dato casu q̄ indulgentie non essent opus ad satisfaciendum pro penis debitis: tamen multum conferunt pro acquirendo premio essentiali. **E**t insuper quia licet quis non possit applicare alijs indulgentias sibi concessas: nisi ad hoc specialem concessionem habeat: prout fratres minores ad applicandum defunctis habent: tamē quilibet potest opus bonus quod pro assequenda indulgentia facit: alijs applicare. Sicut qui vadit Romam aut Hierosolimam: potest meritis sui laboris cui maluerit applicare: et indulgentias pro seipso lucrari.

Secundum notabile est de ijs que concernunt auctoritatem seu potestatem concedendi indulgentias. Circa quod sciendum: q̄ indulgentias possunt dare: non solum papa: vt in precedenti notabili dictum est: sed etiam episcopus: ac eorum superiores: et ipsorum vices gerentes per cōmissionem vel prescriptionem. **E**t sic fratres predicantes concedunt indulgentias audientibus eorū sermones. **A**c similiter confessores q̄ eis cōmittitur per aliquam bullam: vel alias. **A**li ter: n. secundum aliquos doctores: presertim Abulensem super. 16. c. Ad dattbei: nequeunt confessores aliquas indulgentias cōcedere. Quibus contrarium tenent summa Angelica et Rosellari: doctores ab eis allegati. Quibus adberendo vsq̄ q̄ semper sacerdos in sine absolutionis dicat. **E**t concedo tibi oēs indulgentias quas concedere possunt: in q̄ntū auctoritas mea se extendere potest. **C** Cardinales vero si non sunt ep̄n̄s possunt sibi iura concedere aliquas indulgentias. **I**nhibito minus tñ cas cōcedunt: aut ex cōsuetudine: vel ex particulari p̄uilegio. **E**t q̄ ad ep̄s pertineat cōcessio indulgentiarū: habetur in. c. Accedētib⁹: de excessib⁹ prelatorum. **C** Est autē circa supradicta notandū: q̄ aliqui prelati habētes auctoritates concedēdi indulgentias: presertim papa: cōcedunt aliquas indulgentias per semetipsos: vt dicēdo. Qui talē ecclias visitauerit: aut toties dixerit: Pater noster: vel Ave maria et lucratur tot dies indulgentie. **E**t tunc ad lucrandum tales indulgentias: non est opus q̄ confessor aliquid faciat. **S**ed si est in statu gratie: vel

Secundum notabile.

m. iij

Indulgentia.

conteritur de peccatis cum proposito contitendi illa tempore ab ecclesia determinato: facit inunctam pro consecutione indulgentie: lucratur illam. Sic tenet Abbas in. c. Omnis vtriusq; serus: de penit. et remi. Et doctores in Clementina prima: de reli. et vene. san. Aliquando vero prelati non concedunt indulgentias per seipso: sed committunt alijs vt concedere possint. Sicut concessum est: qd predicantes fratres possint suis auditoribus certos dies et annos indulgentie concedere. Et tunc nisi predicator faciat concessionem: nullam indulgentiam lucrantur audientes. Ac similiter quando confessoribus electis per bullas vel confessionalia datur facultas concedendi indulgentiam talem vel tale sibi confitentibus: quia nisi confessores faciant huiusmodi concessionem: penitens non consequitur indulgentiam. Et idem iudicium est de commutatione votorum: alijsq; dispensationibus: que in bullis confessoribus committuntur. In quo multi non advertunt: propter quod non gaudent ijs quibus gaudere possent: et falluntur credendo lucrasse qd nequaquam lucrati sunt. ¶ Notandum est etiam: qd indulgentie que ab inferioribus a papa conceduntur: solum habent locum: et valent quo ad subditos ipsorum: et quoad religiosos etiam exemptos: qui in diocesi: seu metropoli concedentis habitant: prout tenet Cardinalis de turre cremata vbi supra. Sed si episcopus quamdo concedit aliquam indulgentiam diceret: qd illam concedit pro quibuscumq; venientibus ad suam diocesim: poterunt forenses alterius diocesis absq; alia licentia talem indulgentiam lucrari. ¶ Notest. n. episcopus communicare bona sue diocesis quibus maluerit: sicut prelati religionum communicant aliquibus devotis bona spiritalia suorum subditorum. Verum tamen huiusmodi communicationes: seu concessionem: non sunt indulgentie proprie: nec dantur de thesauro ecclesie. ¶ Notest. n. solum annuus episcopus concedere vnum annum indulgentie in dedicatione ecclesie: Ac pro alijs causis quadraginta dies dumtaxat. Archiepiscopi vero possunt dare prefatas indulgentias in tota sua metropoli. ¶ Item est notandum: qd ad concedendum indulgentias: non est aliqua forma necessario requisita. Et ideo quibuscumq; verbis utatur prelati: seu confessor: que signiificent huiusmodi concessionem: cum debita intentione: sufficit. Unde inquit florentinus: qd nesciendo formam consueta: sufficeret dicere. Concedo tibi illam indulgentiam que in tuo indulto continetur. ¶ Notandum est similiter secundum sanctum Thomam in. 4. distin. 45. qd licet papa habeat supremam potestatem: non potest tamen solo verbo liberare animas de penis purgatorij. ¶ Notest tamen secundum Alexandrum de ales: et Petrum de palude concedere indulgentiam plenariam constituto in articulo mortis. Quam si pie credat: consequatur illam: quia vt Cardinalis de turre cremata declarat: in hoc est sufficiens causa. ¶ Item licet sanctus Bonaventura teneat: qd papa non potest expoliare purgatorium: tamen dicit Gabriel: qd si papa daret indulgentiam plenariam pro defunctis: prout solet fieri: tot bulle possent accipi pro animabus: qd expoliaretur purgatorij. ¶ Presupposita tamen iusta causa: vt si pro recuperanda terra sancta daretur aliqua quantitas pecunie: seu pro alijs causis iustis ad vtilitatem ecclesie. ¶ Tandem circa causam indulgentiarum querunt doctores: an necessario requiratur causa rationabilis vt indulgentia sit valida? Quam questionem dilucidius tractat Laetanus in tractatu indulgentiarum. q. 9. et respondendo ad illam dicit: qd secundum communem doctrinam vnum requisitorum necessario ad efficaciam indulgentie: est causa rationabilis. Quod etiam

Nota.

Questio.

Responsio.

Indulgentia. Fo. xciiij.

manifestatur ex eo: q̄ si daretur indulgentia ob causam profanam (puta p̄ eun- do ad theatrum) constat q̄ indulgentia esset nulla. Idem patet ex alio: scilicet q̄ indulgentie non sunt de genere validorū ex solo imperio pape: quia papa non potest dare indulgentias hac sola ratione quia vult. Et si pro solo libito daret: indulgentia non esset valida: secundum cōmūnem doctrinam. Hoc idem probatur ex hoc: q̄ communia ecclesie bona temporalia non potest papa donare donatione valida: et hoc solo quia vult. Ad minus autem p̄ciosā et cbara sunt bona cōmūnia spiritualia q̄ temporalia ecclesie. Ac propterea si illorū donatio ex solo imperio est inualida: multo magis inualida erit horū effusio ex solo imperio.

C Si autem quis opponat sententiam illam cōmūne: scilicet q̄ indulgentie in discrete sunt valide: respondet p̄fatus Caietanus: q̄ sentētia illa verificatur de indiscretis quo ad euentum: non autem de indiscretis quo ad causam. Sūt. n. in indulgentie indiscrete ratione euentus: quando indulgentie alias bene concessē: pariunt propter earum multitudinem quasi contemptum: aut ipsarū: aut satisfactorum penitentialium. Et tales sunt valide. Sed si sunt indiscrete q̄ earent rationabili causa: aut omnino: aut que ad tantā q̄tatem sunt inualide. Hec Caietanus. C Unde etiam Serlon in tractatu de absolutione sacramentalis confessionis dicit. Cum potestas concedendi indulgentias non sit nisi quedā potestas dispensationis: que debet esse rationalis: et ad edificationem: ideo si dentur sine causa rationali pro solo intuitu favoris humani: vel alio tali modo: non op̄ q̄ huiusmodi indulgentie valeant q̄tum sonant. Propterea fatue: et superstitiose sunt quedam intulaciones viginti milliu annorum qui dixerit quinquies. P̄dator noster ante talem imaginem. Et esset per prelatos providendum: quia cedit in contemptum et detractionem indulgentiarum: nec continet veritatem.

C Item idem in tractatu de indulgentijs: consideratione. 9. dicit. Concessio ratio nabilis indulgentiarum: tria supponit. In concedente auctoritatem. In suscipiente idoneitatem: puta q̄ sit confessus et contritus: cū conditionis impletione quaz indulgentie habent. Et tertio causam concessionis legitimam: clare se3 non errāte neq̄ christo repobante. Ubi non certa et euidentis noticia requiritur: sed estimatio bone fidei: et probabilis coniectura: quē admodum in distributione thesauri materialis de fisco regio et c. distributor attēderet. Hec Serlon. C Et Adrianus papa. 6. super. 4. sen. in tractatu de clauibus. q. de indulgentijs: conclusione. 2. dicit. Non sufficit in concedente auctoritas: et voluntas concedendi: sed p̄requiritur sub essentia cause rationalis et sufficientis. Quia sicut non sufficit ad relaxationem obligationum que sitarum ex iuramento: vel voto: ita nec in relaxationibus obligationum contractarum ex delicto. In commutatione. n. voti vel iuramenti: oportet prelatum attendere quid melius sit: et deo magis acceptum: et secundum hoc dispensare: vt in. c. primo: de voto et voti redemptione. Et glo. in eodem. c. Non est. Quam sequuntur omnes doctores: in verbo Adimplere dicit. Si iusta subest. Supra eodem. c. primo. Alias non est securus apud deum: cū quo papa disp̄sat h̄ exceptionē habeat: quo ad ecclesiam. Vbi in votis: et iuramētis nō est excepta voluntas pape: sed eius auctoritas. Qd̄ probat Thomas. 2. 2. q. 6. ar. vltimo. Ad secundū. Quia potestas ei concessa est in edificatione: et nō in destructione. Secūda ad Lopez. decimo. c. Conclusitq̄: p̄ licet in dubio cum fuerit causa apparens: et saltem in dubium verteretur: possit dari iudicio prelati dis-

Nota

Nota

Indulgentia.

penſantis vel cōmutatis: in manifeſtis nō excuſaret. Cōfirmatur: q̄ platus: autē papa nō eſt dñs theſauri: ſ; diſpēſator. S; qui ſciēter capit a diſpēſatoze ſine rationabili cauſa: tenetur reſtituere in foro aie. Ergo in ppoſito: q̄ ſolū agitur de foro dei: nihil ſit. C̄p̄ d̄terea: idem v̄ remittere penā vltra cauſe ſufficiētia: r̄ remittere abſq; cauſa: q̄ q̄tū ad idē ercedit ſine cauſa r̄ ſine ratioe. S; ſine cauſa nō pōt papa eſt ſola ḡſa: r̄ p̄prio arbitrio remittere: vt ſupra p̄batū eſt: ergo nec ſine rationabili r̄ ſufficiēti cauſa. **Hec Adrianus.** C̄p̄ p̄dictis appareat: non eſſe verū ſimile: q̄ p̄ſat⁹ Adrian⁹ tot r̄ tātas indulgētias plenarias: r̄ liberatiōes ani marū a purgatorio p̄ lenib⁹ cauſis: p̄t cōiter aſſeritur: cōceſſerit. **Hec. n. eſt credibile:** q̄ tātus vir: doctrina pariter r̄ vita pollēs: ſupra ſcriptū debita delibēratio ne aſſeruerit: r̄ oppoſitū pōtiſer ſact⁹ fecerit: vt ſibi imponere aliqui non verētur. Ceterū cū de h̄mōi cōceſſionib⁹: iſte autentice eiuſdē Adriani nō oſtendatur: eadē facilitate debēt cōſēpti qua p̄bātur. **Hec tñ dico:** nō vt a deuotione indulgētiarū aliquē retrahā: cū quos vt ad ipſas allicia: in colligēdis: ordinādis: r̄ imp̄nendis multū inſudauerim⁹: ne dubia (ne dicā falſa) p̄ veris admittātur: ac ne ob h̄mōi: alia opa ſatisfactoria iuſticie diuie omittātur: ſicut plures omittere ſtelkeri. **Querit etiam p̄ſatus Caietan⁹** in dicto tractatu. q. 10. an ex hoc ipſo q̄ in bulla exprimitur aliqd p̄ cauſa indulgētie: ſit rōnabilis cauſa tāte indulgētie: Et r̄idet dicēdorū cauſa expreſſa in bulla niſi manifeſt⁹ ſit error eſt rōnabilis: loquēdo de rationabili p̄ſumpto. **Nā** ſicut ſua a iudice latenti errorē cōtineat manifeſtum: p̄ſumitur laſcita etiā cā a principe expreſſa in diſpenſationib⁹: p̄ſumitur rōnabilis: niſi vt dictū eſt: error ſit manifeſtus. S; cauſam indulgētie tāte expreſſam in bulla: nō opz eſſe rationabile in veritate: q̄ papa pōt in iſtis errare: cū non ſit bec ſenētia iudicialis in his q̄ ſūt fidei. Et q̄ nō ſolū pōt papa errare in h̄mōi: ſ; etiā facile poteſt errare: ſicut r̄ in aliis ſimilib⁹ actib⁹. **Hec Caietanus.** Dicit tñ circa hoc ſanct⁹ Thomas: q̄ nō eſt neceſſe vt ſit p̄portio equalitatis inter cauſam indulgētie: et ipſam indulgētia. **Nā** p̄ quacūq; cauſa q̄ ſit ad honore dei: aut bonū chriſtianitatis: ac etiā p̄pterea vt p̄ h̄mōi fiat ofo: poſſunt cōcedi indulgētie. S; Adrian⁹ vbi ſupra: reſpōdēdo ad 3. argu. dicit: q̄ ſ; nō requiratur adequatio cauſe ad remiſſionē pene: requiritur tñ ſufficiētia cauſe: ſicut in relaxationib⁹ aliarū obligationū q̄ ſitarū deo: vt v̄z p̄ſumi poſſit de⁹ ex tali cauſa p̄ prelatum finire fieri: vel velle tāti reatus dimiſſionē: vt in diſpēſationib⁹ ſuper voto r̄ iuramētō abſq; cōmutatiōe. Et cū d̄. Et illa cauſa videtur beatus Thomas diſiſſe: in arbitrio ſuperioris eſſe tarare r̄. Dico q̄ hoc p̄cederet cū eſt inordinatio nō ex deſſe cū cauſe p̄ qua indulgētie conceditur: vel inſufficiētia eiuſdē: ſ; ex circumſtantijs extrinſecis: q̄ v̄z nō erpedit h̄obus vt paſſim eis indulgētie cōcedantur r̄ c. Et q̄ hec fuerit mēs beati Thome: p̄bat diſſuſe idē Adrian⁹. C̄p̄ ſanct⁹ Bonanē. tura. in. 4. dl. 20. q. vlti. ait. Indulgētie tñ valent q̄tūm p̄mittant: non tñ equaliter obus: ſ; em exiſtimationē eius quā habuit: vel habere debuit qui indulgētias dedit. Et ſubdit inferi⁹. **Nec** hoc debet aliquē ab indulgētis retrahere: q̄ ſemper plus valeē: ſi hō ſit in charitate: q̄ valeat obſequium: vel aliud p̄ quo indulgētia cōceditur. **Hec ſanctus Bonanē. tura.**

Nota.

Questio.

Reſponſio.

Tertū nota
bile.

Questio.

Tertū notabile eſt de his q̄ in particulari cōcernūt indulgētias plenarias p̄ articulo mortis cōceſſas. Et circa hoc ſolet cōiter q̄ri: an oēs q̄ habēt cōceſſionē indulgētie plenarie p̄ articulo mortis: r̄ tūc p̄miſſa cōſtitutiōe r̄ cōceſſio

ne cōceditur eis hñdō indulgētia: vadāt infallibiliter ac directe ad paradīsum sine
 trāitu p purgatorū: C Ad hoc respōdet Augustinus de anconar: put referit flo
 rentinus 7: Rosella: q aliqua quattuor causarū potest impedire talem ne statim
 directe euolet in paradīsum. C Primo si indulgētia hñ noietur plenaria restringi-
 tur dicēdo: de pnia inuncta: q tūc solū erit plenaria de illo qd sibi impositū est in
 pniā: 7 nō ampli. C An si nihil fuit sibi impositū in priam: in nullo habebit lo-
 cū talis indulgētia plenaria: sequēdo opinionē Caietani supraposita pmo nota-
 bili. C Secūda causa: si nō cōfessus est aliqd pctm ex obliuione aut ignorātia: qd
 in cōcessiōe indulgētie est appositū: oim pctōy de quib⁹ fuerit corde cōtrit⁹ 7 ore
 cōfessus: q nō haberet locū in alijs de quib⁹ nō fuit cōtrit⁹ nec cōfessus. C Ter-
 tia causa est: si post cōcessiōē indulgētie faciāt cōmissit aliqd pctm nā quo ad illd
 nō pōt hñe locū indulgētia hñdō: q iam pterijt ei⁹ virt⁹. C Quarta causa est: qñ
 pctō est ita si⁹ in aliquo pctō veniali: q nullā displicētiā hz de illo. C Quis talis i alio
 seculo ois purgari. Nā manētē culpā nō pōt tolli pena. Atñ aliq doctores nō ad-
 mittūt pñā nec secūda cām. s. florētū: 7 Lardi. de turre cremata: imo dicūt q
 si penitēs fecit diligētiā debitā ad memorādū sua pctā: 7 de aliq⁹ nō potuit re-
 cordari: q etiā in illis debet locū indulgētia plenaria. Et q ad alferū de inunctis
 penitētis: dicūt debere intelligi etiā de illis q inūgi debuissent. Sz plures docto-
 res dicūt 7 tenēt oppositū. C Quo ad tertiā cām: oēs cōcedāt: 7 dicūt: q nō ois
 cōcedi indulgētia plenaria infirmo: nisi qñ iā vult exbalare spūm: ita q nō sit in
 dispositiōe ampli⁹ peccādū: sz q bñ cōtrit⁹ 7 cōfess⁹ lucret p alias vias oēs indul-
 gētiās alias qd poterit dūsqz veniat ad articulū mortis. Et pote si est fr̄ minorz
 dicēdo coronas dñi nfr̄: tōñe nfr̄: ac faciēdo se absoluī cū aliq qttuor absolutiōnū
 indeterminatānū: qb⁹ vti pñt ffr̄s 7 moniales medicātes qñcūqz voluerint tñ idul-
 gētiā cōcessaz p articulo mortis: referuēt vsqz ad vltimū pñctū vel ppe: vt supra
 dictū est. Et ppter hāc cām vñ p̄cipi in ordinario Romano: q tpe extreme vntio-
 nis absoluat infirm⁹. i. cōcedat sibi indulgētia plenaria: sicut supra i notabilib⁹
 absolutiōnū dictū est. C Et est sciēdū: q cōcessio fr̄m minorz quam ad hoc habēt
 ab Eugenio. 4. nō dicit de inunctis penitētis: nec de qb⁹ fuerint corde cōtriti 7 c.
 sz absolute dicit de oib⁹: 7 ideo est singularis: p̄sertim q addit in eaz: q si morien-
 tes nō poterint eligere cōfessores: aut obliu fuerint: cōsequatur etiā illā indulgen-
 tiam. C An tūc papa p seipm illā cōcedit: vt p̄z. o. fo. 61. et ffo. 64. cōce. 77. Et idem
 Eugen⁹. 4. p aliā cōcessiōē: qua nō pñt vti nisi illi fr̄s qui singulis septimanis
 vni⁹ anni dixerint semel ps pñales: addidit duo circa p̄dicta. C An: q. s. habeat
 locū in oib⁹ de quib⁹ corde cōtrit⁹ 7 ore cōfessus fuerit quis in gñe vel in speciez
 ac etiā in obliu. Et p. hoc remouet opinio cōtraria supraposita. Alterū q addit
 est: q si infirm⁹ supiuerit cui cōcessa fuerit indulgētia plenaria: referuēt sibi pro-
 vero articulo mortis. Et sic vtdō ista cōcessiōemō est q: vt cōfessor dicat post
 cōcessiōē indulgētie: q si de illa infirmitate nō obierit: referuēt sibi p vero arti-
 culo mortis: q papa hoc fecit in hac cōcessiōe. Et notandū q hec duo supradic-
 ta in nulla alia cōcessiōe habem⁹: et sunt magni eff. et. Et ideo quilibet bñ me-
 rito p his deberet assumere laborē dicēdi ps pñales: sicut supradictū est: ac p̄-
 habet. o. fo. 62. et ffo. 65. cōce. 86. Nā p indubitali hñ apud oēs aliqd sciētes:
 q si papa in cōcessiōe indulgētie hñdō non dicit q referuēt p vero articulo
 mortis: sz absolute q cōcedit indulgētia plenariā p articulo mortis: intelligitur.

Responso.

Indulgentia.

de articulo mortis presumpo: scilicet quando credendo q̄ infirmus moreretur datur sibi a confessore: et tunc sortitur effectum suuz: et fiat eius virtus. Dicte tamen aliqui: q̄ ad hoc vt in articulo mortis presumpo non sortiat effectum: nec finiat sua virtus: sed maneat pro vero articulo mortis: remedium est: q̄ cōfessor dicat post concessionem huiusmodi indulgētie. Et si de hac in firmitate: vel hac vice non obierit: referretur tibi pro vero articulo mortis. Et ita ponitur communiter in formularijs absolutionum. Sed ego nunq̄ reperi aliquem doctorem dicentem sic posse fieri prefatam reservationem a confessore quādo papa non facit. Et tunc non est opus: q̄ confessor illam faciat. ¶ Item circa supradictam materiam indulgentiarum solet queri: si aliquis habet plures bullas et confessionalia vbi conceditur indulgentia plenaria pro articulo mortis: an profint amplius

Questio.

Responsio.

plures q̄ vna: ¶ Ad hoc respondetur: q̄ presupposito q̄ clauis sint equales: et q̄ omnes referantur papa pro vero articulo mortis: non profint magis plures q̄ vna: Ratio huius est: quia cum non sit nisi vnicus verus articulus mortis: et plenaria totum comprehendat: non operantur plures magis q̄ vna ipsarum. Itaq̄ virtute vni⁹ plenarie remittitur pena tota. Sz si papa nō reseruet p̄ vero articulo mortis: cum possint esse plures articuli mortis presumpi in pluribus infirmitatibus: tunc vna prefatarum bullarum posset proficere pro vno articulo mortis presumpo: et altera pro alio: et qualibet vice qua credebatur in firmum morturum consequetur vnam indulgentiarum sibi concessarum. Et illa amplius non deseruet: immo tanq̄ annihilata potest rumpi bulla in qua continebatur illa concessio: aut si gnari tanq̄ sum sortita effectum. Et ad hunc effectum non debet dicere confessor: quando indulgentiam cōcedit in articulo mortis presumpo: q̄ sit reserua pro vero articulo si tunc superuenerit: sed solum deberet sic dicere quando non remaneret in firmo altera bulla continens huiusmodi indulgētie. ¶ Tunc em̄ tenendo: q̄ sit valida reserua facta per confessorem: debet illam facere: vel aduertere si infirmus habeat aliquā indulgentiam quam papa reseruet pro vero articulo mortis. Et si habet: dimittat eam: seu referret: et distribuat alias quando acciderint articuli mortis presumpi. Unde fratres minores: quibus per multos summos pontifices sunt concessę plures indulgētie plenarie pro articulo mortis: quarum nulla reseruat pro vero articulo mortis: nisi illa Eugenij pro qua conseruanda oportet dicere ps. penitentiales: vt superius dictum est: poterunt in qualibet infirmitate mortali gaudere vna illarum indulgentiarum. ¶ Sed hic occurrit dubium: qd̄ sit dicendū de indulgētijs concessis predictis fratribus a pluribus summis pontificibus pro semel in vita: vtum scilicet possit eis concedi toties quoties a varijs pontificibus est concessa: ¶ Et exempli gratia: si alicui fratri concessa est semel indulgentia virtute bulle date per Eugenij pro semel in vita: si poterit postea dari sibi altera indulgentia virtute concessionis Sixti: et sic de alijs? Dico: q̄ illud videtur habere pro et contra: et indigeret declaratione: quia licet non sit dubium: q̄ ille qui viuis est concessione Eugenij statim vt ille concessit: posset vt postea concessione Sixti: et sic de alijs successiue superuenientibus. Sed est dubium: vtum qui nunc intravit religionem et inuenit factas omnes illas concessionis: possit gaudere singulis ipsarum successiue.

Questio.

Responsio.

¶ Tertio circa hūmōi materiam est aduertendū et notandū: q̄ licet alicui in vero articulo mortis: aut post mortē sit concessa indulgentia plenaria: non propterea

dehent omitti facere pro eo suffragia quecumq; fieri poterint: propter multa.
 ¶ Primo: q; possibile est: q; intervenierit aliquis defectus ppter quem non sit conse-
 quantus indulgentia. Secundo: q; licet sit ia in celo: consequitur tñ ex suffragiis pro
 se factis non gaudium accidentale: tã ratiõe bonoris qui in ijs deo exhibetur: ra-
 tione vilitatis spiritualis qua lucrantur facientes: et anime existentes in purgato-
 rio. Et ad hoc dicit Gabriel: q; magis vtile est anime liberari per missas et alia suf-
 fragia: licet amplius detineatur in purgatorio: q; per indulgentias citius extrahi
 inde: q; quando non sunt suffragia p animam: perdit gaudium accidentale quod de
 illis habuisset: quod incomparabiliter valet magis q; profit liberatio citius facta p
 viam indulgentiarum. Sed vt vtrūq; consequatur animam oportet facere vnū: et alte-
 rum non omitttere. Ac similiter p hmoi animabus semper debent affimi bulle li-
 berationis quando veniunt: et alie indulgentie illis applicari: quia semper p sunt
 eis: vt dictum est. Et similiter profunt viuis ad multa alia bona: dato casu: q; non
 indigerent indulgentiis.

Quartum notabile est de ijs que oportet facere ad lucrādū indulgentias con-
 cessas visitantibus aliqua loca fratrum: seu ecclesias. Et quo ad hoc dico: q;
 sufficit: et non requirunt aliud: nisi q; existendo in statu gratie: qualibet vice excite-
 tur deuotio visitantis: et dirigatur intentio sua ad glorificandū deum datorē tan-
 tozum beneficio: exorando eū humiliter vt dignetur facere participē indulgentia-
 rum ibi concessarū: et oret p conseruatione spiritali status ecclesie: ac summi pō-
 tificis cuius medio placuit diuine maiestati concedere indulgentias. Et non opz
 curare de numero dierū vel annorū indulgentie: q; dñs qui certissime nouit oia: dō
 minuet de numero penarū debitarum conformiter ad numerum certū indulgen-
 tiarum consequarū. ¶ Sed aduertere oportet: q; seculares nō lucrātur oēs in-
 dulgentias concessas p visitatione nostrarū ecclesiarū cū sola visitatione et ofo-
 riis. ¶ Pro seculo
 ribus.
 ne supradicta: q; in concessione multarum ex ipsis positum est: q; porrigant ma-
 nus ad intrices. Et q; in nostris ecclesijs non potest recipi elemosina pecuniaria:
 concessum est per Iulium secundū: q; hmoi elemosina possit fieri de pane et alijs
 rebus necessarijs victui et vestitū fratrum: vel reparationi suarū domorū. Et ideo
 ad certius lucrādū oēs hmoi indulgentias: oportet et facere aliquā elemosinam in
 qualibet visitatiōe: vt desferēdo panē vel onā: et consimilia. ¶ Quo ad fratres ve-
 ro videtur querendū: verū indulgentias concessas visitantibus sua monasteria seu
 ecclesias: possint ipi fratres ibi habitātes eas pmereri. ¶ Ad hoc videtur respō-
 dere felinus in sermone quē fecit de indulgentiis: vbi ait sic. Quid autem de cleri-
 cis comorantibus vbi conceditur indulgentia: et diuina officia celebrantibus? Re-
 spondet solus. Nicolaus de lira in suis quotlibetis: q; si conceditur indulgentia ve-
 nientibus et beneficientibus illi loco: et aliud non dicit: non participant ipi de indul-
 gentia: q; non videtur intentus dantis dirigi ad hoc: sed vt alliciat ad deuotiones
 illius loci: et subueniatur administratibus vt possint seruire ecclesie. ¶ Decile. Sz
 Leo. 10. concessit fratribus minoribus: vt indulgentias q; generaliter cōceduntur
 porrigētibus manus ad intrices: possint etiam si sint plenarie illas promereri di-
 cendo quinques. ¶ Mater noster et Ave maria p felici statu pape et ecclesie. ¶ Ro-
 mane in locis vbi sunt concessa: vel in ecclesijs monasteriorum suorum. Ex qua cō-
 cessione videtur satisfactum supradicte interrogationi quo ad fratres minores:
 non obstantibus ijs que a felino referuntur. Ad idē etiam facit concessio Lar-
 tianensium: supra posita in dictione Indulgentie stationum quo ad fress. §. 17.

Quarū no-
tabile.

Pro seculo
ribus.

Questio 1

Responsio 9

Indulgentia

Quintus no-
cabile.

Theo mona-
chus.

Theo certia-
rijs.

Theo seruis
rebus et fami-
larijs.

Quintum notabile est de multis diversitatibus personarum que gaudere possunt indulgentijs concessis fratribus minoribus et alijs mendicantibus. Circa que est notandum. **C**irca minor: que omnes indulgentias concessas fratribus: licet erantur oēs moniales suorum ordinum: seu que vivunt sub eorum obedientia: etiam si sine tertij ordinis. Et idem de alijs terciarijs vtriusque sexus: hoc excepto: nisi aliqua concessio reperiretur que diceret: que illa non gaudent nisi in communi viventes: quod tali non gaudent illi qui in proprijs domibus vivunt: etiam si huiusmodi concessio esset facta post Innocentium octavum: quod de factis videri potest ad tempus illius: etiam si haberent predictam restrictionem: oēs possunt vti: propterea quod idem Innocentius oēs terciarios equiparavit: ut patet fo. 64. et ffo. 69. concessio. 146. fundatur autem supradicta concessio in mari magno cuiuslibet ordinis mendicantium: et in bulla aurea etiam quoad terciarios: et in alijs privilegijs fratrum et monialium. **S**ecundo gaudent eisdem privilegijs: donati fratribus: ut patet fo. 97. et ffo. 180. concessio. 427. et ffo. 289. cō. 626. **T**ertio familiares et servitores monasteriorum lucratur oēs indulgentias vrbis Rome etiam plenarias dicendo in ecclesijs fratrum quinquies. **P**ater noster et totidem que ad Maria: sicut patet fo. 67. et ffo. 67. concessio. 123. Et adhuc Leo. 10. concessio supradictis expresse indulgentias et gratias sancte Marie de populo: ut habetur ffo. 36. concessio. 157. **N**on sunt etiam predicti absolvi semel in vita et in mortis articulo: et consequi indulgentias plenarias: ut patet fo. 64. et ffo. 68. concessio. 131. **I**tem per privilegia Adiminorum est concessio etiam famuli domorum sui ordinis: necnon et ceteri eiusdem ordinis habitum portantes: et in articulo mortis in dictis domibus sepulturam eligentes: omnibus et singulis privilegijs ordinis minorum huiusmodi quomodo libet concessis gaudere libere ac licite valeant. **B**. ffo. 8. concessio. 22. **N**ec videtur magna concessiois qualiter debet intelligi: et quomodo praticetur: oportet et inquirere a fratribus prefati ordinis. **I**tem servitricibus monialium est concessum: que lucrantur indulgentias in ecclesia exteriori. o. fo. 63. et ffo. 67. concessio. 124. Et similiter fuit eiusdem concessio: que possunt lucrari predictas indulgentias in alijs ecclesijs ubi eas adesse contigerit quando vadunt pro elemosina. o. fo. 64. et ffo. 68. concessio. 139. **E**t hoc videtur aliquibus posse inferri: que simili modo servitores fratrum possunt quando sunt extra monasteria lucrari indulgentias. Et videtur ita esse: propter communitationem privilegiorum etc. **S**upradictum de servitoribus et servitricibus est indubitabile: quod si servant amore dei: sed si servant propter salariam: dubium est que lucrantur aliquid in spiritualibus: etiam velint sibi satisfieri in temporalibus. Aliqui dicunt: que in omnibus habeat locum: et fundantur in hoc: que concessiones absolute dicunt: que servitores fratrum vel eorum familiares gaudeant etc. non distinguendo de his qui servant pro salario: vel propter deum. Et sic videtur: que nec nos distinguere debeamus. Et hic intellectus est pius: et forte est verus. Et quod iam cepimus hic loqui de servitoribus fratrum: dicamus oia que inveniuntur eis concessa: et sunt sequentia. **N**on sunt fratres quibus servant: ministrare illis sacramenta: et ecclesiasticam sepulturam: et admittere illos ad divina precepta: et vti patet in mari magno. Et extendit hoc Leo. 10. dicens: que non teneantur fratres cuius laborantes in suis domibus: etiam si eis solvantur salarii: pro tempore quo laboraverint. Et Eugenius. 4. concessio eisdem: que si recitaverint psalmi penitentiales semel in qualibet hebdomada per anni circulum: illi qui sciunt legere: et qui nesciunt legere dixerint aliquas orationes assignatas per suos confessores: possunt prelati ordinis: aut confessores per eos deputati: illos absolvere toties quoties ab omnibus talibus reservatis episcopis: seu ab omnibus non reservatis papa. **I**tem pos-

sint eos absoluerit ab omnibus eccōmunicacionibus quas per ignorantia incur-
 rerunt vel per inaduertentiam. Et possunt uti supradictis a tēpore quo ceperint re-
 citare ps. seu orationes de quibus supra, o. fo. 61. et ffo. 64. conce. 85. Verū tñ si cō-
 cessio minimozū superi⁹ posita intelligitur ⁊ praticetur de b̄mōi seruitozib⁹: p̄nt-
 ista videtur sonare non esset opus prefatis concessiōibus particularibus: et quo
 per illam dātur eis omnia p̄uilegia religiōis. Quarto syndici fratru: et substi-
 tuti illoꝝ: et patres ⁊ vroz: ⁊ filij ac fr̄es vtriusq; secus lucrantur oēs indulgen-
 tias vrbis Rome dicēdo in eccl̄ijs fratru quinquies. Pater noster et Ave Ma-
 ria. o. fo. 65. et ffo. 70. conce. 162. Quinto medici ordinarij fratru lucrantur idē
 quod syndici. o. ffo. 70. conce. 177. Sexto cōcessum est minimis: q̄ cōseruatores
 quos capitulariter acceperunt: ⁊ ut verbis suoz p̄uilegioꝝ vtamur tutores ⁊ tu-
 trices: ac pcuratores: ⁊ eozū filij: consequantur semel in vita: ⁊ in mortis articulo
 indulgentia plenariam. Et dicēdo quinquies. Pater noster et Ave maria in suis
 eccl̄ijs corā sacramento altaris: lucrantur stationes aline vrbis. Septimo con-
 cessum est eidē minimis: q̄ illi qui fundauerunt seu edificauerunt eozū domos: et
 filij ipoz gaudeant oibus p̄uilegijs: et exēptionib⁹: ⁊ indulgētis sui ordinis in-
 tegre. B. ffo. 9. cōce. 31. Octano pcuratoꝝ ⁊ aduocatoꝝ qui laborat in iudicijs
 pro defensione ordinis: sunt cōcessi p̄ quolibet anno cētū anni indulgentie. o. ffo.
 260. cōce. 663. Et p̄ cōcl̄usione cōcessiōū officialib⁹ religionū: dico: q̄ pcuratores
 et negocia gerētes: ⁊ aduocati fratru ac monialiu et tertiarioꝝ: tam viri q̄ mulie-
 res possunt tēpore interdici admitti per ffes ad officia diuinay b̄icūq; ea celebra-
 uerint: put cōiunctur in mari magno mendicātū. Et specialiter hoc q̄ additur de
 aduocatis: habetur in mari magno Carmelitarū. C. Nono: nouicij ordinis no-
 stri habentes intentionē perseverandi in religione: gaudent p̄uilegijs quo ad hoc
 ut possint absolui ab oibus peccatis ⁊ censuris: ⁊ ut valeat concedi eis indulgen-
 tia plenaria semel in vita ⁊ in mortis articulo: licet moriatur ante emissionē pro-
 fessionis. Ac similiter gaudēt concessiōe Eugenij. 4. facta illis qui per anni circū-
 lum qualibet heb̄domada dicunt ps. penitētiales: a tēpore quo incepterint dicere:
 prout supra declaratum est. Sed vtrum possint gaudere reliquis p̄uilegijs: non
 reperitur expressum. Immo videtur: q̄ casus excepti firmant regulam in contra-
 rium: tate non gaudeant: nisi de illis que in particulari reperiuntur eis concessas
 que sunt superius posita. Verū tamē videtur pie teneri posse: q̄ gaudeāt oib⁹ p̄u-
 uilegijs sicut donati. Nā nouicij possunt dici donati: q̄ iam mutauerint habitus
 secularē: ⁊ habeāt p̄positū persenerandi in perpetuū. Et saltem quo ad statio-
 nes ⁊ indulgentias vrbis Rome: videtur non esse dubitandū: ex quo seruitozib⁹
 fratrum sunt concessi: ⁊ nouicij per totū tempus probationis nihil aliud faciant:
 nisi seruire fratrib⁹. Et adhuc vs̄ istud fundari per cōdicatiōē p̄uilegioꝝ monia-
 lium sancte Clare: quarū nouicij expresse cōcessum est q̄ possint lucrari statioes:
 et indulgentias vrbis Rome. o. ffo. 261. conce. 677. et. 678. Nā tñ facit ad hanc
 propositū in fauorem nouiciorū quod dicitur in. c. Religiosi. de sententia excom-
 municacionis. lib. 6. vbi conceditur nouicij ut qui manus violētās eis iniecerit
 sit excoicatus: q̄ est casus particularis. Et sic patet q̄ p̄sonē ⁊ qualiter possint gau-
 dere p̄uilegijs ⁊ indulgētis cōcessis fr̄ib⁹. Nā abiq; aliquo dubio possunt gau-
 dere oibus sup̄ascriptis oēs moniales q̄ viuūt sub obediētia firmētā si sint ter-
 tii ordinis: necnō ⁊ alij tertiarij in pp̄ijs domib⁹ habitates: ⁊ donati: ac seruitoz:
 seu sa. militares fratru. Alie aut p̄sonē prefate: vt syndici: ⁊ medici: ⁊ cōseruatoꝝ:

Pro syndi-
cis.

Pro medi-
cis ordinaris
Pro cōser-
uatoribus.

Pro fundi-
coꝝ conuē-
nium.

Pro aduo-
catis: ⁊ p̄cu-
ratorib⁹ firmis

Pro noui-
cjs ordinis.

Indulgentia.

res ꝛc. possunt gaudere put superius expressam est: et nō amplius. C Verūtamē virtute confessionis fratru ordinis sanctissime Trinitatis: q̄ habetur in dictione Cōmunicatio privilegioꝝ. S. ultimo: multe alie persone possunt gaudere indulgentijs prefatis: sicut non plenarijs. s. eligentes sepeliri ecclesijs fratru: ꝛ facientes eis aliquā elemosinam: deferentesq̄ eorum habitum: ac germaniciu hospitantes fratres propter deum.

Secunda nota
bile.

Secundū notabile est circa declarationem cuiusdā dubij. s. vtrū in eodem die possint lucrari stationes ꝛ alie indulgentie toties quoties quis voluerit recitari orationes: vel visitando loca ꝛc. Ad hoc respondetur scđm doctores: prefertim s̄m Thomā in. 4. di. 20. q̄ indulgētie perpetue: sicut in sancto Petro vrbis Rome: ꝛ alijs similibꝝ ecclesijs: vel sicut i sancto Sepulcro: vbi vt inquit florentinus: et Lardi. de turre cremata asseritur: q̄ est semper indulgentia plenaria: tales indulgētie perpetue possunt lucrari toties quoties. Sed indulgentie q̄ sunt temporales: vt stationes q̄ habēt in anno suos dies determinatos: ille nequāt lucrari nisi semel quolibet die. licet non desint aliqui doctores: vt refert Angelus in summa: qui dicit q̄ etiā indulgētie temporales possunt lucrari toties quoties in die suo faciēdo opus p quo cōcedūtur. Et sic praticatur in sancta Maria de portuancula seu angeloru apud Assisium: vbi quoties in die sue dedicationis a p̄mis vesperis vsq̄ ad secūdas ingreditur illam ecclesiam: toties credit firmiter: q̄ lucratur indulgētiā. Idōffer tñ dicit: q̄ ibi forte habetur ad hoc specialis concessio: q̄ etiā ibidē faciūt aliud iusuetu alibi. s. applicare indulgētiā vitis et defunctis. Est tñ notādum secundū felinū: q̄ etiā vbi sunt indulgentie perpetue: n̄ quis non faceret aliud nisi intrare ꝛ exire ecclesiam: non lucraretur quolibet vice indulgētiā: q̄ hoc plus videretur illusio q̄ deuotio. C Sed quidquid sit de hoc: toties quoties qualibet die dixerit quinquies Pater noster ꝛ Ave maria: iuxta concessionē Sixti. 4. Et si dixerit series cū Gloria patri: toties quoties dixerit lucrabitur etiā indulgētiā perpetuas q̄ sunt in locis sanctis Hierusalē: ꝛ sancti Jacobi in cōpōstellā: virtute cōcessionis Leonis decimi. Et si dixerit alia quinq̄ Pater noster ꝛ Ave Maria p indulgentijs cōcessionibus visitantibus nostras ecclesias: similiter toties quoties illa dixerit: ꝛ eisdem ecclesijs visitauerit: lucrabitur huiusmodi indulgentias virtute cōcessionū superius positarum.

Septimāno
tabile.
Idōo secula
ribus.

Septimū notabile est alteri dubij circa h̄mōi materiā indulgētiā: decisivū: scilicet vtrū seculares virtute bullarū cruciata: aut sabuce sancti Petri: et cōsimilium: possint lucrari indulgentias plenarias vrbis Rome: C Et primo videtur q̄ sic: q̄ in summiario quod dari solet accipiētibus h̄mōi bullas continentur plurime indulgētie plenarie: ꝛ asseritur q̄ possunt lucrari. C Lōtrarium tamen est rei veritas: quia in bullis originalibus nō fit penitus mētio de talibus indulgentijs plenarijs: sed solum de stationibus: aut indulgentijs absolute non expressando plenarias: put requiritur necessario ad hoc vt promereri valeant. Sic est ponitur in quadā regula cellarie aplice: ꝛ sic etiā habet stylus curie Romane. C Facit etiā ad hoc illud cōmune dictum iuristarū. s. q̄ bulla pape tantum valet q̄tum sonat. Sed in prefatis bullis nō est aliquis sonus de indulgētijs plenarijs: vt dictum est ergo ꝛc. C Idet similitur supradictū: q̄ in predictis bullis conceditur expresse indulgētia plenaria solum pro semel in vita ꝛ in mortis articulo. Frustra autem de istis duabus indulgentijs plenarijs fieret solū mētio expressas

si verū foret q̄ papa concederet tot indulgētiās sicut cōtinentur in summario. Idem patet: q̄ vt est notum apud curiales: seu scientes aliquid de rebus curie Romanē: nō potest ibidem obtineri vna indulgentia plenaria p̄ vna ecclia: seu capella extra vrbē nisi pro multis centenarijs ducatorū. Idō est ergo verissimile: aut rationi consonū: q̄ p̄ duobus argenteis concederetur tāta multitudo indulgentiarum plenariarū sicut habetur in predicto summario. Nec obstat in confratriū adductū de summario: q̄ h̄mōi summarium nō continetur in bulla originali: nec pōt inde vere extrahi: sed illud cōponitur p̄ libito: luci causa: a questoribus seu cōmissarijs bullay. Item h̄mōi summario nulla est adhibēda fides: q̄ continet multa falsa: et latius manifesta. Donantur. nabi multe indulgentie que non habētur Rome. Et exēpli causa: in festo Expectationis: seu beate Aldarie de la. o. De quo festo nō est aliqua memora Rome. Idē de festo dedicationis portianculē: vel sancte Aldarie angelorū apud Assisium. Et sic de alijs ibi contentis: que licet sint concessa fratribus vbiq̄q̄ existētibz: non tamen secularibus ratione bullarum predictarum.

Infirmi fratres.

Quāvis omnes concessionē que respectu fratrum in firmatūm facte reperiantur: sub varijs dictionibus huius Lōpendij (velut in suis proprijs locis ponantur) tamen ne h̄mōi fratres grauentur in querendis que ad ipsos attinent: visum est ponere hic omnia illa in simul adunata: put sequuntur.

Artinus. 3. Eugenius. 4. Nicolaus. 5. Calixtus. 7. Pius. 2. ac Sixtus. 4. concesserunt omnibus fratribus mino. de obser. indulgentiam plenariā in articulo mortis. Et Eugenius solus addidit: p̄ si occurrerit casus q̄ non possint confite n̄: etiam tunc consequantur predictam indulgentiā: si sunt in statu gratie. b. ffo. 71. conce. 185. Et fo. 62. et ffo. 64. conce. 77.

Collector.
Indul. ple.

Sixtus. 4. concessit: q̄ fra. m. non potentes ieiunare bono modo p̄pter infirmitatē: vel debilitatē: nō teneātur. o. fo. 62. Et ffo. 66. cō. 99.

Ieiunium.

Innocentius. 8. cōcessit: vt fratres infirmi in suis in firmarijs: et celis: et etiā lectulis (quādo cōmode aliter dicere nō possunt) valeant pmereri indulgentias stationū: et alias nobis concessas in nostris ecclesijs: dicendo quinquies Nater noster: et Ave maria pro intentione: et proposito illius indulgentie. o. fo. 65. Et ffo. 69. conce. 160. Et ffo. 10. conce. 390.

Stationes.
Indulgentie.

Innocentius fecit quādam concessionē pro monialibus in firmis: q̄ habetur infra in dictione Ingressi monasteria monialium. §. 25.

Pero mon.

Leo. 10. cōcessit: q̄ fratres in firmi: ac senes in decrepita etate cōstituti: post sint lucrari indulgentias concessas dicentibz coronas dñi nostri Jesu christi: et matris sue: dicendo vñū psalmū: vel bymnū beate virginis: aut dñi nostri: quia tales non semper possunt dicere tot. O. ffo. 60. conce. 181.

Indulgentie coronarum.

Innocentius Leo: quia fuit sibi expoñitū: q̄ aliqui fratres scrupulosi (quādo sunt in firmi) tere nunq̄ possunt: nec sciunt se determinare aut licite possunt dimittere dicere horas canonicas concessit: p̄ siue p̄pter febrē: aut dolorem intentionis: vel aliam infirmitatem fratres fuerint gravati: satisfaciunt dicendo pro bonis canonicis. ps. bymnos. Nater noster. Ave maria: vel alia iudicio prelati: seu presidentis locuti: aut cōmunitatis assignāda. Et hoc quā medicus corporalis (si cōmode po-

Officiū dñi

Infirmi fratres. Ingredi monaste. monialium.

tuerit haberi dixerit esse nocivum infirmo. O. ffo. 59. conce. 171.

7 Pro mona
lib⁹ infirmo.

CDEAD Leo fecit aliam cōcessionē pertinentem ad moniales infirmas: q̄ po
nitur infra in dictione Ingredi monasteria monialium. §. ultimo.

CEx privilegij monachorum sancti Benedicti.

8

Eugenius. 4. cōcessit: q̄ quilibet p̄ tēpore abbas: prior: siue prelati cu
inlibet monasteriorū sancti Benedicti cōgregationis dis
panse: possit libere dispensare cū oibus ⁊ singulis p̄sentib⁹ ⁊ futuris monachis
quorūcumq̄ monasteriorum hūmōi qui sine tedio nō possunt dicere horas canonicas: q̄ tēpore infirmitatis: vel postq̄ convalescerint: loco horarū ac officiorū ad q̄
alias tenentur: dicant aliquid certū ad arbitriū ipsorū monasteriorū superiorū
et non teneantur ad aliud officiū canonicū. Ac cū prelati ipsis: simili modo quilibet
presbyter monachus: per q̄cūvis eorū eligendus: etiā dispensare possit. o.

Dispensatio
officij divini.

9 Officiū divi
num.

CDEAD Eugenius reperitur alibi concessisse: q̄ monachi infirmi qui horas
canonicas in firmitatis causa cōplere vel recitare nequiverint: vt qualiter ad eas
teneantur maneat in arbitrio prioris. b.

10 Indulgentie.

CDEAD Eugenius fecit aliā concessionē p̄ infirmis: q̄ posita est supra in di
ctione Indulgentie non plenarie quo ad fratres. §. 13.

CEx privilegij fratris sancti Hieronymi.

11 Officiū divi.

Martinus. 2. cōcessit: q̄ fratres sancti Hieronymi dū fuerint infirmi: ⁊
etiam senes: ⁊ validudimarij qui tenentur ad horas canonicas
satisfaciant recitando aliquos ps. vel id qd̄ suis cōfessorib⁹ vñm fuerit. o.

12 Officiū divi
Nota.

Eugenius. 4. cōcessit: q̄ fies infirmi vel senes: aut alias invalidi ordinis
sancti Hieronymi qui horas canonicas nō possunt dicere:
satisfaciant dicēdo illud quod prior vel vicarius: vel confessor eis assignaverit. o.

13 Officiū divi

CDEAD Eugeni⁹ cōcessit: q̄ religiosi in infirmitate debiles ordinis sancti Hiero
nymi satisfaciant de bonis canonicis ad quas tenentur: audiendo eas ab alio
vel ab alijs recitari. o.

14 Pro fratribus
medico: vel
chirurgis.

CDEAD Eugenius cōcessit: q̄ fratres nō in sacris cōstituti: qui ante monaste
riū ingressum in medicina vel chirurgia crāt periti: possint de prioris licentia illas
videre ⁊ praticare: medicamina adhibere fratrib⁹ ⁊ in firmis hospitaliū suoz
alijsq̄ personis intra locum vel districtū ipsius monasterij: gratis charitatis intus
tu. Ita q̄ divites nō se faciant illo deseri: p̄pter talia a fratribus habenda: si pos
sunt habere medicos a hunde. o.

15 Pro fratribus
medico: et
chirurgis.

Nicolans. 5. ampliant cōcessionē superscriptā concedendo: vt fratres
presati qui nō sunt in sacris quoties vocati fuerint ad aliquo
rum curationē: possint adhibere medicamina: ⁊ pblicā libere exercere: dū tamen
fiat delicta ⁊ dispensatione prioris. o.

Ingredi monasteria monialium.

CDistinctio materie infra scripte.

Collector

Circa materiam inferius annotatam est advertendum: q̄ in ea continentur
aria diversa. **C**Primum attinet ad prohibitionem ingressus monasterioꝝ
monialium. Et de hoc habetur in omnib⁹ §. vbi in margine posita est hec dictio
Prohibitio. **C**Alterum pertinet ad licentiam requisitam pro hūc i ingressu. De
quo reperietur vltimum infra ponitur in marginibus hec dictio Licentia. **C**Reli
quum concernit absolutionem censurarū incurrarum p̄pter ingressum presatum

Ingrēdi monasteria monialium. Fo. lxxvii.

ab his debita licentia. Istud vero continetur infra. §. 21. et. 22. Et in dictione Abbatibus quo ad seculares. 2. in. §. 9. et. 10.

Gregorius. 9. in declaratione regule fratrum mi. super illud. Precipio firmiter fratribus uniuersis: ne ingrediantur monasteria monacharum: preterquam si declarauerit hoc generaliter esse prohibitus de quatuorlibet cenobijs monialium: cui regula nullum excipiat. Et nomine monasterij uoluit claustrum domus: et officinas interiores intelligi. b. fo. u. tracta. 3. Et ffo. 2. tractatu. 2.

¹ Prohibitus p fratibus,

Gregorius. 9. decreuit: ut ab uniuersis et singulis christifidelibus inuicibiliter obseruetur: ne monasteria sancte Clare intrent nisi in casibus expressis in eorum regula. Et qui contrarium presumpserint excommunicationis sententiam incurrant. b. fo. 48. Et ffo. 2. conec. 296.

² Prohibitus p omnibus christianis,

Gregorius. 9. concessit: ut fratres mei deputati obsequijs monasteriorum monialium sancte Clare habeant liberam ingrediendi facultatem per exercendo monasteriorum ipsorum opere: uel illis conseruandis ab incendijs seu a latronibus defendendis: aut confessoribus cum fratre clerico maturo moribus et etate: per audiendis confessionibus eorum: et extrema unctione: et alijs sacramentis ecclesiasticis exhibendis eisdem in firmitate cogente: ac per sepeliendis corporibus decedentium eorum: si in forma que ipsorum regula continetur. si sacerdos cum duobus socijs tamen. nisi intrmittere plures: est prohibitus: ex quo non est concessum in regula: ut per intrueti. Et declarat. i. primo notabili. b. fo. 48. Et ffo. 131. concessione. 295.

³ Licentia pro fratibus,

Innocentius. 4. in declaratione prefate regule fratrum minorum exponendo uerba predicta dicit. Ingressum in monasteria tammodo monialium in claustrum ordinis sancti Damiani: seu Clare prohibitum fore fratribus: ad que nemini licet ingredi: nisi ei a sede apostolica facultas super hoc specialiter tribuatur. Et nomine monasterij claustrum domos: et officinas interiores uoluit comprehendit. Ad aliarum uero cenobia monialium dicit: que possunt sicut et alij religiosi ad predicandum: seu petendam elemosinam: aut pro alijs honestis et rationabilibus causis accedere: ac intrare: quibus a superiori bus suis pro sua fuerit maturitate uel idoneitate concessum. b. fo. 3. Et b. ffo. 4. tractatu. 2.

⁴ Prohibitus p fratibus

Alexander. 4. in declaratione quam fecit super prefatam regulam fratrum minorum posuit ad literam claustrum immediate precedentem concessionis seu declarationis Innocentij. 4. Et habetur ubi supra ffo. 5. tracta. 2.

⁵ Licentia pro fratibus,

Urbanus. 4. in regula quam fecit per monialibus sancte Clare statuit multa circa huiusmodi ingressum. Et primo rubrica. 7. dicit: que quando aliqua soror uel monialis sancte Clare tanta fuerit corporis infirmitate detenta: que ad loquutionem commode venire non possit: et necessitatem habuerit confiteri: uel dominici corporis: seu alia recipere sacramenta: eribiturus huiusmodi sacramenta: scilicet confessor: alba: et stolla: et manipulo: cum duobus idoneis et religiosis socijs: uel uno ad minus alba uel saltem super pellicio uesitis ingrediantur: ac moxentur induti: et audita confessione: uel alio tradito sacramento: sicut in-

Collector.

⁶ Pro monia lib infirmis

Collector.

⁷ Licentia igre dicit p confessore.

ii ij

Ingrēdi monasteria monialium.

gressi fuerint: sic egrediantur induti: nec morā ibi faciant longiorē. **L**aneat etiā: ut q̄ diu intra monasteriū fuerint: nullatenus ab iniuicē separentur: quin semper mutuo possint libere se videre. Sic quoq̄ se habeat in anime commendatione.

Pro erec̄ijs agendis.

C Statuit similiter: q̄ ad erec̄itas circa sepulturam agendas: sacerdos nō ingre diatur claustrū: sed exterius in capella: quod ad officij pertinet erec̄atur: nisi forte abbatisse q̄ conuentū visum fuerit: q̄ ad erec̄itas debeat introire. Et tunc modo supradicto cū vno vel duobus socijs intret indutis: et sepulta mortua: erant sine mora. **C** Ordinavit insuper: q̄ si necesse fuerit: vt ingrediantur aliqui ad fo- dendam vel aperienda sepulturam: seu postmodū coaptanda: et abbatisse et con- uentū visum fuerit hoc expediens ppter imbecillitatem sororū: sit sacerdoti: vel alicui alij ad hoc idoneo et honesto: cū vno socio vel duobus licitum introire: ca. fo. 285. tracta. 3. et ffo. 295. tracta. 2.

Pro sepul- tura aprada

Collector.

C Aduertendū est: q̄ si plures intrant q̄ superius sunt expressi: ultra peccatū mor- tale incurrunt erec̄icationem papalē per Eugenū. 4. p̄mulgatā: et inferi⁹ positā §. 15. Ideo prelati et vicarij seu confessores qui aliquando ppter mortem abba- tisse vel alterius monialis: introducunt plures fratres: allegando consuetudinem: caueant de cetero: et sint premoniti.

7

Prohibitio generalis.

C **DE** **U** **R** **B** **A** **N** **S** **U** **R** **B** **A** **N** **S**. 4. in regula p̄fata rubrica. 18. dicit sic. **C** De ingressu per- sonarum in monasteriū: firmiter ac districte precipimus: vt nulla vnq̄ abbatissa: vel eius sorores aliquā personam religiosam: seu secularem: aut cuiuslibet digni- tatis: in monasterij claustram intrinsecam intrare permittant. **N**ec omnino ali- cui liceat nisi quibus concessum a sede apostolica fuerit: vel a cardinali cui fuerit sororū ordo cōmissus. **C** Excipiuntur autē a dicta ingrediendi lege: medicus cau- sa multū gravis infirmitatis: et minor: cū necessitas eregerit: qui nō absq̄ duo- bus socijs de familia monasterij introducantur: nec ab iniuicē infra monasterium separentur. **N**ec non et illi quos occasione incendij. vel ruine: seu alterius periculi vel dispendij: seu p̄ tuendis a violentia quorūlibet monasterij vel personas: aut p̄ aliquo opere erc̄endo quod cōmode extra monasteriū fieri nō potest: necessitas eregerit introire. Qui omnes expedito suo ministerio: vel imminenti necessitati p̄ ipso satisfactorieant sine mora. Nulli autem persone extranee intra monasterij claustram liceat comedere: vel dormire. **C** Sed et si quis de sancte ecclesie cardi- nalibus ad aliquod monasteriū binōi religionis aliqui venerit: et intra claustrū vo- luerit ingredi: cū reuerentia quidē et deuotione suscipiatur: sed rogetur vt cū pau- cis socijs debeat introire. **C** Liceat quoq̄ generali ministro ordinis fratrum mino- quando ibidem voluerit celebrare: vel proponere sororibus verbū dei cū quattuor vel quinque fratribus ipsius ordinis intra claustrū ingredi monasterij: si quando ei videbitur expedire. **C** Alius autē prelatus (cui aliqui forte de licentia sedis apo- stolicę: vel dicti cardinalis intrare licuerit) duobus vel tribus tantum religiosis et honestis socijs sit contentus. **C** Quod si forte pro consecratione: vel benedictiōe sororū: vel in alio modo concessum fuerit ep̄o alicui missam interius celebrare ali- quando: q̄ paucioribus et honestioribus poterit socijs sit cōtentus: et ministris. Et hoc quoq̄ ipsam alicui rarius concedatur. Nulla tñ omnino loquat̄ur cum ali- qua p̄sona de ingressu: nisi in modo predicto: siue infirma fuerit: siue sana. **C** Illud sane precipuum caueatur: vt ij quibus aliquando concessum fuerit solūmodo: vel data licentia in monasteriū ingredi: non aliter admittantur: nisi abbatisse et soro- ribus visum fuerit expedire: cum ex binōi concessionibus: vel licentijs: abbatissas:

Licentia. Talis i q̄ pot ingredi ad monaste- ria monialia

Pro cardi- nalibus.

Pro gene- rali ministro

Pro platis inferioribus

Pro epis.

Ingressi monasteria monialium. Fo. xcix.

Vel sorores eos admittere non cogantur: et ut sint tales de quorum verbis: et moribus: nec non vita: et habitu edificari valeant intuentes: et materia iusti scandali erinde nequeat generari. **C** Super concessione vero: vel licentia ingressus binōi: ad omne ambiguum remouendum: apostolici apices: vel cardinalis patentes littere ostendantur. b. fo. 288. tracta. 3. Et ffo. 317. tracta. 2.

D eclarationem istorum casuum: vide infra primo notabili.

URBANUS rubrica. 24. regule statuit: quod visitator monialium sancte Clare quando monasterij clausuram ad visitandum intrauerit: duos religiosos et idoneos socios secum ducat: qui videlicet focij simul maneant: et duo fuerint intra claustrum: ab invicem nullatenus separentur. b. fo. 286. tracta. 3. et ffo. 299. tracta. 2.

Curitate huius facultatis: et hoc titulo soluz ingrediuntur his temporibus nostri prouinciales ministri in monasterijs sancte Clare statum prouinciarum: super que habent gubernationem commissam a summo pontifice. De quo latius infra primo notabili: in yndecimo casu.

GREGORIUS. 10. referens supra scriptam declarationem Innocentij. 4. voluit: ut fratres minores iuxta dispositionem generalis ministri duntaxat: possint vti binōi declaratione predecessoris sui. b. fo. 5. tracta. 2.

Aduerte: quod etiam generalis minister non potest iam aliquid in hoc casu: ut per declarationem Nicolai. 7. postea editam patet: put statim subiungitur.

NICOLAUS. 7. in sua solenni declaratione exponedo presatum passum regule fratrum minorum. declarauit sicut Gregorius. 9. generaliter esse prohibitum de quarumlibet cenobijs monialium. Et nomine in monasterij claustrum: domos: et officinas interiores intelligi. Addens: quod ad alia loca ubi homines seculares conueniunt: possunt fratres illi causa predicationis vel elemosine petere accedere: quibus id a suis superioribus fuerit per sua idoneitate concessum. Et decreuit: ut in presato articulo: et in alijs quos constitutio sua continet: quancumque aliqui predecessores sui aliter declarauerint: declarationem seu ordinationem suam tamen a fratribus minorum. precise: ac inuolabiliter perpetuis temporibus obseruandam. b. fo. 10. et ffo. 11. tracta. 2.

BONIFACIUS. 8. concessit: quod fratres minorum inuitati a prelati ecclesiasticis possint vna cum ipsi in suis diocibus monasteria et loca monialium cuiuslibet ordinis libere ingredi ad visitationis officium impendendum: et ad defunctorum celebrandas exequias: et ad precesiones generales: et predicationes faciendas: ac confessiones in firmam audire. b. fo. 36. Et ffo. 37. conce. 36.

Circa presatam concessione: vide et nota concessione Leonis que habetur infra in. 8. 28.

BENEDICTUS. 12. in constitutionibus quas per monialibus edidit: fecit sequens statutum. c. 30. Nulli regulari vel seculari: vel laice persone cuiuscumque prebeminentie: dignitatis: status vel conditionis extriteringressus pateat ad eadem. scilicet monasteria sancte Clare: sine apostolice sedis licentia speciali: exceptis solummodo personis illis quibus per predecessorum nostrorum ordinationes. scilicet concessiones: et per predictarum monialium regulas noscitur esse permissam. Habetur in libro ordinis Italico. 3. parte. fo. 210.

MARRINUS. 5. decreuit: quod nulli omnino hominum: tam regularium quam secularium: cuiuscumque gradus: prebeminentie: dignitatis: excellentie: nobilitatis: et conditionis fuerit (exceptis illis de quibus in regula. sancte Clare per Urbanum edita: et in constitutionibus Benedicti. 12. sit mentio) preteritum cuiuscumque licentie sibi desuper quantis auctoritate concessit: liceat in monasteria sororum et monia-

Ingrēdi monasteria monialium.

Mora.

lium sancte Clare: seu aliquod ex eis ingredi. Nec etiam protectori: aut generali inuisiro ordinis mi. pro tempore crithibus: seu puincialibus ministris: & quibusvis visitatoribus: licentiā super ingressu huiusmodi: inconsulto romano pontifici concedere liceat quo quomodo. b. fo. 38. Et ff. 36. conce. 41.

Collector.

Adverte: q̄ in vltima clausula precedēti vult dicere. Ad artius: q̄ in regula. s. Clare vbanitarii cōcessum esset: q̄ protector ordinis posset dare licentiā intrādā monasteria predictē sancte Clare personis secularibus: tamen q̄ de cetero nec p̄ tector: nec generalis minister: nec mulominus puinciales & visitatores: possint dare licentiā intrandi predicta monasteria alicui persone cuiuscunq̄ dignitatis fuerit: sine licentiā sedis apostolice. Vide etia hoc in dictione Admistrī puinciales. §. 7. Et in dictione p̄ protector ordinis. §. 6. Et melius infra vltimo nota bilit: vbi elucidatur plenissime supradictum.

De protectore ordinis.

14
Ex privilegij ordinis p̄dicatorum.

Bonifacius. 9. statuit q̄ si quis infra clausurā alicuius monasterij monialium ordinis predicatorum repertus fuerit: p̄ superiores seu priores dicti ordinis: seu de eorum mandato capi & incarcerari: & secundū eorum arbitriū: & delicti cōtuitatē puniri possit. b. sfo. 120. conce. 547.

15
Prohibitio p̄ omnibus christianis. Excoicatio.

Eugenius. 4. precepit omnibus & singulis tā clericis q̄ religiosis: & secularibus personis cuiuscunq̄ conditionis: gradus: p̄eminentie: vel dignitatis existant: sub pena excoimunicacionis quā transgredietes ipso facto incurrant: & a qua nisi a romano pontifice possint absolui: preter q̄ in articulo mortis cōstitutū: quatenus monasteria sancte Clare: nec aliquod ipsorum ingredi presumant: preter formā regule ipsarū: & prouisionū apostolicarum: super hoc specialiter editarum. b. fo. 42. Et ff. 39. conce. 44.

16
Claustra.

EDEN Eugenius: et difficilius pateret ingressus ad monasteria monialium statuit: q̄ sicut abbas: & alie sorores ad hoc deputate tenent claustra quibus ad intra porte monasteriorū predictorum claudantur: sic per cōfessores: aut alias honestas personas: per generales aut puinciales deputadas: ex parte exteriorū teneantur & conseruentur. b. fo. 42. Et ff. 39. conce. 44.

17
Prohibitio p̄ tertiarijs. Collector.

EDEN Eugenius ordinavit: q̄ in omnibus tertij ordinis sororū & monialium collegijs: fratres mino. in accessu & ingressu sic se habeant: sicut obseruati in monasterijs sancte Clare. b. fo. 46. Et ff. 42. conce. 47.

Circa huiusmodi statutum: seu ordinationem sunt duo aduertenda: & mente tenenda: q̄ ob inaduerentiam: aut obliuionem ipsorum: aliqui fratres minus recte quandoq̄ se habent. Cū dicitur esse q̄ tertiarias nominat in simul sorores & moniales. Et hoc pro tanto dico esse ponderandum: quia aliqui arbitrati sunt huiusmodi tertiarias non esse intelligendas nomine monialium: propter q̄ in aliquibus partibus nominant eas bazoebas: & in alijs beatas. Contra quos tñ (vltima verba expressa supraposita) facit sylus curie cōmunis: qui non curans de rigore nominum: sepe appellat indifferenter collegia personarum religiosarū: monasteria licet non sint monachorum: vel monacharum: pprie dictorum. Ne similiter eōdem feminas collegialiter viuentes nominat frequenter moniales: quibus non sint ordinum monachalium. Et hoc idem patet ex regula sancte Clare: vbi moniales sepiissime appellantur sorores. Vnde p̄ Danormitanus: seu Abbas in capitulo causam: de electione: dicit: quia nomina sorores & moniales sunt synonyma: eadem importantia.

Alterum aduertendum est: q̄ in supradicta concessione specialiter loquitur de

Ingrēdi monasteria monialium. Fo. c.

fratribus mino. distaxat: et non sicut in precedenti de omnibus fidelibus. Et quo sequitur: firmolam et nullius momenti fore rationem quā nonnulli allegant dicendo: quod quod in monasteriis tertiariorum non inclinarum intrant persone seculares: quare non poterunt similiter intrare huiusmodi fratres. Ad maiorem autem confirmationem predictorum facit prohibitio Leonis ultimo facta in regula noua quam edidit pro tertiaris: ubi in capitulo octauo sic dicit. Et facta uisitatione: cuncti a prouinciali aut uisitatione: seu commissario non debent intrare officinas: nec alia loca interiora sororum. **¶** Dec ubi. Sequitur ergo manifeste: quod adhuc uirtute breuis Leonis infra positi. §. 29. etiam si non fuisset subrepticium prout fuit: non potest ingredi aliquis frater claustrum tertiariorum: nisi ut supra dictum est. Et cui predicta non satisfecerit: uideat expositionem sancti Bonauenture super hoc in declaratione quam fecit: qui strictius circa hoc loquitur. Sed ista multa et alia notata dignius et explicatur infra. 2. notabili per totum.

¶ **DE AD** Eugenius concessit: quod de licentia generalis aut prouincialium minorum possint epi intrare in monasteriis monialium causa consecrationis ecclesie: **¶** Pro episcopis vel altaris: aut pro benedicendo cimiteria: vel sorores.

¶ Supra scriptam concessionem reperi in quadam tabula priuilegiorum per quendam patrem commissarium Romanum ordinatam. Et ponit in fine. Eugenius in breui quod incipit Lupientes. Sed hoc breue non reperitur in libris imprefectis priuilegiorum hic allegatis. Nec permanet iam in suo vigore: ut p. §. 28.

Nicolaus. Quintus concessit omnibus et singulis mulieribus seruientibus monialibus sancte Clare: aut pro eis elemosinas querentibus: ut quotiescumque pro parte abbatissarum requirite fuerint: earum monasteria (cum consilio discretarum) intrare ualeant. Ac quod aliquando etiam in precipuis necessitatibus: pro ipsarum consolatione: cum ipsis monialibus comedere possint: licentia tamen prius per eas desuper a prouinciali obtenta. b. fo. 49. Et ffo. 43. concessione. 48.

¶ Aduertendum: quod prefata facultas uidetur iam sublata et reuocata per supradicta: et infra dicenda ultimo notabili.

Pius. 2. concessit fratres posse predicare et intrare in claustris et alijs locis quarum rucinas monialium ubi seculares communiter intrant: de licentia suorum prelatorum quando mittuntur. o. ffo. 66. conce. 94.

¶ Attende: quod hec concessio est solum pro fratribus qui mittuntur ad predicandum: quia dicit: intrare et predicare. id est predicandum. Sed quo ad intrandum in claustris: est reuocata: ut p. infra. §. 28.

Sixtus. quartus declarauit: quod mulieres ingredientes monasteria sancte Clare: et sancti Domini: non teneantur ire ad curiam romanam pro absolutione ab excommunicatione: sed eas possint absolueret fratres mino. confessores: etiam si tales mulieres ingrederentur mala intentione. o. fo. 62. Et ffo. 68. conce. 100. Et ffo. 96. concessione. 30.

¶ **DE AD** Sixtus fecit aliam concessionem latiorē quam supra scriptam inmediate: que habetur in dictione Absolutio quo ad seculares secundo in §. nono.

¶ **DE AD** Sixtus concessit: quod seculares laborantes in monasteriis sancte Clare: ac aliarum monialium: possint ibi comedere in loco honesto. o. fo. 63. Et ffo. 67. concessione. 120.

¶ **DE AD** Sixtus concessit: quod sorores sancte Clare non teneantur intrmittere

Ingrēdi monasteria monialium.

Licētia p re aliquē de seruitoribus suis qñ medicus intrat clausuram: sed sufficiat: q̄ a tri-
medico. bus vel quattuor monialib⁹ de antiquiorib⁹ associetur. o. fo. 67. Et ffo. 67. cō. 121.

Collecto: **C**Sciendum: q̄ supra scripta concessio reperitur alibi sub sequentibus verbis.
CSixtus. 4. cōcessit: q̄ forozes. s. Clare nō teneātur intrōmittere aliquē hoīez de seruitoribus suis qñ medicus vel ali⁹ ingrediūtur: licet regula hoc decreuerit: sed sufficit: q̄ a tribus vel quattuor monialibus de antiquioribus associetur. o. ffo. 96. concessione. 331.

Licētia p cō **Innocentius.** 8. concessit: q̄ confessores monialium possint intrare
fectozib⁹ mo monasteria illarum tempore pestis ad celebrandū mīf
niali. s. clare sam: ⁊ audiendum confessiones illarum que seruiunt pestilentiatis: quia stant se-
parate ab alijs. o. ffo. 99. concessione. 365.

Licētia p cō **Alexander.** 6. cū concessisset generali ⁊ prouincialibus ministris et cu-
fectozib⁹ ter stodijs vt de consilio aliquorū fratrum possent deputare
uariarum. monialibus: seu sorozibus tertij ordinis cōfessores presbyteros seculares: seu alto-
rum ordinum regulares: quibus con fiteri: ⁊ ab eis sacramenta ecclesiastica reci-
pere possent: statuit vt confessores hñōi dictarū sorozum: claustra: seu interiores
officinas: absq̄ alterius persone bone vite ⁊ fame societate: nullo modo debeant
ingredi. B. ffo. 123. conce. 269.

Licētia p p **C**DEAD Alexander. 6. concessit generali ⁊ prouincialibus ordinis mī. de ob-
laus: ⁊ cōfēt seruantia: ⁊ confessoribus per eos deputatis: vt monasteriorum monialium san-
sozib⁹ monia cte Clare que eorum regimini immediate subiciuntur: p̄ administratione sacra-
liū. s. clare. mentozum tempore necessitatis: ⁊ alijs rationabilibus causis interdum occurrē-
tibus: prout scđm deū expedire viderint: claustras interiores ingredi possint. Et
vult: q̄ tunc moniales predicte: portam maiorem aperire licite valeant. B. fo.
71. Et ffo. 155. concessione. 373.

Collecto: **C**Huiusmodi concessio non permanet iam in suo vigore: quia Leo. 10. circa illaz
ordinauit quod immediate sequitur.

Licētia p cō **Leo.** 10. prohibuit sub eterne maledictionis interminatiōe: in virtute sancte
z licētia pro obediētie quis frater confessor monialij sancte Clare: aut aliquis
monaste. s. alius frater cuiuscunq̄ preeminētie: aut officij inter fratres mino. sit: ad ip̄as mo-
Clare. niales: aut in ip̄arum monasteria ingredi: vel intrare presumat: nisi in casibus in
Nota. eadem regula: ⁊ institutionibus ipsius ordinis minorum contentis: ⁊ quoad ip-
sorum monasteriorum ingressum editis. Nec etiam alie vtriusq̄ serus seculares
personę: etiam preteriti cuiuscunq̄ indultis: etiam confessionaliū: predicta monaste-
ria ingredi valeant. B. ffo. 17. concessione. 36.

Collecto: **C**Sciendū ac notandū est: virtute phibitionis hñōi renocari concessiones facte
Nota. per plures summos pontifices predecessores Leonis. 10. quibus vltra casus in re-
gula monialium contentos concedebatur ingressus. Et tales sunt supra posite. §.
ii. et. 18. et. 19. et. 20. ac. 27. Quibus concessionibus tanq̄ penitus renocatis ⁊ an-
nullatis: nullus iam vti potest vilo modo.

Licētia p cō **C**DEAD Leo in litteris suprapositis. §. 28. dirigendo verba ad prelatos. s. ge-
z licētia pro neralis ⁊ prouinciales: ait. Nec ip̄i fratres ordinis vestri ad tertiarias in congre-
tertiar. ijs. gatione viuētes: nisi de licētia ⁊ speciali mādato vestro: intrare presumāt. Vos p̄
pterea viuēdo vt nō passim ingressum hñōi relaretis: sed in capitulis vestris
prouincialibus ⁊ generalibus prouide de similibus: ⁊ alijs ad obseruantiam ho-
nestata ⁊ contingētie spectantibus ordinētis.

Ingressi monasteria monialium. Fo. cj.

Circa prefata verba est valde advertendum quis decipiatur sicut decepti sunt qui impetrant predicti breues: et pontifici qui illud cōcessit: credēdo ac presuponendo: quod ingressus ad monasteria tertiariarū nō erat p̄hibitus. Quisita sunt enim in relatione seu supplicatione h̄mōi breuis (postq̄ dictum fuerat de monialibus sancte Clare) sequentia verba. Et pariter ad tertiarias in congregatione viuētes: ad quas accedere s̄ p̄hibitū nō sit rē. hoc enim presuppositū esse falsum: cōstat t̄z ex regula q̄ ex declarationibus ipsius: presertim ex determinatione Eugenij. 4. supra posita. §. 1. Ac per cōsequens hoc breue est surreptitiū et nullius valoris: quo ad confessionē fundatā super prefatā relationē. Et ideo indubie tenendū est: q̄ nulli fratres mi. etiā si sint prelati: queunt magis ingredi monasteria tertiariarū collegialiter veniētū: q̄uis nō sint inclusa: q̄ monasteria sancte Clare. Et facit ad hoc ordinatio eiusdē Leonis contenta in regula nona quā ipse edidit p̄ tertiarias: in c. 8. eiusdē regule: ubi etiā p̄latis nō cōcedit posse ingredi clausurā post factā visitationem. Nec si milititer possunt prelati pro talibus monasterijs: alijs personis ad ingrediendū licentiā concedere. Ac p̄pterea illud quod in prefatis litteris Leonis dicitur. s. q̄ in capitulis generalibus et provincialibus p̄uideatur de modo intrādi ad tertiarias rē. nil penitus operatur: q̄ fundatur super falsa relatione. s. q̄ nō sit p̄hibitus ingressus ad monasteria tertiariarū. C̄ Istud declaratur et probatur latius infra notabili vltimo.

C̄ J̄ D̄ Ē M̄ Leo declarauit: moniales sancte Clare sub regimine fratrum mi. de obseruā. existentes nō teneri nec obligatas esse cōtra voluntatē suam ingressus ad sua monasteria prebere aliquibus mulieribus vigore facultatū apostolicarū predictis mulieribus per ip̄m Leonē in cōfessionalibus ad ingrediendū prefata monasteria cōcessarū. Ac si milititer cōcessit predictis monialibus: vt ab eis aliquarū censurarū seu penarū in cursu: et absq̄ aliquo cōscientiarū suarū scrupulo: eiusdem mulieribus dū et quoties oportū et expediens visum fuerit ingressum in eadem monasteria licite denegare valeant. Et insuper hortatur moniales h̄mōi: vt prefatis mulieribus ingrediendū predicta monasteria consensu: q̄ rarius: et parcius fieri poterit concedant. S. s̄ffo. 38. concessione. 12. 4.

C̄ J̄ D̄ Ē M̄ Leo predictā declarationē iterato fecit per eadē verba: addēs: q̄ etiā vigore aliarū facultatū q̄ in confessionalibus contentarum: non teneatur moniales cōtra voluntatē suam ingressum prebere aliquibus mulierib⁹ in suis monasterijs. Non obstantibus predictis facultatibus: tam concessis q̄ in posterum cōcedendis: quas reuocauit: cassauit et annullauit: ac reuocatas: et nullas esse decreuit. S. s̄ffo. 39. concessione. 12. 5.

C̄ J̄ D̄ Ē M̄ Leo cōcessit: q̄ fratres mi. vocati: rogati: aut inuitati a prelati ecclesiarum: aut a prelati religiosi: vel visitatorib⁹ habētibus curā aliquorū monasteriorū monialium: ad hoc vt visitet predicta monasteria: vel erercent oīa alia que in monasterijs sibi subiectis erercent: aut ad hoc vt intrēt cū ip̄is prelati: siue visitatoribus ad videndū officinas: et totū monasteriū interius: possint sicut possunt in monasterijs sibi subiectis: siue intra: vel extra clausurā visitādo: et alia faciēdo: vel cū ip̄is prelati intrāndo. Nō obstante prohibitionē siue regule: vel declarationē eiusdem regule. Dum tamē predicti fratres si fuerint subditi: hoc faciant de licentiā suorum prelatorū. S. s̄ffo. 61. conce. 19. 4.

C̄ J̄ D̄ Ē M̄ Leo concessit: q̄ prelati ordinis mino. possint dare licentiā suis subditis intrādi clausuram monasteriorū. s. Clare ad faciendū sermonē de balēda:

30
Licētia pro feminis secularibus.

31
Licētia p̄ feminis secularibus.

32
Licētia p̄ omnibus s̄bris.

33
Licētia pro

Ingrēdi monasteria monialium.

Edicatio: b^o.
34
Licetia p^o p^o
laris & cofes.
mo. 6. clare.
12° monia
lib^o in h^ois.

dim tamen turantes sint senes: & vite exemplaris. *Q. sffo. 62. conce. 195.*
CIV^o DE^o Leo concessit: q^o quando moniales sancte Clare grauter in firmantur taliter: q^o non possint ad cratem venire ad audiendum missam: possit illo tempore sacerdos confessor eorum: vel prioris superioris introire claustram. in firmantur: & monasterium ad celebrandum: ne tales moniales remaneant sine missa. Dum modo sacerdos ad nulla alia loca q^o ad altare diuertat: nec moxetur nisi tanto tempore q^o indiget ad celebrandum: nec loquatur: nisi quantum est opus in missa. *o. sffo. 93. concessione. 290.*

E Sequuntur aliqua notabilia circa presatam materiam: que licet aliquibus videatur clara: cōtinet tamen multas difficultates: elucidatione indigentes.

Primum no
tabile.

Primo circa casus in secunda regula sancte Clare edita per Urbanum. 4. in quibus diuersis personis conceditur licentiam ingrediendi claustram monasteriorum monialium huiusmodi: licet superius sint positi. *§. 6. et. 7.* tamen hic sigillatim ponitur vnusquisq^o casus cum declaratione expedita: prout probatissimis quibusdam patribus ordinis in iure ac rebus religionis: preuia maturata discussione visum est. Quos ad tute incedendum sequi oportet.

Primo cas^o

C Primum casus est: quo datur licentia ingrediendi illi cui cōmissa fuerit administratio sacramentorum. i. confessori seu vicario. quando aliqua soror vel monialis tanta fuerit corporis infirmitate detenta: q^o ad loquutorium cōmode venire non possit: & necessitate habuerit confiteri: vel dominici corporis: seu alia recipere sacramenta. Ita tamen: q^o exibirurus huiusmodi sacramenta: alba & stolla: & manipulo: cum duobus idoneis & religionis sociis: vel vno ad minus: alba vel saltem superpellicio vestitis ingrediantur: ac moxentur induti: & audita cōfessione: vel alio tradito sacramento: sic ingressi fuerint: sic egrediantur induti. Nec moram faciant ibi longiorem. Laeant etiam: vt q^o diu intra monasteriū fuerint: nullatenus ab inuicem separentur: qm̄ semper mutuo possint libere se videre.

Expofitio.

Hoc Urbanus in regula. c. 7. et supra. *§. 6.* Quo ad istum primum casum est aduertendum: q^o socius debet esse clericus: & non laicus: vt expresse habetur in bulla Gregorij: 9. que habetur. fo. 48. et sffo. 131. et supra. *§. 7.* Et idem innuitur in bulla Urbani supraposita cum dicit: q^o socius intret indutus alba ad minus. Tale autem indumentum solum competit clericis: & adhuc in sacris ordinibus constitutis. Consuetudo tamen est in contrarium: que vt^orum sit bona & valida: aliorum sit iudicium. Adibi tamen non videtur tuta.

Secund^o cas^o

Secundus casus est: quando aliqua monialis vult exalare spiritū: de quo dicit Urbanus vbi supra inmediate. Sic quoq^o se habeant in anime cōmendatione: scz confessor: & socius vel socij: pnt in precedenti casu dictum est.

Tert^o casus

Tertius casus est: cum abbatissa & conventui visum fuerit & petierint: q^o cōfessor ad exequias celebrandas debeat introire. Et tunc modo supradicto cum duobus socijs intret indutus: & sepnita mortua: cum eis creat sine mora. S; si abbatissa & conventus non petierint huiusmodi ingressum: dicit papa vbi supra: q^o nō ingrediantur claustrum sacerdos: sed ceteris in capella quod ad officij pertinet exequatur.

Expofitio.

Circa hoc autem notent fratres & aduertant: si ingrediendo aliter: aut in maiori numero: euadent ex cōmunicationem papalem: vns cum transgressione sue regule si sint fratres minores. Nec sufficit pro excusatione consuetudo

Ingressi monasteria monialium. §. 0. c. ij.

contraria que in aliquibus partibus forte viget: quia est abnitiis: cum careat conditionibus requisitis ad hoc vt consuetudo vim legis habeat: et deroget legi iuste ac rationabili: et pro maiori parte obseruata: presertim a religiosis pbris et doctoribus: sue regule obseruatoribus.

Quartus casus est: si necesse fuerit vt ingrediantur aliqui ad aperendam sepulchram: seu post modum coaptandam: et abbatisse et cōuentui visum fuerit hoc expedire propter imbecillitatem sororum. Quo casu dicit Urbanus vbi supra: sic sacerdoti vel alicui alii ad hoc idoneo et honesto: cū vno socio vel duobus licitū introire. Et hoc peractore creant sine mora.

Quartus casus

Cij. Presatis quattuor casus habentur. 7. c. secunde regule, s. Clare. fo. 285. tracta. 3. et fo. 295. tracta. 2. Et supra. §. 6.

C. Notandum: qd vltra quattuor predictos casus: sunt etiam nonnulli alij casus in quibus confessoribus: seu vicarij monialium sancte Clare ingredi possunt clausuram monasteriorum quibus deputati sunt: scilicet pro exercendo ipsorum monasteriorum opere: vel illis conferendis ab incendio: seu a latronibus defendēdis: vt habetur supra. §. 3. ac prout declaratur infra casu sexto. Item causa celebrandi missam monialibus grauer in firmitatibus: vt patet supra. §. vltimo. Et insuper causa renouationis sacramenti. Nam ex quo Clemens. 7. cōcessit: qd possint habere sacramentum in ecclesia interiori: vt habetur supra: Eucharia. §. 2. et infra casu. 12. indirecte visus est concedere ingressum ad consecrandum aut renouandum sacramentum. In nullo vero alio casu reperitur concessus ingressus presatis confessoribus: seu vicarijs. Et idcirco reuerendissimus pater frater franciscus angelorum cum esset minister generalis in suis premonitionibus: seu anisamentis: extra presatos casus districte prohibuit ingressum: vel potius declarauit prohibitum.

Pro confessoribus seu vicarijs

Quintus casus est: qd medicus causa multum grauis in firmitatis: et minorum cum necessitas egerit: possint ingredi. Qui tamen non absqz duobus socijs de familia monasterij introducantur: nec abinuicē intra monasterium separentur. Hec Urbanus presatus. Circa hoc tamen nunc habetur concessio Sixti. 4. vt loco duorum familiarium predictorum: sufficiat: qd medicus et minorum a duobus vel tribus monialibus antiquis associetur: vt habetur supra. §. 24.

Quintus casus

C. Quo ad hanc causam oportet aduertere: qd cum papa dicat: qd medicus possit ingredi causa multū grauis in firmitatis: qd pro leuibus in firmitatibus: aut quarantana: vel alijs malis dispositionibus: seu causa visitationis: nec medicus: nec cōfessor: possint ingredi. Et quando medicus causa multum grauis in firmitatis ingreditur: non potest cum ipso ingredi famulus suus: aut alia persona: nisi prout in regulari concessione Sixti continetur. Item ad hoc vt minorum possit ingredi: oportet qd prius per medicum determinetur expedire aut necessarium fore. Vel si aliqua monialis haberet incōsuetudine minuendi se aliquoties: debet fieri preiudicio assensu abbatisse cū consilio discretarum conuentus.

Expositio

C. Sextus casus est: occasione incendij vel ruine: aut alterius periculi: seu dispendij: vel p tendis a violentia quolibet monasterium aut personas.

Sextus casus

C. Circa hunc casum est notandum: qd cum regula non declarat: seu specificet quod tunc aut quale debeat esse periculum: seu dispendium ratione cuius liceat ingredi clausuram: determinari debet arbitrio abbatisse et discretarum conuentus. Et quatenus magis innotescat huiusmodi casus: sequentibus exemplis elucidabitur.

Expositio

Ingrēdī monasteria monialium.

Coſumū exemplū. Aliquis malefactor fugit ad monasteriū monialium. Admoniales vero ppter suam bonētatē volunt illū eicere foras: r non sufficiunt earum vires: tunc poterit intrōmittere tot seculares quot sufficiant vel opus sint ad illius expulsiōē. Qui poterit impune ac licite ingredi. **C**Itē aliud exēplū. Quēdā vidua intrat religiōē monialium: r post ingressū inuenitur: q reman sit pregnans de viro suo. Venit tēpus partus: talis poterit parere intra clausurā monasterij: si cur posset curari ab alia in firmitate: ac per cōsequēs posset ingredi obstetric: put Ingreditur medicus. **C**Tertiū exēplū. Si forte tā grandis cōtentio r discordia foret inter aliquas ex monialibus: q alie moniales nō possent eas pacificare: timeretur a spiritibus malignis: r alie moniales non possent eā recolligere nec impedire a nocuētis inferēdis: possent tunc ingredi illi qui necessarij essent ad apponēdum remediū in ijs: r con firmibus. **C**Quantū vero ad alium casum. s. tueri eas ab aliqua violentia: potest sic exemplificari. Si accideret: q aliqua desponsata ante cōsummationē matrimonij ingrederetur religionis: r spōsus ante professiōnem attentaret pro vim extrahere illā: r moniales non possent resistere: tunc licite possent ingredi oēs illi qui ad resistendū hmoi violētie essent necessarij. Non tñ ad obuandū reformationi: seu correctioni ipsarū monialium. **C**Quo ad incendium autē: necnō quo ad alia in p̄fato casu contenta: est summe aduertendus r notandum: q hmoi concessio nō extenditur ad fratres minores: qz est generalis: r ipi iuxta suā regulā indigent concessiōe specialī: q respectu fratū hmoi obsequijs monialium deputatorum dūtarat: facta est per Gregorium. 9. vt habetur supra. §. 3. Quapropter reliqui fratres minores nō possunt in predicto casu ingredi clausuram: nisi extrema necessitate infante. Ut pote quando non est sufficiens copia aliarum personarū: que in tali casu possint r velint succurrere: prout inferius magis declaratur.

Nota.

Septimus casus.

Expositio.

CSeptimus casus est: cum pro aliquo opere exercendo: quod cōmode extra monasterium fieri non potest: necessitas exegerit introire. Hoc est: cum necesse est facere aliquod opus interius: r ad faciendū illud non sufficiunt moniales: nec potest fieri exterius. **C**Diuisimodi casus habet locum quando aliqua res nimium ponderosa defertur ad monasterium: nec posset introduci a monialibus dando illam a foris: nec posset diuidi in partes vt sic partita intrōmitteretur. Tunc n. posset ingredi qui ad hoc esset necessarius. Sed qz regula non dicit: q ingredenti pro opere exercendo adūgatur socius: debet ingredi solus: nisi forte socius ad idem opus esset necessarius. Videtur etiam circa p̄fatum casum: q quēadmodum secularis potest ingredi p opere exercendo: si militer fratres deputati ad seruitium monialium ingredi possint ad dandū ordinem r industriā in opere faciēdo. Et qz si idem fratres deputati seruitio monialium fuerint artifices idonei: poterunt ingredi ad laborandum in tali opere: etiam si inuenirentur artifices seculares. fratres tamen non deputati ad seruitium monialium: quibus sint artifices non poterunt ingredi: quia pro ipsi non habetur licentia specialis pro ut requiritur. Et quādo artifex fuerit secularis debet ingredi absqz socio: vt supradictam est: quia regula illum non concedit. Ita qz nec confessor: sen vicarius: nec aliquis socior eius poterit ingredi cū hmoi seculari: nisi opus esset vt dictū est: ad dandū ordinem r industriā in opere faciēdo. Licet autē de rigore littere regule monialium predictarum: videatur qz frater minor si fuerit artifex illius operis

Ingressu monasteria monialium. §o ciiij.

possit ingredi: sicut secularis. Tñ hoc non est conforme intètionì eiusdem littere: nec per consequens debet fieri: quia cum de mente constat: verborum qualitas non debet attendi: vt est vulgatum in iure.

C Octauus casus est: si quis de sancte ecclesie cardinalibus ad aliquod monasterium in bñd religionis aliquando venerit: et intra claustram ingredi voluerit. Qui cum reuerentia quidem est suscipiendus: rogandus tñ vt cū paucis socijs ingrediatur. Et itad scdm aliquos est intelligendū de Cardinalibus ptectoribus solū. Nihilominus tamen videtur certum: qd absolute intelligi debeat de quiblibet cardinalibus quibus protectores non sint bñdì ordinis sancte Clare.

Octauo casus
Expositio.

C Nonus casus est: de quo dicitur in prefata regula. Liceat quocq; generali ministro ordinis fratrum minorū quū ibidem celebrare voluerit: vel pponere fororibus verbum dei: cū quattuor vel quinq; fratribus ipsius ordinis intra claustram ingredi monasterium: si quando ei videbitur expedire. Hec Urbanus. Et circa hoc est aduertendum: qd nullus alius pzelatus ecclesiasticus vel religiosus: etiā si sit nostri ordinis: potest ingredi prefatam claustram: nisi vt inferius subditur in regula verbis subsequentibus. Alius autē pzelatus (cui aliqui forte de licetia sedis apostolice: vel dicti cardinalis intrare licuerit) duobus vel tribus tantum religiosjs et honestis socijs sit contentus.

Nono casus
Expositio.

C Decimus casus est: qd si forte p consecratione vel benedictione fororum: vel in alio modo concessam fuerit epō alicui missam interitus celebrare aliqui: qd patioribus et honestioribus socijs sit contentus et ministris. Et quo ad istum casum est notandū: qd epīs non potest dari prefata licentia: nisi per summū pontificē: et non per aliū inferiorē: etiā si vocati essent ad conferendū sacramentū confirmationis aliquibus monialibus. Ob quā causam nec ipse moniales egredi possunt claustram: absq; speciali licentia pape.

Decimo casus
Expositio.

C Prefati sex casus vltimi continentur in regula per Urbanum. 4. edita. c. 7. Et habetur fo. 288. tracta. 3. et fo. 297. tracta. 2. et supra. §. 7.

C Undecimus casus ponitur in eadem regula. c. 24. et habetur fo. 290. tracta. 3. et fo. 298. tracta. 2. dicendo: qd visitatores monialium possint ingredi ad tenendum capitulum visitationis: vel aliquid simile tangens suū officij: quod de foris nequit fieri. Et tunc cum duobus religiosjs ac idoneis. i. exemplaribus socijs: et non cum pluribus debet ingredi. Qui videlicet socij simul maneant: et dū fuerint intra claustram: ab intricē nullatenus separentur. Hec Urbanus. Et sciendū circa hoc: qd

Undecimus casus.
Expositio.

virtute huius facultatis: et hoc titulo solū ingrediuntur his temporibus nisi provinciales ministri in monasterijs sancte Clare suarū puinciarū: super que habet gubernationē cōmissam a papa. Et similiter commissarij quos ipsi ministri provinciales: aut generalis mittunt suo nomine ad visitandū moniales.

C Notandū: qd hic nō facim⁹ mentionē licentie quā Nicolaus. 5. dedit seruicrib⁹ monialium ad ingrediendū claustram quando requi sitenit vocate essent ab abbatiā cū consilio discretarū et c. vt habetur supra. §. 9. Hoc. n. non reperitur fuisse in vfu: nec per consequens creditur esse acceptatū. Et dato casu qd bñdì concessio esset in vfu: et acceptata foret reuocata tñ est p puiñonē Leonis suprapositā. §. 28.

Collectoz

C In supradictis ergo casibus concessum est per Urbanū. 4. posse ingredi claustram monasteriorū sancte Clare. Verū tñ cū ista sit concessio generalis: que non sufficit p fratribus minoribus: p quibus requiritur specialis: vt patet ex textu sue regule: non possunt virtute illius ingredi prefatam claustrā. Idcirco dubium est

Ingrēdi monasteria monialium.

Questio. qua facultate uisitatores: et fratres deputati ad seruiciū monialium possint ingredi
Responso. clausuram? Ad hoc respondetur: q̄ Urbanus presatus sciens: q̄ alia via erat circa hoc p̄sum: nō speciat̄ cavit amplius: sed solum concessit: q̄ commissio facta pro monasterijs prime regule sancte Clare: extenderetur seu cōmunicaretur monasterijs secunde regule: put in p̄logo dicte regule Urbani continetur. fo. 23; tracta. 3. et ffo. 293; tracta. 2. Concesserat autē Gregorius. 9. q̄ uisitatores: et capellani: seu confessores monialium sancte Clare essent fratres minores. Ac per consequēs uisus est concedere omne quod necessarium erat ad executionē suorum officiorum. scilicet uisitatores ad uisitandum: et confessoribus: alijsq̄ fratribus ad seruiciū monialium deputatis in casibus certis et determinatis: put habetur supra. §. 3. Et in ultimo capitulo hinc regule sancte Clare dicitur: q̄ confessione in firmari: que ad loquutorius irenon possunt: ac p̄ cōmunicandis eisdem: et p̄ extrema uictione: et anime recoemendatione: liceat confessori cum socio introire: ut habetur fo. 283; tracta. 3. et ffo. 293; tractatu. 2.

Quoddecimus casus. C̄ Duodecimus casus potest assignari: ad renouādū sacramentū tpe cōsueti. Et hoc uirtute cōcessionis Clemētis. 7. q̄ habetur in dictione Eucharistia. §. 2.

Collector. C̄ Sed circa supradicta est notandum: q̄ protectores cū essent principales prelati monialium: disposuerunt de uisitatione illarum: alijsq̄ rebus gubernatione ipsarū concernentibus: illa que suis tēporibus uisa sunt expedire: extendendo: aut restringendo auctoritatē suorum commissariorum ad libitū suū: et forte non curando de his que Gregorius. 9. statuerat: ut supra positū est. Inter quos protectores successit vnus dñs Mattheus appellat⁹: qui uolēs se conerare ab huiusmodi cura monialium: subdelegauit gubernationē ipsarū ḡnali et p̄uincialib⁹ ministris: dando illis quādam cōmissionē. Et q̄ uisum est ei postea cōmissionē illā esse diminutā in aliquibus: dedit aliam in supplementū illius: ut habetur fo. 33; et. 34. et. 35. tracta. p̄mo. ubi concessit ea q̄ in huiusmodi cōmissionibus cōtinentur. Quo p̄tore defuncto: expirauerunt ille cōmissiones. Et q̄ tā nulli erant ualoris: non sunt posite in secunda impressione libri Monumenta ordinis nūcupati: licet per inaduertentiā: atq̄ errorem posite sint in prima impressione eiusdem libri. Et quo sequutū est: q̄ aliqui decepti sunt credendo q̄ presate cōmissiones manebāt in pristino uigore: atq̄ uolendo se innare illis: et adducēdo eas ad suū p̄positū: presertim quidam bon⁹ pater in quodā libello: seu tractatu quē circa huiusmodi materiā edidit. Et idem iudicium est de cōmissionibus et concessionibus alterius protectoris qui dicebatur Iſidori: put habetur in quadā tabula p̄uilegiorū per fratrem Joannē Fernigon editam: qui etiā deceptus est credēdo: q̄ post mortē eius duraret cōmissiones et cōcessiones per illū facte. Quō autē per mortē protectoris expirauerunt ille sue cōmissiones per: q̄ scdm̄ iura per mortē delegantis expirat delegatio. Item: q̄ licet ille p̄tector adhuc uiueret: Martinus. 5. papa renouauit illas: auferendo auctoritatem et potestatem a protectoribus in hoc casu: ut habetur supra. §. 13.

Nota. Quapropter ab huiusmodi cōmissionibus: et alijs cōsimilibus per nonnullos protectores factis: cauendum est post illorū obitum. C̄ Item est notandum: q̄ protectores qui presato dño Mattheo successerunt: noluerunt facere prelati ordinis cōsimiles cōmissiones: aut prelati noluerunt eas accipere de manu illorū: quapropter summi potestates: forte attendentes q̄ prouisione protectorum: suarumq̄ cōmissionum: minus bene gubernabantur moniales: uolentes apponere remedium in hoc: cōmiserunt onus gubernationis earum ordini nostro minorum: seu prelati eius in ge-

Ingrēdi monasteria monialium. Fo. ciiij.

neret: et aliquorum in monasteriorum per cōmissiones: seu prouisiones speciales:
Taliter: q̄ auctoritas quā ordo noster habet nunc super huiusmodi moniales nō
dependet a protectore: sed immediate a papa. Et sic cū noster ordo habeat hanc
specialem cōmissionem a sede apostolica: habent uisitatores: ⁊ fratres deputati
seruicio monialiu licentiam specialem ad ingrediendū claustrā in certis casib⁹
conformiter ad regulam nostrā: quibus prefata licentia Gregorij nomi non p̄ces-
sisset. Ita q̄ per vnā viam ⁊ aliam uisitatores ⁊ fratres deputati obsequijs hu-
militatis in monialium: possunt absq̄ scrupulo ingredi claustram suorum mona-
steriorum in casibus per Gregorium. 9. specificatis: vt supra patuit. C̄ Circa su-
pra dicta tamen ⁊ inferius dicenda oportet aduertere: q̄ post prefatam concessio-
nem Gregorij. 9. ⁊ sufficientem specificationem casuum in quibus fratres mino-
licite possunt ingredi claustram monasteriorum huiusmodi: aliqui summi ponti-
fices ampliauerunt predicta concedendo ingressum in alijs casibus: vt patet su-
pra. in concessionibus Bonifacij. 8. §. 11. et Nicolai. 5. §. 19. et Alexandri. 6. §. 26.
Quas tamen concessiones: ⁊ quaslibet cōtinentes: Leo. 10. reuocauit ⁊ annullauit
quia aliqui forte illis abutebantur: vt patet supra. §. 23. Ita q̄ soli manent in suo
vigore concessiones Gregorij. 9. et Urbani. 4. nec non ille que post datam breuis
prefati Leonis reperiuntur facte: prout sunt tres quas idem Leo anno dñi. 1171.
oraculo uiue uocis fecit: que habentur etiam supra in tribus ultimis concessio-
nibus dictionis Ingressi. 11. C̄ Notandus est insuper circa omnes casus supra di-
ctos in quibus cōceditur posse ingredi claustrā: q̄ sunt respectu monasterior. 8.
Clare: ultimo dicitur excepto. s. sup. §. 31. Quapropter si fratres mino. habuerint
gubernationem monasteriorum monialiu aliorum ordinum: attendant ad aucto-
ritatem que ipsis conceditur in regula ⁊ p̄uilegijs ipsarum. Nam licet sit mini-
ster generalis: non potest ingredi claustram monasterij religiosarum alterius or-
dinis: absq̄ speciali licentia pape. Idcirco op̄ bene aspicerē regulā ⁊ p̄uilegia ta-
lium monialiu: ne limites excedēdo quos sacri patres posuerūt: transgressores sui
voti efficiantur. Qd̄ ne accidat alicui: aduertat ad resolutionē sequentem.

C̄ Tandem resolutio huius materie est: q̄ nullus frater mi. potest ingredi (absq̄
transgressione sue regule) in monasterijs monialium cuiuscunq̄ religionis: excep-
tis ministro generali: ac uisitatozibus: et fratribus deputatis seruicio monialiu
sancte Clare in casibus supra dictis: et eo modo quo in ipsis cōtinetur: atq̄ in pre-
fatis tribus per Leonem concessis. Idcirco ingredi ad dandū velum: seu ad vidē-
dum dare: aut ad professionem monialium: vel ad uisitandum desolatas: seu in-
firmas: aut confessor accipiens occasionem intrandi ob renouationem sacramē-
ti: vt aliquem fratrem introducat secum: cum tū scdm̄ veritatem tunc non fit terra-
pus in quo deberet hoc fieri: vel sub colore edificiorum: seu alicuius operis crea-
tionis: non habendo illud pro fine principalis: aut carendo arte et industria ad dan-
dum ordinem in hoc: vel quando non est, necesse q̄ fratres dent talem industriam
et ordinem: quia sufficienter artifices seculares: aut moniales: seu q̄ absq̄ rationa-
bili timore defectus potest a foris sufficienter dari forma ⁊ industria: aut sub qui-
buscunq̄ alijs inuentioibus. fictionibus. fraudibus. cautelis. colorib⁹: seu crea-
tionibus: quia foret in casibus alias cōcessis: nullaten⁹ licet. Q̄iam. hui⁹ sunt
clare prohibita per regulā nostrā: ⁊ summos p̄tiffices. Et q̄ vt dicitur in Clemē-
tina Scius de paradiso: de uerborū signi. ubi aliquid alicui generaliter phibetur:
quod expresse non conceditur: intelligitur denegatum.

Resolutio
notabilis.

Ingrēdi monasteria monialium.

Proscrupulo. **C**etera omnia supra dicta sunt duo notanda: ppter scrupulosos circa bñdī ma-
teriam. **P**rimū est: q̄ licet intrans clausurā prefatā cū licētia sufficiētī (put in ca-
sibus concessis per regulā: superi? expressis: seu alias) debeat exire statim finito
negocio p quo ingressus est: quis tñ aliquantulū demoretur vel se detineat: dum
tamen non sit corrupta intentione: sed quadā curiositate curineat officinas: aut lo-
quatur cū aliquibus monialibus: nō ppterea incurrit aliquā censurā: nec peccat
mortaliter. Verū tñ: si corrupta intentione faceret supradictā nō excusaretur a pec-
cato mortale: & ab intrāns censurā. **C** Alterū notandū est: q̄ exceptis visitatori-
bus & fratribus deputatis ad obsequiū monialium: nullus frater ppter aliquā cau-
sam potest ingredi clausurā bñdī: nisi in casu extreme necessitatis. **E**t exēpli gra-
tia. Si aliqua monialis esset p̄pinqua morti: & non adesset confessor qui illā audi-
ret in cōfessione: aut in defectu socij. Tunc. n. posset alius sacerdos introire: vel cō-
fessor accipere alium socium: cessante tamen fraude.

Secundum
notabile.
De monaste-
rijs tertij or-
dinis.

Secundo principaliter circa bñdī materiā ingressus monasteriorū monia-
litum est sciendum et notandū: q̄ aliqui arbitrati sunt p̄bitionem supra-
dictā non extendi ad monasteria terciariorū: allegando q̄ terciarie nō sunt nec vo-
cantur moniales: ac per consequens non includi sub prohibitione regule q̄ dicit.
fratres non ingrediantur monasteria monacharū & c. **E**t licet contrariū sit veri-
tas tam manifestā: q̄ nulla indigeat p̄batione: tñ vt obstruatur oratioquentium
iniqua: p̄babitur bñdī veritas: excludenturq̄ contraria falsitas euidenter. **P**ro
cuius declaratione & p̄batione supponitur q̄ modus viuendi terciariorū a patre
nostro francisco institutus: non fuit p̄ viris aut feminis religiosis qui deberēt vi-
uere collegialiter: seu in congregatione: vel in cōmuni. **P**ro talibus. n. iam ipse
ordinauerat duas regulas. s. **A**dinorū p̄ viris: & sancte **L**lare p̄ feminis. **S**ed ter-
tiam regulā: seu modū viuendi instituit p̄ existentibus in suis pp̄ijs domibus:
etiam si essent ac manerent coniugati: put dicit glofa in Clementina **L**ū ex eo. de
sententia ex cōicationis. **E**t tales pp̄rie non erant nec dicebantur religiosi: aut fra-
tres vel sorores: sed solum continentes vel penitentes: seu terciarij vel terciarie: aut
hijoque: vt in Italia: seu beate: vt in Hispania. **I**deo de talibus dicunt doctores:
p̄sertim glo. in Clementina **p**ma: de religiosis domibus: & in supradicta **C**lemē-
tina **L**ū ex eo. q̄ sorores minorū: que dicitur tertij ordinis: licet p̄mittant obediē-
tiam: non habent regulā pp̄rie dictā quo ad tria substantialia: sed quēdam modū
uiuendi per sedē apostolicā approbatū. **E**t iste tertius ordo: etiā pro viuētib? in
conugio maribus & feminis adinuentus est. **I**mino principaliter p̄ talibus. **E**t
habent p̄fessi pp̄rim in singulari. **E**t potius est modus viuēdi: q̄ pp̄rie dicat
regula. **E**st tamen approbatus per **A**nicolaū. 4. **S**ed quia non vouent tria substā-
tialia: que sunt in religione: nō est pp̄rie ordo. **E**t **A**bbas in. c. **C**ausas: de iudicijs
dicit. **I**sti de tertio ordine sancti francisci appellantur fratres & sorores in **C**lemē-
tina **L**ū ex eo: de sententia ex cōicationis: sed non simpliciter: s; de penitentia. **E**t
in concilio Lateranensi celebrato anno dñi. 1516. in quadā determinatione facta
circa bñdī terciarios: qui collegialiter nō viuunt: nominātur fratres & sorores tertij
ordinis: vt habetur ff. 26. **I**gitur ingredi domus terciariorū bñdī que in cōi non
uiuunt: sed in pp̄ijs vel particularibus domibus suis: non est ingredi monaste-
ria. **N**ec per consequens sic intrās transgreditur regulā: scđm declarationēs **S**te-
gorij. 9. et **A**nicolaū. 3. **S**ed q̄ postea sedes ap̄lica dedit terciarijs facultatem colle-
gialiter viuēdi: illis qui sic in cōi viuere vellent: multiq̄ ex ip̄is posuerunt se in cō-

Ingressi clausurā monasteriorū monia. §o cv.

gregatione: Sixtus. 4. informatus: q̄ tales faciebant tria vota essentialia religio-
nis solēniter in manibus suorum superiorum: et corā suo collegio vel congregatio-
ne: declaravit seu concessit: q̄ huiusmodi votū in oibus et per omnia haberet eūdem ef-
fectum et vigorem quē habet in quacūq; aliarū religionū per ecclesiam approbata-
rum: vt habetur fo. 3. tracta. 2. Et s̄fo. 117. cō. 256. C. Cum ergo post prefatā decla-
rationem: seu concessionem Sixti: femine p̄ntentes solēniter tertiam regulā san-
cti patris nostri francisci: et collegialiter: seu in cōmuni viuentes sint vere ac pro-
prie religiose: sequitur clarissime atq; euidenter: q̄ eandē prohibitionē habent fra-
tres m̄. circa ingressum monasteriorū: seu habitationū predictarum tertiariarū:
et accessum ad loca exteriora vbi seculares cōiter accedunt: sicut habent erga alia
monasteria quarūcūq; monacharum vel religiosarū. Et in hoc non potest dubita-
re nisi qui vult claudere oculos intellectus: nolens intelligere vt bene agat. Sed ad
ampliorē abundantiam: immo super abundantia: Eugenius. 4. volens (aliqui-
bus proteruis: ac excessiue affectis: seu deuotis erga tertiaras huiusmodi) penitus
amouere causam altercandi amplius in hoc statuit: q̄ in omnibus tertij ordinis
sororum et monialium collegijs: fratres mino. de accessu et ingressu sic se habeant si-
cut seruatur in monasterijs sancte Clare: vt habetur supra. §. 17. Quid claris aut
euidētius queri et inueniri potest? Sed adhuc forte contra predicta insurget
aliquis dicendo: non esse prohibitum ingressum monasteriorū huiusmodi tertiararū:
q̄ i quodā breui Leonis. 10. sup̄posito post. §. 29. sic cōtinetur. Et pariter ad tertia-
rias in congregatione viuentes: ad quas accedere licet p̄hibitū non sit et c. Verū-
tamen sic dicentes: grauiter errant: et ad pauca respicientes: de facili paralogizan-
tur. Prefata nāq; verba posita sunt in relatione aut supplicatione dicti breuis a
supplicante: qui hoc p̄supponebat tanq; verum: cū tamen esset falsum. Falsitas
autem huius p̄suppositi: patet tā ex regula nostra bene ponderata: q̄ ex declara-
tionibus eius: p̄sertim ex determinatione Eugenij. 4. superius posite. Ac per cō-
sequens prefatum breue Leonis est subrepticū et nullius valoris quo ad conces-
sionem fundatam super prefatam relationem. Idcirco indubie tenendū est: q̄ nul-
li fratres minores: quacūq; prelacione fungantur possunt: magis ingredi mona-
stera tertiararum collegialiter viuentū: quāuis non seruent clausurā: q̄ monaste-
ria sancte Clare. Ad quod etiā facit ordinatio prefati Leonis contenta in regula
noua quā ipse edidit p̄ huiusmodi tertiaris. vbi. c. 8. dicit: q̄ visitator visitet quolibet
anno semel t̄m quolibet domū cū presentia seniorum: et q̄ facta visitatione nō in-
tret officinas nec alia interiora sororū. Hęc similiter possunt prelati: seu visitato-
res pro talibus monasterijs: aliquibus personis licentiā ad ingrediendū concede-
re. Ac propterea illud quod in prefato breui Leonis dicitur. q̄ in capitulis generalibus
et provincialibus prouideatur de modo intrandi ad tertiaras et c. nihil peni-
tus operatur: quia fundatur super prefata relatione falsa. s. q̄ non sit p̄hibitus in-
gressus monasteriorū tertiararum. Ad corroborationem autem in predictorum
est notandū et ponderandū: q̄ Eugenius in ordinatione superi? aduocatur tertiaras
in cōmuni viuentes appellauit moniales. Ex quo apparet: q̄ non sunt tales ille q̄
in vulgari Hispano dicuntur beate: sed beate sunt vel possunt aut debent dici
ille femine non cōiugate: (vt vulgariter dicitur) tomā toca por amor de dios. s. acci-
piunt vclū: seu cooperimentū capitis lineū quo nō vtuntur cōiter coniugate: nec
domicelles: aut femine seculares solute: et remanent in suis domibus: et facultatibus
temporalibus: siue sunt coniugate: seu vidue siue non. Ex defectu autē huius intel-

Ingressi monasteria monialium libere

ligerent: ac diuinationis prefate, habuit originē error afferentū non esse phibitū ingressū ad claustrā tertiarum collegialiter uidentū: dicendū: q̄ tales nō erāt monachas: nec religiosas: sed beate: equiparando collegialiter uidentes: his que manent in suis pprijs domibus ⁊ facultatibus tēporalibus sicuti alie persone seculares. Talis erat quidā frater minor: qui in capitulo generali celebrato Antuerpię in p̄uincia fracie seu flādie p̄tinaciter altercabat circa hec: nolēs assentire p̄fate ueritati manifeste: quousq̄ in pleno capitulo generali fuit p̄positū ⁊ declaratum: ut supradictum est: habendo hoc p̄ tam manifestū ac euidenti: q̄ noluerit aduocare alia probationem ad hoc: nisi regulam ⁊ declarationem eius. Et uere sic est: q̄ totum reliquum hic aductum potest dici superfluum intelligenti suaz professioni: et nolenti proferre.

Tertius nota
bile.

Tertium notandum est: q̄ prohibitio ingressus monasteriorum monialium comprehendit generaliter oia ⁊ singula monasteria: seu habitaciones uel domus quarūlibet feminarū religiosarum collegialiter uel in cōmuni uidentium. Dubitātū est autē hoc tēpore Gregorij. 9. Ad quod respōdit ipse in declaratione quā edidit super regulā fratrum minorum. premittendo sequentia uerba. Lū ex lōga familiaritate quā idē confessor. s. sanctus franciscus nobiscū habuit: plenius ueritatem intentionē ipsius: ⁊ in condēdo predictā regulā: ⁊ obtinēdo confirmationē ipsius per sedē apostolicā sibi aliterimus: dū adhuc essemus in minorū officio constituti ⁊ c. Nos utiq̄ generaliter (cū regula nullū exipiat) dicimus esse prohibitum de quarūlibet cenobijs monialium: ut habetur supra. §. hmo. Et notandum: q̄ prefatus summus pontifex: ut amoueret occasionē alterius glōse: aut interpretationis: hoc est ne aliquis diceret. Ista nō sunt monasteria: ⁊ ista sunt monasteria: non possunt dici minus esse phibitum de quarūlibet monasterijs: sed de quarūlibet cenobijs. Cenobiū autē est cōmune habitatio ad simul habitandū ⁊ cōueniendū: uel cōmandū. In etiā quattuor magistrī expositores eiusdē regule: nō potuerunt amplius nec aliter dicere: nisi q̄ ḡnraliter erat obseruandū: sicut prefata declaratio pape dicebat: ut habetur. fo. 22. tracta. 3. et fo. 24. tracta. 2. Et sanctus Bonanētura dicit in declaratione eiusdē regule. Nec in phibitio: de oibus monialium domibus intelligitur. Vbi. n. est maior periculū colloqui: ubi prudentius obseruetur. Ipe autē moniales sancti Damiani: uel sancte Clare: p̄ ceteris mulieribus ab humanis cōsōrtijs excludūtur. Licet ergo in frequētatione earū possit oriri periculum p̄pter quādam familiaritatem fratrum in. et p̄pter hoc sit licētia ad eūdi talia loca sedi aplice reseruata: tū q̄ alie moniales se amplius exponūt humanis colloquijs q̄ ille: necesse est ut illud mandatū ad oēs monachas referatur s̄m in expositione dñi Gregorij. Et sicut monachi sunt nō solum collegiati: uerū etiā solitarij: sic ⁊ monachę ⁊ moniales intelligende sunt: nō solum collegiate: uerū etiā solitarie: q̄ solitaria uita agunt. Et hec etiā sunt uitande sicut collegiate p̄pter maioris periculum solitudinis: et tenore p̄cepti: ut extimo: precedentis. Habet fo. 43. tracta. 3. et fo. 44. tracta. 2. Et Hugo de digna in sua solēni declarationē regule dicit. Nullam monacharū cenobiū phibitio excipit generalis. Oēs autē mulieres cōiter uidentes: ⁊ regularē uitam canonicę p̄fiterentes: monachę dici possunt. Et monasterium est ubi regulariā congregatio relictet personarū. Cōgregationē due uel tres (ut uoluit) per uione constitunt. Monasteriū autē non facit domorū ambitio: sed cōtinua regulariū habitatio personarū: ecclēsiasticis maxime: seu diuini officij deditarij. Ob hoc fratres discretiores libetē monialium loca uisitant. Qui cauet la-

Ingrēdi monasteria monialium. Fo. cvj.

quos: securus est. Sepe vbi cōgregatio minor: ibi suspicio maior cōsistit: & maioris peccati oportunitatē ipsa solitudo ministrat. Habetur fo. 73. tracta. 3. et sic. 73. tracta. 2. C. Sed q̄ post supradictā declarationē Gregorij. 9. Innocentius. 4. et Alexander. 4. denuntiant aliquātulum a prefata declarationē Gregorij. Hicolaus. 3. in sua solēni declaratione super regulā nostrā edita: quā nunc principaliter habemus: & quā vtimur: & in qua quicquid boni erat in alijs declarationibus cōtinetur: & minus bonū seu malum in precedētibus contentū renocatur: inseruit: et ad litteram posuit illudmet qd̄ Gregorius in sua declaratione dixerat: vt habetur supra. §. 10. C. Sed aduertendū: q̄ aliqui in isto passu faciebant quandā ridiculosam obiectiōnē dicendo: q̄ regula solū prohibet fratribus mi. ne ingrediantur monasteria monacharū: & q̄ monach: seu moniales dicuntur ille q̄ institute sunt per ordinem monachorū: seu per institutores ordinū monachalium: prout sunt ille que dicuntur sancti Basilij. Benedicti: aut Bernardi & c. sic apparet per antiq̄ decreta: que de hac materia loquuntur. Unde inferebant: q̄ in monasterijs talium monacharū solū erat phibitus ingressus fratribus minoribus: & q̄ in monasterijs feminarū religiosarū aliorū ordinū nō monachalium erat licitus ingressus. Ita q̄ fm̄ istā vanā argumentationē: nō erat phibitus per regulā nostrā ingressus monasteriorū. Clare: nec aliarū religiosarū ordinū mendicantiū: q̄ fm̄ strictā nominū significationē: p̄me dicitur monach: relique vero appellatur sorores: vt p̄ in regula. s. Clare: & alijs regulis medicatiū. Atq̄ cū iā ecclia declarauerit debere intelligi de quarūlibet cenobijs: nō meretur p̄dicta obiectio respōsiōnē aliam: nisi q̄ rere a faciete illa: si credit q̄ papa habuit potatē ad declarādū hoc mō supradictos. Et cū quibet rōne vtēs neq̄at negare istud: manet cōclusum n̄ fm̄ p̄positū: absq̄ vltiori altercaciōe. Verū ad maiorē abūdantiā: & supabūdantiā: ommissis p̄fatis declarationibus: ostēdetur qualiter ad huc p̄ n̄am regulā intellectā fm̄ ius cōmune: phibitio n̄ fces ingrediantur monasteria monacharū intelligitur: qualiter de quibuslibet feminis religiosis. Nā licet sit certū: q̄ ista noia monacha: seu monialis a principio imposta sunt solis feminis religiosis ordinū monachalium: q̄ tunc nō erant alie religiones p̄ter monachales: q̄ sub gubernatione sua haberent feminas religiosas: tñ postq̄ alij ordinēs: p̄sertim medicatiū instituti sunt: quis femine religiose sub eorū gubernatione existeres acceperit pro peculiari: seu p̄prio nomine vocari sorores: non tñ p̄pter hoc renuncianerūt nomini antiquo. s. monacharū: immo fuerūt & sunt hoc noie vtreq̄ue nūcupate absq̄ vlla differētia. Nāq̄ vt in plurimū sic nominatur in iure cōdi: & in bullis summorū p̄titiū: & in libris iurisperitorum. Vñ Abbas in c. Lausac: de ecclēcie dicit: q̄ ista noia sorores & moniales: sunt synonyma: hoc est idē importātia & significātia. Alijsq̄ varijs in locis canonice cōcordatur hoc idē tenēt. Igit̄ r̄la n̄ra dicē: fces nō ingrediantur monasteria monacharū: noluit aliud dicere nisi q̄ fces nō ingrediantur hīatiōes cōgregatiōnū feminarū religiosarū. Id̄ nāq̄ n̄ sc̄tus frācie? nō curabat de rigore gramaticali significationis nominū: seu p̄prietatis verborū: put nec i simili? est curādū. Aliter. n. esset dare legē verbis & nō reb?: qd̄ nō patitur ius aliqd̄: nec nō nālis. Cū ergo intētio legislatoris (q̄ de illa cōstat) seq̄ debeat: nō curādo de verbis seu tenore l̄ali: q̄uis aliud de rigore significare videat: vt i. c. vltimo. de regulis iuris. li. 6. q̄ ratio legis est q̄ dat illi verū esse: vt in c. Rō. de p̄bēdis: & cū cōstat: q̄ itētio & finis p̄fatis n̄rae legislatoris n̄ fce i h̄mōi phibitive fuit amonere periculū & scādālū: q̄ facilliter seq̄ p̄nt ex cōuersatiōe cū feminis religiosis: & ista nō

Ingrēdi monasteria monialium.

minuantur ppter differentiam istorū nominū vel illorū: siue dicatur monache. moniales. sorores. domine pauperes. sancti Damiani: vel tertiarie: et quoz: et q: no mine nuncupentur femine existentes in congregatione religiosa: notū est: q: in omnibus illis habet locū prohibitio supradicta regule quo ad fratres mī. quibus ecclesiā istud non declarasset: vt dictum est.

Quartū notabile.

Quartum et vltimū notandū circa prefatā materiā est: q: prelati sub quorū gubernatione moniales sancte Clare existūt: non possunt dare licentiā personis secularibus: ecclesiasticis vel religiosis: tā viris q: feminis vt ingredi possint clausuram monasteriorū huiusmodi monialium absq: sedis apostolice licētia: seu auctoritate speciali denno obtenta. Hoc patet sic. Nam si prelati habētes gubernationem monialium sancte Clare possent dare licentiā personis secularibus? et ingrediendi monasteria huiusmodi: hoc maxime esset: q: Julij. 2. cōcessit q: puinciales fratrum mī. habeāt eādē potatē et facultatem circa moniales sancte Clare illorū cure commissas: quā Urbanus. 4. in regula earūdem monialium cōmisiit protectori dicti ordinis: vt habetur sfo. 72. In regula autē prefata. c. 18. sic habetur. De ingressu personarum in monasteriū: firmiter ac districte precipimus: vt nulla vnq: abbatissa vel eius sorores aliquā personā religiosā vel secularē: aut cuiuslibet dignitatis in monasterij clausurā intrinsecā intrare permittāt. Nec omnino alicui liceat: nisi quibus concessus a sede apostolica fuerit: vel a cardinali cui fuerit soroz ordo commissus. Hoc Urbanus. Sed virtute huius concessionis non possunt prefatā licentiā dare: vt probabitur: Igitur et c. Hoc patet primo: q: auctoritas supradicta concessa protectori quo ad prefatam causam: reuocata est per Aldartinū. 5. vt habetur supra. §. 13. De personis autē exceptis in cōstitutionibus benedicti. 12. et quibus Urbanus facit mentionē vbi supra: dicit. c. 30. earūdem cōstitutionū. Nulli regulari vel laice persone et c. vt habetur supra. §. 12. Itaq: voluit Aldartinus dicere: q: licet in regula sancte Clare per Urbanū edita concessum esset pectori ordinis posse dare licentiā intrandi monasteria predicta: tñ q: de cetero nec protector: nec generalis minister: nec multo min⁹ puinciales ministri: aut visitatores possint dare licentiā huiusmodi: alicui persone cuiuscumq: status fuerit: absq: sedis apostolice licētia speciali. Sed adhuc forte instabit aliquis tenentium oppositū dicens: q: cū concessio Julij facta sit post supradictā reuocationem Aldartini: vniuersitata est per huiusmodi concessionē Julij: concessio Urbani facta protectori ad hoc vt puinciales fratrum mī. possint illa vti. Ad quod respondetur: istud non ob stare: q: concessio Julij fuit subrepticia quo ad hunc casum: 1. per consequens nullius valoris. Itaq: in supplicatione nō fuerunt expressa aliqua: si exprimerentur non esset forte concessa. si q: predicta potestas et facultas pectoris per Urbanū concessa: erat reuocata per Aldartinū. Si n. hoc fuisset expressum: non est vero simile: q: Julius concessisset generaliter et absolute pte concessit. Et facit ad hoc illud quod idem Julius in quadā bulla: q: habetur fo. 43. tracta. 2. et sfo. 126. declarauit dicens: q: per eorū confirmationem privilegiorū per Sirtū. 4. factā: ac eorūdem privilegiorū nouā concessionem: per hec verba de nouo concedimus: solūmodo esse confirmata et de nouo concessa privilegia ordini concessa: et alias non reuocata. Igitur cū concessio Urbani esset reuocata per Aldartinū: non intenderet Julius viuificare illam: si constaret tibi de reuocatione prefata. Et q: non confiterit prefato Julio de huiusmodi reuocatione: patet etiā et hoc: q: in derogationibus: seu non obstantibus in fine politis: vt moris est: nullā penitus fecit mentionē predictę reuocationis: pte

Ingridi mona. mo. Inquisitores hereti f. d. cvij.

in similibus secundū stylū curie romane fieri solet: dicendo, Non obstantibus talibus et talibus litteris apostolicis. C. Itē dato casu: q̄ prefate littere Julij non essent subrepticię: put s̄m veritatē sunt: vt supra pbatū est: tñ ad huc videtur nō iussuffice ad licentiandū personas seculares: vel quascunq̄ alias p̄ ingressū predicto: si bene cōsiderentur: et ponderētur verba in concessione Julij posita: q̄ talia sunt. Et circa predictas sorores. s. sancte Clare: illa potestas seu facultas predictis vicarijs p̄uincialibus per prefatas lras aplicas censetur esse cōmissa: q̄ per prefatum Urbanū predecessorē: qui predictā regulā cōfirmavit: et approbavit: in eadē regula p̄toribus eiusdē ordinis cōmissa fuit: auctoritate aplica: tenore pre. entium declaramus. ¶ Sonderandū est quod dicit in principio cōcessionis. Et circa sorores predictas illa potestas et c. Ad. n. dixit absolute ac generaliter circa sorores: earūq̄ monasteria et c. Nec specificauit aliquid de ingressu claustrę: nec minus de potestate dandi licentiā aliquibus personis p̄ ingressū bñdō: sicut in similibus fieri solet: ac debet. Tandē apparet veritas iupradicta ex hoc: q̄ cū pbatū res: ac doctores patres religionis haberēt istud p̄ certissimū et indubitabili a proteruire nolētibus: reuerēdissimus pater fr̄ciscus angelor̄ dñi estet gñalis minister obtinuit a Lemēte. 7. anno dñi. 1526. p̄ gñali speciali facultatē: vt posset dare licentiā mulieribus viduis et honestis ad ingredīdū monasteria sancte Clare. Que facultas illi concessa: et licētie virtute illius date: solūmodo durauerūt q̄dū tēpus sui officij durauit. Qui vero plenius oīa iupradicta videre voluerit: reperiet in quodā tractatu: s. Lipens sacrarū monialium intitulato: et e reuerēdū patrem s̄m Joannem de argomanes clare memorie editum. Cui tanq̄ doctissimo ac peritissimo: indubia fides adhibenda est.

Inquisitores heretice prauitatis.

C. Distinctio materie inferius annotatę.

Circa materiā inquisitorū heretice prauitatis habētur in priuilegijs frat̄m Collectoꝝ. Ami. et alioꝝ mendicantiū ea que sequuntur. C. Primo ponitur auctoritas generalis ministri super fratres qui fuerint inquisitores: ac etiam super alios fratres in bñdō casu. s. p̄mo. et. 2. C. Secūdo apponitur exemptio omnimoda a quibuslibet inquisitoribus: et presertim ne fratres imo. cum fuerint inquisitores pcedant cōtra fratres predicatoros: nec ecētra. Et hoc a. s. 3. vij. in finem.

Lemens.

4. concessit generali frat̄m mi. vt ffes eiusdes ordinis qui ad inquirendū cōtra hereticā prauitatem:

gñalis minister.

sen ad alia bñdōi negocia fuerint a sede aplica deputati: possit libere ac licite remouere: seu renouare et penit⁹ transferre: ac eis vt super sedeant inuigere: aliosq̄ substituere: si expedire viderit: et in eos si cōtrauenierint censurā eccl̄asticā exercere. Ac etiam concessit: q̄ quilibet minister p̄uincialis: vel eius vicarius: eiusdē ordinis possit id ip̄m facere in sua p̄uincia circa fratres suos: quibus ab eadē sede similiter contigerit cōmitti. Non obstantibus aliquibus litteris vel indultis apostolicis impetratis: vel imposterū impetrādis: que de hoc non fecerint mentionē. B. fo. 57. et ffo. 141. conce. 326.

p̄uincialis minister.

Sirtus. 4. concessit: q̄ generales ordinū predicatorum et minorū possint examinare gesta per fratres inquisitores suorum ordinū: et que rellas contra illos propositas audire: ac super illis cōtūm eis iustum et equū videbitur statuere et ordinare: et si eos in aliquo deliquisse inuenerint: illos iuxta ex-

Pro fr̄ibus p̄dica. et mi.

Inquisitores heretice prauitatis.

cessuum erigentiam etiam per eorum ab officio amotionem: ac alias corrigere et punire. Dictosq; inquisitores: sicut quod equum et iustum aut necessarium videbitur (non tamen in vna eademq; diocesi) multiplicare: libere et licite valeant. B. fo. 66. Et ffo. 149. concessione. 366.

3
Pro fratribus
dicatoz et
minoribus.
CLEAS Sixtus statuit: vt fratres inquisitores ordinis predicatorum in fratres ordinis mi. et cōtra fratres inquisitores ordinis mi. in fratres ordinis predicatorum quoscunq; officio inquisitionis huiusmodi singulisq; exercere nullatenus possint absq; scdis apostolice licentia speciali: de presentibus litteris specifice et expressam faciente mentionem. B. fo. 66. Et ffo. 149. concessione. 366.

4
Pro fratribus
carmelitans
CLEAS Sixtus omnes fratres ordinis Carmelitarum: ab omni iurisdictione: dñio: et potestate inquisitionis heretice prauitatis prorsus et omnimodo exemit: ac perpetuo liberauit. Ita qd huiusmodi inquisitores: etiā si sint ordinum mendicantium: quavis occasione vel causa contra personas dicti ordinis nullatenus inquirere: pcedere: aut iurisdictionē aliquam in eosdem exercere quo quomodo valeant: sub excommunicationis late sententię pena quam quilibet contra faciens eo ipso incurrat. Et voluit: qd solum teneantur coram romano pontifice: aut sui ordinis protectore: vel camere apostolice generali auditoz: in causis fidei: aut officiz inquisitorum concernentibus: respondere. Ac decreuit irritum et inane si secus super ijs quicq; quis auctoritate: etiā apostolica: scienter vel ignoranter contigerit attentari. B. fo. u2. Et ffo. 196. concessione. 489.

Excoicatio
CLEAS Sixtus statuit: qd inquisitores heretice prauitatis quicunq; fuerint: habeat facultatem procedendi cōtra eos qui asseruerint: qd confessi fratribus mendicantium ordinum: teneantur confiteri eadem peccata rectoribus parrochialium ecclesiarum. B. fo. 61. Et ffo. 144. concessione. 330.

5
In fauorem
frim cōfessor
Innocentius. 8. approbavit et cōfirmavit litteras superscriptas Sixti in. s. 2. et firmiter obseruari debere: ac robur perpetue firmitatis obtinere decreuit: proq; potiori cautela eas de nouo statuit et ordinavit. Ac vniuersis et singulis inquisitoribus heretice prauitatis: predicatorum: et aliorum quorūcunq; ordinum: tam mendicantium qm non mendicantium professoribus: et clericis secularibus per vniuersum orbem prohibuit: ne pretextu cuiuscunq; potestatis: et facultatis eis attribute: seu attribuende super inquisitione huiusmodi: quantumcunq; amplissime: contra quēpiam ordinis minorum professorem procedere: et inquirere: aut officium suum exercere quoquomodo presumant. Et qd si forte presumpserint aliquos ex dictis fratribus minoribus capere: seu carceribus mancipare: debent remittere fratres ipsos sic captos: infra triduum (postq; de presentibus litteris noticiam qualitercunq; habuerint: aut requisiti fuerint) ad ipsorum sic captorum et detentorum superiores: per omnia illesos: sine mora: per eos iuxta iuris formam et regularia instituta debitis penis puniendos. Super quibus dat confirmatores omnes ecclesiarum prelatos: imponendo graues penas: in contrarium qualitercunq; facientibus. B. fo. 57. Et ffo. 52. conce. 60.

6
In fauorem
frim minorum
et predicatorum.
Innocentius. 8. approbavit et cōfirmavit litteras superscriptas Sixti in. s. 2. et firmiter obseruari debere: ac robur perpetue firmitatis obtinere decreuit: proq; potiori cautela eas de nouo statuit et ordinavit. Ac vniuersis et singulis inquisitoribus heretice prauitatis: predicatorum: et aliorum quorūcunq; ordinum: tam mendicantium qm non mendicantium professoribus: et clericis secularibus per vniuersum orbem prohibuit: ne pretextu cuiuscunq; potestatis: et facultatis eis attribute: seu attribuende super inquisitione huiusmodi: quantumcunq; amplissime: contra quēpiam ordinis minorum professorem procedere: et inquirere: aut officium suum exercere quoquomodo presumant. Et qd si forte presumpserint aliquos ex dictis fratribus minoribus capere: seu carceribus mancipare: debent remittere fratres ipsos sic captos: infra triduum (postq; de presentibus litteris noticiam qualitercunq; habuerint: aut requisiti fuerint) ad ipsorum sic captorum et detentorum superiores: per omnia illesos: sine mora: per eos iuxta iuris formam et regularia instituta debitis penis puniendos. Super quibus dat confirmatores omnes ecclesiarum prelatos: imponendo graues penas: in contrarium qualitercunq; facientibus. B. fo. 57. Et ffo. 52. conce. 60.

7
Correccio.
Leo. 10. litteras immediate suprapositas Innocentij. 8. inseruit de verbo ad verbum: et approbavit: et innouauit: ac sui scripti patrociniō cōmuniuit: decernens illas ab omnibus debere inuolabiliter obseruari: pro qd potiori cautela: omnia prout per suos predecessores prohibita. statuta. ordinata: et cōcessa fuerunt: prohibuit. statuit. ordinavit: et de nouo concessit. In obstantibus quibuscunq; in contrarium facientibus. B. ffo. 21. conce. 64.

Inquisitores heretice prauī. Interdictū. Fo. cviiij

CLEME^s Leo postea informatus: q̄ alij inquisitores (non obstantib⁹ supra dictis) attentabant procedere contra quosdam fratres minores precepit ⁊ mandauit inquisitoribus prefatis: apostolica vel quauis alia auctoritate: etiam motu proprio ⁊ ex certa scientia ⁊ plenitudine potestatis: etiam consistorialiter in quibusuis mundi partibus: sub excommunicationis sententia: ⁊ priuatione omnium ⁊ singulorum beneficiorum: et officiorum ecclesiasticorum que obtinent: ac inhabilitatis ad illa: ⁊ alia in posterum obtinenda: ⁊ alijs penis in litteris aliorum predecessorum suorum contentis: quas contra facientes ipso facto incurrere voluit: ne decetero contra dictos fratres minores super causis predictis: nec super quibusuis alijs ad suum inquisitionis officium pertinentibus: se intromitteret: testes examinare: ⁊ alios processus agitare presumant. Et voluit: q̄ si forte ad aliqua de premisis se intromiserint: aliquos fratres capiendos: testes examinandos: aut scripturas recipiendos: fratres ipsos personaliter: ac dicta testium examinationum: ⁊ quoscuq; processus factos: ⁊ scripturas predictas super causis huiusmodi quomodolibet concernentes: ministris provincialibus alijsq; predictorum fratrum minorum prelati: seu superioribus in locis illis in quibus inquisitores prefatos residere contigerit (nullis apud se retentis copijs: aut transumptis: vel notis) infra sex dierum spatium: postq̄ presentium noticiam quomodolibet habuerint: realiter ⁊ cum effectu restituant: vt fratres huiusmodi delinquentes (si qui forte fuerint) iuxta excessum ⁊ delictorum exigentiam: per prelatos: ⁊ alios superiores dicti ordinis minorum: secundum formam litterarum apostolicarum suorum predecessorum castigari debeant. Super quibus etiam aduersus contra facientes: dat conservatores omnes ecclesiarum prelatos: cum magnis nō obstantijs. B. ff. 20. concessione. 63.

In fauorem fr̄s mi. obser.

Excōicatio.

Correctio.

CLEMENS septimus exemit de nono fratres minores regularis obseruantie ab inquisitoribus heretice prauitatis: ⁊ sub protectione sue ⁊ apostolice sedis eos suscepit. Ipsiq; inquisitoribus sub excommunicationis sententia: ⁊ officiorum suorum priuatione inibuit: ne de dictis fratribus: etiam ratione criminis heresis quomodolibet se intromittere presumat. Sicq; p̄ quoscunq; tam ordinaria q̄ delegata ⁊ mixta auctoritate fungentes iudices ⁊ personas vbicq; indicari: cognoscendi: ⁊ decidi debere: sublata eis ⁊ cuiuslibet eorum quauis aliter iudicandi: cognoscendi: ⁊ decidi facultate. Necnon irritus et inane: si secus super ijs a quocq; quauis auctoritate: scienter vel ignoranter: contigerit attentari. B.

Exep̄tio.

Excōicatio.

Interdictum.

Distinctio materie interdicti.

Aduertendum: q̄ earum concessionum que in priuilegijs fratrum mendicantium circa interdictum habentur: quedam attinent ad modum seruandi tempore quo ab omnibus seruatur: vel seruari debet interdictum. Et hec ponuntur primo loco. Cetera vero pertinent ad suspensionem interdicti in certis festiuitatibus: ac circa modum quo tunc se possunt habere fratres. Que ponuntur successiue secundo loco. Cetera nonnulla vero concernunt familiares ⁊ procuratores fratrum. Et hec vltimo loco collocatur.

Collectos.

Interdictum: primo.

o liij

Interdictum: Primo.

¹
Celebrare di
uina.

Collectoz.

Innocentius. 4. concessit: vt cū fratres mino. ad loca in
terdicto supposita venire contigerit: pos-
sint in eis (excoꝛnicatis ⁊ interdictis excludis submissa vo-
ce: ⁊ nō pulsatis campanis: diuina officia celebrare: nisi id fue-
rit eis specialiter prohibitum. B. fo. 21. Et ffo. 105. conce. 224.
C Aduertendum: q̄ hoc est iam ius commune per capitulū Al-
ma mater: cum ibi notatis.

²
Pro quocū
q̄ iterdicto.

Clemēs. 4. cōcessit. vt cū generale interdictū apponi cōtigerit: possint fra-
tres minores in ecclesiis: ⁊ oratorijs suis: ac in alijs quibuscunq̄
cum ad loca peruenerint ecclesiastico supposita interdicto: clausis ianuis (excoꝛ-
nicatis ⁊ interdictis excludis) nō pulsatis cāpanis: ⁊ sub missa voce celebrare diui-
nar: ⁊ ecclesiastica recipere sacramenta: dūmodo causam non dederint interdicto:
nec contingat id eis specialiter interdicti: nisi ecclesie: ⁊ oratorijs eadem fuerint spe-
cialiter interdicta. B. fo. 56. Et ffo. 140. concessione. 114.

Sacramēta

³
Ex p̄uile.
s̄m̄ predica.
Pro iterdi-
cto strictissimo

CLEMENS Clemens cōcessit fratribus ordinis predicatorū: q̄ tpe strictissimi in-
terdicti (in suis domibus dūtarat: excludis omnibus qui nō fuerint de ordine suo
clausis ianuis: ⁊ nō pulsatis cāpanis) valeāt cotidie vnā missam in cōmuni le-
gendo audire: seu quilibet sacerdos eiusdē ordinis cū duobus: aut tribus tantum
ministris: modo simili vnā missam celebrare possit: dummodo in eisdem interdi-
cti sententijs de ordine predicto: ⁊ de hac concessione non fiat mentio specialis.
B. ffo. 73. concessione. 189. Et ffo. 115. concessione. 512.

Collectoz.

C Aduertendū est: q̄ qñ tale ponitur interdictū semper derogātur ista priuilegia.
Et ideo non decipiatur aliquis credēdo: q̄ semper sint in suo vigore. Et idē dico
de sequenti concessione. Itaq̄ ista valebunt solūmodo qñ hmoi interdictum po-
neretur sine sufficientibus derogationibus.

⁴
Pro quocū
q̄ iterdicto.

Nicolaus. 4. cōcessit fratribus mi. q̄ dū appositū fuerit interdictū in ciui-
tatis: vel locis vbi habitant predicti fratres: taliter q̄ nō ob-
stantibus priuilegijs: seu indultis quibuscunq̄ religiosis a sede aplice cōcessis: oia
in hmoi interdictis ecclesiastica sacramēta (exceptis baptisinate parulox: ⁊ peni-
tentijs morientū) phibeant: possint fr̄es tpe talis interdicti sua cōfiteri peccata:
⁊ ab ip̄is absolui: ac si nullēgere diuinū officiū: ⁊ missas celebrare ianuis clausis:
non pulsatis cāpanis: voce submissa: excoꝛnicatis ⁊ interdictis: ac oibus psonis q̄
non sint de ordine predicto excludis. Necnō tēporibus cōsuetis iuxta morē dicti
ordinis: sacre cōmunionis: ⁊ extreme vntionis sacramenta recipere: non obsta-
te prohibitionē prefata: seu aliquibus litteris super hoc a sede apostolica impetra-
tis: que de ordine predicto: et de hac indulgentia specialem non fecerint mētionē.
B. fo. 21. Et ffo. 105. concessione. 222.

Sacramēta

⁵
Ex iure cōi.

Bonifacius. 8. in. c. Alina mater: de snia excoꝛnicationis: statuit multa cir-
ca interdictū: sequētibus verbis. Lōcedim⁹: q̄ tpe interdi-
cti ab hoie vel a iure platinō tñ morietes: sed etiā viuētes: tā sani etiā q̄ in firmi
ad penitentia (q̄ ppter puitatem ⁊ facilitatē hominū ad peccādū: summe neces-
saria est) licite admittantur: dū tñ excoꝛnicatiō fuerint: quos admitti (preter q̄ in
mortis articulo) nolum⁹ ad eandē. C Illis etiā ppter quozū culpā. doli vel frau-
dem lata est snia interdicti: vel qui ad perpetrandū delictū (cui⁹ occasione ip̄s in-
terdictū est latū) prebuerūt auxiliū. cōsiliū vel fauorē: nisi de ip̄o delicto (si sint ta-
lis: q̄ id facere valeat) prius satisfecerint: vel de satisfaciendo idoneā dederint can

Cōfessio.

Excoꝛnicati.

Interdictum: Primo. Fo. cir.

tionem: aut si satisfacere nequeunt: vel bñōi cautionē prestare: iurauerint q̄ cū poterunt satisfaciēt: r̄ ad satisfactionē bñōi: per eū vel per eos qui facere ipam debent r̄ possunt p̄standā: dābūt cōsiliū r̄ auxiliū: ac iuxta posse suū fideliter laborabunt: nō est penitētie bñificiū aliquatenus concedēdū. Nec tūc quo ad istos: vel alios q̄ circa hoc minime deliquit (vbi ciuitas vel locus alius: seu vniuersitas interdicti existit) faciēda est relaxatio interdicti: sed est eis solūmodo iniungēda penitentia salutaris. Habetur vbi supra.

C. 7. S. AD Bonifacius in prefata decretali sic dicit. Adhucimus pretereā q̄ singulis diebus: in ecclesijs r̄ monasterijs misse celebrentur: r̄ alia dicantur diuina officia sicut prius: sub missa tñ voce: r̄ ianuis clausis: excoicatis r̄ interdictis ex clusis: et cāpanis etiā nō pulsatis. Habetur vbi supra.

C. 7. S. AD Bonifacius in p̄dicta decretali addit. In festiuitatib⁹ vero Natalis dñi: Pasche: ac Pentecostes: et Assumptionis virginis gloriose: cāpane pulsentur: et ianuis a pertis alta voce diuina officia solēniter celebrentur: excoicatis proz: sus ex clusis: s̄ interdictis admissis: quib⁹ ob reuerentiā solēnitatū: r̄ vt ipi ad bu militatis gratiā: r̄ recōciliationis affectū facili⁹ inclinētur: p̄fatis dieb⁹ participatiōnem p̄mittim⁹ diuinorū. Sic tñ q̄ illi p̄pter quorū excessum interdictū bñōi est prolātū: altari nullaten⁹ appropinquēt. Ceterisq̄ circa obseruationē interdictorū a nostris sunt p̄decessoribus instituta: in suo robore duraturis. Nō obstantib⁹ qui buslibet p̄uilegijs: ecclesijs: monasterijs: ordinib⁹: religionib⁹: seu p̄sonis ecclesiasticis: secularibus vel regularib⁹: exēptis: r̄ nō exēptis: sub quavis forma vel expressione verborū ab aplice sede concessis. Habetur vbi superius.

Clemens. 1. circa obseruatiā interdictorū gñalū: tā auctoritate sedis aplice: ceterā a locorū ordinarijs positoy: fecit cōstitutionē sequentem. **Districte precipiēdo** mādāmus: quatenus religiosi quicūq̄: tā exēpti q̄ nō erem p̄uilegijs: cūq̄ ordinis r̄ conditionis existat: cū cathedralē vel in matricē: seu parrochialem loci ecclesiam illa viderint aut scierint obseruare (nō obstantibus quibuscūq̄ appellationibus antea etiā ad eandē sedē: vel alium seu alios interdictis: r̄ alijs obiectibus quibuscūq̄) absq̄ dolo r̄ fraude: cū moderatione tñ decretalis: Alina: inuiolabiliter ea seruent. Alioquin nō seruātes: excoicacionis s̄nie: hoc ip̄o volum⁹ subiacere. Quō etiā in interdictis r̄ cessationib⁹ a diuinis indictis p̄ puincialiū cōcilioz statuta: vel ip̄oz auctoritate: cū maius sit puinciale cōcilium q̄ singularis prelati puincie: ac iudiciū integrū q̄ plurimorū sentētis cōprobatur: volum⁹ obseruari. **C.** In cessationibus vero gñalibus a diuinis ciuitatū: terrarū: r̄ aliorū locorū quas aliqui ex cōsuetudine vel alias: capitula: collegia: vel cōuētus seculariū: aut regulariū ecclesiarū sibi vēdicant (q̄ ip̄os hoc vnicō lumine ad repellēdas iniurias eis factas p̄uare nolim⁹: nec debemus) idē intelligimus obseruandū. Habetur in Clemētia Ex frequētibus: de sentētia excoicacionis.

Pius. 2. declarauit qualiter fratres minores in obseruatione interdicti se habere debeant dicens: q̄ si interdictum fuerit apostolicum: tunc postq̄ predictis fratribus (qui loca interdicta habitant) in sinuatio facta fuerit: ad obseruantiam illius interdicti astringantur: nulla exceptione: aut excusatione admissa: etiā si ceteri religiosi: ac seculares ex quacūq̄ causa non obserauerint. Sed si interdictum fuerit ordinariū: tunc solam ad illius obseruantia obligentur quando matricem ecclesiam illud viderint obseruare. b. fo. 50. Et fo. 49. concessione, 52. C. De hoc vide, §. sequenti.

6
Forma obseruationis interdicti.

7
Ex tunc cō. De suspēsiōne interdicti in certis festiuitatibus:

8
Ex tunc cō. De obseruatiā interdicti.

Excoicatio.

Cessatio adiuinis.

9
Pro interdicto aplice: r̄ ordinario.

Interdictum: primo.

10 Pro interdicto applico.

Innocentius, 8. renouavit supradictam ordinationem: seu declarationem: nempe **Idem**, 2. de obseruatione interdicti apostolici. s. q. r. si non obseruetur ab ecclesia matrice: debeat obseruari a fratribus minoribus: r. reducit eos ad ius commune.

Collector.

Hec renouatio fuit reperta in libro cuiusdam patris notabilis sub forma oraculi vine vocis: r. ex oblivione non est posita in aliquo libro privilegiorum ordinis impressorum. Nullibi tñ reperi sub autentico. Attamen de ipsa quin fuerint concessa: non est dubitandum: vt mihi videtur. Non enim est verisimile aliquem sic sue salutis esse inimicem: vt presertim nullo interueniente interesse: auderet asserere tale quid fuisse concessum: nisi ita esset.

11 Eoicare.

Julius, 2. fecit quādam concessionem circa perceptionem sacramenti a charissime tempore interdicti: que posita est in dictione Communicare, §. octauo.

12 Pro quocūq; interdicto

Idem Julius concessit fratribus minoribus: q. si contingat aliqua ciuitate seu oppidum cum duobus vel tribus milliariis circūvicinis (infra que milliaria domus fratrum predictorum erisunt) ecclesiastico supponi interdicto: fratres ordinis huiusmodi (nisi causam interdicto dederint: vel eis specialiter ex causa legitima interdictum fuerit) huiusmodi interdictum seruare nullatenus teneantur: si alia domus ipsorum fratrum de iure interdicto talis oppidi non comprehendatur. **Idem**, fo. 43. Et **Idem**, fo. 126. concessione, 278.

13 Pro interdicto ordinarie Sepelire

Idem Julius concessit fratribus minoribus: q. tempore interdicti ordinaria auctoritate appositū possint sepelire in ecclesijs suis libere: r. licite corpora fratrum eiusdem ordinis decedentū. Et hoc etiam cū ceremonijs solitis in ordine ac pulsatis cāpanis missas: r. alia diuina officia in similibus celebrari consuetarum: in omnibus r. per omnia: ac si interdictum huiusmodi appositum non esset. **Idem**, fo. 212. couce, 516. Et **Idem**, fo. 72. couce, 219.

Collector.

Pro sepeliendis fratribus publice ac solēniter tpe interdicti applici: aut cessatio nis a diuinis: h. cōcessio infra, §. 22. Et latius inferius Interdictū, 2. §. 10.

14 Pro interdicto speciali.

Idem Julius cōcessit fratribus Augustinētib: vt que ordini suo p. tpe gñali is interdicti cōcessa sunt: ea oia in speciali interdicto intelligātur esse cōcessa: in q. licere eis voluit eadē oia q. gñali interdicto licere cōcessū est. **Idem**, fo. 95. couce, 310.

Collector.

Aduertendum: q. hec est magna concessio: r. valde magna: r. ideo valde notanda: r. nullq; alia concessa: vt credo.

15 Pro interdicto pūculari

Leo, 10. concessit fratribus inf. obser. q. ecclesie domo: suarū interdicti non possint ad instantiam cuiuscumq; personereticā cardinalatū honore: vel indices: nisi tota ciuitas: seu oppidum vbi domus huiusmodi consistit: apostoli ca: seu ordinaria auctoritatibus ecclesiastico supponatur interdicto. Ac voluit: q. in hmoi domibus degentes fratres: ad ipsius interdicti obseruationem minime teneantur. **Hec** p. p. terea irregularitatis maculā: aut aliquas sententias, censuras: et penas incurramt. Sed dūmodo causam non dederint hmoi interdicto: possint iannus apertis: r. cāpanis pulsatis: missas r. alia diuina officia celebrare: nisi per sona ad cuius instantiā interdictū fuit appositū in eisdem domibus degentibus fratribus de alimētis: r. alijs victui necessarijs rebus competēter puidet fecerit. Et decreuit irritū: r. inane si secus super ijs a quocq; quauis auctoritate: scienter: vel ignoranter actum fuerit. **Idem**, fo. 55. concessione, 156.

Interdictum: primo. Fo. cr.

C I D E M Leo concessit: q̄ tēpore interdicti possint fratres mino, absoluerē a cen-
suris in foro conscientie illos qui confitebuntur peccata sua: nisi tales censure ef-
sent ex quibus h̄mōi interdictum emanaret. O. s̄ffo. 59. conce. 174.

16
Abolutio

C I D E M Leo declarauit et concessit eisdem fratribus mino: q̄ in forma obser-
uationis nulla sit differentia inter cessationem a diuinis ⁊ interdictum quocun-
q̄. O. s̄ffo. 59. concessione. 165.

17
Pro cessā
tōe a diuinis

C Aduertendum est circa h̄mōi concessionem: q̄ duo insignes doctores vniuersi-
tatis Salimantine in suis repetitionibus concluderunt: q̄ cessatio generalis a di-
uinis: ⁊ interdictum loci sunt omnino idem: ita q̄ habet locum in eis capitulum
Alma mater. Hoc est: q̄ si cessatio fuerit in toto oppido: vel alias generalis: cele-
brabitur ianuis clausis ⁊c.

Collectio

C I D E M Leo concessit prefatis fratribus mino: q̄ tempore interdicti: aut cessa-
tionis a diuinis possint duo: vel plures fratres extra ecclesiam in domib⁹ suis offi-
cium diuinum dicere. Non obstante capitulo Quod in te: De penitē. ⁊ remissio.
⁊ alijs quibuscūq̄. Et q̄ quando extra chorū dicunt predicti fratres horas cano-
nicas: si a casu transeuntes persone interdicte aliquid audierint: non propterea in
curratur aliqua censura. O. s̄ffo. 59. conce. 166.

18
Pro interdi-
cto: ac etiam
cessatione a
diuinis.

C I D E M Leo concessit: q̄ tempore interdicti ordinaria auctoritate appo-
siti: possint fratres mino. obser. dare publice professionem fratribus suis: et in illa cā-
tare hymnum Veni creator spiritus: et alias ceremonias facere: prout in consue-
tudine habent. O. s̄ffo. 62. conce. 197.

19
Pro interdi-
cto ordinaro

C I D E M Leo concessit etiam: q̄ prefati fratres mino, possint tempore interdi-
cti ordinarij benedicere mensam: ⁊ post prandium: ⁊ cenam deo agere gratias: si
cut si nullum esset interdictum. O. s̄ffo. 62. conce. 198.

20
Pro interdi-
cto ordinario

C I D E M Leo concessit: q̄ si militer tempore interdicti ordinarij possint predi-
cti fratres minores facere p̄cessionem per claustra sua: dicendo letanias: vel hym-
nos: aut alia deuota carmina: dum tamen aliquod diuinus officium non dicant.
O. s̄ffo. 62. conce. 199.

21
Pro interdi-
cto ordinaro

De p̄uilegijs fratrum minorum.

C I D E M Leo informatis a fratribus ordinis minorum: q̄ in p̄uilegijs
fratrum mendicantium: presertim fratrum minorum contineretur q̄ ipsi fratres
mendicantes: presertim minores in suis ecclesijs tempore interdicti ordinaria au-
toritate appo- sitione iam ianuis apertis celebrare possent: ⁊ q̄ mendicantes: pre-
sertim minores consueuerint ⁊ soliti sint tēpore interdicti huiusmodi in ecclesijs
domorum suarum ianuis apertis celebrare: concessit motu proprio ⁊ ex certa sciē-
tia prefatis fratribus minimis: vt in quibusuis ecclesijs domorum suarum: in qui-
busuis locis consistentibus: tēpore interdicti ordinaria auctoritate appo- siti: etiam
ianuis apertis diuina officia celebrare libere ⁊ licite possint ⁊ valeat. Super quo
aduersus contradictees ponit graues censuras: ⁊ in fine maximas derogatio-
nes: seu non obstantias. B.

22
Pro interdi-
cto ordinaro

C Circa supradictā concessionē oportet aduertere: vtrū si valida vel ne. Nam ex
vna parte apparet inuvalida: nulliusq̄ valoris. s. q̄ v̄ fundata super relatiōe falsa:
et per consequens esse indultū subrepticium. Ego an. qui exactissimam diligentias
apposui circa collectionem p̄uilegiorum fratrum mendicantium: et presertim
minorum: nunq̄ vidi nec audiui Romē nec alibi: quibus diligenter quesiui a pa-
trib⁹ doctissimis in h̄mōi: q̄ tale p̄uilegiū haberēt fratres medicantes: nec q̄ vnq̄

Collectio

Interdictum: Primo.

istud fuerit i vsu. Et alia vero parte vsu priuilegiū prefatū esse validū: qz nō vsū sumā dari super relatione predicta. sed super affectione quā pontifex offendit habere ad binōi ordinē Adimino: ac super mera voluntate: qz dicit in principio concessio- nis: qz motu pprio r ex certa scientia r. Tandem super hoc constitutus quidā insignis iuris doctor: respondit vt sequit. r. Presupposita eiusmodi relationis falsitate: puto priuilegiū istud esse subrepticū. Ea. n. subreptio q̄ viciat lras ad bñ- ficia: vsū viciare priuilegia: vt Abbas sentit in. c. Ad audiētiā: de rescriptis, et in. c. Qd̄ super his: de fide instrumētōrū. Et lras beneficiales viciare vsū falsitas cause impulsue. Ter. r ibi Abbas: felin?: r alij in. c. Postulasti: de rescriptis. Et nō po- test negari quin hec relatio vel fuerit causa finalis huiusce cōcessionis: vel saltē im- pulsiua: q̄ magnopere mouerit papā ad eā concessiōnē faciendā. Nec obitare vsū: qz papa non tā sup relatione q̄ sup affectione fundetur. Itā er cōtertu vsū: qz pa- pa se fundat super affectione ad cōcedendū specialiter huic ordinī: qd̄ ex cōdicatio- ne priuilegiōrū gñaliter cōcessum erat. Unde fundat se in affectione quo ad vnū: et in relatione quo ad aliud. facit ad hoc: qm̄ binōi priuilegio: r cōicatione con- cessione: neruus censurę interdicti grauissime leditur. Et adeo quidē: vt quis esset cō- cessum sine aliqua subreptione: videretur reuocandū. Argumēto. c. primi: de con- suetudine. fm̄ vnū intellectū. Et. c. Suggestū: de decimis. facit r lex p̄ma. ff. de na- tali resti. Et quod Baldus notat in. l. p̄scriptione: Lollatione. j. X. Ego dico. L. Si contra ius vel vtilitatem publicam. Et Socinus censilio. 251. colu. 9. X. Con- firmanur omnia premissa. Idcirco videtur: qz nullatenus quis vti debet prefato breuiant concessione in ipso contenta.

CEr priuilegijs monachorum sancti Benedicti.

23
Pro interdi-
cto ordinario

Nicolaus. S. cōcessit: vt prior monasterij sancti Bñdicti possit eligere sex personas inter viros r mulieres succ. sicut q̄ persone tpe inter dicti gñalis siue specialis: aut quo cessatur a diuinis i dicto monasterio qm̄ misse et alia diuina officia celebratur: siue celebrabūt: missas r alia diuina officia au- dire r illis interesse: ac in ipso monasterio dicto tpe ecclīastica recipere sacramēta. Et si aliqua iparū sex personarū interim mori contigerit: sepeliri in ecclīastica se- pultura valeat: sine tñ solēmtate: dūmodo dictus prior vel aliqua iparū sex perso- narum dicto interdicto aut cessationi a diuinis causam nō dederint: r ipm̄ inter dictum non sit positum vel confirmatum auctoritate apostolica. b.

Sacramēta
Sepultura

24
Pro interdi-
cto ordinario

Nicolaus. franc^a apostolice sedis nunciū r orator cū prāte legati de la- tere a pfata sede deputat⁹ in regnis Castelle. Legionis: r Ara- gome cōcessit monachis sancti Benedicti obseruantie Hispanie: qz tpe interdi- cti ordinarij: possint recipere ad missas: et ad alias horas audiendas in suis mo- nasterijs quindecim psonas in quilibet die: de ijs qz nō dederunt eam interdictio. o.

25
Pro interdi-
cto et aplico

Leo. io. concessit: vt monachi r moniales conuerli: r seruitores monaste- riorum r prioratum ordinis sancti Benedicti congregationis His- panie: cum eos in ecclīijs vel cemitertijs monasteriorum, prioratum: r aliorum locorum dicti ordinis r cōgregationis humana cadauera ecclīastice tradere se- pulture contigerit tēpore interdicti: aut cessationis a diuinis quacunq̄ auctorita- te etiam apostolica impositorum: dūmodo huiusmodi interdicti causam non de- derint: nec id ets contingat specialiter interdicti: apertis ianuis: pulsatis campa- nis. nominatim interdictis r ex cōmunicatis exlusis: missas r alia diuina officia solēmiter et in cantu celebrare. b.

Sepultura

Anastasius 4. et Alexander. 3. et Alexander. 4. et Urbanus. 3. et Clemens. 3. et Clemens. 4. successine: ac sub eisdem verbis statuerunt: ut nulli epō in ecclesijs subditis fratribus sancti Joannis hospitalis hierosolimitan: interdicti vel excommunicationis sententiam: liceat pmulgare. B.

Gregorius 9. prefatū statutū innotuit: ac vniuersis ecclesiarum prelati: precepi: vt pfatos fratres excoicare: aut eorū ecclesias: interdicare nullatenus presumant. B.

Sciendum ac notandū: q̄ virtute suprascripti statuti: predicti fratres in nōnullis partibus nullū obseruabant interdictū: etiā si matris ecclesia seruaret: credentes intelligi etiā de interdicto generali. Sed nuper in vniuersitate Salmantine declaratum est intelligi debere de interdicto speciali: seu particulari dūtarat: si q̄ ecclesie prefate nequeant specialiter interdicti ab ordinarijs ecclesiarū prelati. Et q̄ officiali ep̄i Salmantine diocesis districte phibitum est: ne decetero violare interdictum generale attentarent: sed illud sicuti alij religiosi seruarent. C Sic autē debere fieri: ponitur expresse in litteris prefatorū pontificū addendo sequentia verba. Verū tū si generale interdictū fuerit: in hmoi locis: plati: exclusis excoicatis r nominatim interdictis: clausis Ianuis: absq̄ signozū pulsatione. plane diuina celebris. B. Et dato casu quod prefatum priuilegiū foret sufficiens tēpore concessionis: tamen postq̄ capitulū Alma mater: de sententia excommunicationis: lib. 6. et Clemens. Et frequentibus: de sentētia excommunicationis emanant: nullus esset momenti. Et idem de concessione sequenti supraposita: scilicet q̄ exclusis excoimunicatis: r nominatim interdictis: possent admissis ceteris generaliter interdictis: celebrare diuina: put in quadā ecclesia dicti ordinis: fieri consuevit. Ac idem iudicium est habendū de similibus priuilegijs antiquis. Unde glo. in prefato. c. Alma mater: verborū concessis: dicit: p̄ hec verba generalia reuocatum est priuilegium Hospitaliorū: et Hospitaliorū. s. sancti Joannis: quo in eorū iucundo aduentu semel in anno aperiebatur vna ecclesia in loco tēpore interdicti: r celebrabatur ibi diuina. hec glo. s.

Interdictum secundo.

Alexander 4. concessit: vt cum generale fuerit interdictum: possint fratres mino. in vigilijs: r festiuitatib⁹ sanctorum francisci: r Antonij: ac beate Clare: r octo dieb⁹ immediate sequentibus: vna cū religiosis: r clericis secularib⁹: tunc in ecclesijs fratru conueniant: apertis iannīs (excoicatis dūtarat exclusis) diuina officia ibi celebrare: dummodo hmoi fratres mi. aut pdicti religiosi: r clerici: eam nō dederint interdicto: nec pfatis frīb⁹ continzat specialiter interdicti. b. sso. 257. cōcē. 642. Et. B. sso. 54. cōcēssione. 154.

Hec concessio licet fuit reuocata per caplm Alma mater: tamen postea reuoluita est per Iulij. 2. vt patet infra. 6. 4.

Alexander 6. extendit priuilegia summorū pontificū inozū predecessozū: r petri martyris. b. sso. us: conce. sid. r fratres mino. celebrare solentur diuina officia in suis ecclesijs: et monaste.

Collectora

Collectora

Pro oibus

ris in solemnitatibus sanctorum fructici, Antonii et beate Clare: et per suas octavas: ut possint in solemnitatibus aliorum sanctorum dicti ordinis: videlicet Lodouici, Bernardini, Bonanature necnon quingensimorum martyrum de marrochio, Sed hoc per die tantum octavo. Et ffo. 70. conce. 171. Et ffo. 100. conce. 377.

Pro festiuitate signati

Julius. 2. confirmavit et de nouo concessit privilegia suorum predecessorum circa celebrationem festorum sancti fructici: et aliorum sanctorum ordinis mino. tempore interdicti: extendens etiam eadem privilegia ad festum signati beati patris francisci: etiam tempore cessationis a diuinis, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus: presentim capitulo Alma mater de sententia excommunicationis lib. 6. c. 170. conce. 178. Et O. ffo. 74. conce. 223. Et ffo. 81. conce. 263. Et predicta concessio videtur solum pertinere ad fratres mino. prouinciarum Hispaniarum: quibus solum directa est. Circa istam autem nona concessio: et reuocationem capitulo Alma mater: necnon quo ad omnia pertinentia ad celebrationem sanctorum ordinis tempore interdicti: vide illa que in fine huius dictionis sunt addita: et attende bene ad singula.

Collectio.

JOHANNES Julius concessit fratribus mino. q. in die sancti Bonanature: si eadem die interdictum auctoritate apostolica appositum fuerit: possint dicti fratres in suis domibus a primis vesperis usque ad secundas vesperas eiusdem diei inclusive: missas: et alia diuina officia celebrare: seu celebrari facere: sicut in die sancti francisci: fratres huiusmodi facere possunt. B. fo. 44. Et ffo. 127. conce. 286.

Pro sancto Bonanatu

LEO 10. concessit fratribus mino. de obser. ac monialibus sancte Clare: et tercie regule sub obedientia eorundem fratrum de gestibus: vt in die sancte Elisabethe filie regis Ungarie: et per eius octauas: possint tpe interdicti: missas: et alia diuina officia celebrare: seu celebrari facere: quemadmodum possunt in diebus sanctorum francisci, Antonii: et Clare: et per octauas eorum. B. ffo. 55. conce. 155.

Pro sancta Elisabethe

JOHANNES Leo declaravit et concessit fratribus mino. q. privilegium concessum de suspendendo interdictum in festis sanctorum sui ordinis: intelligatur de diebus quibus talia festa cadunt: etiam si propter alia maiora festa occurrerint eorum officia in alium diem transferantur. Concessit etiam q. in diebus huiusmodi suspensionum interdicti: virtute privilegiorum dicti ordinis: q. alias de iure generaliter concessi: possint fratres in domibus suis: intra et extra ecclesiam dicere: et facere omnia illa que nullo existeret interdicto fieri possunt. Et hoc propter scrupulum aliquorum qui dicunt: q. quando suspenditur aliquod interdictum propter aliquod festum: non posse dici nisi officium et missa in illius solemnitate sine alijs orationibus et collectis. O. ffo. 58. conce. 164.

Pro oibus sanctis ordinis

JOHANNES Leo concessit non possunt fides sepelire seculares mortuos tempore talis suspensionis: aut alia similia facere. Idem hoc patet ex verbis que post concessionem subsequuntur. Et hoc propter scrupulum etiam. Dec. n. sunt etiam propter que ego qui hoc opus collegi: prefaram concessionem: procurant: et non alia: si bene memini.

Collectio.

JOHANNES Leo concessit: q. in partibus Hispaniarum suspendatur quocumque interdictum in solemnitate purissime Conceptionis beate virginis: et per eius octauas: prout habetur late supra in dictione Conceptio virginis in. f. 10.

Pro festo conceptionis b. virginis

JOHANNES Leo concessit fratribus ordinis predicatorum: vt quoties solemnitate sanctorum Vincentii: Petri martyris. Thomae de aquino: et Vincentii: ac sancte Katherine de senis: et caeterum octauarum: quomodocumque: etiam per translationem celebranda occurrerint: tempore quo ciuitates. oppida: et loca ecclesiastica interdicta: etiam auctoritate apostolica sunt supposita in ecclesijs domorum suarum: et monasteriorum: quorum

Ex p. uul. fr. predicato. u.

Interdictum: Secundo. Fo. crif.

interdictum ordinis est commissum si ecclesie supradicte. vel huiusmodi fratres nominatum essent interdictum causam dederint interdictorum: eam fouerit: possint pulsatis campanis: et apertis ianuis: interdictis: et excommunicatis excludis: alta voce missas: et alia diuina officia: diurna et nocturna in diebus festiuitatum predictarum: et octauis earum respectiue durantibus: etiam si per octauas ipsarum: et in die octauarum: non nisi memoria de sanctis fieret: libere et licite celebrare. Et voluit: ut quoties dictarum festiuitatum: et octauarum eandem celebrationes: qualibet et causarum: sacrum extra tempus interdicti transferantur: etiam indulgentie dictas ecclesiis in festiuitatibus huiusmodi: et per earum octauas visitantibus. p. tempore concesserit ad tempus celebrationis huiusmodi: tunc: et censeantur translate. B. H. fo. 82. Et B. H. fo. 121. conce. 554.

Indulgentie

Et privilegijs monachorum sancti Benedicti.

Leo. 10. concessit generali et alijs abbatibus. prioribus: et abbatibus. monachis: et omnia. et ceteris. seruitutibus et seruitutibus monasteriorum: et portuum ordinis sancti Benedicti congregationis Hispanie. p. tpe eris: ut in L. de ceptionis: et Visitationis beatissime virginis Marię: et eiusdem virginis et sancti Ioannis baptiste natiuitatibus: necnon sanctorum Eusebii abbatis. Martini episcopi et confessoris: transituum et translationum: ac festorum Gregorii pape. Idephonsi archiepiscopi toletani. Antonij: et Bernardi abbatis. ac beatorum Mauri et Placidi discipulorum: et sancte Scolastice sororis eiusdem sancti Benedicti. Adelelmus confessoris: necnon in quoruicunq; aliorum sanctorum et sanctarum sub quorum invocationibus monasteriorum. prioratum: et locorum vtriusque sexus dicti ordinis et congregationis ecclesie dedicate et constructe: seu quorum corpora in ipsis ecclesiis recondita respectiue existunt: non habent aduadum sancte: et Resurrectionis officii festiuitatibus: et per octauas eandem omnium supradictarum festiuitatum: necnon quoties monachi. moniales: et alie vtriusque sexus religiose persone dicti ordinis et congregationis professionem emisserint: aut primam missam celebrauerint: seu eos in ecclesiis vel cimiterijs monasteriorum. prioratum: et aliorum locorum dicti ordinis et congregationis humana cadauera ecclesiastice tradere sepulture contigerit tempore interdicti: et cessationis a diuinis: quacumque auctoritate etiam apostolica impositorum: dummodo huiusmodi interdictum causam non dederint: nec id eis contigerit specialiter interdictum: apertis ianuis. pulsatis campanis. nominatum interdictis et excommunicatis excludis: missas. processiones: et alia diuina officia sollempniter et in cantu celebrare. B.

lo
Pro quocumque interdicto cessatione diuinis.

Professio.
Abbatibus

Sepultura

Quo ad cessationem prefatam dubitatum est: an in oibus festiuitatibus ibidem contentis fratres sui. et alij qui eorum privilegijs gaudent: virtute cõicationis privilegiorum: in eiusdem festiuitatibus: ac diebus possint diuina sollempniter celebrare. Et videtur: quod in festiuitatibus sancti Benedicti: et sanctorum sui ordinis ibi nominatorum. scilicet Gregorij pape. Bernardi abbatis. Mauri. Placidi. Adelelmus: et Scolastice virginis: nequeat fratres medicantes vti prefata concessione: quod alie similes concessiones ita intelligi solent. Nam licet fratres ordinis predicatorum et alij medicantes habeant plenissima cõicatione privilegiorum adiuuati: tamen non videntur concessione facta scribis sui. p. festiuitatibus sui ordinis: in eiusdem festiuitatibus: sed in festiuitatibus sui proprii ordinis. Et sic fore intelligendum inter predicatorum et minores: declarauit Julius. 2. ut habetur in dictione Communicatio privilegiorum. 5. 3. Similiter ratio debet de alijs ordinibus intelligenduz videtur: presertim quod sic habetur in cõmuni vsu.

Collector

Interdictum: Tertio.

Cōsuetudo autē est optima legū interpret: vt dicunt iuriste: r idcirco tāq̄ lex ser-
uanda. In reliquis vero festiuitatibus r diebus in predicta concessione expressis:
non appareat cur fratres mino. non possint celebrare solēniter diuina: sicut faciunt
monachi sancti Benedicti. Aliter. n. de nihilo deseruiret cōicatio priuilegiōrū su-
pradicta: quo ad hmoi concessionem. De sancto autē Ildephōso in cōcessione no-
minatō: non potui huc vsq̄ inuenire vtrū fuerit ordinis sancti Benedicti. Cōstat
n. ex sua legēda q̄ fuit monachus: sed nō cuius ordinis: r potuit esse ordinis san-
cti Benedicti: q̄ post illius inceptionem natus est. Idcirco in festiuitate hui? san-
cti non audeo asserere: q̄ tēpore interdicti possint solēniter celebrari diuina.

**Pro quocūq̄
interdicto
et cessatiōe.
Sacramēta**

**Pro secula-
ribus.**

IN Leo cōcessit: q̄ prefati monachi. montales. cōuersi r cōuerse. nouitij
r nouicie. seruitores r seruitrices singulorū vtriusq̄ serus monasteriorum. prio-
ratum r locorū predictorū: eorūdem interdicti r cessatiōis a diuinis tempore:
eucharistiam r alia ecclesiastica sacramenta: absq̄ alicuius censurę: seu pene in
cursu recipere possint. C. Ac ipsi monachi. quibusuis personis: cum predicta solēni-
tate: a primis dicitariū festiuitatū vespēris vsq̄ ad occasum solis vltimi octana-
rum hmoi dierū celebrare. recipere: ac dare libere r licite possint r valeant: dūmo-
do ipsi vel eorū aliquis interdicti cām non dederint: nec eis specialiter contige-
rit interdicti. B.

Interdictum: Tertio.

**Pro fami-
liaribus: r p
curatorib? :
ac operarij?
fratrum.**

Alexander 4. concessit: q̄ si quando in personas: vel terras
vbi resident fratres mino. ex cōicatiōis: seu in-
terdicti sententiā contigerit p̄nulgari: p̄uari fratrum seruitijs de-
putati: negotiorūq̄ suorū gestores: seu p̄curatores: r operarij qui
in locis fratru hmoi operibus eorū personaliter cōstituti interline
predictis sententijs ex cōicatiōis: vel interdicti obnoxij nullaten?
habeantur. Ibiq̄ possint audire diuina: iuxta formā que a sede apostolica est con-
cessa eo casu. tēpore interdicti: nisi predictę persone causam dederint: vel ex cō-
municari: seu interdicti contingat. B. fo. 71. Et ffo. 114. conce. 251.

**Pro famula-
ribus.
Sacramēta**

Clemēs 4. concessit fratribus mino. q̄ ijs qui in eorū morantur. obse-
quijs tēpore interdicti libere possint ministrare cuncta ecclesia-
stica sacramenta: r ipsos cum decesserint in suis cēmiterijs sepelire. B. fo. 56. Et
ffo. 40. concessiōe. 315.

**Pro famula-
ribus.
Sacramēta**

IN Clemens fecit cōsimilē concessiōē in mari magno sicut supra scri-
ptam in. §. 1. ad litteram. B. fo. 56. Et ffo. 140. concessiōe. 316. C. Idē habet in ma-
ri magno Carmelitarū. fo. 97. Et ffo. 180. concessiōe. 429. Et in mari magno pre-
dicatorū. ffo. 236. concessiōe. 546.

4

IN Clemens fecit aliā concessiōē pertinentem ad hāc materiā: q̄ posi-
ta est supra in dictione familiares fratrum. §. 4.

**Ex p. iuste.
firm predicta.**

Ioannes 23. concessit fratribus ordinis predicatorū: q̄ confratres r ger-
mani dicti ordinis possint sepeliri tēpore interdicti in ecclesia:
vel cēmiterio eorūdem fratru: nisi fuerint ex cōmunicati publice: vel nominatim.
Ibiq̄ diuina celebrare: seu audire. b. ffo. 95. conce. 306.

Collector.

Quia virtute huius concessiōis predicti fratres predicatores admittēbāt ad
diuina in aliquibus partibus suos confratres: aut germanos viuos: ac sepelie-
bant eosdem cū mori contigebat tali tempore: ex inde non parū scrupulū exortū

est. Et ideo predicta concessio fuit ventilata: et discussa in famosissima vniuersitate Salmantina per plures doctores iuris peritissimos: et declaratum extitit per eorundem solū debere intelligi de illis confratribus qui licet remaneant in seculo: et non mutant habitū secularem: tñ sunt: vel fiunt oblato ordinis predicti: ac faciunt de nationem inter viuos omnium bonorum suorum dicto ordini: reservando sibi solū vsum fructū quādiu vixerint: et non de alijs confratribus cōmuniter visitatis in partibus Hispaniarū. fundatur autē hinc determinatio: seu declaratio in capto Ut priuilegia de priuilegijs. Quod capitulum ad litterā dicit: q̄ solū tales cōfratres primo nominati gaudent ecclesiastica sepultura: et non alij.

Innocentius 6. concessit fratribus Augustines. q̄ tēpore interdicti eorum dicti ordinis: etiam si seculares et laici existāt: interesse diuinis officijs vna cum predictis fratribus: dummodo ipsi non dederint causam interdicto: nec sint specialiter interdicti. B. sffo. 77. conce. 231.

Sirtus 4. cōcessit fratribus mi. q̄ tēpore interdicti possint admittere ad diuina fratres et sorores tertij ordinis sancti francisci de penitentia nuncupatos: ac suos et illoꝝ pcuratores: ac similiter monialiu. s. Clare pcuratores: et negocia gerentes vtriusq̄ sexus. B. fo. 59. Et sffo. 143. conce. 344.

Sirtus fecit cōsimilē concessiōē licet immediate supraposita fratribus Carmelitans addēs: q̄ similiter tēpore interdicti possint admittere ad diuina ad uocatos fratru: et monialiu: ac tertiariorū. B. fo. 97. Et sffo. 180. conce. 428.

Innocentius 8. concessit: q̄ indulgentias stationū concessas fratribus sancti Augustini congregationis Lombardie: possint pro mereri etiā illi qui tēpore interdicti generalis clausis iannis possint ex priuilegijs ordini prefato cōcessis interesse diuinis. O. sffo. 79. conce. 236.

Leo 10. concessit fratribus minoribus obierantibus: tēpore interdicti non teneantur euitare laborantes in suis domibus: diebus quibus laborauerint: etiam si non sint familiares: et seruitores continui cōmessales fratrum: et eis soluatur salarium. O. sffo. 59. concessione. 167.

Et priuilegijs monachorum sancti Benedicti.

Eugenius 4. concessit monachis sancti Benedicti cōgregationis Hispanie: q̄ tempore interdicti generalis vel specialis: a iure vel ab homine quomodocūq̄ latē libere et licite in suis monasterijs sine ecclesijs aut capellis eorūdem possint recipere ad audiendā missam et alia diuina officia: cōmissos et singulos donatos. oblatos. cōmissos aut quoscūq̄ familiares. officiales et seruitores quiblibet monasteriorū hinc: ac eis eucharistiā et alia ecclesiastica sacramenta ministrare: eorūq̄ corpora tumulare: siue tumulari facere. Dñi tñ nulli: istud de dedit eam interdicto. Secreto tñ modo xianis clausis et cāpanis nō pulsatis. B.

Et priuilegijs Cartusienis.

Innocentius 6. concessit Cartusienis: vt tempore generalis interdicti liceat eis recipere ad diuina cōuersos dicti ordinis et familiares suos: et alios seculares infra septa prioratum et domorum iuaris generalis habitantium. B.

Urbanus 5. concessit prefatis Cartusiesi. vt etiam personas dicti ordinis cum seruitoribus suis aliunde venientes: et mercenarios in grangijs et cellarijs suis residentēs: possint tempore interdicti recipere ad di-

Interdictum: Tertio.

uina: huiusmodi huiusmodi interdicto causam non dederint: nec id eis contingat specialiter interdicti. **B.**

14

Alexander. 4. et Innocentius. 3. ac Lucius. 3. et Gregorius. 9. successives ac sub eisdem verbis statuerunt: vt ij qui fratrum hospitalis sancti Joannis hierosolymitani fraternitates assumpserint: si forte ecclesie ad quas pertinentia diuinis officijs fuerint interdicte: eosq; mori contigerit: eisdem sepultura ecclesiastica nō negentur: si forte excommunicati vel interdicti fuerint nominati. **B.**

Sepultura.

15

Sepultura.

C. D. E. A. D. prefati pontifices concesserunt p̄fatis s̄ribus: cōfratres suos quos ecclesiarum prelati apud ecclesias suas nō permiserint sepeliri: nisi excommunicati vel nominati interdicti fuerint: ad ecclesias hospitalis supradicti tumulados deferret: et oblatiōes tā p̄ eis q̄ p̄ alijs q̄ i suis cemiterijs requiescūt: hereditas retinere. **B.**

Collectos.

Quia in concessionibus suprascriptis materie interdicti implicatur nonnulla que indigent declaratione: ideo p̄ intelligentia illarū sunt notāda sequētia.

Primum notabile.

Primo ergo sciendum est: q̄ (omnibus multis distinctionibus: et subdistinctionibus que a doctoribus fiunt: presertim de interdicto loci: vel populi: de quibus late videri potest per Calderinum in tractatu de interdicto: et Sumistas) duplex est interdictum: scilicet generale: ac particulare. Generale est quando interdicitur regnum. diocesis. ciuitas. oppidum. seu rus etc. Particulare est quando non interdicitur aliquid supradictorum: sed solus ecclesia: vel ecclesie: aut aliquid aliud in ciuitate: seu loco: etiam si interdiciantur omnes ecclesie ciuitatis. diocesis: prouincie: aut regni: ac etiam totius mundi. Quia ex quo extra illas in quolibet alio loco potest celebrari: censetur interdictum particulare. Notandum est igitur et mente tenendum: q̄ omnes constitutiones: seu concessiones iuris cōmunes: ac etiam p̄uilegiorum particularium facte: et que communiter fiunt: pro interdicto eto generali sunt. Et sic capitulum Alma mater: de sententia excommunicationis: per quod conceditur vt tempore interdicti possit celebrari: ianuis clausis etc. intelligitur de huiusmodi generali interdicto. Et cōmuniter istud ponitur. Notandum est etiam: q̄ quando non interdicitur locus sed homines: videlicet cōmunitas alienius ciuitatis: vel oppidis: seu populis: et homines talis loci: aut etiam totius regni: tunc cum loca non sint interdicta: etiam talibus hominibus interdictis: celebrari poterit ianuis apertis: ac si non esset interdictum: licet aliqui doctores dixerint oppositum. Ita. c. Alma mater: de sententia excommunicationis: et alia iura: de interdicto locorum loquuntur q̄ prohibent celebrari.

Secundum notabile.

Secundo est aduertendum: q̄ antiquitus. s̄ante capitulum Alma mater: q̄ predicti interdicti generalis concessa erant sequentia. s̄. q̄ possent celebrari semel in hebdomada ad renouandum sacramentum. Et q̄ possent administrari sacramenta baptismatis: et penitentie: ac eucharistie pro infirmis. Et q̄ sepultura clericis morientibus: qui obseruassent tale interdictum dari possent q̄ silentio. Item q̄ duo vel tres in simul possent in ecclesijs ianuis clausis etc. officijs diuinum dicere: ac taliter q̄ extra acquirere audiri. Itaq; quicunq; amplius volebat habere oportebat vt per p̄uilegium particulare obtineret sibi concedi. Ac p̄pterea tempore illo fuit nobis concessum per Clementem. 4. ac Nicolaum etiam. 4. q̄ possemus in ecclesijs: ac oratorijs nostris: ac quibuscunq; alijs ad que nos declinare contingeret: celebrare diuinum officium: et recipere sacramenta ecclesiastica: ia-

nis tamen clausis ꝛc. Item q̄ etiam si apponeretur interdictum cum sequen-
 ti clausula. (Non obstantibus privilegijs quibuscunq̄ religiosis concessis: probi-
 bimus q̄ nulla sacramenta ecclesiastica valeant ministrari: exceptis baptismate
 parvulorum: ꝛ penitentia morientium: et q̄ nullum officium divinum possit dici)
 nihilominus omnia supradicta possent fratres facere: exclusis omnibus perso-
 nis que non sunt de ordine nostrorum: de huiusmodi indulgentia fieret expressa
 mentio. Item fuit concessum: q̄ possimus tali tempore admittere ad divina pue-
 ros nostris servitijs deputatos: ac negociorū nostrorum procuratores: ꝛ opera-
 rios. Item per Alexandrum. 4. concessum fuit: q̄ possimus in vigilijs ꝛ festiva-
 tibus: ac per octavas sanctorum francisci, Antonij: ꝛ Clare: vna cum religiosis
 ꝛ clericis qui ad nostras ecclesias convenissent: publice ac solēniter divina officia
 celebrare: nisi id specialiter nobis fuerit prohibitum: aut nos: seu prefati religio-
 si: et clerici dedissemus causam interdicto. Et idem pontifex concessionem similem
 fecit fratribus predicatoribus pro sanctis Dñico: ꝛ Petro martyre. Post hec
 omnia predictus Bonifacius. 8. fecit: ꝛ promulgavit dictum capituli Alma ma-
 ter: in quo concessit vt in omnibus ecclesijs: ꝛ monasterijs possent generaliter cele-
 brari divina officia ianuis clausis ꝛc. ꝛ administrari sacramenta baptismatis:
 et penitentia: ac celebrari solēniter in quattuor festiuitatibus ibi contentis. Et reuo-
 cauit omnia privilegia super hac materia concessa quibuscunq̄ personis: ac etiā
 religionibus: dicens q̄ sufficere deberet omnibus sua promissio quam in supradic-
 to capitulo fecit. Sed quia idem Bonifacius dedit nobis iterum mare magnum
 in quo continebantur omnia supradicta nobis concessa: ideo iterato habuim⁹ no-
 stra supradicta privilegia: etiam circa interdictum: excepta concessione de celebra-
 tione solēni in festiuitatibus sanctorum francisci ꝛc. quia nō continebatur in pre-
 dicto mari magno: sed in alia bulla per se. Et sic a tempore dicti capituli Alma
 mater: non habuimus pro hoc privilegium aliud: nec fratres vsi sunt supradicta
 concessione vsq̄ ad tempora moderna proxime predicta in quibus in aliqui-
 bus partibus incepere vt iterum supradicto privilegio. Et sumpta occasione ex
 huiusmodi privilegio ꝛ eius vsu quidam pater cōmissarius Romane curie im-
 petrauit vine vocis oraculo extensionem illius ad festiuitates sanctorum Lodo-
 uici. Bernardini. Bonaventurae: ac quinq̄ martyrum de marrochio. Quod etiam
 quātum ad sanctū Bonaventuram per breue Julij. 2. editū postea concessum.
 Cum autem aliqui fratres scrupulosi: en curiosi dubitaret de ijs. s. de predicta
 concessione Alexandri. 4. an scilicet esset viuificata: vel non: ꝛ per consequens
 vtrum extensiones illius ad alia festa valerent: non inuenientes fundamentum va-
 lidum: ac sufficiens: assererant huiusmodi concessiones circa celebrationem so-
 lennem dictarum festiuitatum esse nullas. Hinc a prima concessio pro festiuitatibus
 sanctorum francisci ꝛc. erat reuocata per capitulum Alma mater supra allegatū:
 et nulla reuaditatio inueniebatur data: ꝛ per consequens cetera que super dictum
 privilegium fundabantur erant nullius momenti. Et ex ijs inferebant: q̄ fratres
 non valebant celebrare solēniter divina in talibus festiuitatibus sine incurtione
 censurarum. Ac propterea ad tollendum huiusmodi scrupulum: ꝛ elucidandam
 veritatem: alij fratres amplius eruditi: ꝛ studiosiores in rebus religionis seruitati
 sunt q̄ diligentissime privilegia nostra: ꝛ tandem deuentum est ad confirmā-
 tionem: ac nouā concessionem privilegiorum per Sixtum quartum factam cum
 clausulis fortissimis: presertim q̄ non obstantibus reuocationibus aplice posse-

Interdictum:

mus uti omnibus privilegij predecessorum suorum: prout habetur in bulla aurea
versus sinem. Et quibus verbis visum est: quod fratres a tempore Sixti. 4. licite po-
tuerunt celebrare soleniter predicta festa: sicut ante reuocatione poterant. **MA** al-
ter nihil operarentur illa verba: non obstantibus reuocationibus: quum tamen se-
cundum iura: illa que ponuntur in indultis apostolicis: debeant aliquid operari.
Et quibus conclusum est per plures iuris peritissimos vniuersitatis Salimanti-
ne: quod erat vniuersitatis: seu reuoludatum privilegium predictum: et per consequens alie
concessionis super illud fundate: erant similiter valide: ac ab omni subreptione
aliene. **C** Postea autem ad abundantiore cautelam: Julius. 2. ad instantiam protecto-
ris ordinis nostri: procurantibus quibusdam ex fratribus Hispanie: predictas con-
cessionis quo ad predictas festiuitates approbavit addens: quod hoc idem facere pos-
sent in die stigmatum beati francisci: et etiam tempore cessationis a diuinis. Et hoc
non solum predicta confirmando: verum etiam illa de nouo concedendo: non obstan-
te capto Alma mater et c. Sed adhuc cum omnibus supradictis: aliqui non fuerunt
ad plenum satisfacti dubitantes verum huiusmodi concessio Julij esset valida: et eo quod
non fuisset epositum dicto pontifici qualiter Bonifacius. 8. reuocauerat privile-
gium Alexandri. 4. Verum tamen ab alijs in iure peritis responsum est: quod cum scdm
iura princeps creatur habere omnia iura in pectore suo: satis est quod pape di-
ctum fuit. scilicet concessio illa facta fuerat ab Alexandro. 4. **C** Alij insuper dubitauerunt
verum presuppósito quod huiusmodi concessio sit valida: an fuerit generalis per toto
ordine: vel solum per partibus Hispaniarum: propterea quod ibi dicitur: concessit eidem.
Attamen (saluo meliori iudicio) videtur quod fuit generalis: quod predicta dictio: eis-
dem: potest referri ad omnes fratres ordinis. Et ita siue per nouam concessionem
Sixti supradictam: siue per concessionem Julij: vel per utramque: videtur non esse aliqua
tenus dubitandum de huiusmodi facultate celebrandi soleniter predicta festa. **C** Aduertendum
est etiam: quod concessio communitatis facta pro Leceptione virginis gloriose: et eius
octaua: habet etiam aliquod fundamentum in predicta concessione Alexandri. 4. **MA**
dicitur ibi: quod fratribus in concessum sit ut in solennitatibus sanctorum francisci
et c. **C** Postea etiam super idem fundamentum concessus est a Leone. 10. quod in festo san-
cte Katherine regine Angarie: ac in eius octaua possit celebrari sicut in festiuita-
tibus sanctorum francisci et c. Circa quam concessionem ortum est aliquod scrupulum. scilicet
utrum sit subrepticia ex hoc quod ipsa sancta non fuit regina: sed filia regis Angarie:
sicut in supplicatione positum est. Sed scrupulum huiusmodi nullius est momenti:
quia filie regum solent dici regine: ut in legenda sancte Agnetis secundo patet de Co-
stantia filia Constantini. **C** Aduertendum est insuper: quod aliqui fratres nostri aduer-
santes quod (etiam omnibus supradictis existentibus validis) non poterant solenni-
ter celebrare tempore interdicti infra octauas omnium sanctorum ordinis: exceptis
tribus supradictis: ac desiderantes idem habere pro octauis omnium sanctorum
si omnibus: sed nihilominus dubitantes se posse hoc obtinere si nude et clare a ponti-
fice postularent: conuerserant seque concessum esse olim fratribus ordinis predicatorum
ab Alexandro. 4. ut predictum est: posse celebrare soleniter in festiuitatibus
et octauis sanctorum Dominici: et Petri martiris: ac reuoludatum id etiam so-
re per bullam auream a Sixto. 4. editam: propter rationem supradictam circa concessio-
nem nostram: cum huiusmodi bulla nobis eisque sit communis: obtinuerunt a Julio. 2. ut ea
que in honorem sanctorum Dominici: Petri martiris: et Thome de aquino: et
Katherine de semis: fratribus vel locis ordinis predicatorum sunt concessa: intelli-

Interdictum. Itinerantes fratres. Fo. crv.

gantur similiter concessa nobis: et locis nostris in festiuitatibus sanctorum francisci, Antonij, Lodouici, Bernardini: et Bonauenture: ac quinque martyru: et in alijs festiuitatibus nostri ordinis: licet sint in maiori numero quam festa fratru predictatorum. Ita quod illud quod conceditur oibus sanctis ordinis predicatoru iunctim: et cui libet: seu aliquibus eorum: intelligat concessum oibus sanctis nisi ordinis: etiam iunctim: et cui libet eorum: etiam si nostri sint in maiori numero. Ex qua concessione illatum est quod possimus celebrare soleniter oes octauas sanctorum nostri ordinis: sicut (vt predictum est) concessum fuit fratribus predicatoribus per duabus festiuitatibus suis. Attamen in hoc posset non immerito haberi scrupulum: ex eo quod idem Alexander. 4. qui dictum privilegium concessit fratribus predicatoribus per sanctis Francisco: et Petro: concessit et nobis sub eodem milibus verbis per sanctis Francisco, Antonio: et Clara. Unde forte si Julio. 2. specificatum fuisset hoc: non concessisset vt supra: sed dixisset. Sitis contenti cum concessione per priuilegium: et illi cum sua. Sed hoc non obstat: in ciuitate Salmatina: ex consilio iurisperitoru vniuersitatis illius insignis: anno dñi. 1522. in octaua sancti Bernardini: tempore interdicti celebrauerunt fratres nostri. soleniter diuina. Cuiusmodi omnia supradicta: obtinuerunt fratres ordinis predicatoru a Leone. 10. aliam concessione cum hac relatione: quod quod fratribus nostri. concessum erat vt in festiuitatibus sanctorum francisci, Antonij, Lodouici, Bonauenture: ac eorum octauas possent celebrare tempore interdicti: etiam apostolica auctoritate appositi: quod similiter possent ipsi in suis festiuitatibus: ac etiam in monasterijs suarum monialium etc. Circa quod est aduertendum: quod hec supplicatio: seu illa faciens peccauit in duobus. Primo quod relatio fuit in parte falsa. Nam saltem expresse non est concessum nobis predictum indultum pro octauis sanctorum Lodouici: et Bonauenture: prout ipsi retulerunt. Secundo quod in nostra concessione simpliciter dicitur tempore interdicti: absque additione apostolice: sicut ipsi addiderunt. Licet tamen sine veritate ita sit intelligendum. Et ideo videndum est vtrum hec concessio fuerit subrepticia propter huiusmodi defectus: prout fertur quod est gratiosa: vbi minimus defectus sufficit ad causandam subreptionem. Videtur tamen quod non: immo quod sit valida et sufficiens: nam licet nos directe non haberemus per predictas octauas: tamen indirecte per reductionem supra positas habebamus. Et sic presata supplicatio non fuit falsa. Et idem dici potest: quo ad aliud de expressione interdicti apostolice. Et quod amplius est: quod papa in concessione huiusmodi non videtur se fundare super relationem predictam: nam dicit sic. Nos autem ad tantorum sanctorum merita: et venerationem debitum respectum habentes: huiusmodi supplicationibus inclinati: deuotioni vestre etc. Et sic videtur: quod absque aliqua hesitatione possumus diuina soleniter celebrare in oibus festiuitatibus nostris: et per eorum octauas.

Nota.

Itinerantes fratres.

Innocentius. 4. concessit fratribus minoribus: vt quasi ratione itineris vel alterius rei causa extra contentus: seu loca sua: quolibet vel quoslibet eorum contigerit de gere: possint diuini officij fratres cum fratribus: aut simul cum alijs regularibus personis: vel quilibet separatim facere: alio quam Romano ordine placuerit. Et quod id sufficiat ad soluendum debitum ad quosdam rone regle tenent: nec iterum proprium officij dicere teneant. B. fo. 55. Et ff. 138. c. cce. 305

Officiu diuini

Alexander. 4. concessit omnibus recipientibus fratres minores. viatores in domibus suis: et ministrantibus alimenta. solventibus

Indulgentia.

p ij

Itinerantes fratres. Laici fratres.

navia, passaiat et alia pietatis obsequia dictis fratribus ministrantibus: indulgentiam quadraginta annorum. b. ffo. 260. concessio. 655.

¹ Hospitium.

Concilium. Constantiense statuit: qd qñ fratres mi. obser. quacūq; ex causa per mūdū pificentur: seu iter fecerint: possint ad loca et cōuentus fratru cōuentualiu eiusdē ordinis declinare si voluerint. Ad alia vero loca fratrum in obseruantia sibi similibus: semper declinare teneantur: iuxta quod in statutis ordinis continetur. B. fo. 26. Et ffo. no. conce. 236.

⁴

Qualitrus. 3. statuit et ordinauit: qd omnes et singuli fratres mi. tam conuentuales q̄ obseruantes: ad ciuitates. terras: sine castra in quibus conuentus dicti ordinis fuerint p tēpore accedentes: teneantur et debeant eorūdem locorū prelati suis respectiue se presentare. In qua quidē ciuitate vel terra: si vnus dicitur conuētus fuerit: ad ipsius vnus prelatū debeant se conferre: si vnus mandatur humiliter parituri. Et pceptis sub excoicationis pena: ne in predictis ciuitatibus: seu terris: sine prelatorū suorum licentia permanere presumat. B. fo. 6. Et ffo. 90. conce. 197. prope finem.

¹ Excoicatio.

¹ Collector.

Aduertendū est: qd prefata constitutio fuit suspensa et annullata per Idum. 26. quousq; aliter prouideretur. B. ffo. 92. conce. 200.

¹ Indulgentia.

Innocentius. 8. concessit: qd fratres mino. qui per obedientiam repertiuntur extra conuentus et loca: possint promereri indulgentias stationum: et alias concessas in ecclesijs fratrum mino. dicendo quinques *Idater noster et Aue maria* in quacūq; ecclesia et loco ea dixerint pro intentione et proposito illius indulgentie: prout illi qui predictis suis locis dicit ea. o. fo. 65. Et ffo. 69. conce. 160.

⁶ Ieiunium.

Leo. 10. concessit: qd fratres mi. itinerantes possint transferre ieiunium diei itineris ad alium diem. o. ffo. 93. concessione. 286.

¹ Collector.

Quo ad hospitia perpetua relicta p fratribus itinerantibus: habetur quedam declaratio capituli generalis in dictione *Idaupertas*: post. f. 7.

Laici fratres.

¹ Indul. ple.

Alitrus. 3. concessit: qd fratres mi. laici possint tangere calices: et lauare corporalia: et alia ecclesiastica cum expenderit. o. ffo. 65. conce. 91. Et ffo. 101. conce. 398.

² Coicare.

Innocentius. 8. concessit predictis fratribus laicis indulgentiā plena. qñ cōficant in diebus dominicis: et festiuitatibus dominicis: beate *Adaric*: ac sanctorum nostrī ordinis. o. ffo. 69. concessio. 148.

³

Leo. 10. concessit: qd fratres predicti laici socij generaliu vel provincialium: eo tantum tēpore quo socij sunt: et extra loca et cōuentus eij inseruiū missis predictis prelati: possint proprijs manibus tractare vasa sacri ministerij scz calices et corporalia: explicando et plicando post missam: sicut clericus in sacris constitutus. In conuentibus vero vbi sunt alij fratres administrandum: concedere recusauit. o. ffo. 92. conce. 269.

¹ B. ffo.

¹ Collector.

Non obstante hac concessione stricta: possunt fratres vti prima supraposita: qz hāc impetrauit ignorabat primū: qz in hac nō ponit aliq̄ reuocatio alteri.

¹

Idem Leo statuit: qd quando aliquis frater laicus ad clericatus ascenderit extra obedientiā prelatorū ordinis: etiā si vsq; ad sacerdotiū promotus sit: postq̄

reuerfus fuerit: omni honore clericali priuatur: nec permittatur canonicū perfoluere officium: sed laicorū officium p̄soluēs: ad meritū statū suū laicale reducat̄ur.

C Virginitate p̄fate concessionis: in capitulo generali Lugduni celebrato: fuit renouatum statutum: ne fratres laici ad clericatū ascendant: sine cōsensu generalis ministri: aut capituli generalis. Et hoc vigore predicti indultis: a sanctissimo domino papa Leone nouissimo ordini concessi.

Collectores.
Statuti generalis.

C Ratione p̄fati statuti auctoritate applica facti: nō possunt ext̄e v̄llo modo alii: qui ffes laici ad ordines sacros: neq; ad clericatū: p̄moueri: vel assumi a quibuscunq; p̄elatis ordinis: generali ministro inferioribus: etiā in suis capitulis p̄uincialibus: nisi de nouo obtineatur auctoritas apostolica specialis: vel generalis: vel habeatur cōmissio a ministro generali. **C** Aduerte etiā: q̄ istud nō habetur in priuilegijs ordinis impressis: sed fuit publicatū in capitulo generali Lugdunī. anno dñi. 1518. p̄tēdēte auctoritate applica reuerēdi. dñi Cardinali de Ara celi: et fuit positum in tabula diffinitionis predicti capituli generalis.

Collectores.

C Sciēdū est insup: q̄ circa fratres minores laicos ordinata sunt nōnulla in alijs diuersis capitulis generalibus: p̄uot inferius annotantur.

Collectores.

C In caplo ḡniali: vbi fuit electus quintus minister generalis p̄sente summo p̄ōtifice Grego: 10. 7. inabilitati sunt fratres laici ad officia ordinis: qui vsq; tūc dicta officia vt clerici exercebāt. fo. 209. tracta. 3. Et ffō. 227. trac. 2.

Statuti generalis.

C In caplo generali Marchinone celebrato: vbi fuit electus. 2. vicarius ḡnialis ordinatum est: q̄ nullus frater laicus ad clericatū ascendat: sed vnusquisq; in sua vocatione qua a deo vocatus est p̄maneat. Et q̄ nullus eorū cōsurā clericale ferat: nisi eas ab ep̄o receperit: et sit tunc in parua quantitate. fo. 218. tra. 3. Et ffō. 236. tra. 2.

Statuti generalis.

C In caplo ḡniali in cōuentu mōtis lucij celebrato: vbi fuit electus. 6. vicarius generalis ordinatus est: q̄ quicunq; frater laicus apostatauerit: et extra familiā ordines susceperit: si cōtingat ip̄m demū in familia nostra recipi: maneat suspēsus ab entrance ordinis: et ab omni p̄mouione ad officia omnimode: quo ad vsq; per ḡniale caplin fuerit aliud determinati. fo. 222. tracta. 3. Et ffō. 240. tractatu. 2.

Statuti generalis.

C In dicto capitulo generali celebrato in cōuentu montis lucij: vbi fuit electus. 13. vicarius generalis ordinatum est: q̄ fratres laici qui ad clericatū: seu ad sacros ordines contra generale statutum promoti fuerint: vel in posterum promotiones p̄curare: directe vel indirecte p̄sumpserint: ad vteriores gradus: vel ordines nulla ratione p̄mouentur. Et si in officijs p̄elationis. p̄sidentie: vel cōcessionis extiterint: sint in ip̄o facto priuati. ffō. 244. tractatu. 2.

Statuti generalis.

QUADAM circa p̄fatos ffes laicos occurrit dubiū scien dignum: scilicet vt̄rum laici ordinis nostri minorum apostatates ab ordine: ac in huiusmodi apostasia ad sacros ordines promoti: cum ad ordinem reducantur: vel r̄cedunt sine sponte: permitti debeant tonsuram vt alij fratres clerici deferre: **C** Et saluo meliori iudicio respondetur q̄ nō: p̄p̄ter plures rationes in auctoritatibus iuris fundatas. **C** Primo: quia inobediens et rebellis: non debet esse potior q̄ aliorū obedientiū et quietorū. Ad quod facit ter. in. c. Lū qui: de p̄bēdis lib. 6. Nam dicit ibi papa: q̄ non decet vt status melioris q̄ peritus cōditionis existat. Vel q̄ inuasor eo q̄ iniuste ingreditur: priuilegio potiori gaudeat. Cum igitur stultitia predictorū: et p̄sumptio maxima: secundum iudicium hominum manifestissime constet:

Collectores.
Questio.

Responsio.

Laici fratres.

q̄ precipua causa sit ad ostendendū hmōi signū tōsure clericalis: 7 q̄ sic inuadē
do vel vsurpādo alienū. s. voluntatē ppriam de manu prelati: reportaret cōmodū
et honore: quod absurdū 7 scandalosum alijs pie viuētibz videretur: claret nō
esse istud permittendū. C Itē peccata suos debēt tenere auctores: vt in. c. Quēsi-
uit: de his q̄ sunt a maiori parte capti. Lū ergo isti fuerint perpetratores delicti:
debet vt ipi penā debēt sustinere: quod sit eorū conatu nō cōdescendēdo: sed reſi-
stēdo. Igitur 7 c. Si deterea: in quo quis deliquit: in eo debet puniri: vt habetur
in. c. si. de tēporibz ordi. lib. 6. vbi ep̄o ordināti aliquas cōditiones personarū im-
ponitur penā: q̄ per annū a collatione ecclesiasticē tōsure maneat suspēsus: vt in
quo peccauit: puniatur. Sed cū hmōi fratres contra p̄bitionē non solam ordi-
nis: s; etiā summi p̄ticiis attētauerint sacros suscipere ordines: iustū est vt mo-
do supradicto: vltra alias penas puniātur. Cōstitutiones. n. ordinis: cū auctorita-
te pape sint facte: tanq̄ ab ip̄o edite sunt reputāde: qz vt iuriscōsultus. ff. de veteri
iure enucleando dicit: oia nostra facimus: quibus auctoritatē impartimur. Igitur
7 c. Amplius: ex delicto nō debet quis facere conditionē suā meliores: vt in. l.
3. ff. de dona. inter vi. 7 vro. Si ergo predicti delinquentes: in hoc tolerarentur: se-
queretur q̄ boni religiosi (saltem s̄m iudiciū hominū) inferiores predictis iudi-
carentur: 7 contra dictū sapientis: peccatores in malicia sua fouerētur: quod om-
nibus sane mentis abhominabile videtur. Et p̄sertim: qz cū delictum istorū sit
valde qualificatū: non decet vt aliquo modo tolerētur: cū ter. in. c. Si vere: de sen-
tentia excoicationis: dicat q̄ vere penitētes: ex penitētia nō debent dānum repor-
tare: et peccatores cōmodū ex cōtumacia. Igitur 7 c. Ceterius: q̄ hmōi apo-
stata: de penis: lib. 6. Dicit nāq; ibi ter. q̄ clerici degradādi: debent exui vestibus
sacris: 7 auferri ab eis oia per ep̄m: que in eorū ordinatione collata fuerint: vsq; ad
primā vestem datā in collatione tonsure. Et subiungit: q̄ debet radi caput ip-
sius: seu tonderi: ne tonsure aut clericatus vestigiū maneat in eodem. Super quo
verbo. s. in eodē: dicit glo. Ita faciunt monachi apostate. faciunt. n. se in totū ton-
dere: ne appareant vestigia monachatus. Hec glo. Unde colligitur: q̄ in potesta-
te prelatorum est predictā penā imponere p̄pter apostasiā. Et necdū istis: s; etiā
quibuscunq; ab ordine apostatātibus. C Ad idē facit dictum Ricardi. 4. sen. di.
24. ar. 2. q. 1. vbi arguēdo an clerici per quos in ecclia scandalū generatur debeāt
portare tonsurā: in decisione dicit: q̄ sunt cōpellendi portare illā: nisi forte tale fa-
cinus cōmiserint p̄ quo merito debeant p̄uari clericali privilegio. s. delationis
tonsure. Lū ergo p̄fati cōmiserint tale delictū: quod citra heresim in ordine pro-
maiori reputatur: sequitur q̄ nullo modo tales debent tolerari in hoc p̄terito or-
dinum sic susceptorū. C Insuper ad corroborationē oim predictorum facit quod
Hetrus de palude dicit. s. q̄ pena tertus. c. vinci: de bigamis: lib. 6. qui vltra als
penas sub anathemate p̄hibet illis deferre tonsurā: comprehendat etiā alios irre-
gulares: qui nō debēt tonsurari sub pena predicta. Refert hec florentinus. 3. par-
te. ff. 14. c. 16. §. 6. ante mediū. Sequitur ergo: q̄ cū predicti sint s̄m iura in regula-
res manifesti: ita q̄ solus papa potest cū eis dispensare vt in susceptis ministrēt:
vel ad vterioza ascendant: vt in. c. si. de bigamis: 7 vltra hmōi penā per constitu-
tiones ordinis sint incapaces: ac suspensi 7 inhabiles: q̄ nullo modo in delatio-
ne tonsure tales apostate possunt aut debent tolerari. C Sed vtrū hmōi fratres te-
neātur ad diuinū officii persoluendū vt alij clerici: ex quo ad clericatū (licet de sa-

Legata. Licentia fratres vel mo. fo. cxvij.

cto sunt promoti? Apparet q non: presertim si sunt ignorates: qz fm iura: im-
possibile nullum est obligatio. Et qz auctoritate apostolica sic determinatum est: vt
patet supra. §. quarto.

Legata.

Iuris 4. concessit: qz prelati fratrum mino. obserua. possint co-
munitate legata facta locis eiusdem ordinis ad vniū vsū
in aliū: sine scandalo tamē illorū ad quos solutio talū legatorū per-
tinet. o. fo. 62. Et ff. 66. conce. 95. Et ff. 95. conce. 37.

¶ Vide circa huiusmodi materia: aliqua in dictionib? Comutare: Collectoz
et Eleemosinas. §. 2. et Heredes: seu hereditas. §. 2. Et attende ad illa que ponun-
tur ibidem post omnes concessiones.

Licentia fratres: vel moniales.

Qualiter fratres mi. obser. possint ⁊ debeant licētiari a prelati ordinis: vel Collectoz,
a sede apostolica: vt licite valeant transire ad alium ordinē: vel ad conuen-
tuales: eiusdem ordinis: habetur supra in dictione Apostate in omnibus. §. vbi in
margine est hec dicitio Licentia: seu licentia. Et in dictione Conuentuales ffes. §.
1. Et in dictione Exēpti fratres: presertim in tribus. §. vltimis. ¶ Sed quomodo
moniales. s. Clare possint licētiari: vt ad alia monasteria eiusdē ordinis valeant
transire: seu alias: habetur in dictione Lantra monialium.

Innocentius 3. statuit: qz licet quibusdam monachis: seu
religiosis a sede apostolica sit indultum: ne

Ex iure coi,

postq̄ aliquis p̄fessus fuerit apud eos: ad aliū locū possit ip̄s inui-
tis: artioris etiā religionis obtenta transire: vt vnusquisqz fm apo-
stolum in ea vocatione permaneat in qua dignoscitur esse vocat?
qz tñ vbi spiritus dei est: tibi libertas: ⁊ que spiritu dei agūtur non
sunt sub lege: qz lex nō est imposta iustor: ea ratione v̄ hoc illis fuisse cōcessum: ne
quis ex temeritate vel lenitate in iacturā vel iniuriā sui ordinis: sub preteritu maio-
ris religionis ad aliū ordinem trāsuolaret: sicut frequenter constat a multis esse
presumptū: non quidē vt ei transeundi licentia denegetur qui eā cū humilitate ac
puritate duxerit postulandam: vt non ficte sed vere ad frugē melioris vite valeat
transmigrare. Talis ergo postq̄ a prelato suo transeundi licentiā postulauerit: ex
lege priuata (q̄ publice legi p̄iudicat) absolutus: libere potest sanctionis vite p.
positum adimplere: non obstantē p̄terua indiscreti contradictione prelati: qz pri-
uilegium meretur amittere qui concessa sibi abutitur potestate. Cum etiā Ro-
manus pontifex qui supremā in ecclesia obtinet potestatem: archiepiscopis: ⁊ epi-
scopis cedendi licentiā ex iusta causa petentibus: sine difficultate concedat. Quo-
circa (ait prefatus Innocētiss) nouerint vnuerſi quibus huiusmodi priuilegiū Hora,
est concessum: se ad concedendum licentiā transeundi taliter postulanti bus: de
iure teneri. Qz sicut subditus a prelato cum humilitate ⁊ puritate debet transeun-
di licentiā postulare: ne bonum obedientie contemere videatur: sic p̄fecto pre-
latus subdito sine difficultate ⁊ prauitate qualibet debet transeundi licentiā in-
dulgere: ne videatur propositum impedire diuinitus inspiratum. Si vero proba-
biliter dubitetur vtrum quis velit ad ordinem artiorē aut laxiorē ex charitate:
an ex temeritate transire: superioris est iudicium requirendū: ne forte angelus sa-

Loca fratrum.

Magister.

thane in lucis angelus se transformet. **Idem** in. c. Licet quibusdam. extra de regularibus.
Leo. 10. statuit qd nullus frater reformatus possit per quoscumq; prelati: m. ordi-
 nis: etiam ministrum generalem: mitti ad morandum ad aliquem
 conventum non reformatum: aut pro reformato non habitum. Excepto qd si ca-
 pitulis provincialibus videretur minus malum aliquem fratrem licetiarie ad no-
 dum reformatos q; ipm cum reformatis detineretali casu possint prelati mittere
 fratrem: seu fratres reformatos ad nondum reformatos. Inhibuitq; sub excōmu-
 nicationis late sententia pena omnibus r singulis conventualium secundum pri-
 vilegia vitentium: prelati ac fratribus: ne aliquē ex prefatis reformatis: nisi mo-
 do predicto recipere audeat. Similiter r dictis fratribus reformatis (sub eadez
 pena) ne ab obedientia suozum ministrozū vllatenus q; modo predicto recedat.
 B. sffo. 30. concessione. 100.

²
 Reformatio
 Conventuales
 fratres.

Excōmunicatio

Loca fratrum.

Collectio.

Qualiter fratres mino. possint recipere loca eis oblata pro sua habitatione
 vide supra in dictione Edificare. §. 4. et. 9. vsq; ad. 12. ac. 17. et. 18. et. 20.
 Et qualiter huiusmodi loca possint deserere: vide etiam vbi supra eades dictione.
 ne. §. 7. et. 13. et. 14. De immunitate vero locozum: seu domozum fratris: ac de pe-
 na inflicta contra facientes in eis aliquam violentiam: habetur supra in dictione
 Ecclesie fratrum. §. 3. De dignitate autē locozum que fratres mi. obser. inter cō-
 uentuales hfe debet: ponitur in dictione Processiones. §. 3. et. 4. et. 5.

Magister.

¹
 Gradus sco-
 lastici.

Martinus. 5. prohibuit: vt nullus frater mi. possit recipere gra-
 dum magistris: nisi perfecit cursum sibi pre-
 sum per constitutiones apostolicas: r ordinis: ac nisi alias ido-
 nens fuerit. b. sffo. 35. cōce. 40.
 De hoc multa alia posita sūt supra in dictione Gradus scolasti-
 ci: per totam.

Collectio.

²
 Electio.

Leo. 10. in bulla concordie statuit: qd fratres mino. conventuales eligant vñ
 fratrem super seipsoz: qui magister generalis fratrum conventualium
 in perpetuum appellari debeat. B. sffo. 32. conce. 105.

³
 Electio.

Idem Leo statuit: qd in singulis pvinchis deputati ad regimen fratrum mi.
 conventualium: vocentur magistri provinciales fratrum conventualium. Et qd binōs
 magistri a ministris provincialibus regularis obseruantie cōfirmationē electio-
 num de eis p tempore factarum petere teneantur: eo modo quo vicarij pvinchia-
 les olim de familia: seu de obseruantia nuncupati: antea a ministris provinciali-
 bus fratrum conventualium petere tenebantur. B. sffo. 32. conce. 106.

⁴
 Electio.

Idem Leo renouavit. cassauit: r annullauit: ac viribus penitus r omnino ca-
 rere decreuit electionē primi magistris generalis fratrum mino. conventualium:
 quam sub nomine ministri generalis fecerant fratres conventuales: ac nullā fuis-
 se declarauit: sed eam pro electione canonica magistris generalis cōfirmavit: r ap-
 probauit: ac si facta fuisset sub nomine magistris generalis conventualium. B. sffo.
 et rigelimo tertio. concessione. 116.

Abdicare.

Alexander 4. declarant: q mendicitas fratrum minorum et predicatorum est meritoria. Et q predicti fratres tam ab ijs quibus predicant: q̄ ab alijs possunt petere et recipere elemosinas. Ac q illi possunt: huiusmodi elemosinas eidē fratribus salubriter elargiri. b. ffo. 26. conce. 15.

¹
Pro fratribus
paucis. 7 ml

De hac materia vide supra in dictione Elemosina. §. 4. et. 5. ac. **Collector**
7. Et infra in dictione Paupertas.

Ministri.

Distinctio privilegiorum attinentium ad ministros.

Ontena in privilegijs respectu ministroꝝ: sic distinguuntur. Primo enim sunt ibi aliqua que particulariter pertinent ad ministrū generalem. Et hec habentur in dictione Generalis ordinis. Secūdo reperiuntur aliqua que attinent ad ministros puinciales: vel in particulari: aut in quibus est eis cōmūnis auctoritas cū generali. Et hec subdistinguntur. Nā quedā concernunt electionē: aut institutionē huiusmodi ministroꝝ. Ista autē habētur in dictione Electio. §. 4. et. 8. Et in dictione Cōfirmatio prelatorū. §. 2. Alia spectant ad auctoritatē eorū: cū collationes officioꝝ predicationis: et confessionis: et declarationes. Et hec cōtinentur infra. §. 1. et. 2. et. 4. et. 5. et in reliquis sequentibꝫ vsqꝫ ad. 11. Alia respiciunt eorūdem ministroꝝ facultatē ad conferendas nonnullas indulgentias. Et ista habentur in. §. 3. et. 12. Ultimo reperitur aliquid pertinēs ad huiusmodi ministroꝝ durationem. Hoc autem ponitur in. §. 13.

¹
Collector

Clemens 4. concessit: vt singuli puinciales ministri in suis puincijs cū diffinitioꝝ in puincialibus capitulis congregati: habeant plenam auctoritatem et facultatem examinandū: et approbandū fratres mino. in sacra pagina eruditos: et officium predicationis (deum habendo pre oculis) cōmittendū: si cut ex forma regule poterat solus minister generalis. b. fo. 56. Et ffo. 139. cō. 311.

¹
Predicatio

AD Clemens circa absolutiones fratrum concessit multa ministris: put late habetur supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. secundo et quarto. et sexto. et nono. ac decimo.

²
Absolutio

Urbanus 5. concessit: q ministri puinciales de suis puincijs possint dare suffragia indulgentiarū: et orationum: ac beneficiorū spiritualium procuratoribus: et alijs quibuscumqꝫ personis deuotis: et benefactoribꝫ predicti ordinis. b. ffo. 261. conce. 671. Et ffo. 109. conce. 454.

³
Indulgentie

Sixtus 4. concessit generali: et puincialibus ministris fratrum mino. auctoritatem copiosam dispensandi cum suis subditis defectus natalium patientibus: et cum irregularibus: prout positum est ad longum supra in dictione Dispensatio. in. §. 10. et. 12.

⁴
Dispensatio

AD Sixtus concessit puincialibus carmelitarum: vt in suis capitulis possint inuitare fratres suos confessores: prout habetur supra in dictione Confessiones et confessores. §. 3.

⁵
Confessoria

Innocentius 8. concessit: q generalis: et puinciales ministri possint dispensare cū fratribus suis: vt ad sacerdotium p̄ inueantur in. 22. anno completo. Hoc est cum attingentibus. 23. annū. o. fo. 63. Et ffo. 69. conce. 138. Et ffo. 79. concessione. 156.

⁶
Dispensatio
Sacerdotū

Administri. Adiffa primo: quo ad locū.

7
Casus refer
vati.

Alexander. 6. quo ad reservationem casuum: et absolutionem a quibus
cumq; delictis et censuris: dedit magnā auctoritatem mini-
stris generalibus: et provincialibus: prout supra positum est in dictione Absolu-
tio ordinaria quo ad fratres. §. 17. Et ibidē. §. 15. et. 16.

8
Montales.

Julius. 2. concessit: ut provinciales fratrum minorum habeant eandem
potestatem: seu facultatem circa moniales sancte Clare: eorum
cure commissas: quam Urbanus. 4. in regula predictarum monialium commisit
protectoribus dicti ordinis. B. ffo. 112. conce. 517. et ffo. 72. concessione. 220.
Que aut sit huiusmodi facultas: habetur in dictione Protector. §. 3.

Collector.

Advertendum est circa hanc concessionem: quod multi abusi sunt illa credentes quod
facultas et potestas supradicta collata protectori nunquam fuerit restricta: propter quod
nonnulli provinciales: et alij prelati superiores dabant licentiam aliquibus perso-
nis ad ingrediendum monasteria predictarum monialium: cum tamen hoc fue-
rit expresse prohibitum predicto protectori per Martinum. 5. ac etiam quibuscum-
que alijs prelati: prout dictum est supra in dictione Ingredi monasteria monialium
§. 10. Vide etiam ibi aliam declarationem circa predicta. Vide etiam in dictione
Protector ordinis. §. 5.

Hora.

9

Leo. 10. fecit multas concessionem pertinentes ad ministros: quarum aliquę
cōtinētur in dictione Absolutio ordinaria quo ad fros. §. 21. et. 22.

10
Declarare.

DEAD Leo concessit ministris: et eorum generalibus commissariis auctori-
tatem determinandi quod dicantur res viles: aut parvi valoris: ut possint dari a fratribus
minor. intra et extra ordinem: put habetur in dictione Declarare. §. 1.

11
Declarare.

DEAD Leo concessit prefatis ministris auctoritate determinandi in scriptu-
lis subditorum suorum: ut habetur late in dictione Declarare. §. 5.

12
Visitatio.
Indulgentia
plenaria.

DEAD Leo concessit: quod omnes provinciales observantie: acta visitatione or-
dinaria in cōventibus sue provincie: habeant facultatem concedendi indulgentias
plenariam omnibus fratribus cuiuslibet conventus sic visitati. Et idē de moniali-
bus. s. Clare: ac tertiarijs in congregatione vniuersibus. o. ffo. 97. conce. 285.

13

DEAD Leo statuit: quod ministri puinciales ultra triennium in suis non possint
continuari officijs. Et voluit: quod triennio elapso: pro absolutis ab officio a cunctis
fratribus habeantur. Ac etiam: quod infra dictum triennium (si minus viles inuen-
ti fuerint) possint in capitalibus provincialibus ab officijs absolui. B. ffo. 30. con-
cessione. 97. in fine.

Adiffa.

Collector.

Distinctio concessionum apostolicarum que missas concernunt.
Adtendendū quod omnium que in privilegijs habentur circa missas: quedam perti-
nent ad locum celebrationis. Et hec ponuntur hic primo. **Alia** spectat ad
tempus: seu horam celebrandi. Et ista ponuntur. 2. loco. **Nonnulla** vero attinent
ad modum celebrandi. Et ista sunt multiplicia. **Primo** quedam sunt quo ad hymnum
angelicum. Et hec habentur in dictione Gloria in excelsis deo. Quedam quo ad
symbolum. Et hec habentur in dictione Credo. Quedam quo ad prefationes. Et
hec habentur in dictione Prefatio. Quedam quo ad totam missam. Et hec ha-
bentur infra in hac dictione Adiffa tertio.

Adiffa primo: quo ad locum.

Missa primo: quo ad locū. **So. cxi.**

Donorius. 3. concessit: q fratres mino. possint missas celebrare super altare portatili: absq̄ licentia prela- Altare.
torum ecclesie: seu ordinarioꝝ. B. sfo. 83. cōce. 242. et. 243.

Alexander. 4. reuocauit decretū Innocentiū. 4. quo p-
bibeatur ne fratres mi. aut alij quicūq̄ re- Reuocatio.
ligiosi recipere ad diuina parrochianos alienos in diebus do-

minicijs & festiuis in suis ecclesijs & oratorioꝝ. B. sfo. 102. conce. 214.

DEAD Alexander: quia nonnulli prelati ecclesiastici non curabant de supradicta reuocatione per ipsum facta: dedit desuper litteras executoriales. B. sfo. 102. concessione. 115.

DEAD Per supradictas duas prouisiones nihil nobis noui concessum est: sed ponti-
fer restituit nos ad ius commune. **Collectio,**

Alemens. 4. concessit: q in locis vbi fratres mino. degunt: possint habere
re oratoria: in quibus cū altari portatili possint missarū solen-
nia: & alia diuina officia celebrare. B. sfo. 56. et sfo. 140. conce. 313.

DEAD Clemens p̄hibuit ne quis in ecclesijs fratrum mi. missarū solētia: vel pro
animabus eorum qui ad loca ip̄orum tumultuandi deferuntur: ibidem erequias ce-
lebrare: sine eorūdem fratrum assensu & voluntate presumat. B. sfo. 58. et sfo. 141.
concessione. 336. **Prohibitiō**

DEAD Circa hoc vide infra dispositam per conciliū Lateranēse. §. 8.

Sirtus. 4. concessit eisdē fratribus mino. vt non solum in oratorioꝝ & locis
quibus degunt: sed etiam in quouis alio loco congruenti et bone
sfo possint super altare portatili: missas libere et licite celebrare. B. sfo. 59. et sfo.
143. concessione. 344. **Collectio,**

Alexander 6. concessit fratres mino. posse celebrare missas in cameris
secularium: vel in plateis: dato q non videantur loca bone
sta: quia in cameris dormiunt contugati: & in plateis sunt multa profana. o. sfo.
70. conce. 173. et sfo. 99. conce. 371.

Leo. 10. in cōcilio Lateranē si statuit: q tā plati ecclesiastici: q̄ presbyteri secu-
lares: q vinculo excoicationis ligati nō fuerint: missas in ecclesijs quorū
libet fr̄m deuotionis causa celebrare volētes: celebrare possint. Ip̄iq̄ fr̄es tales ce-
lebrare volētes: libenter recipere debeant. B. sfo. 25. conce. 70. **Proclerics
secularibus,**

DEAD Leo declarauit & statuit: oēs cōniti fideles vtriusq̄ sexus: q (nō cōtē
pto p̄prio sacerdote parrochiali) in ecclesijs fr̄m ordinū mendicantiū dñicis & festi-
uis dieb; missas audiūt: satisfacere p̄cepto ecclie de missa audienda. Nec in ali-
quā labē peccati mortalis: aut penā p̄pterea incurrere. In contrarium facien. nō
obstantibus quibuscūq̄. B. sfo. 27. concessione. 90. **Pro laicis
secularibus,**

DEAD Leo p̄fatas suas l̄ras cōfirmauit: & ampliauit: et sup eas aduersus
contradictores conseruatores dedit. B. sfo. 47. conce. 142. **10**

Missa secundo: quo ad tempus.

Cagenius. 4. concessit: q fratres mi. possint celebrare missas
vique ad nonam: sine scrupulo conscientie. o. sfo.
102. concessione. 418. **1**

Pius. 2. concessit: q generalis possit dare fratribus auctoritatē
celebrandi missas per vnā horā ante aurorā: eis quib; **2**

Missa secundo: quo ad tempus.

sibi videbitur: auctoritate apostolica. o. ffo. 97. concessione. 346.

Sirius. 4. concessit: q fratres mino. obser. sacerdotes: causa necessitatis possint ante et post horam statutas ab ecclesia celebrare. o. fo. 67. et ffo. 67. concessione. 109. et ffo. 96. concessione. 324.

Innocentius. 8. concessit fratribus ordinis predicatorum congregatio nis Hispanie reformatis: q possint celebrare missam per horam ante die: et per horam post meridiem: presertim qn pdicatur in couentib: vel sunt solenia officia. o. fo. 16. et ffo. 76. cōce. 194. et ffo. 101. conce. 393.

DE AD Innocentius concessit fratribus Augustinensibus: q expleto matutinali officio: etiā ante lucis aurorā possint missas celebrare. b. ffo. 101. conce. 399.

Leo. 10. concessit fratribus mi. obser. vt de licētia suoz superiorum (quorum conscientijs remittit quomodo fratres debeant vti hac gratia) possint celebrare illico post matutinum: et post meridiem: presertim diebus quando est de audienda missa preceptum: quando fratres debent ambulare: seu quando de via veniunt: et non possunt ante meridiem applicare ad locū vbi cōmode possint missam audire: vel honeste celebrare. De estate vero quando noctes sunt breviores: etiam ante matutinum chori: vel infra: dummodo celebraturus illud per se: aut cum socio dixerit: prout cōsuetū est in ordine cū prima. o. ffo. 92. cōce. 275.

Ex privilegij monachorum sancti Benedicti.

Martinus. 5. cōcessit: q priores et ftes ordinis sancti Benedicti possint ex devotiōe vel alia iusta causa i suis monasterijs celebrare missas statim post expletum matutinum: vel saltem per horam ante auroram: habito respectu ad horologium.

Missa tertio: quo ad modum.

Donatus. 3. mādauit vniuersis ecclesiarū plaris quatenus in ecclesijs collegiatis celebrēt duas missas collegialiter: vnā p defunctis: et aliā fm exigētīa die: vt de festo: si festū occurrit: vel de feria: si feria. H. f. in. c. cū creatura. extra de cele. mis.

Innocentius. 3. statuit: vt in missis cōmemoratiōis: seu votiuis: licet dicatur propria prefatio: non tamen Hymnus angelicus: seu Gloria in excelsis: nec Symbolum dicantur: vt inter commemoratiōem et sollemnitatem differentia ostendatur. H. abetur in. c. Consilium. extra de celebratione missarum.

Concilium Tribur inē. statuit: q propter missam specialem: seu votiuam: vt de sancto Michaelis: missa de eadem die non diuittatur: nisi aliquis velit propter reuerentiam Trinitatis missam illius audire. H. abetur in. c. Quidā laicorum. de celebratione missarum.

Alexāder. 4. cōcessit fratribus mi. vt in missis votiuis spiritus sancti: et virginis Marie: Gloria in excelsis deo: nec non Sequentias cōpetentē: etiā in sollemnitatibus cantare: q dicere possint in priuatis: nō obstāte statuto generali. b. ffo. 257. tracta. 2.

DE AD Alexander concessit accedentibus ad ecclesias fratrum mino. causa audiendi missas quocunq tempore: p qualibet vice indulgentiam centum dierū.

Eugenius. o. ffo. 108. concessione. 437.

4. concessit: q puelle nobiles non audientes missam in die-

Particula-
ris p hispa-
nia.

Ex iure cōi.

Ex iure cōi.
Credo.
Prefatio.

Ex iure cōi.

Gloria.
Prose.

Indulgentie.

Pro domi-
cellis.

Adiffa Tertio:quo ad modum. So.cxx.

bns dñicis tereñsantur si sunt in potestate alterius. o. ffo. 102. concessione. 407.

CYD SAD Eugenius concessit: q̄ fratres qui noluerint dicere missam de dñica infra octavas sanctorum nostri ordinis: non teneantur. o. ffo. 101. conce. 407.

Atende: q̄ supradictum videtur solum habere posse locum quando in bñdī dominica poneretur bñxiadominice.

Alexander. 6. ad remouēdū scrupulū cōcessit fr̄ib⁹ mī. q̄ possint celebrare cū planellis decorio: siue calcaneo. o. ffo. 70. conce. 172. et ffo. 99. concessione. 370.

CSciendum: q̄ tempore prefati Alexandri. 6. videlicet anno domini. 1502. celebratum est Capitulum generale Albiēserin quo facta est sequens ordinatio: seu de elaratio vel publicatio concessionis per prefatum summum pontificē (vt pie creditur) facte: aut eius auctoritate.

Quascunq̄ missas in nostris missalibus existentes: possumus dicere: licet non sint ordinarij Romani.

Leo. 10. informat⁹: q̄ in conuentibus quos fratres mino. obser. a fratri bus conuentualibus eiusdem ordinis (de mandato ⁊ licentia sedis apostolice) reformandos receperunt: tot ⁊ tanta onera: ac fundationes missarū: et aliorum suffragiorum cōperiantur: vt si omnibus satisfacere deberent: in multis locis fratres non sufficerent: quinimo opus esset quasi vbiq̄ ordinarium pretermittere officium ⁊ alia extraordinaria celebrare ⁊ persoluer: ac in plerisq̄ locis prouentus ⁊ redditus ex quibus celebrationes missarum ⁊ suffragiorum bñ iustino dñi fundate subsisterant: sunt probati non subsistere: sed penitus alienati: necnon ⁊ paramenta ecclesiastica pro quibus etiam si similis obligatio excreuerat: esse omnino consumpta: decreuit ⁊ declarauit: q̄ predicti fratres qui prouentus et redditus propter quos talia onera imposta sunt non percipiunt: nec ex voto professionis sue percipere possunt: non fuisse obligatos: nec esse: nec in posterum si contigerit similes reformationes in conuentibus fieri: teneri ad similia suffragia persoluennda: dūmodo tam in cōmuni bus officijs que cotidie in dictis ecclesijs celebrantur: q̄ in priuatis orationibus: ⁊ in extraordinarijs missis: ⁊ suffragijs que in dicto ordine pro singularibus benefactoribus fieri statutum est: illos qui predictos redditus: seu ornamenta reliquerunt: memoriam specialiter faciāt.

CEt simili modo concessit: q̄ moniales sancte Clare sub cura dictorum fratrum viuentes: vbi si miles obligationes in reformationis monasterijs forte inuenerunt: non teneantur ad huiusmodi onera: dūmodo etiam in cōmuni bus officijs: ⁊ orationibus priuatis: ⁊ alijs extraordinarijs missis: ⁊ suffragijs pro benefactoribus per eas ordinatis: ⁊ ordinandis eorum memoriam faciant specialem.

B. ffo. 18. concessione. 58.

CYD SAD Leo postea informat⁹: q̄ ante reformationem aliquarum domoꝝ ordinis mī. fratres cōuentuales in illis existentes: certa bona: ac annuos redditus cum onere celebrandi missas: ⁊ alia diuina officia: ⁊ suffragia illis relictis possidebant: ⁊ q̄ post reformationem huiusmodi guardiani ⁊ fratres regularis obser. in illis existentes bona: ac annuos redditus huiusmodi partim dimiserunt: ⁊ partim vendiderunt: et precium illorum in reparationem dictarum domoꝝ: ⁊ alias necessitates fratrum domoꝝ eandem conuerterunt: ac etiam q̄ in aliquibus locis regularis obser. dicti ordinis inueniuntur aliquę obligationes perpetue ad missas continue celebrandas: per predecessores prelatos predictoꝝ lo.

De sanctis ordinis. Collectoꝝ

Collectoꝝ

Statuti generale.

Pro cōuentibus nouiter reformatis.

Pro cōuentibus monialium. a. Clare.

Pro cōuentibus nouiter reformatis.

De obligatio
nib' ppetuis
missarum.

comitti antea contractas: quas si servare deberent fratres presentes: et pro tempo
re dicta loca inhabitates (cū et cotidiana mendicatione: ac laborio vivere ha
beant) cotidiana necessitatis presidio fraudarentur: declaravit et ordinavit: q' cū
predicti fratres iuxta regulę suę puram et debitam observantiam ex cotidiano la
borio: et humili mendicatione vivere habeant: nō fuerunt: nec sunt capaces one
rum perpetuorum hui' per que temporis progressu libertas spiritus in missis et
alijs divinis officijs: ac in acquirendis vite necessarijs comoditas a fratrib' pre
dictis tolleretur. Quare omnes et singulas huiusmodi obligationes perpetuas:
tam per fratres conventuales q̄ per fratres observantes cum quibuscunq; perso
nis contractas: cassavit et annullavit. Et ne christi fideles (qui pro presatis perpe
tuis servitijs sua bona sunt largiti) suo fraudentur desiderio: omnia charitatis
opera: et divina servitia que in toto dicto ordine celebrantur et fiunt: predictis chri
sti fidelibus: et defunctis: per viam suffragij: q̄stum divine placuerit bonitati com
municant. B. sffo. 23. concessione. 65.

De prohibito

12
CJESAD Leo inbibuit districte ministris provincialibus fratrum m. regularis
obser. ac subditis eorūdem: ne hui' missarum: aut aliorum servitiarū onera per
petua: contractans de cetero acceptent: aut recipiant. B. sffo. 23. cōcē. 65.

De missis su
pstitiōis.

CJESAD Leo concessit: vt quando fratribus m. cōmendatur missę q̄ vul
gariter appellantur de revelatione: de sancto Amatore: de sancto Gregorio: et de
Consolatione: cū certis candelis: vel alie similes: vel q' non discontinuentur: satisfi
faciant fratres predicti dicendo illas missas ad quas magis dispositi fuerint: ma
xime de officio de quo illo die recitant: et ad predictas tali modo recommenda
tas: nullatenus teneantur: precipue cum videatur hoc quandam superstitionem
sonare. o. sffo. 93. concessione. 289.

Collector.

Occasione huius concessionis aliqui (illam minus bene intelligentes) arbitra
ti sunt predictam facultatem extendi ad quasuncq; missas eis recomēdatas: vt
de Epiphania: de Trinitate: vel plagis: seu de passione et quod tamen est om
nino falsuz propter multa. Primo q' expresse littera cōcessionis loquitur de mis
sis que habent aliquā superstitionem anexam: prout ibi exemplificatur. Nec ob
stat illud qd additur (vel alie consimiles) q' refertur ad superstitiones immediate
exēplificatas. Nec adhuc pro omnibus in concessione exēplificatis videtur tuta
dispensatio presata: seu declaratio: quia inter illas sunt multe nullā superstitionem
habentes: vt missę aliquarum festivitatum domini nostri: aut domine nostre: seu
alie que in missali continentur: vt de tali dominica: vel tali apostolo seu apostolis:
vel alijs sanctis. Secundo etiam: quis a permissione et obligatione licita: cuiusmo
di est de alijs missis non superstitionis: non potest quis postq̄ obligat' est libe
rari: seu dispensari: absq; consensu illius cui se obligavit: aut sine alia legitima
causa. Et ideo indubie tenendum v' q' quando cumq; aliqua missa recommenda
tur sine admittance alicuius superstitionis: debet dici prout fuit recomēdata et ac
ceptata. scilicet respectu officij: q̄ etiā loci: et temporis: et candelarum etc.

Nota.

14
De missis p
quib' datur
modica elec
mosina.

CJESAD Leo informatus: q' in quibusdam regionibus p celebratione vnius
missę certa pecunie quantitas dari consuevit in elemosinam fratribus m. tam
valde parva: et tenuis: q' dicti fratres ob elemosinam que singulariter a plurib'
elargitur: tot missas quot sunt largientes pro singulis celebrare non valent: decla
ravit et concessit predictis fratribus obser. q' celebrando vnam missam dūtarat:
si eleemosina equivalens vni Julio: id est decime parti ducati nō elargitur: etiam

Missa: Tertio. Monasteria. Fo. cxxj.

fi. duas: tres vel quattuor: aut plures missas celebraturi essent occasione dicitur: et plurimum elemosinarum hinc: et in dicta celebranda missa p omnibus qui p dictis missis in elemosinam vsq; ad summā huiusmodi contribuunt: cōmémoratiōem in genere faciendō: in hoc conscientiarum puritati predictoꝝ fratruū satisfactum sit. B. sffo. 20. conce. 62.

Cauendum est omnino ne quis vtatur hinc concessione: q; reuera nullus est valor: prout multi viri famosi theologi: et iurisperiti: super hoc cōsulti respēderunt. Nā vltra multa que cōtra hinc concessionem dici possent: constat bene influenti relationem: q; subrepticie obtenta est. Quapropter reuerendus pater frater Joānes glapion dū institutus esset procurator curie romane: pmitit procurare reuocationem: seu potius declaratiōem nullitatis huius concessionis, Et credēdū est q; obtinuit: licet ad manus nostras non peruenerit.

Collectoꝝ.
Hora.

Alemens. 7. concessit fratribus m. obier. q; cū aliquis petierit ab eis vt celebrent missam de passione: liceat eis missam de cruce: vel de quinq; plagis: et loco euangeli passionem s̄m Joannē dicere. Sive in fine misse hinc: passionē prefatam dicere. Et sic censetur satisfactū fuisse petitiōibus illorum: qui petierunt celebrari missam de passione. o.

18
De missa passionis.

Et privilegij monachorum sancti Benedicti.

Eugenius. 4. concessit monachis sancti B̄dicti congregatiōis Hispanie: q; celebrans missas tricenarij sancti Gregorij vel Lāberti in suis monasterijs satisfaciāt etiā si intra dictū tricenariū sibi occurrat: q; celebret aliquā aliā missam: puta maiorē vel matutinalē: vel alias in cōuentu. o.

16

Martinus. 5. concessit: q; in quattuor tēporibus: vel diebus quadragesime: aut letanij: sufficiat in monasterijs sancti Hieronymi celebrare missam de feria (si hoc velint cū cōmémoratiōe iesu quod in ipsa die celebratur: nisi eadē die sit festū duplex: aut semiduplex. Super hoc tū onerat conscientia prelati: si nō est tanta multitudo fratruū: q; possint duas missas dicere. o.

17

Caudientibus missas in certis festiuitatibus: et alijs diebus: sunt cōcessē nōnullę indulgentie: que habentur in dictione Indulgentie plenarie quo ad iratres. §. 19. Et in dictione Indulgentie quo ad seculares. i. in multis. §.

Collectoꝝ.

Monasteria.

Distinctio indultoꝝ apostolice sedis pertinentiū ad monasteria:

Quia materia monasterioꝝ: presertim monialiu: iunt multa superius in varijs dictionibus posita: que hic repetere superfluum foret. Et ideo sufficite remittere ad hinc dictiones. **E**t primo quo ad edificatiōem monasterioꝝ: habetur in dictione Edificare. **S**ecundo quo ad ereptionem ipsoꝝ monasterioꝝ: dictum est in dictione Exemptio. **T**ertio quo ad bona monasterioꝝ: hinc: positū est in dictione Alienatio: et Bona. **Q**uarto quo ad accessum ad loca exteriora monasterioꝝ monialium vbi cōmuniter accedunt seculares: dictū est in dictione Accedere ad monasteria. **Q**uinto quo ad ingressum in claustras predictoꝝ monasterioꝝ: habetur in dictione Ingressi monasteria. **S**exto quo ad indulgentias concessas visitantibus hinc monasteria: aut pro illis manus porrigentib; adiutricibus: dictū est in dictione Indulgentie quo ad seculares. i. c. 2. et. 3. et. 4. **U**ltra p̄dicta: sūt nōnulla alia monasterijs p̄tinetia: put sequitur

Collectoꝝ.

ynodus. 8. diffinitur duplex monasterium. s. viroꝝ & mulieruꝝ minime fieri: q̄ scandaluꝝ id & offendiculuꝝ multis efficitur. Que autē hactenus fuerunt dupla s̄m regulam sancti patris Basilij: secundū p̄ceptionē eius: ita fomentur. Nā habitent in vno monasterio monachi & monache. Adulterium nisi intercipit cobabitatio: si habeat aditū monachus ad monachā: vel monacha ad monachū secreto singulariter cū monacha conuuetur. Et q̄n necessaria vite a parte viroꝝ ad regulares deseruntur: extra portā hoc suscipiat abbatissa in monasterio seminarum cū quadā vtula monacha. Habetur. 18. q. 2. c. Diffinitus.

1
Ex iure cōi.

2
Ex iure cōi.

Concilium Agatense statuit: q̄ monasteria puellarū: seu monialiuꝝ: longius a monasterio monachozū: aut p̄pter insidias diaboli: aut p̄pter oblocutiones hominum collocentur. Habetur. 8. q. 2. c. Adnasteria.

3
Ex iure cōi.

Innocentius. 2. sub pena anathematis interdixit ac prohibuit: ne sancti moniales simul cū canonicis & monachis in vno choro conueniant ad psalendiū. Habetur. 18. q. 2. c. In derelictisam.

4
Ex iure cōi.

Gregorius. prim⁹ statuit: in nullo loco monachos & monachas in vno monasterio habitare. Sed nec ea que duplici vocantur. Et si quā tale est: religiosus ep̄us mulieres quidem in suo loco manere sindeat: monachos autē aliud monasterium edificare cogat. Si autē plurima sint talia monasteria: separentur in alijs monasterijs monacheret in alijs monachi. Res autē quas habent cōmunes: secundum iura eis competentia distribuuntur. Habetur 18. q. 2. c. In nullo loco.

4

Innocentius. 4. concessit fratribus minorib⁹: vt in monasterijs monialium sancte Clare in quibus tempore Gregorij. 9. predicti fratres deputati non fuerunt pro illarum regimine: aut seruitio: non teneantur ibidem morari: nec ad id per litteras apostolicas arctari possint: nisi littere ipse plenam fecerint de hōi indulto mentionem. B. fo. 201. c. c. 495.

Correctio.

Innocentius. Innocentius statuit: q̄ in monasterijs monialiuꝝ in quibus predicti fratres mino. deputati fuerint pro seruitio monialiuꝝ: in spiritualibus dīctarāt deserviant: & iurisdictione: & correctione ministrorum suozum: sicut et alij fratres preceant: et obediant. B. fo. 201. concessione. 495.

7
Excōicati.

Alemens. quartus inbibuit: vt nullus: ecclesias: aut monasteria: seu loca fratrum minorum ausu temerario presumat infringere: aut in illis violentiam dānabilem exercere. Ac voluit: q̄ illi qui secus facere presumpserint sententiam excoꝛnicationis incurrant ipso facto: aqua non possint absolui: nisi per sedem apostolicam: aut per conseruatores eidem ordini deputatos. B. fo. 21. Et fo. 105. conce. 226.

Collector.

Circa hoc postea Leo decim⁹ concessit: vt prefate persone possint absoluti a prelati ordinis: prout habetur supra in dictione Absolutio quo ad seculares secundo in. §. decimo quarto.

8
Reformatio

Concilium. Constantiense statuit: q̄ generalis fratrum minorū possit monasteria sibi subdita reformare: atq; ab eis superflua tollere: prout supra latius positum est in dictione Generalis minister. §. 3.

10

Leo. decim⁹ concessit ministris provincialibus: vt loca eis minus cōmoda: ab ipsis non omnino derelicta post constitutionem Bonifacij

pape. 8. constructa: pro sua deuotione possint illa tenere sine fratribus illa in babilantibus: ita q̄ aliquando ea uisitent: cum tempus opportunum fuerit: et in eorum ecclesijs aliquando celebrent. Et q̄ quicquid ab illis locis ad alia in quibus modo degunt transportarunt: licite possint: et sine scrupulo conscientie retinere: et illis deinceps uti. O. sffo. 61. conce. 189.

Attendet: q̄ huiusmodi concessio quo ad transportationem rerū: non extēditur Collectos, nisi ad preterita ante datā presentium. s. 1520. die. 10. martij.

Aboniales.

Distinctio concessionum attinentium ad moniales:

Quo ad moniales: q̄ plura continentur in priuilegijs fratrum minorum: et Collectos. Quorum mendicantium. Et primo ea que attinent in speciali ad electionem abbatis: et auctoritatem officij ipsarum: dicta sunt in dictione Abbatissa in. §. ubi est hec dictio Electio. Secundo illa que concernunt exemptionem earumdem monialium ab ordinarijs prelatijs ecclesiarum: et a decimis: alijq̄ impositionibus: ut gabellarum ꝛc. posita sunt in dictione Decime. §. quarto et sexto. et septimo. et decimo. et undecimo. et duodecimo. et tredecimo. Et in dictione Exemptio. §. 12. et. 17. et. 20. et. 29. et. 30. Tertio de indulgentijs ꝛ absolutionibus plenarijs eisdem cōcessis: habetur in dictionibus Absolutio quo ad fratres et Indulgentie quo ad fratres. Quarto qualiter sunt prefatis monialibus communicata priuilegia fratrum minorum: postum est in dictione Communicatio priuilegiorum. §. 2. et. 3. et. 4. et. 5. et. 6. et. 19. Ultimo quomodo teneantur prefate moniales obseruare clausuram suorum monasteriorum: habetur in dictione Clausura monialium.

Distinctio infrascriptarum concessionum.

Ultra predicta: sunt nonnulla alia que moniales concernunt. Et istorum que iam pertinent directe ad prelatos ordinis: que continentur in. §. 1. et. 2. et. 3. et. 6. et. 9. et. 17. et. 19. et. 20. et. 22. et. 26. ac. 27. Alia spectant directe ad moniales: quorum quedam pertinent ad communicationem priuilegiorum eis factam. Ista autem continentur in. §. 3. et. 12. Quedam uero tangunt dispensationem. Et hec habentur in. §. 4. et. 5. et. 6. et. 7. et. 8. et. 13. et. 18. et. 21. et. 25. Quedam alia pertinent ad absolutiones: prout habetur in. §. 10. et. 11.

Alia distinctio concessionum sequentium.

Sciendum insuper: q̄ moniales sancte Clare: quas infrascripta tangunt: sunt in duplici differentia. Quedam sunt prime regule a sancta Clara edite: que in nonnullis partibus collectanee nuncupantur: et antiquitus domine pauperes sancti Damiani dicebantur. Et iste sunt proprie ac ac vere moniales sancte Clare. Alie sunt moniales secunde regule: non quidem a sancta Clara ordinate: sed ab Urbano papa. 4. que a multis Urbanise appellantur: et in partibus ubi monasteria earum uigent: moniales sancte Clare absolute dicuntur. Et sic uoluit Urbanus prefatus q̄ uocarentur. Ad primas moniales que re ac nomine sancte Clare sunt: diriguntur priuilegia q̄ ante Urbanū. 4. reperitū concessa. Hec nō et alia per Eugenium. 4. postea concessa. que habentur infra. §. 6. et. 7. et. 8. Ac etiā per Sixtum quartum. ut habetur infra. §. duodecimo. Ad alias moniales: que nomine solum: ꝛ non re: sunt sancte Clare: pertinent precipue reliqua indulta a potestolica: quia pro ipsis impetrata sunt a fratribus curam illarum gerentibus.

Moniales.

Sed nihilominus eisdem privilegijis gaudere possunt prefate moniales prime regule: qz generaliter ac indistincte monialibus sancte Clare sub cura fratru minoru degentium concessa reperuntur. Et qz nouissime Clemens. 7. concessa quibusuis congregationibus fratrum aut monialium: extendit: seu comunicauit omnibus: vt habetur supra Communicatio privilegiorum. §. 19. gaudent similiter omnibus concessis fratribus mino. vt habetur infra. §. 4.

Alexander. 4. concessit fratribus mi. qz nō teneatur suscipere curā quarūcūq; monialiu: preterea quarūcūq; litterarum apostolicarum que de presentibus plenam: et expresse mentionem non fecerint: nisi Romane ecclesie immediate

Clemens. 4. concessit fratribus mino. vt ad visitandū aliqua monasteria monialiu cuiuscūq; ordinis: vel ad audiendū confessiones earum compelli aliquatenus non possint: etiam per litteras apostolice sedis: in quibus non fuerit facta mentio specialis de huiusmodi indulto: nec min⁹ per legatos: vel delegatos eiusdem sedis: aut p quoscūq; alios. B. fo. 57. Et ffo. 140. conce. 322.

Bonifacius. 8. inuouant litteras Innocentij. 4. quibus statuit et declarauit: qz quocūq; moniales commissi fuerint gubernationi fratru mino. virtute alicuius indulti apostolici: non ppter ea intelligatur esse ordinis predictoru fratrum: sed qz huiusmodi commissio ad hoc extendatur vt moniales sic

Uisitatio. Dedicatio privilegiorum. commissi gaudeant privilegijis concessis: et concedendis predictis fratribus. Quod prelati ordinis exhibeant eisdem monialibus de constitutionibus predicti ordinis mino. ea que illis competere possunt. Ac etiā qz ministri per se: vel fratres suos: quos ad hoc idoneos viderint: visitationis officiu eis impendat. corrigēdo: et reformando tā in capite: qz in mēbris: que correctione et reformatione nouerint indigere: institūdo: et desitūdo. mutando: et ordinando: put secūdum deum viderint expedire. Ita tamen qz electio abbatissę libere pertineat ad cōuentū. Et qz cōfessiones earūdem monialiu audiant: et eis ecclesiastica sacramēta administrent.

Uisitatio. Ac in super qz possint assignare: et deputare aliquē capellanū secularē: discretū tñ et prouidū: qui in necessitatis articulo predictaru monialiu cōfessiones audiat: et alia sacramēta ministret: necnō et diuina officia celebret. b. ffo. 32. Et ffo. 33. cō. 35.

Dedicatio privilegiorum. **CLEDAD Bonifacius** cōfirmant litteras Innocētij. 4. quistatuit: vt quocūq; moniales commissi fuerint gubernationi fratru mino. virtute alicuius indulti apostolici: moniales sic commissi gaudeant privilegijis concessis et cōcedendis predictis fratribus. b. fo. 32. et ffo. 33. conce. 35.

Jeiumum Dispensatio. **Eugenius.** 4. concessit: qz moniales sancte Clare: ac terciarie: necnon et aliorum ordinū, sub gubernatione fratru minoru existētes: solum modo teneantur ad illa ieiunia ad que fratres mino. obseruantie obligati sunt. Et qz eodē modo seruent in cibis quadragesimali tēpore: exceptis debilib⁹: et in firmis. Sed in alijs ieiunijis: vt sunt quattuor tempora: et vigilie apostolorum: et similia: seruent consuetudinem regionis. Secūdū quā liceat eis etiam oua: et lacticia comedere. b. fo. 46. Et ffo. 42. conce. 47.

Dispensatio. **CLEDAD Eugenius** concessit monialibus: prime regule sancte Clare: vt nō teneantur incedere nudis pedibus discalciatę: sed possint deferre illa qz nomine calciamentorū nō cēsentur. vt puta cuquos ligneos: seu calepodia: et sandalia: atq; etiā cum opportū fuerit calciamenta. b. fo. 46. Et ffo. 42. conce. 47.

EUGENIUS concessit: q generalis: et provinciales fratrum minorum obseruantie habeant (cum discretore: con silio) facultatem dispensandi cū presatis monialibus: tam in cibis: q̄ in silentio: et quibuscunq; alijs perpetuis q̄ in earum regula continentur. b. fo. 47. Et ffo. 42. conce. 47.

7
Dispensatio

EUGENIUS declarauit: ac voluit: q in nullius preceptorum prime regule sancte Clare transgressione (preter q̄ corū quattuor que concernunt principalia vota scilicet obedientie. paupertatis. castitatis: et clausure: ac super electione abbatisse: et eius depositione) peccatum mortale presate moniales incurrat. b. fo. 47. Et ffo. 42. concessione. 47.

8
Pro monia
libo p̄me r̄te
sancte Clare
Dispensatio.

EUGENIUS Eugenius concessit postea: q dispensatio per ipsum facta super primam regulā sancte Clare: videlicet q non teneantur nisi ad quattuor vota: et super electione: ac depositione Abbatisse (prout supra positum est) extenderetur ad moniales secunde regule sancte Clare: scilicet q non teneantur: nisi ad supradicta sub pena peccati mortalis. o. ffo. 261. concessione. 67. 4.

9
Pro monia
libo secunde
r̄te. s. Clare.
Dispensatio.

NICOLAUS. Statuit: q moniales sancte Clare: nisi de generalis: vel visitationis earum expressa licentia: aliquam ad religionem: vel professionem recipere valeant. Et q nullum (nisi qui a presato generali: seu visitatore pro idoneo reputatus fuerit) in earum capellanum recipere: seu receptum retinere presumant. b. fo. 48. Et ffo. 43. concessione. 48.

10
De receptioe
nuntiarum
et capellani.

NICOLAUS concessit eisdem monialibus: ac earum seruitricibus copiosam facultatem: qua vti possint confessores ipsarum: prout habetur in dictioe Absolutioe ordinariae quo ad fratres. §. 8.

11
Absolutio.

SIRTUS. concessit: q dicte moniales collectaneae (scz prime regule sancte Clare) possint absolui a ministris: seu visitatoribus: et earum confessionibus ab omnibus criminibus. penis: et censuris: etia sedi apostolice referuatis: quoties opus fuerit. Et q ipse: et earum nouite possint pmereri omnes indulgentias alme vrbis visitando suas ecclesias. o. ffo. 261. conce. 67. 8.

12
Pro monia
libo collecta
neis.

SIRTUS concessit: vt sorores sancte Clare sub cura fratrum minorum obser. viuentes: gaudeat omnibus priuilegijs. gratijs: et exemptionibus in genere sororibus collectaneis factis. o. ffo. 261. conce. 677. Et ffo. 96. conce. 338.

13
Locatio pri
uilegiorum.

SIRTUS concessit omnibus monialibus sancte Clare: ac sororibus tertij ordinis cure fratrum minorum commissis: q possint tangere et lauare sacros pannos: exceptis corporalibus. Et postmodum concessit idem: vt omnes sorores suprascripte sub clausura: et congregatione viuentes: etiam corporalia: et purificatoria tangere possint: dummodo steterint lota a fratribus. o. fo. 62. Et ffo. 66. concessione. 97. Et ffo. 95. concessione. 318.

14
Pro monia
libo. s. Clare
ac r̄ruarijs.
Corporalia.

SIRTUS comunicauit sororibus sancte Clare viuentibus sub obedientia fratrum cis montanorum declarationes prime regule sancte Clare: quarū principium est: Quam admiranda virginis et quas quondā magister Guillelmus de Cassali minister ordinis mino. auctoritate apostolica composuit. Ultra tamē obligationis vinculum: sed sicut fuerit visum generali: cum consilio aliquorū priorum patrum. o. fo. 63. Et ffo. 67. concessione. 124.

15

INNOCENTIUS. 8. declarauit: q moniales (quia nesciunt discernere interdum) nunq̄ incurrant simoniam: nisi in duobus casibus: scilicet quando pacificuntur de aliquo dando: vel soluendo pro ingressu: et quando recipiunt inbabiles

16
Simonia.

q ij

ob spem habendi aliquid: quia tunc illa est principalis intentio. o. ffo. 69. conce.
 151. Et ffo. 99. concessione. 363.

17
 Simonia.

INNOCENTIUS Innocentius concessit predictis monialibus: q sine scrupulo con-
 scientie possint petere que sibi promissa fuerunt ante ingressum. o. ffo. 69. conce.
 152. Et ffo. 99. concessione. 364.

Collector.

DE contentis in duabus concessionibus immediate precedentibus: habetur
 lator concessio infra. §. ultimo.

18
 Bialis mi
 nister.
 Visitatio.

Alexander 6. declaravit: q licet aliquarū monialiū gubernatio: et visi-
 tatio sit cōmissa p̄nicialibus: vel custodibus: seu visitato-
 ribus: aut guardianis: nō p̄terea sunt exēpte a iurisdictione ḡnialis: sed q̄ h̄mōi
 ḡnialis eandē auctoritatē habeat in p̄missis quā p̄niciales. custodes. visitato-
 res: seu guardiani: vel alij fratres ei subditi habēt. b. fo. 59. Et ffo. 55. conce. 63.

19
 Clausura.
 Dispensatio.

INNOCENTIUS Alexander declaravit: q moniales sancte Clare nō sunt obligate ad
 habendum ostiū in sabluni parte monasteriorū suorū cum scala leuatonar: et tenē-
 dum ostiū inferius muro a parte exteriori clausum: prout in eorū regula contine-
 tur. S; q̄ liceat eis loco h̄mōi ostiū superioris: habere ostiū in aliquo loco inferio-
 ri cōmodor: et conuenienter p̄ter illud etiā aliud ostiū maius muratū a parte ex-
 teriori nō clausum. Et voluit: q̄ ne illud ostiū totū pro cuiuslibet rei: et persone in-
 termissione aperire oporteat: in eo ostioli parua habere possint. Que quidē am-
 bo ostia sint clauibus. seris: et repagulis (iuxta ipsius ordinis instituta) munita.
 B. fo. 52. Et ffo. 135. conce. 301.

20
 Regine mo
 nialium.

Julius 2. statuit: q̄ fratres mino. obseruantie cōpelli nequeant ad recipiē-
 dum curam monialium: etias per litteras apostolicas: et adhuc
 de huiusmodi facientes mentionem nisi impetrate fuerint per protectores: et gene-
 ralem predicti ordinis. Et voluit: q̄ aliter recipientes huiusmodi curam: ipso fa-
 cto excommunicationis laxe sententię penam incurrant. B. fo. 207. concessione.
 502. Et ffo. 70. concessione. 216.

Excōicatio.

Collector.

ADuertendū valde esset circa prefatam constitutionem: quia sepe recipitur cu-
 ra monialium absq̄ sufficienti derogatione huius: et non aduertitur ad excōmu-
 nicationem supra positam.

21
 Abinistri p
 uinciales.

INNOCENTIUS Julius concessit p̄uincialibus ordinis minorum illā auctoritatē
 super moniales sancte Clare eis cōmissas: quam regula ipsarum per Urbanū
 ordinata concedit protectoribus eiusdem ordinis. B. ffo. 12. concessione. 317. Et
 ffo. 72. concessione. 220.

Collector.

QUE aut sit p̄fata potestas seu auctoritas: habetur in dictione ¶ Protector. §. 3
 C. p̄dicta vero auctoritas protectoribus per Urbanū cōcessa: fuit postea res-
 tricta per Martinum. 5. vt patet in dictione Ingredi monasteria. §. 17. Et ideo
 p̄uinciales non debent vti prefata auctoritate eo modo quo prius fuit data: sed
 licet postea inuenitur restricta.

22
 Eucharistia
 Dispensatio.

LEO 10. concessit monialibus sancte Clare: ac Conceptionis beate Ada-
 rię: et tertij ordinis sancti Francisci: vt precepto regule de percipiēdo
 sanctissimum sacramentū satisficiant per aliquos dies antep̄nendo: vel postp̄-
 nendo: dum tñ illud in fraudem non faciant. O. ffo. 61. conce. 191.

23
 Excōicatio.

INNOCENTIUS Leo motu proprio: et ex certa sciētia: et potestatis plenitudine: ac sub
 excōmunicacionis sententiā precepit monialib; sancte Clare: ac vniuersis et sin-
 gulis alijs sub cura fratrum minorum pro tempore degentibus: quatenus ipse

Inter regulares (in hactenus celebratis: et imposternum celebrandis capitulis generalibus: seu provincialibus editas: et factas constitutiones: ac desuper ab eorum provincialibus: seu alijs superioribus tradita forma) obedire teneantur: et in eorum assensu preter petitionem altissimi famulatum impendere debeant. **B. sffo. 40. conce. 128.**

Scantia
24
Officiū dñi

EDM Leo declarat: moniales sancte Clare sub cura fratrum minorum. videlicet: non teneri ad officium defunctorum: nisi prout teneantur predicti fratres minores: quorum ritum in divinum persolutionem: regula ipsarum precipit eas conformari. **B. sffo. 41. concessione. 129.**

25
Officiū dñi
Dispensatio

EDM Leo quo ad obligationem persolvendi officium divinum in choro decrevit: etiam sanas moniales prefatas non teneri semper officium huiusmodi in choro persolvere. Ac conerando conscientiam ipsarum monialium: discretioni abbatissarum pro tempore existentium commisit: ut quando et quomodo: tunc cum quibus sit hec remissio: sine exceptio tolleranda: solerter investiget: et diligenter advertat: et prudenter concedant: ne sub colore pietatis (ex nimia indulgentia) permittat in aliqua sororum: seu monialium habitum generari diuine offensionis. **B. sffo. 41. conce. 130.**

26
Excōicatio
Generalis
minister
Defensio
hab
bitus
curā
monialium

EDM Leo mandavit monialibus sancte Clare: et sororibus tertie regule in virtute sancte obediencie: et sub excōicationis late sentencie penam: quatenus ministrum domus: ac monasterii commisit: ut quando et quomodo: ad officium visitationis admittat: et earum permittat. Ac etiam ut salubria monita: et correctioes per huiusmodi ministrum generalis faciat: omnium cum humilitate suscipiat. Et sub similibus penis: et censuris preceptis fuerit veneris eiusdem ordinis: et preterea confessionibus: et visitationibus eorum monialium: sororum: ne aliquem actum confessionis: seu visitationis exerceat: vel presumant: nisi moniales et sorores ipse mandatis huiusmodi generalis ministrum realiter: et cum effectum paruerint. **B. sffo. 34. conce. 118. Et sffo. 17. conce. 56.**

27
Visitatores
Confessores
Excōicatio

EDM Leo confirmavit et approbavit statutum factum in capitulo generali Lugdunen: si: quo excurtur: quod de cetero moniales sancte Clare: tam de prima quam de secunda regula: que Urbaniste appellantur: que quocumque alie religiose que per fratres ordinis in omnibus regantur: nullos habeant visitatores: nec confessores per eas electos: sed a ministris provincialibus in suis provinciis respectiue: cum suis capitulis provincialibus eis in visitatores et confessores datos et assignatos. Ipsique visitatores et confessores a suis ministris provincialibus sic dati: a provinciali adiunctis secum aliquibus discretis capituli precedentis: etiam extra tempus capitaliter: et gentibus legitimis causis iudicari: et ab officijs predictis absoluti possint. Debeantque ipsi visitatores, confessores: et alij fratres dictis monialibus seruietes: prelati ordinis: sicut et ceteri fratres: per omnia esse subiecti. Ita tamen quod moniales ipse cum eis placuerit: in visitatorem seu confessorem nominare possint aliquem fratrem: quem minister provincialis cum suo capitulo (si eis placuerit) instituire possint. Non obstantibus quibusvis indultis et privilegijs apostolicis in contrarium dictis monialibus, visitatoribus: et confessoribus a sede apostolica: presertim monasterio de Tordessillas et Palentie conceditis. Ad adanum etiam in virtute sancte obediencie sub excōicationis late sentencie penam: qua non nisi a Romano pontifice: preterquam in mortis articulo constituti: absoluti possint: ac in iuramento oibus et singulis fratribus et religiosis: ac monialibus sub cura fratrum dicti ordinis degentibus: tam qui ante statutum huiusmodi erat sub obia ministrorum provincialium quam visitatorum: seu cuiusvis alterius: etiam sedi apostolice mediate: seu

28
Excōicatio

immediate subiectis: quatenus premissa oia in dicto statuto contenta: firmiter et inuolubiler obseruent. Decreuit insuper irritum et inane quicquid secus a quoquam quauis auctoritate fieri: seu atterptari cōtigerit. B. sffo. 37. conce. 123.
 C. 7. D. E. AD Leo ex certa scientia: et de plenitudine sue potestatis statuit: et ordinauit: p illi fratres minores qui antea vocabantur uisitatores monialium: de cetero nuncupentur cōmissarij provincialiū. Ac q cōmissarij huiusmodi: et confessores predictarum monialiū: ultra trienniū officia sua exerceat nullatenus possint. Illorumq finito: vel antea (si expediens videbitur) talis cōmissarij ab officio absoluitur. Et uoluit: ut ad cognoscendū defectus prefatorum cōmissariozum: possit quislibet provincialis in provincia sibi deputata respectu: monasteria. domos: et loca monialium predictarū: et religiosarum ingredi: et q de uisitationis modo: ac commissarij: et cōfessorū meritis: ac uite integritate in eisdē monasterijs: sue domibus: libere inquirere ualeat. Ac insuper ymnierlis et singulis monasteriozum: et domoꝝ predictarū abbatissis: et monialibus: sub excommunicationis sententia: ac officioꝝ suozū priuationis: et ad illa inhabilitationis: et alia impoſerū obtinenda si cōtra fecerint: sine alia declaratione incurredis penis: ac sub obestatione diuini iudicij: et interminatione maledictionis eterne districte precipiēdo mādauit: quatenus infra uulius diei spaciū postq ad hmoi inquisitionē pcessum fuerit: de uisitationis modo: ac meritis: et idoneitate cōmissarioꝝ: et cōfessorū predictoꝝ: omni exceptione: et cōtradictione cessante: ac appellationis: et alijs defensionis remedijs (tanq cōtra uerā correctionē: et debitā obediētā interpositis) sublati: et quibusuis in contrariū: sub quibuscunq uerboꝝ formis eisdē abbatissis. monialibus: et religioſis: earūq monasterijs cōcessis p̄uilegijs. indulgijs: ac lris aplicis: sua uota deponere: et in publicū: aut abs (pnt p hmoi puuiciales desup ordinatū fuerit) redigere teneantur: et asrictē exstant. Et circa hoc dat iudices: et c. nserua tores cum magnis non obstantijs. B. sffo. 49. conce. 145.

28
 uisitatoꝝ
 bus.

Excōicatio.

Appellatio.

29
 Eucharistia

30
 Officiū diuini

31
 Simonia.

Alemēs. 7. concessit: q moniales: seu religioſe exiſtentes sub obedientia ministri generalis ordinis: mino. possint in ecclesia inferiori in loco decenti habere eucharistie sacramentū sicut habent in exteriori. o.
 C. 7. D. E. AD Clemēs: q sunt nōnulli ex sorozibus predictis sub cura fratruꝝ mī. degentes: q propter imperitiā nesciunt recitare officij perfecte: concessit q tales iudicate a prelatiſ vel confessoribus earū: seu etiam earū abbatissis: recitandō officium sorozum laicariū ceseantur satisfecisse obligationi de dicēdo officij quod dicere tenebantur. Et idē de fratribus imperitijs. o.
 C. 7. D. E. AD Clemens cōcessit: q prefate religioſe nullā incurrant simoniā ex pactionibus et conuentionibus quas faciunt in receptione intrantium ordinē iparū super dotibus recipiendarū p cōgruenti et sufficienti sustentatione earū. o.

Mulieres.

Collecioꝝ.

Distinctio cōcessioꝝ concernentiū mulieres que non sunt moniales.
A Irea mulieres que nō sunt moniales: sunt pleraque ordinata: et concessa in p̄uilegijs fratruꝝ mendicantiū. C. Et primo que et qualiter possunt ingredi monasteria monialiū: positiū est in dictione Ingredi monasteria. §. 28. et. 30. et. 31.
 C. Secundo qualiter possint absolui mulieres: etiam mala intētiōe predicta monasteria intrantes: habetur in dictione Absolutio quo ad seculares. 2. in. §. 9.
 C. Tertio in particulari de mulieribus seruicibus monialiū: habetur in dictione

Ingressi monasteria. §. 19. Et qualiter huiusmodi mulieres servitices possunt absolvi a fratribus mino. c. i. q. ecclesiastica sacramenta conferri: habetur in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 11. prope finē. Et in dictione Servitices monialium. Ultra predicta: sequuntur nonnulla pertinentia ad mulieres q̄ sub religionibus mendicantibus militant: licet non sint moniales.

Eugenius 4. et Martinus. 5. confirmaverunt litteras Bonifacii. 9. inferendo illas de verbo ad verbum: in quibus cōceditur q̄ generali: et culibet officiali prioribus ordinis eremitarum sancti Augustini: in quibuscunq; provincijs constitutis: sic licitū quascunq; mulieres idoneas: aliquod canonicū obstaculum non habentes: que habitum regulares dicti ordinis (ad instar mantellatarum. seu pinsocheorum ordinum fratrum minorum: et predicatorum) habere: ac gestare voluerint: tam virgines q̄ matronas: ac viduas: in mantellatas: seu pinsocheras predicti ordinis eremitarum recipere: et admitti. Ac earum singulis habitum regularem: et regulam eiusdem ordinis eremitarū exhibere: ad instar huiusmodi mantellatarum: seu pinsocheorum ordinum fratrum minorum: et predicatorum prefatorum: prout secundum deum saluti animarum earūdem salubrius visum fuerit expedire. Et voluit q̄ huiusmodi mulieres gaudeant: et gaudere possint: et debeant: tam exemptionis privilegio: q̄ omnibus immunitatibus. libertatibus. indulgentijs: ac alijs privilegijs quibuscunq; prefato ordinis eremitarum eiusq; fratribus: et personis per sedem apostolicam concessis: ac in posterum concedendis. B. ff. d. 177. conce. 412. ac etiam. 246. cōde. 596. et. 597.

In libris monumentorum ordinis: non habetur quicq; concessum fratribus minoribus: aut predicatoribus in huiusmodi materia. Et ideo vir poterit p̄desse aliquid hec concessio: cum referatur ad privilegia que non apparent.

Sixtus 4. confirmavit suprascriptam concessionem Eugenij 7. et cōcessit prefatis mulieribus: q̄ omnibus: et singulis privilegijs immunitatibus. favoribus. gratijs: et indultis spiritualibus: et temporalibus: ordini et fratribus predictis concessis: et concedendis: et quibus illi in genere quomodolibet potiuntur et gaudent: tam in vita: q̄ in mortis articulo: etiam circa peccatorū remissionem: et iniunctarum penitentiarum relaxationem: uti. potiri: et gaudere: ac participes esse possint: ac debeant. Et q̄ liceat fratribus prefatis eiusdem pinsocheris et mantellatis personis (in earum etiam domibus quoties opus fuerit) eucharistie: et extreme unctionis sacramenta ministrare: ac illarum cadavera tumulanda deferre: etiam parrochialium ecclesiarum personarum earumdem rectorum licentia desuper minime requisita: et contradictione qualibet non obstante. B. ff. d. 249. concessione. 622.

Circa ultimam clausulam suprascriptam: ordinatum est aliter in concilio Lateranensi: prout ponitur infra. §. 6.

Item Sixtus fecit consimilem concessionem ordini fratrum Carmelitarū quasi ad litteram vt supra. Additur tamē in fine: q̄ prefati fratres Carmelite possint suis pinsocheris: et mantellatis personis: etiam in earum domibus: quoties opus fuerit (concessionibus diligenter auditis) de absolutionis beneficio prouidere: et. vt supra. Et q̄ dum huiusmodi personas decedere contigerit: possint earum cadavera ad eorūdem fratrum ecclesias tumulanda: deferre. Non obstante contradictione rectorum parrochialium et. B. ff. d. 96. Et ff. d. 180. conce. 426.

Ex p̄uile. ffz Augustinē
 Cōdicatio p̄ uilegiōrum
 Collectōr
 Cōdicatio p̄ uilegiōrum
 Administratio sacramētorū
 Sepultura
 Collectōr
 Ex p̄uile. Carmelitaz
 Absolutio
 Sepultura

Collector

4

Circa predicta vide infra. §. sexto. C. DE AD Sicut concessit generali: et provinciabus prioribus ordinis Militarium eandem auctoritatem recipiendi prefatas pinzoberas: et mantellatas: sicut concesserat ordini eremitarum sancti Augustini: sub simili tenore sicut supra positum est. B. fo. 101. Et ff. 184. conce. 462.

Ex privilegij augustinienu

5

Leo. 10. declaravit prefatas mantellatas ordinis sancti Augustini: omnibus et singulis privilegijs, gratijs: et indultis que in mari magno: seu alijs concessionibus (tam per ipsos: quam per alios Romanos pontifices predecessores: ordinis antedicto concessis) continetur: plene ac largiter perfrui posse et debere. b. ff. 122. concessione. 556.

6

C. DE AD Leo in concilio Lateranensi statuit: quod prefate mantellate: et pinzobere quorumlibet ordinum in proprijs domibus habitantes: eligere valeant sepulturam vbi voluerint. Et quod die Paschalis tantum eucharistiam: necnon extremam unctionem: ceteraque ecclesiastica sacramenta (penitentie sacramento duntaxat excepto) a proprio sacerdote recipere: et ad onera que laicis incumbunt persolverenda teneantur. Ac decrevit: quod in foro seculari coram iudicibus secularibus conueniri possint. B. ff. 26. conce. 86.

Sepultura Sacramenta.

Collector

7

C. DE AD Constitutio non intelligitur de vouentibus castitatem virginalem: vel vidualem. Nam tales gaudent omnibus privilegijs: sicut fratres: prout habetur infra. §. 7. Vbi predictum decretum declaratur: ac limitatur.

De mulieribus vouentibus sola castitate

Leo postea referendo prefatum statutum per eum in concilio factum: quia occasione illius aliquae dubitationes exorte fuerant: ad tollendum omnem dubium: motu proprio: et ex certa scientia: et de apostolice potestatis plenitudine decrevit: et declaravit: quod prefatum statutum minime intelligi debeat de facientibus votum castitatis. Ita vt mulieres virginalem vitam: aut celibem solentiter vouentes: etiam in consanguineorum: vel affinium suorum: vel proprijs domibus: aut seorsum habitantes: privilegijs: et immunitatibus predictis: in omnibus: et per omnia frui: et gaudere debeant. B. ff. 28. concessione. 91.

Monicijs.

Distinctio concessionum pertinentium ad nouicios fratrum minorum: et aliorum mendicantium.

Collector

Quosdam ad habitum. Et hec continentur infra in omnibus. §. vbi habetur hec dictio Receptio. Cetera spectant ad eandem nouiciorum absolutionem et dispensationem. Ista autem continentur infra vbi habetur hec dictio Absolutio et Dispensatio. Cetera pertinent ad ipsorum nouiciorum professionis emissionem. Et huiusmodi existit infra vbi est hec dictio Professio. Cetera vero concernunt dispositionem bonorum ipsorum nouiciorum. Et ista habentur infra. §. 12. et. 21. et. 26.

Prohibitio Professio.

D. noxius. 3. inibit prelati ordinis minorum: ne aliquem ad sui ordinis professionem admittant: nisi per annum in probatione fuerit. B. ff. 101. conce. 217.

Prohibitio Receptio.

Innocentius. 4. statuit: vt fratres predicatorum preterito alicuius concessionis eis facte vel sciende: expressam mentionem de hoc privilegio non facient: nisi

possint recipere ordini fratrum minorum obligatos voto: vel iuramento. b. fo. 5.
CIPRIANUS Innocentius statuit: et in virtute sancte obedientie: et sub excoicationis pena ipso facto incurrendae: et aqua nequaquam absolui possint nisi per sedem apostolicam: precepit ministris: et fratribus ordinis minorum. ne presumant recipere vllom modo predicatorum: et eorum ordini voto: vel iuramento: etiam obligatos: preterea alienius indulti apostolici: obtenti: vel obtinendi: de huiusmodi litteris expressam mentionem non facientis: nisi prius prioris sui petita licentia: et obtenta. Postea tamen declarauit hoc de illis intelligi: quos post annum probationis clapsurum eorum constitit ordini obligatos. B. fo. 19. Et fo. 103. conce. 218.

3
 Prohibitio
 Receptio.
 Excoicatio.

CIPRIANUS Innocentius prohibuit sub excoicationis pena: aliquem ante annum probationis elapsurum ad professionem recipi. Aut quominus ad aliam transeat religionem impediri. Et professionem aliter factam: irritam mandauit esse: et nullam. B. fo. 19. Et. b. fo. 5.

4
 Excoicatio.
 Professio.

CIPRIANUS Innocentius districte inbibuit fratribus predicatoribus et minoribus: ne ante annum probationis elapsurum: quemque ad professionem suorum ordinum presumant recipere: nec constitutum in probatione nonicium: aliquater impedire: quominus infra eundem probationis annum ad aliam religionem quam maluerit transeat: sicut de sua processerit voluntate. B. fo. 103. conce. 218.

5
 Prohibitio
 Professio.

CIPRIANUS Innocentius concessit generali et prouincialibus ministris fratrum minorum: vt possint absolui nonicis excoimunicatos pro iniectione manus in seipos: prout habetur in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 1.

6
 Absolutio.

Innocentius. 4. statuit: quod is qui monasterium ante quartum decimum annum: vt in onachis efficitur ingreditur: nisi eo completo professionem faciat in sequenti: vel habitum religionis suscipiat: qui dari preteritis consuevit: seu professionem a se prius factam: ratam expresse habeat: libere possit infra ipsum sequentem annum ad seculum remeare. Quod si per totum sequentem annum in monasterio permanserit: vbi professus et noniciorum sunt habitus indistincti: professionem per hoc fecisse: vel si quam prius fecerat: ratam habuisse videtur: nisi tamen indistinctio ibi habitus habeatur quod professi et noniciorum ac etiam alij communem vitam cum eis ducentes: simili penitus habitu induantur. Qui vero post 14. annum habitum religionis assumptum fuerit: si per annum illum gestauerit: ex tunc religionem assumptam presumitur veraciter esse professus: vbi professi a nonicis dissimilitudine habitus minime distinguuntur: etiam si alij degetes cum eis similibus vestibus contantur: quam cum iam hic ad discretionis annos puenierit: quid agnoscat: ac ideo susceptum discretionis tempore ordinem: postquam hanc anni probationem spacio: intelligitur firmiter approbasse. Secus autem in illo qui ante discretionis annos habitum induit regularem: cum eorum que tunc agit: plenum non habeat intellectum. Distinctos quoque: aut dissimiles vestes dentur: siue benedicantur cum profectibus: siue nonicis siue professis dissimiles vestes dentur: siue benedicantur cum profectibus: siue nonicis siue professis: siue etiam aliquid aliud fiat per quod nonicium a professoris habitu discernatur. Mandatur in c. Is qui monasterium: De regularibus: lib. 6.

7
 Ex iure cōl.
 Professio.
 Absolutio

Alexander. 4. scribitur predicatoribus et minoribus in virtute obic: et sub excoicationis pena districte inbibuit: ne ante annum probationis clapsurum (qui est maxime in subsidium fragilitatis humane regulariter infutur) quemque ad professionem sui ordinis: seu renunciationem seculo faciendam recipere: nec constitutum infra huiusmodi annum aliquatenus impedire quo minus infra ipsum ad aliam religionem quam maluerit transeat: vel nisi maior quatuordecim annis existeris professus

Habitus.
 8
 Ex iure cōl.
 Excoicatio.
 Professio.

fit facite vel expresse: aut euidenter constat illi vitā voluisse mutare: qđ tamen non presumitur nisi clara pbatione vel cōpetentibus iudicijs ostendatur: omnino ad seculum redeat: sicut de sua voluntate. pcesserit. Et qđ si forte cōtra huiusmodi. pbhibitionē quēq; recipere presumpserint: decreuit eū qui taliter receptus fuerit: nullatenus dicto ordini alligatum: iposq; fratres ad receptionē quozlibet ad pfectionem eiusdē ordinis fore ipso facto suspensos: et insuper pene subiacendos qđ fratribus ipsius ordinis pro culpis infligi grauioribus cōsuevit. Habetur in. c. Non solū: De regularibus et transuentibus ad religionē lib. 6.

9
Excoicatio.
Pb prohibitio
Receptio.

Alexander. 4. precepit in virtute sancte obedientie magistro et fratribus eto incurrenda: a qua nequaquā absolui valeant nisi per sedem apostolicam: quate nus non recipiant ad suū ordinē fratres ordinis mi. aut eos qui voto: vel iuramento eidē ordini mi. fuerint obligati: nisi prius petita fuerit et obtēta ministri sui licentia: etiā preterea alicuius indultis: seu aliquarū litterarū obtentariū a sede apostolica: vel in posterū obtinendarum: que de presentibus expressam non fecerint mentionem. Et decreuit irritum et inane quicquid secus in hac parte contigerit attentari. B. fo. 201. conce. 496.

10
11
Absolutio.
Collectoz.

Clemens. 4. voluit: qđ si aliqui nouitij ostenderint talia signa per que eui dēter appareat eos voluisse perpetuo seculum deserere: ac sub religione de cetero domino deseruire: et postea reuerſi fuerint ad seculum: compellantur per ecclesiarum prelatos (quando ex parte fratrum fuerint requisiti) vt ad aliquem ordinem se debeant transferre. B. fo. 55.

DEAD Clemens fecit quandam latissimam concessionez circa absolutiones que nouitij potest impendi: prout habetur in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres: in. §. 4. et. 6.

CAduertere opz: qđ in hac cōcessione absolutionis: nullū casum excipit: dicendo (p ut dici solitū est) nisi casus adeo grauis rē. Ex quo videtur qđ ampliorē gratiam voluit facere venietibus ad ordinē: ne impediretur eozū conuertio ad deū: qđ iam pcessis: in quozū cōcessione absolutionis ponitur p̄dicta exceptio. Attū in casibus cōtentis in bulla cene dñi: non audeſe asserere qđ possint venientes absolui: nec minus alijs absq; noua cōcessione post p̄dicte bulle pnunciationē quolibet anno impetratā. Quia casus illi quolibet anno de nouo reseruatū cū derogationib; p̄uilegiōzū ordinē: et cū non obstantijs. De quo vide supra in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres post. §. 13. Et idē dicendū est de quibuslibet alijs casibus post istā concessionem auctoritate apostolica promulgatis: et specialiter reseruatīs. Itaq; hīs bene p̄spectis: nihil ampli; habet modo nouitij qđ p̄fessi: qđ tū tpe supradicte concessionis viderentur plus habere.

12
Restitutio in
certo: in
13
Quib; licet
recipere no
uitos.

DEAD Clemens concessit: qđ si aliqui habitum fratrum mino. assumentes: dinerſis personis que sciri et inueniri non possunt: aliqua bona restituere teneantur: possint ministri: et custodes: et vicarij eozum: singuli in locis sibi commissis: bona ipsa in pios vsus conuerrere: prout secundum deus viderint expedire. B. fo. 58. Et ffo. 141. concessione. 34.

Circa predicta: vide ampliozem concessionem infra. §. 21.
Nicolaus. 3. in declaratione regule fratrum minorum concessit et statuit licere non solū generalis: sed etiam p̄uincialib; ministris: perſonas fugientes a seculo in fratres recipere. Que tamen p̄uincialū ministrorū

licentia: per ministrū generale possit accitari: sicut expedire vident. Et declarantur
 q̄ vicarij ministrorum provincialium ex officio vicariatus: licentia hanc sibi no-
 uerint interdiciam: nisi per ministros eosdem: hoc ipsi vicarijs specialiter cōmitta-
 tur: quibus ministris hoc posse cōmittere vicarijs et alijs. licentia cōcessit. B. fo.
 10. Et. b. ff. 12. secundi tractatus. articulo. 7.

Receptio.
13

C I D E N D Nicolaus circa hoc addidit dicens: Laueant tamen ipsi provincia-
 les: q̄ hoc nō in discretione: nec passim: sed sic considerate cōmittant: ac sic illos qui-
 bus hoc cōmitti contingerit fidelibus consilijs fulciant: q̄ omnia discrete pcedāt.
 Habetur supra. §. 13.

14
Receptio.

C I D E N D Nicolaus super addidit circa hanc materiā: q̄ nō indifferenter om-
 nes admittatur ad ordinē: sed illi tñ qui iussufragatibus eis litteratura: et idoneita-
 te: vel alijs circumstantijs: possint vales esse ordini: sibi q̄ per vite meritū: et alijs p
 ficere per exemplū. Habetur vbi supra. §. 13.

15
Receptio.

B onifacius 8. statuit: q̄ quis is qui religionem ingreditur religiosus
 censeri cū effectu non possit donec sit tacite vel expresse p-
 fessus: si quis tamen violētās manus in eū iniiciat: ex cōmunicationis late a cano-
 ne vincaliū nō euadat. Habetur in. c. Religio: de sūa ex cōicationis. lib. 6.

16
Ex iure cōi
Ex cōcauo.

C I D E N D Bonifacius constitutionem Innocentianam supra scriptas que p-
 bibet conuersionū p̄fessionē recipi ante annū probationis elapsū: quā constitutio-
 nem Alexander papa. 4. ad fratrum predicatorū et minorum ordines dūtarat de
 clarauit extendi: declarationē eandē ad aliorū mendicantiū ordines prorogauit.

17
Ex iure cōi

Statuit etiam: q̄ in alijs religionibus p̄fessio expresse vel tacite fieri possit licite in
 fra annum. Sed expresse emissā: etiā seculari habitu non mutato: illi religioni p̄e-
 cise obligare quā prohibens est p̄fessus. Tacite vero facta infra p̄batiōis annū
 per susceptionem habitus qui p̄nitentibus tñ datur: non illi specialiter cuius ha-
 bitus est iussu: sed generaliter religioni alicui recipientē obligat: si etatis apte
 sit. si sciens: et voluntarius: ac triduo perseueret. Habetur in. c. Constitutionem.
 De regularibus et transuentibus ad religionē. lib. 6.

18
Ex iure cōi.

A lemēs. 5. eos qui in discretionis constituti etate nouiciozum habitū in
 aliqua religione per annū portauerint: hoc ipso religionem illam
 decreuit esse p̄fessos: nisi huiusmodi habitus in colore. scissura vel forma se distinctū pa-
 tenter exhibeat ab habitu p̄fessorū. Habetur in. c. eos qui de regularibus.

U rbimus. 5. et Gregorius. 11. circa receptionem nouitiorū et monialium
 fecerunt notabile p̄uisionem: q̄ bñ in dictione Simonia. §. 1.

19
20
Prohibitio
contra monta

N icolaus. 5. statuit: q̄ moniales sancte Clare: nisi de provincialis: seu
 visitatoris sui expresse licentia: recipere valeant aliquam ad
 religionem vel professionem. b. fo. 48. Et ff. 43. conce. 44.

S irrus. 4. concessit magistro generali: et prioribus p̄uincialibus: ac prio-
 ribus localibus ordinis fratrum Carmelitarum: vt singuli eorum in
 locis sibi cōmissis: possint et valeant in pios vsus cōuertere bona que nouicij ad
 ordinem predictū venientes tenentur restituere diuersis personis que sciri et inue-
 niri non possunt. B. fo. 103. Et ff. 186. concessione. 474.

21
Ex p̄uic. frz
Larmelitar

C I D E N D Sirrus concessit: q̄ nouicie monialium sancte Clare prime regulę
 possint p̄mereri omnes indulgentias alie vbi: visitādo suas ecclesias. o. ff. 26.
 concessione. 678.

22

C irtute cōmunicationis p̄uilegiozum: que habetur in dictione Communica. Collector.

Monicius.

no privilegiorum. §. 1. 4. et 19. poterunt nonien fratrum mino. consequi prefatas indulgentias. Nam directe non reperuntur illis concessae.

23
Professio.

Iulius. 2. statuit: q. cum aliqui fratres in ordine mino. annū probationis inceperint: ac deinde habitum dimiserint: sed postea ad ipsum ordinem redierint: tempus prioris receptionis habitus cum tempore posterioris sibi computari: vel non computari possit: iuxta discretionem: et determinationes suorum superiorum. B. s. s. 127. conce. 283.

24
Ex privilegij
augustiniani
Professio.

IDEAD Iulius concessit ordini eremitarū sancti Augustini: vt quicumq. n. ticius in huiusmodi religione promotus fuerit ad sacros ordines: habeatur pro professor: q. habitus predicti ordinis relinquere: aut mutare nulla auctoritate possit: nisi licentiam in scriptis a generali prefati ordinis obtinuerit. b. s. s. 266. concessione. 694. Et B. s. s. 67. concessione. 213.

25
Eijcere ab or
dine.

Leo. 10. fecit quandam concessionem: seu statutum circa eiectionem nouitiorum et professorum ab ordine: prout positum est supra in dictione Eijcere ab ordine. §. 5.

26
Professio.

IDEAD Leo in concilio Lateranensi statuit: q. ercōmunicati volentes profiteri aliquem ordinem mendicantium: vbi de interesse tertij agitur: absolui nō possunt: nisi premia satisfactione. B. s. s. 26. conce. 84.

27
Pro fratribus
et monialib.

IDEAD Leo concessit: vt quando contigerit: q. auctoritate apostolica concessum fuerit aliquibus fratribus: vel monialibus diuersarum religionum posse transire ad ordinem fratrum minorum: aut sancte Clare: q. attento q. tales iam sunt nutriti in alijs ordinibus: vnde presumitur de ieiunij: et alijs asperitatibus religionis esse instructos: possint facere professionem tanto tempore ante annum probationis de iure communi taxatum: q. to prelato predicti ordinis minorū: de consilio discretorum fratrum: vel discretarum monialium respectue illius domus in qua fecerint probationem visum fuerit. Dum tamen fratres et moniales huiusmodi fuerint inter obseruantes suorum ordinum professi: et nutriti: et ad obseruantes predicti ordinis minorum transire voluerint: et non alias. o. s. s. 94. conce. 295.

Collectio.

Circa modum receptionis nouitiorum: presertim monialū: vt vitetur Simonia: facta est quedam optima provisio per Urbanum. 5. et Gregorium. ii. que habetur in dictione Simonia. §. primo. Et in dictione Adoniales. §. vltimo.

Et privilegij monachorum sancti Benedicti.

28
Prohibito

Augenus. quartus prohibuit: ne aliqui cuiuspsam status. gradus. vel conditionis eruant: personas que de iure communi religionem ingredi non prohibentur: ex seculo fugientes: et ad conuersationes huiusmodi congregationis venire cupientes: verberibus: aut violentiis quibuscumq. impedire vel prohibere aut a monasterijs et locis congregationis monachorum sancti Benedicti iniuriam aliquam ingredi volentibus: aut recipientibus irrogando: seu eos molestando: huiusmodi personas euellere: aut extrahere audeant vel presumant. Contrarium verofacientes: ipso facto sententiam excommunicationis incurrant: dum tamen cum hoc presens statutum fuerit eis ad noticiam deductum: non desiterint a predictis. Aiqua nō possint: p. et q. in mortis articulo: nisi per sedem apostolicam beneficium absolutionis obtinere. B.

Excoicatio

Obedientia.

Obediētia. Oblati fra. vel monia. §.o. cxxviiij.

Dnozius. 3. statuit q nullus fratrum minorum post factā professionem ordines predictum relinquere au
deat: nec relinquentem alicui felicitam retinere. Inhibuit etias ne
ab habitu predicti ordinis liceat alicui extra obedientiam euaga
ri. Et q si qui forte hoc presumpserit: liceat prelati dicti ordinis
n fratres ipsos: donec resipuerint censuram ecclesiasticam exerce
re. B. fo. 101. concessione. 217.

re. 101
ordi
ms.

Clemens. 4. Inhibuit ne quis post professionem in ordine fratrum mi
norum factam: sine generali: vel prouincialis sui licētia dis
cedat ab ipso ordine: prout late positum est in dictione Apostolate. §. 8. cum addi
tionibus ibidem positis.

2
Apostolate,

Clement. Clemens fecit quodam statutum circa prefatam materiaz: quod po
situm est in dictione Apostolate. §. 8.

3
Apostolate,

Sixtus. 4. statuit aliqua circa obediētia: r subiectionē quā fratres r sozo
res tertie regule sancti francisci tenētur exhibere: q ponuntur in
dictione Tertiarū. §. 8. Et habetur. B. fo. 8. Et ffo. 93. conce. 201.

4
De tertiarū

Alexander. 6. Inhibuit fratribus minorib' obseruantie: ne preteritu litte
rarum apostolicarū: se ab obediētia suozū prelatorū sub
trahere audeant: vel alio prelo eiusdē ordinis se subdāt: vel extra cōuentus r lo
ca fratru mancant: nisi de consensu generaliu prouincialiu: seu cōmissarozū ge
neralis. Super quo dat indices r cōseruatores: cum magnis clauis: r nō ob
stantijs latissimis. B. fo. 14. Et ffo. 99. conce. 209.

5
Exempti,

Iulius. 2. phibuit si militer sicut Alexander prefatus: r addidit contra cō
morātes causa studij: vel alias extra domos ordinis. Sz hec cū
multis alijs hanc materiam obediētie tangentibus: posita sunt in dictione Apo
state in multis. §

6

Oblati fratrum vel monialium.

Agenius. 4. fecit magnā cōcessionē circa absolutionē obla
torū: r ppetuo donatoz: p semel in vita: sicut po
situm est in dictionibus Absolutio ordinaria quo ad frēs. §. 10. Et
Absolutio extra ordinaria quo ad fratres. §. 3.

1
Absolutio

Sixtus. 4. cōcessit: q oblatis r oblate ordinis fratru Carme
litarum gaudeāt priuilegijs r gratis dicti ordinis
sicut gaudere possunt mulieres mātellate: r pinzochere sub dicto ordine viuētes:
Cque sunt velut tertiarū ordinis mi. Quibus velut ordinis est posse gaudere omnib'
priuilegijs fratru. B. fo. 97. Et ffo. 180. conce. 427.

2
Ex priuilegijs
carmelitarū.
Locatio pri
uilegiozū.

Clement. Sixtus concessit oblati fratrum ordinis eremitarū sancti Augusti
niz: oia et singula priuilegia: r indulta cōcessa scrib' r sozozib' de pnia: ac mātella
tis r pinzocheris sub dicto ordine degētib'. Et decernit in eis locū hūc debere: p
inde ac si p eisdē oblati psonis: r circa illas emanassent. B. ffo. 249. cō. 623.

3
Ex priuilegijs
augustinēsiū.
Locatio pri
uilegiozū.
Collector.

C. Ratione cōmunicacionis priuilegiozū: si militer oblatis ordinis fratrum mino
rum gaudebunt priuilegijs fratrum. C. Adulta alia pertinentia ad hmoi oblatos:
posita sunt in dictione familiares fratrum.

Obligaciones.

Obligaciones. Obseruantes fratres.

Collectio.

Quia in paucis fratribus minorum et aliorum mendicantium reperiuntur multae dictiones? huius? Compendij: ideo ne oia in oib? dicam? sufficit per remissioes circa haec procedere. **C**Primo circa obligaciones missarum: et aliorum suffragiorum ratione reddituum vel alias: huius in dictione Absissa. 3. §. 10. et. u. et. 12. ac. 13. **C**Secundo circa obligaciones pertinentes ad officium horarum canonicarum: ponitur in dictione Officium diuinum. 1. et. 2. **C**Tertio quantum ad obseruationis interdicti obligationem: continentur multa in dictione Interdictum. **C**Quarto ad obligationem votorum: ponuntur nonnulla in dictione Votum. **C**Quinto quo ad obligationem statutorum ordinis: ponuntur aliqua in dictione Statuta. **C**Sexto quo ad obligationem concordiarum et conventionum: ac pactorum: habetur in dictionibus Concordia: et Conuentiones.

Obseruantes fratres.

Constantiense fecit decretum super separationem fratrum minorum obseruantes a conuentalibus: ut habetur. B. fo. 25. Et ffo. 109. conce. 236.

Martinus. 5. approbanit postea decretum predicti concilij quo ad separationem fratrum minorum obseruantium. B. fo. 36. Et ffo. 120. cccc. 260.

Eugenius. 4. statuit multa circa fratres minorum obseruantes et conuentuales: que quia modernis temporibus non deseruiunt: ideo illa hic inferere superfluum iudicauimus. Habetur tamen inserta in bulla Nihil secundi super eadem materia. B. fo. 2. et ffo. 86. conce. 196.

Paulus. 2. statuit etiam multa circa fratres obseruantes et conuentuales: preterea quod licet se transferre ab una obedientia ad alteram. Et ista posita sunt in dictionibus Apostata: et Conuentuales fratres. Et habetur B. fo. 9. Et ffo. 93. concessione. 202.

Alexander. 6. statuit: quod nullus fratrum minorum obseruantes possit succedere suis parentibus: etiam si transierit ad conuentuales: ut habetur in dictione Heredes. §. 4. et. 5. et. 6.

Leo. 10. statuit multa circa fratres minorum obseruantes et conuentuales in bulla unionis. B. ffo. 28. Et in bulla concordie. B. ffo. 71. Habetur etiam in hoc Compendio sub varijs dictionibus: iuxta diuersitatem materiarum.

Excoicatio. **C**IRCA Leo in bulla unionis precepit firmiter et mandauit sub pena excommunicationis late sententie: ipso facto incurrendae: et a qua nullus: preterquam in mortis articulo: nisi a sede apostolica absolui valeat: ne aliquis frater sancti francisci appellet alium fratrem eiusdem ordinis maliciose: irrisorie: aut improprie: priuilegiariam. collectaneam. bullistam. amadeitam. clarenam. de euangelio: seu de capitulo: seu bigotum: aut alio quouis nomine irrisorio. iniurioso: aut improprie: vel quod pro improprie a patientibus habeatur. Et si militer precepit tam clericis quam laicis: ne fratres huiusmodi: aut eorum fautores: prefatis nominibus irrisorie: seu maliciose appellent: sed omnes fratres ipsius ordinis: fratres minores: seu sancti francisci a se ipsi: et ab omnibus alijs appellentur et nominentur. B. ffo. 30. concessione. 99.

Collectio. **C**Sciendum circa predicta: quod Reuerendissimus dominus, d. L. bristoforus de

Octaue festiuitatū. Officia ordinis. Fo. cxxix.

foliū cardinalis de Ara celi : dixit reuerendo patri fratri Joanni de argomanes : q̄ summus pontifer Leo. 10. ad suam instantiam amouit dictā censuram quo ad fratres : ad minus obseruantes : ⁊ adhuc generaliter : put prefatus pater credebat. A quo ego accepi sicut supra posui.

IDEAD Leo fecit tres concessiones circa dignitatem locorū : que fratres mi. obser. in actibus publicis q̄ cum conuentualibus eiusdē ordinis ⁊ Augustinen sibus cōueniunt habere debēt : put habetur in dictione **Processiones. §. 3. et. 4. et. 5.**

Octaue festiuitatum.

Quere octaue festiuitatum sunt nonnulla ordinata : seu cōcessa a summis pōtēsticibus : que infra ponuntur.

Artus. 4. statuit q̄ fiat octana solēnis de festo Cōceptionis nis virginis **Marie** : sicut positum est in dictione **Cōceptio virginis. §. 5.**

IDEAD Sixtus concessit : q̄ celebretur octana sancti **Bona uenture** : sicut de alijs sanctis ordinis minorum. o. fo. 64. Et ffo. 68. concessione. 134.

IDEAD Sixtus statuit ⁊ ordinauit : q̄ festiuitas omnīū sanctorū eū octana : sub duplici officio solēniter celebretur per uniuersam orbem : perpetuis futuris tēporibus. b. ffo. 51. concessione. 56.

IDEAD Sixtus ordinauit : seu declarauit : q̄ per octanam omnium sanctorū semper fiat idē officiū quod in die. Et q̄ dicatur officiū beate virginis. Ac q̄ non fiat de aliquo festo : sicut fit in octana sancti **frācis. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 115.**

IDEAD Sixtus concessit posse dici credo in octana festiuitatis beati **frāncis. o. fo. 63. Et ffo. 68. concessione. 137.**

Circa hoc uide in dictione **Lredo** : post. 5. §. 2.

Alexander 6. concessit : q̄ in prouincia sancti **Jacobi** celebretur octana festi eiusdē sancti **Jacobi** : ⁊ cum officio proprio. Et q̄ dicitur **Lredo** : per totam octauam. o. ffo. 70. concessione. 168.

IDEAD Alexander concessit fratribus mino. de obser. ut in omnibus festis gloriose virginis **Marie** octaue habentibus : octauam diem sub duplici mino. ri possint celebrare. o. ffo. 261. concessione. 679.

Officia ordinis.

Distinctio materie officiorum ordinis.

Quo ad officia ordinis multa ⁊ varia statuta ⁊ concessa sunt a summis pōtēsticibus in ea uarietatem officiorum. **E**t primo quo ad officiū generalis ministrī : b̄ in dictione **S̄nialis ordinis**. **S**ecundo quo ad officiū ministrorū prouincialium : in dictione **Administri**. **T**ertio quo ad officiū custodum : in dictione **Lustodes**. **Q**uarto quo ad officiū guardianorum : in dictione **Guardian**. **Q**uinto quo ad officiū uisitatoꝝ monialium : in dictione **Moniales. §. 22. et 27. et in dictione Uisitatores**. **S**exto quo ad officiū vicariorum monialium ⁊ conuentuum fratrum : in dictione **Vicarij**. **S**eptimo quo ad officium abbatissarum : in dictione **Abbatissa**. **O**ctauo in generali quo ad omnia predicta officia : habentur ea que concernūt electiones : in dictione **Electio**. **U**ltra omnia prefata : addūtur hic q̄dā attinētia in ḡne ad officia ordinis : p̄sertim ad durationē ip̄or.

Collector,
De cōceptio
ne virginis,
De festo **Bo
nauentura**,
De festo ois
sanctorum,
De omnibus
sanctis,
Collector,
De sancto
Jacobo,
De octauis
beate uirginis

r j

Officia ordinis.

Scolarius

4. statuit ac ordinavit: vt fratres ordinis mino- qui post professionem ab eis in ordine facti: ad quoscunq; ordines pfectiōis cuiuslibet: petita vel nō petita: obtenta vel nō obtenta: a suis superiorib; licētiam immediate vel p aliu; seu alios ordines mediate tranſierint: in ordine siue ordinibus ad quē vel ad quos tranſitum habere contigerit: vel etiam extra illos: ad nul-

lam omnino administrationem vel officium curā animarum habentia: necq; etiā ad aliquam dignitatem vel prelaturā quoquomodo possint assumi: absq; sedis apostolice specialit: r expressa licentia per ip̄s sedis parentes litteras concedenda: faciētes plenā certat: determinatā de statutor ordinatōe hmoi mētionē. Et decreuit irritū r inane si sec' in hac pte fuerit attēratū. B. fo. 28. Et ffo. 12. cō. 239.

Nolans

2. statuit: r in virtute sancte obedientie: ac sub excoꝛmunicacionis pena pcepit: q; omnia r singula officia triū ordinū beati fr̄cisci: sint triennialia: vt expleto triennio: in eadē domo prorogari quispiā non possit in officio platiōis: licet bñ in alia domo: vel i alio officio. B. ffo. 22. cō. 331.

Prohibito
coerades
es ab ordie

Prohibito
ambus san-
ci Francis

Collector.

Supradictum statutum nunq; fuit admissum. Immo in capitulo generali apud Rebasten celebratum: fuit contra hoc reclamatum: prout retulit reuerendus pater frater Joannes de argomanes: qui fuit provincial' sancti Jacobi. Et cum moribus vntiū nō sit cōprobatur: videtur p non vsum abrogatū. Idēq; aut simile iudiciū esse videt de statutis gñalib; circa h factis: q; inferi' annotatur.

Collector.

Circa durationem officiorū ordinis: ibertant nonnulla statuta in capitulo generali celebrato in conuentu Lauslis puincie Turontē: anno dñi. 157. put sequitur. Ordinat r statuit generale capitulū: q; omnia r singula officia regiminis triū ordinum beatissimi francisci patris nostri de cetero sint triennialia. Si autem aliquis guardiamus: seu abbatissa postq; suum triēnium in aliquo cōuentu finierit in altero eligatur: vel postuletur: ibidem poterit p̄fici r confirmari. Sed nō poterit vltra triēnium in eodē conuentu in officio continuari. Non intelligitur autē ita p̄cise hmoi triēniū: quin possit p mēse: r permēses plōgari: vel brenari: fm q; capitula puincialia accelerantur: vel p̄rabūtur. fo. 229. tracta. 3. Et ffo. 248. tra. 2.

Statuti ge-
nerale.

Item determinat totū capitulum generale: q; confessoꝛes monialiu; sancte Clara sint triēnales: sicut ceteri prelati: seu guardiani: vel ali; in regimine consistunt. Et q; nullus in hoc possit dispensare. fo. 229. tractatu. 3. Et ffo. 249. tractatu. 2.

Statutus ge-
nerale.

Leo

10. in bulla vnicōnis statuit: q; officii ministri generales possit durare per sex annos. Quibus sex annis expletis: p̄o facto sit absolūt' a generalatus officio: r pro tali ab omnibus habeatur. B. ffo. 29. conce. 93.

Ministerge-
neralis.

DEAD Leo voluit r ordinavit: q; ministri puinciales vltra triēnium non possint cōtinuari i suis officijs. Et q; elapso triēnio: p̄ absolūt' ab officio a cunctis fr̄ib; hēant. Et q; idē iudiciū de custodib; p̄ oia hēat. B. ffo. 30. cō. 97. ppe finē.

Ministri p
uinciales.

Officium diuinum.

Distinctio concessionum pertinetium ad officium diuinum.

Collector.

Quia officium diuinum multa et varia reperiantur in priuilegijs fratrum: que sub sequenti ordine distinguntur. Aliqua. n. concernunt celebrationē missarū. Et hec habētur sup̄ in dictionib; Celebratio diuinorū. Credo. Gloria. Prefatio: et Adiffa. Alta spectant ad horas canonicas. C' Ista vero subdividuntur: nā quēdā pertinent ad officii seriale: de quibus supra in dictione seris

Quedam autem attrinent ab festiuitates sancto m̄t̄p̄one habentur in dictione festiuitas. Quedam ad octauas festiuitatum: sicut positum est, in dictione Octauae festiuitatum. Nonnulla tangunt officij diuini ordinem ⁊ modum dicendi. Et hec ponuntur hic primo. Deinde addantur aliqua que pro suppletione defectuum in huiusmodi officio commissorum sunt concessa. Postremo si per adduntur indulgentiatione huiusmodi officij concessa.

Officium diuinum: primo.

Concilium Agatense statuit: q̄ presbyter mane matutinali officio expleto: p̄sum seruitutis sue vide licet primam, tertiam, sextam, nonam: vesperasq̄ persoluat. Ita tamen vt horis cōpetentibus iuxta possibilitatem: aut a se: aut a scholaribus publice cōpleantur. Habetur in. c. Presbyter: de celebratione missarum.

Ex iure cōs.

Notandum: q̄ glosa super prefato verbo persoluat: dicit. Cōsiliū est vt simul dicat oēs horas: ne supernumerarijs occupationibus: aliquā horā dimittat. Et intelligitur hoc de clericis pauperibus quos ad opus rurale opz erire: vt in ista textus patet. Alias in loco ⁊ tēpore dicēde sunt singule hore. Hec glosa.

Collectos.

Concilium Seruandense statuit semper obseruari: vt omnibus diebus: ⁊ post matutinum et vesperas: oratio dominica proferatur. Habetur in. c. Id semper: de consecra. distin. 5.

Ex iure cōs.

Super hoc dicunt doctores: q̄ per matutinum intelligitur officium vsq̄ ad nonam: et per vesperas: vsq̄ ad Completorium.

Collectos.

Innocentius tertius in concilio generali districte precepit in virtute obedientie omnibus prelatiis ⁊ clericis: seu personis ecclesiasticis: vt diuinū officij nocturnū pariter ⁊ diurnū (cū eis dederit de?) studiose celebrent pariter ⁊ deuote. Habetur in. c. Volētes: de celebratiōe missar.

Ex iure cōs.

Celebratiōe diuina.

Innocentius quartus concessit fratribus minoribus: vt quando ratione itineris: vel alterius rei causa: extra conuentus: seu loca sua: quemlibet vel quolibet eorum contigerit degeret: possint diuinum officium fratres cum fratribus: aut simul cum alijs regularibus personis: vel quilibet separatiim facere: alio Romano ordine placuerit. Et q̄ id sufficiat ad p̄soluendum debitum ad quod ratione regule tenentur: nec iterum propriū officium dicere teneantur. B. fo. 55. Et fo. 138. concessione. 305.

Exo iurā abis fratribus.

Displicatio.

Sixtus quartus concessit: vt officium conceptionis beate virginis per fratrem Bernardinum de Busto cōpilatum: et ordinatum: possit libere ⁊ licite dici ⁊ recitari a quibuscunq̄ volentibus pro deuotione sua illud dicere. B. fo. 124. concessione. 272.

De officio cōs cepuonia.

Gregorius sextus concessit: q̄ fratres minores possint dicere commemorationes omnium sanctorum sui ordinis sub vna antiphona. o. fo. 63. Et fo. 67. cō. 116.

De sanctis ordinis.

Alexander sextus concessit fratribus: vt in solētatibus scōp̄ possint dicere p̄phas eoz historias: etiā si in breuiario nō sint. o. fo. 261. cō. 679.

De historijs p̄phas.

Leo decimus concessit fratribus: dicēdo horas canonicas: ⁊ alia officia diuina in choro: vel extra: satisfaciāt p̄cepto cap̄i Volētes: de cele. miss. de dicēdo studiose: pariter ⁊ deuote: ac et itē sine: si p̄pter aliquā fatigationē: vel aliam causā dicat sedēdorant de abulatio: vel nō itegre vba p̄ferēdo put scripta sūt: p̄pter

Proscrupio laos fribus.

Officium diuinum: Primo.

negligentiam: aut imperitiam: vel malam prolationem naturalem propter defectum lingue: seu alias qualitercumq; ore imperfecte dicant: aut cum mentis distractione: et sensuum vagatione: dum tamen non ex malicia hoc faciant.

Et similiter concessit: q; qui cum talibus male presertibus: vel alios supradictos defectus facientibus dicunt officium: non teneant reiterare ab alijs imperfecte dicta: aut ab eis non integre audita: propter distantiam localem: vel strepitum: seu alias causas: sed satisfaciant precepto ecclesie et regule sue: qualitercumq; audiendo q; alij debent dicere: presertim in choro. **O. sffo. 59. conce. 169.**

9
Proscrupulositas.
C **DEAD** Leo concessit: vt ne fratres predicti mutuo se impediant in officio diuino: aut alijs sint fastidiosi: q; illa que in ordinario inuentur dici secreta sub silentio: tam in horis canonicis: q; etiam in missa: non teneant proferre vocaliter: sed satisfaciant dicendo mentaliter: aut legendo inter se per librum: quia aliqui deuotius sic dicunt: et absq; impedimento et fastidio aliorum. Et q; eodem modo possit facere qui solus dicit officium per se: cum prolatio verbalis sit precipue vt ab alijs intelligatur. **O. sffo. 59. concessione. 170.**

10
Proscrupulositas infirmis.
C **DEAD** Leo quia fuit informatus: q; aliqui fratres scrupulo si quando sunt in infirmitate: sere nunq; possunt: nec sciunt discernere: et se determinare quando licite possunt dimittere dicere horas canonicas: concessit q; sine propter febrem: aut dolorem interium: vel aliam infirmitatem fratres fuerint grauati: et afflicti: satisfaciant dicendo pro horis canonicis. ps. hymnos. **Patet noster. Ave maria: vel alia iudicio prelati: aut presidentis loci: seu conuentus assignanda. Et hoc quando medicus corporalis (si commode potuerit haberi) dixerit esse nocuum infirmo. O. sffo. 59. concessione. 171.**

11
Ordinare. Declarare.
C **DEAD** Leo concessit: q; capitulum generale distaret: habeat facultate declarandi dubia que occurrunt circa officium diuinum: et ordinandi. addedi: et mutandi quequid videbitur pro fratribus expedire: tam in regulis: q; in **Kalendario. O. sffo. 59. conce. 176. C** **Vide** circa hoc infra. **S. 14.**

12
De anticipacione: et postpositioe horarum.
C **DEAD** Leo concessit: q; quando fratres predicti habent aliquas occupationes: possunt sine conscientie scrupulo antepone: siue postponere officium diuinum: vt puta dicendo matutinum ante mediam nocte quacumq; hora voluerint: et alias horas de mane vsq; ad vespas exclusiue: etiam si occupatio non sit multum necessaria: sed satis est: q; cogitet tunc deuotius: ac quietius dicere. **O. sffo. 60. co. 182.**

13
Ordinare.
C **DEAD** Leo concessit: q; ministri fratrum in minoribus capitulis puincialibus respectiue: possint de consilio diffinitorum nominare duos vel tres fratres: qui sic nominati possint ordinare vnu **Kalendarium** sanctorum. **seriarum: et diciturum** p toto anno: cum regulis necessarijs. Ita q; semper in quacumq; puincia: si fratres: q; moniales illarum puinciarum respectiue: idem officium: et de eodem sancto: vel festiuitate: aut feria faciant: ne varietati: et discordie locus detur: dum tamen non multum discrepent a **Kalendario Romano. O. sffo. 61. conce. 190.**

14
De anticipacione: ac postpositioe horarum.
C **DEAD** Leo declarauit: q; fratres in minoribus: dicendo officium extra chorum propter occupationes occurrentes: non teneantur ad obseruantiam horarum statutarum: quibus solet officium in choro dici a fratribus: presertim quando sunt ipsi fratres in itinere constituti: vel alias in infirmitate: siue occupatione communi prepediti. **O. sffo. 91. concessione. 266.**

15
Promonialibus.
C **DEAD** Leo fecit duas concessiones: seu dispensationes circa officium diuinum pertinentes ad moniales. s. **Clare: q; posite sunt in dictioe Admoniales. S. 23. co. 24.**

Officium diuinum: Primo. Fo. cxxv.

Alemens. 7. fecit alia dispensationem pertinētem ad hanc materiā p mo
nialib⁹ 7 srib⁹ imperitis: put hf in dictiōe Adoniales. §. 29.

16
Pro mont
bus.

C Et privilegijis monachorum sancti Benedicti.

Eugenius. 4. concessit: q monachi clericis in sacris tamen non constituti
tiam si professi: ad canonicas horas recitandas ex debi
to minime teneatur. Debeat tamē prior: psalmos aliquos: aut pater noster: aut
officium quod laicis monachis iniungitur: predictis huiusmodi monachis cler
icis qui aliqua forte rationabili causa horas canonicas (vt dictum est) non reci
tauerint: iniungere: vt illud apostolicum in omnibus impleatur. Qui māducat:
quod laborat. o.

17
Pro nescie
ribus dicere
offi diuinū

C Prefata concessio non deseruit pro fratribus minoribus: quia ipsi statim vt p
fessionem emittant: tenentur ratione voti ad persoluendum officium diuinum: li
cet non sint in sacris ordinibus constituti: ac si omnes sacros ordines haberent,
Potērit tamen huiusmodi concessio pdesse alijs fratribus mendicantibus.

Collector.

C Et privilegijis fratrum sancti Hieronymi.

Benedictus. 13. concessit: q vbi occurrerit dubiū in recitatione horarū
in choro: possit illud determinare prior vel vicarius: aut il
le qui est deputatus in choro corrector: vel maior pars presbyterorum. o.

18
Declaratio
dubiorum.

Martinus. 5. cōcessit: q singulis diebus sabbatinis: nisi festū duplex oc
currat: possint fratres officium beate Marie virginis libere
celebrare. o.

19
De officio
dicē nostre.

C DE AD Martinus concessit: q priores et fratres ordinis sancti Hieronymi
possint post cōpletoriū dicere canticū gradū: et matutinos beate virginis. o.

20
De cantico
graduum.

C DE AD Martinus concessit: q fratres prefati ordinis recitantes extra cho
rum: possint recitare horas beate virginis ante horas diei: vel econtrario. Et idē
etiam de matutinis: dūmodo non dicant omnes horas beate virginis post om
nes horas diei. o.

21
De horis
brē virginis.

C Prefatam concessionem reperi alibi put vt sequitur.

Collector.

C DE AD Martinus concessit: q priores 7 fratres dicti ordinis horas canoni
cas beate virginis quandocūq; voluerint ante horas canonicas diei: orando vel
alias dicere: vel prout negocia occurrerint melius ordinare (in choro tamen di
cendo modo consueto) libere 7 licite valeant. o.

22
De horis brē
virginis.

C DE AD Martinus circa officij diuinū fecit quandā concessionem p sribus
infirmis: 7 senibus: put hf in dictione Infirmi fratres. §. 11.

23

Eugenius. 4. cōcessit: q in festiuitatibus Corporis xpi: 7 Assumptionis
beate virginis: 7 per earū octauas: possit dici in prefato or
dine matutinum post cōpletoriū diei precedentis. Et q gaudeat interessentes in
dulgentijs cōcessis: ac si hora cōsuetā interfuissent. o.

24
Pro festis
corpis xpi: 7
Assumptionis
brē virginis.

C DE AD Eugeni⁹ cōcessit: q priores 7 fcs ordinis sancti Hieronymi circa
officia monasterij vel ordinis: vel alia pia opera occupati: seu debiles aut infirmi
cū licētia prioris aut cōfessoris p fratribus deputati: possint post cōpletoriū diei
precedentis dicere matutinos ante mediā noctem: 7 post mediā nocte: etiam ante
auroram dicere alias horas vsq; ad vespēras. Et hoc qdū vixerint in obseruan
tia regulari. o.

25
De anticipa
tione horarū

C DE AD Eugeni⁹ pfatis sribus fecit duas cōcessionēs circa hmōi materiā p
infirmis 7 senib⁹: ac debilib⁹: put hf in dictione Infirmi fcs. §. 12. et. 13.

26

r ij

Officium diuinum: Secundo.

Lemens. Fertur concessisse: q̄ quicunq; in fine horarū dixerit fletis gemitibus infra scripta: cōsequat remissionem oim defectū in hōmō bonis cōmissorū. Et insuper conceduntur ei quadraginta dies indulgentie. **Es**quitur ofo: cui premitur. **N.** Diuinū auxilium maneat semper nobiscū. **A**nt. **S**anctissime trinitati: et indiuidue vnitati: dñi nostri crucifixi humanitati: et beatissime virginis **M**arie secunditati et virginitati: sit sempiterna gloria nunc et semper et per infinita seculorū secula. Amen. **O**fo. **O** Suscipe dñe deus meritis et precibus beatissime semper virginis **M**arie: et omnium sanctorū officium seruitutis nostre: et si quid in tuis laudibus dignū egimus: propitius respice: et quod negligenter actum est: clementer indulge. **Id**er chāntum. et c.

C Similiter asseritur q̄ **S**ixtus papa. 4. concessit supradictā remissionem dicēti solum antiphonā sū prescriptam. s. Sanctissime trinitati. Et hoc est satis verisimile cum sic habeatur committer in vsu apud ecclesiasticos.

Sixtus. 4. concessit oibus fratribus in. nō valētib; psolūere diuinū officium bene ac diligēter in choro: put tenētur: q̄ si per defectū vltus vel auditus aliquid pretermiserint: non tenentur illud omisitū iterū persolūere: sed dicant vnum ps. in fine horarū: et sufficiat eis. o. fo. 62. et ffo. 66. concessione. 98. Et ffo. 100. concessione. 383.

Innocentius. 8. concessit: q̄ qñ frēs mī. aliquid dimittit de diuino officio: nō ex dolo: possint supplere eū aliquo ps. vel dicēdo orationē dñicam: vel **A**ue maria. o. ffo. 69. conce. 49. **C** Idē ad litteram reperitur concessum per **A**lexandrum. 6. ffo. 99. conce. 362.

C **I**dem **I**nnocentius concessit: q̄ frēs mī. p̄fessi nescientes p se plene psolūere officium diuinū: teneantur ad id sub pena peccati mortalis: donec scierint illud: dūmodo faciāt qd in se est: et dicāt sicut sciūt: vltra dicāt horas fratrum laicorum o. fo. 63. et ffo. 96. conce. 156. et ffo. 100. conce. 373.

Leo. 10. concessit: q̄ quicunq; dixerit postq̄ libet horā dici infra scriptā ofonē: et in fine illius vnū **A**ve maria p̄ felici statū sue sanctitatis et ecclesie scēte dñe: cōsequat plenariā remissionē oim defectū in illa hora bñana fragilitate cōmissorū. **O**fo. **C** **S**acro scēte ac indiuidue trinitati: crucifixi **J**esu xp̄i dñi nst̄i hūanitati: et beatissime ac glorioissime virginis **M**arie secunditati: sue intergritati: et oim scētorū vniuersitati: sit sempiterna laus. honor. virtus: et gloria ab omni creatura: nobiscq; remissio peccatorū p̄ infinita secula seculorū. Amen. Et besta viscera marie **V**ginis q̄ portauerūt eternū p̄s filii: et bñā vbera q̄ lactauerūt xp̄m dñm. **Id**er n̄: et **A**ue maria: p̄ intentione supradicta. o. ffo. 91. cōcē. 268.

C **I**dem **L**eo ampliato predictā grām cōcessit: q̄ non solū sufficiat dicere supra scriptā ofonē. s. **S**acro sancte et c. p̄ supplemento vnus hore qñ d̄ per se solus sed etiam omnium horarū q̄ dicantur semel: seu vno contextu: licet aliquis paruos intervallus inter vnā et aliā fiat. o. ffo. 94. conce. 294.

Officium diuinum: Tertio.

Alexander. 6. concessit omnibus dicētib; in officio bñe virginis in hymnis **Q**uē terra pontus et c. et **G**loriosa dñā et c. **V** **M**arie mater gr̄e et c. et ceteris annis indulgentie p̄ qualibet vice. o. fo. 66. Et ffo. 70. conce. 170.

Indulgentia.
Pro sup-
plectioe def-
secrum offi-
cij diuini.

Pro sup-
plectioe def-
secrum offi-
cij diuini.

Pro sup-
plectioe def-
secrum offi-
cij diuini.

Pro fribus
idionis.

Indulgentia.
Pro sup-
plectioe def-
secrum offi-
cij diuini.

Indulgentia.

Indulgentia.

Officium diuinum: Tertio. Fo. cxxij.

Leo. 10. concessit: q̄ religioſi ordinis minorū qui officij diuinum ſoluunt per libri conſequantur remiſſionē dimidię partis peccatorū cōmiſſorum illa die qua predictum ſoluunt officium. O. ſſo. 94. conce. 298. Indulgentia

Et priuilegijs fratrum ſancti Hieronymi.

Martinus. 5. concessit fratribus ſancti Hieronymi: q̄ p̄ qualibet hora. ſ. martino. prima. tertia. ſexta. nona. ueneris: et cōpleto. Indulgentia

riorū eas dixerit in choro cū alijs: lucentur centij dies indulgentie. o. Collector

De indulgentijs cōceſſis ratione officij Corporis xp̄i: habetur ſupra in dictione Indulgentie quo ad ſeculares poſt. §. 2. Et de indulgentijs cōceſſis ratione officij Lōceptionis bēę uirginis: ib̄ etiā in dictione Indulgentie q̄ ad ſeculares. 7. §. 1. et. 2. Collector

Sequuntur alie indulgentie attinentes ad officium diuinum: q̄ reperiuntur cōceſſe: prout in ſubſequentibus uerſibus continentur. Indulgentia

Quando Jeſus nominatur: ſi deuote inclinatur: Indulgentia

Dantur indulgentia Joannē uiciniſimo:

Secundo papa optimo: dies quater decies.

Ad campanam cum pulſatur: ſi Anē maria dicatur:

Dantur dies totidem.

Et ad gloriā psalmodiarum: quando cūq̄ tenent chorū:

Si bene ſunt inclinantes: quadraginta ſunt lucrantes.

Oracula uiue uocis.

Leo. 10. concessit: q̄ fratres ml. regularis obser. ſecura conſcientia poſſint uti omnibus cōceſſis a ſede apoſtolica: et Romanis pōſtolicis: ſiue per bullas: aut breuias: aut uiue uocis oracula: prout in libris ordinis reperiuntur: ac ſi oia ſpecifice fuiſſent tunc expreſſa. Et pro maiori conſcientiarum ſecuritate: omnia de nouo concessit. O. ſſo. 98. conce. 161. Prinilegia. Nota.

Et Leo cōceſſit: q̄ non ſint minoris efficacie et valoris uiue uocis oracula: q̄ ſi per bullā. aut breue ad perpetuam rei memoriam eſſent cōceſſa. Et hoc in foro conſcientie tantum. O. ſſo. 98. conce. 161. De valore oraculoꝝ.

Et Leo informat: q̄ ſunt nōnulla uiue uocis oracula cōceſſa ordini fratrum minorū: quorū aliqua aliquibus ſeruiunt utiliter: ſed forte p̄ſentib⁹ nō ſunt: nec futuri erunt: ac p̄terea aliqua ſunt in aliquib⁹ locis neceſſaria: et aliqua non: cōceſſit ut non ſolū generalis in ſuo generali capitulo: ſed etiā quilibet p̄ uincialis in ſuo p̄uinciali capitulo: de conſenſu euuſde capli: uel maioris partis: declarare poſſit et ualeat: utrū ab uſu alicuius conſeſſionis uiue uocis oraculo ſcite abſtineri debeat. Iſtoſquā quidē declarationē: tam fratres: q̄ moniales: ac ſi conſeſſio hui⁹ di per ſuam ſanctitatem ſuſpenſa: uel reuocata fuiſſet: cōceſſione eadem impoſterū non utantur. o. ſſo. 94. conce. 296. De ſuſpēſione oraculoꝝ uiue uocis.

Ordines ſacri.

Diſtinctio materie infraſcripte.

circa ordines ſacros: duo principalia cōtinentur in priuilegijs fratrum minorū et aliorū ſim̄ medicānū: ac etiā nō medicānū. Et p̄mo ſunt aliqua q̄ reſpiciunt per ſonā fratrum qui debent ad hui⁹ modi ordines promoueri: ac etiā ad promouentes. Et hec habentur infra. §. 1. et ſecundo et tertio et. 9. et. 10. ac. 11. Collector.

Ordines sacri.

Secundo sunt aliqua q̄ tangūt etiā p̄sonas ordinādoꝝ. s. qualiter possint circa etatē disp̄sari: ac d̄ sufficiētia examinari. Et ista specialit̄ cōtinētur. §. 4. et. 5. et. 7.

Episcopi.

Lemens. 4. cōcessit licentiā: 7 liberā facultatē ad hoc vt fratres mino. promoueri possint ad ordines sacros per quoscūq; catholicos epos: cōmunionē: 7 gratiā sc̄dis apostolice habentes. Et hoc absq; aliqua examinatione per h̄mōi epos faciēda: 7 absq; omni p̄missione: vel obligatione ip̄orum ordinandorum fratrum. B. fo. 56. Et sfo. 140. conce. 312. Et sfo. 96. conce. 321.

Collector.

Aduertit q; circa predicta fuit postea aliter ordinatum: put ptz infra. §. 7.

Ex iure cōs.

Clemens. 5. decreuit: seu statuit: vt alio non obstante impedimēto canonico: possit quis libere in decimo octauo ad subdiaconatus. in vigesimo ad diaconatus. in vigesimo quinto etatis sue anno ad presbyteratus ordines p̄moueri. H̄ in Clemētina Generalē. de etate 7 qualitate.

Episcopi.

Sixtus. 4. concessit: q; quilibet catholicus episcopus possit celebrare ordines sacros temporibus ad hoc ab ecclesia deputatis in locis fratrum minorū de obseruantia: pro fratribus predictis d̄ntarat. o. fo. 63. Et sfo. 67. concessione. 106. Vide circa predicta infra. §. 6.

Disp̄satio.

Innocentius. 8. fecit duas dispensationes circa tempus etatis p̄mouendorum ad sacerdotium: que habētur supra in dictione Disp̄satio. §. 14. et. 15.

Disp̄satio.

Julius. 2. fecit quandā dispensationem fratribus ordinis minimorum si militer circa tempus promotionis ad ordinem sacerdotij: que posita est in dictione Disp̄satio. §. 22.

Episcopi.

Leo. 10. ampliando concessionē Sixti sup̄rapositā. §. 3. concessit: q; quilibet catholicus ep̄us possit in locis 7 personis fratrum exercere oēs actus ep̄ales: put latius in dictione B̄dicere. §. 15. positū est. O. sfo. 60. conce. 179.

Examinatio ordinādoꝝ.

IDEAD Leo in concilio Lateranensi statuit: q; fratres ad ordines p̄mouendi possint per ordinarios de gr̄matica: 7 sufficiētia examinari: 7 q; dūmodo competentē respondeant: per eisdem ordinarios debeant libere admitti. Et sic etiam statuit: q; nullatenus in eorū ecclesijs: aut domibus: vel alijs predictorum fratrum locis: ab alio q̄ a diocesano episcopo promoueri ad dictos ordines debeant nisi prius ip̄o diocesano episcopo: vel eius vicario super hoc (cū debita reuerentia) requisitus: 7 absq; rationabili causa contradicente: vel eo a dioecesi absente. B. sfo. 26. concessione. 78.

Prohibitio.

IDEAD Leo in concilio Lateranensi statuit: q; fratres ad ordines p̄mouendi possint per ordinarios de gr̄matica: 7 sufficiētia examinari: 7 q; dūmodo competentē respondeant: per eisdem ordinarios debeant libere admitti. Et sic etiam statuit: q; nullatenus in eorū ecclesijs: aut domibus: vel alijs predictorum fratrum locis: ab alio q̄ a diocesano episcopo promoueri ad dictos ordines debeant nisi prius ip̄o diocesano episcopo: vel eius vicario super hoc (cū debita reuerentia) requisitus: 7 absq; rationabili causa contradicente: vel eo a dioecesi absente. B. sfo. 26. concessione. 78.

Episcopi.

IDEAD Leo in concilio Lateranensi statuit: q; fratres ad ordines p̄mouendi possint per ordinarios de gr̄matica: 7 sufficiētia examinari: 7 q; dūmodo competentē respondeant: per eisdem ordinarios debeant libere admitti. Et sic etiam statuit: q; nullatenus in eorū ecclesijs: aut domibus: vel alijs predictorum fratrum locis: ab alio q̄ a diocesano episcopo promoueri ad dictos ordines debeant nisi prius ip̄o diocesano episcopo: vel eius vicario super hoc (cū debita reuerentia) requisitus: 7 absq; rationabili causa contradicente: vel eo a dioecesi absente. B. sfo. 26. concessione. 78.

Collector.

In foro conscientie nō tenētur fratres mino. obser. ad h̄mōi statutum: sicut nec ad alia in predicto concilio contra eorū priuilegia ordinata: vt habetur in dictione Concilium. §. septimo.

De laicis fratris p̄mōtis.

IDEAD Leo statuit: q; quādorūq; aliquis frater laicus ad clericatū ascendere extra obedientiā p̄latoꝝ ordinis: etiā si vsq; ad sacerdotiū p̄mōt̄ sit: postq̄ reuerſus sit: omni honore clericali p̄iuetur: prout latius positū est supra in dictione Laici fratres. §. 4. Et ibidē inferius ponūtur multa circa predicta notanda.

Nota.

Ex priuilegijs monachorum sancti Benedicti. 4. cōcessit: vt linguli monachi presentes 7 futuri sancti Benedicti ad id idonei: quos prior sui monasterij ad hoc degerit sine nominauerit: semel d̄ntarat anno quolibet: oēs etiā sacros ordines vna 7 eadē die: etiā extra tēpora a iure statuta: a quibuscūq; catholicis antilibus: gra-

Ornamenta ecclesiastica. Fo. cxxxij.

fiati & cōmunionē sedis apostolice habentibus (cuiusvis super hoc licentia minime requisita) suscipere: dictiq; antistites eiusdē monachis ordines huiusmodi: tunc conferre possunt. b. Epus.

CAD EAD Eugenius statuit & decreuit: quaten⁹ monachi sancti **B**enedicti cōgregationis Italie: oēs etiā sacros ordines: ad quos per eorū superiores pietati sue intra quocūq; maluerint catholico antistite gratiā & cōionē sedis aplice habēte: statuti a iure tēporibus: absq; aliquo dictorū monachorū examine: recipere valeant. Atq; hūmōi antistites in dicte cōgregationis monasterijs & locis dūtarat aduocare: quibus liceat aplice auctoritate: absq; alia licētia & cōtradictione dioecesanij: vt nulla: vt presertur: examinatione premiffa: monachos ordinare. missas celebrare. ecclesias. altaria: & vasa consecrare. vestes benedicere: & alia pontificalia exercere. b. 10
Epus.

C Et priuilegijs fratrum sancti Hieronymi.

Alexander. 6. concessit: q; prior generalis ordinis sancti Hieronymi: et singuli priores eiusdē ordinis presentes & futuri: possint eligere quēcūq; ep̄m catholicū: cōmunionē sedis aplice habentē: qui p̄sonas singulorū monasteriorū hūmōi ad id idoneas: ad omnes etiā sacros: & presbyteratus ordines: etiā extra tēpora a iure statuta: tribus dieb⁹ dñicis: siue festiuis duplicibus successiue p̄monere possit: dioecesanorū licētia super hoc requisita. o. 11
Epus.

Ornamenta ecclesiastica

C Distinctio materie infra scripte.

Priuilegia fratrum minorū: seu statuta que loquuntur de ornamentis ecclesiasticis: sunt bipartita. C Aliqua enim ex ip̄is tangunt paupertatē quam fratres minores circa huiusmodi ornamenta debent habere. Et hec habentur infra. f. 1. et. 2. et. 4. et. 8. C Alia autē concernūt vltimū: & tactū eorūdem ornamentorū. Et ista continentur in. f. 3. et. 5. et. 7. et. 8. C Reliqua vero q̄ pertinent ad benedictionē huiusmodi ornamentorū: posita sunt in dictione **B**enedicere: in multis. f.

Collectoꝝ

Lemens. 5. in declaratione regule fratrum minorū que incipit **E**rius de paradiso & c. voluit & mādauit fratribus predictis: ne habeant nisi paramēta: & vasa ecclesiastica decentia in numero: et in magnitudine sufficiētia competenter. Quia superfluitas: aut nūmia preciositas: vel quēcūq; curiositas in ijs: seu alijs quibuscūq; non potest ip̄orū professioni: vel statui conuenire. b. fo. 15. in tractatu. 3. Et ffo. 16. secundo tractatu.

Paup̄as.

Calixtus. 3. remisit omnem excessum in paramētis factum vsq; in illum diem: & suspirans dixit: q; prouideretur ne in futurum tales excessus fierent. o. fo. 62. Et ffo. 65. concessione. 89.

Paup̄as.

CAD EAD Calixtus concessit: q; fratres laici possint tāgere calices: & lanare corporalia: & alia ornāmēta ecclīastica cū expedierit. o. fo. 62. Et ffo. 65. conce. 91.

Fr̄es laici.

CAduertendum est circa prefatam concessionem: q; quidam cōmissarius curie ignorans huiusmodi concessionem: vel oblitus illius impetravit aliā concessionē valde strictam solum pro illis laicis fratribus qui sunt socij generalis: aut prouincialium ministrorū: prout supra positum est in dictione **L**aici fratres in. f. 3. S; illa concessione non obstante possunt fratres huiusmodi vti supra scripta concessione: quia non reperitur reuocata.

Collectoꝝ

Ornamenta ecclesiastica.

4 **Paupertas** **Sirtus.** 4. concessit: q̄ fratres minores possint tuta cōscientia tenere & retinere paramenta argentea: & aurea: & alia ad diuinum cultū pertinentia: et habere campanas magnas: & diuersas. Sed hoc quando capitulo p̄ uinciali visum fuerit posse sine scandalo fieri, o. fo. 63. Et ffo. 67. concessione, 103. Et ffo. 100. concessione, 374.

Collector. C̄ Lauenduz est ab h̄mōi concessione: saltē p̄ talibus rebus recipiēdis in futurū: q̄ p̄pter consimilia relatur: & destruitur paupertas p̄missa in regula.

5 **C̄** **DEAD** Sirtus concessit: q̄ omnes fratres clerici & laici possint tangere sine scrupulo conscientie calices & corporalia: & alia ornamenta. Cum reuerentia tamen, o. ffo. 97. concessione, 343.

6 **C̄** **DEAD** Sirtus concessit: vt possint predicti fratres secura cōscientia vestes: & pannos prophanos in paramenta: & alios vsus ecclesiasticos cōuertere, o. ffo. 69. conce. 144. Et ffo. 97. conce. 344.

7 **Moniales.** **C̄** **DEAD** Sirtus fecit quādam cōcessionem monialibus sancte Clare: ac tertiaris vt vt possint tangere: & lauare ornamenta ecclesiastica: exceptis corporalibus: que posita est in dictione Corporalia. §. 3.

8 **Paupertas** **Leo.** 10. declarauit & decreuit: q̄ fratres minores sunt tantum custodes: et non possessores paramentorum: & ornamentorum: ac vasorum que ad ministerium sacramenti altaris habent: & propterea illis absq̄ sue professionis macula: aut violatione vti & potiri: libere & licite posse: cum deceat iuxta solennitatem celebritatem: decentioribus paramentis diuina honorare maiestatem. B. ffo. 15. concessione, 54.

Collector. C̄ Huiusmodi concessio est relaxata: & dissipata paupertatis: sicut sup̄aposta in §. 4. quapropter non expedit vti illa: presertim quia aduersatur determinationi Clementis supra scripte. §. 1.

9 **C̄** **DEAD** Leo fecit in huiusmodi materia quādam eximiam concessionē omnibus preiatis fratrum mi. obseruan. q̄ posita est in dictione B̄ndicere. §. 14.

C̄ Pacta.

Collector. C̄ Circa pacta inita per fratres minores & alios quoscunq̄: sunt nonnulla statuta: et cōcessa per summos pontifices: que posita sunt supra in dictionibus C̄D. cordiar: Conuentiones.

C̄ Paramenta ecclesiastica.

Collector. C̄ De attinentibus ad paramenta ecclesiastica: dictum est in dictione Ornamenta: & latius in dictione Benedicere in multis. §.

C̄ Parentes fratrum.

1 **Indul. ple.** **Alixus.** 3. concessit indulgentiam plenariam pro patribus matribusq̄ fratrum minorum presentium: & futurorum: & etiam defunctorum in purgatorio existentium. o. ffo. 65. conce. 90. Et ffo. 101. conce. 397.

Collector. C̄ Circa prefatā concessionem vide declarationem superius positam in dictione Indulgentie quo ad seculares. §. in. §. 1.

C̄ Parrochia.

Parrochia. Paupertas. Fo. cxxiij.

Alexander 4. renouauit decretum Innocentij. 4. quo prohibebatur ne fratres mino. aut alij quicumq; religiosi reciperent ad diuina parrochianos alienos in diebus dñi cis: et festiuis in suis ecclesijs: 7 oratoijs. B. ff. 102. conce. 214. **DE AN** Alexandri: quia nonnulli prelati ecclesiastici non curabant de supradicta renouatione per eum facta: dedit super illas

1
Renouatio.
Prosecularibus.
2

litteras executoriales. B. ff. 102. conce. 115.

Per suprapositas pñsiones nihil nobis noui concessum est: sed pontifer restituit nos ad ius cõmune. Atq; Leo. 10. puidit optime circa supradictum: vt postum est in dictione Adissa pmo quo ad locum. §. 9. et. 10.

Collectores

Sirus 4. declarauit: q; parrochialiũ ecclesiarũ preiudiciũ quod debent fratres Carmelite: ac fratres mi. 7 alij mendicantes per cõmunionem evitare celebrandor; predicando in domibus suis vel extra: ac etiã in plateis cõmunibus: intelligendum est solum de decimis 7 primitijs: que a laicis solent clericis exhiberi. B. ff. 102. Et ff. 185. conce. 465.

3
Quid sit pñs dicitur eccliarum parrochialium.

Uide circa istam concessionem in dictione Predicatores. §. 14.

Collectores

Leo 10. in concilio Lateranensi statuit: q; nulli religiosorum parrochias cõ cruce ad leuanda corpora eorum qui apud ecclesias domorum 7 locorum eorũdem religiosorum suam elegerunt sepulturã: intrare possint: nisi prius premonito 7 requisiti: ac recensante parrochiano presbytero. Et tũc sine eius ac ordinarij preiudicio: nisi eisdem fratribus super hoc antiqua consuetudo: que sit in uiridi obseruatiã: 7 cõ pacifica possessione suffragetur. B. ff. 26. conce. 76.

4
Prohibito
Sepultura.

DE AN Leo circa supradicta. §. 1. et. 2. fecit quandã declarationem: seu statutum: pnot positum est in dictione Ecclesie fratru. §. 12. et. 13. Et in dictione Adissa pmo quo ad locum. §. 9. et. 10.

Paupertas.

Distinctio materie paupertatis.

Quo ad materiã paupertatis sunt multa 7 varia concessa: 7 disposita in priuilegijs fratrum minorum: que sub sequenti ordine distinguntur. **Primo** nanq; inueniuntur aliqua in cõmendationem ac laudem huiusmodi paupertatis: necnon etiam in defensionem illius. Et ista ponuntur infra. §. 2. et. 3. et. 4. et. 6. ac. 7. Et in dictione Bona. §. 9. **Secundo** reperiuntur cõplura spectantia ad ea que prelati fratres acquirere: seu recipere: ac possidere possunt. Hec autem ponuntur sub varijs dictionibus huius compedi. s. in dictione Bona. §. 2. et. 3. et. 4. et. 7. ac. 11. Et in dictione Commutare. Et in dictione Elemosine in. §. 1. et. 2. ac. 3. et. 14. cum statutis generalibus ibidem additis. Et in dictione Possessiones. §. 1. Sed in speciali quo ad illa que relinquuntur fratribus predictis in testamentis: habetur in dictione Hereditas. §. 2. et. 4. et. 5. ac. 6. cum ibi notatis. Et in dictione Legata. Et magis in particulari quedã pertinentia ad res cultu diuino dedicatas continentur in dictione Edificare. §. 4. Et in dictione Ornamenta ecclesiastica. §. 1. et. 2. et. 4. ac. octano. **Tertio** in predictis priuilegijs reperiuntur aliqua que respiciunt dispositionem rerum quas huiusmodi fratres possident: presertim quo ad res viles 7 parui valoris. De quo habetur in dictionibus Dare: ac Declarare. **Quarto** sunt aliqua que specialiter concernunt denarios vel pecuniam: Et quo ad istud ponitur in fine huius dictionis quoddam dubium notabile: cum sua dictione.

Collectores

1
Ex iure col.

Innocentius 1. statuit: ne quis monachorum propriam aliquam fuerit deprebensus habere: regulari monitione premissas de monasterio expellatur: nec recipiatur ulterius: nisi peniteat sine monasticam disciplinam. Quod si proprietatem apud quoslibet inueta fuerit in morte: ipsa cum eo in signum perditionis extra monasterium in seruilinio subterfuerit: sicut beatus Gregorius narrat in dialogo se fecisse. Quod si quicquam alicui fuerit specialiter destinatum: non prestat illud accipere: sed abbati vel priori: seu cellario assignetur. Et infra. Nec estimet abbas: quod super habenda proprietate possit cum aliquo monacho dispellare: quod abdicatio proprietatis sicut et custodia castitatis: adeo est annexa regule monachali: ut contra eam nec summus pontifex possit licentiam indulgere. Dabatur in, c. Cum ad monasterium: extra de statu monachorum.

Nota.

2
Doro ffib⁹
dicatozib⁹ et
minozibus.

Alexander 4. declarauit: quod medicitas fratrum mi. et predicatorum est meritozior: et quod possunt elemosinas petere ac recipere a fidelibus: non obstat quacumque contradictione. b. fo. 15. Et ff. 25. conce. 15.

Nicolaus 3. in declaratione regule fratrum mi. determinauit: quod paupertas predicatorum fratrum minorum quam abdicatio proprietatis omnium rerum tam in particulari quam etiam in communi propter deum: est meritozior et sanctior: quam et Christi viam perfectionis ostendens: verbo docuit: et exemplo firmavit. Et circa hoc dicit ibidem multa alia notabilia. B. fo. 5. in secundo tractatu. Et ff. 7. articulo primo: in secundo tractatu.

4
Approbatio
seu reualida
tio decretal.
Exijt 26.

Martinus 5. commisit cuidam cardinali plenissime suam auctoritatem ut previderet capitulo generali fratrum minorum in ciuitate Assisii celebrandos: ubi prefatus cardinalis reualidauit declarationem Nicolai. 3. quo ad articulum paupertatis: sub forma sequenti. C. Itaque quo ad votum paupertatis. i. vineudo sine proprio: et quod fratres nihil sibi approprient: statumimus et ordinamus illud incoactus tenendum: quod felicis recordationis Nicolai. 3. declarauit in sua decretali: extra de verborum significationibus: Exijt qui seminat libro. 6. a. §. Doro: successiue: et seriatim per ordinem vsque ad §. Verum quod expresse continetur in regula. 7. c. Et quod quilibet conuentus habeat suum procuratorem sicut declarationem et privilegium domini Nicolai. 3. et Martini. 4. et S. domini Petri et domini Martini. 5. Hinc usque verba prefati cardinalis in constitutionibus Martinianis posita. C. Postea predictus Martinus confirmavit omnia per dictum Cardinalem in prefato capitulo facta. C. Commissio supradicta habetur. ff. 84. conce. 245. C. Reualidatio autem continetur in constitutionibus ordinis mi. que appellantur Martinianae: in capitulo primo. fo. 231. tractatu. 3. C. Non firmatio vero existit. b. fo. 38. Et ff. 36. conce. 41.

Nota.

Ad Martinum fecit quandam concessionem contra constitutionem que incipit Ad conditorum: per Joannem. 22. edita: prout habetur infra in dictione Procuratores fratrum: seu Syndici. §. 7.

6
Approbatio

Alexander 6. approbauit et perpetue firmitatis robur obtinere voluit litteras Martini. 4. Martini. 5. Eugenii. 4. Calixti. 3. ac Sixti. 4. necnon Pauli. 2. romanorum pontificum: per quas litteras homines pontifices presertim ordinis mi. concesserunt: quod usum bonorum eis et dicto ordini relictorum proprietate: seu domino eorum bonorum apud romanam ecclesiam remanente: cum puritate sue regule percipere et habere possint. B. ff. 75. conce. 225.

Hec approbatio confert ad reualidationē decretalis **E**riſt qui ſeminat: ⁊ derogationes extrauagantiū. **J**oannis. 22. de quibus ſupra.

Clemens. 7. in quodā breuiſeu bula ſolēni: vbi fratribus mi. re. obſer. cōmunicauit omnia privilegia quorūcūq; ordinū tā mendicantiū q̄ non mendicantiū: poſuit ſequentē clauſulā notatū dignā. **N**ecnon regulā ipſam per ſancū franciſcū p̄ fratribus ordinis minorū inſtitutā: obſeruabilem: meritoriā. fundatā ſuper ſacrū euangeliū exiſtere: ⁊ quoeſcūq; cuiuſcūq; ſtatū. dignitatis: aut cōditionis ſcribentes: aut aſſerentes regulā ipſam non meritoriā vel inobſeruabilem: ſeu ſacro euangelio repugnantē eſſe: in hoc cor. aſſertionem huiuſmodi non eſſe tenendam: nec admittendam: auctoritate ⁊ tenore premiſſis: decernimus: ac volumus ⁊ mandamus. **S**uper quo ⁊ alijs dedit conſeruatores archiepiſcopum **H**iſpalenſem: ⁊ epiſcopum **A**bulenſem: cum maximis clauſulis: ⁊ latiffimis derogationibus. **B.**

CAduertendū eſt: q̄ in capitulo generali **M**edinenſi: vbi tertio electus eſt in gene **C**ollector. ralem reuerendus pater clare memorię frater **O**lucius maillard: facte ſunt circa paupertatem nonnullę declarationes: prout ſequuntur.

CCapl'm generale declarauit: q̄ papa **J**oannes. 22. reuocauit ante mortę ſuam **D**eclaratio capli gialis quicquid dixerat: ſeu fecerat cōtrarium eccleſie ⁊ determinationi romanorū pontificum. **Q**uare conſtitutiones quas fecerat contra noſtras declarationes. ſ. **M**icolai. 3. et **C**lemenſis. 5. nullius ſunt roboris vel momenti. **H**abetur. fo. 227. in tractatu. 3. Et ſfo. 246. tractatu. 2.

CLapitiū generale declarauit: q̄ duplex eſt ius vtendi. ſ. ius vtendi. i. licite vti. **A**ltera declaratio. **E**t ſic vtimur obſeruantium fratres. **E**t ſi militer ius vtendi. i. dominiū rei habere: vel auctoritatem exigendi inmediate habere. **E**t iſto modo non habemus alicuius rei ius vtendi: nec habere poſſumus. **H**abetur. fo. 228. in tractatu. 3. Et ſfo. 247. in tractatu ſecundo.

CItem fuit declaratum in predicto capitulo: q̄ licitum eſt fratribus hoſpitari in **A**lia declaratio. **d**omo relicta ab aliquo defuncto alicui viuenti hac conditione vt ibidem hoſpiten tur fratres: ⁊ ſibi prouideatur de vitentibus. **H**abetur. fo. 227. in tractatu. 3. Et ſfo. 246. tractatu ſecundo.

CIn ſuper in capitulo generali celebrato in conuentu **B**ugenſi: declaratū eſt: q̄ **A**lia declaratio. **p**ena pprietarij que aliquando ponitur in conſtitutionibus: eſt pena priuationis actuum legitimorum: ⁊ canonice ſepulture. **E**t pro laicis priuatio vocis actiue ⁊ paſſiue: ac viſitationū in iudicio. **H**abetur. fo. 225. tracta. 3. Et ſfo. 244. tracta. 2.

CCirca materiā prefatā paupertatis: aliqua notatū digna inferius annotantur.

Primo ſuper quęſtione vtrum **C**hriftus ⁊ apoſtoli habuerint rerū dominiū **P**rimū notabile. **i**n cōmuni eſt notandū: q̄ de hac re multa dicuntur in extrauagantijs **J**oannis. 22. que habentur cōmunit̄ in ſine **C**lementinarū: ⁊ diſſuſus p̄ ⁊ contra in 6. parte dialogorū **O**han: ⁊ in multis alijs locis. **E**t licet dictus diſ. **J**oānes. 22. quecūq; dixerat in hac materia reuocauit: vt habetur paulo ſuperius poſt. ſ. 7. tamen adhuc videtur prefatam papam nihil determinaffe contrarium opinio ni fratrum minorū: ſi bene intelligatur. **C**legitur nāq; in chronica **M**icolai glabberger: ⁊ referitur in tractatu de decem plagis paupertatis edito a reuerendo p̄tre fratre **S**ilberto **M**icolai: quondam generali fratrum minorum obſer. familie

Determinatio: seu responsio: ubertini: valde notanda.

elmontane: q̄ requisitus frater Ubertinus de casali de mandato diei domini pape per quendam cardinalem vt breuiter scriberet quid super hoc videretur esse tenendum: respondit sic per suas litteras: scilicet: q̄ ad questionem predictam nõ erat respondendum simpliciter affirmatiue nec simpliciter negatiue: sed per duplicem distinctionem eligenda erat veritas fidei: & heresis respuenda. C. Primum (inquit) distinguendum est de Christo et apostolis: quia fuerunt in duplici statu: fuerunt. n. vniuersales ecclesie prelati non testamenti. Et hoc modo habuerunt dispensationis & distributionis auctoritatem p̄ dando pauperibus et ministris ecclesie: sicut actum. 4. de apostolis dicitur. Et negare q̄ isto modo non habuerint: esset hereticum. Sed de hoc non querit questio: quia nullus negauit ex ista prelationis auctoritate christi loculos habuisse. C. Secundo possunt christus & apostoli considerari vt persone singulares: & fundamenta perfectionis religiose: & perfecti mundi contemptores: gloria mundi conculecantes: ac christi consilia de super erogatione perfectionis in seipis obseruantes: & omnibus obseruare volentibus dicte perfectionis exempla lucida tribuentes. Et si queritur vtrum isto modo habuerint discipuli: distinguendum est de duplici modo habendi. Quorum primus est civilis & mundanus: quem sic distinguunt leges imperiales. Ea habere in nostris dicitur bonis in quibus habitis defensionem: & in non habitis repetitionem habemus. Et ita patet: q̄ qui habet aliquid civiliter & mundane potest defendere sua ab iniustis: & repetere a detentore in iudicio coram iudice temporali. Et isto modo christus et apostoli non habuerunt res mundanas. Nam christus rex pacificus: qui apostolos suos fecit filios pacis: separauit eos ab omni mundo & litigioso dicens. Qui vult in iudicio tecum contendere: & tunicam tuam tollere: prebe ei & palium. Item alibi. Ab eo qui auferit tibi vestimentum: & tunicam non prohibere. Et qui auferit que tua sunt: ne repetas. In quibus verbis: christus reuertit ad se (q̄ fecit quod docuit) & ab apostolis (quibus hoc ipsum imposuit) duplicem partem iuris civilis & mundani. scilicet defensionem habitis: & repetitionem deperditis. Et iste modus habendi: proprie dicit in re habere proprietatem & dominium. Unde q̄ christus & apostoli isto modo nil habuerunt: idcirco beatus Petrus p̄ se et omnibus aliis apostolis (sicut verus pauper) ait. Ecce nos reliquimus oia & c. Et sic credo volunt dicere fratres minores. C. Secundo modo possunt haberi res temporales q̄ ad ius nature: vel iure charitatis fraternæ. Et isto modo habuerunt christus et ap̄li bona temporalia iure naturali: quod ab aliquibus dicitur ius politicum sustentatione nature: repellentes diuitias: ne aliquid mali saperent vel recolerent: vel mundi populum nutrent. Et isto modo habuerunt panes & pisces: ac vestimenta: sicut dicitur ap̄li. Habentes alimenta & quibus tegamur: his contenti sumus. Hæc est aliqua possessio vel aliquid consilii christi quod prohibeat tale modum habendi. scilicet q̄ ad vsum necessariam nature & vite. Et sic credo q̄ volunt dicere fratres predicatorum. C. Hæc responsio Ubertini lecta est in consistorio summi pontificis. Ad qua ytraq̄ pars. scilicet minorum & predicatorum presens respondit. Non resistimus isti cedule. Et fuit hoc tunc commendatum: & approbatum. Quod quidem factum fuit anno dñi. 1370.

Secundum notabile.

Questio.

Secundo notandum est: q̄ dñs Antonius archiep̄us florentinus in tractatu seu quem consilium de errore fratricolorum. 4. parte. ti. 12. c. 4. per totum presertim 6. 8. et. 9. et. 10. ponit multa minime bene dicta in prefata materia: querendo vtrum in rebus vsu consumptibilibus possit separari licitus vsus a proprietate: seu dñio re?

Et sequitur multis rationibus: quod fratres minores non possunt habere usum simplicem talium rerum licitum sine proprietate et dno etc. Ad quod potest breuiter responderi per ea que notantur in c. Omnes leges, prima distinetur et in glo. ibidem. Cum dicitur in rebus vsus consumptibilibus non potest esse vsus simplex licitus sine iure vtendi vel proprietate aliqua: respondetur hoc esse verum lege civili et humana: vt in suis iuribus et allegationibus: non tamen lege diuina: quia est fas, id est equum. Unde dicitur in c. preallegato, fas legem diuinam citius lex humana. Transire per agrum alienum fas est: ius non est. Iure diuino licitum est comedere vinas in agro alterius: sed non exportare. Conterere etiam spicas et comedere licitum est: vt dicitur 7. q. 3. c. primo. Sed non mittere falces: vt dicitur de cose. di. 3. c. Discipulos. Sed licet sit equum lege diuina: quia est fas: tamen non est ius: id est ius non dat civilem actionem. Hec ibi glo. Et addit. Tibi, v. aliquid mihi prodest: et tibi non nocet: ita non habes pro nocimento vel non accipis: imo tibi placet et tu concedis: equum est vt mihi non prohibeas: licet ius tibi (aliquid mihi) desit: vt ff. de aqua pluuiaria arcenda. l. In summa. s. Item varijs. Sic ad propositum. Possum in rebus vsus consumptibilibus habere usum simplicem: hoc est eis vti ad meam necessitatem lege diuina: quia fas mihi est. s. equum te concedente ad meam necessitatem: licet in eis ius non habeam, id est civilem actionem. Hec est que lex civilis vel humana: hoc non concedit.

C. Quo ad argumenta contraria: vt dicit dominus cardinalis Zabarella in lectura super Clementinam Scriba de paradiso: de verborum significatione potius videtur disputatio de verbis que de rebus. Nec in eis est aliquavis nisi exigua et nullius effectus quo ad fratres minores. San dicatur quod in his rebus quibus vtuntur habeant vsu vtendi: an vero dicatur quod habeant vsum facti: quia vtroque modo saluatur perfectio statutorum. Et sic constituit hoc in sola disputatione verborum. In rebus. n. et non verbis legem imponimus: vt in l. 2. C. de legatis. Et de liberis preteritis. l. 3. In quibus interpretatio verborum tamen valet: vt melior sensus existat. Et addit prefatus doctor in solutione primi et secundi argu. vbi supra: quod fratres minores habent vsum rebus consumptibilium: licitum tamen aliquo modo est iuris. Nec potest dicitur non esse simplicem vsum facti: quia in his in quibus vsus separatur a domino: habent tantum vsum licitum. In alijs autem dicitur quod habeant proprietatem: dico quod non habent tantum proprietatem: sed in consequentiam vsus. Si autem dicatur quod non habeant proprietatem: sed est concedendum donec vsus fuerit: tunc cessat ratio in contrarium. Et licet extraneantes Joannis. 22. approbent primum dictum seu modum. s. quod habeant proprietatem propter inseparabilitatem: non tamen multum in hoc refert (vt predicti) quodcumque teneatur. Hec ille. Vel potest dici (vt supra dictus est) quod illa proprietatem nihil aliud est quam fas. s. equitas a lege diuina sine iure aliquo concessa: vt in prefata glosa. Addit etiam predictus doctor vbi supra in solutione. 3. arguente: quod fratres predicatorum habent aliquam in communi quo ad proprietatem licet dicatur mendicantes: quia habent boues et cellaria. fratres vero minores: in altiori paupertate sunt: in eo quod dicitur de pecunia: et in alijs. quia illi possunt agere in iudicio: isti non. Item illi proprie dicuntur domini suarum rerum: isti minime: sed tamen improprie. s. quo ad hoc: quod possunt libere et licite vti talibus rebus et concessione domini dantis ipsas res taliter possidente. Unde hic est fas: vt dicitur in istis minoribus. In alijs autem mendicantibus: est civilis actio: et ius: vt dicitur. Unde possunt de suis disponere ad libitum: sed minores tantum ad vsum facti. Multa alia dicit predictus doctor in quibus ostenditur parum distare paupertatem fratrum minorum a pauper

Responso.

Cardinal
Zabarella.de iuris
discipline

late aliozū medicantiū. Et hoc idē ¶ Danormitan⁹ in.c. In pñtia: de pbationib⁹.

Confirmatio
predicatorum

CSi quis tamen ad huc contendat non posse rerū vsum ab earū ppietate per
petuo separari: sciat duplicē esse rerū vsum: mediatum videlicet ac immediatum.
Utitur quis immediate ijs rebus: quibus ppiā personā fouet ⁊ alit. Illis vero
mediate vititur: quibus seruos suos sustentat: In magna. n. domo alius est domi
ni panis. alius seruozū. aliud vinum. aliud pulmentū. alie mense. alii lecti. alie ⁊ re
lique supellectiles. In illis autē rebus quibus soli serui vtuntur: immediat⁹ vsum
⁊ ppietate: perpetuo separantur: quoniā immediatum iparum vsum: perpe
tuo serui habent: dñs autem nunq̄: et earū ppietatem: solus dñs habet: serui
vero nullam: nec vllū ius distribuendi. donandi. vendendū: aut cōmutādū in eis ha
bent. Vltus vero mediatus dñs: qui ⁊ immediatus est seruozū: semper est comun.
ctus ppietati: q̄ dñs eis perpetuo vititur mediantibus seruis. **C** Jura igitur q̄
dicunt vsum ⁊ ppietatem rerū non posse perpetuo separari: intelligēda sunt de
hoc aut de illo. Hoc est: q̄ ppietas rei semper habet aliquē eius vsum sibi con
functum: in immediatum. i. vel mediatum. Sic. n. semper suis rebus vititur dñs: per
se quippe: seu per seruos. At vero cū fratres minores sint ecclesie peculiare ser
ui ⁊ frugit: rerū earum eis concessariū quas vt proprias ecclesia possidet: et apud
se earum retinet ppietatem: ⁊ mediatum vsum: fratres habent immediatū ⁊ so
lum simplicem vsum: ecclesia vero dñium rerum hñōr: vsui etiā coniunctū: cum
omnibus talibus rebus: etiā vsu consumpabilibus: per fratres minores: veluti p
pprios seruos: ad plurimas: et maximas eius vtilitates: mediate perpetuo: vti
tur. Qui ergo p̄fataam distinctionem bene p̄sererit: facile veritatem agnoscet:
ac in oppo situm adducta dissoluet.

Bartol⁹ do
ctoꝝ insignis

CSupradicta veritas: patet etiam per id quod Bartolus libro p̄mo minori
carum capitulo p̄mo dicit: scilicet statum fratrum minorum esse in altissima pau
p̄rtate fundatum. Nec vnq̄ inter seculares aliquem statum reperiri: aliquo iu
re institutionis: ob aliquā causam vel delictum huius similem: vel ita pauperimū.
Nam homines liberi: quozū status est integer: habere possunt in p̄prio et in cōi.
Quidam tamen sunt quozū status p̄pter penā diminutus est: vt deportati in in
sulā. Qui licet ea que iuris civilis sūt perdāt: tñ que iuris gentiū sunt retinent. Et
ex ijs causis possunt sibi acquirere: et actiōes habere. vt. ff. de penis. l. quidā sunt.
cum alijs concordant ijs ibi positis. Quidam sunt serui pene: et sic eozū status
in totum perimitur: q̄ perdunt omnia: tñ p̄ alimētis potest sibi legari. Et ip̄met
patitur per se vel alios iudicis officii implorare: vt sibi soluatur. vt. ff. de alimen
tis et ciba. lega. l. Sienti. et. l. Si seruus. et. ff. de ijs qui pro non scriptis habentur.
l. Si in metallū. tñ fratres predicti p̄ nulla re tēporali possunt esse in iudicio: vt in
fra dicitur. Nullisq̄ alijs vltis pecunie reperitur interdicitus. Nulli ergo sunt in
tanta paupertate p̄pter penā: in q̄ta sunt isti p̄pter votum. Quidam etiam sunt
quos seruos facit captiuitas vel natiuitas. Et istis etiam ex causa alimentozū pō
test legari: ⁊ in multis causis pro re tēporali in iudicio esse possunt: vt. ff. de iudi
cijs. l. Vis nulla. Et eis vltis pecunie nō est interdicitus: vt. ff. de manu missis. l. Is
cui. Non. n. sunt in tanta extremitate paupertatis q̄ta sunt fratres predicti p̄
pter deum. **C**De ijs etiam qui in ecclesia dñi militauerunt: nullū genus homi
num reperio in tā stricta paupertate. De clericis. n. secularibus: ⁊ religiosis non
mendicantibus: non est dubiū. De alijs vero religiosis mendicantibus: constat
q̄ aliqua habent in communi quo ad p̄prietatem: vt colligitur ex verbis p̄spe

Joannis. 22. in extranaganti Quia quorūdam: dū dicit referendo verba Grego-
rij. 9. fratres minores ⁊ predicatorēs in altissima paupertate christo pauperi sa-
mulari. Et tamen constat ipsos predicatorēs in cōmuni habere: etiā quo ad pro-
prietatem aliqua: quod eorum statuti et regule non repugnat ꝛc.

Uatione denariorū: est notanda decitio sequentis dubij.

Tertij nota-
bile.

Dubitatur: an vniversaliter sit illicitū fratrib⁹ minorib⁹ regularis obseruatōe bur-
sarium in via ducere? Et primo videtur q̄ non: quia Nicolaus. 3. et Clemens
5. in declarationibus regule presatorū fratrum dicunt: q̄ p̄ similibus causis put
sunt contente in bñdī regula. i. pro infirmis curandis: ⁊ alijs fratrib⁹ induen-
dis possint fratres recurrere ad amicos spirituales: siue sint dātes pecunias: yel
deputati per ipsos: siue nūcijs: seu depositarij: aut quouis alio nomine appellētur.
Sed necessitas itineris videtur esse talis sicut presate necessitates expresse in regu-
la: ergo ꝛc. ¶ In oppositū tamē est rei veritas: ad quā faciunt multa. ¶ Primo
q̄ de hoc in cōcilio Lōstantienti a fratrib⁹ pcurantibus reformationes religio-
nis aduersus transgressores specialis reclamatio facta est: vt habetur. ffo. 165. in
2. tractatu. ¶ Secundo: quia auctor tractatus qui dicitur Serena cōscientia: qui
fuit natione Italus allegans Aluarū Hispanum libro. 2. de planctu ecclesie: dicit
q̄ non possunt huiusmodi bursarij duci: nisi fratres irent per regiones vel partes
inhumanas: ac ex vera obedientia: ⁊ pro licitis negocijs religionis: ⁊ vbi esset val-
de verisimile ⁊ expertum q̄ non posset inueniri elemosina escibilib⁹ mendican-
do. Addens: q̄ solum in necessitate inenitabili: ⁊ valde probabili possunt duci: q̄
alias patres nostri ordinis semper euitarunt. ¶ Tertio: q̄ per Ubertinū in libro
Vite christi absolute hoc reprobat⁹ ⁊ dānatur. ¶ Quarto principaliter: q̄ san-
ctus Bernardinus in tractatu quē composuit de caribus in quib⁹ frater minor
potest dici: seu efficitur proprietarius: assignauit hunc casum absq̄ aliquo limita-
tione. ¶ Quinto: quia sanctus Bonauentura in expositione regule nostre ait: q̄
perfectio enangelica etiā in itinere est obseruanda: ita vt nullum depositum pec-
unie habeatur ab ijs qui perfectionis regulam imitantur: licet tamen quādo per
in hospitales regiones fratres iter agerent: plura viatici causa liceat portare. Et
hoc est quod supra licere diximus in necessitate inenitabili: que cum sit extrema:
omni lege caret: vt est notum. Igitur nō possunt bursarij per viam duci.

¶ Pro responsione ad questū est notandū: q̄ vt apparet per dictas declaratio-
nes: duo copulative requiruntur ad hoc vt recursus ad amicos spirituales ⁊ li-
cite fieri valeat. ¶ Primum est causa iusta ⁊ necessaria. Secundū est obseruatio mo-
dificationum ibidem positarum. Quorū altero deficiente: dicitur recursus: sub
peccati mortalis pena prohibitus est. Et q̄ in itineratione per terras christianorū
cōmuniter: nec vix vnq̄ inuenietur causa: seu necessitas sufficiens (vt continua ex-
perientia euntibus a partibus remotissimis ad curiā romanā: ⁊ ad capla gene-
ralia lōge distātia ostendit) ideo talis delatio bursariorū est illicita. ¶ Hec obstat
dicere: q̄ ducendo equos: ac iter faciendo cursim: ⁊ multi in similes: expertum est
q̄ in diligent dictis bursarijs. Quia qui sic iter faciunt: ipsimet pro suo libito se po-
nunt in tali necessitate: que tñ vere: seu proprie necessitas appellari nequit. Nā luc-
ce clarus est q̄ possunt: ⁊ adhuc cū maiori religio sitate: incedere pauci iunctim:
vt puta duo vel quattuor: et ducere iumenta humilia exēplo saluatoris nostri: ⁊
sanctorum: presertim seraphici patris nostri francisci: qui christi vestigia sectati

Respsō ad
dubium.

sunt. Ac etia sic ordinare iter suū vt nō sit opus cursoꝝ instar ambulare. Et insup: qꝫ iuxta tertū regule nfe: debet ire ostiatim p elemosina cōsīdēter: nisi forte (qđ absit) vellēt vt magni abbates comedere laute. Qđ qđ alienū: imo cōtrariū sit no stre p̄fessionī: p̄fertim qñ per pecuniā pcuratur: nullus qui b̄mōi status alicuales noticiā habeat: ignorat. ¶ Dicit̄ etia hoc idē ptꝫ: qꝫ nō solū causa: siue necessitas vera dz interuenire p b̄mōi recursū licite faciēdo (q̄ necessitas vt predictū est: vir eontinget s̄ribus mi. iter faciētibꝫ sicut boni s̄fres iter facere debēt: ac vt iue regle obseruatores incedētes) sed etia multe modi ficationes requiruntur: put perlucide in tractatu qui dicitur Speculū fratꝝ minoꝝ: in articulo pecunie cōtinētur: que in hoc casu nullatenus bene obseruari possunt. Quas modi ficationes cū legeris: liquido videbis reprobationē burfariorū esse veram: atqꝫ iustissimā.

¶ Dicit̄ etia quero: quonā modo poterunt tales ostēdere cunctis: in dictis pecunijs nihil b̄re (sicut dicit̄ Clemēs: qꝫ ostendere debēt) saliter vt sinister oculis nō possit p̄sumi cōtra ipsos: ¶ Itē: quomodo euitabūt nō solū malus: sed etia spe ciam mali: put euitare astricti sunt a lege diuina: ¶ Itē: qualiter habebūt testimonium ab ijs qui soꝝis sunt: imo quomodo euitabūt scandalū primoꝝ qđ ex hoc qđ pluribꝫ datur: cū dicat apostolꝫ. Si frater meꝫ scandalizatur carnes nō mādu cabo in eternū: ¶ Et insup: quonā pacto satisfaciēt puritati voti paupertatis obseruando: qꝫ nō precipiat quomodo aut qualiter pecunia expēdat̄: nec de expēsa cōpotū erigat̄: r abstinēbunt a qualibet cōtrectatiōe: vsu: r administratiōe: r dispēsatione pecunie: put hec etia dicti p̄cti fices canēda omnino esse dicūt: r precipiunt: ¶ Itaqꝫ p firmissimo r indubitabili tenendū est: qꝫ extra casus extreme necessitatis (q̄ nulla lege astringit̄) nullatenꝫ burfariū duci licite possunt: sicut p̄fati doctores tenēt. ¶ Acc obstat primo adductū ex declaratione Clemētis: qꝫ ex verbis: r ex sensu verboꝝ b̄mōi declaratiōis: apparet istā fuisse intentionē eiꝫ: per ea q̄ immediate allegata sunt. Et p̄fertim cū nō solū precipiat vt sit necessitas q̄ aliter p̄uideri nequeat: sꝫ etia qꝫ seruentur predictę modi ficationes. ¶ Non obstat etia diceret̄: qꝫ forsā nō ita integre in aliquibus cōuentibꝫ obseruantur modi ficationes: q̄ cū burfarijs dictū est debere obseruari: qꝫ vnū peccatū nō excusat aliud: nec culpa illius maior: alienat meā minorē: nec minꝫ ardebūt: imo amplꝫ: qꝫ cum multis qꝫ si soli i igne infernali essent. A q̄ nos liberare dignet̄ qui cū diues esset: p nobis egenꝫ fieri dignatꝫ est: nosqꝫ vt tibi assimilaret: i camino paup̄tatꝫ elegit.

Collector.

¶ Reliqua pertinētia ad paup̄tatis materiā respectu fratꝝ minoꝝ: habētur latissime in declarationibꝫ ap̄licis regule predictoꝝ fratꝝ: quas fecerunt Nicolaus. 3. et Clemēs. 5. Sc̄ claris cōtinētur in quoddā tractatū intitulo Speculū fratꝝ minoꝝ per reuerendū patrē fratē Joannē de argomanes: quēdā p̄uincialem p̄uincie sancti Jacobi luculēt̄ editū. Et p̄fertim in ijs q̄ attinent ad pecuniam: habetur ibidem per optime p̄pe finem eiusdem tractatus.

Portio canonica.

Collector.

Qualiter fratres mino. necnō r alij medicātes: nō tenētur solbere flatis ecclesiariū aliquā portionē canonica: positū est in dictione Canonica portioꝝ p̄fertim. s. quinto.

Possessiones fratrum.

Collector.

¶ Treca bona que possident fratres mendicantes: r moniales eozum cure cōmissedictum est in dictionibꝫ Alienatioꝝ et Sena. ¶ Sed vltra illud ad

Possessiones. Predicatores. Fo. cxxxviii.

Dicitur hic aliquid quo ad fratres minores.

Magister **Scolaus**. 3. in declaratione regule fratrum minorum. statuit et declarat: quod omni rerum quibus vultur predicti fratres eius et dominum pertineat ad summum pontificem: et ecclesiam romanam: ut pote utensilium: et librorum: ac eorum mobilium quorum usum facti licet huiusmodi fratribus habere: dum tamen qui predictas res dedit non reservaverit sibi dominium. B. fo. 6. in tractatu. 2. Et ff. 8. in tractatu. 2.

1 Pauperas,

Innocentius. 8. fecit quandam dispensationem fratribus predicatoribus observant. congregationis Hispanie circa possessiones: ut habetur in dictione Dispensatio. §. 18.

2

Iulius. 2. fecit quadam concessione magna fratribus Augustinensibus: circa eorum bona et possessiones: quae posita est in dictione Bona. §. 10.

3

Leo. 10. precepit omnibus existens delictibus: ut nemo bona ordinis fratrum Augustinensium audeat occupare vel verare: quod tam de personis predictis quam de locis, conventibus, possessionibus: et alijs quibuscumque rebus ad loca personae pertinentia intelligi voluit: siue pecunia: siue mobilia illa sint. Et voluit: quod si verantes: vel occupantes (postquam a predictis fratribus fuerint inoniti) non integre infra triduum spacium omnia restituerint: aut verare omnino destiterint: excommunicationis sententiam incurrant: a qua absolvi: nisi a sede apostolica: et in mortis articulo non possint. b. ff. 122. conce. 558.

4 Prohibito

Excoicatio

Predicatores verbi dei.

Distinctio materie infra scripte.

Notandum est: quod omnia que in privilegij fratrum continentur respectu predicationum et predicatorum: sunt in triplici differentia. Quedam enim respiciunt facultatem quam fratres predicaturi habere debent. Et hec continentur infra. §. 1. et. 4. et. 5. et. 10. ac. 13. Cetera concernunt prohibitionem prelatorum ecclesiasticorum: et nonnullos etiam fratrum. Et ista habentur in. §. 3. et. 11. Cetera reliqua vero sunt in commedatione: et favore dictorum fratrum actu predicatum. Istvero sunt duplicia. Nam aliqua respiciunt proprie suas personas. Et hec habentur infra. §. 2. et. 14. et. 15. Alia autem respiciunt auditores sermonum. Et quo ad ista ponitur quedam remissio in fine huius dictionis.

Collectoz.

Innocentius. 3. dedit beato Francisco et socijs eius licentiam predicandi ad verbi dei semine in omnem terram spargendum. b. fo. 1. Et ff. 3.

1 Licentia predicandi,

Gregorius. 9. precepit omnibus ecclesiarum prelati: ut si fecerit ordinis sui ad officium predicandi (ad quod dicitur: quod sunt populos eis commissos quatenus ex ore predicatorum frater verbi dei semine devote suscipiant: ac etiam quod in necessitatibus huiusmodi frater liberales existat. B. fo. 25. Et ff. 109. co. 237.

2 Nota.

Gregorius. 9. precepit ecclesiarum prelati: quatenus si qui afferentes se esse de ordine fratrum minorum. predicaverint in iurisdictionibus huiusmodi prelatorum: faciendo qualescumque pecuniarium: et quo infamia sequeretur religioni ipsorum fratrum qui paupertatem professi sunt: capiant tales predicatores: et tanquam falsarios condemnent. B. fo. 25. Et ff. 109. conce. 234.

3 Prohibito,

Alexander. 4. concessit quod fratres ordinis predicatorum et minorum possint predicare populis de licentia romani pontificis: aut le-

4 Licentia predicandi

s ij

Predicatores verbi dei.

gatores? vel diocesanij: seu ordinarij: absq; alioꝝ inferiorꝝ prelatoꝝ: ⁊ rectoꝝ eccle-
siarum: ac sacerdotuꝝ parochialium assensu. b. fo. 25. Et ffo. 26. conce. 15.

5
Licentia p̄di-
candi,

Alemens. 4. referendo ac cōfirmādo predictas l̄ras Alexandri. 4. decla-
rant: q; si predictis f̄ribus cōcedatur licentia p̄dicandi: ⁊ au-
diendi confessiones: a legatis sedis ap̄lice: aut ab ordinarijs locoꝝ: possint libere
h̄mōi f̄res predicare populis subiectis legatis ⁊ ordinarijs: ⁊ cōfessiones audire
sine alioꝝ prelatoꝝ inferiorꝝ: ⁊ rectoꝝ ecclesiarū assensu v̄llo modo req̄sito. Illis t̄m
casibus exceptis: q; de iure vel cōsuetudine: aut speciali r̄servatiōe facta sedi ap̄li-
ce: ac legatis ⁊ ordinarijs p̄dictis specialiter relinquūtur. b. fo. 29. Et ffo. 30. cō. 26.

Collectoꝝ,

Casus de quibus hic s̄t m̄tō: specificantur a Benedicto. u. infra. §. ii.

6
Instituto
predicatorū,

EDWARD Clemēs cōcessit: vt singuli puinciales fratruꝝ mi, in suis puincijs cū
diffinitoꝝibus in suis capitulis puincialibus cōgregatis: habeant plenariā aucto-
ritatem ⁊ facultatē examinandū: ⁊ approbandi fratres predicti ordinis in sacra pa-
gina eruditos: ⁊ q; eis officiiuꝝ predicationis (deū habēdo p̄e oculis) cōmittere
valeant: sicut ex forma regule poterat minister generalis. B. fo. 56. Et ffo. 139. con-
ce. 31. C. Hoc idē concessum est Carmelitis. B. ffo. 185. conce. 463. C. Et similiter
concessum est Augustinentibus. B. ffo. 244. concessione. 589.

7
Prohibito
predicandi,

EDWARD Clemēs prohibuit: ne f̄res quos ab ordine p̄ suis culpis expelli con-
tigerit: vel q; egressi fuerint p̄prio motu: p̄sumāt p̄dicare ⁊ c̄. nisi ad aliū ordinē in
quo licite exercetur h̄mōi officiiuꝝ predicationis (deū habēdo p̄e oculis) cōmittere
fati trāsierint. B. fo. 58. Et ffo. 141. conce. 331. C. Habetur idē quo ad Carmelitas
fo. 103. Et ffo. 186. conce. 472. C. Et quo ad predicatores. ffo. 138. conce. 557.

8
Pro p̄dica-
toꝝ c̄mbꝝ
ad infideles.

Nicolaus. 3. vel. 4. cōcessit multa ⁊ magna fratribus ordinis predicatorꝝ
c̄m̄tibꝝ ad terras in fidelū ⁊ hereticoꝝ in partibus orientis:
que q; nō v̄r̄ deseruire p̄ istis tēpōribus: non ponuntur hic. Sed qui voluerit il-
la videre reperiet. b. ffo. 116. et. 117.

9
Ex iure cōi.

Bonifacius. 8. et Clemēs. 5. fecerunt sequentē constitutionē circa predi-
catores. Statuimus ⁊ ordinamus: vt predicatorꝝ ⁊ minoꝝ
rum ordinū f̄res in ecclesijs ⁊ locis eozꝝ: ac in plateis cōibꝝ: libere valeant clero et
populo predicare: ac p̄ponere verbū dei: hora illa dūtarat excepta in qua locozꝝ
prelati predicare voluerint: vel corā se facere solēnter predicari: in qua predicare
cessabunt: p̄ter q̄ si aliud de prelatoꝝ ip̄oꝝ voluntate p̄cesserit: ac licentia ip̄ecia-
li. In studijs autē generalibus: vbi sermones ad clerū ex more fieri solēt: diebus
illis quibus predicari solēnter consuevit: ad funera etiā mortuoꝝ: ⁊ in festis spe-
cialibus siue peculiaribus eozū dē fratruꝝ: possunt t̄dem fratres: ⁊ liceat eis libere
predicarem̄ nisi forte illa hora qua solet ad clerū in predictis locis dei verbum p̄po-
nere: vel prelati superiorꝝ clerū ad se generaliter cōnocare: ac ex aliqua rōne
vel causā vizēte clerū ip̄m duceret congregandū. C. In ecclesijs autē parochialibꝝ:
fratres illi nullatenus audeāt vel debeant p̄dicare vel p̄ponere verbū dei: nisi si f̄res
predicti a parochialibus sacerdotibus inuitati fuerint vel vocati: ⁊ de ip̄oꝝ be-
neplacito ⁊ assensu: seu petita licentia fuerit ⁊ obtenta: nisi ep̄us vel p̄latus supioꝝ
eozū dē f̄res predicare mādaret. B. in Clemētina Dudū: de sepulturis.

10
Parochia-
les ecclesie.

Alemens. 5. in virtute sancte obedientie: ⁊ sub interminatione maledic-
tionis eterne districtiꝝ imbuuit religioſis quibuslibet ne in ser-
monibus suis ecclesiarū prelati detrahāt. Aut etiā retrahant laicos ab ecclesiarū
suarū: frequentia: vel accessu: seu indulgentias p̄nuncient indiscretas. Habetur

Predicatores verbi dei. Fo. cxxxij.

in Clementina: Religiosi. §. Quib? etiā: de privilegijs: et excessibus privilegiorum.
 C. Notandū: q̄ glo. sup verbo detrahāt: supraposito: sic dicit. Detrahāt. 6. q. 1. c. Deteriores: dicit Hieronym? ad Rusticū. Nō est hūilitatis mee: atq; mensuret de ministris ecclesiarū finistrū quippiā dicere. Habeāt illi ordinē suū et gradū. 16. q. 1. Si cleric? Et Tull? in inuectiva cōtra Salustiu: in fine. Sepe (inquit) vidi graui? offendere animos auditōr? eos q̄ aliena vicia aperte dixerūt: et eos q̄ cōmiserunt. Intelligo autē hanc lram (dicit p̄fata glo.) cū nominatim detrahunt: vel p̄ circumlocutionē q̄ vicē habeat p̄prij nois. Alias in gñe bene liceret p̄dicatoribus tāgere vicia p̄latorū. Quā dñs dicit. Sup cathedra Moysi sederūt scribe et c. Matthei. 23. Et. l. q. 1. c. Oīa. Licet ergo in gñe: qd nō h̄ in specie. de offi. ordi. c. Si sacerdos. Laneāt tñ: vt etiā in generali locutiōe linguam refrēnet: qz qui incōsiderate loquitur: sentiet mala. 43. distiū. Sit rector. Hec glo. p̄fata. que est merito notanda: et ideo hic inserta.

Collectores

Benedictus. 11. statuit: qz fratres ordinis p̄dicatorū et mī. q̄ ad p̄dicandū deputati sunt: possint in ecclesijs et locis suis: ac in plateis cōib? seu publicis libere (absq; diocesanorū et aliorū p̄latorū petita licētia) clero et populo p̄dicare: et sic p̄ponere verbū dei. Voluit et qz predicti fr̄es caueāt omnino: ne illa hora in qua diocesani p̄dicauerint: vel corā se fecerint predicare: p̄dicet ipsi fr̄es: nisi forsan hoc facerēt de voluntate p̄latorū iporū: aut in studijs gñalibus: diebus illis dñtarat quib? sermones ad clerū fieri solēt solēnter: siue in funebrib? mortuorū: siue in eorūdem fratrum festis specialibus: seu peculiaribus: quia in predictis quattuor casibus concurrere poterunt in predicationibus cum diocesanis. B. fo. 126. Et ffo. 203. concessione. 500.

11
 Casus i q̄b?
 p̄nt p̄dicare
 fr̄es et si dio
 cesani p̄dicēt

C. Aduerte: qz in hoc casu nō curatur nisi de Clemētina Dudij: supraposita. §. 9.
 C. IDEM Benedictus statuit: qz predicti fratres in ecclesijs parrochialib? non audeant predicare: inuitis earum rectoribus seu sacerdotibus: nisi de licentia superiorum eorūdem rectorum. B. fo. 126. Et ffo. 203. conce. 501.

Collectores

Bonifacius. 12. cōcessit fr̄ibus ordinis p̄dicatorū: qz possint verbū dei in ecclesijs et plateis cōmūibus publice proponere et predicare: et iuxta morē ipsius ordinis questus facere et mendicare: cuiuscunq; in serioris summo pōtifice super hoc licētia minime requisita. b. ffo. 118. cōce. 534.

12
 Prohibitio
 predicandi

Sixtus. 13. cōcessit fr̄ibus Carmelitanis: vt possint libere p̄dicare populis in locis publicis: absq; tamē parrochialiu ecclesiarū iuris p̄iudicio. Et declarauit: qz h̄mōi iuris p̄iudicium intelligatur de decimis et primitijs dñtarat: q̄ a laicis solēt clericis exhiberi. B. fo. 102. Et ffo. 185. conce. 465.

13
 Licētia p̄dicandi

C. In predicta cōcessione vult dicere Sixtus: qz dñmodo ecclesijs parrochialib? non sequatur p̄iudicium quo ad exactionem decimarū et primitiarum: possint predicti fratres predicare libere in quibuslibet locis publicis.

14
 Licētia p̄dicandi

Leo. 15. cōcessit: qz predicatores verbi dei ordi. m. nox de obser. qñ actu p̄dicant: vt puta in Aduentu: et quadragesima possint officium seriale anticipare: et festa illis diebus reseruare quibus illos ampli? laborare necesse est. Non tñ in fraudē diuini officij: sed vt liberius valeant studio vacare: et consolatio ni spiritali fidelū populorū incubere. o. ffo. 91. conce. 265.

15
 Officiū dñm

C. IDEM Leo cōcessit: qz fratres minores predicatores actu p̄dicantes: possint sine stimulo: et seruato ieiunio: anticipare: et retardare horas comestionis: et serotine collationis: iuxta suā consolationem. o. ffo. 93. conce. 282.

16
 Ieiunium

Predicadores verbi dei.

17
Examinatio
predicatorum.

CIRCA Leo in cōcilio Lateranēti statuit et ordinavit: ut nullus tā clericus ſecularis q̄ cuiuscūq; etiā medicatū ordinū regularis: aut quis alius ad quē facultas p̄dicanditātē de iure q̄ de cōſuetudine vel privilegio: aut alias p̄tinet: ad b̄mōi officiū exercendū admittat: niſi p̄t p̄ ſuperiorē ſuū reſpectu diligētē examinat: (in qua re cōſcietā ipſius ſuperioris onerāt) ac morū honeſtate. etate. doctrina. p̄bitate. prudētia: et vite exēplaritate ad illud aptus: ac idoneus reperiat. Et hic quocūq; poſtea predicat: acceſſerit: de b̄mōi examine et idoneitate ſua per ſas autē ticas: ſeu alias ſui examinatoris: a p̄batorib; epiſ et alijs locoꝝ ordinarijs fides legitimam faciat. b. ſſo. 127. conſeſſione. 565.

18
Prohibitio

CIRCA Leo in adavit oib; p̄dictis q̄ on? p̄dicatōis ſuſtinet: q̄q; in futurū ſuſtinebunt: ut euāgelicā veritatē: et ſacrā ſcripturā iuxta declarationē. interpretatiōnem et ampliatiōnem doctorū quos ecclia: vel vſus diuturnus approbavit: legēdoſq; hacten? recepit: et impoſterū recipiet: predicet et explanet: nec quicq; eius p̄prio ſenſu cōtrariū: aut diſſonū adſciant: ſed illis ſemp in ſiſtante q̄ ad ipſius ſacre ſcripturę verbis rite ac ſane: et p̄fatorū doctorū interpretatiōib; intellectis nō diſcordant. Tēpus quoq; p̄ſerū futurorū malorū: vel anticriſtī aduētū: aut certū diem iudicij p̄dicare vel aſſerere nequaquā p̄ſumat: cū veritas dicat: nō eſſe noſtrū noſſe temporā vel momētā: q̄ pater poſuit in ſua poteſtate. b. ſſo. 127. cōce. 566.

19
Inhibitio.

CIRCA Leo inibuit oib; et ſingulis clericis ſecularib; et regularib; p̄ſatis: ceteriſq; cuiuſcūq; ſtat; ordinis et cōditionis criſtāt: q̄ on? p̄dicatōis aſſumēt: ne in ſermonib; ſuis publicis alia q̄q; futura q̄ q̄ ex iſtis ſacris cōſtat p̄dicere: nec illa a ſpū ſctō: vel diuina reuelatiōe ſe habuiſſe aſſirmare: et alienas. inaneſq; diuinitatiōes aſſerenda: aut alio quocūq; modo tractāda aſſumāt: ſ; ex diuine vocis p̄cepto: euāgelij omni creaturę vicioꝝ detraſatione: et virtutū cōmēdatiōe enucleet et declarēt: et pacē ac dilectiōnem mutuā et redēptore nſo tanto opere cōmēdatā: vbiq; fouētis: non ſcindant veſtem incōſtitem ebuiti: ſed ab ep̄or. p̄latoꝝ: ac aliorum ſuperiorum: eorumq; ſtatū ſcandalofa detractiōe: aperta et manifeſta redargutiōe abſtineant. b. ſſo. 127. conſeſſione. 567.

20
Prohibitio

CIRCA Leo in p̄fato cōcilio ſtatuit: ut ſi quibusdā dñis futura quedā in dei ecclia inſpiratiōe quapiā reuelauerit: qm̄ res magni momētī eſt: eo q̄ nō de ſacili credēdū ſit oſſi ſpūſ; ſint p̄bādi ſpūſ; (teſte ap̄ſo) an ex deo pueniat: tales aſſerte inſpirationis aſſig; publicetur: aut populo p̄dicetur: ap̄lice ſedis examini reſeruate intelligāt. Qd ſi ſine more periculo id fieri nō valerit: aut vigēs neceſſitas aliud ſuaderit: tūc eodē ordine ſeruatō: ordinarioloci notificetur: ut ille adhibitis ſecū tribus aut quattuor doctis et grauib; viris: et cuiuſmodi negotio cum ſis diligenter examinato: qm̄ id expedire videbūt: ſi per quo eorum conſententias conerāt licentiam cōcedere poſſint. b. ſſo. 127. conſe. 567.

21
Prohibitio.

CIRCA Leo vbi ſp̄xa ſtatuit: ut ſi qui in b̄mōi p̄dicatōib; miracula falſa aut incerta: vel p̄p̄betias q̄ ex ſacra ſcriptura nō cōſtant p̄dicare: ſeu ep̄is aut eorū ſuperioribus p̄ſatis detrahere auſi fuerit: ultra penas cōtra tales a iure ſtatutas: ex cōmunicatiōis etiā ſentētā: a qua nō niſi a romano pontificē (p̄ter q̄ in mortis articulo cōſtituti) abſolui poſſint: eos incurrere voluit. Et ut eorū exēplo alij attentare ſimilia minime audeant: ſis predicatiōis etiā officiū interdicit: eſſe perpetuo: decreuit. b. ſſo. 127. conſe. 570.

Collectio.

CIRCA materiā inā p̄dicator: multi ſummi pontifices cōceſſerūt multas indulgentias: quas lucrātur audictes ſermones fratrum minorum: put poſite ſunt

Prelati. Prefatio. Presentatio confessorum. Fo. cxi.

In dictione Indulgentie quo ad seculares quinto.

Prelati.

Distinctio materie infra scripte.

Circa prelatos sunt multa et varia in privilegijs sicut in subsequenti ordine partiantur. Primo enim sunt aliqua statuta et concessa respectu prelatorum religiosorum. Et hec subdividuntur. Nam quedam pertinent ad eorum electionem: que posita sunt in dictione Electio. Alia concernunt eorundem prelatorum confirmationem: que habentur in dictione Confirmatio. Nonnulla vero attinent ad huiusmodi prelatorum auctoritatem in executione suorum officiorum. Et de hoc habetur in varijs dictionibus sicut in varietate denominationum officiorum. Et de auctoritate generalis ministerii in dictione Generalis ordinis. Et sic de alijs officijs: puta distincta sunt in dictione Officia ordinis. Secundo principaliter in privilegijs fratrum sunt non pauca pertinentia ad prelatos ecclesiarum. Et horum aliqua respiciunt modum quem ipsi debent observare erga fratres ad eos declinantes. scilicet qualiter debent eos benigne recipere. Et hoc habetur in dictione Recipere. §. 1. et 2. Alia spectant ad reverentiam quam fratres debent exhibere huiusmodi prelati in presentatione confessorum: et alijs consimilibus. De quo habetur in dictionibus Absolutio quo ad seculares: et Presentatio confessorum. Alia pertinent ad formam quam erga privilegia dictorum fratrum debet tenere predicti prelati ecclesiarum. De quo habet in dictione Privilegia. Et tandem nonnulla pertinent ad inhibitiones per summos pontifices huiusmodi prelati factas: ne circa fratres et eorum officia se intromittant. Et de hoc in dictione Exemptionis in multis. §. multa continentur.

Collector.

De attinentibus ad prelatos ordinis.

De attinentibus ad prelatos ecclesiarum.

Prefatio

Sagenus. 4. concessit fratribus minorum, quod in festivitatis sancti francisci possint dicere propriam prefationem: et Credo. o. sfo. 101. conce. 408.

Sirius. 4. concessit quod fratres minorum in die sancti francisci et stigmatum eiusdem: possint dicere prefationem propriam in missa. o. sfo. 63. Et sfo. 67. conce. 110. Et sfo. 100. conce. 386.

Pro sancto Francisco.

Et de Sirio concessit quod in missis sancti francisci dicatur propria prefatio. o. sfo. 102. concessione. 412.

Hoc videtur intelligendum de missis votivis que dicuntur extra festivitates predictas. Collector. Nam per dies festivitatum iam concessum erat: ut patet supra. §. 1.

Presentatio confessorum.

Quia concessiones et ordinationes attinentes ad presentationem confessorum ordinarijs faciendae sunt commixte cum auctoritate quam huiusmodi confessores habent ad absolendum: ideo posite sunt supra in dictione Absolutio quo ad seculares. §. 1. Circa huiusmodi tamen materiam presentationis confessorum oportet ulterius advertere: quia fratres confessores ordinum mendicantium debite presentantur episcopis: aut eorum vices gerentibus: magnam habent auctoritatem: et per Clementinam Dudum: de sepulchris: que per privilegia specialia: quibus ne queunt gaudere: nec confessiones secularium generaliter audire non sic presentati: ideo formam debitam presentandi libuit hic inserere. Sciendum est ergo: quod duplex modus: seu forma presentationis confessorum reperitur in iuribus in

Collector.

Presentatio confessorum.

privilegijs fratrum predictorum. C. Primum modus et forma iuridica continetur in prelati Clementina Dudum de sepulchris ubi ponitur multa: quorum aliqua sunt de necessitate observanda. C. Primum enim dicitur ibi: quod petitio fieri debeat per ministros: aut custodes quo ad fratres minores: aut per magistrum: seu priorem provincialis vel eius vicarium quo ad fratres predicatores: qui debet accedere ad presentiam prelatorum ecclesie et petere: quod fratres qui fuerint electi ab eis possint libere confessiones subditorum illius diocesis audire. Et hoc est de necessitate si episcopus petat. C. Secundo dicitur ibidem: quod post huiusmodi petitionem eligantur fratres qui audirent confessiones: et hoc per generale vel provinciale: sicut habet superius in dicta de Confessionibus et Confessores. §. 3. Illud etiam est necessarium. Posset tamen prece dere admissio si episcopus vellet: alias non. C. Tertio additur: quod confessores sic electi presententur episcopo: aut eorum vices gerentibus a prelati prelati finem per se vel per alios fratres quos ad hoc deputaverint: petendo humiliter ut de ipsorum beneplacito possint audire confessiones suorum subditorum. Quod est de necessitate debeat fieri. C. Dubium est tamen: utrum presentiam debent fratres comparere? Et verum est quod sic: si episcopus hoc petat: presentibus quoque possunt eos examinare: ad quod requirit presentiam: C. Sed quod prima duo supradicta sunt difficilia ad servandum: cum prelati huiusmodi finem nequeant semper adesse ubicumque: et quicumque est facienda presentatio: ac similiter: quod ipse prelati non valet eligere aliquos fratres ad audientias confessiones extra capla provincialia: nisi forte habeat speciale commissionem sui generalis: ideo expedit ut fiat presentatio sub forma inferius annotata. Que si acceptetur a prelati ecclesiarum: sufficit quibus alia predicta omittantur quod sunt in favore ipsorum: cum liceat unicuique renunciare iuri suo. C. Et notandum: quod primum. scilicet petitionem per facere minister vel custos per se vel per alium. Alterum potest facere minister in capla provincialibus tamen: propter statutum ordinis: quibus de iure per Clementina Dudum poterat facere ipse solus sine caplo: put credo quod alij medicantes faciunt. scilicet eligere confessores. Tertium. scilicet presentare: potest minister per se vel per alium facere.

Prima forma presentationis
fratrum confessorum

C. Sequitur forma presentationis confessorum que fieri debet: ut dictum est: accedendo ad presentiam ordinario: et dicendo. Reverendissime domine: supplex orator orationis vestre frater. Ita minister aut prior: seu frater. Ita custos huiusmodi custodie vel provincie: vel guardianus: seu prior talis conventus: auctoritate et commissione dictorum ministri aut prioris provincialis ordinis fratrum. Ita humiliter ac debitam exhibet reverentiam. Cum finem privilegia dicto ordinis nostri a summis pontificibus indulgentes eiusdem ordinis per ministrum per se: vel custodem: aut fratres alios quos ad hoc idoneos deputaverit presentati humiliter locorum prelati ad suorum subditorum confessiones audientias: et salutares penitentias cum absolutionis beneficio iniungendas: de licentia et gratia ac beneplacito eorundem merito recipi debeat: et admitti: hinc est quod Reverende dinationi vestre: de cuius benignitate amplissimam fiduciam gerimus: finem canonici iuris formam super hoc statutam: infra scriptos fratres per me (si est minister: aut prior provincialis: vel in caplo nostro provinciali) a dicto. Ita legitime electos: et deputatos: cum ea qua decet: et possum reverentiam humiliter presentor: obnoxius eidem dinationi vestre supplicans: quatenus ipsos (et me cum illis si vult) recipere: et admittere dignetur: ac si totalis forma iuris in Clementina Dudum de sepulchris: et in concilio Lateranensi tradita observata esset. Et eiusdem ac mihi: de sua gratia specialia casibus etiam eidem referatis (per aiarum salutem) absolventi auctoritate presentare. Et ipsi vna mecum per eadem dinationem vestram: uniuersos sibi grege commissos: assidue redemur apud deum supplices precatores. Quia idem dominus (sogeuos in annos) ad cunctorum salutem conservare dignetur. C. Facta ista presentatione: et servatis servandis supradictis (nisi ordinari) causas

Mora.

Collector.

Presentatio cōfessorū. Prīuilegia fr̄m. §o. crlj.

legitimā haberet nō admittendū aliquē) sine admittat: siue nō: possunt dicti fr̄es
absoluere subditos p̄dicti ordinarij ab oibus casibus a quib⁹ possunt p̄sbyteri
parrochiales: vltra id qđ per prīuilegia particularia cōcessum est. Et nō opz di-
ctam p̄sentationē iterare in vita illius ep̄i: q̄ aliquorūm se trāsserāt fr̄es ad morā
dñm: cū ad dictā dioecēsim iterā ad morandū reuerſi fuerint: vt habetur in dictio-
ne Absolutio quo ad seculares. i. in. §. 4. Atq̄ ad evitandum: et enadendū tot am-
bages: securus est q̄ p̄uincialis per se vel per aliū accedat ad ep̄m rogans eū: q̄
admittat tot cōfessores quos ip̄e determinatos habeat in sua intētiōe: sup̄licās
ip̄i q̄ eos acceptare dignetur: ac si in oibus ⁊ p̄ oia seruata esset forma iuris cō-
tēta in Clemētina Dudū: ⁊ in cōcilio Lateranē si. Qđ si dignetur saccretales cō-
fessores sunt presentati in illa dioecesi p̄ tota vita sua: dū tñ ip̄e intēdat quid facit.
Si autē ep̄us noluerit: oportebit seruare sup̄radictā formā: ⁊ alias nō possent fr̄es
audire cōfessiones de iure: ac per consequens nec absoluere.

C Alter mod⁹ presentandi fratres cōfessores h̄ per concessionē Innocētij. 8. qui
potest fieri per quēcumq̄ guardianū: etiā si non habeat cōmissionē ab aliquo su-
periore: put habetur in dictione Absolutio quo ad seculares primo. §. 12. Attamē
iste secundus modus est onerosus. D̄z em̄ fieri quolibet anno: ⁊ est dubiū an sic
presentatus habeat cōcessionē particulares factas cōfessoribus nostris: vt supra
presentatus. Ideo ego non curarem de isto: nisi in casu necessitatis.

C Ultimo circa h̄mōi presentationis materiā est sciendū: q̄ nuper Clemēs. 7. se. **Collector,**
cit quādā concessionē: q̄ posita est in dictione Absolutio quo ad seculares. p̄mo.
in. §. 16. virtute cui⁹: nullis nō spernēde auctoritatis: visum est q̄ vnica p̄sentatio
fr̄m formā iuridicā sup̄ascriptā facta: sufficiat fr̄ibus cōfessorib⁹ p̄ tota vita eorū:
etiā si ad alias quasq̄ dioecēses transeāt. Alijs tñ v̄f aliter: put post p̄fatā cōces-
sionē positi est. Verūm per cōicationē prīuilegiōrū ordinū nō mendicantiū or- **Mora**
dini n̄o facti: v̄f omnino sublata necessitas vel obligatio p̄sentationis: p̄sertim
virtute cōcessionis q̄ h̄ in dictione Absolutio quo ad seculares. 2. in. §. 18. et. 19.
Virtute cui⁹: nihilomin⁹ poterūt fr̄es cōfessores absoluere a casibus reseruatīs
ep̄is: vt p̄z in p̄allegato. §. 19. ibi: p̄ter q̄ sedē aplice d̄tatur reseruatīs. S̄z ad om̄e
scrupulū ⁊ ambigū in hoc amouendū: nullaten⁹ v̄f omittēda p̄sentatio iuridica:
saltem semel p̄ semp. Ac etiā: q̄ h̄mōi om̄issio p̄sentatiōis: esset causa scādali pre-
latis eccl̄iarū: ⁊ forte ob hoc mouerentur ad p̄curandū renouationē prīuilegiōrū:
et reductionē ad ius cōmune: put in cōcilio Lateranēsi vltimo sub Leone. 10. ce-
lebrato: cū adhuc p̄fatā cōicationē prīuilegiōrū nō haberemus: p̄curatū: ⁊ par-
tim obtentū est. Non. n. omnibus licitis v̄f op̄ziūpta apli. sententiam dicētis.
Omnia m̄sibi licent: sed non omnia expediunt.

Prīuilegia fratrum.

Distinctio materie prīuilegiōrum fratrum.

Arcu prīuilegia fratrum: multa debēt cōsiderari. **C** Primo illoꝝ firmitas **Collector,**
Et hoc cōtinetur infra. §. 5. et. 6. et. 7. et. 9. et. 12. et. 15. et alijs sequētibus vsq̄
finem. **C** Secundo debet attēdi h̄mōi prīuilegiōꝝ interpretatiō: seu declaratio ad
quem pertineat. Et de hoc habetur infra. §. 5. et. 15. et. 19. **C** Tertio eorūdem prīu-
legiōꝝ suspensio: seu renouatio. Istud autē ponitur infra. §. 6. et. 8. et. 12. et. 17. et
25. et. 26. et. 27. **C** Quarto sunt considerande nōnullē prohibitiones respectu p̄-
dictōꝝ prīuilegiōꝝ. Iste vero habentur infra. §. 7. et. 13. et. 14. et. 16. ac. 27.

Privilegia fratrum.

Quinto est attendenda eorūdem privilegiorū cōdicatio. Et de hoc bñ in dictione
Cōdicatio privilegiorū. Ultimo qz circa suspēsiōne: et reuocationem huiusmodi privile
giorū occurrit multe dubitatōes: ponitur in fine quādam notabiles quāstiones.

1
Ex iure cōi.

Innocentius. 3. statuit seu declarauit: qd inuouatio privile
gij: seu noua cōcessio: nouū ius nō tribuit:

sed antiquū ius conseruat. Habetur in c. Ex parte, extra de privile
gijs. C. Ubi glo. super verbum: antiquū ius: ait. Nota ergo qd
per inuouatiōne huiusmodi: nihil iuris acquiri: s; antiquū cōseruatur.
C. DE AD Innocētū in c. Quā intētiōnis nfe. extra de privilegij
cōfirmans supradictū ait. Inuouatio nec ius nouum confert: nec vetus tollit.

2
3
Prohibitiō

Alexander. 4. precepit ecclesiarum prelatis: vt permittant fratres mino
res: et precepto predicatoris: vt suis privilegij: et indulgentijs: ac re
gularibus obseruantijs: et statutis per sedem apostolicam approbatis. b. fo. 22.
S. ff. 24. concessione. 11.

4

Alexander decreuit irritas et inanes oēs sententias quas archiepi
scopi: et prelati. rectores: et clerici ferre presumpserint contra fratres ordinis
predicatorum seu in eorum aliquem: aut in loca eorum: seu quoscunq; alios occa
sione ipsorum fratrum contra indulta concessa ordini prefato a sede apostolica
vel in posterum concedenda. b. ff. 25. concessione. 509.

5
Interpretatio

Clemens. 4. inuoluit districte omnibus ecclesiarū prelatis: ne interpreta
ri presumant privilegia: et indulta cōcessa fratribus minorib;
et predicatorib; siue clara: q̄ interpretatione nō indigēt: siue dubia contineant. Et
voluit: qd interpretatio sup huiusmodi dubijs: et obscuris referretur sedi apostolicę: cū
eius sit interpretari cuius et condere. b. fo. 30. Et fo. 31. conce. 31.

6
Ex privile.
Et predicator

Eugenius. 4. concessit fratribus ordinis predicatorū: qd virtute quarūcūq;
litterarum apud clericū cōcessarū: et concedendarū nō possit vilo
modo preiudicari: seu derogari privilegij predictorū fratrum: nisi de ipso ordine: et
de huiusmodi litteris fiat de verbo ad verbum expressa mentio. b. ff. 79. conce. 239.

7
Cōfirmatio

Sixtus. 4. confirmauit omnia privilegia ab eodem: vel a predecessorib;
eiusdem que incipit: Regimini vniversalis ecclesie. Non obstantibus quibus
cumq; litteris post modū ordinatis a sua sanctitate: presertim illis que incipiunt:
Super curam gregis dominici. o. ff. 68. conce. 127.

8
Cōfirmatio

Alexander Sixtus cōfirmavit oia privilegia a sua sanctitate: vel a suis p̄decesso
ribus cōcessa ordini mi. exceptis indulgentijs ḡnialibus quo ad visitantes loca
fratrum: vel sororū. Et hoc de concessis in ḡne: addēdo: qd nō intēdit sua sanctitas
qd indulgentie predicto ordini cōcesse p̄ personis fratrum. (siue sint generales: si
ue non) reuocentur per quascunq; litteras apud clericū etiam cruciate. Et idē de alijs
privilegijs: nisi in talibus litteris apostolicis fiat expressa mentio de indulto hu
iusmodi: et ordine predicto. o. fo. 64. Et ff. 68. conce. 137.

9
Renocatio

Aduerte circa predictam concessionem: qd cōmuniter ponuntur in bullis crucia
te: et alijs similibus talia verba: qd equipollent expressiōni necessarīe ad reuocatio
nem: vel suspēsiōnem privilegiorum fratrum: etiā mendicantiū. Semper tñ sunt
inspiciende derogationes talium bullarum: et conferende cum non obstantijs pri
uilegiorum fratrum: vt sic appareat quid preualere debeat.

10
Collector.
Nota.

Alexander Sixtus cōcessit generali fratrum mi. qd qñ viderit aliquē fratrem sui ordi
ni

nis abuti gratijs: et facultatibus apostolicis: possit et valeat hmoi gratias suspen- Suspendio, deret: et suspensas tenere donec (q̄primū cōmode poterit) consulat desuper Ro- manum pontificem: et ab eo responsum habeat. Et super hoc onerat conscientia predicti generalis. b. fo. 56. Et ffo. 52. conce. 58.

CIRCA Sirtus in mari magno motu pprio: et ex certa scientia: auctoritate aplice approbanit: et robur perpetue firmitatis obtinere debere decreuit omnia et singularia privilegia p̄ quoscuq̄ summōs pōtētes p̄decessores suos ordinū fra- 10 trum mino. et illius domibus: et p̄fessoribus (in genere sub quacunq̄ verborū for- ma) concessa: ac pro potiori cautela omnia et singularia predicta de nouo cōcessit: et indulgē. b. fo. 59. Et ffo. 142. concessione. 343. Cōfirmatio,

CIRCA Sirtus in mari magno districe inhibuit: p̄latis ordinarijs locorum sub interdicti ingressus ecclesiarū: et suspēnsionis a regimine: et administratione suarū ecclesiarū: ac rectoribus ecclesiarū: et alijs quibuscunq̄ sub excoicationis late sine: et p̄uauationis eorū: et parrochialū ecclesiarū: ac oim̄ aliorū ecclesiasticorū bñficiorū q̄ obtinuerint: nec nō inhabilitatis ad illa: et alla imposterū obtinēda: penis eo ip̄o per eos qui cōtrafecerint incurrendis: ne ordines fratrum predicatorū et minorū: et illoꝝ domos: et p̄fessores: preter aut cōtra privilegia: et indulgē Romanorū pon- tificum quorūcunq̄ p̄decessorū eiusdē Sirti: vel contra suarū litterarū tenore: inquietare: seu molestare presument. b. fo. 61. Et ffo. 145. conce. 355. Excoicatio.

CIRCA Sirtus in bulla aurea ppe sine posuit graues penas et cēsuras cō- tra quascunq̄ personas imbibentes: seu impediētes q̄minus f̄res ordinū predi- 12 catorum et minorū vtantur libere p̄uilegijs et gratijs sibi cōcessis. Et ponit ibidē non obstantias notabiles. b. ffo. 150. conce. 368.

Innocentius. fecit fr̄ibus ordinis predicatorū cōgregatiōis Hispanie circa eorū p̄uilegia sequente cōcessione. Quoniam nulla du- 13 bia occurrēt: et occurrere possunt fr̄ib⁹ ordinis predicatorū cōgregatiōis Hispanie super gratijs: et p̄uilegijs: a ordinis cōgregatiōi predictis concessis: idē dominus Innocentius p̄ securitate conscientiarū predictorū fratrum concessit sa- 14 culantem vicario gnali dicte cōgregatiōis p̄ tēpore existenti: cū aliqua persona in dignitate ecclesiastica cōstituta: et nob⁹ alij in riscultis: interpretādū hmoi du- 15 bia. Et q̄ f̄res dicte cōgregatiōis secure possint stare declaratiōibus per eosdē faciendis. o. ffo. 76. cōce. 195. ppe sine. Et ffo. 101. conce. 394.

CSciēdū est circa p̄dictā cōcessiōē: q̄ illud q̄s cōcedit hic vicario gnali fr̄m p̄- dicte cōgregatiōis: d̄z intelligi etiā esse cōcessū cuiuscunq̄ p̄uinciali fr̄m mi. p̄uincia 16 ram Castelle: et Legiōis: et nō aliaꝝ p̄uinciarū extra hmoi regna. Et hoc rōne cōi- cationis sp̄alis facte hmoi fr̄ib⁹: que b̄f in dictiōe d̄icatio p̄uilegiōꝝ. f. 13. Collectio

Alexander. 6. decreuit: et ordinauit: q̄ f̄res mi. nequeāt vii gratijs: vel facultatib⁹ in forma breuis dūtate cōcessis: q̄ p̄ Barbo- 17 lomeū floridū olis secretariū suū subscripte fuerūt: nisi ad id suoz supiorū gnaliū vel p̄uincialiū p̄ tpe existētū accedat assensus: perinde ac si in fr̄is predictarū fa- 18 cultatum: et gratiarū adiecta foret predicta conditio. b. ffo. 55. conce. 64. Prohibito

Iulius. Sirtū. 4. declarauit: q̄ per cōfirmationem p̄uilegiōꝝ fratrum mino. per 15 2. declarauit: q̄ per cōfirmationem p̄uilegiōꝝ nouā cōcessiōē per hec Cōfirmatio et reuocatio, verba (de nouo concedimus) solū modo esse confirmata p̄uilegia dicto ordini concessa: et nō als reuocata. b. fo. 43. Et ffo. 126. conce. 277.

Cpredicta d̄claratio credit sic facta fuisse absolute: et gnali p̄p̄t̄ d̄fectū relatiōis. Collectio,

Privilegia fratrum.

Nota,

Quia multi famosi doctores vniuersitatis Salmarine declarauerunt: & determinauerunt: quod quicunque aliqua privilegia conceduntur de nouo cum sequenti clausula: *Ita obstantibus reuocationibus* applicis: put in bulla aurea continetur: intelligitur vniuersitata: & de nouo concessa etiam illa que fuerant reuocata. Ita aliter nihil operatur predicta verba: cum tamen verba in litteris apostolicis posita: debeant aliquid operari.

16
Ex p. iiii. frs
Augustinen.
Consumatio.

CONCORDIA Jul' fecit copiosissimam confirmationem privilegiorum qualitercumque concessorum ordini frum Augustini. & perpetue firmitatis robur obtinere decreuit. Et insuper per singula privilegia, immunitates, exemptiones, concessiones, indulgentias, peccatorum remissiones: & indulta quicunque quibusuis congregationibus: seu societatibus: aut alijs locis: & illorum personis dicti ordinis frum Augustinensium, regularis obseruantie generaliter concessa: ad totum ipsius ordinis predictorum frum: & illius personas: ac si illis etiam specialiter concessa fuissent: extendit & communicauit. *B. sffo. 66. conce. 206.*

17

CONCORDIA Julius concessit fratribus Augustinensibus: quod privilegia eorum omnia integra: & ad verbum ut sonant plenissime: atque inuiolabiliter: vbiusque gentium obseruentur. *b. sffo. 95. concessione. 311.*

18
De validitate
privilegiorum

CONCORDIA Julius proprio motu: ac de plenitudine sue potestatis voluit: & statuit: ac decreuit: ut quecumque concessio applica facta ordini fratrum Augustinensium: vel eiusdem ordinis generalis: siue directe: aut per coactionem privilegiorum aliorum ordinum: eadem omnino vim atque efficaciam perpetuo habeat: tam in iudicio: quam extra iudicium: ac si plumbis sigillo obsignata esset. Et hoc intelligi voluit: tam de his que in forma breuius: quam de his que per supplicationes expedita sunt: in quibus placuit ut sola signatura sufficeret. *B. sffo. 267. concessione. 698. Et sffo. 76. conce. 229.*

Nota,

19
De validitate
privilegiorum

CONCORDIA Julius proprio motu: & ex certa scientia: ac de plenitudine sue potestatis decreuit: & mandauit: ut quicunque privilegia dicti ordinis Augustinensium: vel eiusdem ordinis generali: utrumque concessa: siue ipsa exemplaria: siue eorum transumpta ostendantur: prelati alicuius: aut publici notarii manu signata: aut etiam generalis dicti ordinis sigillo firmata: eadem omnino vim habeant: & illis fides adhibeatur: ac si plumbis signum haberent. *B. sffo. 268. conce. 698. Et sffo. 76. conce. 230.*

Nota,

20
De validitate
privilegiorum

LEONARDUS 10. fecit eodem modo concessionem prefatis fratribus Augustinensibus: prout Julius 2. in concessione immediate supraposita fecerat: nullo immutato: nec addito verbo. *b. sffo. 123. conce. 559. et. 560.*

21
Prohibitio
Excoicatio.

CONCORDIA Leo statuit: quod si seculares contraire mari magno: vel cuiusque concessionibus fratrum eremitarum sancti Augustini temere ausi fuerint: per excoicationis publicentur. Si autem clerici fuerint: propter censuram supradictam: dignitatibus & beneficijs ecclesiasticis priuati sint: eaque libere impetrari posse decreuit. *b. sffo. 122. conce. 558.*

22
Amplissima
noua concessio
Nota.

CONCORDIA Leo concessit: quod fratres regulares obser. secunda conscientiarum possint uti omnibus eis concessis a sede applica & Romanis potentibus: siue per bullas: vel breuia aut viue vocis oracula (put in libris ordinis reperiuntur) ac si omnia specificiter fuissent prefato summo potentis expressa. Et pro maiori conscientiarum securitate: omnia prefata privilegia de nouo concessit. *C* Voluit etiam: quod non sint minoris efficacie et valoris viue vocis oracula: quam si per bullam: aut breue ad perpetuam rei memoriam essent concessa. Sed hoc in foro conscientie tamen. *D. sffo. 58. concessione. 161.*

Oracula.

23
Renocatio.

CONCORDIA Leo concessit: quod virtute bullarum cruciate contra infideles: vel aliarum indulgentiarum generalium: quascumque reuocationes: aut suspensiones privilegiorum ordinum: etiam medicantium contentes: nunquam intelligantur reuocata: nec suspensa indulta: privilegia: & gratie concessa quo ad personas fratrum mi. obser. & quo ad

suspendendū interdictum in festiuitatibus sanctorū sui ordinis: nisi de ijs speci-
ce: et nominatim mentionem facerent. O. sffo. 60. conce. 177.

CJDEAD Leo concessit: q̄ generalis fratrum in suo capto generali: et quilibet
p̄uincialis in suo capto p̄uinciali (de cōsensu eiusdē capli: vel maioris partis) 25
declarare possit: et valeat virū ab vsu alicuius concessionis viue vocis oraculo sa-
cte abstineri debeat. **¶** Postquā quidē declarationē: itā fratres: q̄ montales sue obe-
dientie: ac si cōcessio h̄mōi per sanctitatē suā suspensa: vel reuocata fuisset: conces- Renocatio.
sione eadem in posterū non v̄tantur. o. sffo. 94. conce. 296.

CJDEAD Leo postq̄ in cōcilio Lateranensi moderavit: seu renocauit in aliqui- 27
bus p̄uilegia fratrum mendicantiū: declarauit q̄ oia et singula p̄uilegia predicto- Renocatio.
rum: fratrum mendicantiū qualitercūq̄ eis concessa: permanserūt: et permancant 27
in suo robore: exceptis illis in quibus fuerunt moderata: seu renocata. Et ad ab̄i-
dantiorē cantelā: p̄uilegia predicta cū dictis modificatiōibus: motu p̄prio in- ¶ Noua con-
nonauit: ac districte precepit: et mandauit eceliarū prelati: vt religiosos prefatos cellio.
super alijs p̄uilegijs non modificatis: moleitare non p̄sumant: sed sua eis iu-
ra: et p̄uilegia inuolabiliter obseruent. B. sffo. 27. conce. 88.

CJDEAD Leo postea reuolidauit: ac in pristinū statū restituit omnia p̄uilegia 28
fratrum minorū obser. quo ad forū conscientie tantū. Et hoc solū oraculo viue vo-
cis. **¶** Vide in dictione Concilium. §. 7.

CJDEAD Leo reuolidauit omnia p̄uilegia: etiam quo ad forum iudiciale: si- 28
cut positum est in dictione Communicatio p̄uilegiorum. §. 2.

¶ Circa supradictū vide notata: seu addita in dictione Concilium post. §. 7. Collectores.

CJDEAD Leo statuit et ordinauit ac decreuit: q̄ in quibuscūq̄ causis per fra- 30
tres minores obser. vel contra eos in romana curia vel extra eā p̄ tēpore motis: Cōcessio no-
ad quarū prosecutionē et defensionē aliqua clausula vel clausulis ex cōtēntis in lit- tabilis p̄ fo-
teris ap̄licis mare magnū nuncupatis: et alijs quibuscūq̄ in posterū forsan con- ro iudiciali.
cedendis: indiguerint h̄mōi fratres: mādata. citationes: et imbibitiones q̄ earū vi-
gore fieri contigerit: etiā illarū non inserto tenore: sed solū effectu clausule deputa-
tionis: seu cōcessionis et iurisdictionis h̄mōi: vna cū clausula rei super qua agitur
ex ip̄is litteris originalibus: aut earū transūpto autentico: de mādato iudicis co-
ram quo fuerint p̄ducte: per notariū publicū fideliter extractis: p̄tinde eos quos
concernent arcent: et p̄cessus earū vigore. p̄ tēpore habiti valeant: et eo p̄terito
q̄ non inserto tenore delegationis facti fuerint: de inualiditate impugnari neq̄ant:
dūmodo in primo actu corā ip̄o mandante vel citante anteq̄ ad v̄teriora. p̄ceda-
tur: ip̄e l̄re originales: aut earū transumptum autenticū eribeantur. **¶** Quos solum Nota.
clausule h̄mōi extracte: vt p̄ferunt: et nō totus ip̄arū l̄rarū tenor apud acta regi-
strati: et q̄ ip̄i iudices: etiā delegati ap̄lici iuxta clausule vel clausularū sic corā eis
p̄ tēpore productarū continentā et tenorē indicare et diffinire debeant: ac si ip̄e
littere originales: seu earū transumptum autenticū p̄ducta et registrata forent.
Et q̄ p̄missis in aliquo per quēcūq̄ etiā ministris et alijs fratribus dicti ordi-
nis concedendo: nisi eis: et p̄ tēpore existentibus generalibus: aut suis commissa-
rijs Romani curiā sequētibz vocatis et auditis: et in illis contineatur Roma-
num pontificem. p̄ tēpore existentem eosdē desuper vocasse: et aduenisse: deroga-
ri non possit: nec derogatū censeatur. **¶** Habetur in libro ordinis Italico impresso
Venetijs: in fine secunde partis.

CJDEAD Leo statuit: q̄ transumptis quarūlibet litterarū apostolicarū scribis 31

Privilègia fratrum.

De rrasump
tis privilegioz

minoribus observantia concessarum: manu notarij publici subscriptis: et sigillo alicuius curie ecclesiæ: seu persone in dignitate ecclesiastica cõstitute munitis: eadem proorsus si des in iudicio vel extra adhibeatur: que ipsi litteris originalibz adhiberet si originaliter eribite vel ostense foræt. **Ad obstatiõz** quibuscuq; in con trariu faciẽtibz. **Id** in libro ordinis Italico impresso Venetijs: in fine. 2. partis.

32
Cõfirmatio
privilegioz
erit ordinis
scti Frãcisci.

Alemens. 7. motu pprio ⁊ ex certa scientia: oia ⁊ singula privilegia. im munitates. exẽptiones. indulgentias. peccatoruz remissiones: et gratias: ac omnia ⁊ singula indulta ordini fratru minoru regularis observantie: et sancte Clare: ac tertio de penitẽtia nũcupato ordinibus: illozq; fratribz. monia libus. sororibus: ⁊ vtriusq; sexus personis: ac monasterijs. domibus. ecclesijs ⁊ locis quibuscuq;: etiã per modu exten siõnis seu cõicationis: ⁊ alias quomodo. libet per quoscunq; romanos pontifices predecessores suos: ac per ipm ⁊ sedes apostolicã concessa: auctoritate apostolica approbavit: ac innouavit: et perpetue firmitatis robur obtinere: ⁊ inuiolabiliter observari debere decrevit: pat latu ba betur supra in dictione Cõmunicatio privilegioz. §. 19.

Collectorz.

CNotandũ: q in litteris hmoi cõfirmationis ponuntur eximie non obstatiõ dis cendo. **Ad** obstatiõ. quibusuis litteris apostolicis per quoscunq; romanos pon tifices: etiã motu pprio ⁊ ex certa sciẽtia: ac de apostolice potestatis plenitudine: et cum quibusvis irritatiõis. annullatiõis. quassatiõis. reuocatiõis. modificatiõis: ⁊c. Que verba q̃tum operentur: positum est supra in dictione Concilium: post §. septimũ prope finem.

33

Nicolaus. 4. concessit Cartusensibus: vt possint vti privilegijis eis con cessis: etiam si ppter simplicitatẽ: et iuris ignorantiam vti non fuerint retroactis temporibus: dummodo eis non sit per prescripõnem: vel alias legitime derogatum. **B.**

CEx privilegijis Cartusensium.

Collectorz.

Sequuntur quedã questiones pro intel lectu privilegioz ordinibus mendicantium concessorum.

Questio cir ca derogatio nẽ privilegio rã fratrum.

Prima questio est. Quia in plerisq; cõcessionibus supradictis: ⁊ in toto nro ma ri magnore: et alijs privilegijis cõtinetur: q nõ intelligãtur renoca ta nisi de eis fiat mẽtio de verbo ad verbum: vt puta: cõceditur nobis vt nõ tenea mur ad pcuratiõẽ legatoru: etiã si in litteris eorũdẽ dicatur: vt tam non exẽpti qz exẽpti teneãtur ad hoc onus: nisi de hoc indulto nobis cõcesso fiat mẽtio de ver bo ad verbum: postea papa cõcedit legato vt possit exigere pcuratiõẽ a quibuscuq; qz personis etiã exẽptis: q̃nis talia habeãt privilegia: q de eis sit fienda mentio de verbo ad verbum: q voluit in litteris legati haberi. p expressis: queritur nũc vtrũ per has litteras legatorum sit derogatum privilegio nostro? Et sic de similibus.

Risio ad q̃ stionem.

CEt licet sup hoc multi multa dixerint: tñ semp maior ⁊ solẽnior pars doctorum tenuit privilegio nostro derogatũ esse. Tandẽ s̃ elinus in c. **Ad** nulli: de rescriptis cõpendio s̃issime tractãt hanc materiã: ⁊ ibi adducens oẽs super eã scribentes: concludit q si hoc habet curie stylus: indubie derogatur prioru privilegio. Et q hoc habeat stylus curie: est plusq; manifestũ: cũ in nullis reuocatiõibus inferan tur littere priores: nisi aliquĩ ad abundantiorẽ cautelã. Sic ppterea nõ debent opi nari fratres: q sua privilegia sint immutabilia: sicut si sic essent ligate manus põ tificum vt nõ possent derogare cõcessa a se: vel suis predecessoribus nisi illa inle

ferent: cum esset impossibile omnia scire: cum sint innumerabilia: & peculiariana.
 Est tñ aduertendū: an relatio breuis: vel bulle super quā sit cōcessio sit vera. Nā
 si est falsa: nihil valet qđ cōceditur etiā si cōtineat maximas clausulas: & nō obstā
 tias. Et est aduertendū: an in totū: vel in partē: aut ad tēpus deroget priorib?
 Nā licet habeat hęc secūde magnas nō obstā tias: & amplas gñalitates: nō dero
 gat nisi illis cōtra q̄ sunt. Verbi gñā. Ego habeo privilegiū vt in partes Hiero
 solymitanas possim transire: postea p̄hibetur qđ in illas partes nullus trāseat
 nō obstantib? q̄buscuq; privilegijs cōcessis ordinib?: vel psonis rē. etiam si de
 eis eorūq; totis tenorib? rē. nūquid non potero p̄ficisci ad Lōpostollarcū habēā
 aliud privilegiū hoc mihi cōcedēs? Si dices nō: q̄oibus privilegijs est deroga
 tum: intellige oibus privilegijs derogatū: quo ad transeundū in Hierusalem.

Et Sed qđ derogatio potest fieri quo ad totalē reuocationē: vel quo ad tēporalem
 suspensionem: ideo queritur secundo quid de suspēsiōnibus privilegiorum que
 cotidie fiunt qñ cōcedunt bulle cruciate: vel sabrice ecclie ap̄toꝝ iheri: & iheri
 li: siue tēpore Jubilei: aut alie similes? Dicendū: qđ inspiciēda sunt verba: & scđs
 ip̄a indicandū: put in alia q̄stione iā dictū est: ideo de hoc nō querim? S; queri
 tur quot: vel q̄ privilegia cōprehēdant tales suspēsiōnes? Et videtur: qđ solū cō
 prehēdant: & suspendant illa q̄ possent impedire: vel retardare effectū illoꝝ q̄ per
 tale Jubileū ephorantur qđ sunt: vt proficisci Romā ad consequendū Jubileū.
 Ire ad bellū cōtra infideles ad consequendā indulgentiā. accipere bullā: & contri
 buere certā q̄ritatem pecunie pro eadē causa. Nā si ego haberem per privilegiū
 illud quod conceditur per Jubileū: vel cruciatā rē. vel per confessionalia: & simi
 les facultates: non curarē de dicto Jubileo: seu cruciatā rē. ideo suspenduntur ta
 lia privilegia: & facultates: et alie questuarie applicande cruciate rē. non aut priu
 legia super alias materias: vel in bullis cruciate non cōtēta: aut per Jubileum
 non concessa. Quia absurdū esset: qđ suspenderet illud qđ mihi non potest prebe
 re: qđ non habet. Sed dimissa q̄stione de suspensione per Jubileū: & alias bul
 las quas nō vidimus: dicamus de cruciatā concessa in Hispania primo contra
 mauros regni granate: deinde contra infideles partium Alprice. Et dicim?: qđ
 clausula suspensionis in forma: & ad litterā continebat hec verba. Et ne propter
 alias indulgentias: in hoc sancto opere tardiores christi fideles existant: omnes
 similes: aut dissimiles indulgentias: & facultates a nobis: et eadem sede: vel eius
 auctoritate quibuscunq; ecclēsijs. monasterijs. hospitalibus: & p̄ijs locis. vniuer
 sitatibus. confraternitatibus: & singularibus personis: plenarias. temporales: &
 perpetuas in vita: vel mortis articulo in dictis regnis concessas: pro huiusmodi
 expeditione dūtarat ad tempus triēnij duratura: suspendimus: ita qđ ille etiam si
 clausulas aliquas contra futurā earum suspensionem in se continerent (quarum
 tenores: & formam: ac si de verbo ad verbū infererētur presentibus: haberi volu
 mus pro expressis) nemini interim vlatenus suffragentur. Et sub eadem comunicatio
 nis late sententie pena: huiusmodi indulgentie durante triēnio publicari: & predi
 cari: et earum pretextu quouis pia suffragia postulari nequeant.

Et Nunc queritur: quomodo: vel in quib? h̄dicta suspēsiō intelligat. Et videtur
 qđ solū indulgētis cōcessis visitantib? ecclias. monasteria. hospitalia rē. Nō datet
 hoc nā ibi d̄. Q̄s similes: aut dissimiles indulgētias plenarias. temporales: et
 perpetuas. Addit etiā: qđ nō predicentur: aut publicentur: nec quis suffragia po
 stulari queat suspēsiōne durante. Item in principio clausule dicitur. Ne propter

Questio. 2.
de suspēsiōe
privilegiorū

Responsio,
questionis.

Questio. 3.
suspēsiōnib?
cōtēns i bul
lis cruciate.

Privilegia fratrum.

alias indulgentias ꝛc. Attñ qꝛ ibi dꝛ: ne tardiores xpi fideles existant ꝛc. posset forte dici: qꝛ oēs alie gratie: siue facultates: quarū similes continentur in bulla cruciate suspenduntur: vꝛꝛ confessionalia: et alie quecūqꝛ ibi cōtente. Nā videtur velle papa qꝛ (vt xpi fideles necessitentur ad accipiendū istā cruciatā: et contribuēdū) non possint facultatibus contētis in bulla cruciate: per bullas: vel confessionalia antea habitas vti. Dicere enī (put aliqui auti fuerunt) qꝛ per istā suspensionem: suspendebantur omnia privilegia. facultates: et indulta quibuscūqꝛ personis facta: est ita absurdū: qꝛ non indiget reprobatione. Nā esset dicere: qꝛ etiā esset derogatum privilegijs eorum qui habent facultatē testādī: et privilegijs religionū. vniuersitatum: ꝛ aliarū personarum super diuersis materijs: ita qꝛ durante tempore suspensionis non possent tunc vti eis illa habentes. Et sic qꝛ pro illo tēpore essent religiones ordinarijs subiecte: et qꝛ non possent prelati religionū absoluerē suos subditos a casibus eis per sedē apostolicā concessis: neqꝛ a casibus episcopis reseruatis: nisi sibi epi darēt cōmissionē. Et sic de alijs in finitis inconuenientibus.

Resolutio qꝛ
stionis.

¶ Propter quod tenēdum videtur (put supra dictum est) qꝛ per suspensionem supradictā: suspenduntur omnes indulgentie questuarie: et omnes facultates cōtente in bulla cruciate huiusmodi: qꝛ antea virtute aliorū indultorum habebantur. Et quo ad religiosos est etiam aliud: quia scilicet in tali suspensione non suspēdūtur concessiones religionum. Quia licet dicatur de monasterijs: intelligendum videtur de indulgentijs concessis visitantibus monasteria ꝛc.

Questio. 4. d
suspēsiōe in-
dulgentiarū
fratrum.

¶ Sed an etiam ppter hoc indulgentie suspendātur quo ad fratres? Videtur qꝛ non. Nam prout diri: nō suspendit concessiones religionū: neqꝛ sunt quo ad religiosos questuarie: cū illas non consequantur porrigendo manus adiutrices: sed cor purum: et orationes deuotas: quibus plus pderunt intentioni cruciate: qꝛ pecunijs. Et sic videtur qꝛ non sunt in preiudiciū cruciate. Et forte hoc intendit Sir tus. 4. talia verba dicens: vt patet supra in dictione Indulgentie stationum. §. 7.

¶ Item qꝛ in prefata clausula cruciate licet fiat mentio de ecclesijs ꝛ monasterijs ꝛc. non tamen de ordinibus fit penitus mentio. Ideoqꝛ suspēsiō huiusmodi nō tangit concessa fratribus ordinum. Ad quod facit illud vulgatum. Quod nō mutatur: quare stare phibetur: vt in. l. ꝛꝛcipimꝛ. l. de appel. Et sic declarāt sempꝛ commissarij dicte cruciate: cum ad eos recurritur. Et in speciali quo ad fratres mino. obseruan. ita concessit Leo decimꝛ: vt positum est supra. §. 25. Tamen securius esset procurare: qꝛ emendaretur ille stylus: et qꝛ expresse exciperentur indulgentie fratrum quo ad personas suas: et etiam quo ad alios: in ijs que non possunt diuidi. Ut videlicet: habemus privilegium suspendendi interdictum in nostris festiuitatibus: non possemus bene ipso vti nisi si seculares possent audire diuina: licet per bullas cruciate ipis concedatur: qꝛ possint audire diuina tali tēpore iannuis clausis ꝛc. Nec posita sunt propter multos scrupulos fratrum: et vt prelati puidēant: aut puideri pcurēt: qꝛ aliter nunqꝛ sedabuntur aliqui fratres.

Probatio nouitiorum.

Collectoz.

¶ Circa tempus probationis nouitiorum in ordine fratrum minorū sunt nonnulla statuta: et concessa per varios summos pontifices: que posita sunt in dictione Nouitiorū in multis. §.

Processiones.

Processiones. Procuratores frim. Fo. clv.

Alexander. 6. statuit: q fratres ordinis mi. de obser. in p
 cessionibus nō separētur a fratribus conuen-
 tualibus eiusdē ordinis. Et declarauit: q in hmoi. pcessionibus
 ille modus: et ordo circa precedentia obseruari dō in fratrib⁹ ob-
 seruantiibus dicti ordinis respectu fratru alioꝝ ordinū: qui in fra-
 tribus conuentualibus predicti ordinis obseruatur. Ita vt nulla
 sepatioꝝ vel diuisio fiat inter hmoi. ftes obseruātes: et cōuēntiales. b. ffo. 56. rō. 67.

1
 Per o ffrabus
 mi. obser. et
 cōuēntialib⁹

Leo. 10. in cōcilio Lateranēsi statuit: q fratres requisiti a prelatiꝝ eccliarū
 ad pcessiones solēnes p tpe faciēdas: accedere debeat ad illas: dum
 modo domus: seu loca eorūdem fratru: nō sint remota vltra vñū milliāre a ciuit-
 tatibus: vel oppidis vbi faciēda est processio. B. ffo. 23. conce. 71.

IOHESAN Leo statuit: q ne inter fratres mi. obser. et cōuēntiales super pcedētia:
 dissensio: et contētio oriatur: talis inter eos ordo seruetur: vtz q in pcessionibus: et
 funeralibus: ac erequijs: nec non et in alijs actibus publicis in quibus fratres
 obseruātes: et cōuēntiales cōuenerint: fratres cōuēntiales fratru⁹ regularis ob-
 seruantiē locū digniorem relinquere teneantur. B. ffo. 32. conce. 117.

3
 In fauorem
 fratru mi. ob-
 seruantiē.

IOHESAN Leo postea declarauit: tam fratres mino. obser. q̄ conuentuales in
 quibuscunq; pcessionibus: et alijs actibus publicis in quibus eos simul a deſſe
 contigerit: suas cruces posse: et debere deferre: ita tñ q̄ sicut ipi ftes obseruāte re-
 gularis locū digniōrē iter oēs alios ftes dicti ordinis tenere debēt: sic et eoz cru-
 ces in presen loco digniōri pcessionis deferri possint: et debeat. B. ffo. 36. cō. 121.

4
 De pcedētia
 crucis fratru

IOHESAN Leo ad amonendū aliquas contētionē inter ftes mi. obser. et Au-
 gustinēses: et alios medicātes sup pcedētia in pcessionib⁹ erotas: declarauit
 q̄ predicti ftes mi. post capl'm in gñalissimū Rome tēpore eiusdē Leonis celebra-
 tum: habēt et hſe debēt in pcessionibus: et in ceteris actibus publicis illā precē-
 nentiā: et locū q̄ ante pſatū capl'm habebāt ftes mino. cōuēntiales. S3 in locis
 vbi ftes mi. cōuēntiales nunq; fuerunt sed ſoli obseruātes: pcepit vt inter ftes
 mino. obseruātes: et alios ftes ordinū medicantiū sequēs ordo obseruetur. Qd
 ſes ftes mi. obser. antiquū semp locū teneāt: quē ordo sancti francisci in similib⁹
 actibus tenere alibi cōſuevit: nisi cōſuetudo antiquitas approbata: et legitime ob-
 ſeruata ſecus habeat. Super his autem vt bene seruentur: dat conseruatores oēs
 ecclesiarum pſatos. B. ffo. 57. conce. 158.

5
 Contra ftes
 Augustinēſes

Procuratores fratrum: seu syndici.

Innocentius. 4. concessit ministris fratru mi. auctorita-
 tem: quatenus in puincis eis cōmissis:
 per se: vel fratres suos quib⁹ id duxerint cōmitendū: possint con-
 ſtituere: vel noiare aliquos viros idoneos deū timētes: qui ſim in
 digentiā conuentuū: seu domoꝝ predictoꝝ fratru: possint res con-
 cessas fratribus hmoi. auctoritate aplice petere: ac viderē. cōmū-
 tare. alienare. tractare. expendere. permutare: et in fratru vſum cōuocare. Cōcessit
 etiam: p liceat predictis ministris pſatos viros sic cōstitutos remouere: alios
 q̄ ad predicta erequenda sine difficultate aliq; subrogare: quoties videbitur opoz
 tunum. B. fo. 29. Et ffo. 117. concessione. 247.

De iustitio
 ne procura-
 torum.

IOHESAN declarationem Nicolai tertij non possunt fratres sacre predictā deno-
 minationem: sed prout infra ordinatam est per Aldartinum, 4. et 5.

Collector.

Interdicti.

Alemens. 4. cōcessit: q̄ pcuratores negotioꝝ fratruꝝ mi. possint tempore interdicti in locus predictoꝝ am fratrum audire diuina: nisi ipsi procuratores causam dederint interdicto: vel excommunicati specialiter: seu interdicti contigerit eisdem. B. fo. 56. et ffo. 140. conce. 316.

De pcuratoꝝ noiaōe: seu iurisdicōe

Martinus. 4. cōcessit ḡnali: 7 p̄ncipalibꝝ ac custodibꝝ vniuersis ordi-
sint de predicto ordine: q̄ possint nominare aliquas personas: q̄ non
dictos fratres) administrationē legitimā: 7 generales: ac liberā. Et decreuit: q̄ ta-
les persone sint veri: 7 legitimi administratores economi syndici: 7 actores: q̄ res
predictas: et rerū predictarū precii nomine Romane ecclesie recipiāt: 7 p̄ eisdē
in fratruꝝ predictoꝝ veritates (put eis licet ex regula: vel declaratione regulē) con-
uertant: q̄n a p̄dictis ministris: vel alijs fr̄ibus: de assensu cordis ministꝝ op̄ fue-
rint requisiti. Et ḡnaliter cōcessit: q̄ predictę p̄sone habeāt facultatē pcurandi in
oibus causis p̄ rebus: 7 locis ad eccliam Romanā spectatibꝝ: 7 ip̄oꝝ fratruꝝ
v̄sui cōcessis. Necnō p̄ immunitatibus. libertatibus. iuribus: ac p̄uilegijs eorū
dem fratruꝝ: 7 suozū conuentuꝝ: seu domoꝝ. B. fo. 46. Et ffo. 129. conce. 290.

Collector.

Aduertendū est circa predictā concessione: q̄ guardianetia cū toto suo cōuen-
tu: nō possint predictos pcuratores: vel syndicos nominare: q̄ hoc solū cōcedi-
tur ministris: 7 custodibus. Et similiter est aduertendū: q̄ ministri seu custodes:
non instituant p̄fatos pcuratores: vel syndicos: sed simpliciter nominant: 7 sic
nominati per illos: instituantur a iunimo p̄tētie p̄ procuratoribus: 7 syndicis
sue iancitatis: 7 ecclie Romane: ad quā pertinet res cōcessę fratribꝝ q̄n dātes
non retrauerunt sibi dñum: 7 q̄n b̄mōi res sunt tales quarū v̄sui licet fr̄ibus
predictis habere. Unde sequitur: q̄ respectu rerum in quibus dantes referuauē-
runt sibi dominium: aut quarū v̄sui nō licet: vel aliquādo nō licuit fratribꝝ ha-
beremibꝝ possunt agere pcuratores: vel syndici.

Indulgētie.

DE AD Martinus cōcessit pcuratoribus fratruꝝ mi. in curijs ecclesiasticis: et
ciuilibus laborates p̄ defensione ordinis p̄dictoꝝ fratruꝝ: eccliarūq̄ suaruꝝ: tingu-
lis annis indulgētia centum annozū. b. ffo. 260. concessione. 663.

Nicolaus.

4. fecit cōsimilē cōcessione circa pcuratores vel syndicos: put
fecerat Martinus. 4. in concessione sup̄ap̄osita. §. 3. Et habe-
tur. B. fo. 23. Et ffo. 107. concessione. 230.

**Generalis
minister.
Paupas.**

Oncilium Constantiense statuit: q̄ generalis fratruꝝ mi. possit et debent in
conuentibus suis subditis tollere quicūq̄ superfluit sine sine in rebus nobi-
libus vel immobilibus: q̄tam fieri poterit bono modo: babito semper consilio
antiquoꝝ 7 discretōꝝ fratrum suozū. Et voluit: q̄ p̄fatus generalis eligat (si
opus fuerit) aliquas personas fideles qui p̄dictas superfluitates: auctoritate di-
cti concilij vendant: 7 commutent: aut alias in operibus conuertant. B. fo. 26.
Et ffo. 110. concessione. 236.

**Carta Joā-
nē papę.**

Martinus. 5. litteras Martinus. 4. sup̄ap̄ositas. §. 3. approbavit 7 sul-
minauit illas inferendo de verbo ad verbū: 7 cōcessit minist-
ris 7 custodibꝝ: ac alijs fratribꝝ mi. q̄ litteris p̄dictis: ac oibus in eis cōtētis li-
beret licite v̄sualē: rādiū: 7 quocūq̄ p̄ sedē ap̄licā aliud in p̄missis eidē ordini
vtilius fuerit ordinatum. Non obstante constitutione Joannis. 22. Que incipit
Ad cōditōꝝ: per quā predictis fratribꝝ: ne litteris 7 cōcessione p̄fatis: sine speciali
scdis ap̄lice licētia v̄teretur: prohibitiū fuerat. b. fo. 38. Et ffo. 38. cōcc. 42. p̄p̄ finē.

Procuratores sive: seu syndici. Fo. cxlvj.

CONRADUS Martinus confirmavit constitutiones q̄ vulgariter appellantur martiniane quas quidam legatus a latere prefati pontificis ordinaverat: in quibus quo ad procuratores fratrum habetur sequens statutum.

CStatuimus et ordinamus iuxta declarationem Nicolai. 3. et Clementis. 5. ac Martiniani. 4. et. 5. q̄ quilibet conventus seu locus habeat suū procuratorē: economū syndicum: et actorem: cui ois elemosina habeatur: et alia q̄ ad pecuniam reduci possunt integraliter assignentur. Qui easdē dispensare debeat legaliter: et fideliter p̄ reparatione cōventū et locorū: ac alias quoq̄ necessitates fratru p̄ tempore occurrentes. Et infra. In omnib⁹ autē q̄ ultra hoc magis videtur arctari fratres sine et declaratione Clementis: siue quacūq̄ alia declaratione summorū pontificū: vel alio quocūq̄: applica nobis auctoritate commissa misericorditer dispensat. **N**ō astringentes eos p̄pterea q̄ voluerint predictas declarationes servare: quin suo voto satisfacientes: servare valeat: et tenere. **H**oc fo. 23. trac. 3. Confirmatio autē huiusmodi statuti: et constitutionum existit. b. fo. 38. Et fo. 36. conc. 41.

CSciendū et notandū est: q̄ h̄mōi ordinatione: ac dispensatione utuntur fratres mi. obser. partium Italie: qui prefatas constitutiones acceptaverunt: necnon et bullam Martiniani. 4. supra positam. §. 7. Et ideo ipsi omnē elemosinam pecuniariam: et alia ad pecuniam reducibilia: assignant h̄mōi procuratoribus: seu syndicis tanq̄ nuntijs nominatis per papā: qui nomine pape tenent dictam pecuniā pro fratrum necessitatibus suo tempore expendenda. **S**ed fratres Hispani: et Gallici: et Alemanni qui observanter vivunt: q̄ predictā dispensationē non acceptaverunt: utuntur syndico solum et precise ad hoc ut si aliquid superfluum vel inutile in conventu fuerit inveniunt: ut puta si malus: aut asinus secuerint: siue aliquid aliud quod vno tempore fuit necessarium: et postea non est: imo op̄ vendi aliquid predictorum: tunc prefatus procurator nomine pape cuius est syndicus vendat: et precium in alias necessitates fratru convertat. Et de isto syndico locutus est Nicolaus. 3. in declaratione regule dicēs debere dari a papa: vel a pfectore ordinis. Et taliter uti syndico: est regulā pure observare. Et tale non habere: est periculo se committere. **S**ic em̄ reperitur aliquis conventus: seu locus fratrum mi. qui aliquādo non indigeat ut aliquid vendatur: et renonetur. Et si dicas q̄ poterit vendi: et pecunia recipi et expendi per aliquem amicum spirituales qui non sit syndicus pape: dico q̄ hoc nequit fieri sine transgressione voti paupertatis. Quia tunc ille amicus spiritualis faceret predicta: auctoritate fratrum: et sic esset interposita apostolica ordinavit suū syndicū: et non reliquit hoc voluntati fratru. Dico etiā q̄ talis amicus spiritualis in supradicto casu committeret furtū cōtractando rem alienam invito dño. s. papa. **A**liqui tñ fratres utuntur h̄mōi procuratore vel syndico in omnibus contentis in bulla supradicta Martiniani. 4. et. 5. excepto in petitione: ac receptione elemosinarū et denariorum: seu pecuniarum aliter obtinentium q̄ per testamenta: ut faciendo petere ea que pro habitibus pro defunctis acceptis: vel pro celebrandis missis fuerunt promissa et. **S**ed tales utuntur dispensatione contra declarationē Nicolai. 3. quā sicut et regulam observare tenentur: cū em̄ iura declaratum et declaratio sint idē. Unde cōtra talia presumens: factum est quoddā statutum in capitulo generali in conventu Lavalis: p̄vincie Laronie: celebrato anno dñi. 1503. sub forma sequenti.

Deponantur omnes guardiam et pena proprietarij puniatur qui ratione debiti

c ij

6

Statuti generalis.

Collector.

Nota.

17 omnia 2
17 omnia 2

17 omnia 2

17 omnia 2

Procuratores frim.

Professio frim.

generale.

enimscum p: eu alioꝝ bonoꝝ temporalia fecerint excoicari seu denneri: vel verari quoscunq; seculares. Subditi vero qui talia procurauerint: pena pꝑrietarij puniantur: 7 de cōuentu cōsuisibiliter expellantur. f. 230. tracta. 3. Et ff. o. 2. 9 in tracta. 2.

Collectoꝝ.

CAduertendū est tñ: p licet cōstitutiones supradicte non fuerint acceptate vnuer saliter: tñ bulla Martinij acceptata est a toto ordine.

CAduertendū est insuper: p extra casum quo aliquid cōcessum vsui fratru cuius dñitum attinet a d papā vendit: nō indiget fratres hñdōi procuratoꝝ: vel syndico. Et in casu q heredes vllēt defraudare eos legatis in testamentis: habēt duplex remediū: put positū est supra in dictione hñdeditas in fine cōcessionū. Qui autē latinis videre voluerit materiā hanc procuratoꝝ: 7 syndicoꝝ: reperiet eā optime discussam 7 elucidatam in tractatu intitulo Speculum fratrum minorum: prope finem additionū articuli. 5. declarationis Nicolai. 3. Et in additionibus articuli. Vide ibi ac nota bene: 7 sic in hac materia non errabis.

9

Augenius.

4. in litteras predictoꝝ Martinij. 4. et. 5. de verbo ad verbū in suis litteris inseruit: decernēs q hñdōi litteris eadē fides adhibeatur vbiq; sicut originalibus litteris predictoꝝ pontificij adhiberentur si ostente forent. Noluit tñ vt per hoc aliquod ius de nouo acquireretur predictis fratribus: sed q antiquū ius (si quod habebant) tantūmodo eis conseruaretur. b. fo. 40. Et ff. o. 3. concessione. 4. 2. in fine.

10

Pro syndi
cis monialiu
sanctie Clare
7 tertiarior.

Sirus.

4. in bulla aurea cōcessit: q procuratoꝝ syndici monialiu. s. Clare: 7 tertij ordinis fr̄ 7 sorozū: eidē privilegiz 7 immunitatibꝝ. gratiz. sanozibus. cōcessionibus. indultis spūalibus 7 tēporalibꝝ procuratoꝝ syndi cis fr̄m minor 7 predicator 7 cōcessit: 7 in posterū concedēdis gaudeant: put latinus habetur supra in dictione Lōicatio privilegioꝝ. §. 2.

11

Indulgētie.

Innocentius.

8. cōcessit: vt procuratoꝝ fratru mi. eozūq; substituti. libere. parētes. fratres. sorozes: 7 vrozū eozū possint p̄mere indulgētijs stationū: 7 alias fratribus predictis concessas: dicendo in ecclesijs hñdōi fratru quinq; Mater noster: et totidē Ave maria p felici statu Romane ecclesie. o. fo. 95. Et ff. o. 70. cōce. 1. 2. Et ff. o. 99. conce. 367.

12

Lōicatio pri
uilegioꝝ.

Alemēs.

7. concessit vni syndico 7 procuratoꝝ cum illius vrozē 7 liberis p̄senti 7 futuro singule domus 7 monasterij fratru minor 7 regularis obseruatiōe: ac monialiu sancte Clare. Lōceptionis: 7 Amiciationis ordinum: 7 sorozū tertij ordinis sancti francijci p tpe seruiēti: q perpetuis futuris tēporibus ipi 7 eozū quilibet omnibꝝ 7 singulis indulgētijs: 7 p̄ctoꝝ remissionibus. sanozibus 7 gratijs quibus fr̄es ordinis 7 obseruatiōe predictoꝝ vsitur. potuntur 7 gaudēt. seu vti. potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurū: vti. potiri: et gaudere possint 7 valeant. B.

13

Exēpno.

CIdē Alemēs cōcessit p̄satis syndicis 7 procuratoꝝibus: q super quibus.

uis causis 7 rebus ipos syndicos 7 procuratoꝝ concernentibus: civilibus 7 criminalibus: 7 mixtis: non nisi corā iudicibus cōseruatoꝝibus domoz illaz quaz ipi syndici 7 procuratoꝝ fuerint: de iniusticia respōdere teneātur. Inhibuitq; sub excoicationis late sententis pena vsuerlis 7 singulis iudicibꝝ 7 cōmissarijs ecclesiasticis et secularibus: quacūq; auctoritate fungentibus ne de causis cōtra dīcos syndicos 7 procuratoꝝ motis 7 mouendis: directe: vel indirecte: quouis q̄nto colore: seu p̄textu se itromittere: q̄quomodo de cetero audeat vel p̄sumat. B.

Excoicatio.

Professio fratrum mendicantium.

Promotio ad ordines. Protector or. Fo. clviij.

Circa professionis emissionem in ordinibus fratrum mendicantium facta: **Collector.**
vel sciendam: sunt multa & varia concessa per multos summos pontifices:
que posita sunt in dictione Nouicius: vbi in imagine bñ hec dicitio Professio.

Promotio ad ordines.

Quo ad promotiōem ad ordines sacros: presertim ad sacerdotiū: fecerunt alii **Collector.**
qui summi pōtīfices aliquas cōcessiones: et dispōsationes: in fauorē fratrum
minorū: ac nōnulla alia pertinētia ad p̄motiones cōcesserūt: q̄ posita sunt in dicitio
nibus Ordines sacri: et Dispensatio. §. ii. et. 12. et. 13. ac. 22.

Protector ordinis.

Regorius. ¹ districtē inbibuit: ne cardinalis p̄tector ordi
nis s̄m̄i mi. se intrōmittat in reb⁹ pertinētibus **Officia ordi**
ad officia & gubernationē seu correctionē s̄m̄i dicti ordinis: nisi **Correctio.**
quādo predicti s̄res: aut aliqui ip̄oz aliquid cōmitterēt cōtra tres
articulos in regula predictoz fratrum cōtētos: vtz qñ deuiarēt ab
vnitate fidei: vel ab obediētia romane ecclie: aut ab obseruantia
sue regule. Ita q̄ dictus ordo: et fratres eiusdē ordinis in nullo sint subiecti p̄tectori
h̄m̄i: nisi dītarat in casu quo ip̄oz fratrum cōmunitas: vel ḡnāl cap̄m
(q̄ absit) a predictis articulis: vel eoz aliquo deuiarēt. Decretū etiā irritum et
inane quicquid secus factum fuerit. **Statut** insuper: q̄ fratres predicti ordinis **Nota.**
recurrentes ad p̄tectorem tanq̄ ad prelaturam pro licentijs: vel alijs cōm̄m̄ibus:
puniat̄ur grauit̄: et actibus legitimis: et officijs ordinis sint suspensū ip̄o facto.
B. s̄fo. 137. concessio. jo. 4.

Sixtus. ² 4. approbavit litteras supradictas Gregorij, ² inserēdo illas de
verbo ad verbū: & robur perpetue firmitatis obtinere decreuit. **Declaratio**
Ac etiā declarauit: q̄ nec adhuc in p̄satis tribus casibus habeat auctoritatem **p̄cedētis cō-**
p̄satus p̄tector: quādo nō vniuersū sed solum aliqui predicti ordinis p̄fessores: in **cessio.**
quouis numero: a fidei vnitate: ac sacrosanctē Romane ecclie obedientia deuiarēt:
vel regulā p̄sata non obseruarent. **B. s̄fo. 138. conce. jo. 4.**

Urbanus. ³ 4. statuit: q̄ moniales. s. Clare sint subditē cardinali qui p̄
tēpore fuerit p̄tector ordinis fratrum mi. & illi teneantur firmi **Promontia**
ter obedire. Et q̄ h̄m̄i p̄tector habeat curā ³ 2 regimē dicti ordinis. s. Clare: nec **lib. 9. Clare**
non & personarū insistentiū seruitijs monasterioꝝ h̄m̄i ordinis. s. capellanorū.
oblatoꝝ: et familiaris. Et q̄ tam per se q̄ per viros idoneos quoties expedire
viderit: visitationis offiū imp̄dere studeat: corrigēdo & reformando tā in capite
q̄ in mēbris: q̄ correctionis & reformationis officio nouerit indigere. Instituen
do etiā ac desistēdo: & statuēdo ac disponēdo: put s̄m̄ deū viderit expedire. **b.**
fo. 291. tractatu. 3. et s̄fo. 319. tractatu. 2.

Martinus. ⁴ 5. statuit: q̄ p̄satus p̄tector nō possit v̄llo mō dare licentiā ali
to romano pōtīfice: seu absq̄ sedis ap̄tice licentiā speciali. **b. s̄fo. 36. conce. 41.** **De ingressu**
quibus p̄sonis: ad ingrediēdū monasteria. s. Clare: incōsul **moasterioꝝ**
sanctē Clare

Iulius. ⁵ 2. cōcessit: vt p̄nicipales fratrum mi. habeāt eadē potestātē: & facul
tatē circa moniales. s. Clare illoꝝ curē cōmissas quā Urban⁹. ⁵ 4. p̄mo montia
in regula p̄dictarū monialiū cōm̄ sit p̄tectori dicti ordinis. **B. s̄fo. 72. cō. 220. lib. 9. clare.**
Caduertēdū est: q̄ h̄m̄i potestas p̄tectoris: d̄z intelligi sicut potestas fuit restricta **Collector.**

Prouincia. Quarta portio. Quæstuaræ.

per Adartinum. S. vt dictum est supra immediate: quibus aliqui minus docti: aliter opinati fuerint. Et adhuc posset non immerito dici: q̄ prefata concessio Julij fuit subrepticia: et per consequens nullius valoris: q̄ in relatione non fuit expressum qualiter predicta potestas p̄toris ab Urbano concessa: fuerat postea restricta per Adartinum. S. forsità enim si hoc fuisset expressum: non concessisset ille generaliter et absolute: prout concessit.

CONSTANTINVS Julius suprascriptas litteras Gregorij. 9. et Sixti. 4. approbavit et confirmavit. b. ffo. 88. con. ce. 253.

Prouincialis.

Collector. De multis attinentib⁹ ad prouinciales fratrum: dictum est in dictione Administri.

Prouincia.

Prohibitio multiplicatio nis puiclar

Nicolaus. 4. statuit et ordinavit: ac districte inhiuit: ne in ordine fratrum mi. fiat dimissio alicuius puiclar: vel novarum puiclarum multiplicatio absq̄ romani pontificis licentia speciali: per eius patentes litteras concedenda: faciente plenam et expressam de huiusmodi statuto: et ordinatione: ac inhibitione mentionem. Decretosq̄ irritum et inane si secus in hac parte contigerit attentari. B. fo. 53. Et ffo. 438. concessione. 303.

Iulius. 2. fecit duo statuta circa edificationem domorum ordinis fr̄m mi. in aliis puiclar: q̄ habentur in dictione Edificare. §. u. et. 12.

Quarta portio.

Collector. Circa quartam portionem: qualiter non teneantur fr̄es mi. ad illius solutionem: facte sunt multe concessiones predictis fratribus: ac etiam alijs mendicantibus: inter quas portio videtur illa que facta est fratribus Carmelitans: vt habetur in dictione Canonica portio. §. 5. et. 9. Et ibidem habentur omnia q̄ circa quartam reperuntur concessa in omnibus. §. vbi in margine est apposita hec dicitio Quarta.

Quæstuaræ.

Predicatoris.

Regorius. 9. precepit vniuersis ecclesiarum prelatibus: quatenus si in suis iurisdictionibus inuenti fuerint aliqui predicantes: et questum pecuniarum querentes: de ordine fratrum minorum se esse dicentes: capiant illos: et tanq̄ falsarios condempnent eosdem: ne religio predictorum fratrum (qui paupertatem p̄fessi sunt) per hoc infamari contingat. B. fo. 25. Et ffo. 109. concessione. 234.

De fr̄ib⁹ mi. obf. et con.

Calixtus. 3. prohibuit stricte sub excommunicationis pena: ne fratres mi. conventuales sub nomine fratrum mi. obfer. nec econtra: aut sub noie locoyalloy q̄nare aliq̄ mō p̄sumat. B. fo. 6. Et ffo. 90. cō. 197. ppe fin.

Collector. Prefata constitutio reuocata est per bullam Sixti. 2. B. fo. 8. Et ffo. 92. cō. 200.

Recipere.

Constitutio materie infra scripte.

Collector.

Vicet ad hanc dictionem Recipere possunt reduci multa priuilegia: tñ q̄ supra superius in varijs dictionib⁹ posita sunt: insufficit hic illa distinguere: et ad

ppria loca remittere. De multiplici nōs receptione fit mētio in predictis privile-
gijs. Et primo de receptione fratrum ad habitum: et ad p̄fessionē. De hoc autē ha-
betur in dictione Noucius in multis. §. Et in dictione Simonia. §. p̄mo. Et in
dictione Abbatissa. §. 8. Et Secūdo quo ad bona nōuicioꝝ: et apostatarū redēn-
tium ad obedientia: quid possint de h̄mōi bonis recipere fr̄es p̄dicti cōtinetur in
dictione Noucius. §. 12. et. 21. Et in dictione Bona. §. 13. Et in dictione Heredi-
tas. §. 2. et. 3. et. 4. Et Tertio qualiter ffes in ordine mi. p̄fessi nequeāt recipi a fra-
tribus alioꝝ ordinū: dicit̄ est in dictione Apostate: in multis. §. Et alia pertinētis
ad idē ponuntur hic infra. §. 3. et sequētibz vsq; ad. 11. Et Quarto circa receptio-
nem sacramentoz: qui. quādo: et quomodo possint ea recipere a fratribz p̄fesa-
tis: habetur in dictione Cōmunicare. §. 3. et. 4. ac fere in reliquis. §. ubi contentis.
Et in dictione Sacramenta. Et Quinto qualiter p̄lati ecclesiarū teneātur re-
cipere predictos fr̄es: ponuntur aliqua infra. §. 1. et. 2.

Donatus. 3. precepit in principio ordinis p̄lati ecclesiarū:
quatenus fr̄es minores cum ad eos declina-
re contigerit: recipiant eos sicut catholicos et fideles: et ac eis ob-
reuerentiam dimittant: et ipsius pontificis: se exhibeant fauora-
biles et benignos. b. fo. 18. Et ffo. 22. concessione. 1. Et ffo. 87.
concessione. 241.

Gregorius. 9. precepit similiter ecclesiarū p̄lati: quatenus fr̄es mi. ad
eos accedētes recipere et benignē: ac charitative (ut pote ca-
tholicos et fideles: ac circa lucrum animarū: et euāgelizationē uerbi dei in fideles)
tractarent: eisq; in suis necessitatibus fauorabiles et propitij existerent: credēdo fir-
miter: ac de ipsis certam habendo fiducia: q̄ cum spiritu uiuant: spiritu et ambu-
lant. b. fo. 20. Et ffo. 22. concessione. 5.

Innocentius. 4. precepit abbatibz et cōuentibus ordinis Cisterciē-
tis: quatenus oēs fr̄es quos de ordine fratrum mi.
repererāt: remitterent sine aliqua difficultate administratos puinciales: et q̄ a talī
receptione decetero abstinerent. b. fo. 21. et ffo. 23. conce. 8.

Prohibitio

Alexander. 4. inibuit districte vniuersis abbatibus. prioribus. preposi-
tis et cōuentibus monasterioꝝ sancti Benedicti. Cisterciē-
tis. sancti Augustini. Premōstratē. Camaldulē. Vallis umbrosę ordinū: ne
preteritū quarūcūq; litterarū a sede ap̄lica generaliter vel specialiter obtetarū: seu
obtinendarū: q̄ de presentibus litteris plenā et expressam non facerent mētionē:
nō recipiant fr̄es p̄fesos ordinis minorū: sub pena excoicationis ip̄o facto in-
currēda: aqua nequeant absolui: nisi personaliter cōpareant ante romanū ponti-
ficem: vel sedē apostolicā. Et decreuit irritū fore et inane quicquid in cōtrarū fa-
ctum fuerit vel atēptatum. b. fo. 28. et ffo. 28. cōce. 20.

Prohibitio

Excoicatio

Benedictus. 11. decreuit ne aliq; ff cuiusvis ordiis medicatū possit tra-
sire ad ordines monachoz nigroz: vel Cisterciēsiū: vel ab eoz abbatibz recipi
sine ro mani p̄fatis licētia speciali: faciete plenam et expressam de constitutione:
h̄mōi mentionem. B. ffo. 171. concessione. 399.

Prohibitio

Martinus. 5. fecit circa p̄dicta quādam amplissimam puisionem: que
habetur in dictione Apostate. §. 15.

Pius. 2. similiter fecit aliam erimiam puisionem in p̄fata materia: put ha-
betur in dictione Apostate. §. 17

Reciperē. Reformatio. Sacerdotium.

6 **Paulus.** 2. circa receptionē fratrum mi. obser. a fratribus conuentualibus eiusdē ordinis: et e contra: fecit quodā statutum rigidum: sicut positum est in dictione Apostate. §. 20.

9 **Innocētius.** 8. contra recipiētes fr̄es mi. apostatas pmulgauit sententiā excoicationis: vt habetur in dictide Apostate. §. 21.

10 **Excōicatio.** **Iulius.** 2. districte precepit vniuersis fratribus ordinis minimorū sub excoicationis late sententię pena: ne aliquē fratrum ordinis minorum de obseruantia: aliquo modo vel causa recipere vel retinere presument: sine expressa et speciali licentia sedis apostolicę: et volente transire ad illos specialiter obtenta. Non obstantibus quibuscumq; in fauorem dictorū minorū cōcessis. B. sffo. 12. concessione. 48.

11 **Excōicatio.** **Licentia.** **Leo.** 10. inhiibuit sub excoicationis late sententię pena oibus et singulis conuentualium secundū privilegia viuētiū: prelati ac fr̄ibus ne aliquē ex fratribus reformatis: nisi prehabita licentiā capli puincialis reformatorū: recipere audeant: put late habetur in dictione Cōuentuales fratres. §. 2. Et in dictione Licentiare fratres. §. 1. Et originaliter. B. sffo. 30. conce. 100.

Reformatio.

Distinctio materie infra scripte.

Collectos. **Q**uia reformationem fratrum conuentualium et suorum conuentuum: ac etiam monialium et monasteriorum sue curę commissorum: fuerunt multa et varia diuersis temporibus per multos summos pontifices ordinata. Sed quia moderis temporibus aliqua sunt statuta que solum quantum ad huiusmodi reformationem obseruari debent: ideo hec tñ ponentur infra: reliquis omissis.

1 **Sincilium** Constantiense statuit: quod generalis fratrum mi. possit et debeat conuentus sibi subditos ad statum stricte obseruantie consonū reducere et c. put habetur in dictione Generalis ordinis. §. 3.

2 **Sixtus.** 4. statuit: quod prelati fratrum conuentualium ordinum mendicantiū: teneantur debite reformare monasteria sibi subdita: tam fratrum quam monialium: infra annum postquam requisiti fuerint. B. sffo. 147. concessione. 487.

3 **Leo.** 10. in bulla vniouis statuit: et in virtute sancte obediētię precepit: quod de cetero nulle noue reformationes in ordine fratrum mi. introducatur: aut fiant: absque ministro generalis: aut puincialium ministrorū reformatorū in suis puincijs respectiue expresso assensu. Ita tñ: quod dicte reformationes: ministro generali: et puincialibus reformatis: per oia iuxta regulā subiciantur. B. sffo. 30. cōce. 101.

4 **DEAD** Leo in bulla concordie statuit multa circa reformationē domorum et fratrum mi. conuentualium: que posita sunt supra in dictione in dictione Conuentuales fratres. §. 2. et. 3. et. 4. et. 5. et. 6. et. 7. ac. 10.

Renocatio.

Collectos. **Q**uo ad renocationem privilegiorū dicta sunt in aliqua: et non parui momenti: supra in dictione Privilegia. §. 8. et. 12. et. 17. ac. 25. et. 27. Vide ibi et attende ad questiones positas in fine.

Sacerdotium.

Sacramenta. Scrupulosi fres. Fo. cxlii.

De attinentibus ad sacerdotiū habetur in dictione Ordines sacri in. §. 4. et. **Collector,**
§. et. 8. Ac etiam in dictione Dispensatio. §. 12. et. 14. et. 15. et. 22.

Sacramenta.

Distinctio materie infra scripte.

Quantū ad administratiōem: et receptionē sacramētōꝝ ecclie: sunt plura in **Collector,**
privilegijs fratrum mi. cōtenta: q̄ subsequēti ordine distinguntur. **C** Primo
em̄ sunt aliqua pertinētia soli ad fres inter se: presertim p̄ tempore interdicti. Et
hec posita sunt in dictiōe Interdictū. 1. et in dictiōe Cōmunicare. §. 8. Ac quo ad
moniales ibidē. §. 11. **C** Secūdo sunt aliqua pertinētia ad suos tertiarior: et famu-
los: seu oblatos: et familiares. Et hec habētur etiā in dictione Interdictū. 3. Et in
hac dictione Sacramēta. §. 2. **C** Tertio sunt plura concernentia personas secula-
res. Ita autem continentur in dictione Cōmunicare. §. 1. et. 2. et. 3. et. 4. et. 6. et. 8.
in fine: ac. 10. Et in hac dictione Sacramēta. §. 1.

Benedictus. 11. statuit: q̄ sacerdotes: seu rectores ecclesiarum
parrochialium: sint astricti ministrare eucharistiā: et extreme
unctionis sacramenta illis personis q̄ a fratribus
fuerint absolute. Et super confessione et absolutione huiusmodi voluit q̄
in foro penitentiali stetur simpliciter verbo illius qui petit sacramenta
predicta: et asserit se confessum fratribus: cui hic de cōfiteētis soli? pre-
iudicio: si falsam dicat agatur. Duos tñ casus excepit. s. si sacerdos asserat eū ex-
cōmunicatum: aut notorie peccatorem. B. fo. 126. Et ffo. 203. conce. 302.

**Eucharistiā
unctio ex-
trema.
Absolutio.**

C Supra scripta constitutio iam non ligat: q̄ fuit reuocata: et in contēptis hic nō
revalidata per Sixtam.

Collector,

Leo. 10. statuit in concilio Lateranensi: q̄ fratres et sorores tertij ordinis:
necnon mantellati: et corrigiati: ac cordellati in proprijs domib⁹ ha-
bitantes: teneantur in die paschatis tantū eucharistiā: necnō extremā unctionem:
ceteraq̄ ecclie siastica sacramenta (penitentie sacramento dūtaxat excepto) a pro-
prio sacerdote recipere. B. ffo. 26. conce. 86.

**De tercia-
rijs et. in p̄.
prijedomb⁹
viventibus**

C Adverte: q̄ hic nō includuntur femine p̄mittentes virginalē: seu vidualē castita-
tem sub prefato modo vitēdi: q̄ tales gaudent oibus privilegijs fratrum: prout
supra sepe dictū est: presertim in dictione Mulieres. §. ultimo.

Collector,

C Ex privilegijs fratrum Augustinensium.

Innocentius. 4. fecit quandā copiosam cōcessiōē fratrib⁹ Augustinēsi-
bus circa huiusmodi materiam sacramētōꝝ: put habetur in
dictione Ecclesie fratrum. §. 2.

5

Augenius. 4. cōcessit fratribus Augustinēsi-
bus: q̄ si sedes diocesanorū ep̄onum forte vacauerint: interim oia eccliasica sacramēta
a vicinis ep̄is accipere libere et absq̄ contradictione possint. Sic tñ vt ex hoc in
posterum pprijs ep̄is nullū preiudiciū generetur. B. fo. 247. conce. 606.

5

Scrupulosi fratres.

Quia fratres scrupulosos sunt nōnulla cōcessa. **C** Et ex ijs q̄dā sunt genera-
lia quo ad oēs. s. qualiter plati possint in scrupulis tāgētib⁹ cōsciētias huiusmodi
fratrum declarare et determinare ac subditi declarationi et determinationi huiusmodi se
cura cōscientia stare. Hec autē posita sunt in dictione Declarare. §. 4. et. 5. **C** Alia

Collector,

Sevelitio: et Sepultura.

sunt specialia circa officium divinum. Et ista habentur in dictione Officium divinum primo. §. 8. et. 9. et. 10. ac. 12. et. 14. Et in dictione In firmi fratres. §. 8. et. 9. et. 11. ac. 12. et. 13.

Sevelitio: et Sepultura.

Distinctio materie infra scripte.

Collector.

Statuta et concessa quo ad sepulturas et sevelitione: quedam concernunt omnes seculares personas. Alia vero pertinet ad familiares fratrum: vel germanos ordinis. Aliqua respiciunt precise eosdem fratres. Cetera que concernunt seculares: sub dividuntur: quia aliqua tangunt libertatem sepulture in ecclesiis fratrum: et delatione defunctorum ad easdem. Hec autem ponuntur in. §. 1. et. 3. et. 4. et. 5. et. 10. et. 11. et. 17. Alia respiciunt sevelitionem cum habitu fratrum. Et ista continentur in. §. 12. et. 13. et. 14. et. 15.

Cetera vero que spectant ad familiares fratrum: habentur in. §. 2. et. 21. Ceterum autem tangit personas firmi: habentur in. §. 16. Et in dictione Interdictum primo. §. 13. et. 25.

Pro oibus secularibus.

Innocentius. concessit: ut in ecclesiis firmi. sit libera sepultura: ita quod nullus valeat impedire tum prestare quominus possint omnes volentes ibidem libere seveliri. Salva tamen iusticia ecclesiarum parochialium. b. fo. 22. Et ffo. 23.

Collector.

Contrahitur intelligantur predicta libertas et iusticia ecclesiarum: declaratur infra a Sixto. 4. in. §. 11.

Pro familiaribus firmi.

Clemens. concessit fratribus mi. ut eos qui in suis innotantur obsequijs: possint (cum decesserint) in cimiterijs suarum ecclesiarum seveliri. b. fo. 56. Et ffo. 140. concessione. 315.

Pro oibus secularibus.

Ceterum ad Clemens concessit: quod in ecclesiis fratrum mi. sit oibus libera sepultura: ut eorum devotioni: et extreme voluntati illorum qui se illic sevelire deliberaverint nullus obistere valeat: nisi excommunicati: aut interdicti: et vel publici usurarii fuerint. Salva tamen iusticia ecclesiarum illarum a quibus corpora defunctorum assumuntur. b. fo. 58. Et ffo. 141. concessione. 336.

Collector.

Ceterum ad Sixtus declaravit predictam iusticiam ecclesiarum in. §. 7.

Prohibito

Ceterum ad Clemens districte inibuit: ut nulli religiosi: vel seculares presumant sine assensu et voluntate fratrum mi. aliquorum defunctorum corpora in suis cimiterijs sevelire. Nec etiam in ecclesiis predictorum fratrum (ipsis inuitis) audeat missarum solennia: vel exequias pro animabus eorum qui ad huiusmodi loca tumulandi deferuntur celebrare. b. fo. 58. Et ffo. 141. conce. 336.

Alia.

Indulgentia.

Martinus. concessit oibus sevelientibus in ecclesiis: seu claustris: et cimiterijs firmi. indulgentiam. 40. annorum. b. fo. 260. conce. 664.

Ex iure communi. Prohibito

Bonifacius. universis religiosis et secularibus clericis cuiuscumque status: vel conditionis existant in virtute sancte obedientie: ac sub interminatione maledictionis eterne districte prohibuit ne aliquos ad vendendum: vel sine interposita: seu alias permittendum inducant ut apud eorum ecclesias sepultura eligant: vel iam electa ulterius non immutent. Et si secus actum fuerit: electionem talem decrevit nullius penitus existere firmitatis. Ceterum etiam: ut si qui sic elegerint: nec apud sic electas ecclesias ullatenus seveliri: nec alibi: nec contra votum. iuramentum: aut permissum huiusmodi a se factum materia habeant veniendi: possint eligere sepultura: sed contradictione quacumque cessante: seveliantur omnino apud illas ecclesias apud quas seveliendi de iure fuissent: si alias sepultura non electa forsitan decessissent. Ceterum statuit in superius: si hodie religiosi vel clerici predictos in suis

ecclesijs vel cimiterijs presumpserint sepelire: ad restitutionē tam sepulcorū corporum: si petantur: Et etiā oīm q occasione sepulture illoꝝ peruenerint quomodolibet ad eisdem infra decedētium integraliter faciendam sunt obligati. Quā nisi fecerint: ecclesie ipse apud quas sepulti fuerint: nec non et cimiteria earūdem: extunc eo ipso sint: et tam diu maneant ecclesiastico supposita interdicto: donec ab eis facta fuerit restitutio plenaria omnium predictorum. Habetur in, c. Animarum periculos. de sepulturis libro. 6.

CIRCA Bonifacius statuit: q̄ religiosi nisi a proprijs monasterijs a deo forsitan sint remoti: q̄ ad ea cum moriantur cōmode portari non possint: nequeat sibi eligere sepulturam: cum uelle vel nolle non habeant: sed sint apud sua monasteria tumulā si. Habetur in, c. Religiosi, de sepulturis libro. 6.

CIRCA Bonifacius et Clemens quintus statuerunt: vt fratres predicatorū et minorum ordinum in ecclesijs vel locis ubi libet constitutis: liberam vt sequitur habeant sepulturam: uidelicet q̄ omnes eam recipere valeant qui sepeliri elegerint in locis et ecclesijs memoratis. Habetur in Clementina Dudum, de sepulturis, §. huiusmodi quorū.

Bonifacius concessit fratribus ordinis predicatorum: vt ad domos ecclesias sepulturas elegerint: vel habere debuerint: cum cruce, turibulo: et luminarijs. aqua benedicta et alijs cerimonijs confectis: etiam per aliorum parrochias personaliter accedere: et funera decedentium huiusmodi qui tempore uite sine libera elegerint: vel alias debuerint: vt presertur ad eorum ecclesias portare: et inibi facere sepeliri. b. ff. u. 8. concessione. 525.

Sixtus. 4. declarauit supra scriptā concessionē Clementis. 4. §. 3. l. q̄ fress. m. habebant in ecclesijs suis liberam sepulturā: sic debere intelligi: q̄ fratres predicti nullius super hoc petita licentia: possint cū cruce processionaliter ingredi parrochias in quibus fuerint corpora defunctorū: ac corpora ipsa ad eorū ecclesias sepeliēda deferre: ubi hoc fieri consuetū foret: vel quando presbyteri parrochiales requisiti id facere recusauerint. Et uoluit: q̄ nec predicti fratres nec consanguinei defunctorū: possint cogi (etiam preteritu cuiusuis cōtinetudinis) ad deferendum prius huiusmodi corpora ad ecclesias parrochiales: aut alia loca: et inibi ante: vel post sepulturā aliqua diuina officia p̄ eisdem defunctis celebrare: aut celebrari facere. B. fo. 60. Et ff. 143. concessione. 346.

CIRCA hoc facta est quā moderatio in cōcilio Lateranēsi: put infra ponit. §. 18. Circa Sixtus declarauit iusticia parrochialium ecclesiarum de qua in litteris Clementis facta est mentio supra. §. 3. id est canonica portio: tunc habet locum duntaxat respectu dictorum fratrum minorū quando in eorū ecclesijs: seu cimiterijs corpora defunctorum sepeliuntur. Sed si non apud huiusmodi loca fratrum: sed apud aliorum ordinum mendicantium professores sepeliatur: decreuit q̄ ex ijs que ad fratres m. predictos: apud quos tunc corpora defunctorum nō sepeliuntur: de bonis defunctorū quomodolibet obtinentibus? quouis particulari vel uniuersali titulo directi: vel p̄ obliquin: nullā canonicam portionem dare teneantur. B. fo. 60. Et ff. 143. concessione. 346.

CIRCA Sixtus decreuit: q̄ illi qui cū habitu fratrum m. aut sororū tertij ordinis elegerint sepeliri: tales in ecclesijs vel cimiterijs predictorū fratrum vel sororū sepeliatur: etiā si alibi suā elegerint sepulturā: si de licentia expressa et assensu frim

7
Ex iure cōl.
Prohibitio

8
Ex iure cōl.

9
De ingressis
parrochiaz.

10
De ingressis
parrochiaz.

11
Collectio
De iusticia
ecclesiaz par
rochialium.

12
Canonica
portio.

12
Habitū frim.

Servitores fr̄m: et serui. mo. Simoni 1. §o. clj.

L 10. r. 4. Inanis. 6. omnibus r. singulis christi fidelibus in regnis La-
stelle legionis r. Granate essentibus: qui deuotionis seruiore ducti:
in hab. u. ordinis sanctissime trinitatis decesserint: aut eorū corpora seu cadane-
ra p̄ ab h. de seculo migrauerint in eccl̄ijs monasterioꝝ ordinis predicti sepeliri
ordina. ueritate decesserunt oēs r. singulas indulgentias r. peccatoꝝ remissiones
fratribus predicti ordinis concessas. B.
C. De hoc habetur latius in dictione Locatio priuilegioꝝ. §. ultimo.

22
Habitus.
Sepultura
Collectoꝝ

Servitores fr̄m: et seruitrices monialium.

Distinctio materie infrascripte.

Respectu seruitoy fratrum sunt nōnūla concessa r. statuta: q̄ posita sunt in di-
ctione familiares fratru. C. Quo ad seruitrices uero monialiū: qualiter scz
possint ingredi monasteria monialiū quibus seruiunt: habetur in dictione Ingre-
di monasteria monialium. §. 19. C. Sed quo ad illa que concernunt eorum absolu-
tiones: habetur in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. u. C. Nonnulla
alia ad banūm o. di. personas spectantia: ponuntur hic infra.

Collectoꝝ
1
Habitus.

S 1. statuit: p̄ seruitrices monialiū sancte Clare portent ve-
stimenta honesta iuxta dispositionē: r. ordinationem ge-
neralis fratruꝝ minoꝝ. o. ffo. 67. conce. 105.

C. J. D. E. A. D. Sixtus concessit: q̄ illi qui sunt in seruitio fratrum mi-
norū in eccl̄ia sancte Clare: habeant indulgentiam plenariam
in morte: ac semel in uita de reuerentiis. o. ffo. 66. conce. 96.

2
Indulgentie.
3
Stationes.

C. J. D. E. A. D. Sixtus concessit: q̄ seruitores fratrum et seruitrices monialium. s.
Clare: possint promereri omnes indulgentias stationum Romē: portuiciale
concessas fratribus mino. dicendo quinq; p̄ater noster: r. totidem Ave maria
cum Gloria patri in eccl̄ijs predictoy fratru r. monialiū. o. ffo. 67. cōce. 114.

Simonia.

Distinctio materie simonie.

Quia simonia continentur aliqua in priuilegijs fratrum mi. pat sequuntur.
C. Et primo qualiter possint fratres minores absolvere a simonia: habet in di-
ctione Absolutio quo ad seculares. 2. in. §. 5. C. Item quomodo predicti fratres
possint uti casibus eisdem concessis ab epis simoniaciis: habetur in dictōe Ab-
solutio quo ad seculares. 1. in. §. 6. C. Secundo qualiter moniales q̄ nesciūt discer-
nere inter intentionem primariā q̄ causat simoniam: et secundam: nō incurrant
eam: cōtinetur in dictione Ad moniales. §. 16. et. 17. et ultimo.

Collectoꝝ

R 1. et Gregorius. u. fecerunt statutū: seu p̄hibitionē
modo subsequēti. Vniuersis r. singulis abbatibꝝ.
prioribꝝ. decanis. prepositis: et magistris. abbatissis: et priorissis:
alijq; prelatis quouis nomine nuncupentur: r. eoz officialibus
quarūcunq; eccl̄iarum. monasterioꝝ. prioratuum. domoꝝ: r.
locoꝝ quozūlibet ordinū et religionū: etiā militarioꝝ: etiā erēptoy
q̄ non erēptoy: quocunq; nomine censeantur: et capitulis et cōuentibus: ac sin-
gularibꝝ eoz personis: tā maribꝝ q̄ mulieribus uolentibus ingredi eozū reli-
giones. eccl̄ias. monasteria. prioratus. domos: seu loca: in earū personarū recep-
tione: seu ante vel post illam: quecunq; prandia: seu passus siue cenas. pecunias.

1
Prohibitio
Monicis.

Sorores tertij ordinis. Statuta ordinis.

Recipere. localia: aut res alias: etiam ad ecclesiasticū seu quēms pium vsum aliū deputata seu deputada: decetero directe vel indirecte petere: seu erigere quoquomodo presumant: sed eas cū omnimoda puritate recipiant: ac in victu: et vestitu: sicut alias personas suarū ecclesiarū, monasteriorū, prioratū, domorū: et locorū sincera caritate pertractēt: illa q̄ persone ille ingrediētes: plene ac sponte: et plena liberalitate: omniq̄ pactione cessante quocūq̄ dare vel offerre ecclesijs, monasterijs, prioratibus, domibus: ac locis hincōi voluerint: cū gratiarū actione dūtate recipiāt. Nos, n. in eos qui secus egerit: si singulares sint persone, tā dātes q̄ recipiētes binōter cōdicationis inieci: si vero capti vel cōnētus fuerint: suspēnsionis sint: eo ipso decernimus subiacere: ea quibus (preter q̄ in mortis articulo) absolui nequeant: absq̄ sedis apostolice licentia speciali. b. sso. 125. conec. 563.

Execōtatio
Suspensio.

Sorores tertij ordinis.

Distinctio materie infra scripte.

Collector. **Q**uo ad sorores tertij ordinis sanctissimi patris francisci: sunt multa concessa: et statuta in privilegijs fratrum minorū. **C** Itorū autē aliqua q̄ pertinet ad ingressum suorū monasteriorū: habētur in dictione Ingressi monasteria monialiu. §. 17. et. 29. **C** Alia multa q̄ sunt eis cōmunia cū monialibus sancte Clare: posita sunt in dictione Moniales. **C** Reliqua vero que pertinent ad eas particulariter: reperientur in dictione Tertiarij.

Stationes.

Collector. **Q**uia stationes pertinent proprie: vel reducūtur ad materiā indulgentiarū: ideo omnia que super stationes pmerendas a fratribus mi, et alijs personis quibus sunt cōmunia eorū privilegia concessa sunt: vtiūm fuit ea ponere in dictione Indulgentie stationum quo ad fratres.

Statuta ordinis.

Artus. 4. statuit et decreuit: q̄ ministri et custodes: ac guardiani: et fratres ordinis minorū, qui p tēpore fuerint: nulla ecclesiastica censura: nec ullorū mortalium peccati vinculo ligari valeant ex statutis: et cōsuetudinibus: vel declarationib⁹ dicti ordinis (preter regulā) quomodolibet: et a quibuscūq̄ editis: etiam cōfirmatione aplice: vel quavis firmitate alia roboratis: illis cōtrafaciendo: nisi tales essent casus: vel excessus qui divina lege: aut pcepto Romane ecclesie merito inducerent ad mortale. Ne etiā censuras et penas aliter latas renocant: et annullant: illasq̄ ad vim cōminationis penarum cōminationarū: et inferendarū: seu ad corporales et temporales penas per prelatos super predictos ferendas: et infigendas reducit. Voluitq̄ similiter: q̄ ministri, custodes, guardiani: et alij predicti ordinis plati: possint ferre: et punire corporales: et temporales: seu alias penas p non obseruatione dictorū statutorū: secundum qualitatem personarū, locorū: et temporū: ac alias secundū q̄ videbitur saluti animarū fratrum eorūdem in domino eppedere: ac etiam delinquentes ab illis absolueri. B. so. 22. et sso. 106. concessione. 229.

Relaxatio
cenſurarū: et
statutorū or-
dinis.

Collector. **C**irca superscriptā ordinationē Artus est aduertendū et notādū primo: q̄ illud quod ait de declarationib⁹: intelligitur de factis per fratres: et per papā approbatis: non autē de declarationibus regule a summis pontificibus factis: preteritū

Statuta ordinis. **S**igmati. Fo. clj.

Nicolaus et Clemens. Scilicet existunt in corpore iuris: licet aliqui et male aliter sentierint. **C** Nota undū etiā: qd non obstante prefata ordinatione seu cōcessione: tenentur fides minores ad statuta q̄ postea auctoritate applica facta repeririuntur: ac de cetero fiant: qd pontifices precedētes nequeant ligare manus succedentiū. **P**refertim vero tenetur ad statuta ḡnalia virtute sequētis precepti Leonis. **I**ta facta. Et sicut dictū est de prefata ordinatione Sixti: similiter dicendū est de duabus concessionibus Eugenij. 4. q̄ habetur. o. fo. 61. et ffo. 64. conce. 76. Et. B. fo. 28. et ffo. 112. cōce. 242. Que etiā qd particulares: ac tēporales fuerunt: nō ponuntur hic: s; per inadvertentiā in prima editione Lōpendij posite sunt.

Leo. 10. statuit: qd caplm̄ generalissimū celebratū Rome (quando. s. facta est unio fratrum minor; obser. et omnium aliorum reformatorum eiusdem ordinis) temperet deputare nōnullos fratres ex diuersis regionibus: seu nationibus assumptos: ex phatioribus: et doctoribus: ac magis expertis fratribus: qui omnia et singula (q̄ pro manutenzione reformatiōis: et vera regule obseruatiā acōmoda indicarent) in unū recolligerent: ac postea per totū caplm̄ generale: aut maiore partem eiusdem approbarentur: et tandem apostolice cōfirmationis patrocinio manerent. **B.** ffo. 30. concessione. 107.

C **D** **E** **A** **D** Leo statuit: qd moniales sancte Clare: et alie quęcūq; sub obediētia et regimine fratrum mi. obser. existentes: teneātur seruare statuta: seu cōstitutiones respectu illarū facta in caplis generalibus: aut puincialibus factis: et faciendis: putate positam est in dictione **M**oniales. §. 23.

De statu or
dis factis dis.

Deo mona
lib. 6. Clare

Sigmati.

Regorius. 2. edidit quādam bullā ad perpetuā rei memoriam in cōmendationē: et laudē sacrorum stigmatum seraphici patris fr̄cis: ubi acriter increpat quēdam cōmunitantē de huiusmodi stigmatibus. **B.** fo. 11. Et ffo. 96. conce. 209.

C **D** **E** **A** **D** Gregorius dillicite precepit prioribus puincialibus ordinis fratrum predicatorū: quatenus inquirerent an quidā frater predicti ordinis predicasset contra stigmata beati francisci: ac contra fratres mi. prout sibi fuerat denunciatum: qd si ita fecisse inuenirent: suspendere illum ab officio predicationis: et mitterent ad presentiam eiusdem summi pontificis: ut iuxta sua demerita reciperet. **B.** fo. 21. Et ffo. 23. conce. 6.

Alexander. 4. edidit quādam solēnissimam bullā ad perpetuam rei memoriam in exaltationem: et laudem stigmatū beati patris francisci: proferens multa testimonia fidelium personarum: qui viderunt: et palpauerunt bullis in di. sacra stigmata: et insuper addens propriū testimonium. **B.** fo. 12. Et ffo. 96. concessione. 207.

C **D** **E** **A** **D** Alexander cōmendauit et eximij laudibus exaltauit mōtem Alluerne: ubi prefata stigmata fuerunt diuinitus impressa beato francisco: ac in virtute sancte obediētie mandauit prelati fratrum mi. ne conuentum illic edificatum: derelinquerent: vel destrui permitterent: sed qd ibi aliquos fratres statuāt qui debitum dño reddant famulatum. **B.** fo. 22. Et ffo. 24. conce. 10.

C **D** **E** **A** **D** Alexander scripsit vniuersis cōmunitatibus litteras patentes in cōmendationē stigmatū predicatorū: ubi posuit sequētia verba. Grande ac singulare miraculū quo beatum franciscū ipse sanctorum splendor et gloria dñs Iesus

Testimoniū
stigmatū
p̄is fr̄cis

Stigmata.

christus mirabiliter deozaunt vobis scire. Gregori⁹ papa. 9. predecessor noster clara sua in inspiratione litterarū expresse vixit idem sanctus cū adhuc spaciū pre sentis vite percurreret: postq̄ illud feliciter cōsummant in manibus. laterciae pedibus: specie stigmatū diuinitus extitit insignitus. Cum igitur tā insigne diuini amoris signū: qd̄ utiq̄ ante obitū eius patuit: et nobis etiā tunc notū fuit: cū eodem predecessore in minori adhuc officio constituto: ab oibus christicolis et edī firmiter cupimus: deuotionē vestrā rogamus: et hortamur in dño Jesu christo: in remissionē vobis peccaminū imingēdo: quatenus ab assertione contrarij C q̄ non nisi ex cordis malignitate prederet) anrē et mentē penitus auertatis: reddētes vobis etiā sanctū digna veneratiōe ppitiū apud deū: vt adiun p̄cb⁹ eius: et meritis: felicitatis eterne possitis participiū obtinere. b. fo. 26. Et ffo. 29. cōce. 23.

Excoicatio.

¶ Bene cōtra aduersantes stigmatibus sancti patris Francisci.

Excoicatio.

CIRCA Alexander pmulgauit sententiā excoicationis: a qua null⁹ posset ab solui nisi personaliter adiret sedē aplicā: cōtra eos q̄ in regis Castelle: et Legionis de imagine beati fr̄acisci stigmata sacra aboleuerint: seu abolere fecerint: et qui predicauerint predictū sanctū p̄tata stigmata nullaten⁹ habuisse: cuiuscunq̄ ordinis: vel cōditionis erisiant. Et decreuit insuper: q̄ si forte tales fuerint doctores: seu lectores in theologia: seu in quacūq̄ alia facultate: aut potestātē audiendi con sessiones habentes: incurrant p̄uatiōnē p̄dictorū officiorū. Et insuper p̄cepit ec clesiarum platis p̄dictorū regnorū quaten⁹ b̄mōi l̄fas notificēt christi fidelibus: et predicta oia faciāt firmiter obseruari: cōtra dictores per censurā ecclēsiasticā (appellatione postposita) cōpescendo. b. fo. 26. Et ffo. 29. conce. 18.

CIRCA Alexander excoicauit detractores. cōtēptores: et irritores sacrorum stigmatū beati fr̄acisci: maiori excoicatione: a qua absolui nequeāt nisi per sedes apostolicā. b. ffo. 109. concessione. 4. 60.

Nicolaus.

3. approbauit: et cōfirmavit quādā bullā Gregorij. 9. in fa uorem stigmatum beati francisci editā: illiq̄ suis litteris inscriuit: que est quasi de verbo ad verbū sicut supraposita Alexandri. 4. 9. 5. Habetur autem. b. fo. 11. Et ffo. 95. conce. 205.

Sirtus.

4. informatus: q̄ nōnulli religiosi quasdā sanctas: et maxime san ctam Latherinā de senis: in diuersis partibus sine consensu: et approbatione sedis aplicē: ac vt creditur sine rei veritate: cū stigmatibus christi ad instar beati francisci depungebant: ac q̄ in publicis predicationibus asserē bant predictā sanctā Latherinā recepisse a Lbusto stigmata verius q̄. s. fran cisicus: attendens hoc esse in preiudiciū veritatis: et honoris predictę sedis apo stolicę: fecit p̄uisionem infra scriptā dicens sic. Nos igitur de p̄missis plena riam habentes noticiā: et q̄ si dicta sancta Latherina stigmata b̄mōi habuisset: felicis recordationis p̄dus papa. 2. predecessor noster qui eandē sanctā catholo go sanctorū a scripsit: et suarū virtutū prerogatiuas in sua canonizatione luculen tissime declarauit: specialē de hoc singulari p̄uilegio fecisset memoriā: b̄mōi sup plicationibus inclinati: vniuersis et singulis quorūcūq̄ ordinum p̄fessoribus: et alijs personis vtriusq̄ sexus: cuiuscunq̄ dignitatis. status. gradus: et conditiōis fuerint auctoritate aplicā tenore presentū in virtute obediētē: et sub excoimunicā

De. s. Lath erina de senis

Nota.

Excoicatio.

Prohibitio

tionis pena (quā contra facientes ip̄o facto incurrant: et a qua per alium q̄ Rom anam pontificē nili in mortis articulo dūtarat absolui non possunt) distric⁹ inbibemus predicatoribus vt a predicationibus: et assertionib⁹ b̄mōi deinceps desistant: ac p̄missis: et alijs quibuscunq̄ vt picturas cum b̄mōi stigmatibus

Stigmata. Studentes fratres. fo. cliij.

auferant: et auferri vbiuoluerit faciant: atque procurerit infra spatium unius anni a publicatione presentium: nec liceat alicui eandem sanctam Latherinam depingi facere cum ipsis stigmatibus: donec eadem sedes apostolica hoc approbauerit: et per speciale prouilegium sanctam ipsam cum ipsis stigmatibus depingi concesserit. b. fo. 53. Et ff. fo. concessione. 54.

CIPRIANUS Sicutus quod post litteras immediate suprapositas fuit informatus: quod nonnulli propriis inberetibus a fecibus: mandatis predictis non obediebant: probabatur in consilio et assensu et matura deliberatione cum sancto Romane ecclesie cardinalibus statutum et ordinatum: quod nullus sancti aut sancte: beati aut beate figura aliqua cum dictis stigmatibus depingi possit quouis modo quo estimari possit: vel et de illa vel illa huiusmodi stigmata habuisse: excepta imagine beati francisci: que multipliciter constat stigmata a christo recepisse. Ac etiam prohibuit: ne aliquis in predicationibus ad populum: vel alias scriptura: aut verbo assereret: aut affirmate presumat aliquem sanctum vel sanctam: beatum aut beatam stigmata huiusmodi habuisse. Et super his imponit gravissimas censuras et penas quas incurrant diuersimode facientes contra premissa. Super quibus etiam dat obseruatores omnes ecclesiarum prelatos: et alios in ecclesiastica dignitate constitutos. b. ff. 217. concessione. 520.

10
Prohibito in fauore s. francisci.

CIPRIANUS Sicutus quod post oia supradicta: per quasdam suas litteras suspenderat ad tempus censuras: et penas per eum impositas contra depingentes sanctam Latherinam de lenis cum stigmatibus: declarauit dictam suspensionem de cetero non valere: et decreuit: quod littere predictae super stigmatibus edite: ob suspensionem prefatam nullatenus reuocare censeri deberent: sed in suo robore: ac vigore permanere: ac si huiusmodi suspensio non emanasset. Ac in super mandauit de nouo sub certis in predicta bulla contentis: ne prefata imago beate Latherine de Senis amplius cum stigmatibus depingatur: et quod imagines sic depictae aboleantur: non obstantibus quibuscunq. b. fo. 40. Et ff. 124. concessione. 271.

11
De sacra Latherina de lenis.

Censura.

Studentes fratres.

Lemens. 4. in mari magno statuit: quod fratres ordinis minorum quos prelati eiusdem ordinis sine constitutione ipsius ordinis in conuentibus deputauerunt in lectores: sine cuiuscunq. alterius licetia: libere in domibus predicti ordinis legere ac docere valeant in theologica facultate: illis locis exceptis in quibus viget studii generale: ac etiam quibus in facultate ipsa docturus soleniter incipere conuenit. b. ff. 39. concessione. 310.

Eugenius. 4. concessit auctoritate ministro generali fratrum minorum: reducere ad suam et aliorum prelatorum dicti ordinis regularem obedientiam: et communem iurisdictionem: in iusta forma regule et professionis: statutorumque eiusdem ordinis. Non obstantibus quibuscunq. in contrarium facientibus. Et in super voluit: quod prefatus generalis minister: et alij per eum deputandi habeant facultatem et potestatem plenariam omnes et singulos supradictos fratres obedire recusantes: et contradictores: quoscumque per censuras ecclesiasticas: et alia iuris remedia (appellatione postposita) coercendi: inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis. b. ff. fo. 84. concessione. 246.

Generalis minister. De reductio ne fratrum studium.

Appellatio.

CIPRIANUS Eugenius fecit aliam concessionem que non modicum de seruit huiusmodi.

u j

Studentes. Succedere. Suspensiones.

4
Pro oibus
generalibus
mendicantiis.

Pius. 2. precepit generalibus quattuor ordinu mendicantiu: quatenus ces et singulos suoz ordinu pfectores: qui spiritu rebellionis assumpto prelati suis obteperare: eozuq salutare correctiones: et disciplina effugeriant despicere presumpserint: et vt impune hoc efficiat: rectoru seu gubernatoru: et coservatorum studioru presidia: et patri omnia implozauerint pretendentes se exertos ab ipozum ordinu iurisdictione et potestate: ac correctione: cumq; gradus vel conditionis existant: nisi (canonica monitione premissa) ab hmoi relinquerint: et debitam a predictis generalibus pro comissis penitentia humiliter susceperint: ac mandatis eozudem generaliu efficaciter obteperare studuerint: auctoritate apostolica denuncient: et ab alijs vbi et qñ et quoties expedierit denunciari faciant predictos fratres eccomunicatos esse: et ab omnibus magistratu, bachalariatu, lectoratus, bibliostatibus, officijs: alijsq; dignitatibus et honoribus dictorum ordinu meritis fore. Et insuper si eozu contumacia, pferitas: vel rebellio id exegerit: carceribus ad penitentia peragenda intrudi faciant: donec ad eoz reueri salutaribus monitis et mandatis se subiecerint: et a predicta excoicationis sententia absolutiois beneficiu meruerint obtinere. b. ffo. 86. conce. 249.

Excoicatio.
Gradus scolastici.
Correctio.

Decoicatio
ne studerin.

Innocentius. 8. fecit quadam concessione notabile circa modu quo prelati obseruantes possunt corrigere ftes studentes in quibuslibet vniuersitatibus Hispanie. Vide in dictione Correctio fratru, §. 14.

6
De habitacoe
extra conuentus.

Iulius. 2. statuit et ordinauit: q fratres ordinis predicatoru: aut minoru non possunt comorari extra domos suoz ordinu causa vel respectu studij sine in Salamantina: sine in alijs ciuitatibus et locis quibus literaria studia vigeant: preter et absq; licentia provincialium prioru: seu ministrorum: vel eozum vicariorum respectiue: ac illa durante durat: etiam de licentia sedis apostolice: aut preceptu quancunq; facultatum: ac indulgentiaru: et litterarum apostolicarum Salamantinesiu. et alijs vniuersitatibus predictis pro tempore concessorum. Et ita per hoc ponit penas et censuras: ac dat conseruatores. b. ffo. 209. concessione 312. Et ffo. 70. concessione. 217.

Collectores.

Succedere.

Quere successione hereditatis: sunt multa et varia concessa: et statuta per multos summos potestates: q posita sunt in dictione heredes: et heredes.

Superfluitates.

Collectores.

Qualiter superfluitates que in conuentibus fratru m. obser. reperta fuerint possint et debeant tolli per generalem dicti ordinis: habetur in dictione Venerabilis ordinis. §. 3. et 5. Et in dictione Ornamenta. §. 1.

Suspensiones.

Collectores.

Distinctio materie suspensionis.
In privilegijs fratrum m. et alioru mendicantiu reperitur nonnulla pertinentia ad hanc dictionem suspensio. Et primo ea que concernunt absolutioem seu dispensatione a suspensio omnibus incurris per fratres: habetur in dictione Absolutio ordinaria quo ad fratres. §. 4. et 7. et 10. Et Secundo de illis que contingunt suspensionem privilegioru et indulgentiaru: dictum est in dictione

ffo. 2. 2. 3.

Syndic. Tertiarij feres: et sorores. fo. cliij.

Privilegia in multis. s. vbi in margine posita est hec dictio Suspendio.

Syndicus.

Sciendū: q̄ oīa q̄ in privilegij fratrum mī. cōtinētur respectu syndicoꝝ a sede **Collectoꝝ**
apostolica deputatoꝝ pro huiusmodi fratribus: sunt superius posita. in dictis
procuratoꝝ fratrum: quia tali nomine frequentius reperiantur nominati.

Tertiarij fratres: et sorores.

Distinctio materie infra scripte.

Aque in privilegij fratrum mī. continentur respectu tertiarioꝝ sunt in multi **Collectoꝝ**
plici differentia. Quedam enim attinent ad ipsioꝝ regulāꝝ p̄fessionē ab-
solute. Et hec habentur infra. s. 2. et. 6. et. 7. et. 12. et. 13. et. 18. C. Alia pertinent in spe-
ciali ad subiectionem: et obedientiam: quā hīdem tertiarij habere debēt. Et ista po-
nuntur. s. 3. et. 4. et. 5. et. 8. et. 16. et. 17. C. Nulla concernunt eorūdem tertiarioꝝ
exemptionem: et alia privilegia. Et hec continentur. s. 1. et. 4. et. 9. et. 11. et. 12. et. 14.
et. 19. et. 20. et. 21. et. 22. ac. 23. C. Reliqua vero respiciunt absolutiōē ⁊ administra-
tionem sacramentorum. Hec autem cōstitant in. s. 8. et. 15. ultra ea q̄ posita sunt
in dictionibus Absolutio ordinaria: ⁊ Absolutio extraordinaria quo ad fratres.
Nam ratione cōmunicationis privilegioꝝ possunt gaudere omnibus conces-
sis fratribus quorum sunt tertiarij.

Regorius. 9. concessit: q̄ tertiarij beati francisci nequeāt
ac fidei ⁊ calūniarū testimoniū. Et statuit: q̄ non grauentur am-
plius impositione onerum q̄ sui concius. b. fo. 19.

Tertiarij de quibus in hac concessione fit mentio: sunt illi qui **Collectoꝝ**
in p̄p̄is domibꝝ v̄nūt: ⁊ nō fecerūt triayota essentialia religiois.

Nicolaus. 4. approbavit ⁊ confirmavit regulā fratrum ⁊ sororum tertij
ordinis beati francisci: inserendo totam regulā huiusmodi
in suis litteris. b. fo. 49. Et sfo. 12. concessione. 298.

Prefata regulāꝝ multis alijs regulis fratrum ⁊ monialium sub obedientia p̄e **Collectoꝝ**
latorum ordinis minorū degentium: in calce huius cōpendij ponitur.

Johannes Nicolaus statuit: vel potius consiliuit: q̄ predicti tertiarij procurent
assumere visitatores: ⁊ reformatoꝝ de ordine fratrum minorum. b. fo. 33. Et **Visitatoꝝ**
sfo. 116. concessione. 254.

Johannes Nicolaus prefatis tertiarijs (qui iuxta suū consiliū elegerint visi-
tatores de ordine fratrum minorū) dedit suā benedictionem: ⁊ concessit: q̄ gau- **4**
diant privilegij eidem ordini penitentium: seu tertiarioꝝ a sede apostolica **Collectoꝝ**
concessis: ⁊ in posterum concedendis. Et insuper voluit: q̄ hīdē tertiarij (qui se- **Collectoꝝ**
quuti fuerint suū consiliū accipiēdo visitatorem de ordine mī.) habeant: et
debeant habere ministros de seipsis: iuxta formā in predicta regula comprehen-
sam. b. fo. 33. Et sfo. 116. concessione. 255.

Martinus. 5. circa subiectionem prefatoꝝ tertiarioꝝ sub obedien-
tia generalis ⁊ provincialium ministroꝝ ordinis fratrum
mī. edidit quādā bullā: cōmittens hoc negociū cuidā cardinali. Sed quia non
constat quid super hoc idem cardinalis fecerit: predicta bulla de nullo videtur de-
seruire. Habetur tamen. b. fo. 32. Et sfo. 115. concessione. 253.

6
Ieiunium.

Eugenius. 4. concessit q' sorores tertij ordinis solummodo teneantur ad illa ieiunia ad q' fratres ordinis in regula observantes obligati sunt. Et q' eosdem modos teneant in cibis quadragessimali tēpore: exceptis debilibus & infirmis. b. fo. 46. Et ffo. 42. conce. 47.

7
Votum.

Sixtus. 4. statuit ac decrevit: q' votū obedientie, paupertatis: & castitatis emissum a tertiarijs beati francisci: habeat vim & validitatem voti solēnis: ac omnē iudicat effectū quē inducit votū solēne factū cuiuscūq' de reliquiombus a sede apostolica approbatus. Ac dimittē precipiendo mandavit oibus & singulis cuiuscūq' gradus, dignitatis, ordinis: aut cōditionis fuerint: sub quoz cura vel iurisdictione predicti tertiarij fratres: vel sorores tunc debebāt: aut in futurum degere contingeret: ne fratres: vel sorores prenomīnatos: presatū votū modo predicto emittentes: matrimonij contrahere: vel ante contractū consummare: aut religione ipsam dimittere: & ad secularē vitā redire permittant. Decretū q' r. titū in quicquid in contrarium factū fuerit. Ac ipos fratres vel sorores id facientes: excoicationis sententia innodatos for. b. fo. 33. Et ffo. 117. conce. 256.

8
Excoicatio.

CLEMENS Sixtus statuit: q' generales & princiāles ministri ordinis mi. & eoz vicarij: sū conventuales q' observantes habeāt sub sua iurisdictione oēs fratres et sorores tertij ordinis beati francisci vbi libet infra princiāas eis cōmissas consilientes: ac eos charitative visitent: & eosdē iuxta regularia instituta dicti ordinis instruant & reforment: necnō & corrigant: etiā per ablationē habitus dicti tertij ordinis: si id qualitas excessus exegerit. Et similiter statuit: q' predicti: predicti ordinis mi. possint recipere volētes aggregari bñdū in oīdi tertio ordini. Ac etiā q' possint eisde tertiarijs deputare visitatozē: seu confessorē predicti ordinis mi. de obser. vel conventuāliū: put eis plus placuerit: qui eisde tertiarijs oīa ecclesiastica sacramenta ministrare debeat. b. fo. 8. Et ffo. 92. conce. 201.

8
De subiectione
ne platis
ordinis minor

9
Correctio.
De recepto
ne ad ordinē
tertiariorū.

CLEMENS Sixtus in bulla aurea cōcessit: vt tertiarij vtriusq' sexus ordinū predictozum: & minorū gaudeant eisde privilegijs: & immunitatibus: gratijs: favoribus: & cōcessionibus: ac indulgijs spiritualibus & temporalibus concessis & in posterum concedendis ordinibus predictoz fratruū predicatorū & minorū: & illozum pfeccionibus: ac domibus & locis: & penitentijs: & oblatijs: seu alijs quomodo libet: quatenus statui & conditioni predictozum tertiariozum convenire possunt. b. fo. 66. Et ffo. 148. concessione. 362.

9
Excoicatio pri
uilegiorum.

CLEMENS Sixtus statuit: q' fratres pdicatores & minores recipientes seu admittentes ad privilegia & immunitates suorū ordinum: quoscūq' laicos vniuscūq' sexus: preceptū tertij ordinis: seu alterius modi vivendi: nisi gestauerint habitum dicti tertij ordinis: & professionem emisserint solitam: & in congregatione vivant & in cōmuni: sint excoicati: non obstantibus quibuscūq'.

10
Excoicatio.
Collector.

CLEMENS in bulla presati Sixti que incipit: Detestanda nonnullorum ambitio: prout allegatur in quadam tabula privilegiorum per quēda commissarium Romanum copilata. Non tñ habetur in libris privilegiorum impressis.

Innocentius. 8. extendit gratias: & indulgiā concessa fratribus & sororibus tertij ordinis in cōmuni viventibus: etiā illis qui vivunt in particulari. o. fo. 64. Et ffo. 69. cōcc. 146. Et ffo. 100. conce. 375.

11
Collector.

CLEMENS in oīdi cōcessit debet intelligi solū de gratijs spiritualibus: seu in foro conscientie: presertim quia cum sit facta oraculo viue vocis: subdeseruit pro rebus temporalibus: seu p foro iudiciali.

Tertiarij fratres: et sorores Fo. clv.

IDEAD Innocentius declarauit: q̄ sorores tertij ordinis: etiā in cōmuni uiuētes: q̄uis se astringant ad plura q̄ in earū regula continentur: non includuntur sub constitutione Joannis. 22. reprobantis vitā ⁊ ritum fratriculorū: put a nō nullis credebatur. B. fo. 38. Et fo. 122. concessione. 266.

IDEAD Innocentius concessit: q̄ predictae sorores tertij ordinis beati francisci possint libere ⁊ licite sumere velam nigrum: ⁊ sub perpetua clausura manere quādoquēq̄ predictis sororibus: ac ministris ordinis minorū vel alijs earum superioribus (sub quorū cura eriscent) placuerit: ac eandem statū visum fuerit expedire. B. fo. 38. Et fo. 122. concessione. 266. in fine.

Alexander 6. concessit: q̄ sorores tertie regule in cōgregatione sub cura fratrum minorū obseruantes: q̄ p̄ maiori parte ex elemosinis cibis si delū ⁊ labore manū suarū victū ⁊ vestitū recipiunt: non possunt cogi ad solutionem alicuius decime seu tate aut collecte: q̄ pro tēpore imponi cōtingeret: si aliquid habeant ppriū: quod tamen non sufficit eis ad cotidianas expensas. B. fo. 56. concessione. 66. Et B. fo. 3. concessione. 4.

IDEAD Alexander concessit: q̄ generalis ⁊ prouinciales ordinis minorū obseruari possunt cū consilio aliquorū fratrum deputare cōfessores presbyteros seculares: vel aliorum ordinum regulares ⁊ honestos p̄ fratribus ⁊ sororibus tertij ordinis: vbiq̄q̄ in partibus vltimātanis cōmorantibus (s. in partibus Galliarū: ⁊ Hispaniarū: ⁊ ceteris eis annexis) quibus sua peccata confiteri: et ab eis quecūq̄ ecclesiastica sacramenta recipere possint. Ita tamen: q̄ cōfessores huiusmodi nullo modo debeant ingredi claustrā: seu interiores officinas dictarū sororum: absq̄ alterius persone bone vite ⁊ fame societate. Attamen predicta deputatiō fieri posse concessit: solum in locis in quibus fratres minores obseruantes aut conuentuales cōmōde haberi non possunt. B. fo. 39. Et fo. 123. concessione. 269.

Julius 2. confirmauit litteras Sixti. 4. suprapositas. §. 8. ac illis perpetue firmitatis robur adiecit: suppletitq̄ omnes ⁊ singulos iuris ⁊ facti defectus: si qui forsan interuenerint in eisdem. Et in super de nouo subiecit oēs fratres ⁊ sorores tertij ordinis: vbiq̄q̄ locorū per vniuersum orbem consistentes: sub obedientia ⁊ correctione generalis ⁊ prouincialium fratrum minorū de obseruantiā: ut eos visitare ⁊ corrigere possint iuxta formā predictarum litterarū Sixti. 4. Super ijs autē imponit graues cēsuras ⁊ penas predictis tertiarijs nisi eam effectū parnerint huiusmodi litteris infra certum terminum. Ac etiam super hoc dat cōseruatorum. B. fo. 223. concessione. 529.

IDEAD Julius dedit postea alias litteras ad cōfirmationem suprascriptarum immediate cum magnis clauibus: ⁊ non obstantijs: ac deputatione cōseruatorum. B. fo. 225. concessione. 530.

IDEAD Julius statuit: q̄ tertiarij portent vbiq̄q̄ habitū talē q̄ distinguatur a fratribus primi ordinis sancti francisci. Et q̄ cōstituiatur omnibus illis de terra regula: quocūq̄ nomine nuncupentur: ⁊ vbiq̄q̄ sint per vniuersum orbem: habitus vniuersi: qui sic cōmuni oibus ip̄is vbiq̄q̄: tam in forma q̄ in colore: ita q̄ nulla differentia sit in habitibus eorum. In forma autē: q̄ ad minus habeant caparonē latā: vt desuper scapulas descendat ab vtraq̄ parte per quattuor digitos. In longitudine vero tā a parte anteriori q̄ posteriori attingat infra cingulum: vt super illud possit cingi. Color quoq̄ sit magis ad nigredinem tendens q̄ ad albedinem. B. fo. 215. concessione. 519.

Tertharij fratres: et sorores.

19
Deterianis
in piculari
viventibus.
Sacramenta.

Leo. In cōclio Lateranensi statuit: q fratres et sorozes tertij ordinis in proprijs domibus habitates: valeat sepultura eligere vbi voluerint. Et q die paschatis tantū eucharistiā: necnon extremā unctionē: ceteraq ecclia- slica sacramēta (penitētie sacramēto dūtaxat excepto) a pprio sacerdote parro- chiali recipere debeant. Et voluit: q ad onera que laicis incumbunt perferēda te- neantur: ac q in foro seculari corā iudicibus secularibus cōueniri possint. Et in- super decreuit: q predicti tertiarj in pprijs domibus habitates: nullatenus admittantur tēpore interdicti ad audiēda diuina in ecclijs ordinū quoz sunt tertiarj: si causam dederint interdicto: vel eam ipsam nutriend: seu foueant: aut dantibus auxiliū. consiliū. vel fauorē quoquomodo pstitierint. B. sffo. 26. conce. 86.

Interdictū.

Collector.

C Predicta intelligenda videtur generaliter de quibuslibet tertiaris in particu- lari viuētibus (exceptis mulierib⁹ q pmittere continētā virginalē aut vidualē nō oibus possunt gaudere: vt p⁹ sequēti cōcessione) qz cū lex nō distinguat: nec nos distinguere debem⁹. Et p⁹sertit: qz p viuētib⁹ in corā facta est postea sequens cōcessio. **C** **DEAD** Leo vbi supra statuit: q tertiarj collegialiter viuētēs: seu cū claustrali bus habitates: aut mulieres virginalē: seu celibē: aut castā vidualē vitā ducentes expriesso voto: et sub dicto habitu: gaudere debeāt privilegij quib⁹ sses ordinis cuius tertie regule gestant: potiuntur et gaudēt. B. sffo. 26. conce. 87.

20
Cōcatio pri- uilegiorum.

21
Foro sorori- b⁹ tertiaris

C **DEAD** Leo cōfirmavit et approbavit: ac inuocantē firmitatis robur ob- tinere debere decreuit. Et insuper inibibuit oibus et singulis prelatiis ecclia- sticis sub excoicationis late sententia penam: ne sorozes tertie regule beati francisci: que tria essentialia vota emittunt collegialiter viuunt (quasqz cōformiter ad prefati Sigi⁹ litteras: veras religiosas esse declarauit) quomodolibet impedire psumat quominus hmoi sorozes iuxta privilegia fratru minorū possint libere et licite ha- bere oratoria: seu ecclesias cū cāpanis humilū et campana: ac in illis sacramentū eucharistie in loco decētū et honesto: necnon oleum sanctum pro earū vsu tantū: et cimiteriū benedictū: in quo sorozū decedentium corpora sepeliri possint: ac in eisdem ecclijs aquā benedictā solēnter benedicat: missasqz s⁹m carū deuotionem cantari: et celebrari facere. B. sffo. 35. concessione. 119.

Excoicatio.

Collector.

C Ista pmissio fuit satis superflua: cū dicte sorozes oia predicta ab antiquo habe- rent: prefertim per bullā auream: vt patet supra. §. 9.

22
De sorozib⁹ tertiaris in eoi viuētib⁹.
Sacramēta.

C **DEAD** Leo statuit: q predictę sorozes tertie regule collegialiter viuentes: nullatenus possint cōpelli per supradictos prelatos eccliarū et rectores: aut quos- nis alios ad audiēdūz missas et alia diuina officia in alio loco q̄ in dictis singulis ecclijs: aut ad suscipiēdum eccliaslica sacramēta ab alio q̄ a confessore regulari vel seculari eis per eaz superiōrē assignando: nec desuper quomodolibet molestari valeant. Ac q̄ hmoi cōfessor si secularis fuerit q̄ diu officij predictum cōfessio- nis a dictis superiōribus sibi impositū continuauerit: nequaqz per locoꝝ ordina- rios in premissis impediri possit. Et tandē circa premissa dedit ceteruatores om- nes in dignitate eccliaslica constitutos. B. sffo. 35. conce. 119.

23
Exemptio.

C **DEAD** Leo dedit prefatis sorozibus copiosam exēptionē a solutione cuius- uis decime: aut taxe vel collecte: etiā per sedē aplicā impositi: tñ ita sunt paupe- res q̄ earū reddit⁹ nō sufficiūt p cōmoda earū sustentatione. B. sffo. 48. cōcc. 147.

Collector.

C **DEAD** Leo fecit quidā cōcessōes circa modū q̄ alienari p̄ sūt bōa in causa q̄

Tertiarij fratres et sorores. Fo. clvj.

rū monialū seu soroz tertij ordinis: q̄ posita sunt in dictice Alienatio. §. 4. et. 5.
C. Idē loco ordinant denuo regulā p̄ tertiarijs bti frācis̄ci q̄ tria vota essentialia
emittit: 7 i cōgregatiōe viuūt: q̄ i fine hui⁹ Cōpedit̄ vna cū alijs regulis ponit.

Ex predictis oibus colligendū est: q̄ fratres et sorores tertij ordi-
nis sancti francisci: sunt in triplici differētia. Collectoz.

Quidam enim illorum et primi tēpore sunt illi qui non faciunt tria vota vota
essentialia religionis: nec in congregatiōe viuūt: sed in p̄rijs domibus cum
suis vxoribus 7 filijs: aut familijs put alie persone seculares: excepto q̄ obser-
uant ea que in regula per Nicolauum. 4. cōpilata continentur. C. Alij tertiarij sunt
qui faciunt predicta tria vota in manibus sui ministri vel ministre coram sua cō-
munitate. Sed ij subditunguntur: qz aliqui istorum post emissionem vtorū: seu
professionē predicto modo factā: remanēt 7 viuūt in cōi. R. Reliqui vero h̄ faciunt
professionē in cōitate: vt supradictū est: tñ postea non viuūt in cōitatibus sui or-
dinis: s; in aliquib⁹ eremitorijs: vel ecclesijs separatis a cōuentib⁹ dicti ordinis.

De triplici
differētia ter-
nariorum. s;
Francisci.

Quo ad primū gradum presatoꝝ tertiariorum est notandū: q̄ h̄mōi sunt
illi qui ordinati fuerunt per beatum franciscum. Et ij non conuertuntur in
personas ecclesiasticas: sed remanent vt persone mere seculares. Ideoq; non est
intelligendum q̄ respectu h̄mōi tertiariorū extendatur iurisdic̄tio 7 gubernatio
que fratribus minoribus super tertiarios cōmissa est. Quia talem iurisdic̄tionē
seu gubernationem non possunt fratres minores habere super personas secula-
res: prout sunt presati primi tertiarij. Ac pro tanto bulla Eugenij. 4. que dat fra-
tribus minoribus iurisdic̄tionem super tertiarios extra cōmunitatem viuētes:
debet intelligi de illis qui fecerunt professionem in cōitate: 7 postea viuūt extra
illam. Et si forte reperiretur aliqua bulla que conferret ex p̄sse iurisdic̄tionē s; i-
bus minorib⁹ super h̄mōi tertiarios qui manēt in seculo cū vxorib⁹ 7 filijs: seu
alio modo cōsimilis: esset reputāda tanq̄ subrepticia. Et insuper esset contra puri-
tatem professionis predictozū fratrum minorū: qz vt dictum est: cū h̄mōi tertiarij
non sint persone religiose: non potest cōuenire fratribus predictis iurisdic̄tio su-
per illos. Verum est tñ: q̄ predicti fratres minores possent licite super presatos ter-
tarios primi gradus: habere quandā diligentia: seu curam spiritualem pro dire-
ctione animarū illorū: vt pote audiendo cōfessiones eozū: 7 conferēdo illis sacra-
mentum eucharistie frequentius q̄ alijs fidelibus: necnon cōmunicando eis ali-
quas indulgentias et peccatorū remissiones: et alia similia spiritualia: quemad-
modum fit confratribus: 7 oblatis ordinis. Et adhuc nō habent tantā auctori-
tatem super h̄mōi tertiarios sicut super oblatos perpetuos: nisi similiter se offer-
rent et donarent in forma iuridica. Et tunc etiam non esset nisi quedā obligatio
mutua: sine preiudicio decimarum et tributozū: ac iurisdic̄tionum ecclesiasticarū
et seculariū: quibus manerent semper obligati vt alij mere seculares. Et facti ad
hoc determinatio concilij Lateranensis supra posita. §. 19. C. Aduertendum est
etiam: q̄ habitus predictorum tertiariorum primi gradus reperitur determina-
tus per Nicolauum. 4. in regula quā ipse cōpilauit. Cōsuetudo tñ vel pot⁹ corru-
ptela interpretant in diuersis puincijs et regnis diuersas formas habitūū. Ita
q̄ in aliquib⁹ partibus deferant h̄mōi tertiarij habitus cōsimiles habitib⁹ fra-
trum minorū: licet hoc sit expresse contra privilegia predictorum fratrum minorū
et nonnūq̄ enemat inde materia scandali. Videtur tamē: q̄ habitus quē in par-
tibus Italie deferunt predicti tertiarij: sit eozū statui 7 rationi magis condecens.

De p̄ma dif-
ferētia terna-
riorū. s; Fra-
ncisci.

De habitu
tertiarioꝝ se-
cularium.

Nota.

Tertiarij fratres: et sorores.

Quia quo ad formā deferūt vestes. put alij seculares: 7 quo ad colorē sicut ffrēs
mino. Et est verisimile q̄ talē habitū voluit beatus fr̄aciscus q̄ predicti tertiarij
deserrent: ut antiquo in partib⁹ vbi prefatus sanct⁹ prim⁹ instituit predictum
tertiū ordinē: vbi p̄ maiori parte cōuersatus est: obseruatus sit: 7 de p̄senti ob-
seruetur talis forma habit⁹. C̄. Nō possunt tñ prefati tertiarij deferre chordā sicut
fratres mi. Q̄: ad huc alij tertiarij qui viuūt collegialiter nequeunt portare hmōi
chordā: regulā ip̄oy p̄hibēte. C̄. Itē est aduertendū: q̄ ab hmōi tertiarijs non po-
test a fratrib⁹ ml. recipi aliquod votū religionis: sed ad plus pōt fieri quedā accep-
tatio: seu admissio ad predictā tertā regulā: ex chordādo illos q̄ eā obseruāt: 7 ad-
iuuando eos in cōfessionibus: 7 alijs spiritualibus: sicut cōfratrib⁹ ordinis: put
supradictū est. Nec etiā p̄pter hoc efficiuntur ffrēs superiores illoꝝ: sed remanent
vt prius sub iurisdictione ordinaria: tā ecclēstiaica q̄ seculari. C̄. Nō sūt tñ hmōi
tertiarij (ad instar modi qui obseruatur cōiter in cōfraternitatibus) habere velut
superiores aliquos ex seip̄s: qui nominētur inuiffr̄i: vel alio nomine: vt eoꝝ cu-
ram habeāt ad cōuocandū vel puniendū eos 7 c. C̄. Est in iꝝ sciendū: q̄ hmōi
tertiarij nō gaudēt priuilegijs tēporalibus fratrū mi. Vñ videtur: q̄ nō extendū
tur ad eos cōcaciones priuilegioꝝ quas fecerūt tertiarijs. Nicolaus. 4. et Sixt⁹
4. sed solū intelligi debēt de alijs qui sunt religiosi. Nec obstat predictis quedā
concessio Innocentij. 8. sup̄ap̄o sita. §. 10. qua extendit oīa priuilegia cōcessa ter-
tarijs in cōmuni viuētib⁹ ad eos qui viuūt in particulari: q̄ illa cōcessio cū sit
vine vocis oraculo facta: nō facit fidē nisi p̄ foro cōsciētie: 7 p̄ rebus sp̄ualibus.
Et dato casu q̄ faceret fidē in iudicio: 7 cōtēderetur ad tēporalia: nō debet intelli-
gi nisi de illis qui fecerūt p̄fessionē in cōmunitate: 7 postea virtute alicuius disp̄-
sationis viuunt in particulari (put sepe accidit etiā in fratrib⁹ alioꝝ ordinū ma-
gis principalū) h̄ tñ adhuc istud nō constat nimis clare. At̄n circa hmōi cōca-
tionem respectu priuilegioꝝ sp̄ualū: vide infra post tertā differentia tertiariōꝝ.
C̄. Unde sequit⁹: p̄ q̄ grauis error fuerit quorūdā religiosōꝝ: qui intuitu pietatis:
vel deuotionis inconsiderate p̄curauerunt q̄ predicti tertiarij in aliquibus parti-
bus nō soluerēt decimas nec primitias asserendo esse exēptos ab hmōi: et a solu-
tione tributorū 7 vectigaliū dñis tēporalibus: p̄sertim q̄ istud sepe reddidat in
non modicū dānū vicinōꝝ hmōi tertiariōꝝ: 7 eractorum redditū. Quia sunt ali-
qua predictōꝝ onerum talis qualitatis: q̄ quantū auferunt oneris vni v̄de plurib⁹
exemptis: seu priuilegiatis de populo: tantū super imponitur alijs eiusdē populi
nō exēptis neq̄ priuilegiatis. Et in super: qui prefatā exemptione de facto procu-
rauerunt: incurrauerunt in excommunicationē q̄ habetur supra in. §. 10. Circa quod
est propterea valde aduertendum: 7 canendum in futurum.

Nota p̄cho:
da fr̄um

De superio-
rib⁹ tertiari-
um.

Nota.

De secunda
differētia ter-
tariōꝝ sancti
fr̄ancisci.

Quo ad secundum gradum tertiariōꝝ qui iuxta declarationē Sixti supra-
dictam. §. 7. faciunt tria vota 7 viuunt in cōmuni: sunt aliqua aduertenda.
C̄. Primū est: q̄ isti sunt vere persone ecclēstiaice 7 religiose: 7 sunt exempti ab
omni iurisdictione ecclēstiaica 7 seculari: excepta subiectione quā debent habe-
re ordini minorū. De qua supradictum est. §. 8. et. 16. Alterum est: q̄ habit⁹ isto-
rum tertiariōꝝm sū regulā confirmatā per Nicolaus. 4. debet esse coloris nec
proxijs nigri nec proxijs albi. Sed q̄ predictus Nicolaus nihil dixit de forma
huiusmodi habitus: et etiā de colore locutus est obscure: sunt postea per Iulianū
2. p̄tūm circa virtutē: vt h̄ supra. §. 18. C̄. De cingulo autē hmōi tertiariōꝝm di-
citur in prefata regulā confirmatā per Nicolaus. 4. q̄ sit corrigia: et non chordā

Tertiarij fratres et sorores. Fo. clvij.

sicut est cingulū fratrum minor. Aliud est etiā notandū circa supradictos tertiariorum: q̄ super eos habet iurisdictionē ⁊ superioritatē fratres minores tā obseruantes q̄ conuentuales: vt patet supra, §. 8. et. 16. Et q̄ vtrisque fratribus minoribus cōmissa est: ideo est locus preuentioni. Unde sequitur: q̄ h̄s h̄mōi tertiarij sint sub obedientia fratrum mi. conuentualium: possunt prelati fratrum obser. in defectu: vel absentia prelatorum conuentualium: corrigere predictos tertiarios. Ac similiter eōtra. Ratio huius est: q̄ non datur aliquibus gubernatio et iurisdictionē vt occasione illius cōmittantur impune illicita. Quapropter potest quelibet dictarū diuer sitatum fratrum minorū erequi super prelatos tertiarios iurisdictionē in defectus alterius. Reliquum insuper aduertendum est: q̄ huiusmodi tertiarij in cōmunitatibus gaudent omnibus priuilegijs concessis fratribus minoribus sub quorū gubernatione consistunt: vt patet supra in §. 4. et. 9. et. 20.

Tertius insuper gradus in aliquibus partibus reperitur: scilicet eorum qui nec sunt in re secularibus: vt primi supradicti: nec fecerūt professionē in cōmunitate: vt secundi etiam supradicti: sed qui propria auctoritate assumpserunt habitū tertiariorum: aut illum receperunt ab aliquibus fratribus minoribus non obseruata forma supradicta: ⁊ qui post assumptionem vel receptionem h̄mōi habitus ac etiam emissionem professionis extra cōmunitatem: viuunt in aliquibus eremitis: seu in domibus secularibus. Et hi non dubium est quin temeritatem erimiaz cōmittant: ⁊ q̄ tales nullatenus sunt tertiarij sancti francisci: nec alicuius regule ab apostolica sede approbatae: ac per consequēs q̄ nequeant gaudere priuilegijs fratrum minorum: nec tertiariorum: nec existant sub iurisdictione illorum. Quin potius debent procurare fratres minores: q̄ prelati ecclesiastici ordinarij procedant contra tales: quia deserunt habitum religionis cuius ipsi non sunt: prout habetur in dictione Habitibus fratrum. §. 4. et. 5.

Insuper circa tertiarios est sciendū ac notandū: q̄ nō reperitur aliqua regula: seu modus viuēdi a beato francisco (salte in scriptis) p̄ tertiarijs tradit. Sed credendū est: q̄ ordinant vt ieiunaret aliquibus diebus: ⁊ recitaret aliqua: ⁊ similia cōferentia ad bonū modū viuēdi. Quarū aliqua Nicolaus papa. 4. in seruit sua bulla. Tertiarijs aut h̄mōi: cōcessa sunt prima priuilegia. s. coniugatis et alijs in pp̄ijs domibus habitatibus: nullo habito respectu sub qua obedientia existerent. Sicq̄ multo tēpore sub diocesanorū obedientia ⁊ subiectiōe permanferunt. Sciendū etiam: q̄ per plures doctores famosos disputatum est vtrū prelati tertiarij essent persone ecclesiastice: vel ne? Et multi tenuerunt q̄ licet q̄ inuidentes manus violentas in ipsos incurrebant excoicatione: nec poterāt conueniri nisi corā iudicibus ecclesiasticis: nec tenebātur soluere talias et reliquas exactiones. Ita q̄ habebant priuilegium persone ac fori. Alij vero tenuerunt oppositum. Durante ista altercatione: in quibusdam partibus gaudebāt predicto priuilegio et in alijs non. De quo florentinus. 3. par. li. 23. c. 5. §. 4. tractat. Tandē Sixtus papa. 4. dedit bullā declaratoriam in fauorem predictorum: licet loquitur solū de existentibus in Italicis partibus: vt habetur in Monumentis ordinis p̄mte impressionis. fo. 53. p̄mo tractatu. Desatis etiam pontifex nullo habito respectu sub qua obedientia h̄mōi tertiarij existerent: dedit potestatem ordini nostro inuocari vt illos sibi submitteret ⁊ c. Et q̄ ante tēpora Sixti aliqui predictorū tertiariorum se in cōgregatione poluerant: et Eugenius. 4. declarauerat q̄ matrimonium talium erat validum: modicauit istud Sixtus: q̄ esset verum nisi facerent

Nota.

De tertia differētia tertiariorum.

De tertiarijs in eremitis.

De priuilegijs ac progressu tertiariorū: et priuilegijs eis concessis.

Nota.

Tertiarij fr̄es: et sorores.

professionem in comunitate ꝛc. vt ptz supra. §. 7. Itaq; p̄fidentes modo supradictos declarauit esse vere religioſos. Alios vero primos tertiarios: dimiſit in ſuo antiquo modo ꝛ ordine approbato: cū ſuis priuilegijs. C̄ Procedete autē tēpore: idem Sixtus oibus tertiarijs cōcauit oīa priuilegia noſtro ordini cōceſſa et concedenda: vt habetur in bulla aurea: et ſupra. §. 9. Et hoc op̄us in cōmuni nō uident: vt ptz in prefata bulla expreſſe. Immo ad huc vſq; potius dirigi ad tertiarios in cōi non uiuentes: qz dicit perſonis: ꝛ nō monaſterij: put dixerat ibidē paulo ante de monaſterijs. s. Clare: ac ſancti D̄nici. Hanc autē cōicationē priuilegijs ſemper intellexerunt habere locū in tertiarijs ſz non eſſe ſub obediētia ordinis noſtri: ſed ſub miniſtris eiudē ordinis: vel alias: put bf in viſa. C̄ Itē eſt notandū: qz tēpore Innocētij. 8. ita tenebat nō eſſe alios tertiarios veros niſi in particulari uiuētes: q; aliqui aſſerebāt tertiarios in cōi uiuētes eſſe ereditos: ppter p̄hibitiones Joānis. 22. declarauit prefatus Innocētius nō ita eſſe verū. Et qz ſuit informatus q; aliquę cōceſſiones factę fuerant tertiarijs in cōi uiuētib;: eredit p̄fata priuilegia ad uiuētes in particulari: vt bf ſupra. §. 11. C̄ Poſt oīa ſupradicta. Leo. 10. in cōcilio Lateranēſi ordinauit aliter q; ad tertiarios in particulari ꝛ in cōi uiuētes: put bf ſup. §. 19. et. 20. Hmōi aut ordinatio ꝛ cōceſſio d̄s nūc obſeruari: ꝛ nō vt precedētib; in his quibus iſta vltima contrariatur.

Reſolutio ſ
face materie.

Aliter breuius: ac melius poteſt reſolui materia tertiarioꝝ ſub ſequēti modo. Quo ad tertiarios vtriuſq; ſexus (quicq; ſit de tēporib; retroactis) in prefenti ſunt in triplici differentia: put Leo. 10. in cōcilio Lateranēſi diſtinguit. C̄ Primi ſunt uiuētes collegialiter. Et iſti gaudēt oibus priuilegijs ſicut fr̄es mēdicantes abſq; aliqua differentia: in quātū eorū capacitas permittit. C̄ In ſc̄do gradu ſunt mulieres cōtinentē virginalē aut vidualē p̄mittētes: ꝛ habitū tertiarioꝝ geſtantes. Et iſte pariſormiter gaudēt vt primi niſi in ijs in quib; expreſſe diceret papa q; ſolū cōcedit p̄ uiuētib; in cōgregatione: ſaltē poſt Innocētū octauum. Nā de cōceſſis vſq; ad ſua tēpora cū tali expreſſione vel reſtrictione: ipſe Innocētius oēs pariſcauit: ſicut bf ſupra. §. 11. C̄ Ultimi ſunt cōiugati: aut qualitercuq; aliter a prefatis duabus ſpecieb; ſe habētes. Et iſti de oibus priuilegijs mēdicantium habēt illa q; per cōciliū predictū nō fuerūt ſibi ſublata: de quib; bf ſupra. §. 19. Et quo ſequitur q; habēt oīa ſp̄alia. ſ. indulgētias ꝛc. excepto q; eucharistię in die reſurrectionis: ꝛ alia ſacramēta nō poſſunt recipere niſi a ſuo parrochiali rectore. Sacramētū tñ penitētię et eucharistię ſemper in reliquis tēporibus anni poterunt recipere a fratribus. Et de iſtis habitantibus cū collegiatis: idē eſt q; de talibus collegiatis: vt bf ſupra. §. 20. Itēz habebunt iſti priuilegiū. c. Si quis ſua dente: qz habēt modū viuendi a probatū a ſede apoſtolica. Et ſic tenēt doctores. Et eſt notandū: qz ſepe non aduertitur circa hoc.

Collector.

Sciendū eſt vterius: q; ſolus ſanctiſſim; pater fr̄aciſcus inſtituit fr̄es ꝛ sorores tertij ordinis: ſeu de penitētia nūcupatos: vt ſupra dictū eſt: ppter qd̄ i; in eius laudē canit eccl̄ſia. Tres ordines hic ordinat: primūq; fratrum nominat minorū: pauperūq; ſic dominarū mediū: ſed penitētū tertius: ſerū capit vtrūq;. Atq; poſtea nōnulli ali; ordines: preſertim fratrum mendicantiū: prefatā inſtitutionē aliquā aliter imitari niſi ſunt. Nā fratres predicatorū: ꝛ Auguſtinēſes: necnō et Carmelite obrinuerūt a ſede ap̄lica vt aliq; perſone vtriuſq; ſexus in pp̄rijs domibus habitātes: aut ſaltē nō in cōgregatione regulari uiuētes: ſed certo modo ſub hmōi ordinibus reſpectiue degentes: q; p̄iſochere: aut mācellate: vel de peni

Tertiarij fr̄es: et sorores. Uēdere. Fo. clviij.

tentia dicitur: gauderent privilegij dictorū ordinum. Hoc patet quo ad predicatoros. B. ffo. 240. conce. 573. De omnibus autem huiusmodi personis: que ut in plurimum sunt femine: dictum est supra satis late in dictione Mulieres. Et nonnulla alia adduntur hic quo ad Carmelitas et Augustinēses: prout sequitur.

Ex privilegij aliorum fratrum mendicantium.

Sixtus. 4. statuit ac ordinavit: et cōcessit q̄ ḡnialis et alij priores ordinis Carmelitarū possint recipere utriusq̄ sexus personas q̄ habitus dicti ordinis: ad instar mātellatarū: seu p̄nsochearū: aut fratru de penitētia tertij ordinis fratru minorū: ac predicatorū: et eremitarū sancti Augustini b̄se voluerint. Que persone sic recepte: gaudeāt omnibus privilegij quibus prefato Carmelitarum ordini concessum est posse gaudere. B. ffo. 184. cōce. 462.

26
Ex privilegij Carmelitarū

Cyprianus. Sixtus cōcessit fratribus Carmelitis: ut possint administrare sacramenta eucharistie: et extreme unctionis suis p̄nsocheis et mantellatis: etiam in eardem do mibus. Et similiter concessit: q̄ dum tales decedere contigerit: possint eorum cadavera ad eorundem fratrum ecclias tumulanda deferre: absq̄ licentia alicuius prelati eccliasitici: et contradictione quacūq̄ non obstante. B. fo. 97. Et ffo. 180. concessione. 426.

27
Ex privilegij Carmelitarū Sacramēta Sepultura.

Cyprianus. circa hoc ea q̄ statuta sunt in cōcilio Lateranēsi: ut habetur supra. §. 18. eardem do mibus. Et similiter concessit: q̄ dum tales decedere contigerit: possint eorum cadavera ad eorundem fratrum ecclias tumulanda deferre: absq̄ licentia alicuius prelati eccliasitici: et contradictione quacūq̄ non obstante. B. fo. 97. Et ffo. 180. concessione. 426.

Collectoz.
28

Innocentius. 8. concessit: ut suscipiētes habitū mātellatorū suę mātellarum ordinis sancti Augustini: h̄s habitū illū cū licentia prioris loci nō retineāt: nec cōtinue deferant: corrigā tñ retinētes ac deferentes: eis dē privilegij. gratijs. immunitatib⁹ et indulgētijs gaudeāt: quib⁹ ipi mantellati et mātellare gaudent et gaudere possunt. O. ffo. 79. cōce. 238.

29

Que nā sint illa quibus prefati mantellati gaudere possunt: habentur in dictione Communicatio privilegiorum. §. 23. et. 24. et. 25.

Collectoz.

Transire ad alios ordines.

Qualiter possint: aut nō possint fr̄es m̄. trāsire de sua religioe ad aliā: vel de una obediētia ad aliā: dictū est in dictionib⁹ Apostate: et Novitius: et Obediētia: et Observantes fratres: et Recipere fratres.

Collectoz.

Uēdere.

Distinctio materie venditionis.

Nonnulla repūit i privilegij fr̄s m̄. q̄ p̄tinēt ad materiā vēditiois. Et horū aliq̄ d̄spiciāt ad fr̄es: alia vō ad moniales: cure ip̄oz cōmissas: put ista patebit.

Collectoz.

Colonus. 3. cōcessit: q̄ cū expēdierit vtilitati fr̄s m̄. vēdere: aut cōmutare aliq̄s res vsui eoz p̄n⁹ cōcessas: cōmutatio taliū rerū. p reb⁹ qb⁹ vsū fr̄ib⁹ liceat fr̄es: pcedat: seu fiat auctoritate: vel licētia generalis et p̄nicialiū ministrorū in suis administratiōibus cōiunctim aut diuisim. Voluit tñ et ordinavit q̄ si res bimōi estimato p̄cio vēdi cōtigerit: fiat p̄. pcuratorē: vel syndicū a sede aplicā: vel a p̄ctore ordinis deputatū: et q̄ p̄ cū pecunia. p̄ p̄cio eoz vel syndici: vel vēdite habita recipiat: et expēdatur in rē licitā cuius vsus fratribus h̄s habere. cus. Habetur in declaratione Erije qui seminat. b. ffo. 10. in 2. tractatu. Et. B. fo. 8.

Procura.

Superfluitas **Olemes.** 5. declarauit nō licere fratribus mino. habere hortos vt colantur ac olera 7 alia hortalia precio distrabantur. Et idē de quibuslibet alijs rebus. Habetur in declaratiōe regule que incipit Exiui de paradiso fo. 14. tractatu. 3. Et ffo. 15. in. 2. tractatu.

Concilium **Olemes** constantiense statuit qualiter generalis fratrum possit facere veditores superfluas conuentuum reformatoy: put habetur supra in dictione Generalis ordinis. §. 1. Et in dictione Alienatio. §. primo.

Epistate. **Leo.** 13. fecit quādam concessionē super venditionē bonoz q̄ aliqui feres minores acquisierunt cū extra obedientiā ordinis euagarentur. Sed hec etiā posita est in dictione Bona. §. vltimo.

Eleemosinas. **Leo** fecit aliā concessionem circa cōmutacionem: seu venditionē elemosinarum super abundantū: prout habetur in dictione Eleemosinas. §. vltimo.

De bonis monialium. **Leo** respectu venditionis: seu alienationis bonoz monasteriorum monialium sancte clare: 7 tertij ordinis: fecit duas concessiones: que posite sunt in dictione Alienatio rerum. §. 4. et 5.

Olemens. 7. circa hanc materiā fecit quādam cōcessionem: que habetur etiam in dictione Alienatio. §. vltimo.

Vicarius.

Distinctio materie vicariorum,

Collector. **De** multiplicibus vicarijs reperitur facta mentio in priuilegijs fratrum ml. **Et** primo de vicario totius ordinis: qui cedente vel decedere generali ministro eligi debet. **Secundo** de vicarijs generalibus: 7 prouincialibus cismontanis et vltimōtanis qui per conciliū Constantiense fuerunt ordinati pro regimine fratrum minoy regularis obser. **Tertio** de vicarijs conuentuum: vel domorum predictorum fratrum: seu monialium eis cōmissarū. Et de singulis istorum dicentur infra aliqua que ad eos spectant.

De vicario totius ordinis.

De vicario totius ordinis **Scolaus.** 4. statuit 7 ordinauit: ac districte inbibuit fratribus re: aut constituere aliquē fratrem in vicarium ordinis prefati: absq; Romani pontificis 7 protectoris eiusdē ordinis licentia speciali: per ipsius Romani pontificis patētes lras cōcedenda: faciētes plenā 7 expressam de hincō lris mētione. b. fo. 31. Et ffo. 32. cō. 33.

De vicarijs generalibus: 7 prouincialibus.

De vicarijs gñalibz 7 prouincialibus. **Concilium** Constantiense statuit: q; prelati superiores fratrum minoy regularis obseruatiōe appellaretur vicarij gñales 7 prouinciales respectiue. Et hoc idē confirmauerunt multi alij summi potēfices: ac ordinauerūt multa 7 varia circa hincō vicarios. **Sed** q; post capitulū generalissimū totius prefati ordinis Rome celebratū: translātū est officij ministeriat? ad feres ml. obser. ac p cōsequēs cessauit denominatio predictoy vicarioy: 7 oia illa q̄ respectu talis denominatiōis fuerant statuta seu concessa sūt cessauerunt: ideo superflū foret hic illa ponere.

De vicarijs: 7 confessoribus monialium.

De vicarijs monialium. **Innocentius.** 4. statuit: p fratres mino. qui in monasterijs monialiū fuerint deputati p seruitio illarū: in spiritualibus dum carat deseruiant: vt habetur latius in dictione Admonasteria. §. 2.

Vicarius. Visitatio: et visitator. §. o. cliv.

Julius. 2. tunc et ordinavit: q. confessores: seu vicarij in monialibus. Clare
et aliarum religionum sub cura fratrum mi. in regnis Hispaniarum
degenant: nullatenus possint ultra triennium officia huiusmodi exercere. Et q. predicto
triennio si mori: vel antea si ministro provinciali expediens videbitur: a predicto
officio absolvantur. B. ffo. 49. concessione. 145.

CA Inerte: q. idem Julius ordinaverat prius hoc idem generaliter loquendo de omnibus et
singulis officiis huiusmodi ordinum beati francisci: vt habetur in dictione Officia or-
dinis. §. 2. C. Circa auctoritate vero huiusmodi vicarioy: vide aliqd infra post. §. sequente.

De vicarijs conventuum fratrum minorum.

IDEAD Julius in edicatione amplissima quam fecit fratribus ordinis mi. de
privilegijs fratrum ordinis predicatorum concessit: q. ea q. spectant ad vicarios con-
ventuum: aut singularium domoy p. fratrum ordinis predicatorum: similiter spectet et per-
tinet ad vicarios conventuum et domoy ordinis minorum. B. ffo. 228. c. ccc. 53. Et
ffo. 74. c. ccc. 22. C. Hoc b. latine in dictione Edicatione privilegioy. §. 13.

Notandum est: q. vt superius in nonnullis locis tetigit: appellatione vicarioy
apud fratres predicatorum non veniunt vicarij communitate visitati inter ipsos: sed so-
lum illi qui propter absentiam aut carentiam prioris eliguntur: seu instituntur
ad predictandam velut priores. Et consimiliter intelligendum est quo ad fratres
mi. de illis vicarijs dicitur qui apud eos vocantur presidentes: quia abest vel
deest guardianus. Ad quod faciunt que subsequuntur.

Quo ad auctoritatem predictoy vicarioy monialium: et conventuum fratrum: fuit
statutum in capitulo generali Albiensi id quod sequitur.

Univerfi confessores monialium nostre familie habeant presentem decreto semper
active auctoritate prelatorum super moniales in foro conscientie: quo ad casus et sen-
tentias. Habeantq. similiter guardiani: ac vicarij guardianoy in absentia eorum.

Habetur fo. 228. tractatu. 3. Et ffo. 248. in tractatu. 2.

Deinde in sequenti capitulo generalis Lanalis celebrato: facta est sequens decla-
ratio predicti statuti.

Declaratur: q. illa clausula in capitulo generali Albiensi inserta: vtz q. guardiani et
eoy vicarij habeant auctoritate prelatorum in foro conscientie etc. sic d. intelligi: q. vtz
auctoritas per patrem provincialem cõcessa guardianis remaneat semper penes eo-
rum vicarios: seu vicarioy vicarios: ipis guardianis suum conventum pro suis
negotijs exeuntibus. Habetur fo. 229. tractatu. 3. Et ffo. 248. tractatu. 2.

Visitatio: et visitator.

Distinctio materie visitationis: et visitationum.

Quia materiam visitationis et visitationum sunt copula in privilegijs fra-
trum mi. cõtenta. C. Istoy aut quedã pertinet ad visitationem fratrum activa
et passiva inter semetipsos. Et hec posita sunt in dictione Correctio. §. 9. et quasi
in omnibus. §. Ac in dictione Excep. frares. §. 2. et. 4. C. Alia vero attinent ad vi-
sitationem monialium. Claresq. habetur in dictione Abbatisa. §. 9. Et in dictio-
ne Moniales. §. 2. et. 3. et. 22. et. 26. ac. 27. Et in dictione generalis ordinis. §. 13.
C. Omnia insuper spectant ad visitationem fratrum et doctorum tertie regule beati fra-
ncisci. Hec autem continetur in dictione Tertiarum. §. 3. et. 4. et. 8. C. Atq. quo ad visi-
tationem quarumlibet monialium per fratres mi. videndã: fecit Leo. 10. quadã conces-
sionem q. habetur in dictione Ingressi monasteria monialium. §. 32. C. Sed quo ad

4
Paritatem
p. hispania.
De curandis
vicariatus.

Collectos.

5
De vicarijs
conventuum

Collectos.

Statuti ge.
Ideo vicarijs
mo. et
fratrum.

Statuti ge.
Ideo guar-
dianis et vicarijs.

Collectos.

Visitatio: et visitator. Vnctio extrema.

licentiam que ad visitationis monialium officium exercendum requiritur: notata est sequens ordinatio Innocentij. 8.

De visitato-
ribus: et con-
fessorib⁹ mo-
nialium.

Innocentius. 8. inibuit sub grauib⁹ cēstis ⁊ penis: ne quispiā fratrum mī. regularis obser. sine accipere ⁊ exercere officij cōfessionis: seu visitationis monasteriorum monialium. beguinarū vel forozū quarūlibet: aut tēporalium dominoz: et aliarū personarū seculariuz: seu regularium vtriusq; seruet: etiam si ad id aplica auctoritate deputaretur. Et decreuit: q; deputaciones quas sic fieri cōtigerit: sequentē conditionē habere debent: vt. s. deputati ad officia predicta: illa exercere possint: si ad id eoz sic deputatoz superiorz cōsensus et licentia accedat: ⁊ non alio modo. B. flo. 157. conce. 375.

Vnctio extrema.

Collecto.

Quo ad administratōne sacramēti extreme vnctionis sunt aliqua concessa scribibus: medicatibus tā respectu noz tertiariorz: et familiarū seu oblatorz: q; aliarū personarū seculariū. C. Ea q; concernūt tertarios: ac familiares fratruz: habētur in dictione Tertiariorz. §. 19. Et in dictione familiaris. §. 3. et. 7. Et in dictione Absolutio ordinaria q; ad ffes. §. 10. et. 11. Et hic infra. §. 1. C. Illa vero q; p̄tinēt ad oēs seculares: cōtinentur in dictione Sacramēta. §. 1. Et in dictione Lōicare. §. 6. et. 10.

C. Ex privilegij monachoz sancti Benedicti obser. Hispanie.

Scolaus francus aplice sedis nūcius ⁊ orator cū potestate legati delatere a p̄fata sede deputat⁹ in regnis Castellæ et Legionis ⁊ Aragonū concessit monachis sancti Benedicti obser. atie Hispanie: q; si qui infra septa monasterioz in firmati fuerint: extremā vnctionē dare aplica auctoritate libere ⁊ licite possint: parrochialis presbyteri vel alterius cuiuscūq; epi vel superioris licentia vel assensu nullatenus requisitis. o.

Votum.

C. Distinctio materie votozum.

Collecto.

Sciendū est vltimoz: q; in privilegij fratrum reperiuntur aliqua pertinētia ad materiā votoz. C. Dōmū aut aliq; spectat ad personas fratrum in firmoz: vel debiliū. Et ista habētur in dictione Dispensatio. §. 8. Et quo ad oēs ffes: in eadē dictione. §. 28. Et hic infra. §. 1. C. Alia cōcernunt personas monialium: q; cure predictozum firm sunt cōmissæ. Hec autē continentur in dictione Absolutio extraordinaria quo ad fratres. §. 7. Et in dictione Dispensatio. §. 20. C. Reliqua vero respiciunt personas seculariū. Et hec continentur in dictionibus Absolutio quo ad seculares p̄mo: in. §. 17. Et Absolutio quo ad seculares. 2. in. §. 12. ac. 16. et. 18. Et in dictione Dispensatio. §. 16. et. 29. ac. 30.

C. Ex privilegij monachoz sancti Benedicti.

Benedictus. 13. cōcessit: q; nullus monachus sancti Benedicti teneatur ad aliquod votū cuiuscūq; permutationis: quomodocūq; emissū: nec si sit de Hierusalem: nec sanctorū Petri et Pauli: aut Iacob: aut aliud quodcūq; o.

Finis.

Salmantice in edibus Aldephonsi

Idibus quarto Kalendas mensis Julij Anno a Christiana sa-
 lute. M. D. cxxij. per quendam fratrem minorum provincie
 sancti Jacobi multis additionibus locupletatum secundo
 editum: ac et amissum castigatumque felicitate numine finitum:
 ad laudem omnipotentis dei: et immaculate sue ge-
 nitricis: ac seraphici patris fructu: omniumque
 sanctorum celestis aule: necnon ad uti-
 litatem fratrum Mendicantium:
 precipue tamen Admonum.

Collector.

Adsint si sane mentis indicia: nunquam
Calchographi poster dispedia nescius auctor.

Poeta quidam ad librum: et eius lectores.

Liber: et varias terras: vrbesque videto:

Et sine delectu: plurima tecta subi.

Te videat gnarus: sed invidus insipiensque:

Nordeat insulsus: teque peritus amet.

Omnibus esto patens: sed non sis omnibus vnus:

Sisque pijs sapidus: sed nocuos lateas.

Quod si forte aliquis: pluteo te subdere certet:

Cesuram patitor: si vir erit sapiens.

Sed si quis erit: ignaro qui carpserit vngue:

Respice: prudentum fesus in arbitrio.

Et vos lectores: libro prestare fauorem:

Quem tanti pietas: contulit alma patris.

Regestum operis.

* A. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u.

Omnes sunt quaterni: preter. X. q. est dyernus.

